

နတ်တူရင်နှယ်

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဆိုင်ခန်းခံနိုင်ရည်အားမြှင့်

fatigon

တံဆိပ်

fatigon

ကုမ္ပဏီ (ပတ်) လီမိတက်

နယာ တာဝ ဘဝဇာတိ အရဟဇာတိ ဘုရားပျဉ်း

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

မြိုင်ဆောင်ပျိုးပျက်ရေး
အိမ်ထောင်စည်းစိမ်ပျက်စီးမှု ပျိုးပျက်ရေး
အမျိုးအနွယ်အတတ်ပညာပျက်စီးမှု

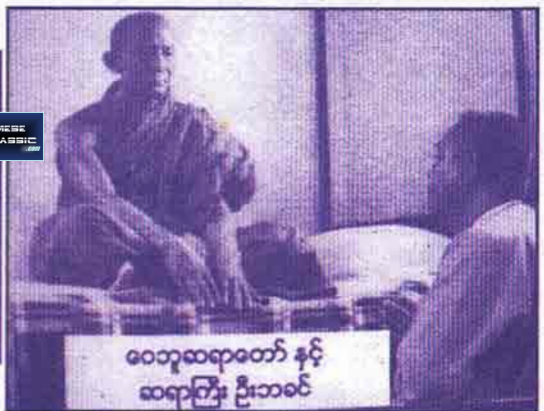
... ဒို့အရေး
... ဒို့အရေး
... ဒို့အရေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

ဝေဘုဆရာတော် နှင့် ဆရာကြီး ဦးဘဝင်

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တရောင်ပြည့်

နာယကကြီး

ခေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygm)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A. A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်

ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

အိတ်ကုသ်ဆရာ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A.(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဇ(LL.B)ကိုကိုဆန်း။

သန်းထွန်း(ဘားဘဲ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(ဇတုနိကာယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ရွှေ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒါ မြန်မာဂုဏ်ထူး)

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P,R,L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖြူပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလင်

ပါရမီ

ပဟာအိတ္တန်ဝင်ပုံမှာ

မိမိဝင်လိုသော ပဟာဆိုသည့် စာလုံးနှင့်
ဘွဲ့အမည် စတင်ခေါ်ဆိုသော စေတီရုပ်ပြင်တွင်...

၈၇-၁၀၆

ထုတ်ဝေသူ

ဦးခင်မောင်ဝင်း(၀၃၀၇၂) နက္ခတ္တရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊

အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖြူရိက်

ဦးခင်မောင်ဝင်း(၀၇၃၉၄) ပါရမီစော့ခံဆတ်

အမှတ် ၅၈၉ ရန်ကြီးတောင်လမ်း

၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့၊

မန္တလေးမြို့နယ်မြို့နယ်

နဂါးစာပေ

ရှမ်းတောင်ကယား မြန်မာ့မြို့နယ်

ဖိလှနာစာပေ (တောင်ကြီး)

ဝင်္ဂါနဂါးစာပေမြန်မာ့မြို့နယ်(တောင်ကြီး)

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်မာ့မြို့နယ်

ကျော်ကျော်စာပေ(ဇော်လမြိုင်)

မြန်မာ့မြို့နယ်

ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊

၈- ၀၀ ၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ရွှေ

မင်္ဂလာ ဝိပဿနာရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ

အမှတ် ၃၃၄

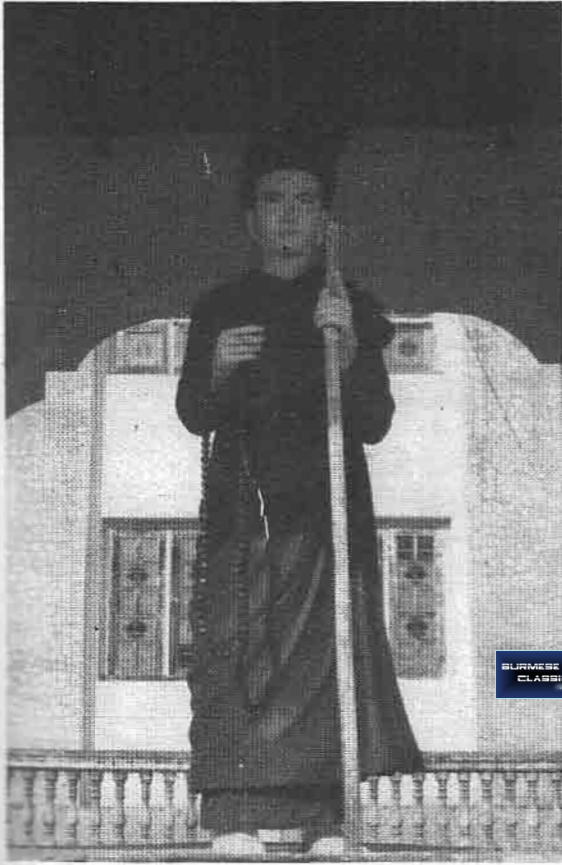
ဘုပ်ရေ

၁၀၀၀

၈-၀၀ ၂၄၂၂၀၄

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

ပါရမီရှင် ရှုသေကြီးဦးစီးအား
အထက်ဂုဏ်ရည်များက
ကောလင်းဖြူ ခပေတ်တောင်တွင်... ▶ ၈၁-၆၅

ဤနတ်ငါးများကို မင်း ယူဇနာဒေသနာပိပါက
ဝမ်းသွားဘေးကင်းပြီး
အသက်ဆုံးရှုံးသည့်အထိ ဖြစ်တတ်သည်ဟု... ▶ ၈၁-၁၈၅

★ ရွှေဘုံခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
အနန္တသုခတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာမဒေါ်ကလျာစိုး
(တဆ-၀၃၆၁၉)၏ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၅၈

❁ ပညာပေးရောင်ခြည် ❁

သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၃၄) [ဟုဂျင်းစီ] ၁၄၈
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၉၀) ၂၀၄
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နိဗ္ဗာ
အိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၈၀) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၀၅

🌸 ဂဏထာရောင်ခြည် 🌸

တစ်ချက်တောင်းဟောတွတ် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၉၄
ကိုယ်ပိုင် အိမ်ခြံမြေလုံးချင်း ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း
နေထိုင်ရမလား [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၅
လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညိုကြံ့ခိုင် ၁၆၈
အိမ်ခံမြို့ အထက်ပိုင်းရပ်ကွက် သိရောမဏိတိုက်ကျောင်း
ဆရာတော် သာသနဓမ္မောစရိယ ဝန္တဝါစကပဏ္ဍိတ
ဘုရားပညာပေးသောစာအုပ်၏ လက္ခဏာတော်နှင့် ဩဝါဒ
[ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc, ရွှေဘို] ၁၆၉
သား များမလား၊ သမီး များမလား ၁၉၈
တစ်ချက်တောင်းဟောတွတ် ၂၂၉

☞ ဂမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ☞

ပုဂံမြို့ဟောင်းမှ တိမ်မြုပ်နေသည့် အလုံပြည့်စေတီနှစ်ဆူ
[ခရီးသည်သုတေသီ] ၂၅
မြတ်သမဏတို့ စံပျော်မြန်းသည့် ထုံးတောင်မြေ
သာစခန်းဆီသို့ (၃) [စင်ညိုငယ်] ၄၁
ခရီးတစ်ထောက် လွယ်ကြာလောက်[မောင်နိုး-ကျောက်မဲ] ၁၆၁
ဝဋ်ရဆန်ဆန် နတ်ငါးတန် [ညိုမင်းနိုင်] ၁၈၅
ကျွတ်သန်လန်မှ ငါးပျက်နှာအောင်မြေစေတီ
[ထိုင်းလီစု] ၂၅၄

○ အထူးဂဏထာရောင်ခြည် ○

အခင်းကြုံလျှင် မင်းစုံတောင်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ(၁)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉
ဂုဏ်တော်ထုံမွမ်းသည့် မြတ်ဘုရားပုံတော် ၅၄
ရန်မာန် တင်းစေသည့် တောလင်းနယ်မှ အောင်နိမိတ်
ဆောင် ခမောက်တောင်(၆) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၆၅
တဘောင်ထဲက ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မြတ်ဗြဟ္မ
စုံလေးစုံစေတီ(၃) [ရွှေဦး-မြိုင်] ၈၁
ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ
အင်ကြမ်းပင်သာသနာမြေသို့(၆) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၉
ရှေ့ဟောင်းသမိုင်းဝင် ရွှေမုန်လင်းစေတီတော်နှင့် လာမီ
ဘိုးဘိုးအောင် အောင်မြေနှင့် အင်းတော် [ခရာမောင်] ၁၂၁
နုပျဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

www.burmeseclassic.com

စိ ဂျိမ်းပျော့ရောင်ခြည် စိ

ထူးတာတွေ့တော့ ပြောချင်ပြချင်
 [မောင်ကံ-ထံတာရွာ] ၂၃၃
 မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသော မြွေကုဆရာသုံးဦး
 [သုတေသီ မြင့်ထွန်း] ၂၄၆
 ရခိုင်ပြည်နယ် ဝေတာမှန်သူများကုန်းမှ
 ပျောက်ဆုံးနေသော ခေါင်းလောင်း
 [ရွှေခိုင်ကျော်-မြောက်ဦး] ၂၄၀
 အစ်ကိုတော်ဦးပဉ္စင်း လူခြောက်ကလေး
 [စောမြတ်မွန်-မန္တလေး] ၂၄၆
 ထူးထူးဆန်းဆန်း သိုက်နန်းရှင်တို့၏ သက်နိုးအလှူ
 [ကြော့ကြော့-ပုဂ္ဂန်မြောင်း] ၂၉၇

* ကျင့်စဉ်မောင်ခြည် *

မဟာအဓိဋ္ဌာန်နှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ
 [အောင်ဇ-LLB] ၁၀၅
 သရဏဂုံသစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် [ပဲခူးကျော်ကျော်] ၁၁၆
 ဝစ္စာရိပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ကိုယ်တွေ့ပုတီးစိမ်
 [မောင်လှယဉ်-မော်လမြိုင်] ၁၈၈
 ကြာခံဘုရားနှင့် လျှို့ဝှက်ဝိန္တရကျင့်စဉ်
 [ကစီသီရောမထီ] ၂၁၇

● အင်္ဂါအရောင်ခြည် ●

ကြမ်းဖိုတိုက်အောင် စိရင်နည်း [သုတေသီ မောင်နန္ဒ] ၂၃
 အိမ်သာယာ၍ ဖိပွားတက်စေသည့်
 အုန်းတွင်းအစ်အဆောင် [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၃၈
 မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် လွယ်ကောင်းယကြာ
 [နေ သားသမီးများအတွက်] [သန်းပညာ] ၉၅
 လောရွှမ်း လာဘ်ခွင်ဈေးခေါ်အစီအရင်
 [သန်းထွန်းသိန်း-ဘားအံ] ၁၃၄
 လာဘ်ခွင်စေသည့် နှုတ်ဆိုင်မျက်ဆိုင် စင်ရော်တောင်
 [စင်ညိုငယ်] ၁၃၇
 သိန္နီအောင်လိုတ ဝိတုန်းဆောင်ကြ
 [ဆရာနိုင်ကြည်ဝင်း-ပထဝီ၊ ဘီအေ၊ အာရ်အယ်လ်] ၂၀၉
 ပုလင်းထုတ်နှင့် ယကြာ [တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၂၈၉

□ အပြုရယ်မောင်ခြည် □

အဓိရုတ်ဝညာရှင်များအတွက် နမောဝါထာပြန်နှင့်
 ရုပ် ၁၀၈ ဇွဲ [အောင်(သိန္နီရာဇာ)-နဝင်းမြို့တော်] ၁၃၉
 ရှင်ကောဝိဒေရဲ့ ခန့်နာသုတရစတ(၁)
 [ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၁၇၇
 ကန်နီငါးဆင့် ဆရာတော်ဦး အနန္တသိပ္ပံပြုမိလမ်း
 [ရမ်းသာအေး ဦးဆန်းမြင့်ထွန်း] ၂၀၅
 သံသေခန့်ကြေ သုဝဏ္ဏရွှေ [ဦးမင်းစင်-ရွှေစောင်း] ၂၁၉
 ၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .com

ပြတ်ဖြူ၊ ပ ရဲ့လေးစုံ ဘယ်ဒောင်
 ပက်စုံလေတီဒန်းမှ
 သူ့ရသတိပယ်တော်ရုပ်တုဒား... ၈၇-၈၄

အိမ်စက်ဘရ သစ်ပန်းပင်ကို
 ထူးဖော်ကြည့်ရာ မီးပျဉ်းထောင်နေသော
 မြေပုံသဏ္ဍာန်သဖြစ်ကို... ၈၁-၁၆၂

ပင်းစုံတောင် ကောရဆောင်ရှိ ကျောက်တံဒါးဖြိုးတိုလည်း ဤသို့ ထူးခြားစွာ ထွေရှာသည်... ➤ ၈-၁၂

မဒသရယဏ္ဍာခေါင်းဆောင်တော်ဝါ ဝဘတ်ပွင့်အဆောင်ကို ဆောင်ထားသလိုသူများသည်... ➤ ၈-၁၃

* ဝါထာပဋ္ဌန်ရောင်ခြည် *

နော(၉)တန် ဣ(၈)တန် ဝါထာတော်ထူးမြတ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍
[ဆရာဦးမောင်မောင်ကျော်-အ.လ.က၊ အင်းလေးခေါင်တိုင်] ၁၁၀
မဟာဝေဗ္ဗမန္တန်တော်ကြီး ရွတ်ပွားပူဇော်သူများအတွက်
မြည့်စွက်ပေးပါရစေ [ဝိဇ္ဇာဒိရိ ဦးအောင်] ၁၅၃

* သေးနည်းပါးရောင်ခြည် *

အကြောနှင့် ပတ်သက်၍ ဤဆေးကိုသုံး
[ဉာဏ်မြင့်ဦး-စက္ကဗျူဟာ] ၁၆၄
ဆီးချိုအတွက် ဆေးတစ်ခွက် [မြဒင်-ဝင်ကျော်] ၁၈၃
မျက်စိရောဂါ တိမ်သလ္လာအတွက် ဆေးနည်း
[မိုး-သရက်] ၁၉၂
ပန်းသေပန်းညှိုးလိမ်းဆေး [ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး] ၂၉၅

◆ ဆေးစေးရောင်ခြည် ◆

သင့်အင်္ကျီကို ငွေမကုန်သောကုနည်း
[ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၆၃
နွေရာသီ ဆီးရောဂါအတွက် အနေမခက်ရအောင်
[ဦးမင်းစင်-ရွှေနဝင်း] ၈၅
ကလေးသူငယ် သူငယ်နာဝမ်း သွားနေခဲ့လျှင်
[အောင်ထက်-ရောအနောက်မြို့တော်] ၂၇၂
အကြော်ဆောင်လား၊ အချဉ်အခါး ဆောင်လား
[ကိုကိုစန္ဒီရော-ကာသာမြေ] ၂၉၆

* ဝတ္ထိရဝတ္ထုရောင်ခြည် *

ကမလွန်ဘဝက တစ်ပြည်သူ မရွှေထား
[ရေနံသာ အောင်ချမ်းစော်] ၂၅၈

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

ထန်းရွက်ဝန်တာ ကော့ပွန်ပါစေ [ခင်ထွန်း] ၇၀
ထူးခြားရှားပါး သစ်ကွင်းကြီး
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၁၁၃

✽ မဟုသုထရောင်ခြည် ✽

အောက်လမ်းပညာဖြင့် လုပ်ကြံမှခံရသည့်အခါ
[စောမိသွင်--ရန်ကုန်] ၂၀၁

† ထူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် †

သိမ်းထားသည့် အမြဲတေများအကြောင်း
[ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၇
ရွှေတူးဖော်သူတို့အတွက် မင်္ဂလာကျောက်
(သို့)ကျောက်ပုပ် [မျိုးတင်-ညောင်လေးပင်] ၆၁
နဂါဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဏန်း ၅

● **ကိုယ်ခံပညာရောင်ခြည်** ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယက္ခ၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၂၇) [ဆရာကြီး မင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၂၂၂

* **ကုထုံးရောင်ခြည်** *

ရေကုထုံး [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၉
တော်ထိုးခြေတတ် အသက်ရှူခတ် [အသဝင်္ဇီ] ၂၂၈

* **အမျိုးအစားအရောင်ခြည်** *

ပိန်းရိုးစား၍ အာခေါင်ယားလျှင် [နန်းဖြူဖြူဝင်း] ၂၉၅

○ **သုတေသနရောင်ခြည်** ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကော့ဇူရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[အိမ်မမြို့နယ်၊ ထိန်ငူကော့ရွာအုပ်စု၊ ကော့ဇူကော့ရွာ၊
ဓမ္မသုခကော့ဇူဆရာတော် · ဘဒ္ဒန္တစန္ဒောဘာသ
မထေရ်အား ဝါရံပြုပူဇော်ခြင်း] [သန်းပညာ] ၄၆
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုမြို့လတ်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပေဒေဘွဲ့] ၁၄၂
သွင်သောင်းပုထိုးတော်ကြီးမှ ရှေးခေတ်ရခိုင်ဗုဒ္ဓရာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစံနှင့် အခြားဒီဒိုင်းလတ်ရာများ(၂)
[ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၁၉၃

○ **မြစ်ချွင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်ရောင်ခြည်** ○

ဆိပ်ဖလှပင် ဆေးပင်ဝင်ပုံ [ဆေးသုတေသီ] ၁၉၉
တောခံပင်၏ ဆေးအသုံး [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၂၀၈
မွှေးလှေ့ယားသီး အနက်နှင့်အဖြူ စိုက်ပျိုးနည်းနှင့်
စားသုံးနည်း [စေခွာရိုး-တောင်ငူ] ၂၀၀

* **တီရုက္ခာန်ရောင်ခြည်** *

ခိုင်းနွား ငွေဆို အာနိသင်ပြယ်အောင်
[စောသိင်းလ] ၂၃၂

☒ **ကြည်ဆိုခြင်းရောင်ခြည်** ☒

မြင်းခြံဓာတ်တော်တိုက်ကျောင်းမှ ထူးခြားသော
ရုပ်ပွားတစ်ဆူ [ခင်ထွန်း] ၁၄
ထူးထွေဆန်းပြား ရွှေလင်းပင်ဘုရား(၂) [နိုင်မင်ညို] ၄၉

* **အောင်မြေရောင်ခြည်** *

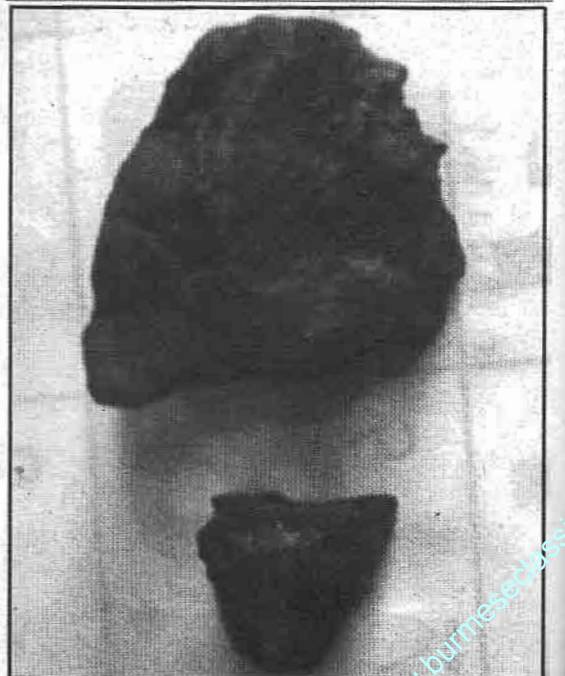
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် နို့ဦးပုဆော် ဝါထာတော်များ(၁၅)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၇၃
ပေါ်တောင်မြေ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ သစ်ဖြူတောင်
အောင်မြေ(၃) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၉၇
စလင်းမြို့နယ်မှ ဇရပ်ကြီးဘုရားအောင်မြေ
[စလင်း ဦးကျော်] ၂၀၁

၆ နတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

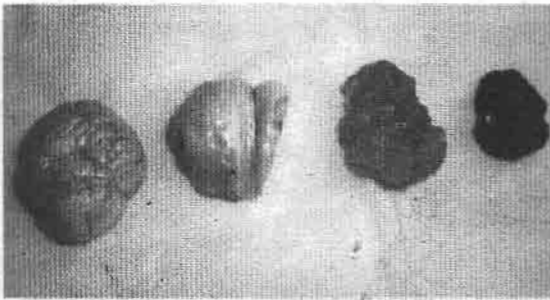

ဘုန်းကြီးကို ရဟန္တာထင်နေကြတယ်
ဘုန်းကြီး ရဟန္တာမဟုတ်ပါ
ဆုကြီးပန်ပါ... ➡ ၈၁-၁၆၅

ကျောက်ပျပ်ဆိုတာ
ရွှေသမားတွေအတွက် မင်္ဂလာကျောက်ပျပ်
ကျောက်ပျပ်ကို တွေ့ပြီးဆိုရင် အဲဒီနေရာမှာ... ➡ ၈၁-၆၁

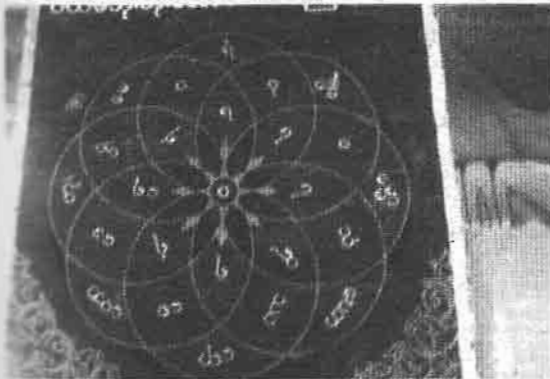

ဒါ ကျောက်ပွားပျို ခေါ်ကပ်
ဒါ ကျောက်ပျိုချို ခေါ်ကပ်
ကျောက်ပျိုရုတ်ပွားပွား ဝင်လာမိ စက္ကူပွဲ ၈-၁၇

အဘဘိုးဘိုးဘောင် ဓာတ်ခန်းနှင့်
ဓာတ်မိုး ခြောက်ခင်းတော်ကြီးကို
ကြမ်းရောင် ရုတ်ပွားပွား ၈-၁၂၃

ပြောင်လက်နေသော အုန်း(ပုတ်) ကျွမ်းအစ်သည်
နေအိမ် သာယာ၍ သူပျော်စရာ ခြင်းအထူးကို
နိမိတ်ကောင်းကုသော အိမ်အဆင်တန်ဆာဖြစ်သည် ၈-၃၀

◆ ဂါထာဒေသနာမြစ် ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ် မေလ ထိအတွက် ဧည့်သည်များ ဤဝက်စာ
[ဆရာရဲ့ထက်-သုတေသီ] ၃၀

၂၀၁၄ ခုနှစ် မေလအတွက် ဓာတ်ကြီးဝါးပါး
ပိုးမွှားနှင့် အောင်တာလေထိဆုဋ္ဌေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၇၆

* စိုက်ပျိုးရေးမောင်မြစ် *

ဗွဲပတီ အဝင်ဝါရောဂါ ပျောက်ကင်းစေရန်
[ညွှန်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၁၅၂

◆ ထပ်ဆင့်အသံမောင်မြစ် ◆

တေးဖုတ်တင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
(သူ့အသက်ကို ဂန္ထီရနည်းဖြင့် ထပ်မံ ကယ်တင်လိုက်နိုင်ပြီ)
[ဦးမင်းညို-မြဝတီ] ၃၀၀

* အင်းစေ့မောင်မြစ် *

ဂန္ထီရက္ခတ္တသလ ဖယောင်းတိုင်စီရင်နည်း
[ဝေဒသုတေသီ ကျော်ဝင်းအောင်-ပြည်၊ ဆည်မြောင်း] ၂၂၅

🍃 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမောင်မြစ် 🍃

စလေဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ(အဘိဓဇ
အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက)မထေရ်မြတ်ကြီးနှင့်
ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံ [မြင့်] ၁၂၅
ဘုတလင်မြို့ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး အရှင်ဣန္ဒက၏
ဘဝတောက်ကြောင်း(၄) [စင်ညိုငယ်] ၃၃
အာဇာတည် ဆရာတော်(၃)
[အရဟံ ဆရာသိန်း-လှပတ္တာ] ၅၇
သုတစပ်ပိတ်ကို သိတော်မူသော အင်းလေးမှ
ဝက်သကင်ဆရာတော်
[ခေါ်သူမနဝိစိတ္တ-B.Sc,H.G.P,DipEd] ၁၆၅

✧ ထူးခြားဆန်းကြယ်မောင်မြစ် ✧

မန်တုညှင်းစုရွာတ ပတ္တမြားပုံ [အင်္ဂါရိုး-မြင်းမူ] ၂၄၉
ထူးဆန်းသောဓားနှင့် ဆန်းပြားသောသတ်နည်း
[ထီလာကျော်] ၂၇၃

□ အမေးအဖြေမောင်မြစ် □

ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ကြံဖွယ် ရှင်သီဝလီရုပ်ပွားတော်နှင့်
သိသူများမှ ဖော်ပြပေးစေရန် [မနှင်းမေသိန်းစော] ၁၀၂

🌀 ပိပုဗ္ဗရဂုဏ်မောင်မြစ် 🌀

ရိုန်းဆာသာ ပိုမောက်လို့ ကိုယ်ပျောက်တဲ့ဝိဇ္ဇာ
[ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၃၆
နက္ခတ္တမောင်မြစ်မဂ္ဂစာ ၇

❧ နေ့စဉ်ဆုံးအဝတ်ဆင်ဆင်ခြင်း ❧

၂၀၁၄ ခုနှစ် မေလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြွမှာ [ဟုဂျင်းဖီ] ၁၃၅
၂၀၁၄ ခုနှစ် ဧပြီလအတွက်
ခန့်ခွဲရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၃၀

★ မြန်မာ့စီးပွားရေးအဖွဲ့အစည်းများ ★

မိုးခွေးနှင့် ထာလီပြောင်းသင့် မပြောင်းသင့်
ထွက်နည်းနှင့်အတော
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၄၇
မြန်မာ့တေးနယ်တော်တော်စွာ ပစ္စည်းပျောက်
ရုမရအံ့ဟော [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၅၁

◆ ကျန်းမာရေး စာတမ်းများခြင်း ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ် မေလအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းဖီ] ၂၁၆

✦ မြန်မာ့စွယ်စုံစာအုပ်များခြင်း ✦

၁၃၇၆ ခုနှစ် နှစ်သစ်မှာ တံကောင်းပြီးရင်း
တံကောင်းကြစေမို့ [အောင်နန္ဒ-ကျွဲကံလတ်] ၁၂၉
တောဆယ့်ထွဲရပ် ၁၃၇၆ ခုနှစ် မြန်မာ့စွယ်စုံစာအုပ်များ
တံကောင်းမှာလား [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၃၁

● မြန်မာ့စွယ်စုံစာအုပ်များခြင်း ●

တင်းစစ်ပေးသော ပရလောကသားများ (၃)
[ချစ်ဆိုင်] ၂၄၁
သယ်သူပေးတဲ့ အမွှေးနံ့လဲ [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၅၁
စုတ်ဝင်တဲ့နွား [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၅၄
စုတွန်း ခုဆူ [ဝေစည်-ရွှေဘို] ၂၆၅
ပေါင်တို့သွားသော တွင်းပိုင်ကြီး
[ရှစ်ခွင်ကျော်-ဖောင်တော်သီ] ၂၆၇
ပရလောက အိမ်ဝေဟာမှာ တစ်ခဏတာ
[အောင်-ကယားမြေ] ၂၇၈
အိမ်မတ် မတ်ပြီး ရှိသော ရွှေထည်ပစ္စည်းများနှင့်
ငွေဂရီပြားများ [ဦးအေးရွှေ-ကနောင်] ၂၈၆
လိုရာခိုင်းနိုင်တဲ့ နာနာသာဝသရဲ့ [မိုးစော်အောင်] ၂၉၂
၈ နှစ်ကျော်အောင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

ဒီ ဆင်ရုပ် ပြုစုပေးတဲ့ကလေး
ထားတဲ့နေရာမှာ မနေဘဲ
သူ့မှလွတ်ရာ ပြန်ပြန်ကျောက်နေတယ်... ၈-၄၉

ဝန်ထမ်းတွေ
ထမ်းရွက်ရတဲ့
တာဝန်တွေ
ပေါက်မြောက်
ထူးချွန်အောင်
ဆောင်ထားသင့်တဲ့
သစ်ပင်ပေးပါ...
၈-၄၈

မိသားစု
နိုင်သူများ
ဒီသစ်ကွင်း
အောက်
မြတ်ကျောက်ပြီး
အကိုလိမာမသုတ်
ခုနစ်ဆက်
ရွတ်ရင်...
၈-၁၁၃

အင်းကြဲလှိုင်

မင်းစုံတောင်တွင်

အိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ (၁)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တစ်နေ့တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းရုံးခန်းရောက်ခိုက် စာတည်းချုပ် မှ မြင်းခြံ နွားထိုးကြီးလမ်းပိုင်းတွင် ခိုသော မင်းစုံတောင်သို့ သွားရောက် လေ့လာရန် တာဝန်ပေးသည်။ သို့နှင့် ခရီးထွက်လာရင်း မြင်းခြံခရိုင်၊ နွားထိုး ကြီးမြို့နယ်တွင်း တည်ရှိသော မင်းစုံ တောင်သည် အရိယာဝိဇ္ဇာ၊ လောကီ ဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇာအစုံစုံတို့ ခိုလှုံ့မွေ့ပျော်၊ အားထုတ် ကျင့်ကြံလေ့ရှိကြသော အိဋ္ဌာန်အောင်မြေ နေရာထူးတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း ရန်ကုန်-မြင်းခြံ အဝေး ခြေးယာဉ်ပေါ်တွင် ခရီးဖော်အဖြစ် ဆုံ တွေ့ ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့သည် တောပျော် အရှင်မုနိန္ဒက မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မင်းစုံတောင်သို့ စုံစမ်း ခဲ့ သွားရောက် လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။ နွားထိုးကြီးမြို့မှ အရှေ့ဘက် ပြင်စည် မြို့ဟောင်းသို့သွားသော ကားလမ်း အတိုင်း (၇)မိုင်ခန့်အကွာ လမ်း၏ ခြောက်ဘက် (လက်ဝဲဘက်)တွင်... "အူလေတီကြီးတောရကျောင်း မင်းစုံတောင်" ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ငယ်နှင့်အနီး တွင် မင်းစုံတောင် ဘေးမဲ့တောဟု သည် သစ်တောဌာန ဆိုင်းဘုတ်ကြီး ဆိုက် ဖြစ်တွေ့ရလေသည်။

လမ်းထိပ် လုံခြုံရေးဝန်တမ်းနေအိမ် အနီးသမ်းတစ်ဦးအား မေးမြန်း ကြည့်သောအခါ ဤမြေလမ်းအတိုင်း ဆိုင်းခန့် ဝင်ရောက်သွားပါက မင်းစုံ တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိပါမည်။

• နက္ခတ္တဘက်တိုင်အောင်

မင်းနေရာတွင် ဆိုင်ကယ်ထားကာ တောင်တက် လှေကားထစ်အတိုင်း တက်ရောက်နိုင်သည်။ တောင်တက် ကားလမ်း မရှိပါဟု ပြောပြလေသည်။

မင်းစုံတောင်အဝင် မြေလမ်း ကလေးမှာ သထုံခရိုင်၊ ဘီလင်းမြို့နယ် ရှိ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးအုန်း' နှင့် သီးဟင်း သုံးတော်မူရာ ရွှေရေ နိဗ္ဗိတောရ

သွားလမ်းနှင့် ဆင်ဆင်တူ၍ ကျေးငှက် တိရစ္ဆာန်အော်သံမှအပ ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်လှသည်။

ရေ မရှိသော ချောင်းအချိုနှင့် ကုန်းအတက်အဆင်းများကို ကျော် ဖြတ်လျက် (၃)မိုင်ခန့် သွားရလေ သည်။

မင်းစိုတောင်ထက်သို့

တောင်ခြေ ရောက်သောအခါ မြေ စိုက်သွပ်မိုး ဇရပ်တစ်ဆောင်နှင့်အနီး တွင် အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ထုံး ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများကို တွေ့ရ သည်။

ဇရပ်အတွင်း မြေကြမ်းခင်း၌ ထန်းကုလားထိုင်နှစ်လုံး ချထားကာ ရေအိုးစင်တွင် ရေချမ်းအိုးသုံးလုံး အတွင်း၌ ထက်ဝက်ခန့် ဖြည့်ထား သည်။

ရေသောက်၊ ကွမ်းယာစား၊ ခေတ္တ နားနေပြီးနောက် ကျောက်ခင်းလှေ ကားထစ်များအတိုင်း စတင် တက် ရောက်သည်။

ကျောက်ပြားခင်း လှေကားမှာ ရှေးယခင်ကပင် ရှိခဲ့ဟန်တူ၍ ဖြူဖြူ ဖွေးဖွေး မဆလာ လောင်းထားသည့် နေရာများကား မကြာမီက အသစ်မွမ်းမံ ထားခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

စတက်တက်ချင်း စောင်းတန်း လက်ဝဲဘက် ကုန်းစောင်းတွင် ထူးခြား သောပုံစံနှင့် စေတီတစ်ဆူ တွေ့ရ သည်။ “**ကမ္ဘာ့ဓာတ်တိုင်စေတီ**” ဟု ကမ္ဘည်းရှိသည်။ အောက်ခြေ စက်ဝိုင်း ကတော့ပုံ ထုလုံးချွန်နှင့် အထက်၌ ထီးတင်ထားသည်။ အောက်ခြေတွင် “**၁၃၆၁ ခုနှစ်**” ဟူသော သက္ကရာဇ် ကမ္ဘည်း ရှိသည်။

ကတော့ပုံ ထုလုံးချွန်တွင် ၂၄ ပစ္စည်း ၁၈ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ နွားသိုကြီး ငြိမ်သက်ကာလမ်းခံထားမှ မင်းစိုတောင် သော-ပတောသို့တက်

◆ မင်းစိုတောင်သို့၌ နားနေထောင်ကာလ

◆ ထောင်ထိုင်ထွန်းလာသော စောင်းတန်းများ

တောင်ဘက်ခြေထောက်

ပဋ္ဌာန်းအကျဉ်းကို ရေးထွင်းပူဇော်ထားသည်။ အထက်တွင် လေးထောင့်လေးမျက်နှာ အလွှာရှိရာ တောင်ဘက်တွင် ဇေယျဒီပါကျွန်း၊ အနောက်ဘက်တွင် မြင်ဂေါယာကျွန်း၊ စသည်ရေးသားထားလေရာ အထက်မှထီးတော်သည် မြင်းမိုရ်တောင်ကို အုပ်မိုးထားသည်ဟု ရည်ညွှန်းဟန် နှိလေသည်။

လေးကျွန်းမြင်းမိုရ် အထိမ်းအမှတ်စေတီ ဖြစ်လေသည်။ လောကမြေပြင်တက္ကအနံ့ဟူသော သဘောဆောင်၍ အရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့စေလိုသော ကိစ္စများတွင် တည်ဆောက်၊ ပူဇော်၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေ့ ရှိကြသည်။

ဤနေရာတွင် မြင်တွေ့ရခြင်းကား အနိယာဝိဇ္ဇာ၊ လောကီဝိဇ္ဇာတို့က တက္ကအနံ့ သာသနာတော် ပြန့်ပွားထည်တုံ့ရေးအတွက် တောင်းဆိုခြေထား ကောင်းမှုစေတီ တည်ထားခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။

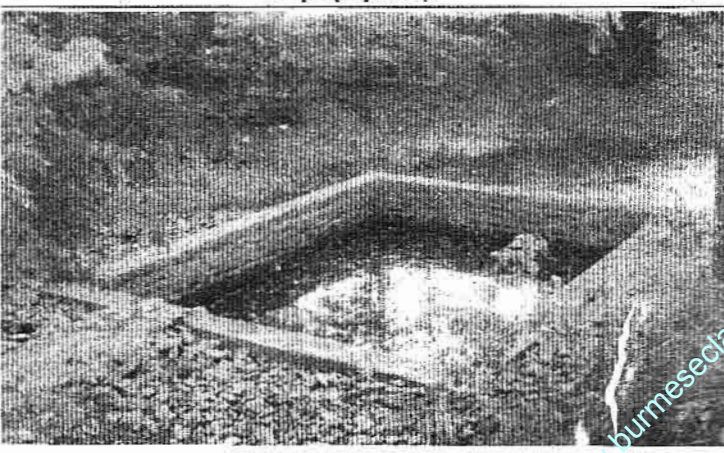
ထစ်နယ်ရပ်ခြား ခရီးသွား၍ စီးပွားဗူဇွေသူများ၊ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ထည့်ပတ်သွားလာနေရသည့် ဆယ်စီးစီးစွေသည်များ၊ သုတေသီများ၊ နယ်လှည့်စခန်းဝင် သာသနာပြုသင်တန်းများ၊ တစ်ရပ်တစ်နယ်ရောက်သောအခါရှိသူများအတွက် ဆုတောင်းပြည့်ဝနိုင်သောစေတီ ဖြစ်သည်။

“လေးကျွန်း တစ်မြင်းမိုရ်”ဟု ခေါ်ဆိုကြသော ရိုးတံတစ်ခုတည်း၌ အုတ်တုံးဖြင့် လေးခုထွက်သည့် ခတ္တာပုံများ တင်လှူပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပို၍ အနုပညာစေသည်။

အရွက် = ထန်လှာ + စနေ = ၂ + ၇ = ၉

• မိုးတုလှောင်ကန်

www.burmeseclassic.com

◆ တောနားထိုင် ကျောက်တံခါး

ရုပ် နဝင်းဖြစ်လေရာ သိသာထင်ရှားသော လက်တွေ့ကျသည့် အခြေအနေကို ကြုံဆုံပိုင်ဆိုင်နိုင်သည်။ ခတ္တာပန်း ဖွင့်ပုံအရလည်း သတ္တန်တူ ဝဂ္ဂတ္တမ မြတ်သောအစုအထပ် သဘောဆောင်ခြင်းကြောင့်လည်း သင့်မြတ်သော အကျိုး ခံစားရခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းမှ ဆက်၍ တက်လာခဲ့ရာ သွပ်မီးစောင်းတန်းအချို့ စတင် တွေ့ရှိရသည်။ မောင်ရင်ပေါ်ချောက်မှ ဦးထိသုဒ္ဓ၏ သာဝက ဒါယကာများ စုပေါင်း လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ထိုအရှင်သည် ပြည့်စုံစွာ နေထိုင်ရသော လူ့ဘဝ စည်းစိမ်ဥစ္စာများ အားလုံးကို စွန့်လွှတ်ကာ မောင်ရင်ပေါ်ချောက်တွင် သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့ရာ (၁၀)ဝါ ရှိပေပြီ။

မြင်းခြံသတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း နန်းမြင့်

၁၂ မဟာဗျူဟာရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်

တောင် ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်းတို့တွင် ဝါကပ်ဆို၍ အားထုတ်ကျင့်ကြံခဲ့ကာ မင်းစုံတောင်သို့ ၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင် ကြွရောက်၍ ဝါကပ်ဆိုခဲ့သည်။

ထိုအရှင် ကြွရောက်တော်မူရာ နေရာဒေသများတွင် သာသနိက အဆောက်အအုံများ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်း စည်ကားလာခဲ့သည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကြားသိကာ အနုမောဒနာ ပြုရပေသည်။

စောင်းတန်းများမှာ နားနေရန် အုတ်ခုံများလည်း ပါဝင်သဖြင့် အတန်ငယ် မတ်စောက်သော တောင်တက်လမ်းအတွက် ကျေးဇူးများလှသည်။ မကြာမီ တိတ်ဆိတ်မှုများကို ထွင်းဖောက်၍ လူသံများ ကြားရကာ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ကပ္ပိယအချို့ သွပ်ပြားများ ထမ်းလာသည်ကို မြင်ရသည်။ ဆောက်လက်စ စောင်းတန်း

များတွင် အသုံးပြုရန်ဖြစ်သည် ဆိုလေသည်။

တောင်တက်လမ်း ဝဲယာရှိ သစ်ပင်ချုံနွယ်များအတွင်း ကြက်လည်ဆံ၊ ပုတ္တမ၊ တီလက်သာ စသော ပရဆေးပင် များစွာ တွေ့ရသည်။ အရွက်ကျချိန် ဖြစ်၍ အမြစ်ဥကို တူးယူမှသာ ဆေးအမည်ကို သေချာစွာ သိနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း “မင်းစုံတောင် ဘေးမဲ့တော” ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်ယောင်လာသဖြင့် မတူးဖော်ဖြစ်တော့ပါ။

မိုးနည်းရေရှား ရပ်ဝန်းတွင် အကိုင်းအခက်သာမက အပင်ခြေကို နတ်ယူခြင်းမှာ ဆိုးဝါးသော လုပ်ရပ်ဖြစ်ပေမည်။

မိနစ်(၂၀)မျှ ကြာသောအခါ စေတီတစ်ဆူသို့ ရောက်သည်။ ချမ်းအေးသော ရာသီဥတုနှင့် သစ်ပင်ပိပ်များကြောင့် ချွေးဒီးဒီး မကျလှသော်လည်း

အတန်ပင် မောပန်းလာပြီဖြစ်၍ ခေတ္တနားကာ စေတီတော်ကို ပူးမြော်ကြည်ညိုသည်။

ရှေးယခင်က “ချပွဲ” စေတီတွင်ခဲ့သည်။ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါလေလား။ ပူဇော်ယဉ်တော်ကာလတွင် ရိုက်ပွဲ၊ ရန်ပွဲများ နှစ်စဉ်လိုလို ပါဝင်အားဖြည့်ပေးကြသည်။

တောင်ပေါ်ရှိ စေတီများအား ကင်လှူထားသော ဆွမ်းခဲဖွယ်သစ်သီးဝလံများ (စွန်ပွဲ) ဆွမ်းချကာ ဝေငှစားသုံးကြသော နေရာတွင် ရှိသဖြင့် “ချပွဲ” စေတီဟု အလွယ်ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

စောင်းတန်းမှ တက်လာပါက ဦးစွာ ဖူးမြင်ရသော စေတီဖြစ်၍ “စောင်းတန်းဦး” စေတီဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ရှေးမြန်မာဘုရင်များ အုပ်စိုးစဉ်ကာလ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော မင်းတစ်ပါး ကြံ့ရောက်၍ စေတီပုထိုး တည်ဆောက်ကာ သာသနာပြုရာတွင် တောင်နန်းစံ ယုဝတီဒေဝီက သပြေငါးခက် ပန္နက်ရိုက်၍ တည်ခဲ့သော စေတီဖြစ်သည်ဆို၏။

ထို့ကြောင့် “စောင်းတန်းဦးစေတီ” ဟူ၍ ကမ္ဘာလုံးပျော်ပျော်ဆွဲဆွဲ ရန်ပွဲများလည်း ပျောက်ကွယ်ခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်။

စောင်းတန်းဦးစေတီမှာ စောင်းတန်းဦး ကုန်းမြင့်အထက် လေးထောင့်ပစ္စယဆန်ဆင့်တင်၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

“မင်းစုံ” တောင်ကို “မီးကုန်” ဆောင်ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ထောင်တော်ထက်ရှိ “ရွှေစေတီကြီးဆောင်” တိုက် ဆရာတော်

ဦးခေမိန္ဒက မြွက်ကြားတော်မူသည်။ အရိယာဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ် ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ရဟန္တာတို့သည် ဓမ္မမီး (၁၁) မီး ကုန်ဆုံးငြိမ်းသတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားအောင်မြင်နိုင်သော နေရာဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

“စောင်းတန်းဦး” စေတီ ဘွဲ့မည်အရ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ = ၃+ ၄+ ၁ = ၁၁။ ဘုရားဒါယိကာမယုဝတီဒေဝီက “သပြေ” ငါးခက်ဖြင့် ပန္နက်ချခဲ့ရာ သပြေ = သောကြာ၊ ကြာသပတေး = ၆+၅=၁၁။

ရုပ်ဓာတ်အရ (၁၁) ဂဏန်းခြေကို ရည်ညွှန်းလေရာ နိမိတ်ထူးသော စောင်းတန်းဦးစေတီတွင် ကုသိုလ်ပြုကာ ဓမ္မမီး(၁၁) မီးငြိမ်းစေရန် အားထုတ်နိုင်သည်။

ကြဘာဝနာ များသူငါ။
- ဥဒ္ဓါမာတက စသည်ပြု အသုဘဘာဝနာ ပွားကြပါ။
- ရာဂလောင်မီး ထိန်ထိန်ငြိမ်း၊ အပြီးမှချ ငြိမ်းနိုင်တာ။

ခပ်သိမ်းများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြစေရာ။
- ကိုယ့်အသက်ပမာ များသတ္တကုန်းမာချမ်းသာစေဖို့ရာ။

မေတ္တာဘာဝနာ စီးဖြန်းပါ။ လောင်လာဒေါသမီး ငြိမ်းနိုင်တာ။

ရုပ်နာမ်နစ်ဖြာ ငါ၊ ခန္ဓာ၊ ဉာဏ်မှာမြင်အောင် စူးစိုက်ပါ။
- ကိလောသာဖောက်ခွင်း၊ ဉာဏ်မြင်လင်း၊ ထိုးထွင်းသိအောင် အားထုတ်ပါ။

ဓမ္မမီး (၁၁) မီး

- ၁။ အလိုရမ္မက်၊ မလ္လုတ်ရက်၊ တပ်မက် **ရာဂမီး။**
- ၂။ ပြစ်မှားပုတ်ခတ်၊ စိတ်ဆိုးတတ်၊ ညည်းသတ် **ဒေါသမီး။**
- ၃။ အမှန်မသိ၊ အမှားသိ၊ မှိုင်းမိ **မောဟမီး။**
- ၄။ ပဋိသန္ဓေ၊ ဝိဝမ်းဗွေ၊ တည်နေ **ဇာတိမီး။**
- ၅။ အိုမင်းယိုယွင်း၊ ကုန်းကွဲခြင်း၊ ယိုင်ဆင်း **ဇရာမီး။**
- ၆။ ပျက်စီးသေဆုံး၊ သက်စွန့်ရှုံး၊ တုံးလုံး **မရဏမီး။**
- ၇။ စိုးရိမ်ပူဆွေး၊ စိတ်မအေး၊ မှိုင်းငေး **သောကမီး။**
- ၈။ ငိုကြွေးရှိုက်ဝင်၊ သံကုန်ပင်၊ အော်လျှင် **ပရိဒေဝမီး။**
- ၉။ ကိုယ်ဆင်းရဲလျှင်၊ ကိုယ်လုံးတွင်၊ ပူပင် **ဒုက္ခမီး။**
- ၁၀။ စိတ်ဆင်းရဲက၊ စိတ်ဓာတ်ကျ၊ ပူရ **ဒေါမနဿမီး။**
- ၁၁။ ဆိုတက်မေ့မြော၊ ပြင်းစွာမော၊ ချွေးဇော **ဥပါယာသမီး။**

ဆောင်ပုဒ်
တပ်မက်စိတ်ရိုင်း၊ မိုက်မှိုင်းသန္ဓေ၊
အိုပေသေရေး၊ ပူအဆွေးနှင့်၊ ငိုကြွေး
ကိုယ်နှမ်း၊ စိတ်မချမ်းမြေ့၊ ပူပန်ရသည်
ဓမ္မလောင်မီး၊ ဆယ့်တစ်သီး။
ဓမ္မမီး(၁၁) မီး ငြိမ်းစေရန်
❶ သုံးဆယ့်နှစ်ဝ ကောဋ္ဌာသ၊ ပွား

- ဝိပဿနာမဂ်ပညာ ပွားကာ
မောဟမီး ငြိမ်းနိုင်တာ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃

မြင်းခြံဓာတ်တော်တိုက်ကျောင်းမှ

ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ

၁၀၅၆

မြင်းခြံ ဓာတ်တော်တိုက်ကျောင်းသို့ သွားရောက်၍ ဓာတ်တော်များကို ဖူးမြော်စဉ် လက်ရှိဆရာတော် ဦးသူရိယက ရင်းနှီးစွာ နှုတ်ဆက်၍ ဓာတ်တော်တိုက်ကို ဖွင့်လှစ်ပေးတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်က သရီရဓာတ်တော်များ၊ ရဟန္တာဓာတ်တော်များကို ကြည့်ညိုဖွယ် အရောင်မျိုးစုံဖြင့် ဖူးတွေ့ရသည်။ တကောင်းဓာတ်တော်များမှာ အရွယ်အစား အတန်ကြီးမားလှသည်။

‘မင်းတို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ တကောင်းဓာတ်တော်တွေကို အလေးပေးဖော်ပြခဲ့တော့ လာဖူးတဲ့လူတွေ အုတ်အုတ်သံသံနဲ့ ရုပ်ပေးက မှားပါတယ်။ တကောင်းကြံညှပ်က ဓာတ်တော်တောင်မှာလဲ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ပုံဆောင်ခဲမဟာလ လောက် မရှိတော့ဘူး’

‘နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်က တပည့်တော်ရေးခဲ့တာပါ။ အရှင်ဘုရား မုတ်မိနေသားပဲ’

‘မုတ်မိတာပေါ့။ ငါ အခုမှ (၈၁)နှစ်ပဲ ရှိသေးတာ။ တကောင်းဓာတ်တော် သွားပင့်တာ ငါလဲပါတယ်။ ဟိုရောက်တော့ ဘာမှမတွေ့ရဘူး။ ဆရာတော် (ပျံလွန်သွားပြီဖြစ်သည့် ဓာတ်တော်တိုက်ကျောင်း ယခင်ဆရာတော်)က အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး နေဝင်ဆည်းဆာချိန် လောက်မှ ဂူဝပြုကျပြီး ဒီဓာတ်တော်ခဲကြီးတွေ ရခဲ့တာကွ’

‘တပည့်တော်လဲ ကြည့်ပုံကို သွားလေ့လာခဲ့ပါတယ် ဘုရား။ “အလယ်ဓာတ်” မှာ ခွဲတောင်းလောက် ဓာတ်

ထူးခြားသော ဓာတ်တော်ဖြင့် ဖွဲ့ဆောင်ထားသည့် ရုပ်ပွားတော်

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်ခဲကြီးတစ်ခုကလွဲပြီး ကြီးကြီးမားမား မရှိတော့ပါဘူး။ ဒီခြင်းခြံဓာတ်တော်တိုက်ကျောင်းမှာသာ တွေ့ဖူးပါတယ်’

‘ကဲ... ဟောဒီရုပ်ပွားတော်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းလို လောကီရသစုံမဂ္ဂဇင်းနဲ့ ကိုက်ညီမယ် ထင်ပါတယ်။ အင်ဒိုနီးရှားက လာလှူသွားတဲ့ဘုရား’

အင်ဒိုနီးရှား ရုပ်ပွားတော်မှာ (ကုလားထိုင်)ထိုင်ခုံပေါ်တွင် ခြေနှစ်ချောင်းချကာ သက်သောင့်သက်သာသီတင်းသုံးနေတော်မူသည့် ပုံတော်ဖြစ်သည်။ ယသော်ဓရာဒေဝီ၏ တိုက်ခန်းဆောင်၌ အဖူးအမြော်ခံယူစဉ် တစ်ကြိမ်နှင့် ပါလီလေယျတော၌ သီတင်းသုံးစဉ်များသာ ထိုင်တော်မူဟန်ဖြစ်သည်။

လက်ဟန်မုဒြာမှာ လက်ဝဲလက်ဖြန့်ခံကာ သပိတ်ကဲ့သို့ တစ်ခုခု ကိုင်မ၊ ထားဟန်ရှိ၍ လက်ယာလက်တော်က အုပ်မိုးထားသော “ပတ္တဟတ္ထ” မုဒြာဟန်တော်ဖြစ်သည်။

သန္တရသကို ပေါ်လွင်စေ၍ သမဏနဗ္ဗဒဿနမင်္ဂလာ၊ ဒါနဗ္ဗမင်္ဂလာ၊ မူတစ ပူဇနေယျာန် မင်္ဂလာ၊ တပေါစမင်္ဂလာများကို သရုပ်ဖော် ညွှန်ပြထားသည်။

ဤမုဒြာဟန်တော်ဖြင့် ရုပ်ပွားတော်ဆုလုပ် ပူဇော်သူတို့သည် စားသောက် နှယ်ရာ ပေါများကြွယ်ဝခြင်း၊ စည်းစိမ် ညွှာကုန်လုံ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း၊ အင်အားကြီးမားခြင်း၊ တန်ခိုးအာနဘော် ထက်မြက်ခြင်း၊ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းတို့မှ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခြင်းအကျိုးများ ရရှိနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြနေသွား၍ ဖွင့်ဆိုထားလေသည်။

▲ မြင်းခြံမြို့၊ ဓာတ်တော်ကျောင်းထောင့်တော် ဦးသုဒ္ဓိယ(သက်တော်-၁၈၉၆)

ခြေတော်ရင်း တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ တွင် ခြူးခြသေ့ငယ်နှစ်ကောင်စီ တွေ့ရသည်။ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ ရှားပါးထူးခြားသောမုဒြာနှင့် ဟန်တော်ဖြစ်သောကြောင့် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မှန်ခန်းတွင်း ပူဇော်ထားရာ အလင်းတိုင်း၊ အလင်းဖွာခြင်းများကြောင့် ပြတ်

သားမူ အားနည်းသော်လည်း ကောင်းစွာ ကြည်ညို ဖူးမြော်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

[ဆရာတော်ဦးသုဒ္ဓိယအား ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုလျက်...]

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားတို့စေးတို့က်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားတို့ မှုတ်ဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ဖော်ပြ၍ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဦးလှိုင်)၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းစိသာစု (သမားတို့ ဆေးတို့က်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှတစ်လျှောက် အစာအိမ်ရောဂါသက်သာမှု ပါမီခွင်ချောင်းဆိုးပျောက်ပုံသေပြပါ။ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါသက်သာမှု၊ ယားနာရောဂါသက်သာမှု၊ အခြေကျော်လေဆေးလျက်သား အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ချွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၁၁ ၂၀၀၉၀၄၄ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူအစပ် အချဉ်အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်သော အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်အေးခေးမူခါ

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရင် ချောင်းဆိုးပျောက်ပုံသေ ၀၉၁၂ ၂၀၀၉၀၉၆ ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှေ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့မျိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၆ နဂျာရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးစိန်တောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၁၁ ၂၀၀၉၀၉၅

ခေါ်နင်းနင်းကြည်၏

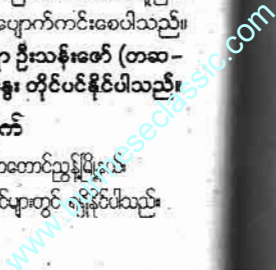
သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၉၁၁ ၂၀၀၉၀၉၂ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူအစပ်အချို့အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေးသည်မြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိပ်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

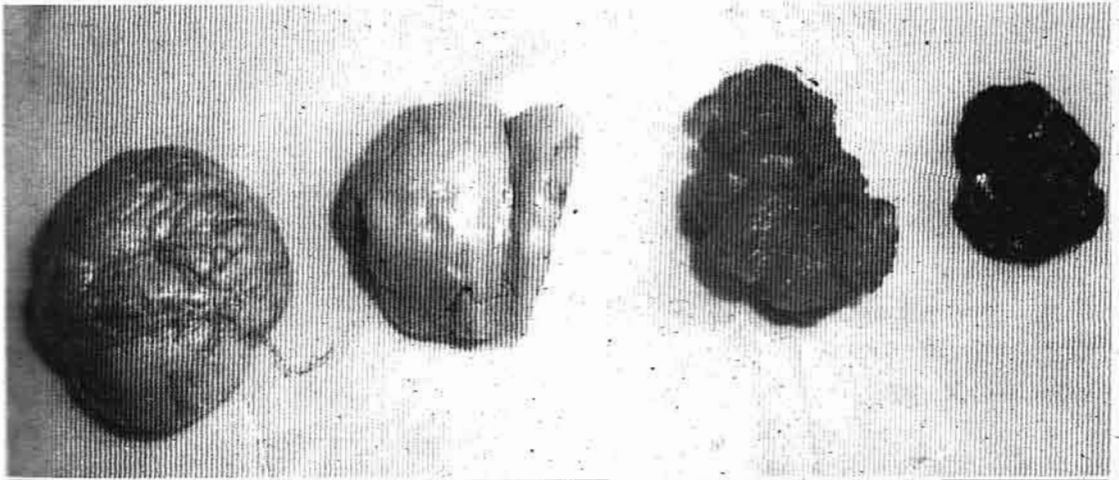
ဦးသန်းဇော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်လေဆေးလျက်သား ၀၉၁၁ ၂၀၀၉၀၄၃ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျင်ခြင်း၊ ဝမ်းချွန်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဗီးနာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးခဲ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချွမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တမ - ၀၂၉၀၂) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၄ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတို့စေးတို့က်

အမှတ်(၄၇)၊ (၁၀၈)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတော်ညွှန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊ ဖုန်း ၂၉၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

◆ အမြဲတေ
ပုလဲခြံ(၅၀)ရတီ

◆ အမြဲတေ
ပုလဲပန်းကောင်(၅၀)ရတီ

◆ ကျောက်ပွား

◆ ဝမ်းအမြဲတေ
ပုလဲနက်

သိမ်းထားသည့်

အမြဲတေများအကြောင်း

◆ အမြဲတေပုလဲ ပန်းကောင်

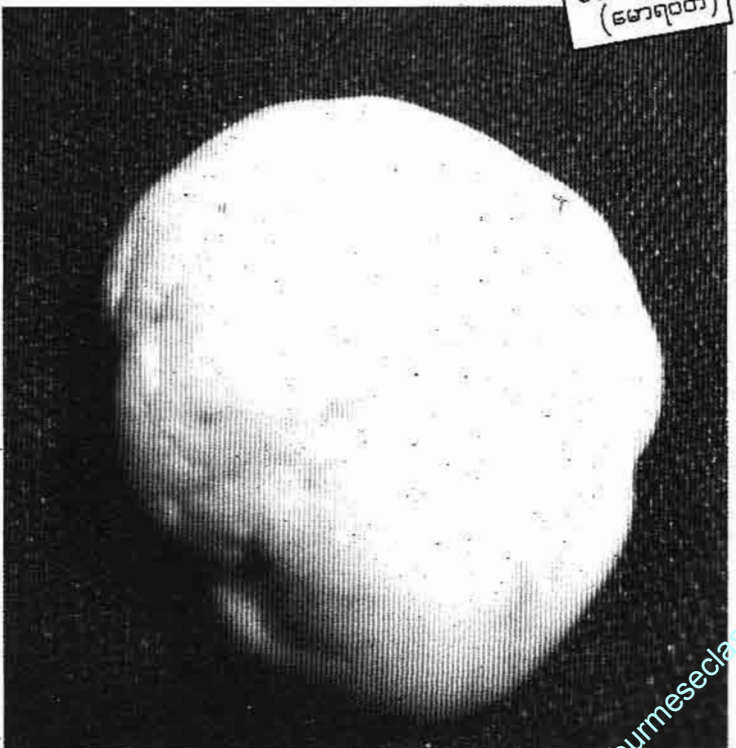
ခင်ခင်
(မောရတီ)

အမြဲတေ ဆိုသည်မှာ ရှားပါးခြင်း၊ တန်ဖိုးကြီးခြင်း၊ ထူးဆန်းခြင်း၊ တန်ဖိုး သိဖို့များရှိခြင်း၊ မီးမကူးခြင်း၊ ကျည်လွဲ ခြင်း စသည်ဖြင့် လေ့လာလိုက်စားသူ များ သိရှိကြလေသည်။

အသီးအနှံများမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အမြဲတေများ ရှိသလို သက်ရှိသတ္တဝါ များမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အမြဲတေများ စည်း ရှိပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ကြာမကြာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ အမြဲတေများအကြောင်းကို ဖတ်ရှိရ စေသည်။

သူ့ဆန်းသော ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများကို ဆရာတော်ဆောင်း ဝယ်ယူသူများ၏ တော်ထံ ထိုအမြဲတေများသည် မည်သို့ အကျိုးပေး သက်ရောက်မှု ရှိသည်ကို မသိရသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ မှန် (၅)နှစ်ခန့် သိမ်းထားသော

◆ ပုလဲအမြဲထားပုံဖြူ အနီကပ်မြွေကွင်း

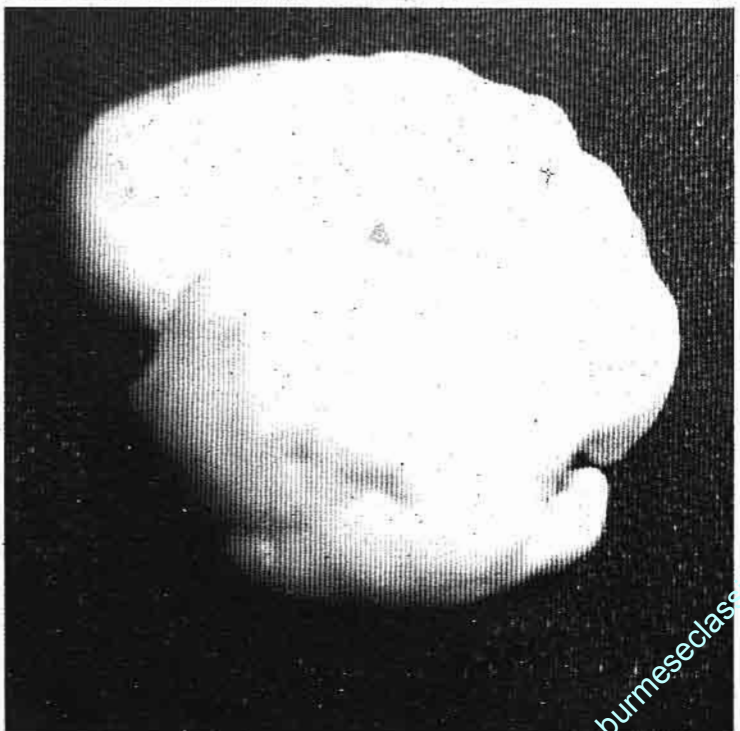
◆ အမြဲတျာင်ပုလဲ ပန်းတျာင်

အမြဲတေများအကြောင်းကို စာဖတ် ပရိသတ်များနှင့် လေ့လာသူများ အတွက် တင်ပြချင်ပါသည်။

ကျောက်မျက်ရတနာများကို ဝါသနာ ပါလွန်းသော ကျွန်မသည် ကရင်ပြည် နယ်၏ ဝေးသီခေါင်ဖျား သံလွင်မြစ် ကမ်းနံဘေးရှိ ရွာလေးတစ်ရွာတွင် ဆရာမအလုပ်ကို ထမ်းဆောင်စဉ် ကာလမှစ၍ ဒေသထွက် ဥဒေါင် ကျောက်များကို ဒေသခံများက ပတ္တမြားနက်ဟု ခေါ်ဝေါ်၍ မကြာ မကြာ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

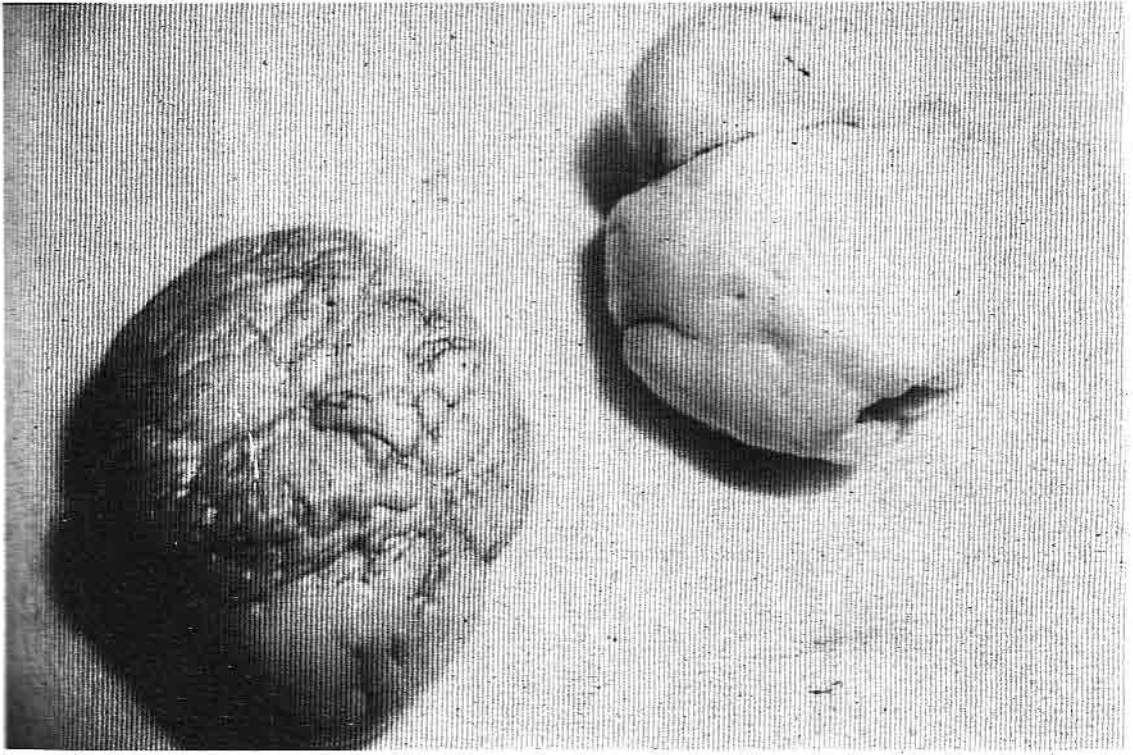
ထောင်၍ နေရောင်မှာ ကြည့်လိုက် လျှင် နီရဲနေပြီး အရိပ်မှာ ကြည့်လိုက် လျှင်တော့ မည်းနက်နေတတ်သည်။ ယင်းကျောက်ကို ဒေသခံများက တန်ဖိုး ထားကြသည်။ ချောင်းမြောင်းမြစ်ထဲမှ ရရှိသည်ဟု ပြောသည်။

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.35. May, 2014.

◆ မုလ်အမြူတာ မုလ်မြူ

◆ အမြူတာမုလ် ယ်းရောင်

တစ်လတစ်ခါ ကရင်ပြည်နယ်၏ မြို့တော် ဘားအံမြို့သို့ လချုပ်အစီရင်ခံစာများနှင့် ရုံးကိစ္စများအတွက် ဘားအံသို့လာရင်း မော်လမြိုင်မြို့သို့ နေ့ချင်းပြန်ကူး၍ ထိုကျောက်များကို သွေးကြည့်ခြင်း၊ တန်ဖိုးကို လေ့လာခြင်းများ ပြုသောအခါ တန်ဖိုးမကြီးကြောင်း၊ ဥဒေါင်ကျောက်ဟု ခေါ်ကြောင်း ရွာသားများကို ပြန်ပြောပြရသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ချောင်းထဲမှ ရရှိသော အပေါက်ပါသော ကျောက်ကလေးတစ်ခုကို ယူလာပေးပါသည်။ ထိုသောလည်း ထူးဆန်းသည့်အတွက် ကျွန်မ ယူထားလိုက်ပါသည်။ ထိုနေ့ ဝယ်ရခြင်းမဟုတ်ပါ။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မုန့်ကျွေးခြင်းလောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ရွာခံများ ယူလာပေးသော ဥဒေါင်ကျောက် အရွယ်စုံကို အချောသွေးပေးသော ကျွန်မ၏ အခမဲ့စေတနာကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကျောက်ပေါက်လေးကို အမြတ်တနိုး သိမ်းထားသည်မှလွဲ၍ မည်သူ့ကိုမှလည်း မပြုဖြစ်ခဲ့ပါ။

ယနေ့ ထိုအကြောင်းအရာများနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်ပြီး ရေးသားမည့်အတွက် ထိုကျောက်ကလေး ထုတ်ကြည့် ဓာတ်ပုံရိုက်သောအခါ အသွင်ထူးခြား လှပနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

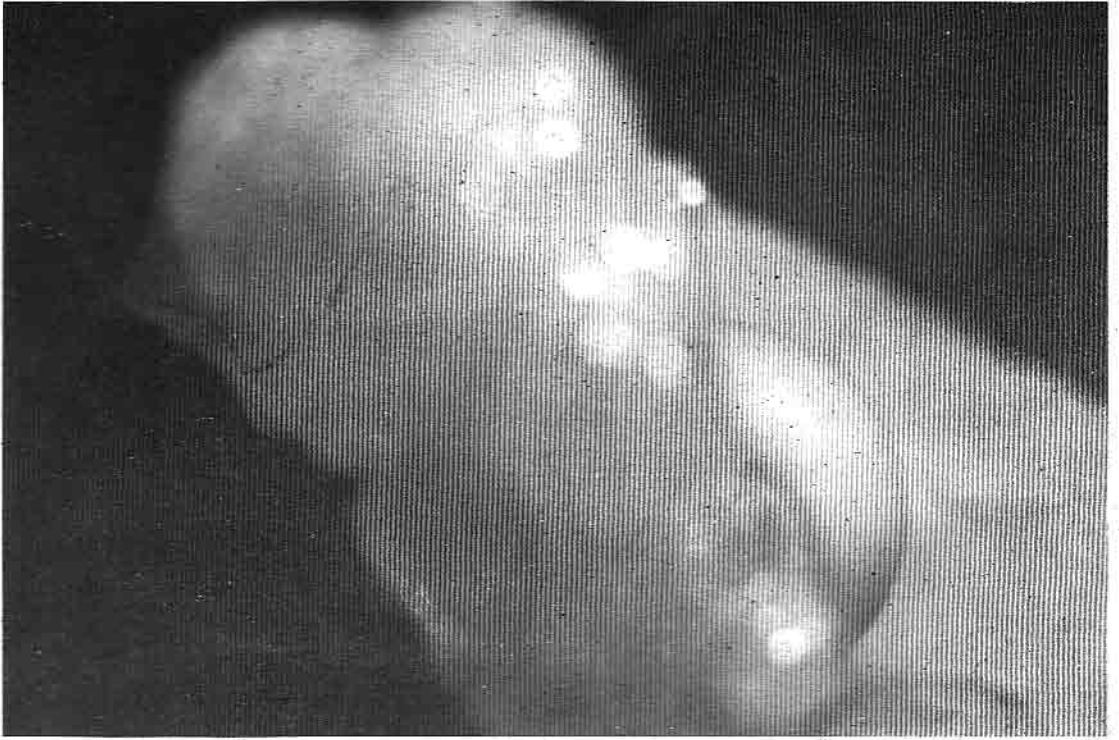
ကရင်ပြည်နယ်မှာ (၇)နှစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် နယ်မြေ၏ မအေးချမ်းမှုကြောင့် ဖြတ်လေးဖြတ်ကာလဖြစ်၍ အလုပ်မှထွက်ပြီး မော်လမြိုင်သို့ ပြန်လည် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့လေသည်။

ဝါသနာပါသော ကျောက်မျက်ဆိုင်နှင့် အထည်ခတ်ရန် ပန်းထိမ်ဆိုင်ပါပူးတွဲဖွင့်ဖြစ်သည်။ ထိုကျောက်ပေါက်လေး၏ အစွမ်းကြောင့်ဟု နောင်ခါမှ သိရသည်။ ရတနာစိန်ကျောက် မျိုးစုံကို ကိုင်တွယ်လုပ်ကိုင် စုဆောင်းမိပါသည်။

ပန်းထိမ်ဆိုင်များသို့ လှည့်လည်၍ ကျောက်မျက်ရတနာ အဟောင်းများကို တစ်ပတ်တစ်ခါ လှည့်လည်၍ ဝယ်သော အလုပ်ကိုလည်း လုပ်ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ပန်းထိမ်ဆိုင်များသို့ လိုက်ဝယ်ရင်း ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ပန်းထိမ်လုပ်ငန်း စိန်ရွှေများကို ကျွမ်းကျင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပြီး ယခုအခါ အသက်ကြီး၍ စုဆောင်းထားသည်များကို ပြန်လည် ရောင်းချသောက

➤ အကုန်းကွေးအနီကပ်ပြင်ကွင်း

➤ အကုန်းဝါး

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေထိုင်လျက်ရှိသော အမေအို၏ အိမ် သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ကျောက်မျက်အညှို့များကို ခင်းကျင်း ပြသထားပြီး ကောင်းတာလေးများကို စိတ်လိုလက်ရရှိမှ ပြသတတ်သည်။

ထိုနေ့က ကျွန်မ၏ (၅)နှစ်အရွယ် သမီးလေးလည်း ပါလာသည်။ ပုလဲ အဆင်းရှိသော ကျောက်(၂)ပွင့်ကို ထုတ်ပြသည်။ ကျွန်မ ကြည့်ဖို့ ကမ်းယူ ကာ ရှိသေးသည် ပါလာသော ကျွန်မ သမီးလေးက လုယူလိုက်ပြီး လက်ထဲ တွင် တစ်ဖက်တစ်လုံးစီ ဆုပ်ကိုင်ထား ပြီး "ဝယ်ပေး ဝယ်ပေး" ဟု ပူဆာပါ တော့သည်။

သေချာကြည့်ရန် ပြန်တောင်းသော် လည်း မပေးဘဲ လက်သီးဆုပ်ထဲတွင် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားပါသည်။ အထာနပ်သော စိတ်ရွှေရတနာ ကျွမ်း ကျင်ပညာရှင် နာမည်ကြီး အမေအို သည် ဈေးမလျော့တော့ပါ။ ဆစ်၍ လည်း မရတော့ပါ။ ကလေးကလည်း ပြန်မပေးတော့ပါ။

ကျွန်မမှာ အကျပ်ရိုက်ပြီး ထိုခေတ် ခွေတစ်ကျပ်သားဈေး (၂၅၀၀၀)ကျပ် ပေးချေလိုက်ရပါတော့သည်။ ဆိုင်ကို ပြန်ရောက်၍ သေချာကြည့်လိုက်တော့ တစ်လုံးကအဖြူ၊ တစ်လုံးက ပန်းရောင် ချော့ပျော့လေး အရွယ်ကြီးတာကလွဲ လျှင် ပုံမကျ ပန်းမကျနှင့် အရောင်မှာ လည်း ခပ်မိုနိုမိုနို ဖြစ်နေ၍ ပန်းထိမ် ထုတ်ငန်းသုံး ကင်ပွန်းသီးရည်အင်တုံမှာ ကြေးဘရပ်နှင့် ပွတ်တိုက်ဆေးကြော သော်လည်း အရောင်မတက်လာ သဖြင့် စိတ်ပျက်မိသည်။

ထူးခြားသည်က သေချာစွာ ကြေးဘရပ်နှင့် ပွတ်တိုက်ဆေးကြော သော်လည်း အပွန်းအပဲ့ အစင်းရာ မထင်ဘဲ မာကျောလှကြောင်း တွေ့ရ

ကျောက်ပေါက်

သည်။ ပုလဲအရောင်အဆင်း ဖြစ်သော် လည်း ပုလဲလို မပျော့ဘဲ ကျောက်သား ကျောက်စိုင်ကဲ့သို့ မာကျောနေသည်။

အဖြူပုလဲမှာ နောက်ဘက်ကို လှန်ကြည့်လိုက်သောအခါ မုတ်ကောင် ပေါက်စလေးတစ်ကောင်လို ဖြစ်နေ သည်။ ပုလဲလို ချော့မွေ့ခြင်းမရှိဘဲ အဖုအထစ်ကလေးတွေ ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်မ စိတ်ပျက်နေသော်လည်း သမီးလေး နှစ်သက်သည့် ပစ္စည်းလေး ဖြစ်နေသည့်အတွက် ကျွန်မ သိမ်းထား သော ကျောက်ပေါက်လေးနှင့် အတူ အိတ်ရုံလေးထဲ ထည့်၍ သိမ်းထား

လိုက်ပါတော့သည်။

လမ်းလျှောက် လိုက်ဝယ်ခြင်း အလုပ်ကို ရပ်နားလိုက်ပြီး မော်လမြိုင် မြို့သို့ စတုတ္ထသမီးတော်၏အိမ် ကျောင်းရှေ့ဆိုင်ခန်းတွင် ဆိုင်ဖွင့်ပြီး ရောင်းခြင်းဝယ်ခြင်းကို ပုံမှန် လုပ်ကိုင် နေပါသည်။

ထိုစဉ် သဘာဝပုလဲ၊ မွေးပုလဲ၊ မုတ်ခွံပုလဲ၊ မိခင်ပုလဲ စသည်ဖြင့် ပုလဲ များ တော်တော် ဝယ်လိုက် ရောင်းလိုက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာန၏ ပုလဲ လေလံတင်ရောင်းခြင်း ဖိတ်စာ နှစ်စဉ် ရရှိပြီး ရန်ကုန်သို့ သွားရောက်

၍ ပုလဲများကို ကိုင်တွယ်တွေ့ရှိ လေလံ တင်ခွင့်လည်း ရရှိခဲ့သည်။

ထူးဆန်းသော ပန်းရောင်သဘာဝ ပုလဲ (၇)ရက်ခန့်ကို ထပ်မံရရှိပြီး ရွှေဖြင့် လက်စွပ်ကွင်းဝတ်ပြီး ပြန်ရောင်းသောအခါ အမြတ်အစွန်းများစွာ ရရှိခဲ့ပါသည်။

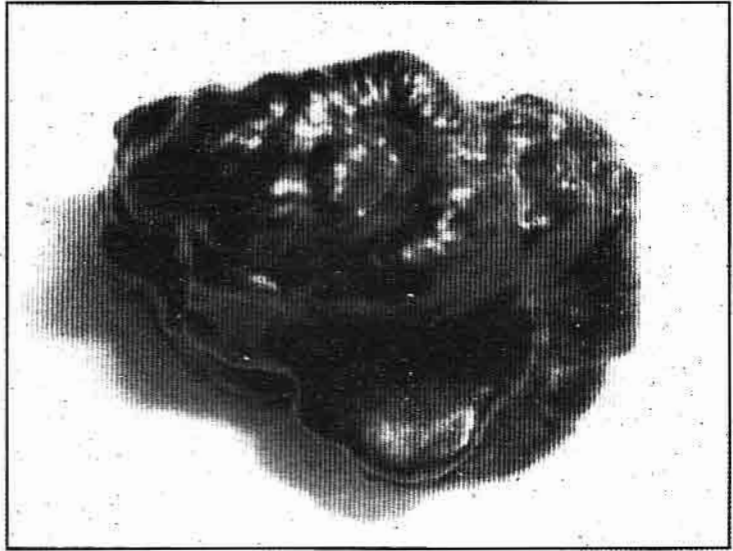
မကြာမီ သထုံမှ ကျောက်မျက်ပညာရှင် အကျော်အမော် ဆရာကြီး တစ်ဦးက ထူးဆန်းသော ပုလဲနက် တစ်ပွင့် ရရှိထားကြောင်း ကျွန်မကို ရောင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ကျွန်မလည်း လိုချင်ပါကြောင်း ပြောသောအခါ နောက်တစ်ခေါက် မော်လမြိုင်သို့ လာသောအခါ ကျွန်မ ခိုင်ညို လာရောင်းသွားပါသည်။

အလွန် လှပထူးဆန်းသော ပုံမကျ ပန်းမကျ သဘာဝ ပုလဲပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေ၍ ထိုပုလဲနက်၏ ရာဇဝင်ကို လိုက်သောအခါ မြေမှ ရရှိသော ပုလဲနက်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည့် အတွက် ကျွန်မ၏ ထူးဆန်းကျောက် သိမ်းဆည်းထားသော အိတ်ရှုံ့လေး တွင် စုပေါင်းသိမ်းထားလိုက်ပါတော့ သည်။

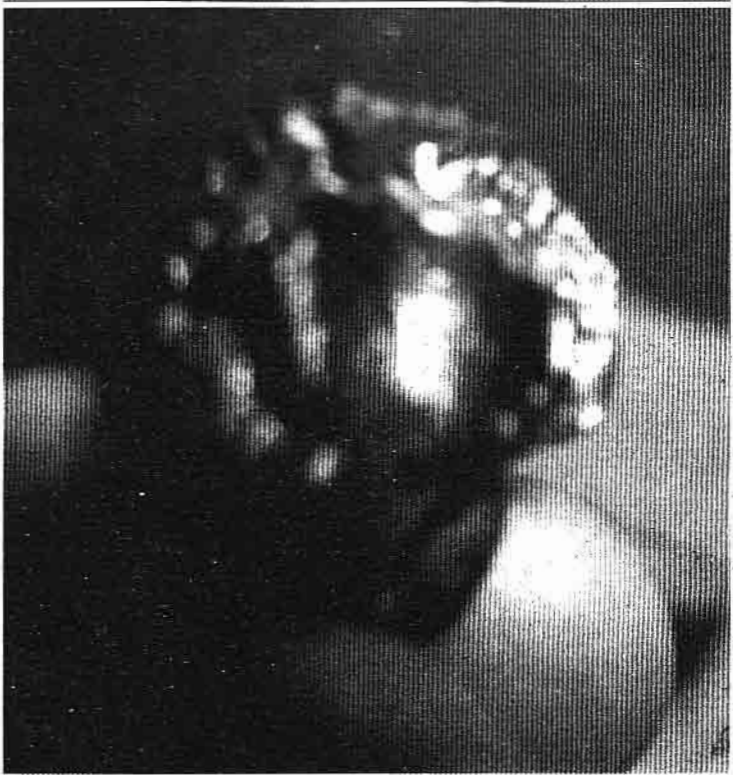
ထိုပုလဲနက် ရရှိပြီး မကြာမီ မြေ တစ်ကောင် အိပ်မက်ပေးပါသည်။ လက်သန်းလုံးခန့်ရှိ မြေတစ်ကောင် ကျွန်မအိမ်အောက်ထပ်တွင် နေမည့် အကြောင်း အိပ်မက် မက်ပြီး ထိုအိပ် မက်မြေကို ကျွန်မ အိပ်အောက်ထပ် တွင် အိပ်မက်တွင် ပြသောနေရာတွင် တွေ့ရှိပြီး (၁၀)နှစ်ကျော်ခန့် နေသွားပြီး တဖြည်းဖြည်း ကြီးပြင်းလာသည်ကို အမြဲတွေ့မြင်နေရသည်။

တစ်နေ့သော သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့တွင် အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီး အပေါက်ဝ သို့ ငန်းတော်ကျားမြွေကြီး (၃)နာရီခန့်

• မြွေအမြဲတော ပုလဲနက်

• မြွေအမြဲတော ပုလဲနက်

လာနေပြီးနောက် ကျွန်မ အိမ်အောက် ထပ်မှာနေသော အမြဲတွေ့နေကျ မြွေ ကြီးကို ယနေ့ထိ မတွေ့ရတော့ပေ။

ထို ပုလဲနက်အမြဲတောကြောင့်ပင် ထင်သည်။ ပုလဲနက်ပေါင်းများစွာ ရောင်းလိုက် ပယ်လိုက်နှင့် အလုပ်

www.burmeseclassic.com

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှတ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၁၄၇)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေဝန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာတို့၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲမိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၀) မေထုန်မှုလွန်တဲသူများ၊ (၁) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၂) တုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၃) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၄) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၅) သားကြောမြတ်ထားသူများ၊ (၆) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၇) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေဝန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၈) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၉) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) အသတ်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၀) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်နေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၁) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၂) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၃) ညှဉ်းပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေ့နီးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၄) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန့်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နဲ့ချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါသည်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ် သယ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။</p>
--	---

ဝုင်မြို့ဟောင်းမှ တိမ်မြုပ်နေသည့်

အကျဉ်းချုပ်စာတမ်း

ခရီးသည် ဘုရားတော်

◆ ငါ့အသက်တော်

မြင်းကပါကမ်းနဖူး လေသာကျောင်း
မှ ရုပ်ကလာပ်တော် မပျက်စီးသည့်
ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မသာမိ၏ ဘဝ
တောက်ကြောင်း အချို့ကို စုဆောင်း
လေ့လာပြီး၍ အပြန် ပုဂံမြို့ဟောင်း
ဗဟုရားပတ်ဝန်းကျင်သို့ ရောက်သော်
မထင်မရှား တိမ်မြုပ်နေသည့် စေတီ
နှစ်ဆူကို သတိရမိသဖြင့် သွားရောက်
ဗုဒ္ဓကြည့်သည်။

ဘွဲ့မည်ရှိသမျှ ဘုရားစေတီအားလုံး
နှစ်အောင် လေ့လာ ကြည့်ညိုပြီးသော်
လည်း မတွေ့ရှိရချေ။

မြင်းခြံမြို့နယ်၊ ကျားတိုင်းရွာ
သိမ်တော်ရှင်သမိုင်းနှင့် ပေါင်လောင်
ရှင်ကဿပထေရုပ္ပတ္တိ စာအုပ် စာ
ဖက်နာ (၂၄ ၂၅)တို့တွင် ဖတ်ရှုရသည့်
ငါ့အသက်ဘုရားနှင့် ငါးချိန်ခွင်
ဘုရားနှစ်ဆူဖြစ်သည်။

တွေ့ရသည့်အဆုံး ပူးဘုရား
အဝင်လမ်းရှိ စားသောက်ဆိုင်တွင်
ဖော်ဆောင် စုံစမ်းသည်။ သူတို့လည်း
သတိမထားမိပါဟု ဆို၏။ ဘုရားဖူး
များကို ပုဂံဘုရားစုံ လိုက်ပါပို့ဆောင်
သည့် မော်တော်ယာဉ်မောင်း၊
သိမ်တော် ဆိုင်ကယ်မောင်းသမားတို့
လည်း မသိကြပါ ဆိုကြ၏။

ဆိုည့် အသက်(၄၀)ကျော်ခန့်
အနွှံ့သမီးတစ်ဦး ဆိုင်ကယ်ဖြင့်
ရောက်လာသဖြင့် ဆိုင်ရှင်တို့က မေး

မြန်း စုံစမ်းပေးကြသည်။ ထိုအမျိုးသမီး
က...
ကြံ့ကြံ့ဖန်ဖန် ငါ့အသက်ဘုရားရယ်လို့
မကြားဖူးပါဘူး ငါ့အဖောက်ဘုရားပဲ ရှိပါ

တယ်
'ဟုတ်ပါပြီ။ အဲဒီ ငါ့အဖောက်
ဘုရားက ဘယ်နားမှာလဲ'
'မြင်နေရတဲ့ ဘုရားပဲ ငါ့အဖောက်

www.burmeseclassic.com

ဘုရားတဲ့။ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထမင်းဆိုင်နံ့သေးက ဘုရားက ငါးချိန်ခွင် ဘုရား'

သူ လက်ညှိုးညွှန်ရာ အရပ်ရှိ စေတီအား လေးထောင့်ပစ္စယံ သုံးဆင့် အထက် ခေါင်းလောင်း မှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

အရံတံတိုင်းခတ်ထားကာ တံတိုင်းအနီး၌ ဘုရားအမှတ်(၁၆၅၂) ဖြစ်၍ (၂၄-၅-၂၀၁၃) ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့မှ မိသားတစ်စုက ပြုပြင်မွမ်းမံကြောင်း ကမ္ဘည်းစာ စိုက်ထူထားသည်။

“ငါးအူသင်ဘုရား”ပေတည်း။

ငါးအူသင်မှ ငါးအူဖောက်ဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်သည်ကို ကြားရသဖြင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် စာမတတ်သူ ပပျောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုတွင် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား လုပ်အားပေးဆရာအဖြစ် ရမ်းဗြဲကျွန်း၊ မရွတ်ချိန်အလယ်ရွာသို့ သွားရောက် စဉ်က အဖြစ်အပျက်ကလေးကို သတိရမိသည်။

ညချမ်း အားလပ်ချိန်တွင် ရခိုင်ဓလေ့ “ငဇင်”ဟောပြောပွဲသို့ သွားရောက် လေ့လာနားထောင်ကြသည်။ (“ငဇင်”ဟူသည်ကား ဇာတ်နိပါတ်တော်များကို အသံနေအသံထားနှင့် သာမက ဟန်ပန်အမူအရာ ပြည့်စုံစွာ တင်ဆက် ဟောပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ဟန်ပန်အမူအရာ မပါရှိပါက “ကွက်စိပ်”ဟောသည် ဆိုကြသော မြန်မာဝေါဟာရဖြစ်သည်။) ငဇင်ဆရာက ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဘုရင့်ဟန်ပန်ဖြင့် ထိုင်၍...

‘မောင်မင်း တစ်ယောက်တည်းသာလော’

ဟု ဆိုပြီးနောက် မြေပြင်သို့ ကမန်းကတမ်း ဆင်း၍ လက်အုပ်ချီလျက်... ‘တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်လုံးချင်းပါဘုရား’

ဟု လျှောက်၏။ ပရိသတ်က တဝါးဝါး ရယ်ကြလေသည်။ “လုံးချင်း”သည်လည်း ‘တစ်ယောက်တည်း’ ဟုပင် အဓိပ္ပာယ် ရပေသည်။

ယခု ငါးအူသင်နှင့် ငါးအူဖောက်သည်လည်း အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးတည်းသာ ဖြစ်၏။ ငါးဖိုက်ခွဲ၍ မလိုအပ်သော အစိတ်အပိုင်းများကို ဖယ်ရှားခြင်းသည် ငါးအူသင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငါးအူဖောက်သည်ဟု အရပ်ဝေါဟာရဖြင့် ပြောဆိုနိုင်သော်လည်း “ငါးအူသင်သည်” ဆိုသည် ဝေါဟာရကို ဝိမို ပြည့်စုံပါသည်။

ဟင်းရွက်ခြေခြင်းနှင့် ဟင်းရွက်သင်ခြင်းဟူသော စကားနှစ်ရပ်ပမာ ဖြစ်သည်။

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ငါးအူသင်တော်စီ မွမ်းမံမှုကမ္ဘည်း

သည်။ ဟင်းရွက်ခြေခြင်းသည် အရွက်များကို ခြေပစ်ခြင်းဟု သာမန်အဓိပ္ပာယ်ရှိကာ ဟင်းရွက်သင်ခြင်းကား စား၍ ရသော အရွက်၊ အညွန့်၊ အမိုးများ ယူကာ မလိုအပ်သော အစိတ်အပိုင်းများ ဖယ်ရှားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ငါးအူဖောက်ဘုရား သို့မဟုတ် ငါးအူသင်ဘုရား ဟူ၍ စေတီဘွဲ့မည်ကို မတွေ့ရဘဲ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ဖြင့်သာ ဖူးမြော်ခဲ့ရလေသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ဈေးဆိုင်အနီးရှိ “ငါးချိန်ခွင်” ဘုရားကို ကား ဘွဲ့မည် သာမက ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်ပင် ပူဇော်ခြင်း မခံရဘဲ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

လေးထောင့်ပစ္စယံ သုံးဆင့်အထက် ရှစ်မြှောင့်ကျည်းခန်းခံကာ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။ စားသုံးသူများအား ကြိုဆိုနေသည့် ဆိုင်လှလင် မောင်အေးမင်းသန့် ဆိုသူအား စုံစမ်းကြည့်ရာ...

‘ငါးချိန်ခွင်ဘုရားလဲ ခေါ်တယ်။ မီးကွင်းဘုရားလဲ ခေါ်တယ်’

‘ဘာကြောင့် ခေါ်တာလဲ’

ပုဂံညောင်ဦးရှိ ကလေးများအားလုံးဆိုင်ရာ စေတီပုထိုး၏ နောက်ခံသမိုင်းကို အလွတ်ကျက်၍ ပြောပြခြင်းဖြင့် မုန့်ဖိုးရှာဖွေကြသည်ဖြစ်ရာ မောင်အေးမင်းသန့်ကလည်း သူ ကျက်ထားသည့် နောက်ခံသမိုင်းကို တတွတ်တွတ် ရွတ်ပြလေသည်။

‘သူကြွယ်ကြီးက လားရှောင်းတံငါးကို ဝယ်ဖို့အတွက် ချိန်ခွင်နဲ့ ချိန်တံ’

F.43, May, 2014

နေရာမှာ ဘုရားတည်လို့ “ငါးချိန်ခွင် ဘုရား”ခေါ်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ မီးကွင်းဘုရားဆိုတာကကော...

‘ဟိုတလောက ဒီဘက်ဆိုင်တန်း အားလုံး မီးလောင်သွားတာ ဘုရား တစ်ဆူတည်း ကျန်တော့လို့ မီးကွင်း ဘုရားလို့ ခေါ်ကြတယ်လေ’

စေတီနှစ်ဆူမှာ ဘွဲ့မည်ကမ္ဘာတည်း မရှိ သော်လည်း ဧည့်ကြိုကလေးများက ညွှန်ပြနိုင်သေးသဖြင့် သာဓုခေါ်ရပါ သည်။

နောက်ခံသမိုင်း

အနန္တသုရိယအမတ်သည် ပေါင် လောင်ရှင်ကဿပထေရ်အား ကျောင်း ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလို ကြောင်း လျှောက်ထားရာ ပေါင်လောင် ရှင်ကဿပထေရ်မြတ်က “ဓမ္မိယ ထဒ္ဒပစ္စည်းမှ သင့်လျော်မည်”ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဘုရင့်အမှုဖြင့် မြင်းကပါ သူဌေးထံ သွားရောက်ရလေ နာ သူဌေးက လက်ဆောင်ပေးလိုက် သော ပတ္တမြားတစ်လက်ခုပ်ကို ဆောင်းရာ အသပြာတစ်ထောင်ရ၏။

ဤအရာကား မတောင်းဘဲ သို့ အလိုအရ ပေးခြင်းဖြစ်၍ ဓမ္မိယလဒ္ဒ မြစ်နိုင်သည်။ ငါ၏ ဥစ္စာဓန မှန်ပါက ပြန်၍ ရစေတည်းဟု အမိဋ္ဌာန်ပြု က ဆောင်ဦးမြို့ အရှေ့မြောက်ထောင့် အနီးရှိ နတ်သမီးကမ်းပါးမှ ရေထဲသို့ ချစ်လိုက်သည်။

အဲဒါ ငါးကြီးတစ်ကောင်က အသပြာထုပ်ကို အစာမှတ်၍ မျိုချ၏။ အဲဒါကိုတံငါတို့ ဖမ်းမိ၍ ဈေးတွင် ဆောင်းသော်လည်း ဝယ်နိုင်သူ မရှိ သဖြင့် ထည့်လည်ရောင်းချရာ အမတ် ခေါ်ကတော်က ဝယ်၍ ဗိုက်ဖောက်၊

◀ ငါးချိန်ခွင်စေတီ

အူသင်သောအခါ အသပြာထုပ်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုအခါ အနန္တသုရိယအမတ်လည်း ဓမ္မိယလဒ္ဒ ဥစ္စာစစ်စစ်ဖြစ်သည်ဟု ဝမ်း မြောက်၍ ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပ ထေရ် သီတင်းသုံးရန် ကျောင်း ဝဲဆောက်လှူလေသည်။ ယခုအခါ မင်းနန်သူ(အနန္တသုရိယ) ကျောင်းဟု တွင်၍ မင်းနန်သူရွာအနီး၌ တည်ရှိ

၏။ ငါးဝယ်သောနေရာ၌ “ငါးချိန်ခွင်” ဘုရား ငါးအူသင်ရာအရပ်တွင် “ငါး အူသင်”ဘုရား ဟူ၍ ဘွဲ့မည်ကပ်လှူ ကာ တည်ထား ကုသိုလ်ပြုခဲ့ရာ ပုဂံမြို့ ဟောင်းတွင်း ယခု နေရာ၌ ဖူးတွေ့ရ ပေသည်။ [၁၃၁၈ ခုနှစ်၊ ၁၂ တင်းကျွတ် လသက်(လဆုတ် ၁၄)ရက် ၊ နှို ဖွဲ့သော ထုတ်ဝေသော ပေါင်လေ့ ဝိသုဒ္ဓိကဿပ

► မိမိတို့နှင့်အတူတော်တော်အချိန်ခိုင်းမှ အောင်အောင်အောင်အောင်

အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ စာ မျက်နှာ ၂၄-၂၅

အလိုပြည့်စေတီများ

ဤစေတီနှစ်ဆူသည် ဘွဲ့မည်မတင်မထင်မရှား စံပယ်တော်မူနေရသော်လည်း ဆုတောင်းပြုသူတို့ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝစေသည့် အလိုပြည့်စေတီများဖြစ်ကြသည်။

ပုဂံဘုရားဖူးရောက်ခဲ့ပါက ထိုစေတီနှစ်ဆူအား ဖူးမြော်၍ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုကာ အဓိဋ္ဌာန်ယူ ဆုတောင်းနိုင်ကြောင်း မော်လမြိုင်ကောလိပ် အရှေ့တိုင်းဌာနမှူး ဦးထွန်းရွှေက လမ်းညွှန်ပေးခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ၁၉၇၈ ခုနှစ် ကျောင်းပိတ်ရက်ကာလတွင် စာသင်ဖက်များနှင့် ဘုရားဖူးရောက်ရှိသည့် ဤစေတီနှစ်ဆူကိုလည်း ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သရပါတံခါးကျော်သည်နှင့် ဈေးဆိုင်တန်းများ အစီအရီ တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ တောင်တက်ကားများ မရှိသေးမီ ရေမြောင်းကြီးစခန်းကဲ့သို့ အပြိုင်အဆိုင် ကြိုဆိုခေါ်ငင်ကြလျက် ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင်း

ဝင်လိုက်ပါက ထမင်းဟင်းဝယ်စား၍ အခမဲ့ တည်းခိုနိုင်သည်။

စက်ဘီး လိုအပ်လျှင် တစ်နေ့ (၃) ကျပ်နှုန်းဖြင့် ငှားရမ်း လည်ပတ်နိုင်လေသည်။ တည်းခိုရာ ဆိုင်ရှင်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် စေတီနှစ်ဆူကို ပူဇော်ကာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အရက်ဆွမ်းများ ကပ်လှူဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပြီးနောက် ပုဂံဘုရားများအား နောင်အကြိမ်ကြိမ် ဖူးမြော်ရလိုကြောင်း ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ထို့နောက် (၃၅)နှစ်အကြာကာလအတွင်း ပုဂံဒေသသို့ တစ်ကိုယ်တည်း သော်လည်းကောင်း၊ မိသားစု ဆွေမျိုး မောင်နှံရံညီစွာဖြင့် လည်းကောင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ရောက်ရှိ ဖူးမြော်ရသည့်အပြင် ပြည်ငါးပြည် အဓိဋ္ဌာန်၊ ရင်ခွင်ပိုက်သုံးဆူအဓိဋ္ဌာန်၊ ဘုရားလှငါးဆူအဓိဋ္ဌာန်၊ ရှင်အရဟံငါးဌာနအဓိဋ္ဌာန် စသည်ဖြင့် အထူးပြုပူဇော်နိုင်ရန် လမ်းညွှန် ရေးသားဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဆရာ ရှင်းပြသည်ကား ဤစေတီနှစ်ဆူသည် အမတ်ကြီးမင်းနန်သူ၏

ဓမ္မိယလဒ္ဒ မှန်ကန်စွာ ရှာဖွေရရှိသော သန့်စင်သည့် ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့် ပူဇော်သော စေတီများ ဖြစ်သည့်အပြင် "ငါးချိန်ခွင်" ပညတ်အရ တနင်္လာသုံးလုံးထပ် အမြတ်ပြုလျက် ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း (၄၅) နှင်းကိန်းဆောင်သည်။

ပါပနဝင်းဖြစ်၍ လျင်မြန်တက်ကြွမှု အကျိုးပေး၏။ ငါးအူသင် ပညတ်ကား မလိုလားအပ်သည်တို့အား အတွင်းသို့ တိုင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေခြင်း နိမိတ်ကောင်းဆောင်သည့်အပြင် ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း ၁၅+၆+၂၁=၄၂ ကောလီဓာတ်ဆောင် အောင်မြင်စေသည်။

ငါးချိန်ခွင်စေတီတွင် နှင်းကိန်းဆောင်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကိုးပါး နှလုံးသွင်းပူဇော်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်၍ ငါးအူသင်စေတီတွင် ၄၂ ကောလီဆောင်ကာ ၂၄ ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းဒေသနာများ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့်သည်။

သတ်ပြုရန်မှာ ဓမ္မိယလဒ္ဒ ဥစ္စာဖြင့် ပူဇော်သော စေတီများဖြစ်ရာ မိမိတောင်းသော ဆုသည် သူတစ်ပါးအား ထိခိုက်မှု မရှိသော မှန်ကန်သည့် သမ္မာဆန္ဒဖြစ်ရန် လိုသည်ဟု ဆိုလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ လူသိနည်းသော ဤစေတီနှစ်ဆူအား ဖူးမြော်၍ ကုသိုလ်ပြုကာ လိုရာဆုများကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု လျှောက်ထား ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ဖော်ထုတ်လမ်းညွှန် တင်ပြရပါသည်။

(ပုဂံဘုရားလမ်းအဝင်မှ စားသောက်ဆိုင်မိသားစုအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။)

ခရီးသည် လူတေသီ

ပုသိမ်မြို့၊ အမှတ်(၂)အ.ထ.ကမှာ ကျောင်းတက်နေစဉ် ကတည်းက သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ တင်မောင်က သူ့မွေးနေ့ကိုလာဖို့ ဖိတ်တာကြောင့် ကုက္ကိုင်းက သူ့အိမ်ကို အိမ်သူနဲ့အတူ ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

အ.ထ.က(၁)က သူငယ်ချင်းတချို့လဲ ပါပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေ အတော်စုံစုံ ရောက်နေကြပြီ။ အချို့က စားသောက်လို့ပြီးလို့ အလွမ်းသင့်ရာ စုပြီး စကားဖောင်းပွဲနေကြပါတယ်။

မိမိတို့လဲ တင်မောင်နဲ့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသူချက်တဲ့ အင်းလေးမုန့်ဟင်းခါးနဲ့ ရှမ်းထမင်းကိုစား၊ အချို့ပွဲစားပြီးတဲ့နောက် သူငယ်ချင်းတွေ စကားပိုင်းပွဲရာဆီ သွားပူးပေါင်းလိုက်ပါတယ်။

ငယ်ဘဝ ကျောင်းတုန်းက အဖြစ်အပျက်တွေ၊ ဘဝတစ်လျှောက် ကြုံကြိုက်ခဲ့တာတွေကို စားမြုံ့ပြန်ရင်း တဝါးဝါး တဟားဟားပေါ့။ တချို့လဲ တွယ်လွန်ကြ၊ နေမကောင်းလို့ မလာနိုင်ကြရှာပါဘူး။

ဪ...အသက်တွေကိုလဲ ကြည့်ပါဦးလေ။ (၆၅၊ ၆၆)နှစ်ဆိုတာ အငယ်ဆုံး။ စကားတွေပြောကြရင်းက ထုံးစံအတိုင်း နောက်ဆုံးမှာ ဘာသာရေးနဲ့ ကျန်းမာရေးအကြောင်းတွေဆီ ရောက်သွားကြပါတယ်။

“ယောက်ျားမှာဆီး၊ မိန်းမမှာဇီး” ဆိုတဲ့ စကားက တကယ့်ကို မှန်လှသဗျာ။ ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်း အယောက်(၂၀)လောက်ထဲမှာ နှစ်ယောက်လောက်ပဲ ဆီးရောဂါကင်းတာတွေ ရပါတယ်။

ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်နေဆဲ အောင်ခန့်က ဆီးရောဂါနဲ့ ကုထုံးထစ်ခုကို ပြောပြလို့ ဖောက်သယ်ချ

ရေ

ကုထုံး

မောင်စား(၅)
(မီးပွားရော)

လိုက်ရပါတယ်။
‘ငါ့ကုမ္ပဏီကလွတ်လို့ တရုတ်နိုင်ငံရောက်သွားတယ်။ ဟိုမှာ သူတို့နဲ့အတူတွေကို လေ့လာမိတယ်။ အဲဒီမှာ ဘာတွေရသလဲဆိုတော့ ရေကုထုံးက ကင်ဆာကိုတောင် ပျောက်စေသတဲ့ကွ’
‘ဟာ တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဘယ်လိုလုပ်ရတာလဲ ပြောပါဦး’
‘လို့ အားလုံးကပဲ စိတ်ဝင်တစားနဲ့ တောင်းဆိုကြတယ်။’

‘ဒီလိုလေကွ။ လုပ်ရတာက ဘာမှ မခက်ပါဘူး။ စိတ်ရှည်ညွှန်သန်ဖို့လိုတယ်။ ကုထုံးက ဒီလိုကွ။ မင်း ဆီးရောဂါ ဖြစ်နေတယ်။ ဥပမာကွာ ဆီးကျိတ်ရောင်တယ်ပေါ့။ ဝါဆို ဆီးကျိတ်ရောင်တော့ ဆီးသွားရင် ဆီးလျှော့သေးတယ်။ ဆီးသွားရင် ကြာတယ် ဆီးကျန်တယ်။ အားမရဘူး။ အဲဒီတော့ ရေချိုးရင် ရေပန်းဖွင့်ပြီး ဆီးခုံကို လက်နဲ့ပွတ်ပေးရတယ်။ အကောင်ဆုံးကတော့ အောက်ပိုင်းကို ရေထဲမှာစိပ်ပြီး ဆီးခုံကို ပွတ်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒီလိုပဲ မဟုတ်ရင်တော့ ရေပန်းဖွင့်ထားပေါ့ကွ’

မျိုးညီညီဆိုတဲ့ကောင်က ဝင်ဖောက်တယ်။
‘ရေလောင်းပြီး ပွတ်ရင်ရော မရဘူးလားတဲ့...’
အဲဒီတော့ ဝင်းအောင်က...
‘မင်းကလဲကွာ သူပြောတာ အရှင်ကြီး’

ရေနဲ့တရုတ်ထိနေဖို့ပြောတာကွ။ ငါ့အထင်တော့ ရောင်းတို့ ဖြစ်တိုက်ဆင်းပြီး ခုလို ပွတ်ပေးရင် ပိုကောင်းမယ် ထင်တယ်’ မျိုးညီညီကတော့ မရင်သေး ဆက်မေးပြန်ပါတယ်။

‘ပွတ်တဲ့အခါ ဘယ်လို ပွတ်ရမှာလဲ။ အထက်အောက်လား၊ ဘေးတိုက်လား’ သူ့စကားကြားပြီး အားလုံးက ဝိုင်းရယ်ကြတယ်။

‘မင်းကွာ၊ ကြုံကြုံဖန်ဖန် ဘေးတိုက်ပွတ်တာကတော့ ပိုပြီး အလျဉ်းသင့်မှာပေါ့ကွ’

လို့ တစ်ယောက်က ဝင်ပြောတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က ဝင်ဟောက်လိုက်တယ်။

“ဟေ့ကောင် မျိုးညီညီ မင်းပေါက်တတ်ကရတွေ ပြောမနေနဲ့ ရှေးတော့ကဲ သူငယ်ချင်း ဆက်ပြော” ဆိုတော့မှ အောင်ခန့်က ဆက်ပြောပါတယ်။

'ဆီးခုံကို ပွတ်တာကတော့ ကြိုက် တဲ့ပုံစံနဲ့ ပွတ်လို့ရပါတယ်။ ငါဆိုရင် အင်း-ခု၊ ခြောက်လလောက်ရှိပြီ။ ဆီး ကိစ္စအဆင်ပြေနေတယ်။ ဆီးလုံး ကြီးကြီးသွားတယ်။ ဆီးမကျန်တော့ ဘူး'

'မင်းရဲ့ ရေကုထုံးက ဆီးအတွက်ပဲ လား'

လို့ မိမိက ဝင်မေးတော့...
'မဟုတ်ဘူးကွ။ ရင်သားကင်ဆာဖြစ်ရင် ရင်သားကိပ္ပတ် လည်ချောင်းကင်ဆာဖြစ်ရင် လည်ချောင်း အသည်းကင်ဆာဖြစ်ရင် အဲသည့်နေရာကိပ္ပတ်ပေါ့ကွာ။ ရောဂါရှိတဲ့ နေရာကို ပွတ်ပေါ့' လှအုန်းက ဝင်ပြောတယ်။

'ငါ တရုတ်နယ်စပ်မှာ တာဝန်ကျ တုန်းက တရုတ်ဆေးဆရာကြီးတစ် ယောက်နဲ့ ဆုံဖူးတယ်။ သူလဲ ရေကုထုံး ကို ခုလိုပဲပြောဖူးတယ်။ ခု မင်းပြောမှ ငါ ပြန်သတိရတယ်'

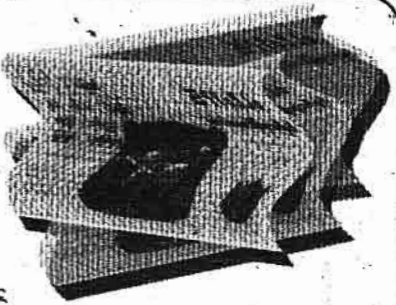
တဲ့...။
'နို့ မင်းရော ဆီးရောဂါမရှိဘူးလား' လို့ ဝင်းအောင်က မေးတော့...
'ဟေ...အေး... ငါက ဆီးရောဂါမှ မရှိတာ၊ မလုပ်ဖြစ်ဘူး'

တဲ့လေ...
ကံ စာရှုသူရေ...
ငွေကုန်ကြေးကျမရှိတဲ့ ရေကုထုံးကို စမ်းသပ် မကြည့်သင့်ပေဘူးလား။ မိမိ လဲ ကြီးစားပြီး လုပ်ရဦးမယ်။ မိမိမှာလဲ ဆီးကျိတ်ရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ကျောက် တည်ရောဂါကရှိနေလို့ ဆေးသောက် ပြီး ထိန်းနေရတာ မဟုတ်ပါလား...

ရွှင်လန်း ကျန်းမာကြပါစေ။
မောင်အေးကြူ
(စီးပွားရေး)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ

ထိ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိဖွင့်ပွဲ တွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်း တွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း တွက် ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၃၀၄
မေလ	၅
ခုနှစ်	၂၀၁၄
	၂၃၂၃ = ၁၀ = ၁

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၁)ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်း များကို ၁၊ ၄၊ ၅၊ ၇ ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၄...၁	၅...၁	၇...၁
၁...၄	၄...၄	၅...၄	၇...၄
၁...၅	၄...၅	၅...၅	၇...၅
၁...၇	၄...၇	၅...၇	၇...၇
၁...၈	၄...၈	၅...၈	၇...၈

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်း တွင် ၁၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများကို များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

"အကြိမ်" ဂဏန်းမပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်း ပါက (၅+ ၂ + ၀ + ၁ + ၄) = ၂ = ၃

ဂဏန်းပင်ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၃" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။ သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး

၁... ၁	၄	၅	၇	၈	၀
၄... ၄	၅	၇	၈	၁	၃
၅... ၅	၇	၈	၁	၃	၄
၇... ၇	၈	၁	၃	၄	၅

ဤလတွင် တနင်္ဂနွေနှင့် အင်္ဂါ သားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့အရပ်ဒေသရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူဆူတွင် မိမိတို့၏ မွေးနံ့အရပ်ထောင့်တွင် ဂုဏ်တော်ကိုး ပါးဖြင့် (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် သက်စေ့စိပ်ပွားရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ စိပ်ပွားပြီးပါက ဘုရားရင်ပြင်တော်ကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပါ။ (၃)ရက်ဆက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်ပါ။

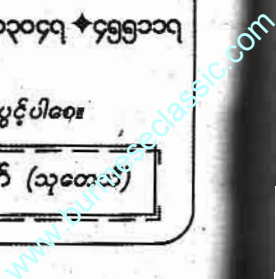
ထိုအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးပါက မိမိတို့ဒေသရှိ စာသင်တိုက်တစ်ခုသို့ ဆန်း ဆီး ဆား တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပြီးမှ ထိကံစမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

♦၁၀၃၃၇၇ ♦၅၁၃၀၄၇ ♦၄၅၅၁၁၇

ထိကံ ပွင့်ပါစေ။

ဆရာရဲထက် (သုတေသန)

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေစေ အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ'

'စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ရေ။ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ စောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်စိ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ကော်စီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ပျားလိပ်ဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အသ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းဖိုပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

ကြာမင်းမင်း

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန့်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည့်ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ။

ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ။ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး"ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
 တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းပျက်၊
 သန္တာပုတ်တိုင်အနီး၊ ပြောက်တူလာပိပ္ပန်းလမ်း၊
 ဖုန်း-၀၆-၆၉၀၀၉၁၊ ၇၂၅၅၁

www.burmeseclassic.com

ဘုတလင်မြို့ ကြောင်ပန်းတောရနှင့် ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး

ဇာတ်ရုပ်

အရှင်ဗုဒ္ဓဟူ

၏ ဘဝကောက်ကြောင်းများ (၄)

လခင်လမှ အဆက်

ထိုအခါ ဦးဝိရိယသည် တရားနာ
ဆုံး “ဪ တို့သင်ထားတဲ့ စာတွေ
ထဲက တရားတွေပါပဲလား” ဟု
ဆောဟပေါက်လိုက်သည်။ မူလက
ကြည်ထားသည်များလည်း မှေးပျောက်
ကာ ဆရာတော်ထံ ခွင့်တောင်း၍
ပိဿနာရုံရနည်းခံ အားထုတ်ဖြစ်
သည်။

လူထွက်၍ နိုင်ငံရေးလုပ်လိုစိတ်
သည် မရှိတော့ပေ။ (၆)လခန့် အကြာ
တွင် နန္ဒလေးသို့ ခေတ္တ ပြန်သွားသည်။
မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများက “ကြောင်
ပန်းတိုယ်တော်ကြီးက အယူမှားနေ
တဲ့ တိုယ်တော်ကြီး မဟုတ်လား” ဟု
မကြာခင် ဦးဝိရိယက ကြောင်ပန်း
ဆရာတော်ကြီးဟောသည့် တရားများ
ကို မှတ်မိသလောက် ပြန်ပြောပြသည်။

မိတ်ဆွေများက ဒီတရား မမှားပါ။
မိတ်ဆွေသင်ထားသော စာထဲက တရား
တွေဖြစ်ကြောင်း လက်ခံကြပြီး မသိခင်
က ပြောမိဆိုမိတာတွေကို သည်းခံ
နှုတ်တော်မူရန် ကြောင်ပန်းဆရာ
တော်ကြီးသည် ဦးချ၍ တောင်းပန်ကြ
သည်။

နောက် ၁၂၈၆ ခုနှစ်တွင် ကြောင်
ပန်းဆရာတော် အပြီးပြောင်းရွှေ့လာ
သည်။ ထိုအခါ ဦးရီးတော်(ဒုတိယ
ကြောင်ပန်းဆရာတော်)က...

ဦးရီးတော်၊ ဘုလဲပြစ်၊ ဘယျလဲပြစ်ပါ
တို့သည် အလွန်ကြမ်းတမ်းပါတယ်။

ကြောင်ပန်း ဆရာတော် ဘုရား
ပုံတော်

ဒီတိုက်နဲ့ မလျှော်ပါဘူး၊
ဟု ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်လေ
သည်။

ဦးဝိရိယသည် အလွန်စိတ်ကြီးသူ
ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ ဦးလေး
က ကြက်သတ်ခိုင်းရာ မသတ်ဟု ဆို
သည်။ “မသတ်ရင် ဟင်းကျက်တဲ့အခါ
မစားနဲ့” ဟု မာန်သည်။ ထမင်းခိုင်းတွင်
ကြက်သားဟင်းကို လုံးဝမကိုင် ဦးလေး

က “ငါ ကျီစယ်တာပါ” ဟု ဆိုကာ
ကြက်သားဟင်း ခပ်ထည့်ပေးသည်။
တွင် ထမင်းပန်းကန်ကိုပါ လွှင့်ပစ်လိုက်
လေသည်။

ကိုရင်ဘဝ ပန်းသာဆရာတော်
(ဒုတိယ ကြောင်ပန်းဆရာတော်)ထံ
တွင် စာသင်စဉ် ကျောင်းပေါ် ခွေးတက်
သည့်အခါ ဆရာတော်က “ဟိုခွေးကို
မောင်းချကြပါလား” ဟု ဆိုလျှင်

www.burmeseclassic.com

ရှင်ဝီရိယ မောင်းသည့်အခါ ထိုခွေးသည် မသေသော်မှ မရှုမလှ ဖြစ်ရသဖြင့် ကြိမ်ဒဏ်မပြတ် အပေးခံရတတ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးရီးတော်က ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီးက “တဖြည်းဖြည်း သူဟာသူ ပြင်သွားမှာပါ။ တပည့်တော် မွေးပါ့မယ်” ဟု ဆို၍ လက်ခံခဲ့သည်။

ဦးဝီရိယ ကြောင်ပန်းတောရတတိယဆရာတော် ဖြစ်သောအချိန်တွင် မန္တလေး သံဃဝိနိစ္ဆယဌာနသို့ ကြောင်ပန်းဝဗ္ဗကို စစ်ဆေးပေးရန် တိုင်တမ်းမြည်ကြသည်။

ထိုအခါ ဦးဝီရိယနှင့် မဟာဓမ္မိကာရာမတိုက်တွင် စာသင်ဖက်ဖြစ်၍ စိတ်သဘောထားချင်းလည်း တူညီကာ ရင်းနှီးချစ်ခင်ကြသည့် ဦးပဏ္ဍိတ (မဟာဓမ္မိကာရာမတိုက် နဝမဆရာတော်)က ဝိနည်းဓိရိဋ္ဌာနသို့ သွားရောက်လျှောက်ထားသည်။

ဝိနည်းဓိရိ ဆရာတော်များအား... ကိုယ်တော်တို့အရှင်ကြောင်ပန်းဆရာတော်ဖြစ်နေတဲ့ ဦးဝီရိယဆိုတာ တပည့်တော်နဲ့ ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်တယ်။ သတ္တိကျ ပုဂ္ဂိုလ်တယ်သူမှ လိုက်မိဘူး။ စာချတဲ့အခါ ကိုယ်တော်တို့လို စာအုပ်ကိုင်ပြီးချတဲ့ ဘုန်းကြီး ယဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်တော်တို့အကုန် အရှက်ကွဲလိမ့်မယ်။

ဟူ၍ သတိပေးလျှောက်ထားရာ ထိုအမှုကို ဝိနိစ္ဆယ ရုံးမှ ပယ်ချလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ကြောင်ပန်းတရားနှင့် ပတ်သက်၍ တတိယဆရာတော် လက်ထက်တိုင်အောင် ဝိဝါဒကွဲလွဲတာ ငြင်းခုံနေကြဆဲဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဆရာတော် ဦးဝီရိယ

လက်ရှိ ကြောင်ပန်း ဆရာတော် ဦးဘလောက

သည် ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒကကိုယ်တိုင် ဟောကြားသည့် တရားကို နာခွင့်မရဘဲ စာအုပ်သာ ကြည့်ရသူတို့ စိတ်တွင် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ နားလည်နိုင်စေရန်အတွက် သော်လည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ကြီး ပြုစုခဲ့သည့် ကျမ်းစာများ ပျောက်ပျက်သွားမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် လည်းကောင်း သိဒ္ဓိဝိဟာရက တပည့်ရဟန်းတော်များနှင့် အထပ်ထပ် အဖန်ဖန် စိစစ်ပြင်ဆင်တော်မူကာ ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့တွင် ဝိပဿနာ ခြောက်စောင်တွဲ ကျမ်းကြီးကို စုစည်းပုံနှိပ်ခဲ့လေရာ “ကြောင်ပန်းဝိပဿနာ ခြောက်စောင်တွဲကျမ်း” ဟူ၍ ထင်ရှားလာခဲ့လေသည်။

ကြောင်ပန်းကန်တော်ကြီးနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်

ကြောင်ပန်းတောရ သာသနာ့မြေသည် ဧက(၁၀၀)ခန့် ကျယ်ဝန်း၍ တောရမြေ မြောက်ဘက်ထိပ်တွင် ကန်တော်ကြီး တည်ရှိသည်။

ဆယ့်နှစ်ရာသီ ရေမခန်းသည်

ဆယ်ဧကကျယ် ကြောင်ပန်းကန်တော်ကြီးကြောင့် ဝန်းကျင်ရှိ စိမ့်ရေတွင်းများမှ ရေအလျှံပယ် ရရှိကာ ကန်နံဘေးရှိ သစ်ပင်များလည်း စိုပြည်စိမ်းလန်းစွာ ရှင်သန်နေကြသဖြင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် မပျက်စီးစေရန် ထိန်းသိမ်းရာ ရောက်မေသည်။

မိုးခေါင် ရေရှားသော အညာဒေသ ရာသီဥတုကိုလည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပြုပြင်အားဖြည့်ပေးနိုင်လေသည်။

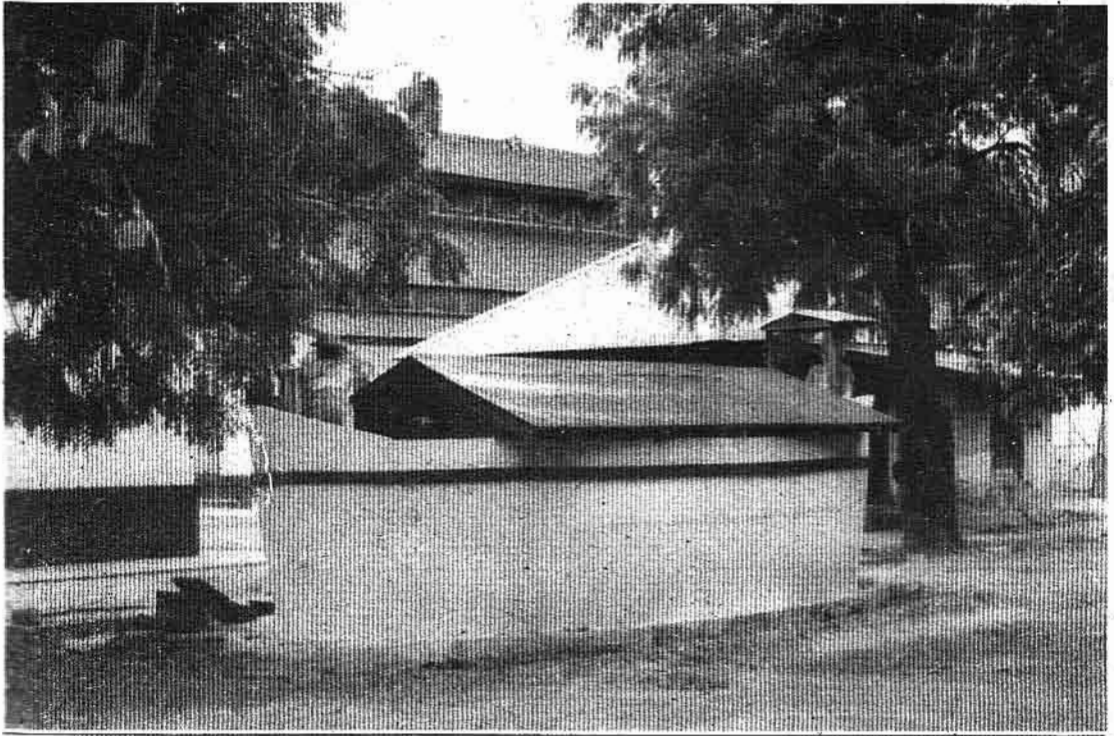
ရေကန်၏အနောက်တောင်၊ တောရ၏ အနောက်ဘက်တွင် သီလရှင်ကျောင်းကို သီးခြား အရံတံတိုင်းခြားလျက် မြင်တွေ့ရသည်။

ထိုမှ ကျောင်းဝင်း တစ်ပတ် ပတ်၍ လာခဲ့ရာ လှေကြီးတစ်စင်းပုံ သဏ္ဍာန်အင်္ဂါတေရပ်လုံးကို တွေ့ရသည်။ ပဲ့ထိန်းသူ ရုပ်တုလည်း ပါရှိသည်။ လှေနံရံတွင်...

‘ယောဂီလှေတူ ဉာဏ်ပုံကူ ထိုးသူဝီရိယ သံသရာမြစ်ထဲ ကိလေစ ရှောင်လျှိုက်ကိ လိုက်ကွ’

ဟူသော စာတန်း ရေးလွှင်းထားသည်။ ကြောင်ပန်း ဝဟုတ္ထဆရာ

သတိဇာတု

တော်ကြီးဦးတိဏ္ဍ ပြုလုပ်သွားသော သတိပေးလှေကြီး ဖြစ်သည်ဆို၏။

အနီးတွင် ဦးတိဏ္ဍ သီတင်းသုံးသွားသည့် ကျောင်းကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ကျွန်း၍ အလျားရှည်သည်။ ဘီလင်းမြို့ ရွှေရောင်ပြတောရမှ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးအုန်းခိုင် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းနှင့် ဆင်ဆင်တူလေသည်။

ဦးတိဏ္ဍ နွားကျောင်းသားဘဝတွင် ဖင် ဆရာတော်ကြီးက ကြံအင် လက္ခဏာကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးကာ မိဘ များထံမှ အလျှူခံထားသော ငယ်မွေး တပည့်ကြီးဖြစ်ကာ လယ်တီဆရာ တော်၊ ကြောင်ပန်းဆရာတော်တို့ထံမှ အဆုံးအမ၊ ဩဝါဒများ ခံယူရရှိခဲ့ သည်။

ဆရာတော်ဦးတိဏ္ဍ တရားဟော ဆဲတွင် ဂါထာတစ်ပုဒ်တည်းကို ထို ဂါထာ၏ အကျဉ်းချုပ် မှတ်ဖွယ် ကဗျာ

တစ်ပုဒ်သာ ဟောကြားသော်လည်း တစ်နာရီခွဲခန့် ကြာတတ်သည်။

ထိုဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားရိုင်း(လုံးဝ မကြားနာဘူးသူ)များပင် သဘောပေါက်အောင် ဥပမာဥပမေယျ များဖြင့် တန်ဆာဆင် ဟောကြားတတ် သည်။

တရားနာပရိသတ်မှာ ငြီးငွေ့ပျင်းရိ သည်မရှိ၊ တရားပွဲပြီးသောအခါ နားချ လျက် အာသာတန်းလန်းနှင့်သာ ကိုယ်စီ ကျန်ခဲ့သည်ဆို၏။

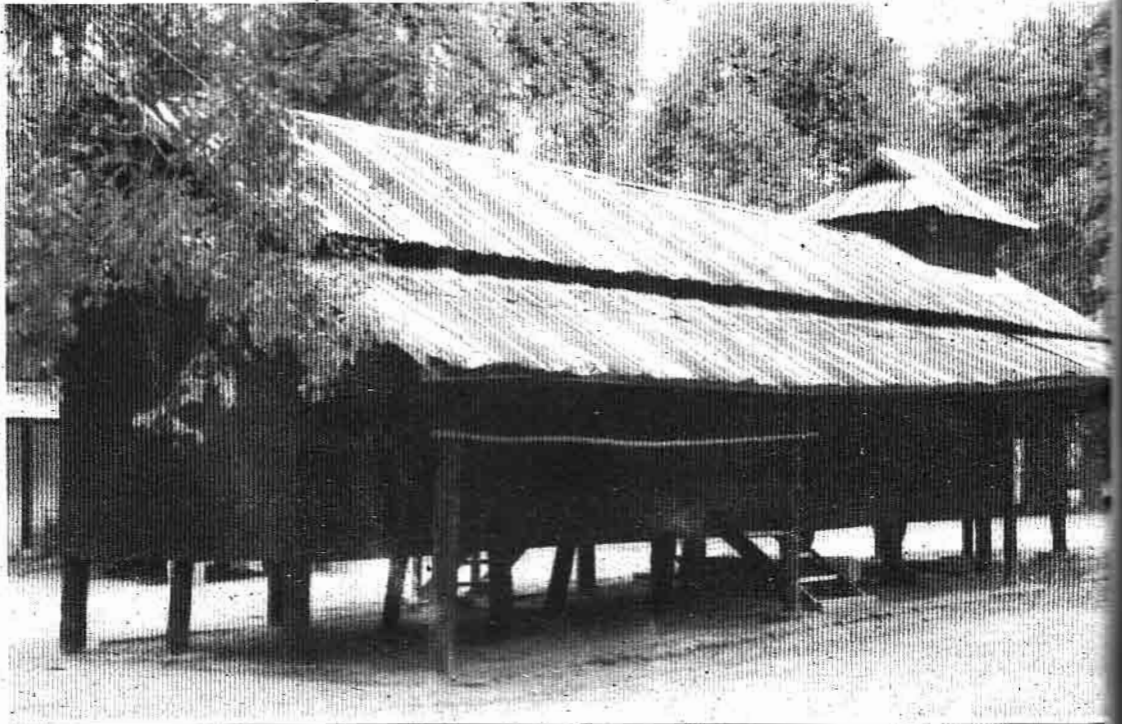
ကြောင်ပန်းဆရာတော် လက်ထက် အငြင်းပွားခဲ့ကြသော **တုံးနာမ်၊ တိုင် နာမ်ကိစ္စ**ကိုလည်း **သမ္မာနိစ္ဆာယ ကျမ်း**တွင် ကောင်းစွာ ဖြေရှင်းပြသည့် အပြင် ကျမ်းပေါင်းများစွာကိုလည်း ပြုစုခဲ့သည်။

ပထမဆရာတော်ကြီး ကြိုတင် ဟောကြားခဲ့သည့်အတိုင်း ဘုန်းကြီး

သည့် ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလတွင် ကြောင်ပန်းဒုတိယ ဆရာတော် ဦးသုဇာတ ပျံလွန်တော်မူရာ တတိယ ဆရာတော်ဦးဝိရိယ၊ ပြည်မြို့မှ ကြွလာ ကာ ဈာပနကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး ဝါကျွတ်သောအခါ ပြည်မှ ဒကာများ လာပင့်ကြသဖြင့် ဦးတိဏ္ဍအား စတုတ္ထ ဆရာတော်အဖြစ် လွှဲအပ်ခဲ့သည်။

ဦးတိဏ္ဍ လက်ထက်တိုင်အောင် လူအများစုသည် ဝိပဿနာတရားနှင့် မယဉ်ပါးကြသေးသဖြင့် ၁၃၀၁ ခုနှစ် တွင် ပိုးကုန်းရွာ ဆေးဆရာကြီး ဦးစံကျော်နေအိမ် မဏ္ဍပ်၌ တရားဟော ရာ ရွာသားအချို့က အိုးစည်ဗုံမောင်း တီး၍ ခဲဖြင့် ဝိုင်းပေါက်သဖြင့် ညတွင်း ချင်းပင် ဇီးတောရွာသို့ ပြေးခဲ့ရသည်။ နောင်တွင် ကြောင်ပန်းတရားကို

► ဦးတိရုဏ် သီတင်းသုံးခဲ့သောကျောင်း

လူတို့ သဘောပေါက်လာသောအခါ ဦးတိရုဏ်က ထိုစဉ်က အဖြစ်ကို တေးထပ်ရေးခဲ့သည်။ အဆုံး၌...

'အနုလင်္ကာတော့ ပြုတ်တမ်းဟစ်အော် ဖီးတော့မြေ ခြေလျင်ပြေးကာမှ ရွှေရင်အေး နေ့ဆိုင်လိုပျော် တွေ့မိတိုင်း ဒီတွေပေါ်လှည့် မာစေနှော် ဆွပွန်ကောင်းကိုလ တောင်း လျက်ပဲ။ ကတိုးတုံးရေဖျော် ပိုးကုန်းအဆွ တော်တို့ ခုသွားလို့ နွဲသူပေါ်မယ် ခဲပုဇော် ခံစမ်းချင်လှလေး'

ဟု ရေးစပ်ထားလေသည်။

အလိုအလျောက် ပေါ်လာသည့်

ညောင်ပင်များ

ထို့နောက် ကျောင်းဝင်းအတွင်း အရှေ့ဘက်ရှိ ညောင်(၁၁)ပင်သို့ သွားရောက်လေ့လာသည်။ အရွက်မျက်နှာ နှစ်ဖက်စလုံး ချောမွေ့သည့် ဗောဓိညောင်ပင်များ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

က ဤသို့ ပြောပြသည်။

'ပတ္တရာနယ် နန်းမောက်တောင်နားက ရွှေပြင်တပ်လိုက်ပူပူ သီတင်းသုံးနေတုန်း အရှင်ဘုရားတို့ ကြောင်ပန်းတောရဟန်း ထွက်ရပ်ပေါက်ပေါ်လိမ့်မယ် (၆)လအတွင်း ပေါ်မယ်ဆိုပြီး အိမ်ပက် မက်တယ်။ လူသူ တော်တစ်ယောက် လာလျှောက်တာပဲ။ အဲဒီနှစ် တော်သံလင်းလရောက်တော့ ကျောင်းဝင်းအရှေ့ဘက် စိန်ပန်းပင်ကြီး အောက်မှာ ဗောဓိညောင်ပင်ပေါက်ကလေး (၁၀)ပင် ပေါက်လာပါလေရော။ ပြေကြီးထဲ က အလိုလိုထွက်ပြီး ပေါက်လာတာပဲ။ ညောင်ပင်ကလေးတွေ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာတော့ စိန်ပန်းပင်ကြီးက အလိုလို ပျိုးခြောက်ပြီး သေသွားတယ်။

ညောင်ပင်ပေါက်ခါစက ညဆယ်နာရီ လောက်ကျရင် လိပ်တစ်ကောင် ရောက်၊ ရောက်လာပြီး တုန်းမှူးသလို ဆိတ်တည်တည် ညိတ်နဲ့ နာရီဝက်လောက်နေပြီမှ ပြန်ထွက်

သွားတယ်။ လူတွေ လိုက်ကြည့်တော့ အရှေ့အနက်ကလာပြီး အရှေ့အနက်ကို ပြန်သွားတာပဲ။

ကြည့်နေရင်း ပျောက်သွားတတ်တယ်။ လူတွေဖမ်းရင် စူးရှကျယ်လောင်တဲ့ အဆွဲအော်လို့ ပြန်လွတ်ပေးရတယ်။ ညည်းရောက်လာပြီး တစ်လလောက်ကြာတော့ ပျောက်သွားတယ်။ အန္တရာယ်ကြုံလိုလာတာကြောင့်လဲဆိုတာတော့ ယခင်ရပ်တုန်း ဟု၍ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က မုတ်တမ်း ဓာတ်ပုံများရိုက်ကာ ညောင်ပင်အနီး မဏ္ဍပ်တွင် ချိတ်ဆွဲပြထားခဲ့သည်။

ညောင်(၁၁)ပင် အလိုအလျောက် ပေါက်လာသည် ဆိုသဖြင့် စာနယ်ဇင်း များမှ ရေးသားဖော်ပြကြရာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကိုယ်စား ရောက် လေ့လာရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ သတိရမိသည်။ ယခုအခါ ထိုညောင် (၁၁)ပင်မှာ (၁၅)ပျော့အထိ မြင့်မာ

ရွာ ရင်သန်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

ထို့နောက်တွင် စတုတ္ထဆရာတော်လက်ထက် တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့သည့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီးအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်သည်။

ဂန္ဓကုဋိ တန်ဆောင်းအဝင်တွင် ဆင်ရုပ်နှစ်ရုပ်နှင့်အတူ “၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြည်လုံးချမ်းသာဘုရားကြီး ဉာဏ်တော်(၁၈)တောင်” ဟူသော ကမ္မည်းကို တွေ့ရသည်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးခါစ တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေရာ ပြည်သူ့အပေါင်း ချမ်းသာရာရစေကြောင်း ရည်ညွှန်းတည် လုပ်ပူဇော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထို့ကြောင့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်ကို ပါပနဝင်းဆောင် (၁၈)တောင် ထားရှိပူဇော်ခဲ့သည်။

ပါပသဘောကား လျင်မြန်ခြင်း၊ ပျက်စီးပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်ရာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ ဆိုးမွေများ ပျောက်ပျက်စေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤရုပ်ပွားတော်ကို စတုတ္ထဆရာတော်ဦးတိဏ္ဍာ လက်ထက်၌ တည်ဆောက် ပူဇော်သော်လည်း ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပါဝင်မှု ရှိမရှိကိုမူ မသိရှိရချေ။ ဆရာတော်ဦးတိဏ္ဍာသည် မျိုးချစ်စိတ်ကား ထက်သန်သူဖြစ်သည်။

၁၉၃၂ ခုနှစ်က တတိယဆရာတော်ဦးစိရိယ သီတင်းသုံးတော်မူသည့် ပြည်ခရိုင်၊ ပေါင်းတည်မြို့နယ်၊ အုန်းသုံးပင်ရွာသို့ ကြွရောက်စဉ် အင်းကြီးရွာမှ တရားဟောပင့်သဖြင့် “အနန္တလက်နက်ကြီး” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် တရားဟောရသည်။

ဆရာတော်များ၏ ကျမ်းများကို ကျောက်စာထွင်းထားရှိသည့် ကျောက်စာတိုင်

ထိုစဉ်က သာယာဝတီနယ်တွင် ဆရာစံ ခေါင်းဆောင်သော တောင်သူလယ်သမားသူပုန်များက ညအခါ ကုလားစစ်တပ်များ အတွင်းဝင်၍ ဓားဖြင့် တိုက်ခိုက်သဖြင့် အတုံးအရုံး ကျဆုံးနေချိန်ဖြစ်သည်။ အလစ်အငိုက် မိ၍ ငုတ်တုတ်ခံကြရသည်။

ဆရာတော်က “အနိစ္စဟူသော လက်နက်ကြီးသည် ရုပ်၊ နာမ်၊ မေ့၊ သင်္ခါရတရားတွေကို ဖြုတ်နု ကာချလိုစို့ မလှုပ်သာ ငုတ်တုတ်သာ ခံကြရပါတော့သည်” ဟု ဟောကြား၏။ ထို့ကြောင့် “မှတ်တိုင်” ရွာကတ်တဲတွင် ညတွင်းချင်း ဖမ်းဆီးခံရကာ တစ်ည ကျိန်းခဲ့ရလေသည်။

ဦးတိဏ္ဍာသည် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော် ဖြစ်သော်လည်း လမ်းတိုကို မလိုက်ကြောင်း သူ၏ ဟောပုံကျမ်းတတိယပွဲ ကျမ်းပြီး နိဂုံး၌...

‘ဟောပုံကျမ်းပြု ကောင်းပျက်တွေ အကြောင်းတစ်ခု တောင်ဆူပန်ရွှေ့ ပညာမိက ဖရမနေ ကသစ်န်း ဆွတ်လှမ်းနိုင်ရစေ’ ဟူ၍ ဗောဓိကသစ်ပင်ရင်း၌ ပညာ

ဝိကဘုရားအဖြစ် သဗ္ဗညုတ ရွှေ့ဉာဏ်တော် ရလိုကြောင်း ဆုတောင်းထားလေသည်။ ဘုရားဆုပန်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လေသည်။

ပြောင်ပန်းပထမဆရာတော်ကြီး၏ တုံးနာမ် တိုင်နာမ်တရား

ထို့နောက်တွင် စေတီအနီးရှိ ဆရာတော်များ၏ ကျမ်းအချို့ ကမ္မည်းတင်ထားသော ကျောက်စာတိုက်အတွင်း လေ့လာကြည့်ရှုပြီးနောက် လက်ရှိ ဆရာတော်၏ကျောင်းသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်က ရေခွေးကြမ်း၊ ငှက်ပျောသီး စားဖွယ်များ ဧည့်ခံစွန့်လှူ၍ စကားစမြည် ပြောဆိုတော်မူသည်။

‘ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တုံးနာမ် တိုင်နာမ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော်ကြီး ပြုစုခဲ့တဲ့ ခြောက်စောင်တွဲကျမ်းမှာ ဖတ်ကြည့်တော့လဲ သိပ်မရှင်းလင်းသေးပါဘုရား’

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန် ဇင်ညိုငယ်

◆ မြင်းခြံမြို့နယ်၊ တောင်ကျွန်း၊ ဦးပြေအေးနေအိမ်မှ အုန်းမှုတ်ကွမ်းအောင်ထံ၊ အုန်းကွမ်းတောင်များ

အိမ်သာယာ၍ စီးပွားတက်စေမည့်

ထက်စင်ကျိစွာ

အုန်းကွမ်းအစ်အဆောင်

မြင်းခြံမြို့နယ် နန်းမြင့်တောင်ခေါ် နွားပြင်းတောင်၊ ဓမ္မဝိဟာရရွှေကုန်းပေါ် သာသနာမြေ၏ ဂေါပက အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးပြေအေးအား သူ့နေထိုင်ရာ တောင်ရွှေကျေးရွာ နေအိမ်သို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံမေးမြန်းစဉ် စားပွဲပေါ်မှ အုန်းမှုတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဆွမ်းအုပ်ပုံစံကို တွေ့ရသဖြင့် မေးမြန်းကြည့်သည်။

‘ကွမ်းအစ်ပါ။ ရှေးဟုန်းကတော့ “ကွမ်းတောင်” ခေါ်ကြတယ်။ ကွမ်းတောင်ဆိုတာ ရွာမှာ အလှူပွဲလုပ်ချိန် တော်တန်ရှိလုံပျို

က ကိုခွင့်ကတော့ ယဟုတ်တု။ ရုပ်အကောင်က သန့်ရှင်း ရှိရုံတင်မဟုတ် အလှူရှင်နဲ့လဲ ရင်းနှီးမှု “ကွမ်းတောင်ကို ဖြစ်ရတာ မြန်မာ့ထုံးစံလေ့မှာ အလေးအမြတ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းပေါ့ဗျာ။

ကွမ်းတောင်က ပျွေလိုရအောင် အောက်ပိုင်း ရှည်ရှည်ကလေး ရှိတယ်။ အနောက်အိမ်မှာ သည့်ခံတဲ့ ကွမ်းအစ်ဖို့ အောက်ပိုင်းကို နှိမ့်ထားတာပါ။

ဟူ၍ ရှင်းပြသည်။ ရှေးက ကွမ်းတောင်ကို ကြိမ်ဝါးတို့ဖြင့် ရက်လုပ်သော ဒေါင်းရွှေထည်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သစ်စေးသရိုး

ကို ယွန်းထည်အဖြစ် လည်းကောင်း ပြုလုပ် သုံးစွဲလေ့ရှိကြသည်။ အုန်းဖြင့် ပြုလုပ်သော ကွမ်းတောင်၊ ကွမ်းအစ်ကို ဤတစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဖူးခြင်း ဖြစ်သည်။

အုန်း၊ ထန်း၊ ပေ၊ ကွမ်းတို့သည် ပင်စည်ထီးတည်း ဝေဟင်လွင့်လွင့် တက်ကာ အစုအပြတ်လိုက် သီးခိုင်များက ဝေဝေဆာဆာ ရှိကြသဖြင့် အိမ်ဂေဟာရှေ့ စိုက်ပျိုးထားခြင်းဖြင့် ပဒေသာပင်အဖြစ် နိမိတ်ကောင်းဆောင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ယင်းတို့အနက် “ပေ” မှာ အနည်း

ငယ်ရှားပါး၍ “အရွက်”ကို စာများ ရေးသား မှတ်တမ်းပြုရာ၌ သုံးကြ သည်။ အသက်ရှည်၍ အသီး သီးခဲ သည်။ ပွင့်သီးပြီးသောအခါ ပေပင်မှာ သေဆုံးသွားသဖြင့် ပေသီး၊ ပေရည်၊ ပေထန်းလျက်မှာ စားသုံးမှု နည်းပါး လှသည်။

ထန်းမှာကား အပင်ပေါက်မှအစ အရွက်များအထိ အသုံးပြုကြသည်။ ထန်းသီး၊ ထန်းလျက်ကိုလည်း လှိုင်လှိုင် စားသုံးကြသည်။ သို့သော် “တော်”မဝင်ပေ။

ဆိုလိုသည်ကား မြတ်စွာဘုရား၊ သံဃာတော်များ၊ သက်ကြီးဝါကြီး လူကြီးသူမများနှင့် ပညာသင်ပေးသည့် အာစရိယဆရာတို့အား ပူဇော်ဂါရဝပြု ရာတွင် အုန်းနှင့် ကွမ်းတို့သည် ကန်တော့ပွဲတွင် အလေးအနက် ထား၍ ထည့်သွင်းလေ့ရှိကြသဖြင့် အုန်းနှင့်ကွမ်းမှာ တော်ဝင် အထွတ် အမြတ် ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြလေသည်။ တော်ဝင်အမြတ်ပြုကာ အုန်းနှင့်

ကွမ်းကို ပေါင်းစပ်ခြင်းသရုပ် ဖြစ်သော ဤအုန်းမှုတ်ကွမ်းတောင်၊ ကွမ်းအစ် သည်ကား ဝဂ္ဂတ္ထမ မြတ်သော အစု ဖြစ်နေပေသည်။

ကွမ်းအစ်ကား မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု တွင် ဧည့်ခံပစ္စည်း ဖြစ်သည်။ အိမ်သို့ ရောက်လာသည့် ဧည့်သည်အား ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက် တည်ခင်းရ သည်မှာ မြန်မာ့လောကဝတ်ဖြစ်သည်။ အိမ်သာမှ ဧည့်လာသည် ဖြစ်လေရာ “ကွမ်းညှပ်ထက်လျှင် စီးပွားတက် သည်” ဟု ဆိုရိုးပြုကြသည်။

ကွမ်းညှပ်သည် ကွမ်းသီးညှပ်ဖန် များသဖြင့် ပြောင်လက်နေခြင်းကို ဆို လိုသည်။ ကွမ်းညှပ်လက်လျှင် စီးပွား တက်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။ ကွမ်းညှပ်အသွား ပြောင်လက်နေခြင်း သည် ဧည့်သည်များပြားခြင်း သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

အိမ်သာ၍ ဧည့်လာများရသည်။ အိမ်တွင် စားဝတ်နေရေး ပြည့်စုံကာ ငွေကြေးဥစ္စာ စီးပွားနေများ တိုးပွား

ခြင်း၊ အိမ်တွင်းရေး ပဋိပက္ခသောက ကင်းရှင်းခြင်း၊ ဇနီးမောင်နှံမိသားစု စည်းလုံးသင့်မြတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် အိမ်သာယာမှ ဧည့်လာများပေမည်။

ဤသို့သာ အကြောင်းများကြောင့် ပြောင်လက်နေသော အုန်း(မှုတ်) ကွမ်းအစ်သည် နေအိမ်သာယာ၍ သုခ ပြည့်စုံခြင်းအတွက် နိဗ္ဗိတိသက်သိလှသော အိမ်အဆင်တန်တက်ပစ္စည်း ဖြစ်လေသည်။

အရွယ်ကြီး၍ ဝန်းဝိုင်းသော အုန်း မှုတ်ကို “ဝမ်း”ပြုလုပ်၍ အရွယ်ငယ် သော အုန်းမှုတ်များ စီထပ်ကာ အောက်ခံနှင့် အထက်အဖုံးများ ပြုလုပ် ထားလေသည်။ မူလီတိုင် သို့မဟုတ် သစ်သားအူတိုင်ဖြင့် ထိန်းကွပ်ထား သည်။

အိမ်တွင်းရေး သာယာ၍ စီးပွား လာဘ်လာဘ တိုးတက်စေရန် အဆောင်ပြု တန်ဆာဆင်နိုင်သဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ခြေသတ္တဝါများသည် လူကို ဒုက္ခ အပေးဆုံး သတ္တဝါများတွင် နံပါတ်စဉ် ရှေ့မှာ ရှိပါသည်။ သူ့နာမည်ကိုက “ခြေ”ဆိုမှတော့ သူကချည်း နိုင်ပါ သည်။ လူ့အသုံးအဆောင်များဖြစ် သော နေအိမ်အဆောက်အအုံ အသုံး အဆောင် ပရိဘောဂ၊ စာရွက်စာတမ်း အဝတ်အစား စသည်တို့ကို နေမနား ညမနား စားသုံး ဖျက်ဆီးနိုင်သော သတ္တဝါများ ဖြစ်ပါသည်။ နည်းမျိုးစုံဖြင့် နှိမ်နင်းကြသော် ထည်း ယခုတိုင် မြို့လယ်ကောင်မှာပင် တွေ့ရှိနေရပါသေးသည်။ လူသားတို့အား ဒုက္ခပေးလှသည့် အနံ့ ခြေသတ္တဝါများကို သတ်ဖြတ်ခြင်း မြတ် လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ရွှေ့ပြောင်း သွားသော အောက်ပါ ဝတ္တရဆန်ဆန် ဆန်နည်းလေးကို မျှဝေ ရေးသားပေး ထိုက်ပါသည်။ နည်းလေးကတော့...

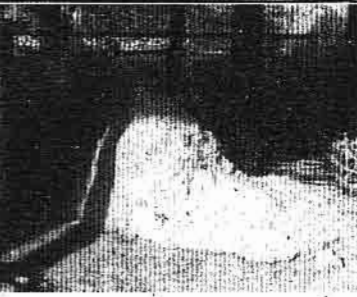
ခြေများကို

ရွှေ့ပြောင်းစေလိုလျှင် စတိတန်နည်း

နံနက်(၅)နာရီ သို့မဟုတ် ညနေ(၅) နာရီအချိန်မှာ ဆန်လက်တစ်ဆုပ် ယူ၍ ခြေတက်နေသောနေရာတွင် ပုံပြီး နှုတ်မှ...

အသစ် နှုတ်ကို ခြမ်းနှင့် အပေါက်ကို အား ဤနေရာမှ အဆောက်အအုံမှ အခြား လွတ်ရာကျွတ်ရာနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးပါ။ အသစ်တို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးဖို့ကိုလဲ ရိက္ခာ အပြည့်အစုံ ထည့်ပေးပါသည်။

ဟု နှုတ်မှ ပြောဆိုပေးရပါမည်။ ဤနည်းဖြင့် သုံးရက်ဆက်တိုက် ပြုလုပ်ပေးပါက မကြာမီ ခြေအုံမှ ခြေများ သည် ရွှေ့ပြောင်းသွားပါလိမ့်မည်။ နေအိမ်အောက်မှာ တောင်ပို့ပေါက်ခြင်း ကိုလည်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ဤနည်းလေးကို ပြောပြပေးသော မနင်းအေး (ဗဟိုရေးကြီး၊ တောင်ငူ) သည် သူ့ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ပြုလုပ် အဆင်ပြေသွားသဖြင့် အခြား ခင်မင်သူ များကိုလည်း ပြောပြ၍ ပြုလုပ်ရာ အဆင်ပြေကြကြောင်း ပြန်လည်ပြော ကြားကြပါသည်။

ဤစာစုအတွက် မနင်းအေးကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ကြံကောင်ရန်ဘေး ကင်းဝေးကြပါစေ။

စေခွာမိုး (တောင်ငူ)

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်မြန်ချီလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ ထောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် မြန်ချီလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း သိး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများပြေစေဖို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊ အပြင်တိမ်၊ စအိုနာသိမ်းဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိ အပူအဝပ် အညစ်ကို လူထုတ်ပစ်သလိုကင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကအပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နုလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မေ့ခြင်း၊ ဝမ်းယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊ သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လျှောင့်နေသည့် အခိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်ခြေကိုက်ခြင်း၊ ချွေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အများရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းတိုက်ခဲလေးစက်နာ နှင့် လေငန်းလေပြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရဟို

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောကပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အပျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းတိုက်ခဲ၍ လေးစက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးခွံပါးခွံ ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေတပ်လက်တပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန

အမှတ် (၆၂) စေတီလမ်း၊ (၁၀) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပတိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့

ရင်း - ၀၉ ၇၁၀၀၅၄၄၀၊ ၀၉ ၇၁၀ ၂၉၃၀၀၊ ၀၉ ၄၂၀၀၆၆၃၅၀

ဝေဒနာ

မြတ်သခင်တို့ စံပျော်ခြင်းသည်

စိုးတောင်မြေ ဘဝခန်းဆီသို့ (၃)

ယခင်လူ့ အဆက်

တောအရပ်ဒေသ ဖြစ်သော်လည်း တွန်းလှဲတိုင်ကြီးများနှင့် ပျဉ်ထောင်ထောင်းကြီးဖြစ်ကာ နှစ်ပေါင်း(၆၀) ကျော်သည့်တိုင် ခိုင်ခံ့ပင်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးခါစ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သယံဇာတအမျိုးမျိုးကြွယ်ဝမှု ပြယုဂ်ဖြစ်သည်။

ဒကာလေး ကျောင်းပေါ်တက်ပြီး ဆရာတွေ ယူချေ

ဘာယူရမှာလဲ ဘုရား၊ သစ်သီး ဆွေက အများကြီးပဲ

ငှက်ပျောသီး၊ ပန်းသီး ကြိုက်ရာ ချထား များများယူခဲ့တော့။ ဒကာတို့ ဆီးမှာလဲ စားလို့ရတာပေါ့

ဆိုင်ကယ်အငှားသမား သူငယ် ညည်တောခေါင်ခေါင်တွင် များပြားလှသော လူ့ဗြဟ္မသီးခုံများကို တွေ့ရသည့် ဆွေက အံ့သြနေသည်။ သူက...

ထုတွေ့က ဆရာတော်ကြီးကို ကြည့်ညိုလို့ တကူးတက လာလှူထားတာ တွန့်တော်တို့က ဘာမှ မလှူဘဲ ဆွေက သား စားရမှာ အားနာစရာ ဖြစ်နေ

ထွဲ တီးတိုးပြောသော်လည်း ဘက်စုံတစ်ဖိုးနှင့် ပန်းသီး (ခါးပုံစ) ဆွေက ယူဆောင်လာလေ

ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ သီလဝံသီသည် ကျောင်းဆောင်ကို အနံ့ကျဉ်း၍ အလျားရှည် နေထိုင်ခြင်းဖြင့် ပျဉ်ထောင်ကျောင်း

ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ နှင့် နန်းရွှေ (၇) နတ်အကြွေတွင် ရိုက်ကူးထားသည့် ဗုဒ္ဓတော်

ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ရှိစဉ်က အောက်ခြေသုံးဖက် ကဲလားချထား၍ ဥပုသ်နေ့တွင် ကဲလားများ ဖွင့်တင်ကာ ဒကာ ဒကာမများ ကဲလားအရိပ်အောက် နေရာယူလျက် သီလပေးတရားပြသည်။

ထို့နောက် သစ်ပင်ရိပ်များတွင် အားထုတ်စေကာ ကဲလားကို ပြန်ချထားလေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။ ယခုအခါ အောက်ခြေကို အုတ်ပတ်ကာ စိထားလေသည်။ အနံ့ကျဉ်း၍ အလျားရှည်သော ပျဉ်ထောင်ကျောင်း မူလ

www.burmeseclassic.com

လက်ရှိပြည်ထောင်စုအတွက် ဦးကုမာရ

ပုံစံမှာ ဘီးလင်း ရွှေရောင်ပြတောရမှ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးအုန်းခိုင် သီတင်းသုံး ခဲ့သည့် ကျောင်းနှင့် သဏ္ဍာန်တူလေ သည်။

ထိုမှ မြောက်ဘက်တွင် အမိုး တန်ဆောင်းအတွင်း ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးနှင့် ဓမ္မစကြာမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးမြင်ရသည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ ဒေါ်ယုတင် မိသားစုကောင်းမှုဟု သိရသည်။

ထိုမှ အင်္ဂတေလမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြရာ ဇလီကာကျောင်း ဆောင်တစ်ဆောင် တွေ့ရှိရသည်။ ဆရာတော် ဦးကုမာရ ထုံးတောင် တောရသို့ စတင် ရောက်ရှိစဉ်က သီတင်းသုံးခဲ့သော ဝါးထရံ ဇလီကာ ကျောင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။ စတင် သီတင်း သုံးစဉ်က ကျောင်းပုံကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူး ထားသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက် ပါသည်။

ယင်းမှ ရှေ့၌ နဂါးရုံရုပ်ပွားတော် တန်ဆောင်းရှိသည်။ ၁၃၁၆ ခုနှစ်တွင် ကျောက္ကာရွာ ဦးစံရှား၊ ဒေါ်အေးညွန့် လှူဒါန်း၍ တောင်တွင်းကြီးမြို့ ဦးပေါက်စီ၊ ဒေါ်ဝင်းကြည်တို့ ထပ်မံ ပြုပြင်ကြောင်း မှတ်တမ်းရှိသည်။

နဂါးရုံတန်ဆောင်း အနီးတွင် ဦးတေဇနိယ ဦးဆောင်ပူဇော်သည့် မှန်တံကဲနှင့် အလယ်တွင် မတ်ရပ်တော် တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရသည်။

တောတန်းကလေးတစ်ခု အလွန် တွင် ဒုက္ခရစရိယာ ကျင့်တော်မူပုံကို သစ်ပင်ရင်း၌ သဘာဝကျစွာ ဖူးတွေ့ရ သည်။ ဦးကုမာရလက်ထက် ကောင်းမှု ဖြစ်သည်ဆို၏။ တောင်စောင်းကလေး တစ်ခုတွင် တစ်ပါးကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ထားသည်။

ဆရာတော် ဦးကုမာရသည် တောရ အတွင်း သာသနိက အဆောက်အအုံ

များ လှူဒါန်းမှုကို လက်ခံသော်လည်း ကိုယ်တိုင်ကမူ နှစ်ထပ်ကျောင်း အောက် အစွန်ဘက် အခန်းကလေး၌ သာ သီတင်းသုံး၍ ပက်လက်ကုလား ထိုင် တစ်လုံးမှလွဲ၍ ပရိဘောဂပစ္စည်း မတွေ့ရပါ။

ကျောင်းဆောင်ကြီးများ၊ တစ်ပါးစာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းများကို အာဂန္တူ ရဟန်းများ၊ သက်ကြီးဝါကြီးရဟန်း များ ကြွရောက်လာလျှင် သီတင်းသုံး နိုင်ရန် ထားရှိသည်ဟု သိရသည်။

အင်္ဂတေလမ်းအဆုံးတွင် တောင် ထွတ်တစ်ခု အထက်၌ ကျိုက်ထီးရိုး ကလေးစေတီတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော် မူသည်။ “၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ ငမင်ရွာ ဒေါ်သိုင်းကောင်းမှု” ကမ္မည်းကို တွေ့ရ သည်။

ဒီဒီယိကာမကြီးက မုဆိုးမဘူး ဟိုခေတ် အခါက မုဆိုးမတောင် ဂုဏ်တည်နိုင်တယ်။

ပြုကြီးပြုကြီးက မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဇနီးပင်လို ဆိုနိုင်တဲ့ ယင်ရွာကလေးက မုဆိုးပေါ် ဦးပွင့်က မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ဆရာတော် ဦးတေဇနိယသည် ဆွမ်းကိစ္စပြီးလျှင် ဤစေတီအောက်ရှိ တူးထားသော ဥမင်လိုဏ်အတွင်း ဝင်ရောက်၍ တရားရှုမှတ်ကာ ညချမ်း အချိန်မှ ပြန်ထွက်လေ့ရှိသည်။

နောင်တွင် ဒါယကာ ပရိသတ် များပြားလာသောအခါ သီလပေး တရားဟောပြီးသည်နှင့် ဤလိုဏ် အတွင်း၌ သီတင်းသုံးလျက် ပရိသတ် ရောင်လေ့ရှိကြောင်း သိရ၏။ လိုဏ်ဂူ ကလေးမှာ ယခုအခါ ခြုံပျက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးကလေး ကုန်းတော်မှ ရွှေဘုံတောင်စေတီသို့ ဦးတည်သော အင်္ဂတေလမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက် ခြေကြရာ ကုန်းမြင့်တစ်နေရာသို့ ညွှန်ပြ

ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ ပုံလွန်တော်မူ ဘော ဒီနေရာမှာ မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့တယ်။ အခု အနိန္ဒအထိ (၅၄)နှစ်ရှိပြီ သစ်ကြီးဝါးကြီး မပေါက်တော့တူး

ဟု မိန့်ကြားသည်။

သစ်ကြီးဝါးကြီး မပေါက်သော် ဣည်း မြက်ပင်ချုံပင် လွှမ်းမိုးသော တောင် ထိပ်နေရာ ဖြစ်လေရာ ဓာတ်ပုံ နှိတ်ခွင့် မသာခဲ့ပေ။

ထို့နောက် တောင်စွယ်အစွန်းတစ်ခု မော်၌ မဟာဝိဇယစေတီတော်ကို ဖြူမြင်ရ၏။ ၁၃၁၇ ခုနှစ်တွင် ချိုင်းရွာ အရှေ့ ဦးလွင်ကြီး၊ ဒေါ်ဖွားခင် သားမြေး များ ဘုရားအိမ်ပူဇော်ခြင်းဖြစ်ကာ အတွင်း ၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖြူဆွေရသည်။

မဟာဝိဇယစေတီ ကုန်းတော်မှ အထွေထွေ ယွန်းယွန်း အဝေးဆီတွင်

◆ ဗုဒ္ဓတောင်တော်ဂူမြို့

တောင်ညိုညိုကလေးကို လှမ်းမြင်ရကာ ထိုတောင်၏ အခြေတွင် နေပြည်တော် တည်ရှိကြောင်း ဦးပွင့်က ပြောပြလေ သည်။

ရှေ့ဆက်သော် ရွှေဘုံတောင်စေတီ ခြေရင်းသို့ ရောက်ရှိ၍ ကျောင်းဆောင် များဆီသို့ ပြန်လှည့်လာကြသည်။

ရွှေဘုံတောင်စေတီအခြေ အရှေ့ ဘက်ကုန်းစောင်းတွင် တစ်ပါးစာ ကမ္မဋ္ဌာန်း အုတ်ဆောင်ကလေးများ အစီအရီ မြင်တွေ့ရကာ အထက် တောင်ကုန်းတွင် ကရဝိက်ဂုဏ်နှင့်

စေတီငယ်ကို ပူဇော်ထားသည်။

'ကရဝိက်နဲ့ စေတီဟာလဲ မုဆိုးမ တရားပဲ။ ၁၃၀၇ ခုနှစ်မှာ ယင်ရွာ ဒေါ်ဖျိုရှင် မိသားစု ကုသိုလ်ပြုခဲ့တာပါ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ်တိုက် ဆောင်တွေလဲ ဒီလိုပဲ ယင်ရွာ ဒေါ်ဖွားခင် မိသားစုက ၁၃၂၀ ခုနှစ်မှာ လှူထားတယ်။ ၁၃၃၅ ခုနှစ်မှာ တစ်ခါ ထပ်ပြင်ပေးပုံ အခုတော့ အသုံးပြုလို့ မရတော့ပါဘူး။ ပြုပျက်နေပါပြီ။ တိုက်ထိစကလေးတွေ သို လျှောင်တဲ့ စတုရန်းအဖြစ်တော့ သုံးနိုင်ပါသေး တယ်။

ဦးဓမ္မပိယက ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ဆောင်

၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် သစ်ပင်အား ညွှန်ပြသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ အကိုင်း ချင်း ကျိုးပေါင်းတက်၍ ဆက်စပ်နေ သော သစ်ကွင်းကို တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ဦးတေဇနိယ လက်ထက် ကပင် ရှိခဲ့သော သစ်ကွင်း ဖြစ်သည်။ ထုံးတောင်တောရ ကျောင်းဆောင်များ စုဝေးရာ လွင်ပြင်အဝင်တွင် မြင်တွေ့ ရသဖြင့် တောရမြေသို့ ရောက်လာ သူတိုင်းအတွက် ဘေးအန္တရာယ် ရန်အသွယ်သွယ် ကင်းကွာစေကြောင်း နိမိတ်ကောင်း ဆောင်သည့် သစ်ကွင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် နှစ်ထပ်တိုက်ကျောင်း အနီးသို့ ရောက်ရှိသည်။ ဆရာတော် ဦးကုမာရ သီတင်းသုံးရာကျောင်းဖြစ် သည်။

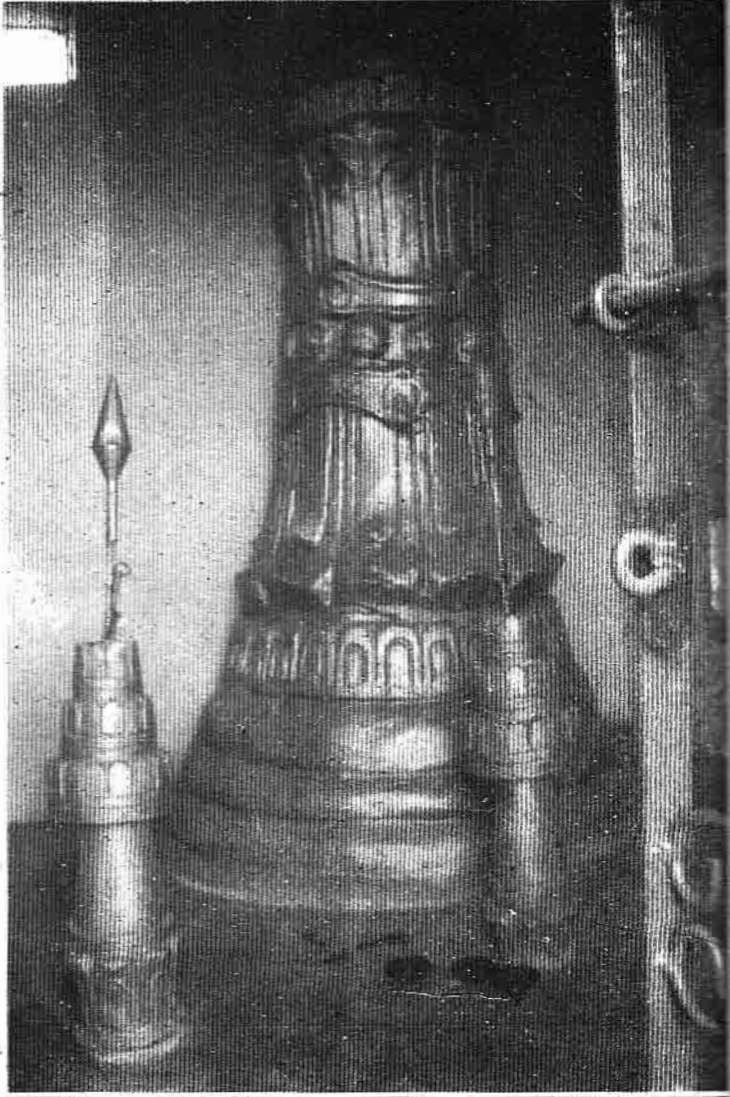
‘ထုံးတောင်တောရ ရောက်လာမှ တော့ ဆရာတော် ဦးကုမာရ ပုံတော် ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူး ပူဇော်ချင်ပါတယ် အရှင်ဘုရား’

‘အင်းလေ လျှောက်ကြည့်ပေါ့’
ထိုအခါ ဆရာတော် ဦးပါဝရ မိန့်ကြားသည်များကို သတိရမိသည်။

ဦးပါဝရ၏ အတွေ့အကြုံ

ဦးပါဝရသည် တောင်တွင်းကြီးမြို့ တောင်ဘက်အထွက် ညောင်ပင်လှ ရွာ၏ အရှေ့ဘက် ချောင်းတစ်ဖက် ကမ်းရှိ သဲပြင်တောရကျောင်းဆရာ တော် ဖြစ်သည်။ ယင်းဆရာတော် သည် သုံးဘဝ လူဝင်စား ဆရာတော် ဖြစ်ကြောင်း ဦးသန်းစိုး(ချောင်းနက်)က ပြ၍ သွားရောက် ဖူးတွေ့ဖြစ်

၇၀တွေ မှတ်တိတော့ မှန်ပါရဲ့
ဝံ့တော် ဘုန်းကြီးက အကြောင်း
ထပ် ပြောရ မနေဆန္ဒလို့
၁၆ခြည်မပူရင်း

◆ ကွမ်းတောင်မြောက်တွင်မှ မူလဆက် ယောင်ရပ်အထက်ပိုင်း

တာမြစ်တာကြောင့် သည်းခံပါ ဒကာကြီး’
‘ရှေးဘဝ နောက်ဘဝရယ်လို့ ရှိ တယ်။ ကံ ကံရဲ့ အကျိုး ရှိတယ်ဆို တာကို လူအများ သိရပြီး သံသရာ လည်ပတ်နေပုံကို သံဝေဂ အထောက် အပံ့ ဖြစ်စေနိုင်တာပဲ။ ဘွဲ့အမည် မထည့်ဘဲ ရေးမယ်ဆိုရင်ကော အရှင် ဘုရား’

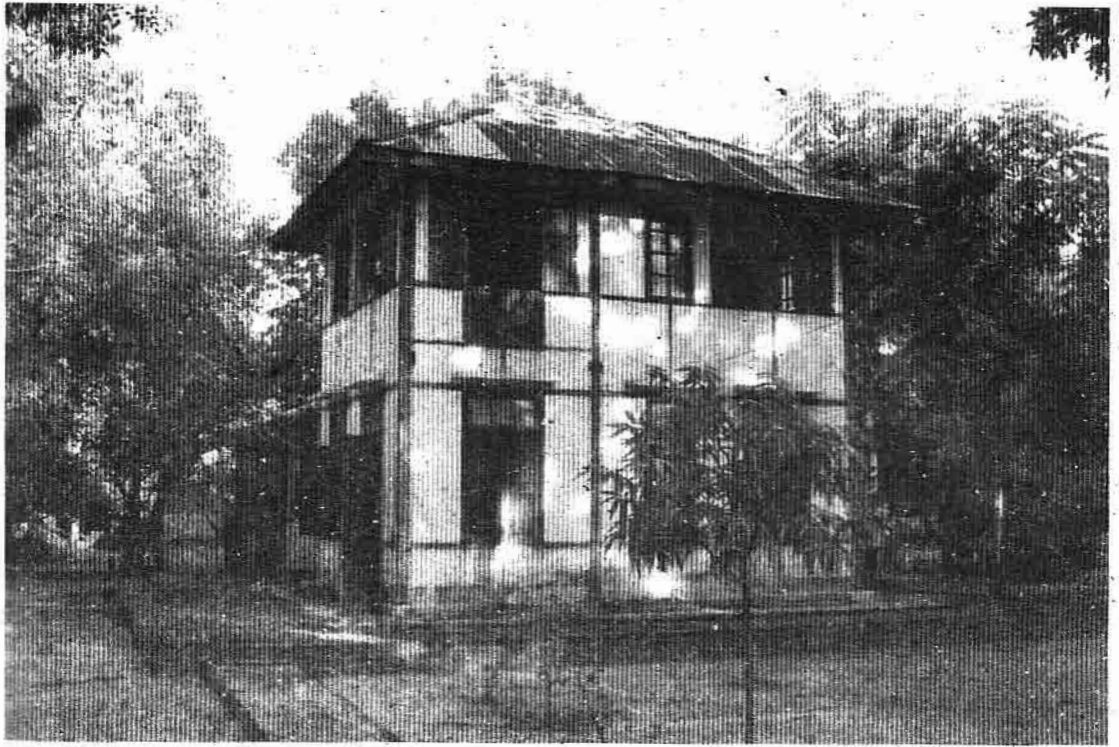
‘မရေးပါနဲ့ဗျာ၊ နောင်တော်ကြီးက သိမှာပါပဲ။ အစ်ကိုတော်လဲဖြစ် သက်

ကြီးဝါကြီး ရဟန်းလဲ ဖြစ်တာနဲ့ မလွန်ဆန်ပုံပါဘူး’

‘ဒါဖြင့်ရင်လဲ ထုံးတောင်တောရကို မကြာခင်က ကြွဖူးတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ထုံးတောင်တောရကို သွားပြီး ပူဇော် ချင်လို့ ဆရာတော် သိရသလောက် မိန့်ကြားပါလား’

‘အဲဒါတော့ ပြောနိုင်တယ်။ ဘာစံနေ မှာ နေဆွမ်းဘုဉ်းပြီးလို့ ကျောင်းနားက သကြားပင်အောက် ခုံတန်းလေးမှာ

• ဆရာတော် ဦးကုမာရ သီလသမာဓိရာဇာရှင်

ထိုင်နေတယ်။ သကြားပင်ရင်း အရှေ့ဘက်မှာ သစ်သားတန်းကလေး လုပ်ထားတယ်လေ။ ရသမျှ အချိန် ကလေးမှာ ရုက္ခမူရုတင် ဆောက်တည် တာပါ။

အဲဒီအချိန်မှာ ဒကာကြီးနှစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ထုံးတောင်တောရမှာ တရားဟောပေးဖို့ ဆရာတော်ကြီး (ဦးကုမာရ)က ပင့်ခိုင်းတယ်လို့ လျှောက်ကြတယ်။

“ဆရာတော်ကြီးက ဘယ်လို မိန့် လိုက်တာလဲ ဒကာတို့”

“ညောင်ပင်လှရွာရှေ့ သံပြင်ကျောင်းက သကြားပင်အောက်မှာ အရှေ့ဘက်လှည့် ထိုင်နေတဲ့ ကိုယ်တော်ကို တွေ့လိမ့်မယ်။ ထုံးတောင်မှာ တရားဟောဖို့ ပင့်ခဲ့ကြ။ အဲဒီဆရာတော်ကို မတွေ့ရင် ဆက်သွား ရွာ ဂံရွာရုံကံကျော်ဆရာတော် ဦးဝိလာသ ကို ပင့်ခဲ့ပါ။ အင်းလေ သံပြင်ကျောင်းမှာ

• ဗိုလ်ကတ်တိုက်

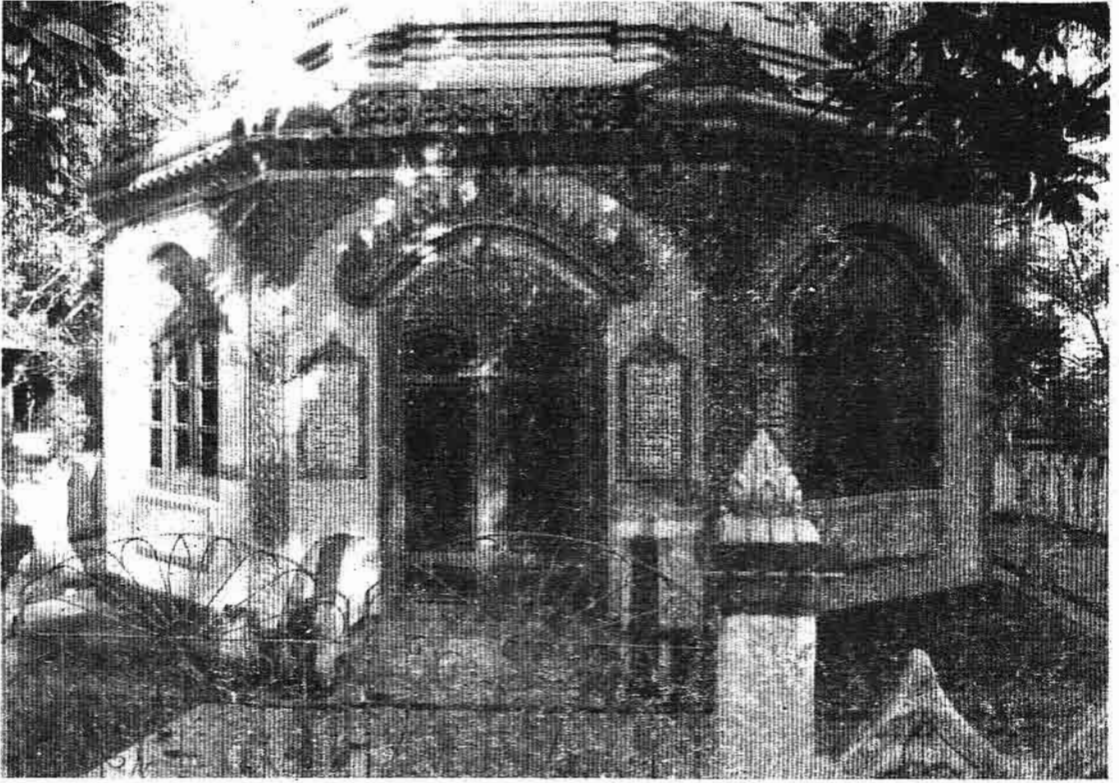
သေချာပေါက် တွေ့ရမှာပေါ့ဦး မိန့်ပါတယ် ဘုရား”

ဒါနဲ့ တရားဟောမယ့်နေ့မှာ ထုံးတောင်တောရကို သွားတယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလသမာဓိ ဂုဏ်သတင်းကတော့ ကြိုတင်ကြားသိ

ကြည့်သလိုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထုံးတောင် တော့ မရောက်ဖူးသေးဘူး။

ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖြစ်လို့ ဆရာတော်ကို ဖူးရတော့ ကြားရတဲ့ အတိုင်း အင်မတန် ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းတာ တွေ့ရတယ်။ ဆရာတော်

• အာဇာနည်မင်းတော်

က ကျောင်းကလေးတစ်ဆောင်မှာ နေရာပေးတယ်။ ည(၇)နာရီမှာ ဟောရမှာ။ နှစ်ညဆက်တိုက် ဟောရ ပယ်တဲ့။

အချိန်တန်တော့ တရားဟောမဏ္ဍပ် ထဲကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် လိုက်ဖို့ ပါတယ်။ တရားကို တစ်နာရီခွဲတိတိပဲ ဟောပေးပါလို့ မိန့်တယ်။ (၈)နာရီ (၃၀)မိနစ်မှာ အပြီးပေါ့။ ကျုပ်လဲ အတွေ့အကြုံ ရှိပြီးသားမို့ အတိအကျ ပဲ ဟောပေးပါတယ်။

တောရကျောင်းမှာ လျှပ်စစ်မီး မရှိ ဘူး။ ဖယောင်းတိုင်ကလေးတွေ ထွန်း ထားပေမယ့် လူလုံးမကွဲဘူး။

ထူးခြားတာက တရားနာ ပရိသတ် က တုပ်တုပ်မှ မလှုပ်ဘူး။ အချင်းချင်း စကားပြောတာတို့ မျက်ရိပ်မျက်ကဲ

၄၆ နက္ခတ္တဇာတ်ခြေစာမဂ္ဂဇင်း

ပြတာတို့ မရှိသလို ရုပ်ရည်တွေကလဲ အားလုံး ဆင်တူနေကြတယ်။ ကိုယ် လုံးကိုယ်ထည် အရပ်အမောင်းကအစ ကွဲပြားမှု မရှိဘူး။

အင်း ငါရောက်လာတုန်းက ဒီလူ တွေ ဘယ်မှာ ရှိကြတာလဲ၊ တောထဲ မှာ ဒီလောက်များတဲ့ ပရိသတ် ပုံစံတွေ ကလဲ ထူးခြားနေတယ်။ တရားပွဲပြီးရင် ဘယ်ကို ပြန်ကြမှာလဲဆိုတာ သိချင် လို့ မထသေးဘဲ စောင့်ကြည့်မယ် စိတ်ကူးတယ်။

တရားဟော ရေစက်ချ မေတ္တာ ပွဲပြီးတာနဲ့ ဆရာတော်ကြီး ရောက်လာ ပြီး “ကဲ ဆရာတော် တည်းကျောင်း ပြန်ကြစို့” ဆိုတာနဲ့ အကြံပျက်သွား တယ်။

ဒီလိုနဲ့ နောက်တစ်နေ့ကျတော့

တရားဟောပလ္လင်မှာ မစောင့်ဘဲ အနားက ကုဋီမှာ ကုဋီတက်ယောင် ဆောင်ပြီး ချောင်းမြောင်းကြည့်မယ်လို့ စဉ်းစားတယ်။

ချိန်ကိုက်ပဲ တရားဟောပြီးပြီးချင်း ဆရာတော်ဦးကုမာရက “ဆရာတော် ကုဋီတက်မလို့လား ကြွကြစို့၊ တည်းကျောင်းမှာ ကုဋီရှိပါတယ်” လို့ မိန့်တဲ့အတွက် အထ မမြောက်ခဲ့ပြန် ပါဘူး။

ဆရာတော်ကြီးက ကျုပ်ရဲ့ စိတ် အကြံကို သိနေတာဗျာ

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဇင်ညိုငယ်

မဟာဘုတ်ချီနဲ့ခွင်နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

အိမ်မဲမြို့နယ်၊ ထိန်ငူကျေးရွာအုပ်စု
ကျောင်းစုကျေးရွာ၊
မန္တသုခကျောင်း
ဆရာတော်
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားသမဂ္ဂဌာန၊
ဂါရဝပြုပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊
တပို့တွဲလဆန်း (၁၂)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့၌
ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်အရ
၆-ကြွင်းပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

***

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

တနင်္ဂနွေ(၁-နေ့)သည် သိုက်
ဂြိုဟ် ဖြစ်တဲ့အတွက်...

- ★ အကြီးအကဲ ဖြစ်ခြင်း
- ★ အဆောက်အအုံကောင်းနဲ့ ပြည်ရခြင်း
- ★ ဂုဏ်ဒြပ် ထူးခြားထင်ရှားစေခြင်း
- ★ ဂုဏ်သတင်းကောင်းများ ကြားရခြင်း
- ★ အောင်မြင်မှု ရစေခြင်း...
တို့ပါပဲ။

သောကြာဂြိုဟ် (၆-ကြာ)သည်
ဘက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ★ စကားနည်းပါးခြင်း
- ★ ကတိတည်ခြင်း

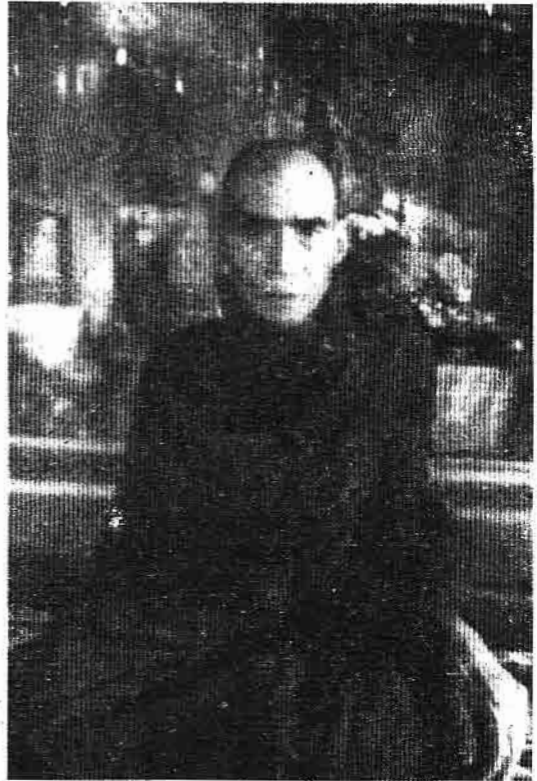
- ★ လုပ်ရာမှ ပြန်ဆန်ခြင်း
- ★ အားနာတတ်ခြင်း
- ★ နှုတ်လေးခြင်း...
တို့ ရှိပါမယ်။
အင်္ဂါဂြိုဟ်သည်
အိမ်ပတ်အိမ်၌ ရပ်
တည်နေတဲ့အတွက်...
★ စိတ်တက်ဆိုင်ဟခြင်း
- ★ စိတ်ပြန်ခြင်း
- ★ သနားတတ်ခြင်း
- ★ ချီကံကုန်ကြံတတ်ခြင်း
- ★ စိတ်စွမ်းအားများ ရစေ
နိုင်ခြင်း...
တို့ပါပဲ။

တနင်္လာဂြိုဟ်
(၂-လံ) သည်
မရဏ အိမ်မှာ ရပ်
တည်နေတဲ့အတွက်...

- ★ ထွေးကြောက် ပကောင်း
တတ်ခြင်း
- ★ မိခင်ကံ ပကောင်း
တတ်ခြင်း
- ★ ထွေးကြီး ဆံနံပျက်ခြင်း
- ★ စိန်အားနည်းခြင်း
တို့ ဖြစ်ပါမယ်။

စနေဂြိုဟ်သည် ပုတီးအိမ်၌
ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ★ ရေခြားပေါင်း ရပ်ဝေးအေယျာနဲ့ အကျိုး
ပေးခြင်း
- ★ မွေးရပ်တတ်ပျံ့နဲ့ အကျိုးပေးတတ်ခြင်း
- ★ လှပခြင်းနဲ့ ပို၍ အကျိုးပေးခြင်း
- ★ အလုပ်နည်းခြင်း...

အိမ်မဲမြို့နယ် မွေသုခကျောင်းဆရာတော်
ဘုရား၊ စန္ဒာဘာသာထော်

တို့ ဖြစ်ပါမယ်။
ထို့အပြင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်(၅-
တေး)နဲ့ စနေဂြိုဟ်(စနေ)သည်
အထွန်းနဲ့ပုတီး ပကွဲဖြစ်တဲ့အတွက်...
★ ယုဉာဇေးကို အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ခြင်း
★ ပိတ်ဆို့ကောင်း မကြုံရခြင်း...
တို့လဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းစိုက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသု ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသူမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ 'အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ' ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ့၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းပူကောင်းပဲ။

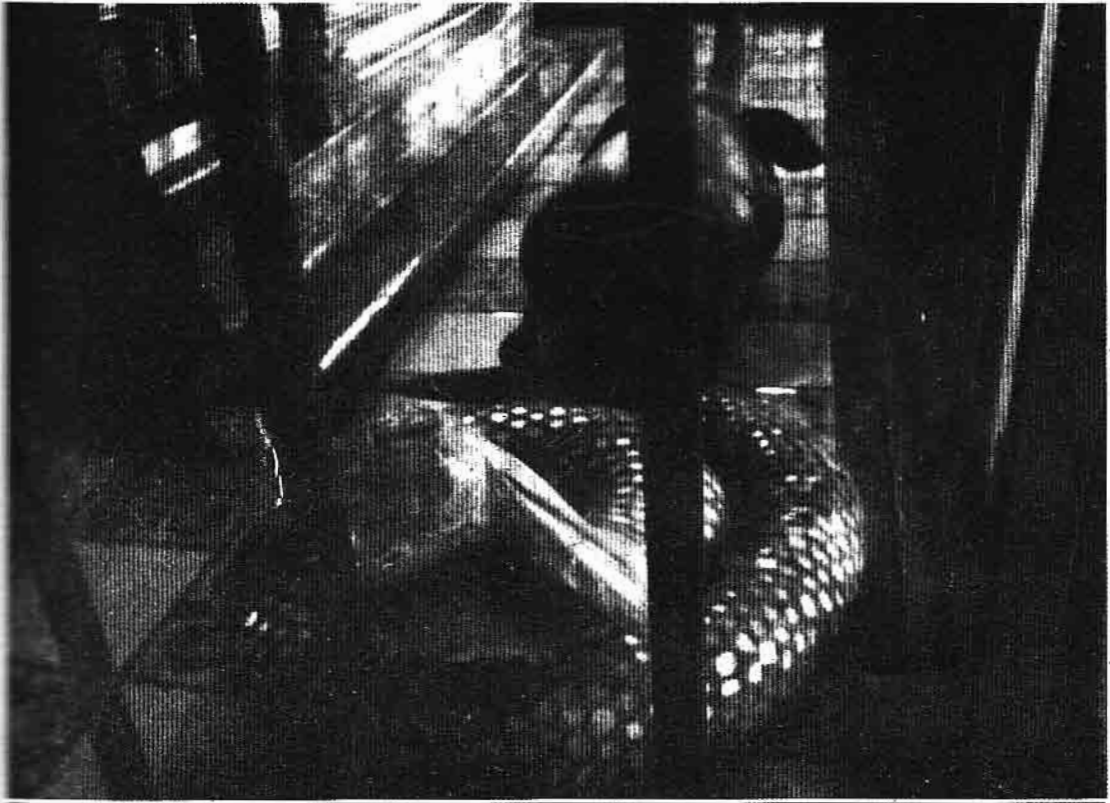
အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတေသနမင်းကြီး သွက္ခပုထိုးတိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူလှပျံးပျံး၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄၁

ကိုကြီးကောင်း

◆ ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီးကား စောင့်ရှောက်ထောက်ပံ့နေသော ဝိဇ္ဇာရုပ်တုနှင့် ဆင်ရုပ်တု

ထူးထွေးဆန်းပြား

နိမိတ်ပြု

ရွှေလင်းပင်ဘုရား (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

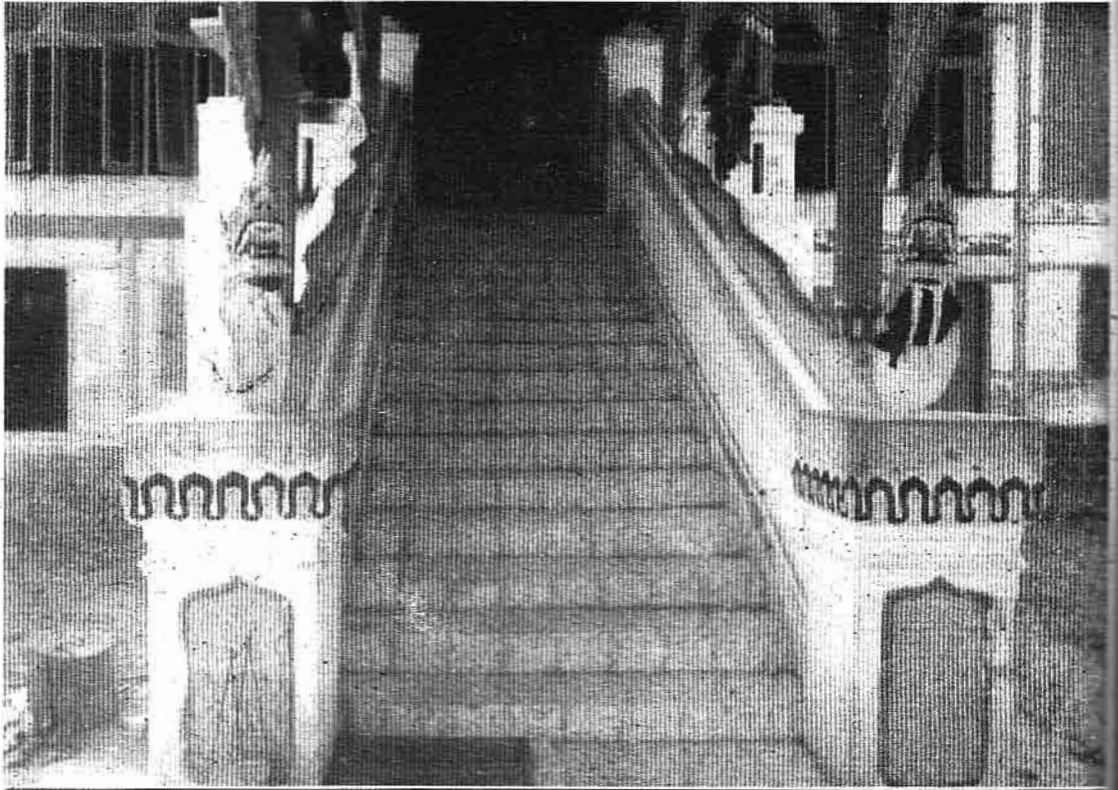
မြို့ဟောင်းဝင်းအတိုင်း ဆက်ဆင်း
ချွေးပါက ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီး၏
အနောက်ဘက်ရှိ စည်ပုတ္တရာရွာသို့
ချွေးသည့် လှည်းလမ်းဆီသို့ ရောက်ရှိ
ပြီးညာဘက်ကွေ့လိုက်ပါက ရွှေလင်း
ပင်ဘုရားကြီး၏ မုခ်ဦးအဝင်သို့ ရောက်
နိုင်သည်။ ဘုရားကြီးမှာ စည်ပုတ္တရာ
ရွာ၏ မြောက်ဘက်တွင် ကပ်လျက်
တည်ရှိပါသည်။

စည်ပုတ္တရာရွာဆိုသည့် ရွာအမည်
E.T.A. May, 2014.

မှာလည်း အထူးပင် စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းနေသဖြင့် စာရေးသူ လိုက်လံ
မေးမြန်း စုံစမ်းကြည့်မိပါသည်။
မုဆိုးဖိုရွာသူကြီး မင်းညိုစံနှင့်
မယ်တော်စောငြိမ်းဦးတို့မှ မြန်မာ
သက္ကရာဇ် ၁၀၇၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်း
လပြည့်ကျော်(၁)ရက် သောကြာနေ့
ညဉ့်(၁)ချက်တီး အကျော်အချိန်တွင်
ဦးအောင်ဇေယျကို မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။
ညီအစ်ကိုမောင်နှမ သားတော်
ငါးပါး၊ သမီးတော်သုံးပါး စုစုပေါင်း
ရှစ်ပါးရှိပြီး ငယ်စဉ်အခါ သာလွန်ကျောင်း

ဆရာတော်ထံတွင် လောကုတ္တရာ
စာပေများကို သင်ကြားပြီး အသက်
(၁၆)နှစ်တွင် ကျောင်းမှထွက်၊ အသက်
(၁၉)နှစ်တွင် မယ်တော်၏ မောင်အရင်း
ဖြစ်သူ ဦးဖြိုးမြဲ မယ်ညက်တို့မှ ဖွားမြင်
သော ခင်ကောင်းစံ၊ ခင်ယွန်းစံ၊ ခင်နိုင်စံ
သမီးတော်သုံးပါးမှ ဒုတိယသမီးတော်
ခင်ယွန်းစံ(၁၆)နှစ် တနင်္ဂနွေသမီးနှင့်
လက်ဆက်ခဲ့ပါသည်။
ထို့ကြောင့် စည်ပုတ္တရာရွာနေ
ဦးပုကြီး ဖွားတော် မယ်မှန်တို့မှ ဖွားမြင်
သော ရွှေကာတ ထောင်မှူး ဦးဖြိုးမြဲ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၉

◆ ကျောင်းတော်သို့ အောက်လှေကား တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ နဂါးရုပ်တုထောက်များ

သည် ဦးအောင်ဇေယျ၏ မယ်တော် စောညိုမီးဦး၏ မောင်အရင်းဖြစ်သော ကြောင့် ဦးအောင်ဇေယျနှင့် ခင်ယွန်းစံတို့ မောင်နမဝမ်းကွဲတော်၏။

ထို့ကြောင့် သမိုင်းကို ပြန်စစ်လိုက်ပါက ယခု စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြသော စည်ပုတ္တရာမြို့ဟောင်းကလေးသည် ရှေးအခါက မုဆိုးမင်းဆက် (သို့) ကုန်းဘောင်မင်းဆက် (သ)ဆက် စတင်ပေါ်ထွန်းရာ သမိုင်းဝင်မြို့ဟောင်းတစ်ခုအဖြစ် ဂုဏ်ယူပုံကြားစွာ သမိုင်းကမ္မည်း တင်နိုင်ပါသည်။

အနှစ်သုံးရာနီးပါးခန့်က နရပတိ စည်သူမင်းကြီး လက်ထက်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ယခု ရွှေဘိုခရိုင် ခင်ဦးမြို့အပိုင် စည်ပုတ္တရာမြို့ဟောင်းမှ ရွှေလင်းပင်ရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်မြတ်၏ ဂန္ဓကုဋ်တိုက် ပျက်ရာတွင် ဌာပနာ ၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ စည်ပုတ္တရာ ခင်ဦးမြို့ဟောင်းနံဘေးရှိ ကျွဲတော်

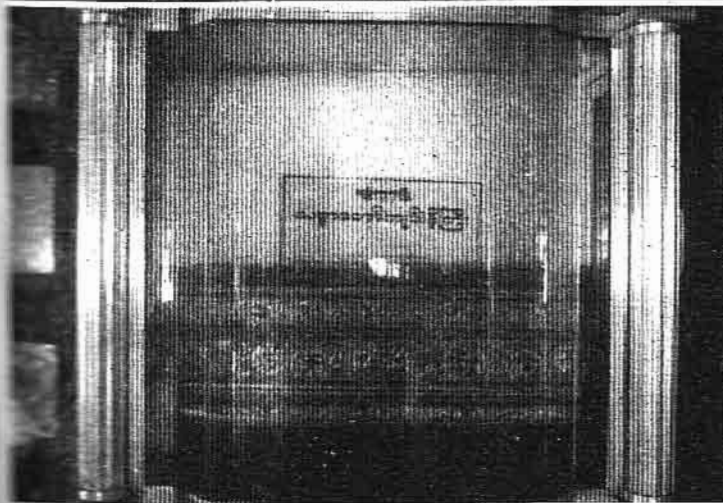
တိုက်အတွင်းမှ အရင်းအဖျား အလယ် မြောင့်မြောင့်၊ ထိပ်ဝ တစ်လက်မခန့် ရှိသော ဖန်နားတောင်းကြီးတစ်ရက် တွေ့ရကြောင်းကိုလည်း လက်ရှိ

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဂန္ဓာမာ မိန့်ကြားပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ရှေးကုန်းဘောင်ခေတ် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ ထွားကျွင်း

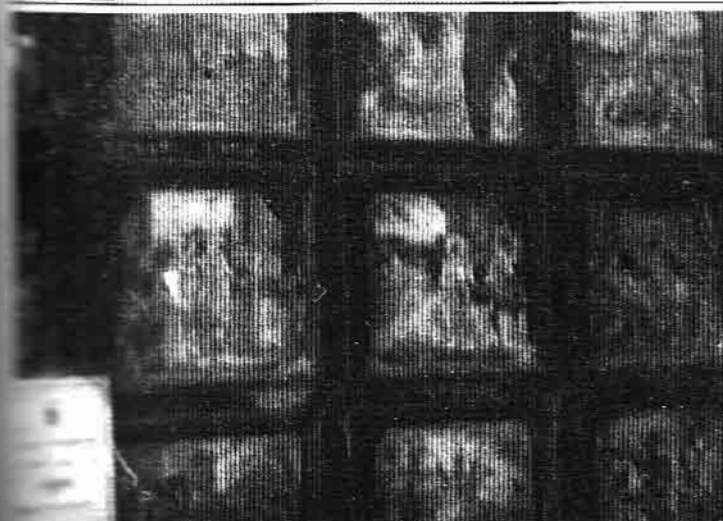

ယသနာထိ အပန်းထက်ထော သဗ္ဗာထက်ကုန်းကြီး

အားကြီး၏ လက်သာဘက် ကျောင်းခန်းရှိ ဂျာမာန်လှောင် ထေးထုပန်းပွဲများ

အတွင်းခန်းထဲရှိ ဂျာမာန်

ကြေးမုံရုပ်လွှဲများ

မူကို သံတံပြုမိစေရန် ဖြစ်သည်ဟု ဆက်လက်မိန့်ကြားပါသည်။

ရှေးအခါက စည်ပုတ္တရာမြို့ မတည်မီ ထိုအရပ်သည် ဆောင်းကြမ်း(အနက် ရောင်နယ်မြေ)အရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ အလွန်ကြီးမားသော မျောက်ကြီးတစ်ကောင်မှ ကြီးပျားအုပ်စိုး ထားပြီး ထိုမျောက်ကြီးလက်ထဲတွင် အလွန်အစွမ်းထက်သည့် ပလုတ်တုတ် စည်ကြီးတစ်ခုရှိသည်။

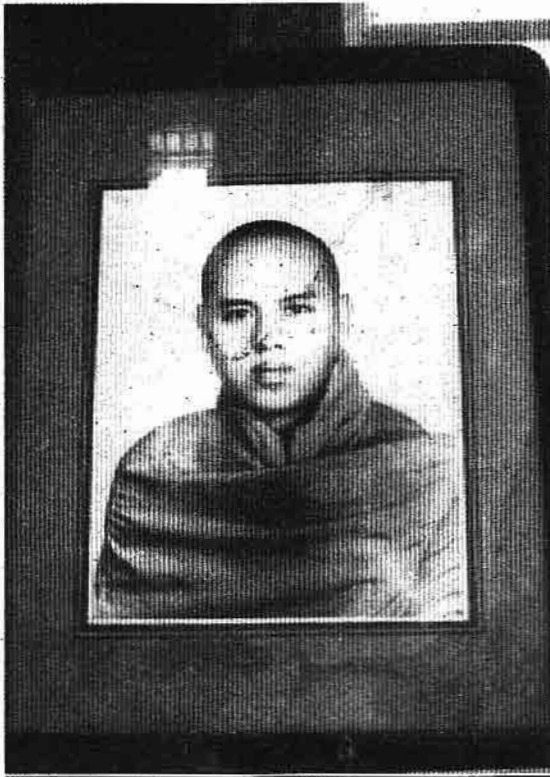
မြို့တည်ရန်အတွက် နယ်မြေ ရှာဖွေ ပြီး သစ်တောများကို မင်းစေ၊ အလုပ် သမားများမှ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီး ညှဉ်းယံရောက်လျှင် မျောက်ကြီး၏ လက်တွင်းရှိ စည်ပလုတ်တုတ်ကို တီးခတ်လိုက်ပါက ထိုသစ်ပင်သစ် တောများမှ အကုန်ပြန်ဆက်၍ ပြန်လည် ရှင်သန်ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

နေ့စဉ် ထိုသို့ ဖြစ်နေသောကြောင့် ထိုမျောက်ကြီး၏လက်ထဲမှ ပလုတ် တုတ်စည်ကို ရရှိရန် ခဲ(ဂဲ)တစ်ရာ၊ တုတ်(ဒုတ်)တစ်ရာနှင့်ပစ်မှ အောင် သည်ဟု ဆိုသည်။

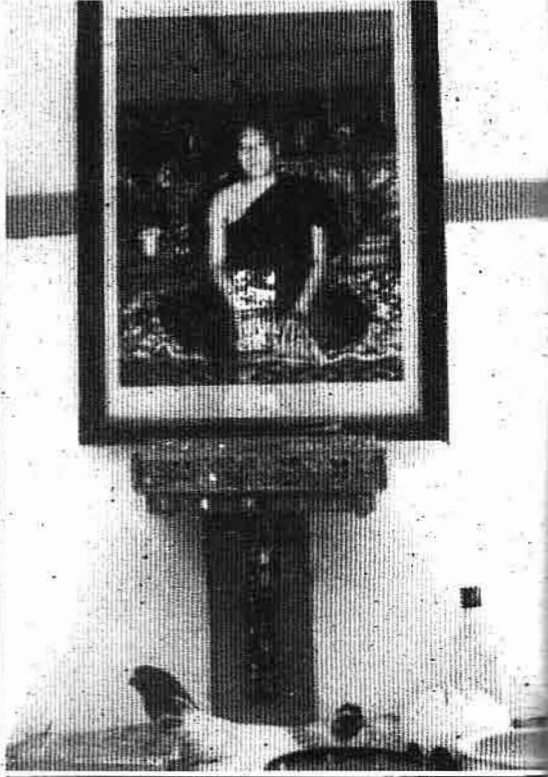
ထို့ကြောင့် "စည်ပလုတ်တုတ်၊ တုတ်(ဒုတ်)တစ်ရာ" ဟု ဆိုခဲ့ကြရာမှ စည်ပလုတ်တုတ် (စည်ပုတ္တရာ)ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်းကို မှတ်သားခဲ့ရပါ သည်။

စည်ပုတ္တရာရွာ၏ တောင်ဘက်ရှိ မုခ်ဦးမှ ဝင်လိုက်ပါက ကျောင်းပေါ်သို့ တက်သည့် လှေကားတန်ဆောင်း လက်ရမ်းနှစ်ဖက်တွင် နဂါးနှစ်ကောင် ရံထားပါသည်။ လှေကားတစ်ဖက် တစ်ချက်ရှိ နဂါးနှစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်း များမှာ ယခင်က အောက်သို့ စိုက်နေ သည်ဟု ဆိုပါသည်။

◆ နေ့စဉ်ကာလ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ

◆ ယခု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ၏ နမူနာ ဓာတ်ပုံကားချုပ်အောက်တွင် ဝယ်နေသော ကြက်ဥမြဲမကလေး

ရန်ကင်းမှ အလှူရှင်တစ်ဦးက အိမ်မက်အရ ထိုနေ့ညီညီအစ်မများ အောက်စိုက်နေသည်ကို ပြန်လည် ထောင်မတ်ထပ်ရန် အိမ်မက် အကြိမ်ကြိမ် မြင်မက်သဖြင့် လာရောက် ပြုပြင် ထည့်သွင်းကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုသို့ ကျောင်းပေါ်တက်သည့် လောကား၏ မြောက်ဘက်တွင် ပေ(၃၀) ခန့်တွင် အမြင့်၌ စည်တော်ကြီးနှစ်လုံးကို ကြောင်လိမ်လောကားဖြင့် တက်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ထိုစည်တော်ကြီးများ၏ ထုထပ်များမှာ ကျောင်းအတွင်းသို့ မထမလာဘဲ များစွာ ဝင်ရောက်လာပါက ဝါးစည်လှ မရှိပါဘဲနှင့် စည်တော်ကြီးများမှ သူ့အဖိုးကို သတိထား ကြည့်ပါရန် သည်ဟု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားပါသည်။ မည်သည့်စည်တော်မှ အလှူပေး ဝါးစွန်းမပြုပါ။

ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး၏ ၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

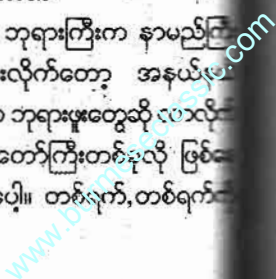
ဘွဲ့တော်မှာ ဦးဂန္ဓမာဟုသိရပြီး စည်ပုတ္တရာရွာနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ကြာပို့(ဂျပို့)ရွာသားဖြစ်ပြီး ငယ်ဖြူ ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း မိန့်ပါသည်။ သက်တော်(၇၀)၊ ဝါတော်(၅၅) ဝါ ရှိပြီဟု သိရပါသည်။ ဆရာတော်မှ စာရေးသူတို့အဖွဲ့အား အရှေ့ဘက် အတွင်းခန်းရှိ စံကားသားဖြင့် ထုလုပ် ကိုးကွယ်ထားသော ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီးကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခွင့် ပြုပါသည်။ စာရေးသူမှ...

'အရှင်ဘုရား မည်သည့်သဘောဖြင့် ဘုရားခန်းအရှေ့ဘက် အဆောင်တွင် မထားရှိပါဘဲ အတွင်းခန်းထဲသို့ ထည့်ထားရသည်ကို သိလိုပါသည် ဘုရား'

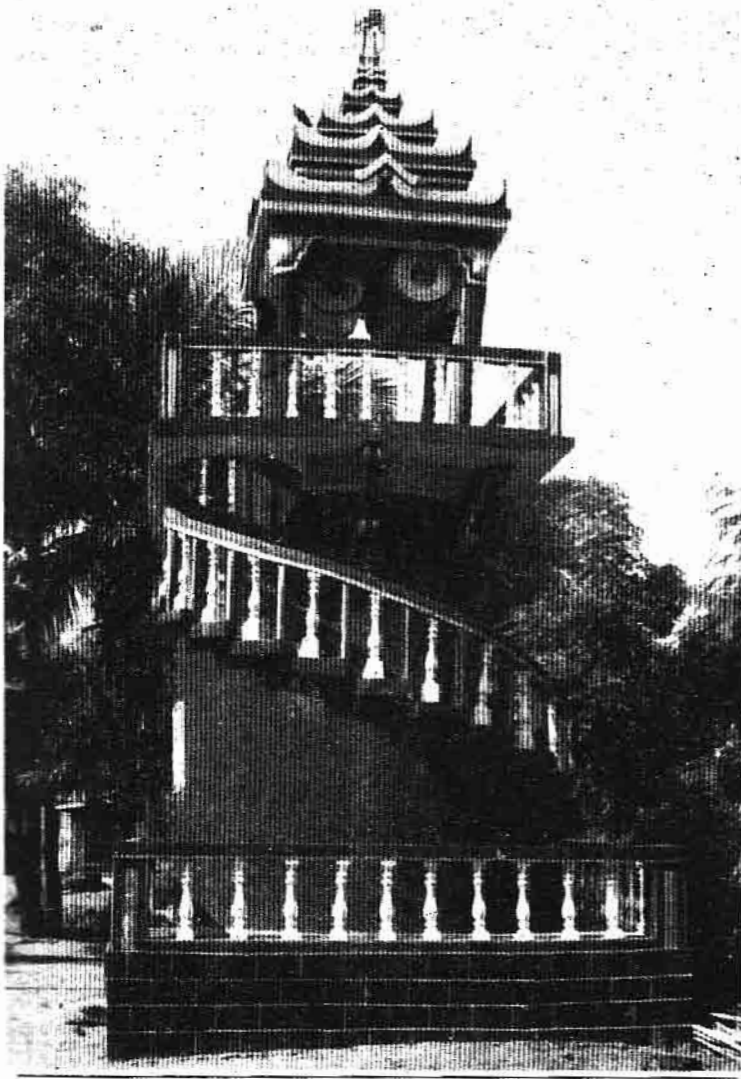
ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာ

တော်မှ... 'ဒီလိုရှိတယ် ဒကာကြီး... အမှန်က အဒကာတို့ ဖူးတွေ့ရတာက ဘုရားကြီးရဲ့ နိပူလ စံပယ်တဲ့ နေရာအမှန်ပါ။ ဘုရားရဲ့ ဝိပျီ ဘုရားနဲ့ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ အဆင်မတိုက်ပဲဟု ထောင်ထားတဲ့ ဘယ်တော်လက်တော်ရဲ့ ကွေးထားတော်ပူထောင်လက်နှစ်ဆောင်းကြားမှ သွေးတော်ယိုစိတ်မကတူး ညာတက် နားဆင်တော်ပူလှည့် သွေးတော်ယိုစိတ် နိမိတ်တော် ပြည့်တူးမကြာပါဘူး ဒကာ... ရာ အရေးအဆင်ဖြစ်တော့တာပါ။

အဲဒီမှာ ဘုရားကြီးက နာမည်ကြီး တန်ခိုးထွားလိုက်တော့ အနယ်ပယ် အရပ်ရပ်က ဘုရားဖူးတွေဆို လာလိုက်ကြတာ ပွဲတော်ကြီးတစ်ခုလို ဖြစ်တော့တာပေါ့။ တစ်ရက်၊ တစ်ရက်

မသမာသူများ ထိလာလျှင် အာလိုလို ထည့်လာသည်ထော

ညောင်တော်ကြီးစင်္ခါနဲ့ (ညောင်တော်ကြီးအတွင်း)

အလှူငွေတွေလဲ ရလိုက်တာဆို တစ်ရက်ကို သိန်း(၅၀)လောက်ကို ခုတာ ဒကာကြီး။ အဲဒီ ရတဲ့ အလှူငွေ တွေနဲ့ အခုလို ကျောင်းတော်ကြီးကို ပြင်ဆင်ကြတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဘယ် လိုပဲ ပုံစံဟောင်းကိုပြင်ပြင် အဲဒီနေရာ မှာ စံပယ်နေတဲ့ ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီး ကို ဘယ်နေရာကိုပဲ ယာယီရွှေ့ရွှေ့ ဘယ်လိုမှ ရွှေ့မရခဲ့ဘူး။

ယာယီစံနန်းတော်ကို မနက်ပိုင်း ဒါမှမဟုတ် ညခင်းပိုင်း ရွှေ့ထားလိုက် တာ မနက်မိုးလင်းရင် အရင်နေရာ ဟောင်းကိုပဲ ရောက်ရောက်နေတော့ ဘုန်းကြီးတို့လဲ ထပ်မရွှေ့ပုံတော့ဘူး ပေါ့။ ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီးတင် ဘယ် ကမတုန်း အဲဒီ ကျောင်းဆောင်ကြီးထဲ ရှိတဲ့ မြေ၊ ဆင်ရုပ်တွေကောပဲ ပြန်ပြန် ရောက်နေတာ ဒကာကြီး။

နာမည်ကြီးလာတော့ ငရဲမကြောက် တဲ့ မသမာသူတွေက ခိုးယူဖို့ အကြိမ် ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့ကြသေးတယ်။ ဘုန်းကြီး ငယ်စဉ်ဘဝ အရင်ကျောင်း ထိုင်ကိုယ်တော် မန္တလေး ခဏကြွတုန်း က တစ်ခါ လာခိုးကြတာ ဘယ်သူမှ မသိလိုက်ကြဘူး။ စည်တော်ကြီးတွေ သူ့အလိုလို မြည်ဟိန်းမှ သိတော့ ဘုရားကြီးက မရှိတော့ဘူး။

ဒါပေမယ့် နောက်မနက်ကျတော့ ကန်သာယာ(ကန်တစ်ရာ)ရွာနဲ့ ဗအိုး ရွာကြား ညောင်ပိုင်း ညောင်ပင်မှာ သူခိုးတွေက ထောင်ထားခဲ့ကြတယ်။ နောက်နောင် အဲဒီခိုးသူတွေထဲမှာပါတဲ့ ရာဇဝတ်သားတစ်ယောက် ထောင်က လွတ်လာပြီး ပြန်ပြောပြတာမှာ သူတို့ ဘုရားကြီးကို ထမ်းပြီးအပြေး အသံ တွေကြားလို့ လှည့်ကြည့်ကြတော့ ရွာသူရွာသားတွေ မဟုတ်ဘဲ ဘုရား ကြီးခြေတော်ရင်းမှာ ခစားနေကြတဲ့ ဆင်ရုပ်၊ မြေရုပ်တွေက ထလိုက် လာတာကို တွေ့ရပြီး ဆက်မယူ သွားပုံတော့ဘဲ ထားခဲ့တာလို့ ဆို တယ်။

အခု ဒကာကြီးတို့နဲ့ အတူပါလာတဲ့ ဗအိုးရွာက ဦးကြီးတိုးတို့က အိုးစည် ပုံမောင်းတွေနဲ့ ပြန်ပြီး ပို့ဆောင်ခဲ့ကြ တာ

ဟု ထပ်မံ မိန့်ကြားပါသည်။ ရွှေလင်းပင်ဘုရားကြီး၏ ရွာနီးချုပ် စပ်မှ ဂေါ်စဂါမ်ရွာများမှ အလှူအတန်း များရှိ၍ လာရောက် ပင့်ဆောင်ပါက လယ်ကွင်းများကို ကျော်ဖြတ် ပင့်ဆောင်ရပါသည်။

ရွှေလ ဆက်တတ်ပါရန်

နိုင်မင်းညို

ဂုဏ်တော် ထုံမွမ်းသည်

ပြတ်ဘူရားပို့တော်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တစ်ခုသော စနေညနေတွင် ကျောက်ရေတွင်း ဘူတာအနီးရှိ ရန်ကုန် ကြောင်ပန်းပိပိသာနာရိပ်သာ ခွဲသို့ စာအုပ်တစ်ထုပ်ဖြင့် ရောက်သွား ခဲ့သည်။

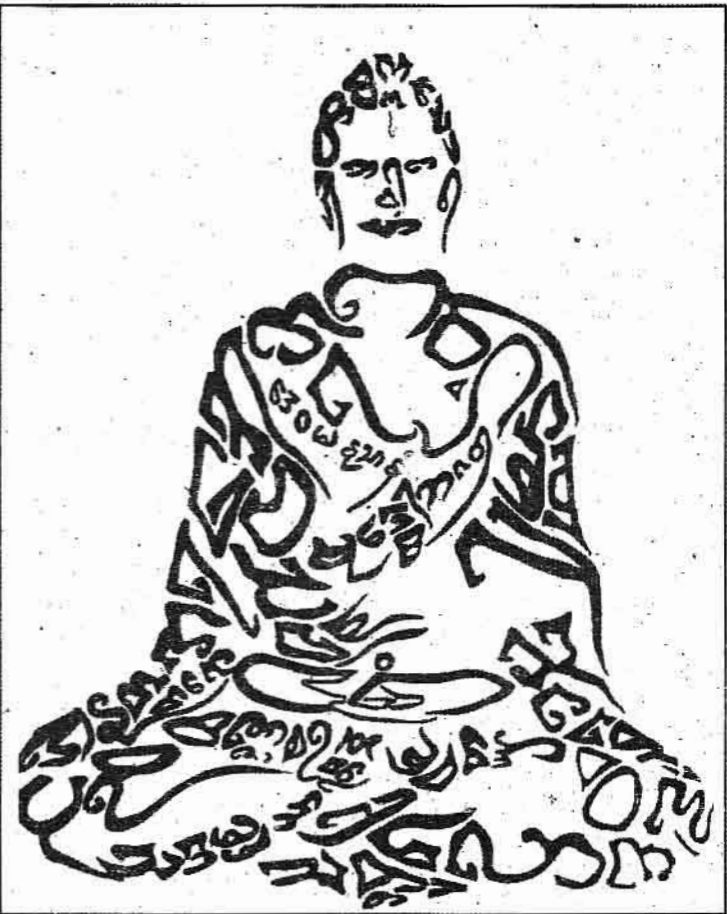
ဘုတလင်မြို့၊ ကြောင်ပန်းတောရ တိုက်ရင်းသို့ စာတည်းချုပ်က လှူဒါန်း လိုက်သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း နှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းများ (၁၄)လစာကို သွားရောက်ပေးပို့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရိပ်သာအတွင်း ရောက်ရှိ၍ ဆရာ တော်ဦးသုကဝိအား စာအုပ်များ ပေးအပ်ကာ စာတည်းချုပ် ကပ်လှူ လိုက်သည့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လည်း ဆက်ကပ်လိုက်သည်။

'သာဓုရာ ဆင်ပျားတို့ အပါအဝင် စာတည်း ချုပ်ရှေ့ ကိုယ်ရေးစိတ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာ ပြီး သာသနာအကျိုး ဆောင်ရွက်ထမ်းပို့၍ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ'

ဆရာတော်ဦးသုကဝိက ဝမ်း မြောက်စွာ ဆုပေးပြီးနောက်...

'ဒီမဂ္ဂဇင်း စာအုပ်(၁၅)အုပ်လောက် ကို တိုက်ထုတ်ဈေးနှုန်း ဝယ်လို့ရမလား။ အခုပဲ မိုးချုပ်နေပြီဆိုတော့ နံနက်ဖြန် မနက် ဝယ်ပေးစေချင်တယ်။ ညနေပိုင်း မှာ ကျုပ် ဘုတလင် သွားတဲ့အခါ ယူ သွားပြီး လက်ဆောင်ပေးချင်လို့ပါ' ဟု မိန့်၏။

◆ ဂုဏ်တော်ဘုရားပို့တော်

'နံနက်ဖြန် တနင်္ဂနွေနေ့ပို့ မဂ္ဂဇင်း တိုက် ပိတ်ပါတယ်ဘုရား'

'စာရေးမတို့၊ အစောင့်တို့ မရှိဘူး လား'

'မရှိပါဘူး ဘုရား။ အားလုံး သော့ ခတ်သိမ်းသွားပါတယ်'

'ဒီစာအုပ်မှာ ကျေးဇူးရှင် ကြောင်ပန်း ပထမဆရာတော်ကြီး အကြောင်း ဆောင်းပါးလဲ ပါတယ်။ ရန်ကုန်တိုက်

ခွဲက ဓာတ်သားဘုရားအကြောင်းလဲ ပါနေလို့ လိုချင်တာပါ'

ကြရာမရသည့်အဆုံး မိမိ မေတ္တာ လက်ဆောင်ရသော စာအုပ်များကို ကပ်လှူခဲ့သည်။ ဆရာတော်က ဝတ္ထု ငွေ စွန့်လှူသဖြင့် ထိုငွေများဖြင့် ကြက် သား၊ ဝက်သား၊ အသီးအရွက်များ ဝယ်ယူချက်ပြုတ်၍ ဆွမ်းကပ်လှူ ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ရန်ကင်း ကြောင်ဖန်တိုက်၌ ဆရာထော် ဦးလှကင်္ဂ

နောက်တစ်နေ့ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဆွမ်းသွားပို့သောအခါ ဆရာတော်က "ကျုပ်သတိရတာ တစ်ခုရှိတယ်။ ဘုရားတစ်ဆူ ရှိသေးတယ်" ဟု ဆို၏။

ဇနီးသည်က ဓာတ်သားရုပ်ပွား တော်အား မှန်ဘီလူးဖြင့် စူးစိုက် ကြည့်ညိုနေခိုက်ဖြစ်ရာ...

'ဓာတ်သားဘုရားပဲလား အရှင် ဘုရား'

ဟု မေးလျှောက်မိသည်။

'နေဦးဗျာ ခင်ဗျားတို့ အချိန်ရရဲ့ လား။ အသိမ်းကြာလို့ အရာ ခက်နေ တယ်'

'ရပါတယ်။ အေးအေးဆေးဆေး သာရှာပါ'

'ဟောဗျာ ကြာကြာမရှာရပါဘူး ဟောဒီမှာ တွေ့ပါပြီ'

ဆရာတော် ပြသပေးသော ဘုရား မှာ ဂုဏ်တော်များဖြင့် ထုံမွမ်းသော

ဘုရားပုံတော် ဖြစ်နေ လေသည်။ ခေါင်းစည်း တွင်...

"ယောအာဂုလ အညယည အာယယတယုဒိသုတောန်း ပြည့် မြတ်စွာဘုရား"

ဟူ၍ လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ကမ္မည်းတင်ထားသည်။

'ဘယ်ကရတာလဲအရှင် ဘုရား'

'ကြာပါပြီ (၁၅)နှစ် ကျော်လောက် ရှိရော့မယ်။ ပဲခူးဘက် တရားဟော

တရား ပြသွားတော့ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်

နာမည်ကြီးပဲ။ ရုတ်တရက် မို့သူနာမည် မေ့နေတယ်။

ကျုပ်တို့က ကမ္ဘာဌာနာ

စရိယဘုန်းကြီးဆိုတော့ မပြောတတ် ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာတော့ တတ်သိနားလည် တဲ့ ပညာရှင်တွေ ဖြေကြားပေးဖို့ဆိုပြီး ရေးသားတင်ပြတာတွေ ဖတ်ရ တယ်။ အများအတွက် အကျိုးရှိတာ ပေါ့'

'မှန်ပါ...တပည့်တော် သိရ သလောက်ကတော့ "စာဖို စာမ" တဲ့ တရုတ်လေ့အရ "ယင်း-ယန်း" လို့ ခေါ်တယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက်အင်အား နှစ်ခု ဒွန်တွဲပြီး လွန်ဆွဲနေကြတယ်။ ဝိရောဓိအသွင်နဲ့ အပြန်အလှန် အားပြု နေကြပါတယ်။

မြန်မာစာမှာလဲ ဒီယရသ= သံတို သံရှည်။ ဂရုလဟု= သံလေးသံပေါ့ စတဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဗျည်းသရစာလုံး တွေကို ညီမျှအောင် ယူပြီး ဘုန်းရိပ်ခို သောအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေဖဝါးတော်က (၁၀၈)ကွက်

လက္ခဏာစက်ကို အဓိပ္ပာယ်ပြီး လောကီ အကျိုးအတွက် စီမံလုပ်ဆောင်ကြပါ တယ်။ သုတ်ပရိတ်ဂါထာတွေ ထုံမွမ်း ပြီး သိဒ္ဓိတင်ကြပါတယ်။

ဒီပုံတော်က တန်ခိုးတော်အနန္တရှိတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဂုဏ်တော်(၉)ပါး လွှမ်းခြုံမွမ်းထုံထားတာမို့ အထူးအထွေ စီမံစရာ မလိုဘဲ အလေးအမြတ် ကော်ရော်ထိုက်ပါတယ်။

တတ်နိုင်ရင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီးပတ် ကိုးပတ်စီ နေ့စဉ် စိပ်ပွားပြီး ကိုးရက်ပြည့်အောင် ပူဇော်သင့်ပါ တယ်။ မိမိတို့ လိုအပ်တဲ့ သမ္မာဆန္ဒ တွေ ပြည့်စုံနိုင်ပါတယ်။

ဒါက တပည့်တော် သိရသလောက် ပါ။ တခြားသော သုတေသီ၊ ပညာရှင် တွေလဲ သူတို့ လေ့လာသိမှတ်ရ သလောက် ဖော်ထုတ်လမ်းညွှန်နိုင် အောင် တပည့်တော် တင်ပြပေးလိုက် ပါမယ်ဘုရား။

ဒီပုံတော်ကို မော်တော်ယာဉ်ရှေ့ ခန်း၊ အိမ်ဦးခန်း(ဘုရားစင်)၊ အလုပ် ခန်းမြင့်ရာတို့မှာ ပူဇော်ထားရင် ဂုဏ်တော် "ခြုံ" ပြီး ဘေးရန်အသွယ် သွယ် "လုံ" နိုင်ပါတယ် အရှင်ဘုရား။

ဆေးရောင်စုံမပါဘဲ အဖြူနဲ့ အမည်း သာ ပေါင်းစပ်ထားတာမို့ ဇနီးမောင်နှံ လက်တွဲမြဲမြဲအတွက်လဲ အင်မတန် ကောင်းတုံ့နိုင်စိတ်နဲ့ ပူဇော်ခြင်းပါဘုရား။ လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီအတွက်ကတော့ အလုပ်ရှင် အလုပ်သမား သင့်မြတ် ညီညွတ်မှု ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မိမိတို့ အလိုရှိရာ မျက်နှာစာအသီးသီး အတွက် ပူဇော်၍ အကျိုးများနိုင်ကြပါ စေ။

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်တန်ပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

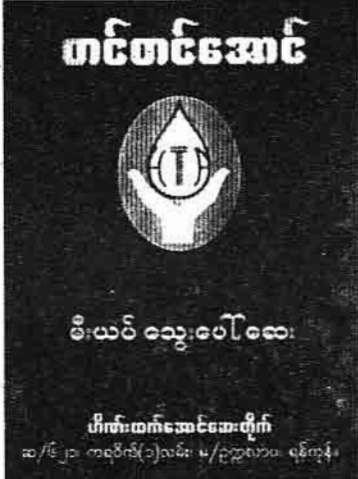
အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၉၉၈၈)

‘ကုတ္တိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာအနား အဆင်းတည်း’ ဟု လောကီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားပွားပြီးစ ကာလ များမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချုပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာဝန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း။

အသားအရေ ညစ်ထေးခဲ့ခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေနှေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

ဒိပ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နှုန်း (၃)ခွက် ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ တင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် နှိပ်သုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုမယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိမ်းထက်အောင် ဆေးတိုက်
အမှတ် (ဆ/၂၆)၊ ကရင်က (၁)လမ်း၊ ဆရာကွက်၊
(မြောက်ဥက္ကလာပဆေးကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာပပြနယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (၆၅၁/သိပ္ပံ)

www.burmeseclassic.com

အာဟာရတစ်ဆူစာပေ (၃)

(၃)

အရဟံ ဆရာသိန်း
(လတ္တီဒါ)

ယခင်လမှ အဆတ်

'ဆရာ ဖိုးမှန်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ
ဘာမှတ်လဲ ဟင်း'

ဖိုးမှန်ကိုလည်း နေရာပေးရသည်။
ဖိုးပေးရသည်။ သူက အားကိုးရသည်။
ကိုယ် မပြောတတ်သမျှကို သူက ရှေ့မှ
ကြောင်းပေးသည် မဟုတ်ပါလား။

တော်သေးသည်။ ဖိုးမှန်လို လူတစ်
ယောက်ပါ၍ အခြေအနေကို ပုံမပျက်
အောင် ကြောင်းပေးသလို အဆင်ပြေ
လှသည်။

နပ်ယောက်စလုံး ဘုရားကို ဦးတိုက်
သည်။ အလွန်ကြောက်သည့် ပုံစံဖြစ်
သည်။

'ကွန်တော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဆရာ'
ခွင့်မပြုနိုင်သေးဘူး။ တို့ပြန်ဆိုမှ
ပြန်မယ်။ ဒါ ဆရာတော်အမိန့်ပဲ။

ထဲ အားလုံး ဒီမှာရှိတဲ့ လူတွေ ဘာမေး
ကြမလဲ မင်းတို့ မှန်မှန်ဖြေခော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဖြေပါမယ်'

ခပ်ပူးသုနစ်ယောက်စလုံး ခေါင်း
ဆောက်ဝံ့ထားသည်။ ထိုင်နေသူ လူ
တစ်ယောက်မေးသည်။

'မနက် လှေပြိုင်မှာ တိုးကြီးနဲ့ ဗလ
ထီးထင် ဘယ်လှေနိုင်မလဲ'

'တိုးကြီးနိုင်မယ်'

'ဆာချာလို့လား တော်ကြာ လွဲနေ
ဆယ်ခော်'

'မယ့်ရင် မမေးနဲ့ပေါ့ကွ'

ကွင်းပိုင်ပူးသူက ခပ်တည်တည်
ပြောသည်။

အပြိုင်ရင် နောက်ရက်မှာ ဂန့်အိပ်ရွာ

ဦးကျော်လေးကျွန်း ကုန်းကြီးဖြား
တို့မကြီးကျွဲ တိုက်ကြမယ်။ ဘယ်

ဂန့်အိပ်ရွာလယ်တိုက်

ကျွဲနိုင်မလဲ'

နောက်တစ်ယောက် မေးပြန်သည်။
တော်တော်နှင့် မဖြေသေး။ ဆရာလေး
ရွှေလှော်မှ ညာလက်ကို မြှောက်ပြီး...

'ကဲ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ဖြေ
လေကွာ'

'အမယ်လေး ဖြေပါမယ် ဆရာ၊
ရိုက်တော့မှရိုက်ပါနဲ့ ဦးကျော်လေးကျွဲ

ကနတ်စင်မှာအပ်ပြီး နတ်တိုက်ထား
တယ်။ ဦးမကြီးကျွဲက ဆားကျင်းရွာက

အောက်လမ်းဆရာနဲ့ တိုက်ထားတယ်။
ကျော်လေးကျွဲနိုင်မယ်'

'အမယ် မင်းက သိလှချည့်လား၊
ဟုတ်မှလဲ ပြောကွ'

နောက်က မတ်တတ်ရပ်နေသူ
လူငယ်တစ်ယောက်က မယ့်သလို

လှမ်းပြောသည်။ စတာနောက်တာ
လည်းဖြစ်နိုင်သည်။ လှမ်းပြောသော
လူငယ်သည် ဝင်ပူးနေသော
မိန်းကလေးနှင့် သူငယ်ချင်းများ
ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

မေးလည်းမေးသည်။ ခန့်သလို
လျှောင်သလို ပြောနေသော လူငယ်ကို
တော်တော် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။
သရဲစိတ်တိုသွားဟန်တူသည်။ ခေါင်းငုံ့
ပုဆစ်တုပ်နေရာမှ မြန်းဆီ ထိုင်လိုက်
သည်။

'မင်း ဘာကောင်လဲ မင်းလုပ်တာ
မသိဘူး မှတ်လို့လား'

ကွင်းပိုင်ပူးနေသော မိန်းကလေး
ဘေးမှ နောက်ထပ် ဝင်ပူးသော မိန်း
ကလေးဖြစ်သည်။ နောက်ကျောဘက်
မှ ပြောသော လူငယ်အား လှည့်ကြည့်
ရင်း မကျေမနပ်ပုံစံမျိုး လက်ညှိုးထိုး၍
ပြောတော့သည်။

'သိတာပေါ့ကွ ဟိုတစ်နေ့က မင်း
အဖေ တောသွားတာ။ မင်းကို သွားဖို့
ခေါ်တော့ နေမကောင်းဘူးလို့ညာပြော
ပြီး ကျန်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဟင်း...
ဟင်း... မနေ့ညနေက လုံးတင်ဆိုတဲ့
ကောင်မလေးကို လူကြီးတွေအလစ်မှာ
မင်း ရည်းစားစာ ဝင်ပေးတယ် မဟုတ်
လား'

နောက်ဝင်ပူးသည့် အကောင်က
အကုန်သိနေသည်။ ဟောတာမှန်နေပုံ
ရသည်။ ထိုလူငယ်မှာ အိမ်ပေါ်မှ
ချာခနဲ လှည့်ထွက်ပြေးသွားတော့
သည်။ အကြောင်းမှာ သူ စာပေးသော
လုံးတင်ဆိုသော ကောင်မလေးမှာ
ဘေးမှ ကွင်းပိုင်ပူးနေသော ကောင်
မလေးဖြစ်သည်။ အပြန်လမ်းတွင် သူ
တို့ကို ပြန်ပို့သော ကိုထွန်းကြည်မှ
ပြောပြသည်။ ဖိုမှက်မှ ဆက်မေးသည်။

'မင်းတို့က ဘာလာလုပ်တာလဲ'

◆ လှည့်ပိုင်ပူးနေသောကောင်

'သူခေါ်လို့ လိုက်လာတာပါ။ သူက
ခဏလေးဆိုပြီး ခေါ်လို့ပါ'

'ဒါဖြင့် မင်းတို့က ဘယ်မှာနေတာ
လဲ'

'ဒီကွင်းစပ်က အပင်ကြီးမှာပါ'
'အဲဒီအပင်ကြီးအောက် သွားတဲ့
လူတွေကို အနှောင့်အယှက်ပေးသေး
လား'

'အပင်အောက်လာပြီး မစင်စွန့်တာ
တို့၊ ဆီးသွားတာတို့ လုပ်ရင်တော့
မှတ်လောက်သားလောက် လုပ်ပါ
တယ်'

'နောက်ကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မနှောင့်
အယှက်ပါနဲ့ ပြန်ချင်ပြီလား'

တော်တော်နှင့် မပြောသေး ခေါင်း
အောက်ငုံ့နေကြသည်။ ဆရာရွှေလှော်
ဝင်ရတော့သည်။ ညာလက်ကို ဟန်ပြင်
ရင်း...

'ကဲ ပြောလေကွာ နောက် ဘယ်သူ
မှ မနှောင့်ယှက်နဲ့ ပြန်ချင်ပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာလေး နောက်
ဘယ်သူမှ မနှောင့်ယှက်တော့ပါဘူး။
အခု သွားပါရစေ'

'ကဲ ဘုရားကို ဦးတိုက် ကောင်းပြီ
သွားတော့'

ဆရာရွှေလှော် အမိန့်ပေးလိုက်
သည်။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် မျက်နှာ
ကို လက်ဖြင့်အုပ်ရင်း ဘုရားကို ဦးတိုက်
သည်။ ထို့နောက် ဦးခေါင်းများ ပြန်
ထောင်သည်။ မျက်နှာအမူအရာ
ပြောင်းသွားသည်။

သူတို့ ဘာတွေ ပြောခဲ့သည်ဆိုတာ
ကို မသိသလို ဟိုကြည့်ဒီကြည့်
ကြောင်ကြည့်နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်
လည်း ချွေးစေးများ ရွှဲနှစ်နေသည်။
ဘေးမှ အမျိုးသမီးများ ယပ်တောင်
ရှာသူရှာ ချွေးသုတ်ပေးရန် တဘက်
ယူသူယူဖြင့် ပျာယာခတ်နေကြသည်။
ဘယ်လိုနေသေးလဲ မေးသူမေးနေကြ
သည်။ 'ခုန ညည်း ဘာတွေ ပြောသလဲ
သိလား' ဟု စူးစမ်းသလို မေးနေကြ
သည်။

အိမ်နောက်ဖေးဘက်က ခွေးများ
လိုက်ဟောင်သံ ကြားရသည်။ ခွေး
များကျ၍ ဟိုဒီကြည့်နေသော မိန်း
ကလေးနှစ်ယောက်အား ဘေးမှ အမျိုး
သမီးများက ဝိုင်းပြီး ယပ်တောင်ဖြင့်
ယပ်ခတ်ပေးကြသည်။ ရေခပ်တိုက်နေ
ကြသည်။ ဝိုင်း၍ ပြုစုနေကြသည်။

'အာဏာတည် ဆရာတော် တပည့်'

လေးတွေ အားကိုးရလောက်
အောင် စွမ်းကြပါတယ်။ ပထမ
ဆရာတစ်ယောက် ကတော့ကွာ
အမိန့်ပေးရင်း ကွင်းပိုင်က ထချ
ရင်းနဲ့ ဆရာထွက်ပြေးသွားရော
တ

အားလုံးက ဝိုင်း၍ ချီးမွမ်းကြ
သည်။ ဖိုးမှက်ကိုတော့ သူတို့
သိနေကြသည်။ သူတို့ဝံ့ယောက်
ပြန်ခွင့်ပြုရန် ပြောသည်။ ကထိန်
ဒကာ ကိုထွန်းကြည်မှ ကျောင်း
သားများကို သူ ပြန်ပို့ပေးမည်
ပြောပြီး ဘုန်းတော်ကြီးထံ
အရောက် လိုက်ပို့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် အိပ်ရာ
တွင် ပက်လက်ခါးဆန့်နေသည်။
ကထိန် ဒကာနှင့် ကျောင်းသား
များ ဘုန်းတော်ကြီးအနီးတွင်
ထိုင်ဖြည့်ကြသည်။ ဆန့်ထား
သော ခြေထောက်များအား ဝင်နှိပ်
နေကြသည်။ ကထိန်ဒကာလည်း ဝင်
နှိပ်ပေးရင်းဖြင့် ကွင်းပိုင်ပူးသည့်
အကြောင်း ဘုန်းတော်ကြီးအား
ပြန်ပြောပြနေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် လှေ
ဖြင့်ခွဲရှိသည်။ မြစ်ကမ်းစပ်ရွာဖြစ်၍
တမ်းလုံးညွတ် ကြည့်ကြသည်။ တိုက်
ဆိုင်မှလားတော့ မသိ တိုးကြီးနိုင်သွား
သည်။

ဂန့်အိပ်ကျောင်း ကထိန်သည်
အလွန်စံည်သည်။ ဒကာ ဒကာမများ
အလှူအတန်း ရက်ရောကြသည်။
နေ့လယ်ပိုင်း စာရေးတံမဲဖောက်ပြီး
အလှူပြီးသွားသည်။

လူမိုက်ကျောက်လုံး

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ညနေပိုင်းတွင်
သပြေကုန်းကျောင်းသို့ ပြန်ကြွသည်။

ဂန့်အိပ်ကျောင်းမှ အပြန်ခရီးသည် သဲကုန်း

လမ်းဖြစ်သည်။ ပထမ မောင်စုရွာမှ
ညောင်ပိုင်းကုန်းရွာ၊ ယင်းလွန်လျှင်
ကုန်းကြီးဖြားရွာ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ
ဆက်နေသည်။

ကုန်းကြီးဖြားရွာ အဝင်မှာ ရှေ့မှ
လူတစ်စုသည် မျက်နှာချင်းဆိုင်
လျှောက်လာနေကြသည်။ လူတွေက
အရက်မူးနေပုံရသည်။ ခေါင်းဆောင်
ဟု ထင်ရသူအား ဘေးမှ လူများက
ပိုင်းထိန်းနေရသည်။

ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ဖြင့် သူတို့လူအုပ်
တစ်လမ်းလုံးပြည့်နေသည်။ ဘယ်သူ
ကိုမှ ဂရုမစိုက်သည့် ပုံစံမျိုး ပြောဆို
၍ လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ ကြိမ်း
ဝါးနေပုံရသည်။

မကြာဘူးသေးသူများနှင့် တစ်ခါ
တစ်ရံ ရောက်သွားသူများအဖို့ အန္တရာယ်
ရှိသော အနေအထားဖြစ်သည်။ သူတို့
အဖို့ကတော့ ပုံမှန်ပုံမှန် သွားနေကျ

လုပ်နေကျ ဖြစ်မည်ထင်သည်။
ဤလူအုပ် လျှောက်လာနေ
သော လမ်းတောက်လျှောက်
ရှေ့နောက် ဝဲယာ လူသွားလူလာ
ပြတ်နေသည်။ သူတို့ကို ရှောင်နေ
ကြသည်။ လူမိုက်များဖြစ်မည်။
ယှဉ်၍ မမိုက်လိုသူများက ရှောင်
နေကြပုံရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် မနီးမဝေး
ရောက်လာနေပြီ။ မောင်ဖိုးမှက်
သိလိုက်ပြီ။ ဂန့်အိပ်သားများကို
မောင်ဖိုးမှက်အားလုံးသိသည်။

ဟာ အဲဒါ ရွာလူမိုက် ကျောက်
လုံးတို့အုပ်စုပဲ မူးနေကြပြီ
ဒီလူမိုက်ကို ဖိုးမှက်ကြောက်
သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ကြားအောင်
ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရွှေလှော်
နှင့် ဘိုးသိန်းတို့လည်း ကြားဖူး

သည်။

“မရမ်း ကွက်လိပ် ဇီးဖြူဆိပ်
ဂန့်အိပ်ကျောက်လုံး အမိုက်ဆုံး”

စာဆိုရှိသည်။ ဂန့်အိပ်ရွာတွင် ဤ
လင်္ကာလေးကို အလွတ်ရကြသည်။

မရမ်းဆိုတာက မရမ်းချောင်းရွာ၊
ကွက်လိပ်ဆိုတာက ကွက်လိပ်ရွာ၊
ဇီးဖြူဆိပ်ဆိုတာက ဂန့်အိပ်ရွာတစ်
ဖက်ကမ်း ဇီးဖြူဆိပ်ရွာသည် နယ်မှာ
တော့ အလွန်နာမည်ကြီး လူမိုက်ဖြစ်
သည်။

သူနှင့် မတွေ့အောင် အတတ်နိုင်
ဆုံး ရှောင်ကြသည်။ သူ့ခါးတွင် အမြဲ
တမ်း ဓားမြှောင်တစ်လက် ထိုးထား
သည်။ ထိုခေတ်က မြို့နှင့် ဝေးသော
တောနယ်များတွင် လူမိုက်များ ကြီးစိုး
ထားသည်။

အထက်ပါ လင်္ကာအား ဖိုးမှက်ဆို
ပြ၍ ကြားဖူးထားကြသည်။ လူသား
ရမှာ ဝန်မလေးဘဲ ထစ်ခနဲဆို လိုသည်

ခုတ်သည် လူသတ်သည် ဆို၏။ သူတို့သုံးယောက်စလုံး ကြောက် နေကြသည်။ ကျောစိမ့်သည်။ ဟန် လုပ်၍ ဘုန်းတော်ကြီးနောက်မှ လိုက် နေရသည်။ လူမိုက်ကျောက်လုံးသည် အရပ်ခပ်ပုပု ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ခပ်တောင့်တောင့်ဖြစ်သည်။

ဘေးမှ တပည့်များက လမ်းဘေး ရှောင်ပေးပြီး ဘုန်းတော်ကြီးအား ထိုင် ကန်တော့ရန် ခွဲထိုင်ပေးသည်။ သူက လက်မခံတပည့်များကို တွန်းထိုးပစ်သည်။

‘ဖယ်ကြစမ်းကွာ’

သူ့တပည့်များက ကြောက်ကြ သည်။ လူမိုက်ကျောက်လုံးကို လွှတ် ပေးလိုက်သည်။ သူသည် မနည်း ထိန်း၍ ရပ်နေပုံရသည်။ ဘုန်းတော် ကြီးသည် လူမိုက်ကျောက်လုံးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်သည်။

နောက်က ဖိုးမှက်တို့သုံးယောက် ရင်ခုန်နေသည်။ သူတို့ ဆရာကိုတော့ ယုံကြည်သည်။ မြေတို့ ကျွဲတို့ တိရစ္ဆာန် မျိုးစုံကို သူတို့ဆရာတော် အကြိမ်ကြိမ် နိုင်သည်။ သို့သော် ဒါက လူမိုက် ဖြစ် သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် လူမိုက် ကျောက်လုံးကို သေသေချာချာ စိုက် ကြည့်နေသည်။ သူက လမ်းဖယ်မှပေး သေး။ တပည့်နှစ်ယောက်သည် လမ်း ဘေးတွင် ထိုင်ကန်တော့ကြသည်။

သပြေကုန်းဘုန်းတော်ကြီး ဆိုသည် ထက် (အာဏာတည်)ဆရာတော်ဟု လူသိများသည်။ ဂန့်အိပ်ရွာတစ်ကြော တွင် အာဏာတည်(အာဏာဒီ)ဆရာ တော်၏ အာဏာအစွမ်းကို ကြားဖူးကြ သည်။

သို့သော် ယခု ထိုဆရာတော်နှင့် တကယ့် လူမိုက်ကျောက်လုံးတို့ ကုန်းကြီးဖြားရွာတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်

▲ ဂန့်အိပ်ရွာကျောက်လုံးဟောင်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်

တွေ့နေချေပြီ။ ရွာလမ်း၏ လက်ဝဲ လက်ယာ မျက်နှာချင်းဆိုင် အိမ်များမှ လူများ ရင်တစ်ဖိုဖြင့် ကြည့်နေကြ သည်။ အိမ်များမှ တစ်ယောက်မှ မထွက်ရဲကြဟန်တူသည်။

‘သပြေကုန်းကျောင်း အာဏာတည် ဆရာတော်ပါလားဘုရား’

‘ဟုတ်တယ် ဒီက ဒကာကျောက် လုံး ဆိုတာလား’

‘မှန်ပါ တပည့်တော် ကျောက်လုံးပါ ဘုရား’

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ရှေ့တစ်လှမ်း တိုးလိုက်သည်။ လူမိုက်ကျောက်လုံး၏ ပခုံးကို အသာ လက်နှင့်ပုတ်လိုက်သည်။

‘အာကျောက်လုံး ယူပါတူး နဂါအတိုင်း ကြည့်ကြည့်လင်လင် ဖြစ်သွားပြီ’

လူမိုက်ကျောက်လုံးသည် ဘုန်း တော်ကြီးအား သေသေချာချာ ကြည့် သည်။ သူ့တပည့်တွေကို လှည့်ကြည့် သည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေဝိုက် ကြည့်သည်။ လမ်းဘေးမျက်နှာချင်း ဆိုင် အိမ်များမှ ထွက်မလာရဲကြ။ ချောင်းကြည့်နေကြသည်။

ကျောက်လုံး အမူအရာ ပြောင်းသွား သည်။ ချက်ချင်း လက်အုပ်ချီလျက် လမ်းဘေးနေရာရွေ့ကာ ထိုင်၍ ကန်တော့သည်။ ကျားရဲတစ်ကောင်မှ ကြောင်ကလေး တစ်ကောင်သမ္ပယ် ဖြစ်သွား၏။

‘တပည့်တော်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါတုနား တကယ့်သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ကို မခေါ် လေးစားလုပ်မိသလို ဖြစ်သွားပါတယ် ဘုရား တပည့်တော် ခေါင်းထဲမှာ ခုန မှနေတာ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိတော့ဘူး။ ကြည့် ကြည့်လင်လင် ဖြစ်သွားတယ်။ အံ့မခန်းမ ဘုရား ဒါမျိုး မကြုံဘူးပါဘုရား’

ထပ်ကာထပ်ကာ အကြိမ်ကြိမ် ဦးခွေ ကန်တော့မဆုံး ဖြစ်နေသည်။ အနီး အနား အိမ်များမှ လူများ အင်အားအလျှောက် ထွက်လာကြသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး အား ဝိုင်း၍ ကန်တော့ကြသည်။

ကျောက်လုံးနှင့် တပည့်များလည်း ဝမ်းသာအားရ ပြောမဆုံး ဖြစ်နေသည်။ သူတို့ဆရာ အမူအရာမှာ တကယ် ကြောင်ကလေးမဟာ ပြောင်းနေ၍ဖြစ် သည်။

‘အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။ ဘုန်းတော်ကြီး ဆုပေး၍ ဆက်ကြ သွားသည်။ နောက်မှ ဖိုးမှက်တို့ ရင်ထဲ ပေါ့သွားသည်။ တစ်ယောက်မှ တစ်ယောက် တီးတိုးပြောရင်း နောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ ကျောက်လုံးနှင့် တပည့်များ ရွာသူရွာသားများ တာဝန်ထပ် ပြောဆိုရင်း ကျန်ခဲ့ကြတော့သည်။

အာဏာတည် ဆရာတော်ဘုရား ရှိသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။ အဘဦးရွှေလှော်၊ အဘဦးဘိုးမင်း၊ အဘ ဦးဘိုးသိန်းတို့အား ရှိသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။

အရဟံ ဆရာသိန်း (လပုတ္တ)

ရွှေတူးဖော်သူတို့အတွက်

မင်္ဂလာကျောက် (သို့မဟုတ်) ကျောက်ပုပ်

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

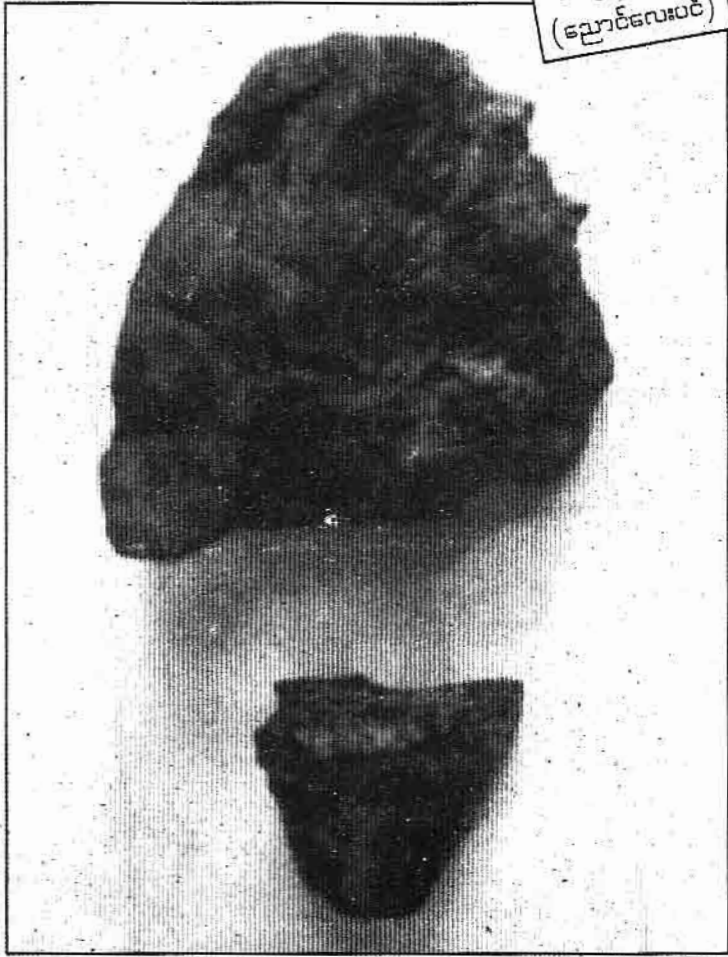
မြန်မာနိုင်ငံသည် ရွှေထွက်သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ရွှေကြောကြီးများကို ဖင်ခုထိုင်ထားသော နိုင်ငံဟု ဆိုနိုင်သည်။ ရွှေတူးဖော်ခြင်း လှုပ်ငန်းများကို ယနေ့ကာလတွင် များစွာ ပြုလုပ်လာကြသည်။

နေရာအတော်များများတွင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် တူးဖော်လုပ်ကိုင်နေသည်။ ကုမ္ပဏီများက စက်ယန္တရားများကို အသုံးပြု တူးဖော်ကြသကဲ့သို့ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် တူးဖော်ကြသော ဆင်းရဲသားရွှေသမားများ၏ လက်တွင်းကလေးများလည်း ရှိသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွင်းက စာရေးသူသည် ဆေးမြင်းခွာဥတက်များကို ဆေးဖော်ခြင်း ပြုနိုင်ရန် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ် မဟာသောင်ဟုခေါ်သော တောင်ပေါ်ရွာကလေးမှ မိတ်ဆွေများကို အကူအညီ တောင်းခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ ဦးပေါ်ဦးတို့ မိသားစုသည် လျှိုမြောင်များ၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေများတွင် ပေါက်ရောက်နေသော သိဒ္ဓိဝင် ဆေးမြင်းခွာပင်၏ ဥတက်များကို တူးယူ၍ ဝါးဖောင်များနှင့် တင်ကာ မျှောစုနဲ့ သယ်ယူလာခဲ့ကြသည်။

ဆေးမြင်းခွာပင်ဟူသည် မြင်းခွာကဲ့သို့ ရှိပြီး အစွမ်းထက်သော ဆေးဥများ ဖြစ်ပါသည်။ အသက်ရှည်ဆေးဖော်စပ်ရာတွင် အသုံးပြုပါသည်။ သယ်ယူလာသော ဆေးမြင်းခွာဥတက်များမှာ ရွှံ့နွံများ ပေကျံနေသောကြောင့် စင်ကြယ်သွားအောင် ရေနှင့်

ကျောက်ပုပ်ကလေး (၂)ခု (အနီးကပ်)

ဆေးကြောရသည်။ ထိုအခါတွင် ဆေးဥ၊ ဆေးမြစ်များ ကြားမှ ကွမ်းသီးလုံးသာသာ ကျောက်ခဲကလေးနစ်ခုကို ရရှိပါသည်။ ဝါဖန့်ဖန့် နီကြန့်ကြန့်အရောင် ရှိသော သက်ရင့်ကျောက်ခဲကလေးများ ဖြစ်ကြသည်။ ဦးပေါ်ဦးက ထိုကျောက်ခဲကလေးများ စာရေးသူကို ပြရင်း

“ဒါကို ကျောက်ပုပ်လို့ ခေါ်တယ်” ဟု ပြောပြလေသည်။ ‘ကျောက်ပုပ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအသုံးဝင်လို့လဲ’ ဟု မေးကြည့်မိသည်။ ‘ကျောက်ပုပ်ဆိုတာ ရွှေသမားတူးဖောက် မင်္ဂလာကျောက်ပဲ၊ ကျောက်ပုပ်ကို ဆွေပြီဆိုရင် အဲဒီနေရာမှာ ရွှေသတ္တိ သေချာပြီ

◆ ကျောက်ပုပ်(၂)ခု (အကြီးဆုံး)

◀ ဦးပေါ်ဦးနှင့် ဇနီးတို့၊ ထောင်မြစ်ကမ်းရေပုံ

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လို့ ရွှေတူးယားတွေက အတပ် ပြောနိုင် တယ်

ဟဲ့ ဦးပေါ်ဦးက ရှင်းပြပါသည်။

ကျောက်ပုပ်တို့သည် ရွှေစေးမြေ လွှာ (ရွှေသမားတို့က “နံ” ဟု ခေါ် သည်။)ပေါ်တွင် ရှိနေတတ်ပြီး ထို မြေလွှာ၊ မြေဝါ၊ မြေစေးများအောက် တွင် ရွှေမှုန်၊ ရွှေခဲများ တည်နေတတ် သည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့သော ကျောက်ပုပ်များတွင် ရွှေမှုန်ရွှေစေးများ ကိန်းအောင်းနေတတ် ၍ ထုထောင်းခြေမှုပြီး ကျင်ယူလျှင် ရွှေရနိုင်ကြောင်းသိသည်။

စာရေးသူသည် ဆေးမြင်းခွာဥ တက်များကြားမှ ရရှိလာသော ကျောက်ပုပ်ခဲလေးနှစ်ခုကို ဓာတ်ပုံရိုက် ယူလိုက်သည်။

ကျောက်ပုပ်သည် မင်္ဂလာကျောက် ဖြစ်ပါသည်။ တောတောင် ကန္တာရတွင်း ခရီးသွားသူကို သံလိုက်အိမ်မြှောင်က ခရီးလမ်းညွှန်ပြသကဲ့သို့ ရွှေရုံမည့် နေရာကို ဖော်ပြပေးနိုင်ပါသည်။

ကျောက်ပုပ်အကြောင်းကို ပြော ပြခဲ့သူ မဟာသောင်ရွာမှ ဦးပေါ်ဦး၊ ဒေါ်တင်ခွဲတို့ ဆေးမြင်းခွာများ ရေဆေးနေသောပုံကိုလည်း ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းယူထားလိုက်ပါသည်။

မင်္ဂလာရိုးသော ကျောက်ပုပ်ကလေး များ အကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ သိရှိ ပြီး သုတပွားများ အသုံးချနိုင်ကြရန် စေတနာကောင်းနှင့် ရေးသားတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

(ဦးပေါ်ဦးတို့မိသားစုကို ကျေးဇူး မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။)

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)

www.burmeseclassic.com

သင့်အကျိတ်

ငွေမကုန်သော ကုန်ညှိ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၃၀)၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ် ထုတ် စာမျက်နှာ(၁၄၂)တွင် လည်ပင်းမှ အကျိတ်အဖုအကြောင်း ဆေးနည်းကို သိသူများ ဆေးနည်း ကောင်းများရှိလျှင် ဖော်ပြပေးရန် စာကို ဖတ်လိုက်ရသည်။

ကျွန်မ၏ အတွားသည် တိုင်းရင်း မြန်မာဆေးဆရာ ဖြစ်သည့်အတွက် အတွားနှင့် ငယ်စဉ်က အတူနေပြီး ဆေးဖော်ခြင်း လုပ်ငန်းများကို ဝိုင်းကူ လုပ်ကိုင်ပေးရင်း ဆေးနည်းပေါင်း များစွာကို ကျွန်မ သိခဲ့ရသည်။

မြန်မာဆေးတစ်မျိုးကို အနည်းငယ် စားကြည့်လိုက်သည်နှင့် ထိုဆေးတွင် ပါဝင်သော ဆေးဖက်များနှင့် ပျောက် သည့် ရောဂါများကို သိနေသည်။

ယနေ့ထိ မြန်မာ့ဆေးဝါးနှင့် ဆေးဖက်ဝင် အသီးအရွက်များနှင့်သာ ဘဝကို ရပ်တည်ခဲ့သည်။ ယနေ့ထိ ဆေးခန်းသွားရခြင်း၊ ဆေးထိုးရခြင်း မရှိဘဲ ဘဝကို ရှင်သန်ခဲ့သည်။

နိုင်လင်းဇော်(ဖျာပုံ)၏ လည်ပင်း အကျိတ်ကိစ္စကို သိသလောက် အကြံ ပေးချင်ပါသည်။

လည်ပင်းမှ အကျိတ် ဆိုသည်မှာ စလုတ်(လေ့တ်)ရှိသော ရှေ့တည့်တည့် ကလာ၊ ပခုံးနှင့် တစ်တန်းတည်း ဘေးနှစ်ဖက်မှာလာ၊ အနောက်ဇက်ပိုး မှာလာ သိဖို့ လိုပါသည်။

တစ်လအတွင်းက လည်ပင်း အကျိတ်အဖုဆိုလျှင်တော့ ကုသရန် ရောဂါ မရင့်သေး၍ လွယ်ကူပါသည်။ ကင်ဆာ မဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆပါသည်။

အရှေ့စလုတ်(လေ့တ်) နေရာတွင် ဖြစ်ပါက အိုင်အိုဒင်းချို့တဲ့၍ဖြစ်ခြင်းနှင့် အဆီကျိတ်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဇာတ်ပို့လ်သီး အဆန်ကို သွေးလူး၍

လှစ်ပိုပုလင်းတွင် ရေခွေးအပူ ခံနိုင်ရုံ ဖြင့် လိုခံပေးခြင်းဖြင့် (၂)ပတ်၊ (၃)ပတ် အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွား နိုင်ပါသည်။

မောရိယမန်းဆေးဖြင့်လည်း လူးနိုင် ပါသည်။ ဆေးလူးပြီး ရေခွေးဖြင့် လိုခံပါ။ လည်ပင်း၏ ဘေးနှစ်ဖက် အနောက်ဇက်ပိုးတွင် အကျိတ်ဖြစ်ပါက ထိုအကျိတ်လုံးသည် မာနေလာ၊ လက်ငါးချောင်းဖြင့် အကျိတ်ကို ဆွဲထုတ်၍ မြွှာ ကိုင်ပြီး လှုပ်ပေးပါ။

ထိုအကျိတ်သည် ခိုင်မနေဘဲ လှုပ်၍ ရွေ့လျားလာသည်ဆိုလျှင်တော့ အမြစ် မတွယ်သေးသည့်အတွက် ကု၍ ပျောက်နိုင်ပါသည်။

အကယ်၍ လှုပ်၍ မရဘဲ ခိုင်နေ သည့်ဆိုလျှင်တော့ အမြစ်တွယ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ဘာမှ စိတ်မပူပါနှင့် ထိုအကျိတ်လုံးကို လက် ငါးချောင်းဖြင့် ထိထိမိမိ ဆွဲကိုင်ပြီး လှုပ်နေ နှဲ့နေပေးပါ။ မိမိကိုယ်တိုင် လည်း လှုပ်နိုင်သည်။ အခြားတစ် ယောက်က လှုပ်ပေးလည်း ရပါသည်။

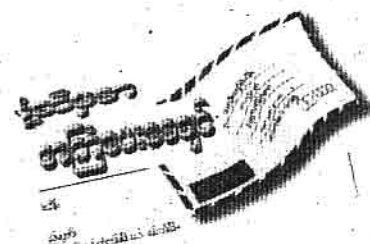
“ကပ္ပိယံ ကရောဟိ၊ ကပ္ပိယံ ဘန္တေ ရွတ်၍ နှဲ့ပေးပါ။

“ဥ ဖဋ္ဌဿ လောကဓမ္မော၊ စိတ္တံ ယဿ နုကပ္ပတိ အာသောကံ ပီရံ ဥ ခေ” ရွတ်ဆို၍ နှဲ့ပေးပါ။

သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အမြစ်ကို နှဲ့ပေး လျှင် ထိုအပင်သည် မကြာမီ သေသွား သကဲ့သို့ သဘော သက်ရောက်သည်။ အမြစ်နုတ်ကုနည်း ဖြစ်သည်။

ဆေးပညာ လိုက်စားသူများတွင် မိုးကြိုးသွား ရှိတတ်ပါသည်။ အထက် ပါ ဂါထာဖြင့် ရွတ်၍ မိုးကြိုးသွားဖြင့် အကျိတ်ရှိနေသော နေရာကို ခုတ်ပေး ပါ။

ကင်ဆာ ဆိုသည်မှာ နှစ်နှင့်ချီ၍

ခိုင်မြဲ အမြစ်တွယ်ပြီးမှ နာကျင်ခံစားရ သောအခါ ရောဂါ လွန်နေပြီဖြစ်သည်။

ကင်ဆာအကျိတ်သည် မြင်သာ ထင်သာသောနေရာ အရေပြားပေါ် တွင် အဖုအကျိတ်သည် ကုသရ လွယ် ပါသည်။ ငွေမကုန်သော အမြစ်နုတ် ကုသနည်းဖြင့် အရင် စမ်းသပ်ကုသ ကြည့်ပါဦး။

တစ်လအတွင်း မထူးခြားပါက အဆင့်မြင့် တခြားတစ်နည်း ရှိပါသေး သည်။

ယခုပေးသော နည်းဖြင့် ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် (၂၁)ရက်နှင့် ပျောက်ကင်းခဲ့ ဖူးပါသည်။

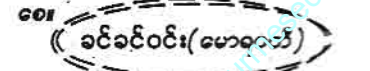
နား နှာခေါင်း လည်ချောင်း အထူး ကု ဆရာဝန်ကြီး၏ ညွှန်ကြားမှုဖြင့် ဆေးရုံတက်ခွဲစိတ်ရန် ဆေးရုံပေါ် ရောက်ပြီးမှ မခွဲစိတ်ရဲတော့ဘဲ ဆေးရုံမှ ခိုးဆင်းပြီး ဤနည်းဖြင့် ပျောက်ကင်းခဲ့ ပါသည်။

ကျွန်မ၏ လည်ပင်းစလုတ်(လေ့တ်) အရှေ့တည့်တည့်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိတ်ဖြစ်သည်။

အနှစ်(၂၀)ကျော်ပြီ ပြန်မဖြစ်တော့ ဘဲ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။ ကျွန်မ တနင်္လာသမီး စနေဂြိုဟ်ထဲ အဝင်မှာ ဖြစ်သည်။ ယတြာချေခြင်း၊ ဘာသာရေးကို ဖိလုပ်ခြင်းတို့လည်း ပါပါသည်။

မိမိ၏ ကျရောက်ဆဲ ဂြိုဟ်အိပ် ဂြိုဟ်စားများကိုလည်း တွက်ချက် ယတြာချေပေးပါဦးဟု တိုက်တွန်းချင် ပါသည်။

ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ကုသပါ

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ

နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ပုဂံပုံစံ - ၀၁၁၄၄ ဝတ်လုပ် လိုင်စင် ၇၂၀၁၁၊ တဆထလတိုး (၁၃၅)။

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ရတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်ပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးမနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားဘဝပုံပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျံခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအောင့်ခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း၊ (စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးဆက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။
သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမလဲ။

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယဉ်တင့် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်နဲ့ ခူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကွပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်မအောင်ခြင်း၊ နုလုံးတွန့်ရင်ခုန်မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရဲဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ သွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ပိတ်မှုများ၍ အိပ်မပျော် စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

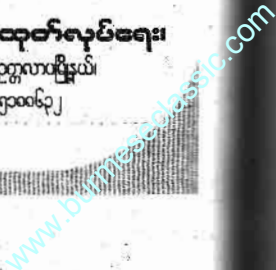
ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုတဲ့ဝေ့မှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောဖြူ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး၊ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ဖြန့်ဖြူးဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ဖြူးရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ဝင်ဖျားခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဘော်လမြိုင်မြို့၊ ရှိ ဖြန့်ဖြူးဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ဖြူးရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ဖြူးပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း
မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ် - (၅/၃၅) သစ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၆၃၁၀၇၂၊ ၀၉-၇၀၀၆၃၂

ငြင်းမြဲ ငမာင်ယဉ်တင့်

ရန်မာန် ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

အာကင်ဒိုဗိတ်အောင်

ခပောက်တောင် (၆)

ယခင်လမှ အဆက်

တစ်နေ့ လင်းကြက်တွန်သည်အချိန် နေ့တွင် ကျော်ဇေယျာရပ်ကွက်နေ ဦးအောင်တိုး (အသက် ၇၀နှစ်ခန့်)၊ မြောက်အင်းရပ်နေ ကိုကျော်လွင် (အသက် ၅၀ခန့်)တို့နှင့် မိတ်ဖွဲ့သိကျွမ်း၍ ထက်ဖက်ရည်ဝိုင်းဖွဲ့မိရာမှ ရသေ့ဦးစီ၏ ဆဲလွန်စတစ်ခု ကောက်ရလေသည်။

ဦးစီသည် မန္တလေးတွင် နေထိုင်ရာမှ သူဝေ ပြည့်နှစ် မတိုင်မီတွင် ကောလင်း မြို့ တောင်အင်းရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ဆောက်တိုကာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ အဖြစ် ဝေဒနာရှင်များကို ကုသကယ်မ နေရာ လူအများ ကြည်ညိုအားထား ရသည့် (တိုင်းရင်းသမားတော်) ဗိန္ဒော ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်ခဲ့သည်ဆို၏။

ထို့နောက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး သုဝေ-၁၃၀၇ ခုနှစ်ခန့်တွင် မြောက်အင်း ရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီး (၁၃၀၉ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လဆန်း၊ ၉ ရက်နေ့) နောက်ပိုင်း တွင် ခမောက်တောင်ပေါ်၌ ပန်းတင် နွား ဦးချီတည်ထားသော (၉) ဆောင်ပြည့်စေတီသည် ငလျင်ဒဏ် ခြောက် ဖြိုပျက်လေသည်။

ထိုအခါ ဤစေတီ ဖြိုပျက်လျှင် အသစ်မွမ်းမံ တည်ဆောက်ပါမည်ဟု ဦးချီသား ဦးကောက်အား ကြိုတင် ကတိကဝတ် ပြုထားသဖြင့် ဦးစီသည် ဆရာဦးရွှေလူ၊ ဗန်းမော်အောင်တို့နှင့်

ထက်ဖက်ရည်

ရတနာဦးစီရုပ်တု

တိုင်ပင်၍ ပုပ္ပားတောင် အာအောင် စေခိုင်းကြသည်။ မင်းခေါင်ထံ လျှောက်ထားရန် လူလွတ် အာအောင်မင်းခေါင်က ယခင်

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်ထက်မြန် မတ်ရပ်ထက်

စိန်ဖူး၊ စီးကရက်ဘူးခွံ၊ မီးခြစ်ဘူးခွံတို့ ပေး၍ “ပုလင်းစိန်ဖူး” တင်ပါဟု မိန့်မှာလေသည်။

“ပယင်း” စိန်ဖူးကို ပုလင်းဟူ၍ အဘအောင်မင်းခေါင် နှုတ်ထွက်စကား ရှိသည်မှာ ယနှင့်လ နံတူဖြစ်ကာ ပါပတတ်လင်းစေရန် (၃၆) တောင် ပါပနဝင်းဆောင် စေတီတော်ကြီး ပွင့်ထွန်းစေရန် အမှာတော်ရှိသည်ဟု ရသေ့ဦးစီက ကောက်ယူဆ၍ ဘိုးတော်

ဘုရား(အဘအောင်မင်းခေါင်)၏ ဝရဇိန် ရောင်လှံ့ဟု အမြတ်တန်း ပူဇော်ထား ၏။

၃၃၁၂ ခုနှစ်၊ ခမောက်တောင်ထက် စေတီတည်ပြီးသော်လည်း ထီးမတင် ချန်ရစ်ခဲ့၏။ မည်သည့်အချိန်ကာလ တွင် ဤစိန်ဖူးတော်ကို တင်လှူပါဟု မိန့်မှာစကား မပါရှိသည့်အပြင် စီးကရက် ဘူးခွံမှာ မြင်းစီးရုပ်ပါ ပိုလိုစီးကရက် ဖြစ်သည်။

မရပ်နား ပြေးလွှားခြင်းသဘော ဆောင်နေသည်။ မီးခြစ်ဘူးခွံတွင်ကား နတ်သမီးရုပ်ပါ၏။ အမျိုးသမီးဦးဆောင် သောကာလ (သို့မဟုတ်) သောမနဝင်း ဆောင် (၇၂) တောင်အမြင့် ဖိနပ်တော် အောင်မြင်သောကာလတွင်မှ ထီးတင် ရန်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆလေသည်။

တည်ပြီးသော ခမောက်တောင် ထက် ကျောက်ထီးစေတီသည် “ကျောက်ထီးတန္တ အလေးပြု” ဆိုစကားနှင့်အညီ အထက်အညာ ကောလင်းနယ်ဝန်းကျင်မှ လာရောက် ပူဇော် ကုသိုလ်ပြုကာ သာသနာတော် အခွန်ရှည်ကြာ ပြန်ပွားစေရေး ရည်သည်။

စေတီ၌ သရီရဓာတ်တော်များအပြင် ရွှေသားအစစ် အုတ်လေးချပ်လည်း ဌာပနာပြု ပူဇော်ထားသည်ဟု သိရ သည်။ (ကာယကံရှင်တို့၏ ဆန္ဒအရ ထိုသူနှစ်ဦး ဓာတ်ပုံများ မဖော်ပြနိုင် ခဲ့ပါ။)

ဗန်းမော်အောင်မှတ်တမ်းမှ

ဗန်းမော်အောင်ဆရာကြီး ဦးထွန်း အောင်၏ သာသနာပြု ခရီးစဉ်မှတ် တမ်း။ [လှရွှေ (ဟိုပင်)ရေးသားသည်။] စာအုပ်မှ ရသေ့ဦးစီနှင့် ခမောက်တောင် စေတီအကြောင်း ထုတ်နုတ်ဖော်ပြပါ မည်။

ပါရမီရှင် သူတော်စင်ရသေ့ဦးစီအား အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များက ကောလင်းမြို့၊ ခမောက်တောင်တွင် ဘုရားတည်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စေသဖြင့် ၁၃၀၅ ခုနှစ်တွင် မိသားစုနှင့်အတူ ရောက်ရှိလာကာ ရသေ့ဦးစီအား မည်သည့် နယ်လှည့် လေ့လာခဲ့သည်။

ခမောက်တောင်ပေါ်တွင် ပန်းတင် ရွာက ဦးချီက ကိုးတောင်ပြည့်ဘုရား

ထည်ထားကြောင်း သိရသဖြင့် သွား
ရောက်တွေ့ဆုံရာ ဦးချို ကွယ်လွန်ပြီး
ဖြစ်၍ သား ဦးကောက်က လက်ရှိ
ဘုရား ပြုပျက်ပါက ပြုပြင်နိုင်ကြောင်း
ခွင့်ပေးသည်။

၁၃၀၉ခုနှစ်၊ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်
ရေးချီးချိန်တွင် မြေလျှင်အက်ကြောင့်
ခောက်တောင်မှ မူလ ကိုးတောင်ပြည့်
ဘုရား ပြုပျက်သည်။ ရသေ့ဦးစီ ဆရာ
ဦးရွှေလှ၊ ဗန်းမော်အောင် ဆရာကြီးတို့
သုံးဦး တိုင်ပင်ကာ ခမောက်တောင်
ဇာတ်ကျော်စေတီတည်ရန် ပုပ္ဖိုးတောင်
ရှိ အဘအောင်မင်းခေါင်ထံသို့ ဗန်းမော်
အောင်၏တပည့် ဦးထိန်အား စေလွှတ်
လျှောက်ထားစေသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်က ဓာတ်
ပစ္စည်းများနှင့်အတူ စေတီတွင်
ဋ္ဌာပနာပြုရန် ပစ္စည်း အလိုအလျောက်
ရောက်လာမည်ဟု အမှာစကား ပါး
ထိုက်သည်။ ၁၃၁၁ခုနှစ်မှစ၍ စေတီ
ထည်ဆောက်ခဲ့ရာ စေတီဋ္ဌာပနာ
မိတ်မိတွင် ကောလင်းမြို့ အနောက်
ပြင်မိုင်ကွာ ကျောက္ကာရွာမှ ရွှေအုတ်
ထေးချပ် ရောက်ရှိလာသည်။

ကျောက်ကာရွာမှ ဦးဘိတ်စေ၊
ဒေါ်စောမြတို့က ရွှေလှံချောင်းအတွင်း
ထိခွာရာမှ ရရှိသော ရွှေအုတ်များဖြစ်
သည်။ တစ်ချပ်လျှင် (၉)ပိဿာ၊
(၆)ချပ်ပေါင်း (၃၆)ပိဿာရှိသည်။

ကာယကံရှင်များ ကွယ်လွန်ပြီး
နောက် ခမောက်တောင်စေတီတွင်
ဋ္ဌာပနာပြု လှူဒါန်းပါရန် အကြိမ်ကြိမ်
အိမ်မက်ပေးသဖြင့် သားသမီးများက
ဋီကာပေးအား ရည်စူးလှူဒါန်းခြင်း
ဖြစ်သည် ဆို၏။

သို့ဖြစ်၍ ၁၃၁၂ခု၊ နှစ်မကူးမီ ရက်
၁၅-အလို စေတီတည်ချိန် (၂၄)ရက်ဖြင့်
ဘုရားတည် အနေကဇာတင် အောင်

လက်ထောက်မှ သိကြားရပ်

မြင်သည်။
(လှရွှေ(ဟိုပင်) ရေးသားသည်
ဗန်းမော်အောင်ဆရာကြီး ဦးထွန်း၊
အောင်၏ သာသနာပြု ခရီးစဉ်မှတ်
တမ်းစာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၁၃၃-မှ
၁၄၄ အတွင်း ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။)
အဆိုပါစာအုပ်တွင် ၁၃၁၂ခု၊
နှစ်မကူးမီ (၂၄)ရက်နှင့် ဘုရားတည်
အနေကဇာတင် အောင်မြင်သည်ဟု
ဖော်ပြသော်လည်း ဦးစီကိုယ်တိုင်

ရေးသား၍ ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေ
သည့် အရိယာဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိကျမ်း
စာမျက်နှာ (၄၀)တွင် ၁၃၁၂ခုနှစ်၊
ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့တွင်
အောင်မြင်ပြီးစီးကြောင်း၊ ရာသီစက်၊
ဟောရပ်၊ ဩင်း၊ နက္ခတ်စီးများဖြင့်
တိကျစွာ ဖော်ပြထားသည်။
ထို့အပြင် ရသေ့ဦးစီသည် ကောလင်း
သို့ ၁၃၀၅ခုနှစ်ခန့်၌ ရောက်ရှိသည်ဟု
ဖော်ပြသော်လည်း ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တွင်

ထုတ်ဝေသည့် လောကသိပ္ပံ ဝိဇ္ဇာ အလင်းပြကျမ်း၌ “ကောလင်းမြို့၊ တောင်အင်းရပ်၊ ပင်စင်အငြိမ်းစား ဆေးဆရာကြီးဦးစီ” ဟူ၍ ရေးသား ထား၏။

ကောလင်းမြို့၊ တောင်အင်းရပ်သို့ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ထို့နောက် မြောက်အင်းရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရာ ယခုအခါ ထိုမြေကွက်၌ မြေးတော်သူ ဒေါ်အေးကြည် နေထိုင်လျက် ရှိလေ သည်။

အဆိုပါ လောကသိပ္ပံဝိဇ္ဇာအလင်း ပြကျမ်းအဖွင့်တွင်...

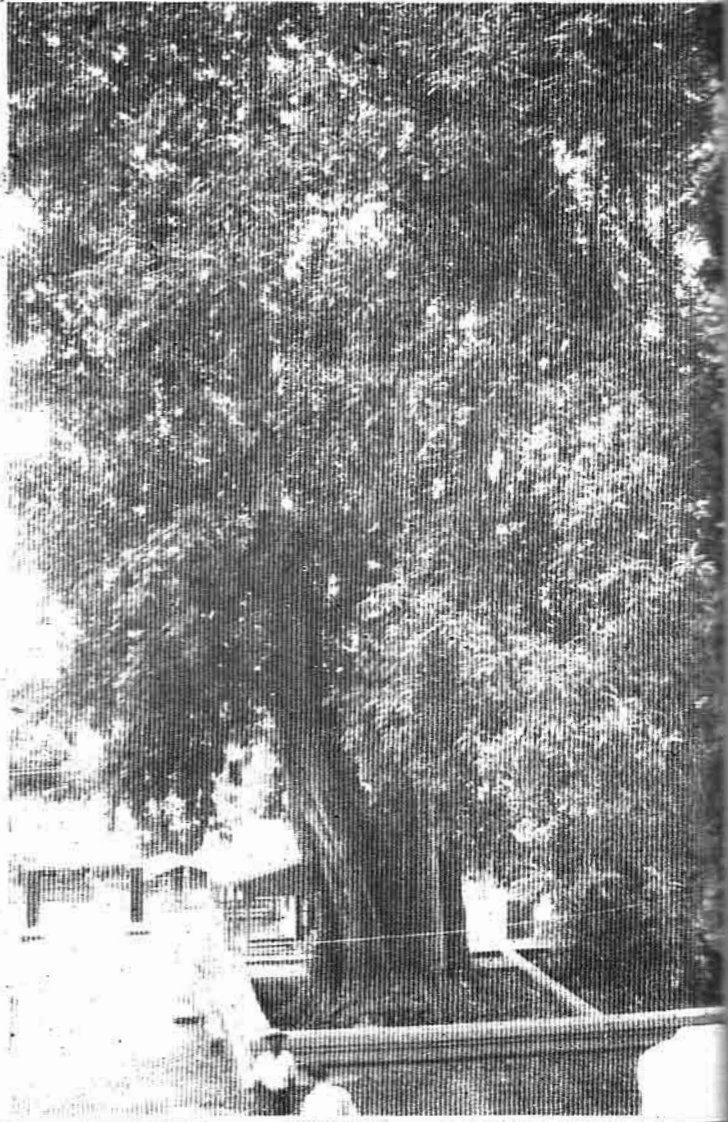
ရသေ့ဦးအောင်ကျမ်း၊ ရေတိမ် ဆရာကျမ်း၊ တောင်ဘီလှာကျမ်း၊ ကုန္ဒာ စရိယကျမ်း၊ လောဟဒီပနီ ဝိဇ္ဇာခိုရ် ကျမ်း၊ လေးထပ်ဆရာတော်ကျမ်းတို့ နှင့်တကွ လောကီကျမ်းပေါင်း (၄၀) တို့ ကို ပညာပေါက် ဆရာကြီးများထံတွင် (၁၅) နှစ်မျှ သင်ကြားမှတ်သားခဲ့ရာ...

မိမိကဲ့သို့ ရှာမှီးကြသော သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့ လောကီပညာရပ် များကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိကြ ပါစေခြင်းအကျိုးငှာ မိမိကိုယ်တွေ့ ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် ရေးသားထား ကြောင်း ဖော်ပြထားသဖြင့် ဦးစီ၏ လောကီပညာလိုက်စားမှု အခြေအနေ ကို သိရသည်။

ယင်းအပြင် ခန္ဓာအာယတနသစ္စာ၊ မဂ္ဂင်ရုပ်ပါးဒေသနာ၊ ပဋ္ဌာန်းအဘိဓမ္မာ အလင်းပြ၊ သမထဝိပဿနာကျင့်စဉ် စသည့် စာအုပ်များလည်း ရေးသားခဲ့ သဖြင့် လောကုတ္တရာ၌လည်း အတိုင်း အတာတစ်ခုအထိ ခရီးပေါက်ခဲ့သည် ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

ဦးစီသည် စာအုပ်ပေါင်း (၁၅) အုပ် ထက်မနည်း ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့

၆၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စာပဏ္ဍိတ

▲ တာဝန်ထမ်းဆောင်

ကြောင်း သိရသည်။ ထိုစာအုပ်အားလုံး ကို လေ့လာနိုင်ပါက ဦးစီ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် ကို ပိုမိုပြည့်စုံစွာ သိရှိနိုင်ပေမည်။ သွေးသားရင်းဖြစ်သော ဒေါ်အေးကြည် အား မေးမြန်းကြည့်ရာ ဤသို့ ဖြေ၏။ ‘အဘိုးအဘိုးတို့ စာအုပ်အားလုံးကို သေသေ ချာချာ သိထားခဲ့ပါရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူတစ်ယောက်က ငှားပါရလေ ပြန်ပေးပါယ် ဆိုတာနဲ့ ငှားလိုက်တာ၊ ပြန်လဲပို့ သွား

တောင်းတော့လဲ စာအုပ်ကို တွေ့ပေမယ့် သမီးတွေက အဖေလိုပဲ ပေးပို့တုန်း ပြောကြ တယ်။ နောက်တစ်ခေါက် သွားတောင်းတော့ ပြောင်းသွားကြပြီတဲ့၊ ဒါကြောင့် ရသေ့ ကလေး ပိတ္တူကျမ်းပြီး သိမ်းထားတဲ့ လေးငါးအုပ်ပဲ ရှိပါတယ်’ အောင်သိဒ္ဓိရတုန်းစင်တောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည် ‘ပတ္တရာမြို့နယ်

www.burmeseclassic.com

ရက္ကန်းစင်တောင်ထက် အောင်မြေ
ကျောက်တိုင်အနီးရှိ တန်ဆောင်း
အတွင်း၌ ပါရမီကျင့်စဉ်စခန်း ပေါက်
မြောက်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏
ဓာတ်ပုံကားချပ်ကြီး ချိတ်ဆွဲထားရာ
ဣန္ဒာစက္ကရသေခေါ် ဦးစီ၏ပုံလည်း
ပါဝင်နေသည်ကို သတိပြုမိသည်။

ရသေ့ကြီးဦးစီ၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ်
ကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ထုတ်နိုင်ပါက
တိမ်မြုပ်နေသော မြန်မာ့လောကီ
ပညာကို ကွက်လပ်ဖြည့်ရာ ရောက်
သဖြင့် တတ်စွမ်းသူတို့ ကြိုးပမ်း
ကြပါရန် တိုက်တွန်း မေတ္တာရပ်ခံ
အပ်ပါသည်။

[နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း]

ပြည်(ပြေ)လုံး

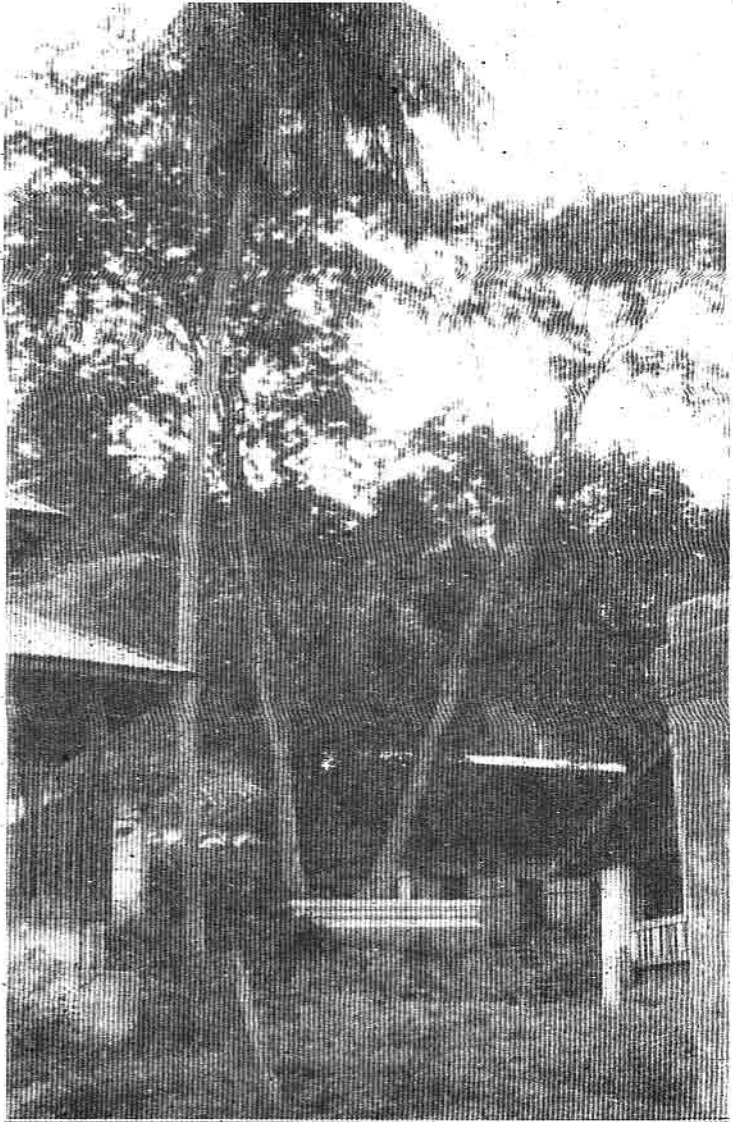
ကျောက်ထီးစေတီနှင့်

ဓာတ်သဘာဝ

တိုင်းနိုင်ငံတစ်ခုလုံး အရည်တည်တံ့
ရန် ကမ္ဘာ့အလယ်မော်ကြားနိုင်စေရန်
ပြည်(ပြေ)လုံး ကျောက်ထီးစေတီဟု
ဘွဲ့မည်သမုတ်ကာ တည်ထားသော
ခမောက်တောင်စေတီ အောင်မြင်သော
အချိန်၊ တည့်နက္ခတ်မှာ သွားဒိနက္ခတ်
ဖြစ်ကြောင်း ဦးစီက မှတ်တမ်းပြုခဲ့
သည်။ နက္ခတ္တဗေဒအလိုအရ သွားဒိ
နက္ခတ်အဟောကား...

ယဉ်ကျေးသော အမူအရာရှိ၏။
သဒ္ဒါတရား ပြည့်ဝ၏။ ကျမ်းဂန်
တတ်ပွန်၏။ ရတနာသုံးပါး ကြည်ညို၍
မိဘကို ပြုရ၏။ ပြေပြစ်စွာပြောဆို
တတ်၏။ သတ္တဝါများကို သနားကြင်နာ
တတ်၏။

ဟု ဖွင့်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် မူလ
အားထုတ်ကောင်းမှုပြုသူ ရသေ့ဦးစီက
"ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ရန်ပြေဟန်ပြေ
အောင်စကြာ နေမင်းလမင်း

ကျောက်ထီးစေတီ

လေးကျွန်း ကျောက်ထီးဘုရား" ဟူ၍
ဘွဲ့မည် ကပ်လျှာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။
အထက်ပိုင်း ဉာဏ်တော်အမြင့်
(၃၆)တောင်က ဝါပဏ္ဍိတ်များဖြစ်သော
တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟု၊ စနေဂြိုဟ်
သက်များ (၆+၈+၁၂+၁၀=၃၆)
ပေါင်းခြင်းနှင့် ညီ၏။

တေဇောဓာတ်နှင့် ဝါယောဓာတ်
ပေါင်းစည်းမှုဖြစ်၍ ကုန်ပျက်အောင်
လောင်ကျွမ်းခြင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်း၊ ပေါ့ပါး

ခြင်း (လဟုကရုပ်) ဓာတ်ဖိုဖြစ်၏။
ပါပနဝင်းစီးသော ဤစေတီ အထက်
ပိုင်းကို ဦးစွာ တည်ဆောက်ပူဇော်ခြင်း
ဖြင့် ကိုလိုနီနယ်ချဲ့အစိုးရ၏ မကောင်း
သော အငွေ့အသက်၊ အမွေခံများ
လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ လောင်ကျွမ်း
ကုန်ပျက်စေ၏။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ထမ်းရွက်ခနဲဟာ

ကျေးဇူးပြုပါစေ

'ဆရာတို့က ဝန်ထမ်းတွေလား၊ ဥက္ကဒိရွာအဝင်တွင် မိတ်ဆက် သိကျွမ်းရသော ကရင်တိုင်းရင်းသား ကြီး စောတင်ဋေက ကျွန်တော်ဘို့၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို အကဲခတ်ကာ မေးမြန်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ဝန်ထမ်းကော၊ ဈေးသည်ကော၊ လယ်သမားပါ အစုံပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ'

'ဝန်ထမ်းတွေအတွက် ထမ်းရွက်ရတဲ့ တာဝန်တွေ ပေါက်ပြောက် ထူးချွန်အောင် ဆောင်ထားသင့်တဲ့ သစ်ပင်ကလေး ပြုလို့ ပါ'

'ကျွန်တော်ဘို့အားလုံး အိမ်ထောင် တာဝန်ကိုယ်စီ ထမ်းရွက်နေရတာပဲ။ အားလုံးနဲ့ သင့်တော်ပါတယ်။

မဟုတ်အဖြစ် ပြပါဦးဗျာ'

'ဟောဒါက ရွက်ပေါက်ဂုန်း။ အရွက် အားလုံး အပေါက်ကိုယ်စီ ရှိတယ်။ သူနဲ့ တွဲပြီး စိုက်သင့်တာက မြွေဂုန်း။ တိုင်ပေါ် တွယ်တက်နေတဲ့ နွယ်ပင်ကို ကြည့်ပါဦး။ မြွေနဲ့ မဟုတ်လား။ အကြေးခွံ အထပ်ထပ်

မြွေဂုန်းမှာ အရွက်၊ အညွန့်မရှိ၊ သေးငယ်သော ဆူးပွင့်ကလေးများ က မြွေ၏ အကြေးခွံပမာ တွေ့မြင်ရ လေသည်။

'မြွေမုန်ရင် တွင်းဝင်ဖြောင့် သတဲ့' ဆိုရိုးရှိတယ် မဟုတ်လား။ ရွက်ပေါက်ဂုန်းက တွင်းသဏ္ဍာန် အပေါက်တွေနဲ့တို့ တွဲဖက်စိုက်သင့် တာပေါ့'

'ဒါတွေ စိုက်ထားရုံနဲ့ တာဝန်ကျေ ၇၀ နှစ်ကျမှောင်မြဲညီမဂ္ဂဇင်း'

တာဝန် ကျွန်ုပ်တို့အသင့် ငွက်ပေါက်ဂုန်းနှင့် မြွေဂုန်း

ဖြစ်မြောက်ပါ့မလားဗျာ' အပင်စိုက်ကတည်းက ရေလောင်း ပေါင်းသင်ပိုးမွှားအန္တရာယ်တွေ ဂရုစိုက် ပြုစုပေးရသေးတာပဲ။ မိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်ကြံသူတွေအတွက် ပိုပြီး ခရီး

ရောက်ဖို့သာ အထောက်အကူ ဖြစ်စေ တာပါ။ ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေရင်တော့လဲ ဘာမှမဖြစ်ဘူးပေါ့'

ခင်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါမလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con- sultation လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး ထိန်းတော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထိတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ် ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရွှေကံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗေလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၁၊ ၀၃၇၃၁၉၇၂၄။

www.burmeseclassic.com

ဘေဇာလ်မြို့မြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

◆ ဗုဒ္ဓဘိဝံသဘုရား အနီးကပ်ပူမြင်ရစဉ်

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် မရှိမိမိမိမိများ

၆။ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပူဇော်ဂါယာတော်များ (၁၅)

ဗျာဒိတ်ပေးစေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ခွတ်ပါ။]

အောင်ဇေယျရာဇာ မာပိတံ
ဗျာဒိတ်ပေး စေတီယံ။
ဇေယျာပူရ သုယပါကဝံ
ဇေယျတံ သိရသာယာ။

ပါဠိအသံထွက်

ဇေယျ = ဗုတ်ဓ
သုယပါကဝံ = သုပါကတံ
ဇေယျတံ = ဝန်ဒေတံ

မြန်မာပြန်

အောင်ဇေယျရာဇာ၊ ကုန်းဘောင်ဆက်တည်ထောင် ဦးအောင်ဇေယျ နာမည်ရသော အလောင်းမင်းတရားကြီးသည်။

မာပိတံ၊ တည်ထားကိုးကွယ်အပ်ပါသော။

ဗုဒ္ဓဗျာဒိတ်ပေး စေတီယံ၊ ဗုဒ္ဓလောင်းမွန် ဖြစ်ကြောင်းမှန်သည့် ဝစနဗျာဒိတ်ရကြောင်း နိမိတ်ကောင်းကြောင့် ဗျာဒိတ်ပေးစေတီတော်မြတ်သည်။

ဇေယျာပူရ၊ ရန်အပေါင်းအောင်မြင်စစ်ကိုင်းအောင်မြေတွင်။

သုပါကဝံ၊ ကောင်းစွာထင်ရှားတည်ထားရှိတော်မူပါပေ၏။

တံ၊ ထို ဗျာဒိတ်ပေးစေတီတော်ကို။

အဟံ၊ .....ဟု နာမသမုတ်အကျွန်ုပ်သည်။

သိရသာ၊ ဦးခေါင်းထက်ဆီ လက်အုပ်ချိ၍။

[မှတ်ချက်။ ။ "....." နေရာတွင် ရှိခိုးသူ၏အမည် ထည့်သွင်းပါ။]

ဝန္ဓာမိ၊ ယုံကြည်ကော်ရော် ဖူးမြော်နုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၃

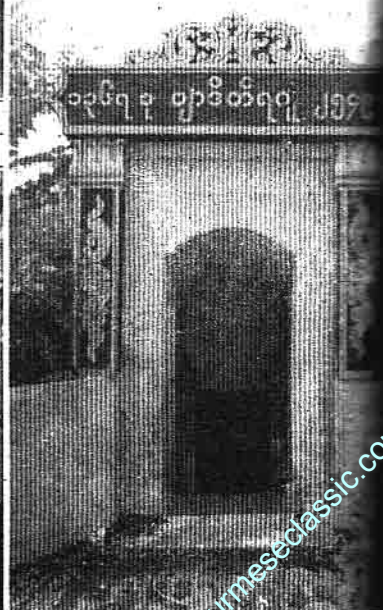
❖ ဗုဒ္ဓိတ်ယတကုဏ္ဍာတွင် သုခိတ္တာသတို့သမီး
ကြွယ်ဝသုံးစိုင်းဖြင့် တကုဏ္ဍာအားလှူတန်း

❖ ဗုဒ္ဓိတ်ယတကုဏ္ဍာတွင် သုခိတ္တာ
ရုပ်တုနှင့် သုခိတ္တာတို့၊ ဗုဒ္ဓိတ်ယတန်း

❖ ဗုဒ္ဓိတ်ယတကုဏ္ဍာ ရုပ်ပွားတော်၏
ဝဲယာအောင်စံမြေ

❖ ဗုဒ္ဓိတ်ယတော်တော်၏ ရုပ်ပြင်တော်
အောက်သို့ ဝင်အောက်နိုင်သောဗုဒ္ဓိတ်ရုပ်တု

◆ ဗုဒ္ဓိတ်ယုဒစေတီအား ရုပ်ပြင်ထက်မှ ဖူးမြင်ရပုံ

◆ ဗုဒ္ဓိတ်ယုဒစေတီသို့ ယာယုဒစေတီအောင် ဘတက်မှ ဖူးမြင်ရပုံ

ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားစာညွှန်

သက္ကရာဇ် ၁၁၁၄ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

အလောင်းမင်းကြားကြီး ဦးအောင်
ဇေယျ။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဟေမဝတီ
ချောင်အတွင်း။

ပြုတော်ရက်

အတိအကျ သတ်မှတ်ထားခြင်း
မရှိပါ။

အောင်မြင်နေရာ

ဗုဒ္ဓိတ်စေတီတော် လိုဏ်အတွင်း
ရှပ်ပွားတော်၏ ဝဲယာနေရာ။

အစောင့်အရှောက်

နတ်ဒေဝီ ခုနစ်ဖော်။

ထူးခြားချက်

ဗုဒ္ဓိတ်စေတီတော်များ၏ နောက်ခံ
ဖြစ်စဉ်မှာ ဘုရားအလောင်း သုမေဓာ
ရှင်ရသေ့သည် စာန်အဘိညာဉ်အား
ဖြင့် ကောင်းကင်ခရီး ကြွသွားစဉ်
ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား ကြွလာတော်မူ
မည် ဖြစ်သောကြောင့် ရမ္မာဗြုသျှုသား
များ ပျားမန်းခပ်မျှ လမ်းပြင်ကုသိုလ်
လုပ်နေခြင်းကို မြင်တော်မူကာ
ကောင်းကင်ထက်မှ ဆင်းသက်၍ မိမိ
လည်း လမ်းပြင်ကုသိုလ် ရလိုသော
ကြောင့် နေရာတစ်ကွက် တောင်းယူ
လမ်းပြင်လေ၏။

မိမိ ပြင်ဆင်ခွင့်ရသော နေရာမှာ
ရွံ့ညွန့်ဗွက်အိုင်ဖြစ်နေပြီး ပြုပြင်မှု မပြီးမီ
ဘုရားရှင် ကြွလာသောကြောင့် မိမိ

◆ ဗုဒ္ဓိတ်ယုဒစေတီ

အကျောက် အထိန်းနှင့်

ကျောက်ခြင်္သေ့ကြီးများ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း ၇၅

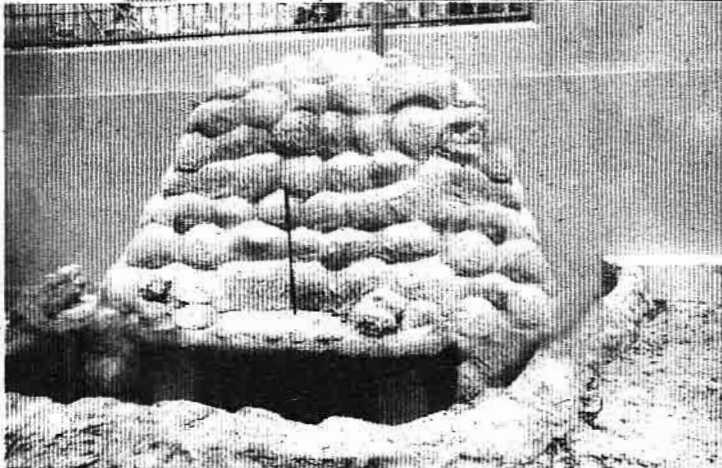

◆ ဗုဒ္ဓိဝံသတော်တို့ ဒီပဲယင်းမြို့တော်အား
နောက်ယိုးပုလဲအဖွဲ့ဖြင့် ကြွလာပုံ

◆ ဗုဒ္ဓိဝံသထေဝီတော်မှ လှူဒါန်းပေးသောပုထိုးတော်

◆ ဘိုးတို့တော်တော် ဗုဒ္ဓိဝံသတော်
ရာဟုထောက်နှင့် တွေ့မြင်ပုံ

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခန္ဓာကိုယ်အား အလျားမှောင်
တံတားခင်း၍ မြတ်စွာဘုရားအား
ကြိုဆိုလေ၏။

ထိုအခါ၌ သုမိတ္တာ သတို့သမီးသည်
ကြာပန်းရှစ်ခိုင်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား
စောင့်ကြိုနေခိုက် ကြိုကြိုက်လေ
ဘုရားရှင်အားလျှောက် ကြာပန်းငါးခိုင်
ကို သုမေဓာအရှင်ရသေ့၏လက်ထက်
အပ်လေသည်။

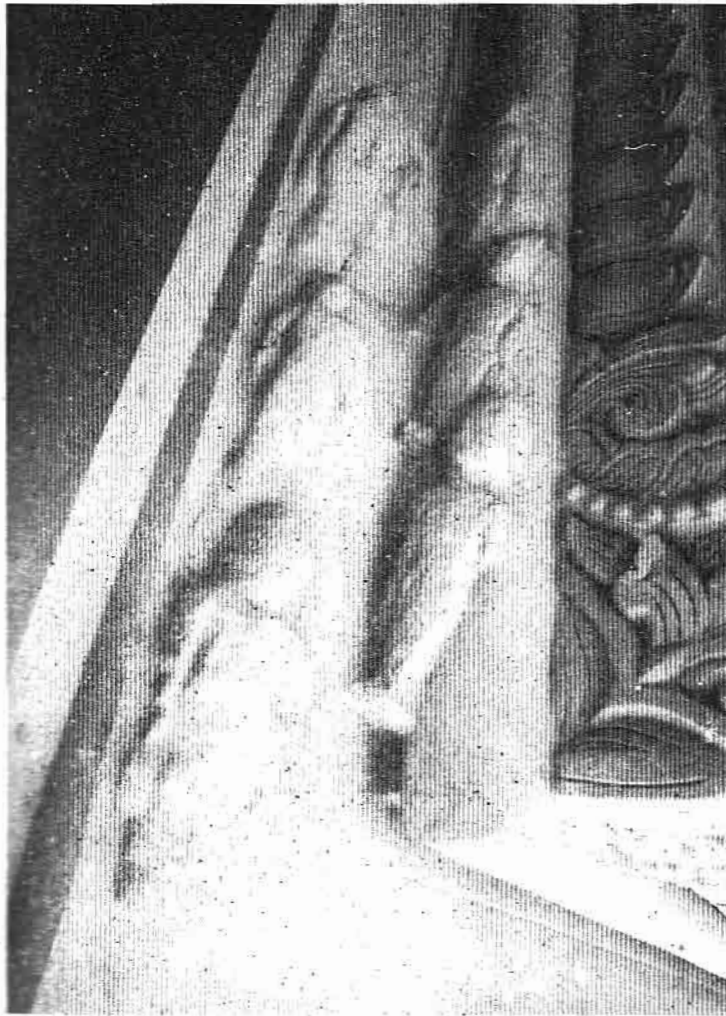
မိမိကိုယ်တိုင်ကမူ ကြာသုံးခိုင်ဖြင့်
ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ကန်တော့လေ၏။
ဒီပဲယင်း မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ
သူနှစ်ဦး၏ နောင်ရေးကို သိမြင်စေ
ရာ...

‘ဤရသေ့သည် ဂေါတမဘုရား ဖြစ်
မည် သတို့သမီးသည်ကား ပါရမီဦးစွာ

◆ ဗုဒ္ဓိဝံသထေဝီ နေ့လောက်ရက်ရှိ

တစ်လ

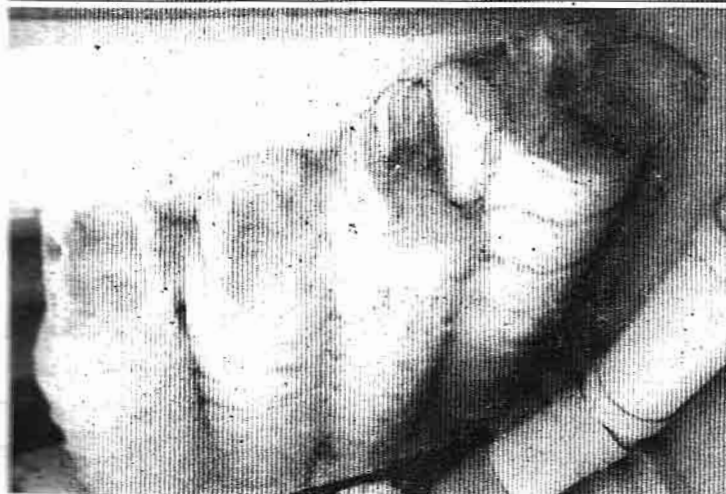

• ဗျာဒိတ်သေစေတီ ရဟန်းတော်များ အစောင့်အရှောက်များ၏နေရာ

• ဗျာဒိတ်သေစေတီတော်ရှိ အစောင့်ညီအစ်မ (၇)ယောက် အားမကြီးစီနေရာ

• ဗျာဒိတ်သေစေတီ ဇနီးတော် ထန်ထောင့်ရှိ အစောင့်ညီအစ်မ (၇)ယောက် အတွဲရပ်

ဖြစ်လိမ့်မည်

ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူလေသည်။ ထိုသမိုင်းဝင် ဖြစ်စဉ်ကို ရည်သန်၍ ဗျာဒိတ်ပေးစေတီ၊ ဗျာဒိတ်ပေးရှင်ပွားတော်များ ပေါ်ပေါက်လာရပေတော့သည်။

စစ်ကိုင်းမြို့နှင့် စစ်ကိုင်းတောင်သည်ကား အလောင်းဘုရား၏ ဘုရားဆုပန်ယောက်ျားမြတ်အဖြစ် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ အောင်မြေ ဖြစ်လေသည်။

ဦးအောင်ဇေယျခေါ် အလောင်းဘုရားသည် “ငါကား ဘုရားဆုပန်ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်၏။ ဗျာဒိတ်ရဘုရားအလောင်းတော်ဖြစ်သည်” ဟု ယုံကြည်၍ အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ဗျာဒိတ်ပေးစေတီနှင့်တကွ ဗျာဒိတ်ပေးရှင်ပွားတော်အား တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူလေသည်။

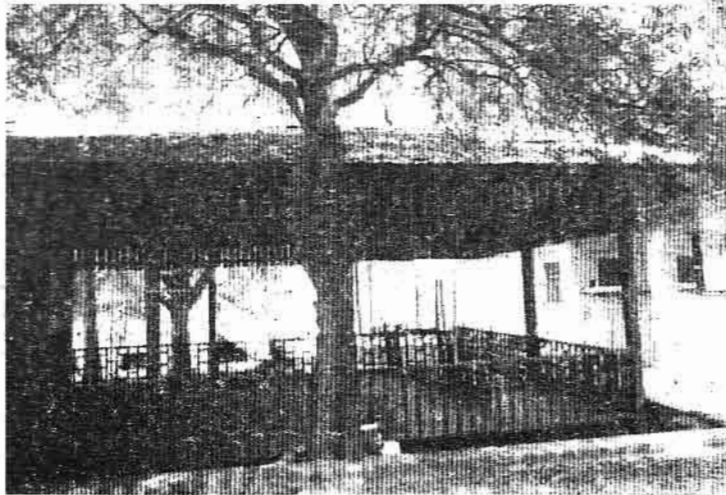

◆ ဗုဒ္ဓိတ်ဂုဏ်ထူးတို့ ဘိဝေဒါအောင်နှင့် မြို့လယ်ထွန်

ဗုဒ္ဓိတ်ထူးထော်ရီ တစ်လှူနဂါးအား

ပြသနေသော ဦးပညာကြီး

◆ ဗုဒ္ဓိတ်ထူးထော်ရီ ရုပ်ပြင်အနီးမှ ထူးခြားသော သမုန်း(သမားမုန်းသင်ကြီး)အား ထွန်မြင်ရန်

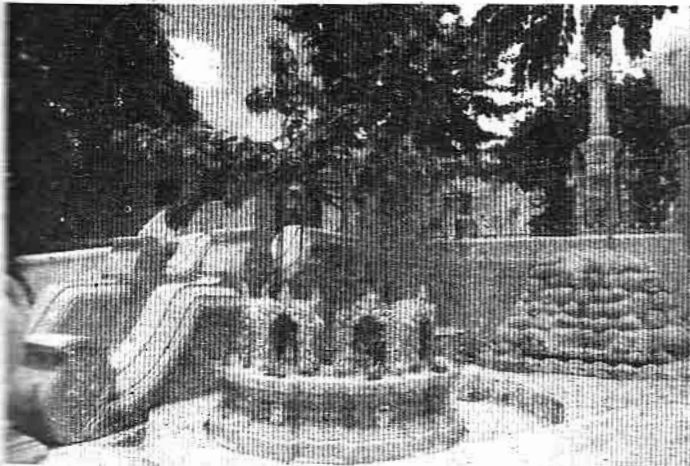
ဘုန်းလက်ရုံးနှင့် ပြည့်စုံသော သာသနာ့ဒါယကာလည်း ဖြစ်လေ၏။ အလောင်းမင်းကြီးကြီး နစဉ် ကာလ အင်းဝမင်းနေပြည်တော်၌ မွန်တို့ က သိမ်းယူထားသောအခါ ဦးအောင် ဇေယျသည် ထိုရန်အပေါင်းအား ဖြိုဖျက်၍ မြန်မာမင်းမျိုးကို တစ်ဖန် ပြန်လည်ထူထောင်လေရာ နောင်အခါ တွင် အလောင်းဘုရားဟု သမိုင်းတွင် ဂုဏ် နထွဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

လေတော့၏။ ဦးအောင်ဇေယျကား မိုးညှင်းမင်း၏ ညီတော်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံမင်းတို့၏ အနွယ် တော်လည်း ဖြစ်လေသည်။ ဘုန်းလက်ရုံးပညာနှင့် အထူးပြည့်စုံ ၍ ရဲစွမ်းသတ္တိ ကြီးမားလေသည်။ ဒဂုံမြို့ကို ရန်သူ့လက်မှ အလွယ် တကူပင် ရယူနိုင်သောကြောင့် ရန်သူ တို့ကို သည်တွင်ကုန်အောင်ပြုတော့

မည်'ဟု ကြီးဝါး၍ ရန်ကုန်မြို့ဟု အမည်သစ် သမုတ်ခဲ့ပြီး မြို့သစ်တည် သောမင်း ဖြစ်လေသည်။ ရန်ကုန်မြို့ကို အောင်မြင်သောအခါ ရွှေတိဂုံစေတီအား ပြုပြင်မွမ်းမံလေ၏။ ပြည်မြို့ကို အောင်မြင်သောအခါ၌ လည်း ပြည်ရွှေစံတော်ကို ပြုပြင်မွမ်းမံ လေ၏။ ဗျာဒိတ်ပေးစေတီတော် တည်ထား သောအခါ ခေါင်းလောင်းတော်၊ တံခွန် တိုင်၊ ဗောဓိပင်၊ အစောင့်နတ်ကွန်းနှင့် တစ်ဝဂ္ဂများကိုလည်း ပြုလုပ်တော်မူ လေသည်။ ဗျာဒိတ်ရ လိုဏ်ဂူတော်အား စေတီ တော်၏ ရင်ပြင်တော်အောက်တွင် စနေထောင့်မှစ၍ အင်္ဂါထောင့်တိုင် အောင် ထူးခြားစွာ ပြုလုပ်ထားလေ၏။ ဗျာဒိတ်ရလိုဏ်ဂူအတွင်း၌ အောက် ဓာတ်အောင်မြေဌာနများကို ဦးထား ရှိသောကြောင့် မိမိတို့ အာရုံရှိရာ

• ဗျာဒိတ်ပေးစေတီအကျောက်မှ ဟောဆွမ်းပြု

ထူးခြားသော ပုံဟန်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ပေး
တံခွန်တိုင်အား ထင်ရှားစွာ

အောင်မြေဌာနများတွင် အဓိဌာန်ဝင်
အားထုတ်နိုင်လေ၏။

အလောင်းမင်းကြားကြီး၏ စတုတ္ထ
သားတော် ဗဒုံမင်းခေါ် ဘိုးတော်ဦးပိုင်
၏ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း
ဦးအောင် ခေါ် ပထမဘိုးဘိုးအောင်
သည် ဗျာဒိတ်ပေးစေတီ၌ သိဒ္ဓိအမျိုး
မျိုးတို့ကို ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခဲ့
လေသည်။

ဗျာဒိတ်ပေးစေတီတော်၏ ရင်ပြင်
အခြေတွင် တည်ရှိသော တစ်ဝဂ္ဂသည်
ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်၏ ဆရာသခင်
ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည် မဟာဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ
ပညာရပ်များကို ကျင့်ကြံအားထုတ်
အားပြုခဲ့ရာ အောင်မြေဌာနလည်း
ဖြစ်လေ၏။

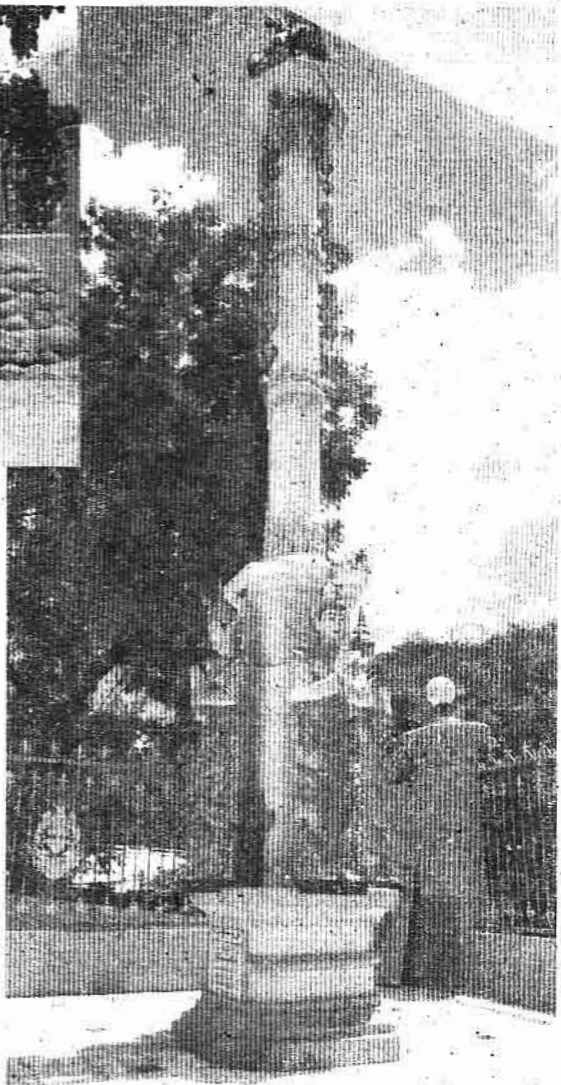
ပထမဘိုးဘိုးအောင်၏ သိဒ္ဓိပညာ
မဟာဂန္ဓာရီ အတတ်ပညာများ
မြန်ကြက်ရာ အောင်မြေမှန်လည်း
ဖြစ်လေသည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ မေလ(၁)ရက်နေ့တွင်
ဇနီးလေးမြို့ကြီး ဂျပန်လက်အောက်
ဆောက်ရှိသွားစဉ်က စစ်ကိုင်းမြို့များမှာ

လည်း အုပ်ချုပ်သူ
မရှိခိုက် စစ်ကိုင်း
ခရိုင်မြေ အောက်
ဌာနချုပ် အဖြစ်
ဗျာဒိတ်ပေး စေတီ
တွင် သုံးရောင်ခြယ်
ဒေါင်း အလံကို
အတိအလင်း လွှင့်
ထူကာ BIAဌာန
ချုပ်(စစ်ကိုင်း)ဟူ၍
အောင်မြေနင်း ဖွင့်
လှစ်ခဲ့လေ၏။

ဗျာဒိတ်ပေးစေတီတော် ရင်ပြင်
တော်အောက်ရှိ ဗျာဒိတ်ရ အောင်မြေ
လိုဏ်ဂူများသည် BIAတပ်သား၊
တပ်မှူးများနှင့် မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး
ရဲဘော်များ၏ စီမံခန့်ခွဲရာ၊ ဆွေးနွေး
တိုင်ပင်ရာ အောင်မြေနင်းနေရာ ဖြစ်
လေသည်။

ဗျာဒိတ်ရလိုဏ်ဂူအနီးမှ ဗျာဒိတ်ရ
သမုန်း (သမားမုန်းပင်ကြီး)ကလည်း
ကျန်းမာရေးအတွက် ခွန်အားသစ်များ
ရရှိရာဌာန ဖြစ်လေ၏။

ဗျာဒိတ်ပေးစေတီတော်တွင် သစ္စာ၊
သမာဓိ၊ သီလ၊ ပညာ အထူးပြုသော
ဝိဇ္ဇာစည်။ ဝိဇ္ဇာအောင်မြေ ဖြစ်သော
ကြောင့် အောင်ဓာတ်ရယူ အောင်လံ
ထူနိုင်သည့် နေရာထူး ဖြစ်လေသည်။

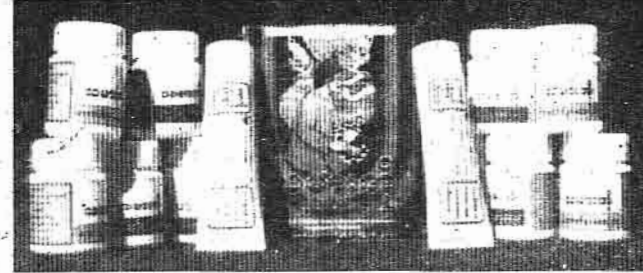
အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

www.burmeseclassic.com

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နှိုးတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်ပူပြီး နောက်နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြိုနှယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာရွတ်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နှုန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းတောင်ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နှုန်းတွင်းသမားစဉ် မှရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်စင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တံဆိပ်ထံ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လုံး၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးခိုးတောင်၊ ပုဗ္ဗိတောင်တို့သို့ အလှူအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျပ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ် အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စစ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ထိပ်တိုက် သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားကျားများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ မီးယပ်တက်များ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးပင်များ သမားအို လေးဖက်နာဆေးဖြင့် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးပင်များပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုဇက်ဆိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချင်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးကျော့နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

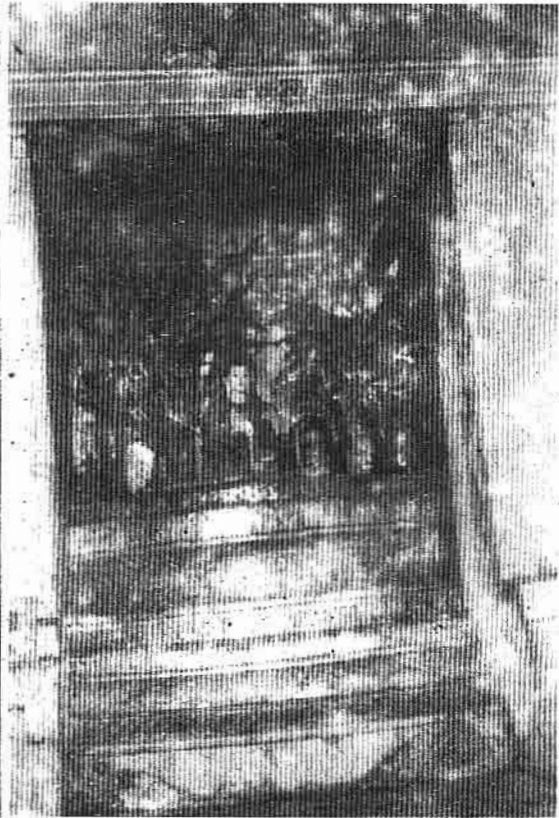
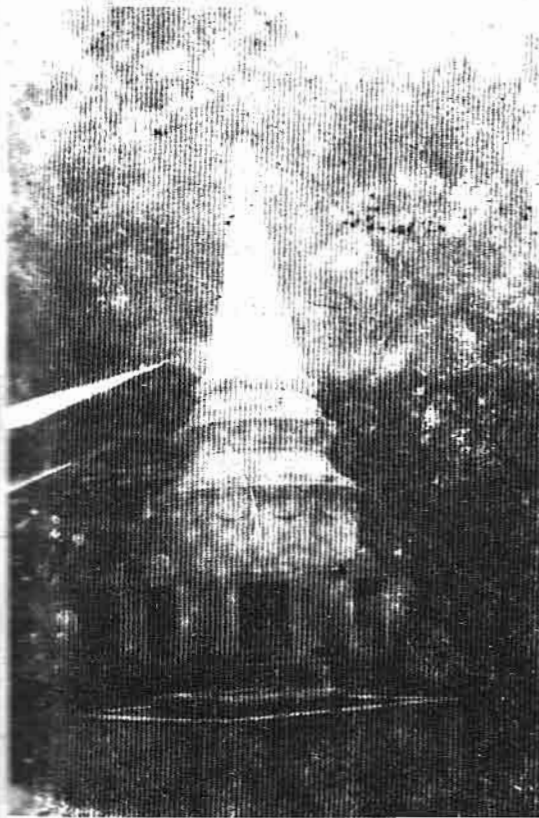
[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတုဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွန်းသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက် အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၂၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ပလပ်စုံစေတီ(ရှမ်းချောင်းတောရွာ)(၁၃၁၄)

ပလပ်စုံစေတီအတွင်းမှ အပူဇော်ခံ ရုပ်ပွားတော်

တဘောင်ထဲက ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ခြိတ်ခြိမ့်

ရွှေခိုး (ခြိတ်)

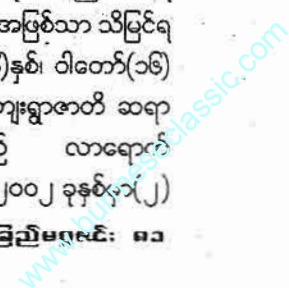
စုံလေးစုံစေတီ (၃)

ယခင်လမှ အဆက်
ပလပ်စုံစေတီ

ခြိတ်မြို့မှ (၄)မိုင်ခန့် ဝေးကွာပြီး
ခြိတ်-ကျွဲကူးသွား ကားလမ်း
အင်္ဂလိပ်ယာဘက်ရှိ လျှပ်စစ်တပ်ရင်း
ကျော်ဖြတ်ရောက်ရှိလာပြီး
အနီးရှိမြေများကို ကျော်ဖြတ်လျက်
အနီးချောင်း(ကြီး)ကျေးရွာရှိ ပလပ်စုံ
အင်္ဂလိပ်အား ဆရာတော်ဦးသူရိယသည်
အထူးအနီး တပို့တွဲလဆန်း(၁၄)ရက်
အကြာနေ့တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့်

(၁၈)တောင်ခန့်ကို တည်ထားခဲ့လေ
သည်။
ယခုအခါ ထိုစေတီ၏ ပထမပစ္စယံ
အရပ်(၈)မျက်နှာတွင် ဂြိုဟ်ခွင်(၈)ခု
ထားရှိပြီး ပစ္စယံ၏ မြောက်ဘက်တွင်
မုခ်တစ်ခုပြုလုပ်လျက် ယင်းမုခ်
အတွင်း၌ ဦးနန္ဒဝံသကောင်းမှုဟု
ရေးထိုးထားသည့် ပလ္လင်ပေါ်တွင်
အပူဇော်ခံ ရုပ်ပွားတော်ငယ်တစ်ဆူကို
ဖူးတွေ့ရပေသည်။
ထို အပူဇော်ခံ ရုပ်ပွားတော်အား
တက်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ရန် စောင်းတန်း

ငယ်ကို ပြုလုပ်ထားပြီး လက်ယာဘက်
တွင် ပလပ်စုံစေတီတော်အား ရသေ့
စောင့်သည်ဟု ဆရာတော်ဦးသူရိယ၏
အဆိုအရ ရသေ့ရုပ်တုကို တွေ့မြင်ရပြီး
လက်ဝဲဘက်တွင် ရှင်သီဝလိရုပ်တုကို
ဖူးတွေ့ရလေသည်။
ပလပ်စုံကျောင်းတိုက်သည် တောရ
ကျောင်းငယ်တစ်ခုအဖြစ်သာ သိမြင်ရ
ပြီး သက်တော်(၃၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၁၆)
ဝါရှိ ရှမ်းချောင်းကျေးရွာဇာတိ ဆရာ
တော်ဦးသူနုရသည် လာရောက်
သီတင်းသုံးသည့် ၂၀၀၂ ခုနှစ်(၇/၂)

◆ ရတနာတင်္ဂသည့်ဆိုသည့် ရုပ်တု (ဟယ်ရိုထော်)

◆ ဟယ်ရိုထော်အောင်၊
ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ

◆ ဟယ်ရိုထော် ပစ္စယံတောက် လက်ဝဲဘက်မှ ရှင်သီလဝိရုပ်တု

◆ ဟယ်ရိုထော်နှင့် အောင်အောင်၊
ထိုင်းသိမ်စောင့်တူကပ်လွှာကိုသော၊ ဦးပွင့်၊ ဦးဝိဇယ

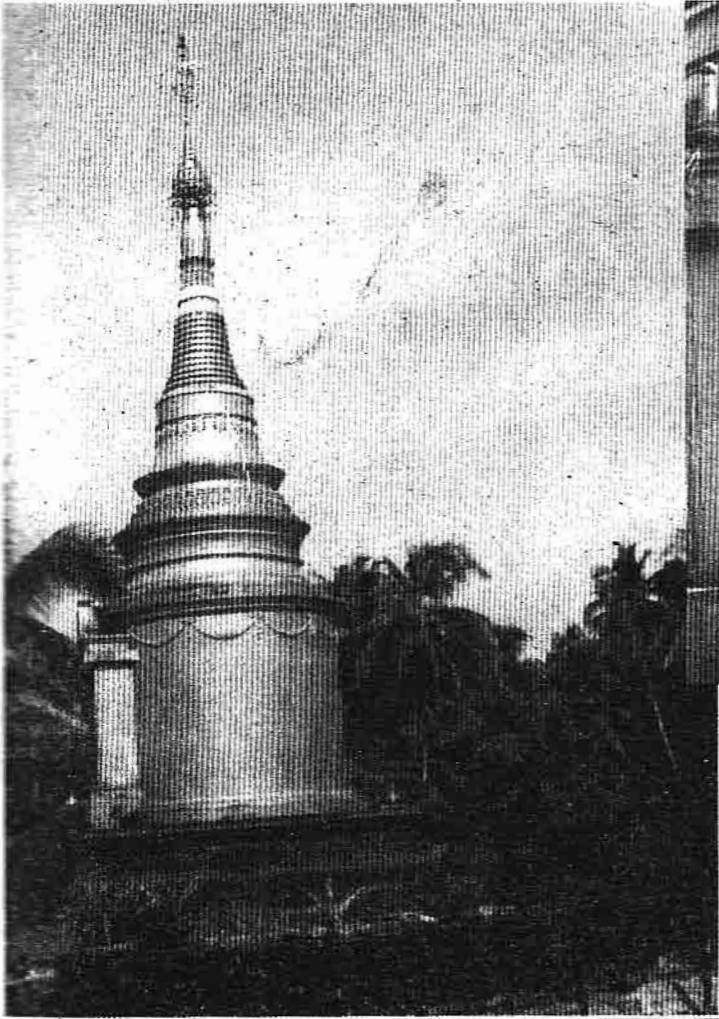

၈၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.11B. May, 2014

မော်ဂုံဇေတီ၊ သိမ်တောင်မှ ရုပ်ပွားတော်

မော်ဂုံဇေတီ အထောက်အကူဆောင်ရွက်ပေးသည့် ရုပ်ပွားတော်

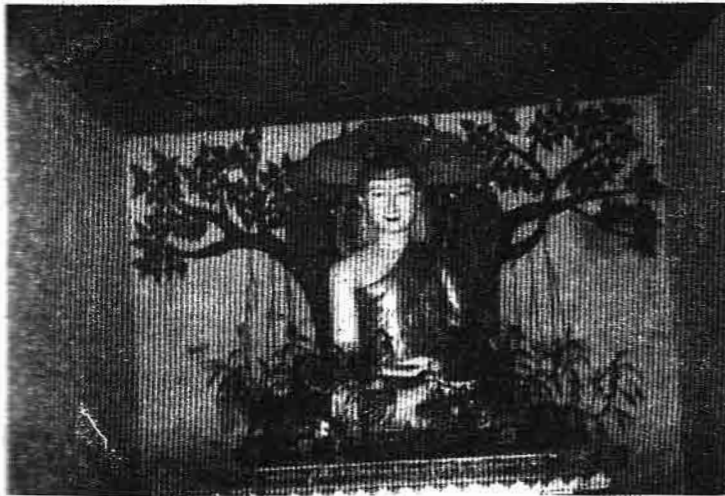
စတုတ္ထ မော်ဂုံဇေတီ(ကလောင်/၁၃၀၄)

ဝါသာ ရှိသေးကြောင်း သိရှိရသည်။ ဆရာတော်အား စာရေးသူပု ယလင်စုံဇေတီ ၏ ယူခြားပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာများကို လျှောက်ထား မေးကြားလျှင်အခါ ထိုဇေတီ၏ တောင်ပေါ် တောထဲမှ ပကြာခဏ ဆိုသလို လပြည့် လကွယ်နေ့များတွင် ကြီးမားသော မြေကြီး သည် ကျယ်လောင်သော မြေတွန့်သံပေး လျက် ဘုရားအား လက်ယာရစ်သုံးပတ်မျှ ပတ်ကာ ယဉ်သူကိုမျှ အန္တရာယ်မပြုတ် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်သာဖြစ်ကြောင်း ပြန်ကြားပါသည်။

မဏိစုံ ဇေတီ

ဆရာတော် ဦးသူရိယသည် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၄)ရက်၊ သောကြာနေ့မှာပင် ပလင်စုံဇေတီနှင့် အတူ တစ်နေ့တည်း၊ တစ်ရက်တည်း မှာပင် မထိစုံဇေတီကို ဗြိတိသျှ မှ

နက္ခတ္တရောင်ခြုံ ခြေမဂ္ဂဇင်း ၈၃

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာတော်အား ဆုတောင်းရာ၌ သိကြားမင်း ရုပ်တု

မင်္ဂလာတော်အား ဆုတောင်းရာ၌ သူ့ကုသုတ်အား သိကြားမင်း ရုပ်တု

(၄) မိုင်ခန့်ဝေးကွာသော မြောက်ဘက် ကလွင်ကျေးရွာတွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၈)တောင်ခန့်ဖြင့် တည်ထားပြီး သိကြားမင်း စောင့်သည်ဟု အဆိုပြု၍ အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင် သိကြားမင်းရုပ်တုကို ထားရှိပေသည်။

စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်မှ တစ်ခုကို ပထမပစ္စယံပေါ်၌ ထားရှိပြီး ယင်းမှန်အတွင်း၌ အပူဇော်ခံရုပ်ပွားတော်ငယ်တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရပေသည်။

မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို မင်္ဂလာတော်ကျောင်းတိုက် သိမ်အတွင်း ဖူးတွေ့ရပြီး သူ့ကုသုတ်ရုပ်တုတစ်ခုကို အရှေ့ဘက်တွင် မြင်တွေ့ရလေသည်။

မင်္ဂလာတော်နှင့် ကျောင်းတိုက်

သည် ယခု အသစ် ထပ်မံဖောက်လုပ်ထားသော မြိတ်မြို့ပတ်လမ်းဘေး အနီးတွင်ရှိပြီး မင်္ဂလာတော်နှင့် ကျောင်းတိုက်အား ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေသော သက်တော်(၉၀)နှစ်၊ ဝါတော်(၂၅)ဝါရှိ ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးဝိဇယတစ်ပါးသာလျှင် ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးမှ မြိတ်ရာဇဝင် ဆရာ ဦးကြီးစိန်၏ တဘောင်သိုက်စာအုပ်တိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆေးဝက်ပါဆရာတော် ဦးသူရိယ၏ ကောင်းမှုတော် စုံလေးစုံစေတီများကို သာသနာအကျိုး မျှော်ကိုးလျက် နောင်လာနောက်သား လူအများ သိရှိကြစေရန် စေတနာအမှန်

ရှာဖွေ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

- ကျမ်းဂါးစာရင်း
- ၁။ ဦးကြီးစိန်၏ တနင်္သာရီတိုင်း မြိတ် ရာဇဝင်တော်ကြီး။
  - ၂။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်ထုတ် မြိတ်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၁၆)။
  - ၃။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်ထုတ် မဟာစည် ဇူ သာသနာတိုင်းသား ကန်ဗွားရပ် နှစ်စဉ် ဆယ် ဇွဲဦးတော်အား အမှတ်စဉ် ၁၀၀၀။
  - ၄။ မြိတ် စာပေစာနယ်စင်း အဖွဲ့ဝင် တက္ကသိုလ် ကိုလတ်၏ ဂါထာဇွဲဦး
  - ၅။ စုံလေးစုံကျမ်း ဝေယျာဝစ္စကြီး များ၏ ဩဝါဒများ။

နွေရာသီသို့ရောက်လျှင် မီးအံတွက်
ရတက် မအေးရသလို လက်လုပ်
လက်စား အခြေခံ လူတန်းစားများအဖို့
ဆီးအတွက် အနေခက်ရပေသည်။

နေပူပြင်းပြင်းတွင် ဘဝပေး အခြေ
အနေအရ မဖြစ်မနေ သွားလာလှုပ်ရှား
ရုန်းကန်ရပေသည်။

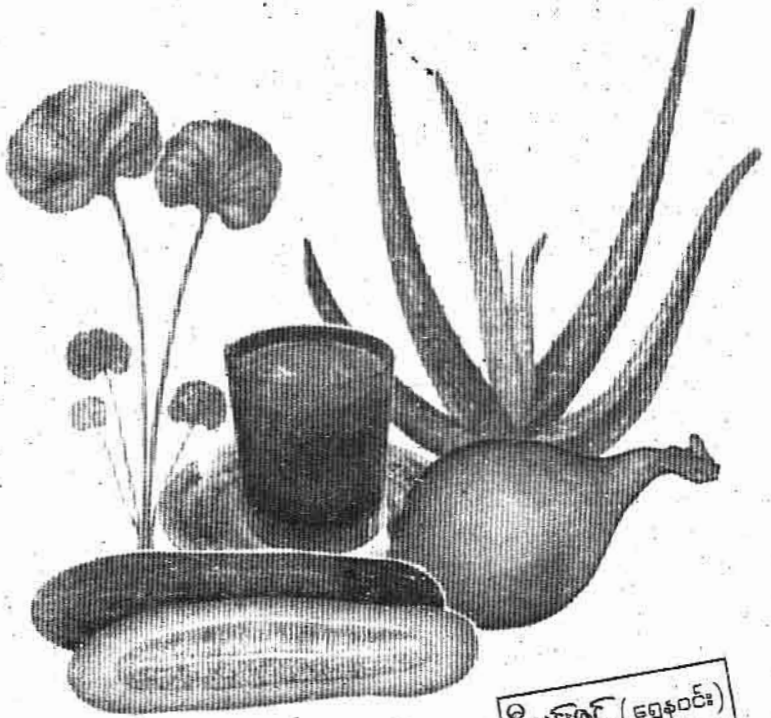
သို့အတွက်ကြောင့် အပေါ်က နေပူ
အောက်ခြေ မြေက ပူနှင့် အအေးကို
တောင့်တကြသည့်အတွက် ရေခဲရည်၊
ကြာရည်၊ အအေးခံထားသော အချို
ရည်အမျိုးမျိုးတို့ကို တဒင်္ဂ သက်သာ
ခွင့်ရရေး ငွေပေး၍ သောက်သုံးကြ
သည်။

သို့သော် ငွေပေး၍ ရောဂါကို
ဝယ်ယူသလို ဖြစ်နေပေသည်။

တဒင်္ဂ အပူသက်သာရေး နေပူ
ပြင်းပြင်းတွင် ရေခဲကဲ့သို့သော အအေး
လွန်သော အစာရေစာတို့ကို ရုတ်ခြည်း
ပူလောင်နေသော ဝမ်းထဲသို့
လောင်းထည့်လိုက်သောအခါ အပူနှင့်
အအေး ဝိရောဓိ ဓာတ်အားကြီးပြီး
အခန့်မသင့်လျှင် ချက်ချင်း အပူလျှပ်
သလို ဖြစ်၍ အပူငုတ်ပြီး ပြင်းထန်စွာ
ဖျားခြင်း၊ သွေးပေါင်ချိန် ဖိအားများ
လာပြီး ဦးနှောက်သွေးကြောကို ထိခိုက်
စေခြင်း...

နောက်ဆုံး အခြား ဘာမှမဖြစ်လျှင်
တောင်မှ အခြေခံဖြစ်သော ဆီးနှင့်
ကျောက်ကပ်တွင် အပူငုတ်၍ အပူ
အောင်းပြီး ဆီးပူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးဝါ၊
ဆီးသွေးပါခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်း
သော ဆီးနှင့် ပတ်သက်သည့်
ဆိုးကျိုးများကို ခံစားရတတ်ပေ
သည်။

သို့အတွက်ကြောင့် နေပူပြင်းပြင်း
ထဲတွင် သွားလာလှုပ်ရှားပြီးခါစ အခြေ
အနေတွင် အေးလွန်းသော ရေခဲကဲ့သို့

နွေရာသီ

မြို့မဇာတင် (ရွှေကဝင်း)

ဆီးကျောက် အတွက်

အနေခက်ရအောင်

သော အစာရေစာများကို ချက်ခြင်း
စားသောက်ခြင်း...

လေအေးပေးထားသော အခန်း၊
ပန်ကာလေအေး ပေးထားခြင်းတို့ကို
ချက်ချင်း တိုက်ခိုက် အအေးခံခြင်းတို့
ကို အထူးဂရုပြု ရှောင်ကြဉ်ပါ။

အကောင်းဆုံးသော နည်းမှာ နေပူ
ပြင်းပြင်းထဲတွင် သွားလာပြီးခါစ အချိန်
တွင် သင့်တော်သော အရိပ်ကောင်း
ကောင်းတွင် ခေတ္တနား၍နေပြီး ရိုးရိုး
သာမန် ရေအေးတစ်ခွက်ကို အဝ
သောက်ပြီး အနည်းဆုံး နာရီဝက်
(သို့မဟုတ်) တစ်နာရီခန့်ကြာမှ ရေခဲ

အအေး စသော အစာရေစာတို့ကို
သောက်သုံးသင့်ပါသည်။

အကယ်၍ မလွှဲမရှောင်သာ နေပူ
ပြင်းပြင်းထဲတွင် သွားလာလှုပ်ရှား၍
ဆီးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာ
ဖြစ်ပွားရသူများအတွက် အကောင်း
ဆုံး၊ အလွယ်ဆုံး၊ အထိရောက်ဆုံး
ဆေး(၃)မျိုးကို ဖော်ပြပေးပါမည်။

ဆေးနည်း ၁

နေပူပြင်းပြင်းထဲတွင် သွားလာ၍
တစ်ကိုယ်လုံး ပူစပ်ပူလောင်ဖြစ်ပြီး အပူ
လျှပ်၍ ဖျားနာချင်သလို ဖြစ်လာပါက
နေပူထဲမှ ဆက်လက် သွားလာလှုပ်ရှား

ခြင်းကို ရပ်တန့်ပါ။

အေးသောနေရာတွင် ခေတ္တ အနားယူပြီး ကြက်သွန်နီည ခပ်ရွယ်ရွယ် အနေတော်တစ်လုံးကို အခွံသင်ပြီး ထန်းလျက် အရွယ်တော်တစ်ခဲနှင့် ရော၍ ဝါးစားပြီး ငှီးငှီးရေအေးတစ်ခွက်ကို အဝသောက်ချပါ။

ပြီးလျှင် အနားယူလိုက်ပါက ခံစားနေရသော ဝေဒနာသက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပေမည်။

မေးနည်း- ၂

နေပူပြင်းပြင်းထဲတွင် သွားလာရ၍ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးအောင့် ဖြစ်လာပါက သွားသီး အကြွပ်မျိုး (ကိုင်းသွားသီး အရွယ်တော် ၂ လုံး၊ ၃ လုံးခန့်)ကို အခွံခွာပြီး ထန်းလျက် အနေတော် (၄-၅)ခဲနှင့်ရော၍ နံနက်နှင့် နေ့လယ်ပိုင်းတွင် အဝစားပါ။

ညနေနှင့် ညဘက်တွင် မြင်းခွာရွက် အရည် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တစ်လုံးခန့်တွင် သံပရာသီး အရွယ်တော် တစ်ခြမ်းညစ်ထည့်၍ သကြား သင့်တော်ရုံထည့်၍ ဖျော်ပြီး သောက်ပေးပါ။ ယင်းအတိုင်း နံနက်၊ ည (၃)ရက်ခန့် နေ့စဉ် သောက်ပေးပါက ရောဂါ ပျောက်ကင်းပေမည်။

မေးနည်း- ၃

ဆီးပူ ဆီးနည်း၍ အညောင်းအကိုက် အားကြီးပြီး ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ပူနေပါက ဆေးကုသားမ ကောင်းကောင်း ပွေးပွေးကို ရေဖြင့် တစ်ညစိမ်၍ နံနက် အိပ်ရာထတွင် သကြားသင့်ရုံ ထည့်ပြီး ဖျော်ပြီး အဝသောက်ပါ။

ရှားစောင်းလက်ပပ် အတွင်းသား လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် (၂)လုံးခန့်ကို သကြားဖွန်းကြီး(၂)ဖွန်း၊ ပျားရည်ဖွန်းကြီး(၁)ဖွန်းဆား မန့်ကျည်းစေ့(၂)စေ့

ခန့်ရော၍ ဖျော်ရည်ကဲ့သို့ စိမ်ထားပြီး ညအိပ်ရာဝင် အဝသောက်ပါ။

ဤကဲ့သို့ (၃-၄)ရက်ခန့် နေ့စဉ် သောက်သုံးပေးသွားလျှင် အပူစင်၍ ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ ပေမည်။

အထက်ပါ ဆေးနည်းတို့အပြင် ဆီးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာရှင် များသည် ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် ခြေဖဝါးအလယ်ကြော (၂)ဖက်ကို ဆားဖြင့် (၁၀)မိနစ်ခန့် နာနာပွတ်ပေးပြီး ဒူးခေါင်း(၂)ဘက်မှနေ၍ ရေအေးအေး တစ်ဝလောင်းချပြီး ခြေဆေး၍ ခြောက်သွေ့အောင် သုတ်ပါ။

ပြီးလျှင် ကရမက်ကို များများသွေးပြီး ဆီးစပ်၊ ပေါင်ခြံနှင့် မြီးညှောင့် ရိုးတစ်ပတ်လည်ဆီးခုံ အထက်ချက် အထိ ဝမ်းဗိုက် တစ်ပြင်လုံးတို့ကို လိမ်းပြီး အိပ်ရာဝင်ပါ။

အထက်ပါ နည်းတို့သည် အဖိုးနည်းသော်လည်း အကျိုးမနည်းပါဟု ဆိုချင်ပါသည်။

[ဆေးတန်ဖိုး အကုန်အကျနည်းသော်လည်း ရောဂါပျောက်ကင်းစေသည့် အကျိုးအာနိသင်မှာ များပြားလှပါသည်။]

စာရေးသူ ဆရာကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ ကုသပျောက်ကင်းစေသော နည်းကောင်းများကို ဝေဒနာရှင် အပေါင်းအတွက် စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် ရုန်းကန် လှုပ်ရှားနေရသောသူ အပေါင်းတို့ ကျန်းမာ၍ ချမ်းသာသူ ခန့် ပြည့်စုံကြပါစေ။

ဦးမင်းဝင်း(ရွှေစုဝင်း)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစာအုတ်ဖြင့်...

နက္ခတ္တဗေဒစာအုပ်

ကြော်ငြာခေါင်းစဉ်

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဗြာကုသမှုစနစ် (စက်မှု-၁)

'ဟေ့... ကိုညုဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာတိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညုဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နို့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ညောင်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။'

'ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ဆေးဗျာ'

'က... လာ သွားကြမယ်'

*****

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညုဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးယိုတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျော်ပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း
 နူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 ဆန့်ခက် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ဝန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆေးညှိ ကုသပေးနေရပါတယ်'

'အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိပ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇော်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ဝှက်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အိုးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။'

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်မဟူဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ မဂ္ဂ

ခက်ကြာဆေးဝါးပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်း သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံ့ပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ချော့ကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးပျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးပျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

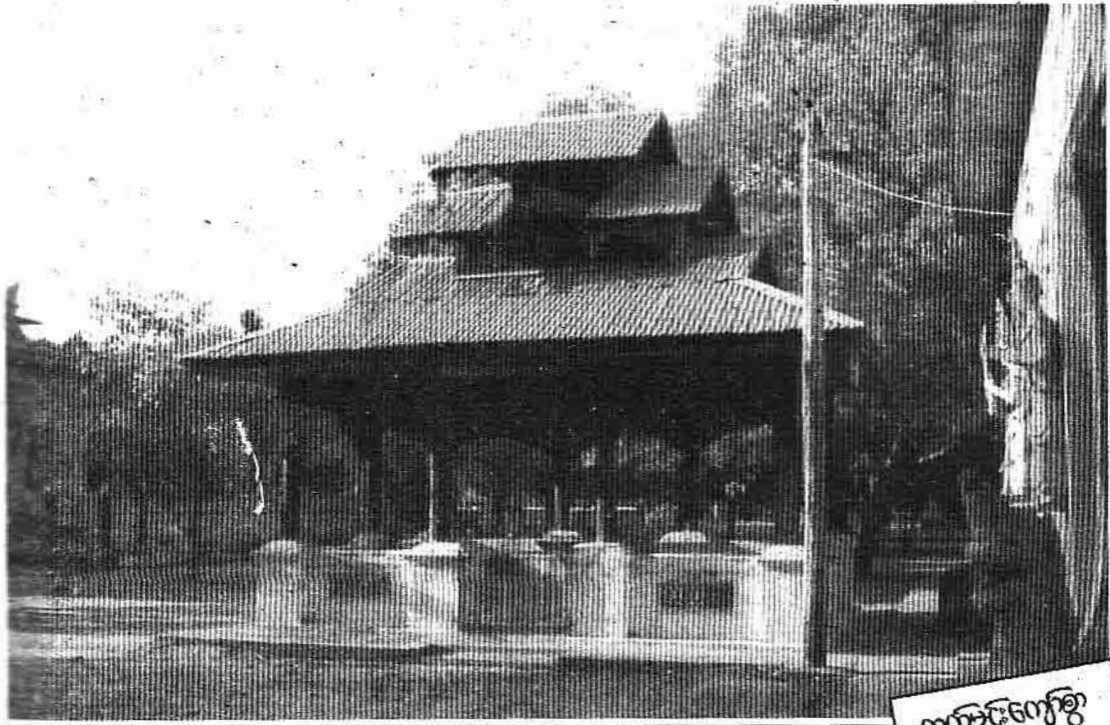
ကျွန်တော့်လို ဘဝတွေ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးပျက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗေလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (ဝက်မှ-၁)

အင်ကြင်းပင် ကမ္ဘာ့ဆရာတော်နှင့် နီးကပ်စွာ မူလသိင်္ဃာတော်

ထက်ကြီးကျော်စွာ

ယခင်လူမှု အဆက်

ထိုသည်များကြောင့် အင်ကြင်းပင် သို့ နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များ အာရုံ နှစ်က်ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်သည် ဟု အရှင်မဏ္ဍလက သုံးသပ်တော်မူ သည်။

ဩစတြေးယားနိုင်ငံ မေ့ရောင်ခြည် ဇေတီပွင့်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဆုတ်ဝေခဲ့သော အဆိုပါ စာအုပ်တွင် ဝိဿနာဆရာကြီး ဦးဘခင်နှင့် ဝေဘူ ဆရာတော်ကြီး စတင်တွေ့ရှိပုံ၊ ဝေဘူ ဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဦးဘခင်၊ ဦးဘိုလေးတို့ အင်ကြင်းပင် ကမ္ဘာ့ဆရာ တော်သိမ်တွင် ရဟန်းပြုခဲ့ပုံများ ပါရှိ သဖြင့် ဦးဘခင်နှင့် ဦးဘိုအင်ဂါတို့၏ စာအုပ် နိုင်ငံခြားယောဂီများ ဝေဘူ ဆရာတော်အား ပို၍ အာရုံစူးစိုက်လာ ကြသည်။

May, 2014.

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ

အင်ကြင်းပင် သာသနာဖြေဖျံ့ (၆)

ဝေဘူဆရာတော်နှင့် ဦးဘခင်

၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် ဦးဘခင်သည် မီးရထားဌာန စာရင်းကိုင်အရာရှိအဖြစ် မြစ်သားမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် အလုပ် နားချိန်၌ ကျောက်ဆည်ဘူတာမှ လက်ထောက်ရုံပိုင်နှင့်အတူ ရွှေသာ လျောင်းတောင်ပေါ်တက်၍ ဘုရားပူး ကြသည်။

ထိုအခါ ဝေဘူဆရာတော် အကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ဝေဘူ ချောင်သို့ ညနေခင်းအချိန်တွင် သွား ရောက်ကြသည်။ သီလရှင်နှစ်ပါးက ဆွမ်းစားချိန်နှင့် ညအချိန်တွင်သာ ဆရာတော် တရားဟော၍ ပူးတွေ့နိုင် ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။ ဦးဘခင်က “မပူးရလဲ နေပါလေ။ ကျောင်းအပြင်မှ ဦးတိုက်ဖို့ရစေ” နက္ခတ္တရောင်ခြည်လှမ်း ရေ

ဟု ဆိုသဖြင့် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းကို ညွှန်ပြပေးကြသည်။ ဆရာတော်၏ဝါးကျောင်းကလေးအပြင်မှိုင်းကာ...

‘ရန်ကုန်မှ ဒီယကာများ ရှိခိုးကန်တော့နေပါတယ်တရား’

ဟု စိတ်ဖြင့် လျှောက်ထားရာ တံကျောင်းတံခါး ပွင့်လာပြီး ဆရာတော်ကို ပူးမြော်ရသည်။ ဆရာတော်နှင့် အချိန်တစ်နာရီကျော်မျှ လျှောက်ထားနာယူခွင့်ရပြီး နောက်သော် ဆရာတော်က...

‘အကာကြီးက ပါရမီရှိတယ်၊ ဘုန်းကြီးစိတ်ထဲမှာက တောထဲသွားပြီး ပိတ်ပိတ်ပန်းပန်း လုပ်ခဲ့ရတယ်လို့ အောက်ပေမိတယ်’

ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အရုဏ်ဆွမ်းဆက်ကပ်၍ တရားဆွေးနွေးကြပြီး နောက် ဆရာတော်က...

‘အကာကြီး ရရှိထားတဲ့ တရားကို သူများကို ဝေပျံ့ပြုရလိမ့်မယ်။ အခု အကာကြီးနဲ့ ပါလာတဲ့ ဒီက အကာလေးကို နောက်တယ်တော့မှ တွေ့ဦးမယ် မယ်တူ။ တွေ့တုန်းပေးခဲ့ပါ။ နည်းကလေး ပြပေးခဲ့ပါ။ အကာကြီးတို့ လူပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့ ပိတ်ဖြူလဲပြီး တရားပေးပါ’

ဟု မိန့်မှာသဖြင့် ကျောက်ဆည်ရုံပိုင်ကလေးမှာ ဆရာကြီး ဦးဘခင်၏ ပထမဆုံး တရားပြပေးခြင်း ခံရသူဖြစ်လာ၏။

နောင်တွင် ဦးဘခင်သည် စာရင်းစစ်ညွှန်ကြားရေးဝန် ဖြစ်လာကာ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် အင်းလျားမြိုင်လမ်း၌ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းဌာန ထူထောင်လျက် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်သည်။

ထိုစဉ် “ပရိယတ္တိအခြေခံနှင့် ပဋိပတ္တိအဖြေမှန်” စာအုပ်ကို ရေးသား

၉၀ နာဂျာနယ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဦးဘခင် ရဟန်းထော်စဉ်က

▼ ဆရာထော်နှင့် ဦးဘခင်

ဝေဘူဆရာတော် နှင့် ဆရာကြီး ဦးဘခင်

ကာ မထုတ်ဝေမီ ဝေဘူဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ရွှေဘိုသာသနာ့ရိပ်သာသို့ ပေးပို့ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်က အားရနှစ်သက်ကြောင်း စာရေးသား ပြန်ကြားခဲ့သည်။

နောင်တွင် ဆရာတော်ကြီး ရန်ကုန်သို့ ကြွလေတိုင်း ဦးဘခင်နှင့် တပည့်များက အမြဲပင်ဖိတ်ကြသဖြင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ(ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းဌာန) ဓမ္မ

ရိပ်သာသို့ ကြွရောက်တော်မူ၍ နိုင်ငံခြားယောဂီများကို တရားဟောကြားပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

ဦးဘခင်တို့

ဒုလ္လဘာရဟန်း ဝတ်ကြခြင်း

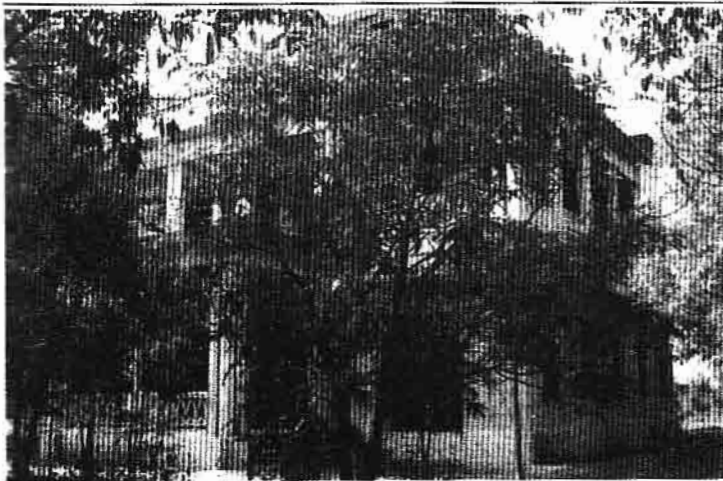
ဦးဘခင်သည် ၁၉၆၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင် သူ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များဖြစ်သော မြန်မာ

◀ အိတန်သိမ်

▶ မိကျော်တိုက်

နိုင်ငံ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး စာရင်းစစ်ဌာန ညွှန်ကြားရေးဝန်၊ နိုင်ငံတော် စာရင်းကိုင်နှင့် စာရင်းစစ် သင်တန်းကျောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီး၊ ကုန်သွယ်မှု တိုးတက်ရေး အထူးအရာရှိ၊ နိုင်ငံတော် ကောက်ပဲသီးနှံ ရောင်းဝယ်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ စသည်တို့မှ အငြိမ်းစားယူခဲ့

သည်။
ထို့နောက် (၁၈-၆-၁၉၆၅)နေ့ရက်တွင် အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက် တိလောကသဗ္ဗညုစေတီ အရှေ့ဘက်ရှိ မူလသိမ်တော်တွင် ဦးကိုလေးနှင့် ဦးဘခင်တို့ ရဟန်းဝတ်ကြသည်။ ဥပဇ္ဈယ်မှာ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး

ဖြစ်၍ ကမ္မဝါဆရာတော်(၄)ပါး၊ ကာရက သံဃာ(၁၈)ပါးတို့ ရှေ့မှောက်တွင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကြသည်။ ဦးဘခင်က အရှင်ကုသလ၊ ဦးကိုလေးက အရှင်တေဇိန္ဒာဘွဲ့မည် ရရှိကြသည်။

အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင် ဆယ်ရက်တာမျှ သီတင်းသုံး ကျင့်ကြံကြပြီးနောက် ၂၈-၆-၁၉၆၅နေ့တွင် ဝေဘူဆရာတော် ရှေ့တော်မှောက်၌ သိက္ခာချပရိသုဒ္ဓ ပြုခဲ့ကြလေသည်။

သိမ်တော်များနှင့်

အခြားအဆောက်အအုံများ

အာရုံခံတန်ဆောင်းမှ ပြန်ထွက်ခဲ့ရာ အရှေ့ဘက်ကပ်လျှင် မူလသိမ်တော်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ ၁၂၉၁ ခုနှစ်တွင် အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းအား ဝေဘူဆရာတော် စတင်ထူထောင်စဉ်က သမုတ်ခဲ့သော သိမ်ဖြစ်သည်။

ထို၏ အရှေ့ဘက်တွင် ခုံညား ထည်ဝါသော သိမ်ကြီးရှိ၏။ “ဒါးတန်း သိမ်” ဟု ခေါ်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤအမည်တွင်ကြောင်း မသိရပေ။

ထိုသိမ်၏ ဖတ်လည် အရံတံတိုင်း အပြင်ဘက် အရပ်မျက်နှာတွင် ဗြဟ္မာတိုင်းအုပ် (၈) ရပ် ဗြဟ္မာစာရင်းကို မြင်နိုင်ရလေသည်။

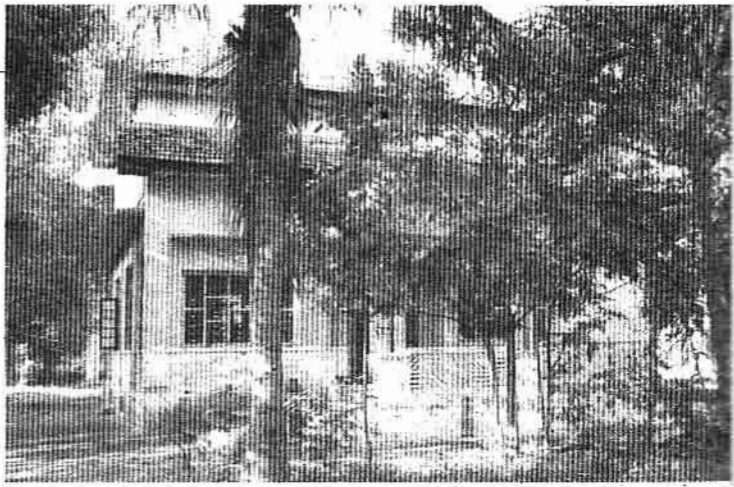
ဒါးတန်းသိမ်၏တောင်ဘက် မလှမ်းမကမ်းတွင် ပိဋကတ်တိုက် ရှိသည်။ နှစ်ထပ် အုတ်တိုက်ဆောင်ဖြစ်ကာ ဝေဘူဆရာတော် သီတင်းသုံးစဉ်က ညနေ(၅)နာရီထိုးလျှင် ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ ဥပုသ်သည်များအားလုံး ဤအဆောင်သို့ လာရောက် စုဝေးကြရသည်။

အောက်ထပ်တွင် စုဝေးပြီးနောက် အခန်းတွင်း ညောင်စောင်းတွင် ဆရာတော်က သီတင်းသုံးလျက် သံဃာ့ပရိသတ်က အောက်မှ ဝိုင်းရံလျက် ဆေးကပ်ပွဲပြုလုပ်သည်။ ထန်းလျက်၊ တင်လဲ၊ ပျား၊ စတုမဂ္ဂ၊ ချင်း၊ အဖျော်များကို အလှူရှင်၊ ရွာသူရွာသားများက ကပ်လှူကြသည်။

သုံးဆောင်ပြီးသောအခါ သံဃာတော်များကို သီးခြားဩဝါဒပေး၏။ လူတွေဘက်မှ သာသနာပြုသည့် အလုပ်များ တာဝန်ကျေသကဲ့သို့ ရဟန်းတော်များကလည်း သာသနာ့တာဝန် ကျေပွန်ကြ၍ လိုရာဗေဒီပြည့်စုံကြစေရန် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တိုက်တွန်းတော်မူလေ့ရှိသည်။ တရားပွဲဆုံးလျှင် “ဆောင်ကြတာ အောင်ကြပြီ ဝမ်းသာကြ” ဟု အဆုံးသတ်တော်မူလေသည်။

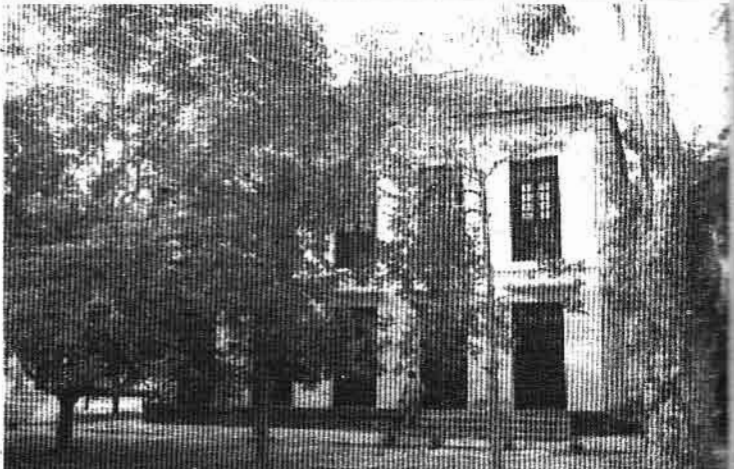
ဤကျောင်းဆောင်၏ အပေါ်ထပ်တွင် ပိဋကတ်ကျမ်းများထားရှိသဖြင့် ပိဋကတ်တိုက်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆွမ်းစားဆောင်

ဆရာတော် သီတင်းသုံးအရာရာ

ယင်း၏ အနောက်ဘက်တွင် ဆွမ်းစားဆောင်ရှိ၍ ဆွမ်းစားဆောင်မြောက်ဘက်၌ ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ နောက်ဆုံး ခန္ဓာဝန်ချရာ ကျောင်းဆောင်ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပျံလွန်တော်မူမည့်နေ့ နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း၊ တရားဟောခြင်းတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ဆောင်တော်မူပြီးနောက် နေ့လယ် (၂)နာရီကျော်တွင် အမောဖောက်လာသဖြင့် မဒေါင်းလှကျေးရွာမှ ဆေးပျိုးဦးကျော်ညွန့်ကို ခေါ်၍ အားဆေးသွင်းပေးကြသည်။

ဆေးသွင်းပြီး ချွေးစို့ကာ အမောသက်သာလာခဲ့သည်။ ည(၇း၁၅)နာရီတွင် ကုဋိသို့သွား၍ ကိုယ်လက် သန်ဝင်ကာ ခြေကျင်လျှောက်ပြန်လာသည်။ ကျောင်းခန်းတွင်းသို့ ရောက်၍ တပည့်များ ဝိုင်းဝန်းတွဲချီလေမှ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် လူအများ ပူးမြော်နိုင်ကြစေရန် ပိဋကတ်တိုက်သို့ ရွှေပြောင်းအပူဇော်ခံကြသည်ဆို၏။

ထိုမှ အနောက်ဘက် မီးဝေးတွင် ဒေါ်မေဓာဝီ လှူဒါန်းသော မော်တော်

ဆရာတော် ကျောင်းဆောင် တစ်ထက်မြိုင်ကွင်း

ကားထားသည့်ရုံကို တွေ့ရသည်။

မော်တော်ကားကိုမူ မတွေ့မြင်ရပေ။

ဝေဘူဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီး နောက်တွင် မုံရွာမှ တရုတ်သူဌေးတစ်ဦးက ဆက်ခံသူ ဆရာတော်ဦးခေမိန္ဒ အား ဤကားကို စွန့်ပါက ခေတ်ပေါ် ထန်ဖိုးကြီး ကားတစ်စီးအစား လှူဒါန်း ဖြစ်သည်ဟု လျှောက်ထားသော်လည်း နာယကဆရာတော်များနှင့် တိုင်ပင်၍ ငြင်းပယ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုမှ အတန်ကြာပြီးနောက် လူ့ ဆစ်ယောက်က ပြန်လည် ပြုပြင်ပေးပါ သည့်ဆို၍ ၁၃၄၄ ခုနှစ်တွင် ယူဆောင် ချွေးရာ လုံးဝ ပြန်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်တော့ဟု ဦးမင်းလွင်က ပြောပြ သည်။

ဗောဓိပင်များ

ထိုမှ စေတီတောင်ဘက်ရှိ မွှောရုံ

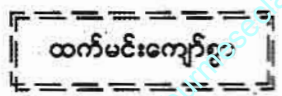
ဆီမောဓီ လှူထား ကားရုံ

ကြီးအား ကွေ့ဝိုက်ကာ လျှောက်လာ ကြရာ စေတီအနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင် ဗောဓိပင်များကို မြင်တွေ့ရ သည်။ အရှေ့ဘက် အစွန်ရှိအပင်မှာ ဗောဓိလင်းလွန်းပင်ဖြစ်၍ အရွက်များ ဝိုင်းသည်။ အနောက်ဘက်နှစ်ပင်မှာ

ဗောဓိညောင်ပင်များဖြစ်၍ ချွန်နေသည် ကို တွေ့ရသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

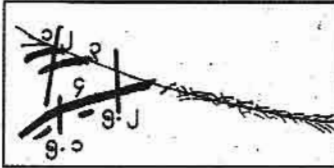
စာစီချက်ကောင်း လောကဏ္ဍ

ကြည့်ပါ။

(၁)အရ...

နှလုံးလမ်းကြောင်းထိပ်မှာ ဖြတ်မျဉ်းများ၊ ဥပဒ်လမ်းများကို တွေ့ရပါမယ်။ ဒါကြောင့်...

* * *

နှလုံးလမ်းကြောင်း ထိပ်တွင် အခက်အလက်(၃)ခု တွေ့လိုချင်သူ (၃)ဦးတွေ့မယ်။ (၁.၂.၃) (၃)အရ ရည်းစားဦးနဲ့ လွဲမယ်။ (၂)အရ နောက်ထပ် ရည်းစားနဲ့ ကွဲမယ်။ (၁)အရ တတိယရည်းစားနဲ့ မြဲမယ်။

(၄)အရ

ခိုးရာလိုက်ရမယ်။

(၂.၃)အရ

မိဘဆွေမျိုး သဘောမတူလို့ ကွဲမယ်။

(၅.၁)(၅.၂)အရ

သဘောမတူလို့ ကွဲကွာရတယ်။

ပညာသင်များအတွက် ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခတိ။

/// ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ) ///

၉၄ နက္ခရာဆိုင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

စနေသားသမီးများအတွက်

စနေသားသမီးများအတွက် ထူးကဲ ချမ်းသာ ကံကောင်းစေရာ လွယ် ကောင်းယကြာ ဖြစ်ပါတယ်။

စနေသားသမီးများသည် စနေ နေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ စနေ သားသမီးများအားလုံးသည် အတာ ရေအိုးငယ်တစ်လုံးဖြင့် ရေသန့်သန့် ကြည်ကြည်ကို ထည့်ပြီး ဆင်စီးမြင်းရဲ ခုပ်ပွားတော်ရှေ့မှောက်၌ လှူရပါမယ်။
ပြီးရင်...

စနေသားသမီးများသည် မဟာ ဘုတ်ဆိုင့်ရာ ဖွားလိုက် သီးခြား လှူရ မယ့် ယကြာဝတ္ထုပစ္စည်းကို ဇယားတွင် ကြည့်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါ။ လှူပါ။
ပြီးရင်...

စနေသားသမီးများ အားလုံးသည် "ယဓိတဗ္ဗယမော" ဂါထာဖြင့် ရှိခိုး ခြီးရင် ပိတောက်သားပုတီးဖြင့် "ဥပနိဿယပစ္စယော" ကို ပုတီး(၃) ဖတ် စိပ်ပါ။

ယဓိတဗ္ဗယမောဂါထာ

ယဓိတဗ္ဗယမောဒန္တော ဂပိတဗ္ဗ ဂဟပိကော၊
ဇာတိ ဟရဿ ယော ပိနော၊ ဝရံ ယော
ဇော ည ဇယံ။

ယဓိတဗ္ဗယမော၊ စောင့်ရှောက်
ယဓိတဗ္ဗယမော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်
ယဓိတဗ္ဗယမော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူသော...
ယဓိတဗ္ဗယမော၊ ရောက်အပ် သိအပ်

◆ ရန်ကင်းမြို့၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် မယ်လှမုဆတီတော်ဝန်တွင်ရှိသော ဆင်စီးမြင်းရဲခုပ်ပွားတော်

မဟာဘုတ်ဆိုင့်ခွင်

နှင့် လွယ်ကောင်းယကြာ

သော တရားကို ရောက်တော် သိတော် မူသည်ဖြစ်၍...
အဓိကော၊ လွန်ကဲ ထူးမြတ်တော်မူ သော...
ယောပိနော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား သည်...
မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏...
ဗလံ၊ ရဲမက်မိုလ်ပါအားကို...
ပိနော၊ အောင်တော်မူ၏...
သောပိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်...
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား...

ဝရံ၊ မြတ်သော...
ဇယံ၊ မင်္ဂလာအောင်ဆုကို...
ဒေတု၊ ပေးသနားတော်မူပါစေ
သတည်း။
ပုတီးစိပ်ရန်ဂါထာ
ဥပနိဿယပစ္စယော (ပုတီးတစ်လုံးချ)
[၃-ပုတီး]

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ၊

သန်းပညာ

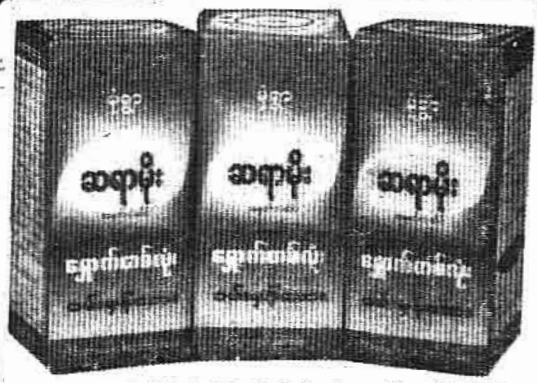
စနေသားသမီးများအတွက် မဟာဘုတ်ဆိုင့်ရာအားလုံးကို လှူရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းပြဇယား

အတ္ထုန်း	သိုက်	ရာဇ	အဓိပတိ	ဘင်္ဂ	မရဏ	ပုတီး
ပိတောက်	ပိတောက်	ပိတောက်	ပိတောက်	ပိတောက်ညွန့်	ပိတောက်	ပိတောက်
ရွှင်တော်	ရွှင်တော်	ရွက်လှ	သပြေ		အုန်းညွန့်	ပုဒ်ပညာ

မြေကြွေခြားကောင်းစွာ

တိုင်းရင်းသားဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုး) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မုန်စေတဲ

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

မြေကြွေခြားမြေချက်အမှတ်တံဆိပ် (တနယ်ရင်း) ၁၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မုန်၊ မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမူပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖူး၊ အသည်းအဆီဖူးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ပိုက်နာ၊ ပိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မုန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ပြန့်ပွားနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းသားဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်သေးကုခန်း
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ ဖေဆိပ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၂၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

▲ အောင်တော်မူတော်တော်သို့တော်

မောင်မောင်ခိုင်
(ထားဝယ်)

စပါးတောင်ခြေ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ

သစ်ဖြူတောင် အောင်ဖြေ

(၃)

ယခင်လမှ အဆက်

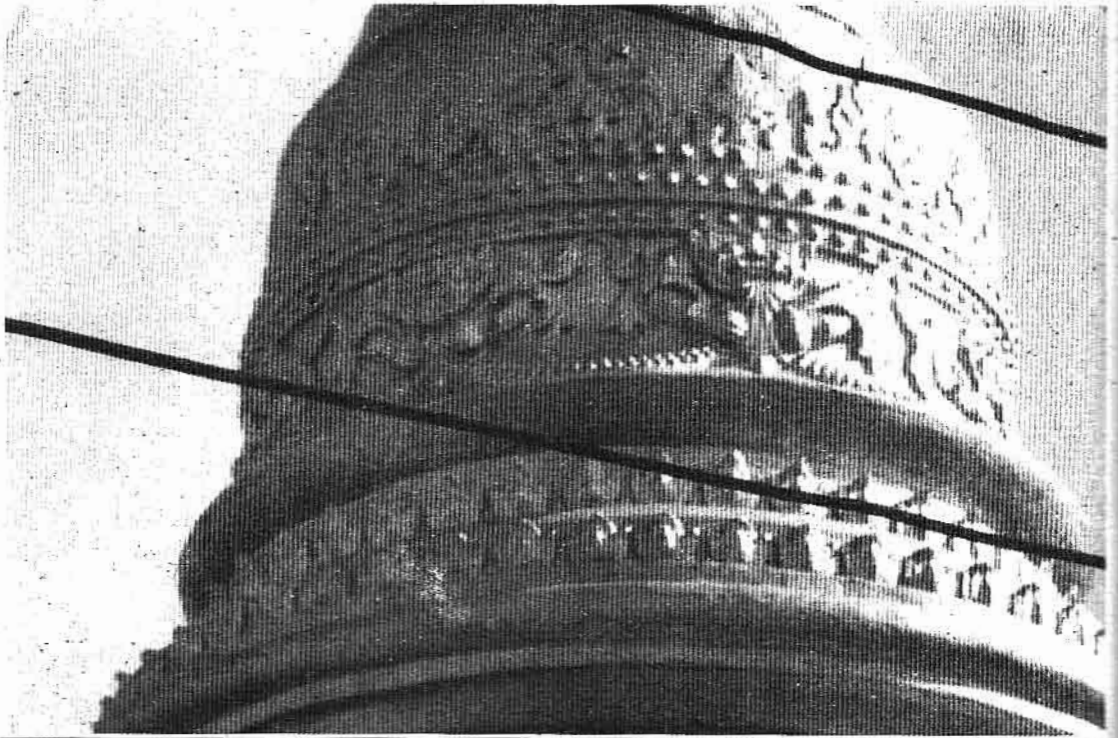
မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တိုင်ပင်
သောကြားတစ်ခုလုံး မောဟတည်း
ဘုရား အမိုက်မှောင်ဖုံးနေသော်
တည်း တရားဟောလျှင် သိနိုင်လောက်
သော အသိဉာဏ်ပါရမီရှိသူများ ရှိနေ
သေးကြောင့် ဟောမည့်သူမရှိက ထို
အသိ ဉာဏ်ပါရမီရှိသူများ မဂ်ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်မှ ဆုံးရှုံးကြရှာတော့မည့်
အကြောင်း သိမြင်တော်မူပြီးပင် ဖြစ်
သည်။

ထရားဟောရန် ဆုံးဖြတ် ဝန်ခံတော်
မူတော် မိမိကိုယ်တော်မြတ်အပေါ်

ကျေးဇူးပြုဖူးသည့်အပြင်၊ ဟောလျှင်
သိနိုင်သူများအား တရားဦးဖြင့် ကျေးဇူး
တုံ့ဆပ်ရန် အကြံဖြစ်တော်မူသည်။
ထိုအကြံအရ ဘုရားမဖြစ်မီ
အလောင်းတော်ဘဝက မိမိအား
လောကီဈာန် အဘိညာဉ်ရအောင်
ကျေးဇူးပြုခဲ့ပေးသော လောကီဆရာ
အာဠာရသေ့ကြီးနှင့် ဥဒက ရသေ့ကြီး
တို့အဘယ်အရပ်၌ ရှိနေကြသည်ကို
ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုတော်မူသည်။
အာဠာရသေ့ဆရာကြီး ကွယ်လွန်
သည်မှာ (၇)ရက်မျှသာ ရှိသေး၍
ဥဒကရသေ့ကြီးတို့ အဘယ်အရပ်၌
ရှိနေကြသည်ကို ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုတော်

မူသည်။
အာဠာရသေ့ဆရာကြီး ကွယ်လွန်
သည်မှာ (၇)ရက်မျှသာ ရှိသေး၍
ဥဒက ဆရာကြီးကား ယမန်နေ့ည
သန်းခေါင်ယံကလေးကမှ ကွယ်လွန်
သွားသည်။
ဘဝလွတ်မြောက်မှုကို မရရှိရုံ
သာမက သူတစ်ပါးဟော၍ပင် မနာ
ကြားနိုင်သော ရုပ်ကိုယ်ခန္ဓာမရှိသည့်
အရူပဗြဟ္မာတို့၌ ဖြစ်နေကြောင်း မြင်
တော်မူရာ...
‘ဆုံးရှုံးခြင်းကြီး ဆုံးရှုံးကာ နစ်နာကြရှာလေ
စွာ ဝိတရားကို နားလှော် လွတ်မြောက်ကြ
လေရာဇ်’

◆ အောင်ဆန်းတော်တော်၏ ဇိတ်လောင်းသပိတ်တို့မှ နားကျအောင်မှ ဘီလူးလက်သွက်ပန်းဆွဲကို အနီကပ် မြင်ဆွေ့ရသည့်ပုံ

ဟု ရင်သပ်တော်မူလေ၏။

ထို့နောက် ကျေးဇူးလည်းရှိ၍ ဟောလျှင် သိနိုင်သောသူများအား ဆက်လက် ဆင်ခြင်တော်မူရာ ဗာရာဏသီ မြို့အနီး မိဂဒါဝန်တောသို့ ထွက်ခွာသွားကြသော ပဉ္စဝဂ္ဂီ(၅)ဦးတို့ကို မြင်တော်မူ၍ မဟာဗောဓိပင်မှ(၁၈)ယူဇနာ (၁၄၄)မိုင်ဝေးသော မိဂဒါဝန်သို့ ခြေကျင်ကြွတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သားသမင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝန်တော၌ ပဉ္စဝဂ္ဂီ(၅)ဦးတို့အား ရှောင်ကြဉ်ရန် ဝဲယာအစွန်းလွန် လမ်းစဉ်နှစ်မျိုး လိုက်နာ ကျင့်ကြံရန် မစ္ဆိမပဋိပဒါ အလယ် အလတ်လမ်းစဉ် ခေါ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သစ္စာလေးပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော **“ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ္တန်”** (ဓမ္မစကြာ)တရားကို ဟောကြားတော်မူရာ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

မူရာ အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်သည် သောတာပန် တည်တော်မူပြီး နတ်ဗြဟ္မာ(၁၈)ကုဋေတို့မှာ တရားအဆင့်ဆင့် တည်တော်မူသည်။ တရားဒေသနာအပြီးတွင် မဟာပထဝီမြေကြီးလည်း မြည်ဟည်း တုန်လှုပ်သွားသည်။

ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောရာ ထိုနေ့ကား မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ် နေလည်း ဝင်စ၊ လလည်း ထွက်ပြု၊ ချိန်ဖြစ်သော **ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့ညနေချမ်း** ဖြစ်သည်။

နေလနက္ခတ်တာရာနှင့် ပျားပန်းခပ်မျှ တရားနာ လာကြသွားကြသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အရောင်အဝါများ တစ်လောကလုံး အခါမဲ့ပွင့်သောပန်းများကြောင့် ထူးခြားသော နေ့ကြီးတစ်နေ့လည်း ဖြစ်တော့သည်။

လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ (၄)ရက်တိုင်တိုင် ဓမ္မစကြာတရားတော်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်စေတော် မူရာ ဝပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ လေးဦးတို့လည်း တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက် တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး သောတာပန် တည်ကြလေသည်။

ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၅)ရက်နေ့တွင် **“အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်”**ကို ဟောတော်မူရာ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးပါးလုံး ရဟန္တာဖြစ်တော်မူကြလေသည်။

ထိုအခါမှစ၍ ကမ္ဘာလောကကြီးအတွင်း **“သံဃရတနာ”**ဟူ၍ ပေါ်ထွန်းလာလေသည်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့နှင့်အတူ မိဂဒါဝန်လော၌ ဝါကပ်တော်မူသည်။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီသူဌေးနှင့် သူဌေးကတော် F.13B, January, 2014.

• အကျောက်ထောင်ကုန်း
အကျောက်ထောင်ရှိ တံခွန်တိုင်
အကျောက် တုဂျာသိင်္ဃိ၏ အနီးထိုင်ထိုင်၍
တွေ့ရသော ထီးတော် •

ဆုတောင်းဖော်သား ယသ၊သတို့သား
သည် ချမ်းသာစွာဖြင့် စည်းစိမ်ခံကာ
နေထိုင်စဉ် တစ်နေ့သောအခါ ယသ၊
သတို့သားသည် ကာမဂုဏ်တို့ကို
မြို့ရာစက်ဆုပ်ပြီး နံနက်မိုးမလင်းမီ
မီးခါးဝန်ဘက်သို့ အိပ်မှ ထွက်ပြေးလာ
သည်။

မြတ်စွာဘုရားနှင့် တွေ့သောအခါ
အရားဟောတော်မူသဖြင့် သောတာ
ပန် တည်သွားသည်။ သားပျောက်
ထိက်ရှာသော ဖခင်သူဌေးကြီးအား
အရားဟောပြန်ရာ ဖခင်လည်း သော
တာပန်တည်၍ ဖခင်အား ဟောသော
အရားကို ထပ်မံနာကြားရသော ယသ
သတို့သားမှာ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားလေ
သည်။

နောက်တစ်နေ့ မြတ်စွာဘုရားနှင့်

ယသထေရ်တို့ မိခင်ဖခင်တို့ အိမ်သို့
ဆွမ်းစားကြွကြွပြီး တရားဟောတော်မူ
ရာ မိခင်နှင့် လူ့ဘဝက ယသဇနီးတို့
သောတာပန် တည်ကြလေသည်။

ထို ဗာရာဏသီသူဌေးကြီး ဇနီး
မောင်နှံနှင့် ယသထေရ်၏ ဇနီးဟောင်း
တို့သည် လောက၌ ပထမဆုံး(တေဝါ
စိက)သရဏဂုံသုံးပါး တည်ဆောက်ရ
သူတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ယသသူဌေးသား ရဟန်းပြုသွား
သည်ဟူသော သတင်းကို ကြားရ

သဖြင့် “ယသလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဝင်
ရောက်သော သာသနာတော်သည်
အမှန်တကယ် မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်
၍သာ ဖြစ်ရမည်” ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ
ကာ ယသထေရ်၏ သူငယ်ချင်း
ငါးကျိပ်လေး(၅၄)ဦးတို့ ရှေ့ဆင့်နောက်
ဆင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လာ
ကြသည်။

ထိုအခါမှစ၍ ဤကမ္ဘာလောကကြီး
အတွင်း မြတ်စွာဘုရားနှင့်တလွ
ကီလေသာ အာသဝေါ ကုန်ရင်းသော

ရဟန္တာခြောက်ကျိပ်တစ်ပါး ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်တော်မူကြ၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂီ(၅)ပါး၊ ယသ အမှူးရှိသော (၅၅)ပါးတို့ကား “ဟေတိက္ခာ” ရဟန်း များဖြစ်ကြကုန်၏။” ချစ်သား လာ လော့”ဟု ခေါ်ရုံမျှဖြင့် လူအသွင် ပျောက် ရဟန်းအသွင် ရောက်လာသူ များ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းများနှင့် ဘုရားသိမ်များတွင် ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦး တရားဦးဟောခန်း ပန်းချီ ရုပ်တု စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်ပူဇော် ထားကြသည်ကို တွေ့မြင်ဖူးမြော်နေ ကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

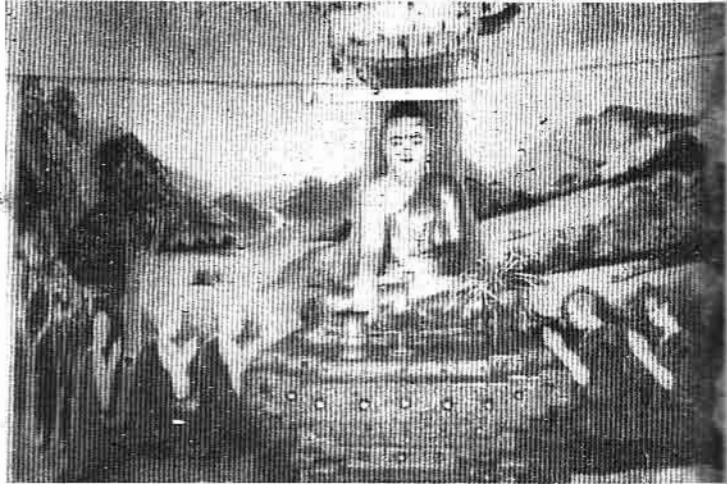
ထို့နောက် အရှေ့ဘက်တောင် ကုန်း မြောက်အရပ်မှ အောင်တော်မူ စေတီကို ကြည့်ညိုမှုပြန်ရာ စေတီ၏ အောက်ခြေ ခုံပေါ်၌ ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်နေ့ တွင် အောင်တော်မူစေတီတော်အား ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းမူ ပြုထားသည်ကို လေ့လာမိသည်။

အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌ ရှိ သော တန်ဆောင်းလှေကားမှ အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းမြေပြန့် ပေါ်၌ တည်ရှိသော သစ်ဖြူတောင် ကျောင်းကြီးဆီ ဦးတည်ကာ ပြန်လည် ရှိ စာရေးသူတို့ ဆင်းသက်လာခဲ့ကြ သည်။

သစ်ဖြူတောင် ကျောင်းကြီး၏ ကျောင်းဆောင် ဘုံပြာသာဒ်ထိပ်၌ ထီး တော်တင်စေတီ တည်ထားသည်မှာ လည်း ရှေးထားဝယ်ဗိသုကာ ပညာရှင် တို့၏လက်ရာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု အတွေးပုံရိပ်တိထွင်မှုကို ချီးကျူး ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ ဖြစ်ရလေသည်။

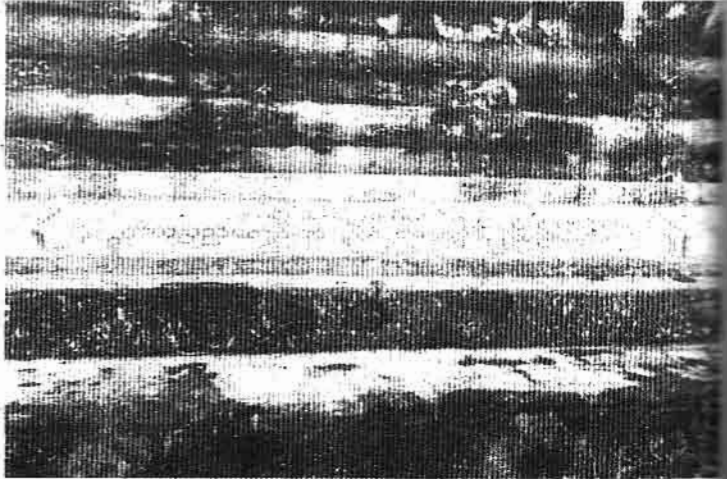
သစ်ဖြူတောင် ကျောင်းကြီး၏

၁၀၀ နဂုဏ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အရှေ့ဘက် ဘုရားသိမ်တွင် ပဉ္စဝဂ္ဂီ(၅)ဦးအား ဖွဲ့စည်းရာနှင့် တကွညီ ယောကြားစေသည့်အောက်

အောင်တော်မူစေတီ မြောက်ဘက် အောက်ခြေ၌ တွေ့ရသော ပြန်လည်ပြုပြင်မှု မှတ်တမ်း

မြောက်ဘက်တွင် သာသနာ့ အဆောက်အအုံအသစ်များ ဆောက် လုပ်ရန် မြေနေရာရှင်းလင်း ဆောင် ရွက်နေကြသည့် မြင်ကွင်းကိုလည်း လေ့လာကြည့်မိသည်။

ထိုကျောင်း၏ အနောက်မြောက် ထောင့် တောင်ကုန်းရှုရပ်မှ မြို့ထား ဝယ်တစ်ခွင် ကြည့်မိရာ ထားဝယ် လေဆိပ်လေယာဉ် ပြေးလမ်းကို မြင်သာထင်သာ လှမ်းမြင်ရသည်။

မြောက်အရပ်မှ ရှုမျှော်ကြည့်ပြန် သော် ဘိုးဘိုးအောင်တောင်ကို မြင်နေချိန် လွန်တောင်ရှိ ပြည်လုံးချမ်းသာစေ ထောက်ကိုမူ မှိန်းပျဉ် အဝေးမြင်ကွင်းသို့ ဖြင့် ရှုမျှော်ကြည့်လိုမိသည်။

အနောက်အရပ်တွင် တောင်ညို တောင်တန်းကြီး၏ တောင်စွယ်သည် ကပ္ပလီပင်လယ်ထဲသို့ ၎င်းလျှိုးကွဲ ပျောက်သွားလေသည်။ အနောက်အရပ်၌ပင် တ

◆ သစ်ဖြူတောင်ခြေ အနောက်ဘက်ရှိ ဝေတီထော်ဘို

◆ သစ်ဖြူတောင်ကျောင်းကြီး၏ ကျောင်းထောင် ဘုံပြာသစ်ထိပ်၌ ထီးထော်ဘက်ထော် တည်ထားသည့်ပုံ

တခေါ် လယ်ကွင်းပြင်ကြီးများ၌ နွေပေါင်းပင်များ စိမ်းစိုလျက်ရှိကာ မြို့ထားသယ်ကို သစ်ပင်ကြီး ငယ်ဖုံးလွှမ်းထားသော စီးမိုးမြင်ကွင်း။
အနောက်မြောက်ထောင့် အဝေးမြင်ကွင်းတွင် ဝဲကြီးတောင်၊ တောင်ကုန်းပေါ်၌ ကိန်းဝပ်သော ရွှေရောင်ဝင်းလက်စွာဖြင့် မြစေတီ၊ ထိုစေတီမှ

လှမ်းကျော်ကြည့်ရာ ထားဝယ်မြို့၏ ကျက်သရေဆောင် ရွှေတောင်စားစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် စိတ်ချမ်းမြေ့ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်နေတိ၏။
တောင်ပတ် ကားလမ်းအတိုင်း အနောက်မြောက်ထောင့်ရှိ ကွန်ကရစ်ကားလမ်းအတိုင်း ဆင်းသက်လာရာ

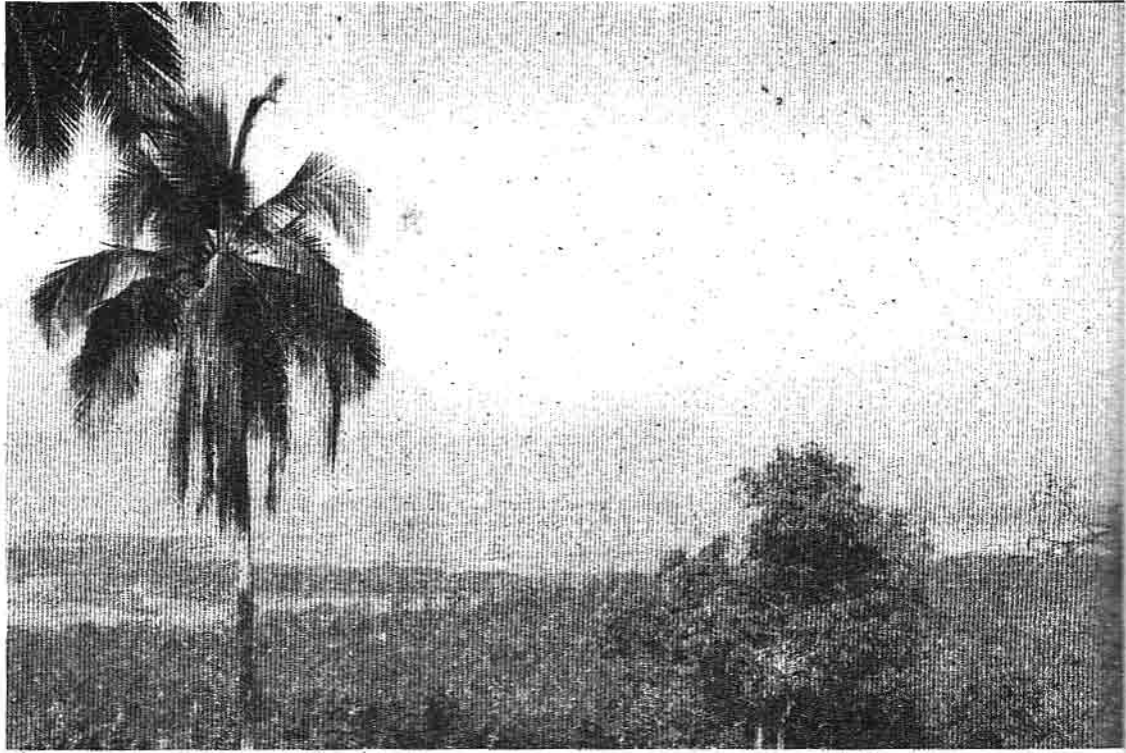
တောင်ခြေ၏ အနောက်ဘက်၌ စေတီတစ်ဆူ ပြန်လည်ပြုပြင်နေမှုကို တွေ့ရသည်။ ထိုစေတီ၏ ဘုရားပွဲတော်ကို တပေါင်းလတွင် ကျင်းပပြုလုပ်မည်ဟု သိရသည်။

ထို့နောက် တောင်ပတ်ကွန်ကရစ်ကားလမ်းနှင့် တန်ဆောင်းလှေကားထိပ်ရှိ မြေနီလမ်းမကြီးတို့ တွေ့ဆုံရာ သစ်ဖြူတောင် တောင်ခြေသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြလေသည်။

နံနက်(၁၀)နာရီထိုးပြီ နေရောင်ခြည်အလင်းသည် တဖြည်းဖြည်းမြင်၍ နေအပူရှိန်လည်း မြင့်လာပြီ။ ကူးတို့ရွာထဲမှ ဆွမ်းခံရာမှ ကြွလာသော သံဃာတော်တစ်ပါးအား ရှိခိုးဦးတိုက်ကာ သစ်ဖြူတောင် ကျောင်းတော်ခြေမှ ထားဝယ်မြို့သို့ ပြန်လည် ထွက်ခွာလာပါတော့သည်။

ရှေးအစဉ်ဆက်ကပင် သစ်ဖြူနဂါဗ္ဗရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာန် ၁၈၁

သစ်ဖြူတောင်တော်၏ အရှေ့ဘက်စတုရန်းပုံ ရှောင်မှ မြင်ရသော ထားဝယ်မြို့မြင်ကွင်း

တောင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘုန်းတော်ကြီး အဆင့်ဆင့်သည် တောရတည်တော်ကြမ်း ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား၊ စေတီ၊ သိမ်၊ ဇရပ် စသည်တို့ကို ရှေးမှပျက် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လာခဲ့သည့် အစဉ်အလာ သည် ယနေ့ ထားဝယ်သူ၊ ထားဝယ်သားတို့ အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်ရပါ၏။

ယခုအခါ သစ်ဖြူတောင်ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော် ဦးဝိသုတသည်လည်း ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား၊ စေတီတို့ကို ပြုပြင်ခြင်း တိုးချဲ့ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခြင်း စသည့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ စေတနာရှင် ပြည်သူများ ပါဝင်လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ဒါနကုသိုလ်ပြုကြရန် နိဗ္ဗာန်ဆော် ပန်ကြားလိုက်ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထားဝယ်မြို့မှ လေးမိုင်

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခရီးခန့်၌ တည်ရှိသော ကူးတို့ရွာ၏ အရှေ့ဘက် စပါးတောင်အောင်မြေ (၉)ဌာနအနက် အဝိဋ္ဌာန်အောင်မြေတစ်ခုဖြစ်သော သစ်ဖြူတောင်အောင်တော်မူစေတီတော်၌ အဝိဋ္ဌာန်တရားဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုကြရန် တိုက်တွန်းဖိတ်ခေါ် လိုက်ရပါကြောင်း...

ကြံဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကူညီပေးသော ဦးကျော်သက်(ကည့်ရပ်၊ ထားဝယ်မြို့)အား အထူးကျေးဇူး တင်ရှိပါကြောင်း...

သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်း၊ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး (ထားဝယ်)

- ကိုးကားချက်
- ၁။ ရှင်ကိုးရှင်နှင့် သမိုင်းဝင် ထားဝယ်ဘုရားများ၊ မောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်)။
  - ၂။ သာသနာ့တံခွန် ထားဝယ်ထေရ်မွန်များ၊ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)။
  - ၃။ ဗုဒ္ဓတရားတော် (သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။) (၁၉၉၅ ခုနှစ်)။
  - ၄။ သစ်ဖြူတောင်ကျောင်း ဆရာတော်ဦးဝိသုတ၏ မိန့်ကြားချက်များ။
  - ၅။ ကိုယ်တိုင် ဘုရားဖူး သွားရောက်ခြင်း၊ မှတ်တမ်းတတ်ပုံများကိုယ်တိုင်ရိုက်ကူးခြင်း (၂၅-၁၁-၂၀၁၂)။

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ပြောပြဆောင်ပါ။

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဝရုတစိုက်ရုံတာကတော့ ဓမ္မတာ ခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ကိုပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ တုန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဟောတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် ကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ် လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည့်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ခြုံရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ,သထက် ဝ, လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ,လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာတာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည့်လင်၊ ဗိုက်ပူနံကား ငါးစိပုခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက သိပ်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ကျွန်ုပ် ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ သွေးသားပေးပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ၊ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ,လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဝရုတစိုက် ပြုပြင်နေသင့်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထွေးခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

၁၀၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြင့်မာ တောရွှေအိမ် အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြင့်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထွေးမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလို့အပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း၊ စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြင့်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာလင်း
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၅၂

မဟာသက္ကနုခိုဝေတီထက်အိဋ္ဌာန် (ကြောင်မြို့)

ဖော်ပြ (L.L.B)

မဟာသက္ကနုခိုဝေတီနှင့်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ

စေတီတော်များနှင့် ရုပ်ပွားတော်များ
တို့တွဲအမည်အလိုက် သီးခြားအဓိဋ္ဌာန်
သီးသည့်ခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာ
ဘုရား ဦးပညာသိဒ္ဓိ၏ လမ်းညွှန်မှု
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ယခု ဖော်ပြမည့် အဓိဋ္ဌာန်မှာ
"အထာ" ဟူသော စာလုံးက ဘွဲ့အမည်
အောက်တွင် ပါရှိသော စေတီတော်များ
ကို ရွေးချယ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အနီးဝန်းကျင်မှာ
ကျွန်ုပ်တို့အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခဲ့ပြီးသော မဟာ
စေတီတော်အချို့ကို ဖော်ပြပါမည်။

မဟာသက္ကနုခိုဝေတီထက်အိဋ္ဌာန်ရှိ ရှမ်းယိတ်ပုံ၊ ယိုပွင့်ပွက်သီးနေသော သာသနိကအထောက်အပံ့တော်ရ

မဟာသုတောင်းပြည့်စေတီတော် (ကြိတ်မြို့)

- ၁။ မဟာသကျတိလောကမာရဇိန် ရွှေတိုင် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်
(ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရွှေတိုင်လမ်း)
- ၂။ မဟာဝပ္ပရုံသီ အိမ်တော်ရာစေတီ
(ဒဂုံမြို့နယ်)
- ၃။ မဟာဝိဇယစေတီ (ရွှေတိဂုံဘုရားအနီး)
- ၄။ မဟာဟေဓိဆုတောင်းပြည့်စေတီ
(ကမာရွတ်မြို့နယ်)
- ၅။ မဟာဝေဗမာနီစေတီတော်
(လှိုင်သာယာမြို့နယ်)
- ၆။ မဟာသကျအတုလမာရဇိန် အောင်တော်မူ စေတီတော် (ငါးထပ်ကြီး ဘုရားတောင် ဘက် ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းအနီး ဗဟန်းမြို့နယ်)
- ၇။ မဟာသဒ္ဓန္တရုံသီရွှေစေတီတော်ပြတ်ကြီး
(ကုန်းတလဘောင် စံပြကျေးရွာ၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်)

၁၀၆ နက္ခတ္တဓမ္မဗျူဟာဇာတ်

ပဲခူးမြို့တွင် ဝင်ခဲ့သော အဓိဋ္ဌာန် စေတီတော်များမှာ...

- ၁။ မဟာကြီးစေတီ
- ၂။ မဟာစေတီ

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးသို့ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်တွင် အောက်ပါ စေတီတော်များမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

- ၁။ မဟာသကျမုနိစေတီတော် (ကြိတ်မြို့)
- ၂။ မဟာသုတောင်းပြည့်စေတီတော် (ကြိတ်မြို့)
- ၃။ မဟာသိဝစေတီတော် (ထူးကြီးမြို့)
- ၄။ မဟာသိင်္ဂီစေတီတော် (မဲလေီကုန်းမြို့)

ယခု ဆောင်းပါးတွင် ကြိတ်၊ ထူးကြီး၊ မဲလေီကုန်းတို့မှ စေတီတော်များတွင် မဟာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပုံကိုသာ ဖော်ပြပါမည်။

မဟာသကျမုနိ စေတီတော်မှာ ကြိတ်မြို့သစ်ရပ်တွင် ဖူးမြင်ခဲ့ရသည်။ မုခ်ဝအနီး စေတီတော်ရင်ပြင်တွင် ခေမံသီရိအာရုံခံအတွင်းမှပင် ရှိသဖြင့် ထိုအာရုံခံအတွင်းမှာပင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပါသည်။

စေတီတော်၏ ဘယ်ညာ ပေသုံး၊ လေးဆယ်ခန့်အကွာတွင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းဖုံး၍ ယိုယွင်းပျက်စီးနေသော သာသနိက အဆောက်အအုံများကို စိတ်မချမ်းသာဖွယ် တွေ့ရှိရပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ရာခန့်က ထိုနေရာမှာ ရဟန်းသံဃာတော်များ သီတင်းသုံးပြီး လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀) ကျော်ခန့်မှစ၍ သီတင်းသုံးသူများ မရှိတော့ကြောင်း အနီးအနားမှ ဒေသခံ တချို့က ပြောပြသည်။

မဟာဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်မှာ ကြွဆင်းမြို့မရပ်၊ ရောဝတီမြစ်ကမ်းနား ရွှေသာလျောင်းမြတ်စွာဘုရားကြီး၏ ပရိဝုဏ်အနီးမှာ ဖူးတွေ့ရပြီး ထိုစေတီတော်အနီးမှာ အောင်တော်မူ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ကြီး (ကရုဏာမုဒြာ) ဇန္ဒကုဋိတိုက်ရှိသည်။

စေတီတော်ရှေ့ ရင်ပြင်မှာလည်း အာရုံခံတန်ဆောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ နေပါသည်။ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းမှာရော အောင်တော်မူရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာပါ မဟာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခုံပါသည်။

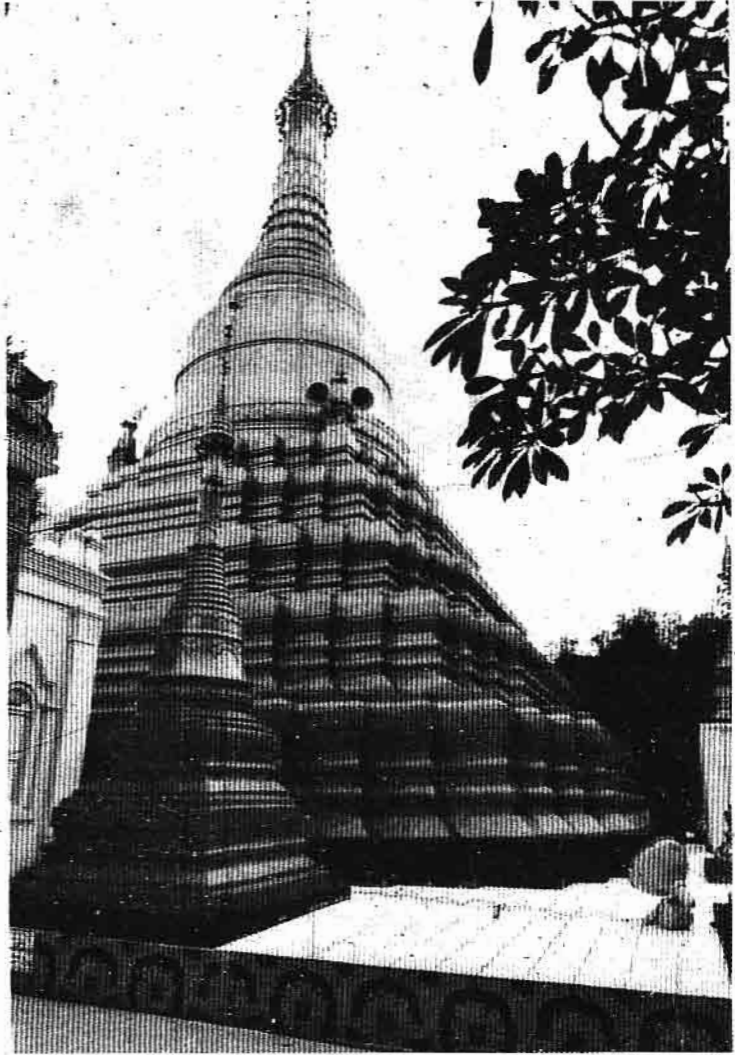
မဟာသီဝစေတီတော်မှာ ရောဝတီဘိုင်းဒေသကြီး မြန်အောင်-အင်္ဂပူတော်ကားလမ်း အင်္ဂပူမြို့နယ်အပိုင် ထူးကြီးမြို့ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ဖြစ်ရသည်။

ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့် သွားခဲ့သည်ဖြစ်၍ ဆောင်တက် မော်တော်ကားလမ်းအတိုင်း စေတီတော်ရင်ပြင်အနီးရှိ မော်တော်ကားလမ်း ရပ်နားရန် ခြေကွက်ကျယ်မှာ ကားရပ်ပြီးမှ ရင်ပြင်ဆောင်သို့ သွားခဲ့သည်။

အရှေ့ဘက်အာရုံခံအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာမဟာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခုံပါသည်။

မဟာသီဝစေတီတော်မှာ ထူးကြီးမြို့နှင့် အင်္ဂပူမြို့ကြား မော်တော်ကားလမ်းဘေး မဲလေီကုန်းမြို့တွင် တည်ရှိသည်။

မုခ်ဝကြီး(၂)ခုရှိသည့်အနက် လမ်းဆင်းမထားရသေးသော မှုခပ်ဘက်မှ ကားဝင်ပြီး စေတီတော်ရင်ပြင်ပေါ်သို့ ဆက်၍ ရင်ပြင်တော်ဘေးရှိ ဓမ္မာရုံဆစ်ခုအတွင်းမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခုံပါသည်။ မဟာသီဝစေတီတော်မှာ ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင်ရှိ၍ ရင်ပြင်ပေါ်သို့

▲ မဟာသီဝစေတီတော်(ထူးကြီးမြို့)

အင်္ဂတေလှေကားထစ်မှ တက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

“အောင်ကျော်သူကြွယ် ဘုရားတည်” ဟူသော လင်္ကာကို ဒေသခံအမျိုးသားတစ်ဦးက ရွတ်ပြသဖြင့် ဤစေတီတော်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်က တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

မြို့၏ ကျက်သရေဆောင် အဓိကဘုရားစေတီတော်ကြီးမှာ ဘုရားသမိုင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကျောက်စာချပ်

စိုက်ထူထားခြင်း (သို့မဟုတ်) လက်ကမ်းစာစောင် လေ့လာစရာများ ထားရှိလျှင် ကောင်းလေစွဟု ဆန္ဒပြုမိပေသည်။

မဟာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံမှာ မိမိဝင်လိုသော မဟာဆိုသည့် စာလုံးနှင့် ဘွဲ့အမည် စတင်ခေါ်သော စေတီတော်ရင်ပြင်၊ အာရုံခံ၊ ဓမ္မာရုံ စသည့် မည်သည့်နေ့ရက် မည်သည့်အချိန်တွင် မဆို ဝင်နိုင်သည်။

ဖယောင်းတိုင်(၁)တိုင်၊ အဖွေးတိုင်

မဟာသီရိဓမ္မိတော်(ခဲလိန်မြို့)

(၉)တိုင်ထွန်းပြီး မဟာကပ္ပိနသစ္စာ သုံးဂါထာကို တစ်ဂါထာဆုံး ပုတီး(၁) လုံးချ၍ (၁၀)လုံးပုတီးဖြင့် ပုတီး(၁) ပတ်ဖြစ်စေ၊ (၃)ပတ်ဖြစ်စေ၊ (၆)ပတ် ဖြစ်စေ၊ (၉)ပတ်ဖြစ်စေ မိမိအချိန်ရ သလောက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမှုပေးဝေခြင်းတို့ လုပ် ရသည်။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ၁။ ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော
  - တိဏ္ဍော = တိန်နော
  - လောကန္တဂူ = လောကန်တဂူ
  - သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
  - သမိဇ္ဈတု = သမိတ်ဈတု
  - ၂။ သန္တိ = သန်တိ
  - မဂ္ဂေါ = မက်ဂေါ

- မောက္ခော = မောက်ခေါ
  - စစ္ဆိက် = စစ်စန်တိက်
  - ၃။ တိဏ္ဍကန္တာရာ = တိန်နကန်တာရာ
  - ပုညက္ခေတ္တာ = ပုန်ညက်ခစ်ထော
  - အနတ္တရာ = အနတ်တရာ
- မဟာကပ္ပိနသစ္စာ(၃)ဂါထာအနက်
- ၁။ လောကန္တဂူ၊ လောကအဆုံးသို့ မြင်ထွင်းဖောက် ရောက်တော် သော။ ဝိဒ္ဓါ၊ သင်္ခါတရား ဖြစ်ပွား များကို မမှားထင်ထင် သိမြင်ထော် မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ် ဘဝသောတံ၊ သံသရာကြောင့် အခါခါမောရ ဘဝတည်းဟူသော ရေအလျှင်ကို။ တိဏ္ဍော၊ တု ခြောက်တော်မူခဲ့လေပြီ။ ဝေတေ

မဟာကပ္ပိနသစ္စာသုံးဂါထာ

၁။ ဘဝသောတံ ဟဝေ ဗုဒ္ဓေါ၊ တိဏ္ဍောလောကန္တဂူ ဝိဒ္ဓါ ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဂမန် မေ သမိဇ္ဈတု။	(ပုတီး ၁-လုံးချ)
၂။ ယဒိ သန္တိဂမော မဂ္ဂေါ၊ မောက္ခော စစ္ဆိက်ံ သုခံ ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဂမန် မေ သမိဇ္ဈတု။	(ပုတီး ၁-လုံးချ)
၃။ သံသော ဝေ တိဏ္ဍကန္တာရာ၊ ပုည က္ခေတ္တာ အနတ္တရာ။ ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဂမန် မေ သမိဇ္ဈတု။	(ပုတီး ၁-လုံးချ)

သစ္စာဝေဖန်၊ မလွဲကေန် အမှန်ဆို
ငြား ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ **မေ**၊
အကျွန်ုပ်၏။ **ဂမနံ**၊ အဝေးအနီး
ခရီးသွားခြင်းသည်။ **သမိဇ္ဈတု**၊
လိုရာသို့ရောက် ပြီးမြောက်ပါစေ
သတည်း။

၂။ **သန္တိဂမော**၊ ငြိမ်းအေးရာသို့ သွား
ကြောင်းဖြစ်သော။ **မဂ္ဂေါ**၊ မဂ္ဂင်
ရှစ်ခန်း ခရီးလမ်းသည်။ **ယဒိ**
ဂေက္ခန္ဓာ၊ စင်စစ်ကေန် အမှန်အား
ဖြင့်။ **မောက္ခောစ၊** ဘေးရန်
အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်မှလည်း
လွတ်မြောက်ပါစေ၏။ **အစ္စန္ဒိကံ**
သုခံစ၊ အလွန်ကဲဆုံးချမ်းသာလည်း
ဖြစ်ပါစေ၏။ **ဝေတေန သစ္စာဝေဖန်**၊
မလွဲကေန် အမှန်ဆိုငြား ဤသစ္စာ
စကားကြောင့်။ **မေ**၊ အကျွန်ုပ်၏။
ဂမနံ၊ အဝေးအနီး ခရီးသွားခြင်း
သည်။ **သမိဇ္ဈတု**၊ လိုရာသို့ရောက်
ပြီးမြောက်ပါစေသတည်း။

၃။ **သံယော**၊ အရိယာရစ်ဖော် သံဃာ
တော်သည်။ **ဟဝေ**၊ စင်စစ်။ **တိဏ္ဍ**

ကန္တာရော၊ သံသရာခရီးဝဲမှ ကူး
မြောက်တော်မူပြီး ဖြစ်ပါစေ၏။
အနတ္တရော၊ အတုမရှိ မြတ်တော်မူ
သော။ **ပုညက္ခေတ္တာ**၊ ကုသိုလ်မျိုး
စေတီ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေ
ကောင်း ဖြစ်ပါစေ၏။ **ဝေတေန**
သစ္စာဝေဖန်၊ မလွဲကေန် အမှန်ဆို
ငြား ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ **မေ**၊
အကျွန်ုပ်၏။ **ဂမနံ**၊ အဝေးအနီး
ခရီးသွားခြင်းသည်။ **သမိဇ္ဈတု**၊
လိုရာသို့ရောက် ပြီးမြောက်ပါစေ
သတည်း။

[**ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို**
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

မဟာအဓိဋ္ဌာန်တွင် စေတီအဆူ
အရေအတွက် ကန့်သတ်ထားခြင်း
မရှိပါ။ မည်သည့်မြို့ မည်သည့်ဒေသ

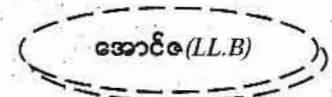
ဟူ၍လည်း ကန့်သတ်ထားခြင်း မရှိပါ။
မည်သည့်မြို့ရွာဒေသရှိ စေတီတွင်မဆို
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်သည်။ စေတီတော်
အဆူများလေ ကောင်းလေဖြစ်သည်။

ဤအဓိဋ္ဌာန်၏ ကိုယ်တွေ့အကျိုး
မှာ...

မည်သည့် အကြောင်းကိစ္စအတွက်
မဆို၊ မည်သည့်မြို့ရွာဒေသသို့မဆို
ရေကြောင်း လေကြောင်း ကုန်းကြောင်း
မည်သည့် ခရီးစဉ်မျိုးမဆို အတား
အဆီး အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲ
ဘေးရန်ဥပဒ် အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး
ကင်းရှင်းပြီး ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်
ရောက် ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။

အလိုရှိရာ ဉာဏ်ကိုလွှာသုံး
မိုးမြေရေအဆုံး...

ဝေတေနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

စာမျက်နှာ (၁၁၀)မှ အဆက်

ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ **ဗုဒ္ဓေ**၊ သုံးလောက
ထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၌။ **မေ မမ**၊ အကျွန်ုပ်၏။ **သရဏ**၊
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ **ဟိယသ္မာ**၊ အကြင်ကြောင့်။
ဝတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ **တသ္မာ**၊ ထို့ကြောင့်။ **မမ**၊ ကျွန်ုပ်
အား။ **ဝိယံ**၊ ချစ်ခြင်းဟူသမျှကို။ **တစေ**၊ အကယ် မလွဲသဖြင့်။
ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော။

ဟိ၊ ဘုရားကို ဆိုအပ်ပြီးသည်သာမက မှတစ်ပါး
တရားတော်ကို ဆိုဦးအံ့။ **ဓမ္မေ**၊ တရားတော်၌။ **သရဏာ**၊
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ **ဝတာ**၊ ရောက်၏။

ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ **သဗ္ဗအန္တရာယော**၊ အလုံးစုံသော
အန္တရာယ်တို့သည်။ **ဝိနဿန္တု**၊ ကင်းစဉ်လွင့်ပျောက် ကိုယ်သို့
မရောက်ပါစေသတည်း။

ဟိ၊ တရားတော်မှတစ်ပါး သံဃာတော်ကို ဆိုဦးအံ့။ **သံ**
ဃေ၊ သမုတိ ပရမတ် သံဃာတော်ဖြစ်၌။ **သရဏံ ဣတိ**၊

ကိုးကွယ်လျောင်း ပုန်းအောင်း မှီခိုရာဟူ၍။ **ဝတတ္တာ**၊
ဆည်းကပ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ **သဗ္ဗေ**၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော။ **ဒေဝါ**၊ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တို့သည်။ **ဓနံ**၊
သူတော်ဥစ္စာ ခုနစ်ဖြာဟု ဆိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မေတို့၏။
ပါဒါ၊ ခြေရွှေငွေ ကျောက်သံမြတ် ဝန်ကို။ **ဒေထ**၊ မကြာ
လက်ငင်း ခုချက်ချင်းလျင်ဆော ပေးစေသော ဝါ ပေးပါစေ
သတည်း။

မှတ်ချက် ။ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုး
ကို ပြီးစေသောကြောင့် ဉာဏ်ရှိတိုင်း ရွှေ ငွေ၊ ကြေးပြား၊
စက္ကူ၊ ဖယောင်းတိုင်၊ မီးခွက်၊ ရေးလျက် မန်းမှုတ်ဉာဏ်ရှိ
သလို ပြုလုပ်သုံးစွဲနိုင်၏။

ဟု ပါရှိသဖြင့် စာရေးသူနှင့်အတူ နှိုင်းအားထားကြသူများ
အကျိုးထူးများ ခံစားရရှိသည့်နည်းတူ အများပြည်သူတို့
ရရှိခံစားနိုင်ပါစေသတည်း။

သရာ ဦးမောင်မောင်ကျော်
(အ.လ.က-အင်းလေးခေါင်တိုင်)

နော(၉)တန် ဣ(၈)တန်

သရာ နိဗ္ဗာန်အောင်မြင်
(အ.ပ.က-အင်းလေးခေါင်တိုင်)

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း လောကီပညာရသစုံမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ အမှတ်(၂၁၈)မှ ဆောင်းပါးရှင် ရွှေဖြူ စောလွမ်းနိုင်(ဖြူးမြို့)မှ “ပညာရှင် အများ ဖြေကြားပေးပါ” ဟူသော စာမူဆောင်းပါးတွင် နော(၉)တန် ဣ(၈)တန် ဂါထာတော်နှင့် ပတ်သက် ၍ အစီရင်ခံ တင်ပြထားပါသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း လောကီ ပညာရသစုံမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာအမှတ် (၂၃၆)တွင် ဆရာစကြာအောင်(လှမှု ထူးချွန်)က နော(၉)တန် ဣ(၈)တန် ဂါထာတော်ထူးမြတ်ကြီး၏ မူရင်း၊ မူလ၊ မူမှန်ဂါထာတော်မြတ်ကြီးနှင့် အကျိုးကျေးဇူးများကို အဖေးပုစ္ဆာရှင် နှင့်တကွ အများအကျိုး ရည်မျှော်လျက် တင်ဆက်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည်လည်း ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူပြီးသော အင်းလေး ဒေသခေါင်တိုင် ဆုတောင်းပြည့် ဆရာတော်ကြီး အရှင်နန္ဒဝံသ၏ လက်ရေးစာမူကို လက်ရှိ ခေါင်တိုင် ဆုတောင်းပြည့်ဆရာတော် အရှင် ဣန္ဒြောဘာသထံမှ ဆည်းပူးရရှိအပ် သော နော(၉)တန်ဂါထာတော်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်နှင့် အများပြည်သူတို့ အကျိုး များစေရန် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါ

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂါထာတော်ထူးမြတ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ သည်။

နော(၉)တန်ဂါထာတော် ပြုံး နောဇ္ဇတိ ရွဇ္ဇနော၊ နနောနော နာနော ဣတ္တမောနနော နောနာနော ဘုဂ္ဂိရာဇာ ယုခါယာ နော နယော ဣတိဝိသော ဘဂဝါ ဝုတ္တာ ဣတိဝိ ပုန္နာ ယုခါယာ ဣတိဝုဒ္ဓေဟိ သရဏံ တစေ ဗေ ဒေဝ ပိယံယ ဣတိ ဝေပွဟိ သရဏံ သဗ္ဗအန္တရာ ယော ဝိနာသန္တ ဣတိ သံဃေဟိ သရဏံ သဗ္ဗဒေဝါ ဝနံ ဒေဝ။

နော(၉)တန်ဂါထာအနက် ပြုံး၊ ဝစီမြွက်ဟ မှန်သစ္စကြောင့် ကြံကြံသမျှ ကမ္မဥပသု အလုံးစုံ အကုန် ပြီးစေသော ဝါ၊ ပြီးစေသတည်း။

နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေမြို့တော်ကို။ ရုက္ခမာနော၊ ရှာမိုးတောင့်တ တပ်မက် လှသော။ နော၊ ငါတို့၏။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။ နော၊ နေမင်းအနွယ် ဖြစ် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်တို့ သည်။ နော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို ငါတို့ တပ်နှစ်သက်သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ကို တပ်နှစ်သက်သည် မဟုတ်။

နော၊ ငါတို့သည်။ ရုက္ခတိ၊ ကာမ ဂုဏ်ငါးပါး အယုတ်တရား၌ တပ်နှစ် သက်တတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏ သုံး လောကထွတ်ထား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားကား ငါတို့ကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ငါးပါး အယုတ်တရားတို့ကို မတပ်နှစ်သက် တတ်။

နော၊ ငါတို့၏။ နာ၊ နေမင်းအနွယ်

တော်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ နော၊ ငါတို့ကဲ့သို့မဟုတ်။ န၊ နိဗ္ဗာန်၌ တည်တော်မူ၏။ ဘုဒ္ဓိရာဇာနော၊ လူနတ်ပြဗွာ သတ္တဝါ။ ယ၊ ဘုံဌာနကို အစိုးရတော်မူသော တူရား မင်းဖျား မြတ်ဘုရားတို့သည်။ သုခါ ဝဟာ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာမြတ်ကို ဆောင်တတ် ပေးတတ် ၏။ ဝါ ဆောင်တတ်ပေ၏။

ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသခင်သည်။ ဣတိဝိဣဓိနာ ဝကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မရုပ် တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့သည်။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တာ၊ ရှိခိုးအပ်ပြီး သော မန္တရားသည်။ သုခါဝဟာ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

စာမျက်နှာ (၁၁၀) သို့

ကျေးဇူးတင်အားပေးပါ။

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်ရှင်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၈၀၁၅) ၂ ၀၀၀၈၇၂ (စာအတေး(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂) ဦးဘိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းဆောင်နိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူမနေ မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးပင် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းထောင့်၏။ ဟိုအနံ့၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မျှ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂုံးဂုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်ခြင်း ခံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ခြေလှမ်းလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာကုသပေးတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ချစ်သကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာကြာတ်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံခဲ့ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုတ္တိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျှော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ဖွဲ့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျူစင်း ၁၁၁

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက် လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ် မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကို အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ၊ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ် ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ၊ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ၊ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး စားပါတယ် ဆရာ”

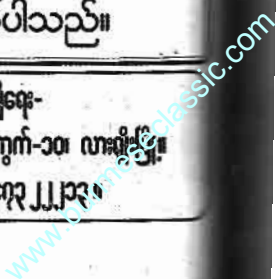
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ **ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင် ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်နွှာသားထိ ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ထိ လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နွှာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၉၄

ဝမ်းပြည်နယ်မြင့်ချိုရေး-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၇၃၃ ၂၂၂၃၃

ထူးခြားရှားပါး

သစ်ကွင်းကြီး

ရွှေမြောက်မြန်
မောင်ဖြူသိန်း

ထူးခြားရှားပါး သစ်ကွင်းကြီး အထောင့်

အပင်တစ်ရာမှာတစ်ပင်၊ အပင်တစ်
ဆောင်မှာ တစ်ပင်မရှိတဲ့ ထူးခြားရှားပါး
သစ်ကွင်းကြီးကို စာရေးသူ စတင်
တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒီကုက္ကိုပင်ကြီး
ဆောက် ဖြတ်လျှောက်ခဲ့တဲ့ လပေါင်း၊
နှစ်ပေါင်း မနည်းတော့၊ ဒီကုက္ကိုပင်ကြီး
နဲ့နေရာကတော့ ကြာနီကန်ရပ်ကွက်
ဆည်ကုန်းတောင်ပိုင်း ရွှေနတ်တောင်
ထင်းဘေး စာရေးသူအိမ်နဲ့ဆို ဘာဝေး
ဆိုလဲ ခြေလှမ်း(၂၀)လှမ်းရုံနဲ့ ရောက်
တယ်။

ဒါပေသိ “သတိမမူ ဂူမမြင်”၊
“သတိမမူ မြူတောင်မြင်” ဆိုသလို
သစ်နေ့(၅-၉-၂၀၁၃)နေ့ စာရေးသူ
ရွှေနတ်တောင်လမ်းထဲမှာ (၃)ပင် အိမ်
ထဲ(၁)အိမ် ဆောက်လုပ်ရာမှာ ဝင်
ဆောက်ကြည့်တော့ ပန်းရန်ဆရာ
ဆည်က ကိုခင်ဝင်း စာရေးသူ မိတ်ဖွဲ့
အားပြောပြီး အပေါ်မော့အကြည့်...

“ဟာ ဟိုမှာသစ်ကွင်းသစ်ကွင်းကြီး
အထောင့်”

“ခင်ဗျားပြောမှပဲ မော့ကြည့်မိတယ်
နဲ့ ဒီအပင်ကြီး သက်တမ်း ခန့်မှန်း
ဆို(၂၀၀)နီးပါး ရှိရောမယ်။ အင်္ဂလိပ်
ကုန် စစ်ဖြစ်တော့ ရွှေတောင်တိုက်ပွဲ
ဆိုတာ အကြီးကျယ်ဆုံး စစ်ပွဲဆိုဗျ”

“ကျွန်တော်လဲ ကြားဖူးတယ်၊
ကျွန်တော် ငယ်ငယ် (၁၅)နှစ်သား
အထည်းက ရန်ကုန် အစ်ကိုကြီး
သိပ္ပံသက္ကဏာ ဆရာ စောနောင်ဆီမှာ
တွေ့နေတာဗျ။

“ကျွန်တော်အစ်ကိုကြီးက ကျွန်တော့်
အိမ်ကောင်းထားပေးတာ။ ရန်ကုန်သား
သစ်ပိုင်း ဆိုပါတော့ဗျာ။ ဒီကို ၂၀၀၆
နှစ်မှ ပြောင်းလာခဲ့တာ။ ခုတော့
ရွှေနတ်တောင်သားပေါ်ဗျာ၊ ပျော်ရာမှာ
နေရ တော်ရာမှာနေရ ဆိုသလိုပေါ့
ဗျာ”

‘ခုဆောက်နေတဲ့အိမ်က ပိုင်ရှင် ဆောက်တာဗျ’
ဦးချစ်မြင့်၊ ဒေါ်အုံးကြယ်အိမ် မဟုတ် ‘ဒါနဲ့ ကိုခင်ဝင်း ဒီသစ်ကွင်းကြီးနဲ့
လာ’ ပတ်သက်ပြီး သိသလောက် ပြောခမ်း
‘ဟုတ်ပါဗျာ အိမ်ဟောင်းကို ပြောင်း ပါဗျာ၊ ကျွန်တော်က နက္ခတ္တဇာန်ခြည်
နက္ခတ္တဇာန်ခြည်မဂ္ဂဇာန် ၁၁၃

မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းမှာ စာရေးဆရာ ဗျ

‘ဪ ဟုတ်လား ကျွန်တော်လဲ အဲဒီမဂ္ဂဇင်းကြီးရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် တစ်ဦးပါဗျ’

‘ဒီလိုပါ ဒီသစ်ကွင်းကြီး ရှိတဲ့အရပ်မှာ မီးကွင်းခြင်း၊ အန္တရာယ်အပေါင်း၊ ကင်းဝေး စေခြင်း၊ မီးဖွားနိုင်တဲ့သူများ ဒီသစ်ကွင်း ကြီးအောက် ဖြတ်လျှောက်ပြီး အင်္ဂလိပ်မာလ သုတ် (၇)ဆက် ရွတ်ဖွားစေခြင်းဖြင့် လွယ်ကူ ချောမွေ့စွာ မီးဖွားနိုင်ခြင်း၊ ဗုံးကွင်းစေခြင်း ဆိုတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ ပေးစေသတဲ့ဗျ’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ နောင် တွေ့ရင်လဲ ခေါ်ပါပြောပါဗျာ’

‘နို့ နေပါဦး ခင်ဗျားက ဘယ်ဘက် ဒေသမှာ နေတာတုံး’

‘ကျွန်တော်နေတာ “မယားမာနီ” ကျေးရွာမှာပါ’

‘စာရေးသူ ရွှေနတ်တောင်လမ်းမှာ ထမင်းသုပ်သွားစားတော့ ဒေါ်လေး ဒေါ်တင်သန်းက လက်ယပ်ခေါ်တယ်။ ဒါနဲ့ သွားတော့...’

‘မောင်လေး ဘာတွေ မော့မော့ ကြည့်နေတာလဲ’

‘ကျွန်တော် ဒီသစ်ကွင်းကြီး အကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှာ စာရေးမလို့ အကြောင်းအရာ ရှာနေ တာ ဒေါ်လေး’

‘အတော်ပဲ ဒေါ်လေး ပြောပြမယ်’ ဒေါ်လေး ဒေါ်တင်သန်းဆိုတာ ယခင်တုန်းက ဆေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင်။ လုပ်သား(၅၀)ကျော်နဲ့ အလွန်အောင် မြင်တဲ့ ဆေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင်တစ်ဦးပါ။

‘ဒီလို မောင်လေးရဲ့ ဒီသစ်ကွင်း ကွင်းကြီးရှိတဲ့ အရပ်မှာ မီးကွင်းစေ တယ်။ ဗုံးဒဏ် ကာကွယ်စေတယ်။ မီးဖွားနိုင်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ဒီအပင် အောက် ဖြတ်လျှောက်ရင် လွယ်ကူစွာ

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေနတ်တောင်ကားလမ်းရှိ ထူးခြားကျယ် သစ်ကွင်းကြီး အနီးကပ်

မီးဖွားစေတယ်’
‘ဟိုခပ်လှမ်းလှမ်းက ဆန်တစ်ဆုပ် မွှော့ရုံကြီးက ဗုံးကွင်းလို့ ကျန်ခဲ့တာ လား’

‘ဟုတ်ပါတော် ရွှေတောင်မှာ ဗုံးကွင်းတဲ့ နေရာဆိုလို့ ဒီဆန်တစ်ဆုပ် မွှော့ရုံကြီးရယ်၊ ဦးလေးချူရဲ့ ဟိုက်ကြီး ရယ်ပဲ ကျန်ခဲ့တာ။ ကျန်တာတွေတော် တော်များများစစ်တလင်းဖြစ်ခဲ့တယ်’

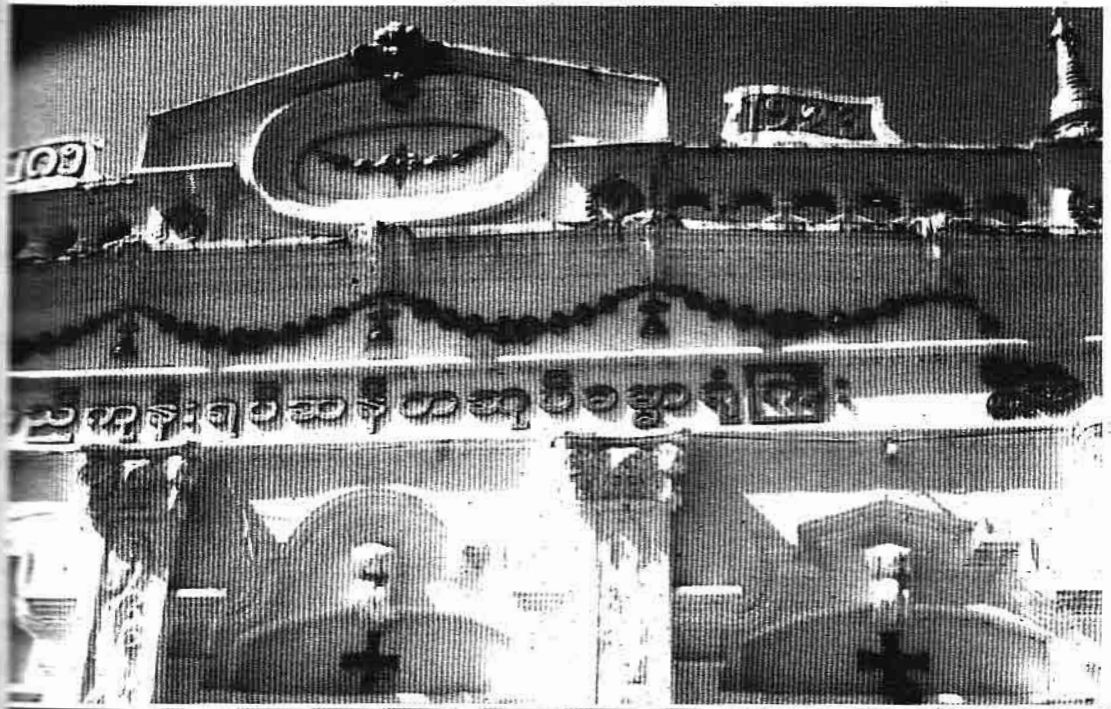
‘ဒေါ်လေး ဂျပန်ခေတ် မိတယ် မဟုတ်လား’

‘မိပါ့မောင် ခုံ မင်္ဂလာခန်းမလုပ်တဲ့ တို့ကြာနီကန်ရပ်က လယ်တီပိဋကတ် ကိုက်ကြီးလဲ ဗုံးဒဏ်၊ မီးဒဏ် မသင့်ဘူး ကွယ်။’

ဒီပိဋကတ်ကိုက်ကြီး ဟိုတုန်းက ဂျပန်တွေ ဆေးရုံလုပ်ခဲ့တယ်။ ဂျပန် ဆေးရုံကြီးဆိုပြီး နာမည်ကြီးပါတော်။ သရဲလဲ တယ်ခြောက်ဆိုပဲ’

‘ဒါနဲ့ ဒေါ်လေး ဒီဆန်တစ်ဆုပ်မွှော့ရုံကြီး(ပုံတူ) ကြီးအကြောင်း သိရင် ပြောပြမယ်’
‘ဒီ ဆန်တစ်ဆုပ်မွှော့ရုံကြီး(ပုံတူ)

◆ ရန်ကင်းဆက် ဝန်ထမ်းများသည် တည်တန်းရပ် သစ်ကွင်းကြီး စာနိရို ထပ်တစ်ဆင့် မွှော့ရုံကြီး

သည်အတိုင်း)ကို တို့အဖေ သခင်
ဆန်းခိုင်ကစပြီး ကမကထလုပ်တာ
မောင်လေးရေ။ သူဟာသူ သွပ်ဘူး
လေးတွေလုပ် တစ်အိမ် တစ်လုံး
ထိုက်ဝေ ပြီးရင်...

“အစ်ကိုတို့ အစ်မတို့ ဦးလေးတို့ ဒေါ်လေး
ထို့ ထပ်ချက်ပါနိုး ဆန်လက်တစ်ဆုပ်
ဒီဘူးလေးထဲ ထည့်ထားပေးပါဗျာ။ လကုန်
ရင် လာယူပါယ်”

ဆိုပြီး ဘူးလေးတွေပေး လကုန်ရင်
ထိုက်ဆု၊ တစ်တင်၊ နှစ်တင်းရရင်
ပြန်ရောင်း ဒီလိုပဲ ဆန်ရောင်းလာတဲ့
အည်းတွေကိုလဲ...

“ဦးလေးတို့ သဒ္ဓါတတ်အား နည်းများမဆို
ဆန်လှူခဲ့ပါဗျာ”

ဆိုတော့ ရက်ရက်ရောရော
ဆစ်ပြည် တစ်ခွဲ လှူကြသကွယ့်။

အေး အဲဒီငွေလေးတွေစုပြီး ဒီဆန်
တစ်ဆုပ်မွှော့ရုံကြီး ပြီးမြောက်အောင်
မြင်အောင် ဆောက်ခဲ့တာကွယ်။ ရပ်သူ
ဇာသား အများကောင်းမှုပေါ့ကွယ်။

ဒီလို ဆန်တစ်ဆုပ်စီ လှူရလို့ ခုတော့
ဆန်တစ်ဆုပ်မွှော့ရုံကြီးရယ်လို့ ယနေ့
တိုင်အောင် အထင်ကရ မှတ်တိုင်ကြီး
သဖွယ် ရန်ကုန် ပြည်လမ်းဘေးမှာ
ရှိနေတာပေါ့

ဗုံးကွင်းတဲ့ မွှော့ရုံကြီးပါ။ ပြောရဦး
မယ် သခင်ထွန်းခိုင်ကလဲ မျိုးချစ်ဗမာ
တပ်မတော်သားကြီး သခင်အောင်ဆန်း
ရွှေတောင်ကြာနီကန်ရပ်က အိမ်ကြီး
တစ်အိမ်မှာ ညအိပ်စဉ်က (ယနေ့တိုင်
ထိုအိမ်ကြီး ဆန်တစ်ဆုပ်မွှော့ရုံ
အနီးမှာ ရှိပါသည်။)

သခင်ထွန်းခိုင်တို့ အဖွဲ့နဲ့ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းတို့ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးပြီး
သရက်၊ မင်းတုန်းဘက် မသွားခင်မှာဘဲ
ဖက်ဆစ်များ တော်လှန်ဖို့ တစ်ခဲနက်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့ မတ်လတော်လှန်ရေးကို
ရွှေတောင်မြေမှာ ဆုံးဖြတ်သွားခဲ့တာ
လို့ သခင်ထွန်းခိုင်သား ဦးလေးစိုးက
စာရေးသူကို ပြောပြတာကို စာင်ပြရပါ
တယ်။

ဒီဦးလေးစိုးရဲ့ ဒေါ်လေး ဒေါ်တင်
သန်းဟာ မောင်နှမအရင်းတွေပါ။
ရွှေနတ်တောင်ဘုရားကြီးရဲ့ တောင်ခြေ
က ဇရပ်လေးမှာလဲ ဗိုလ်ချုပ်အောင်
ဆန်းတို့အဖွဲ့ ညအိပ်ရပ်နားခဲ့ပါသေး
တယ်။ (ယနေ့တိုင် ရွှေနတ်တောင်
ဘုရား ရောက်ခဲ့ရင် တောင်အောက်
မှာ ယနေ့တိုင် မပျက်မယွင်း ရှိနေ
ပါသေးတယ်။)

နောက် ဆက်ပြီး နှစ်(၅၀)ကြာတဲ့
တိုင် မပုပ်မသိုးတဲ့ သိမ်တောင်ဆရာ
တော်ကြီးဆီ အရောက်သွား ဖူးမြော်
ရင်း ဆောင်းပါးကောင်း တစ်ပုဒ် ရေး
ထွက်ပါဦးမယ်လို့ ကြားဖြတ်ကြေညာ
ဝင်ပါရစေ။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာ
ကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သီရိခိုး

သရဏာတုံသစ္စာ

ပဲခူး ကျော်စက်

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

တရားကိုသာ တစ်သက်တာ ခြံစွာ ကိုးကွယ်မည်။

သံဃာကိုသာ တစ်သက်တာ ခြံစွာ ကိုးကွယ်မည်။

ဘုရားကို ယုံပါ၏။ တရားကို ယုံပါ၏။ သံဃာကို ယုံပါ၏။ ဘုရား တရား၊ သံဃာမှ တစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာ မရှိပါ။

ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်... သစ္စာဟူ၍... မှန်တရားလည်း တိမ်းပါးမရှိ၊ မြဲစေတိလော။ တောင်နို့ မပြို၊ မယိမ်းယိုနှင့်။ (မန်လည်ဆရာ တော်)

သရဏာတုံသစ္စာအဓိဋ္ဌာန်(ကျင့်စဉ်)

ပရိတ်ပြုပုံ အဓိအာစဉ်

၁။ နှစ်သက်ရာ သီလ (သို့မဟုတ်) ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည် ပါ။

၂။ သီလယူအပြီးတွင်...

စိတ် စတောနေဝိသိက္ခာ ပဒါဟံ နစတေ... 'လွန်စွာနှစ်သက် ရှုအားသက်တော် အဆက်အသစ် အကျင့်အတည်နှင့် တွေ့ကြုံရ၍ ဓနု၊ လွတ်ရာစကားမှ ထောက်တည်ထားသော ကျင့်ထုံးသီလ သီလတော်မြတ်ကို ဘုရားတပည့်တော်သည် ဘယ်သောအခါမှ လွယ်လွယ်ကူကူ မရွန်လွှတ်မိ ခြောက်စွာဘုရား' ဟု ဆိုပါ။

၃။ ဘုရားရဟန္တာနှင့် နတ်မင်းကြီးများကို ပင့်ဖိတ်ရန်။

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အခါ ရောင်ခြည်တော် ကြွထွက် သွယ်ကွန်မြူး၍ ကြွတိသက်ယုံ ဘုရား တပည့်တော်၏ ဦးခေါင်းထက်၌ ရောက်

သစ္စာဆိုသည်မှာ မှန်ကန်ခြင်း ဖြစ်၏။ သစ္စာပြုရာ၌ ကောင်းသော အမှု အလုပ်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသော အမှု အလုပ်ဖြစ်စေ ဖြစ်ရပ်သဘောတရား မှန်ဖို့သာ ပဓာနဖြစ်၏။ သစ္စာဆိုရာတွင် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ထုတ်ဖော်တိုင်တည်၍ ကတိပြုသည်။

သစ္စာထား သစ္စာဆို၍ ကတိပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

'ဖတေန သစ္စဝဇ္ဇေန ဟောတုမေ ဖယ ဟံလံ'

ဤသို့ ဟုတ်မှန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် (အာယုဓမ္မနံ၊ ဝဏ္ဏဓမ္မနံ၊ သုခဓမ္မနံ၊ ဗလဓမ္မနံ) ရန်မာန်အောင် ကြောင်း ကောင်းမှုမင်္ဂလာ ဖြစ်စေသော။

(အသက်၏ ပွားများခြင်းသည်၊ အဆင်း၏ ပွားများခြင်းသည်၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်း၏ ပွားများခြင်းသည်၊ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား ပွားများခြင်းသည်၊ မေ-ငါ့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော)။

နေ့တိုင်း လိမ်ညာမှသားဆိုနေသော ပါးစပ်ဖြင့် သစ္စာဆိုသော် စွမ်းအားနည်း တတ်သည်ကို သတိထားရမည်။ အရေးကြုံမှထ၍ ရွတ်၊ ထ၍ သစ္စာပြု သော်လည်း အောင်မြင်မည် မဟုတ်။

၁၁၆ နုဗ္ဗတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိမိကလည်း ယုံကြည်မှု၊ ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါတရားဖြင့် စိရိယစိုက်ထားသင့်သည်။

ထုသန္ဓေ၊ ဤမြေသော်လည်း စောင့်စည်း မုသား ကျင့်သောအားဖြင့် စကားသစ္စာ၊ မှန်သောအခါကား ဩစာလေးနက်၊ ပေါ်စီတက်၍ နွယ်ပြက်သစ်ပင် ဆေးကပ်ဝင်၏။

(ပါရမီတော်ခန်းပျို့)

သစ္စာ- အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုခြင်းသည် အစွမ်းသတ္တိရှိသည်။ မီးကို ငြိမ်းစေ၏။ မိုးကို ရွာစေ၏။ အဆိပ်ကို ပြယ်စေ၏။ ရောဂါကို ပျောက်စေ၏။ အနှောင်အဖွဲ့တို့မှ လွတ်စေ၏။ အလောင်းတော်တို့ ဘဝတိုင်း သစ္စာပါရမီကို ခိုင်မြဲစွာ တည်ဆောက် ကြကုန်၏။

မှန်သော သစ္စာစကားကို ပြောဆိုနိုင်စွမ်း မရှိသူဖြစ်ကာ အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိနိုင်။ (ဗုဒ္ဓ)

ရတနာသုံးပါး ယုံကြည်သူများမှာ သစ္စာထိရောက်မှန်ကန်စေ၏။ သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာ ဖြူစင်ရန်လည်း လို၏။

သစ္စာနှစ်သက် ပုန္ဒြိန်ကြီးက သေပြီးသော်မှ ရှိပြန်ရ၏(မယဒေဝလင်္ကာ)

ဘုရားကိုသာ တစ်သက်တာ ခြံစွာ ကိုးကွယ်မည်။

တန်သီတင်းသုံးတော်မူပါ။

မဟာကရုဏာတော်ဓာတ်၊ မေတ္တာဓာတ်တို့ဖြင့် လွမ်းခြုံပတ်၍ စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။

ယာဘက်ပခုံးပေါ်၌ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကြီးများ ကြွရောက် သီတင်းသုံး စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။

ဝဲဘက်ပခုံးပေါ်၌ သိကြားမင်းကြီးနှင့်တကွ နတ်မင်းကြီးလေးပါး၊ သာသနာစောင့် နတ်မင်းကြီးများ၊ နတ်စစ်သူကြီးများ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာကြီးများ အားလုံး ကြွရောက်တော်မူကြပါ။ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါ။

၄။ မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး ကပ်လှူရန် ပူဇော်ရန်။

သိကြားမင်းနှင့်တကွ နတ်မင်းကြီးလေးပါး မြတ်စွာဘုရား မဟာသမယသုတ်၊ မဟာအာဇ္ဇာနာဠိယသုတ်တို့ကို ဟောတော်မူသောအခါ လာရောက်၍ တရားနာလာကြကုန်သော နတ်မင်းကြီးများ၊ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုလေးစား စောင့်ရှောက်တော်မူသော နတ်မင်းကြီးများအားလုံး ဤနေရာ၊ ဤဌာန၊ ဤဘုရားခန်းသို့ ကြွတော်မူကြပါ။

အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး စသည်တို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လှူဒါန်းပူဇော်ကြပါ။

မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်စားတော် ခွပ်တုတော်၊ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်တို့အား သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားပမာ ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းတော်မူပါ။ ပူဇော်တော်မူကြပါ။ နတ်မြတ်နတ်ကောင်းနတ်မင်းအပေါင်းတို့...

ဤကဲ့သို့ လှူဒါန်း ပူဇော်ကြသည့် အတွက်ကြောင့် နတ်မြတ်နတ်ကောင်း

နတ်မင်းအပေါင်းတို့မှာလည်း ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် ကြီးမားကြပါစေ။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါများလည်း ထွန်းလင်းကြပါစေ။ ကောင်းကျိုး အနန္တပြည့်စုံကြပါစေ။

အကျွန်ုပ်နှင့်တကွ အကျွန်ုပ်မိသားစုကိုလည်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ၍ ကောင်းကျိုးအနန္တပြည့်စုံအောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါ။

၅။ တောင်းပန်ဝန်ချ ကန်တော့ရန်၊ ခွင့်လွှတ်ရန်

အကျွန်ုပ်သည် အတိတနန္တရ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာ အဆက်ဆက်၌လည်းကောင်း၊ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ အနန္တငါးပါး ကျေးဇူးရှင်များ၏ အပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကျေးဇူးရှင်များ၏ အပေါ်၌လည်းကောင်း ပြစ်မှားမိသော ကာယကံမူ၊ ဝစီကံမူ၊ မနောကံမူများ ရှိပါက...

သည်းခံ၊ ခွင့်လွှတ်၊ ကျေနပ်ပါရန် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါ၏။ ဝန်ချပါ၏။ ကန်တော့ပါ၏။ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။ သည်းခံတော်မူပါ။ ကျေနပ်တော်မူပါ။

အကျွန်ုပ်၏ အပေါ်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ပြစ်မှားထားသော အပြစ်များရှိပါက အကျွန်ုပ်က သည်းခံပါ၏၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၏။ ကျေနပ်ပါ၏။

၆။ မေတ္တာဓာတ်ခံယူခြင်း

ကျွန်ုပ်သည် ဘုရား၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၏ မေတ္တာဓာတ်ကို ခံယူပါ၏။

မိဘဆရာသမားတို့၏ မေတ္တာဓာတ်ကိုလည်း ခံယူပါ၏။

သာသနာတော်စောင့် နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်မင်းအပေါင်းတို့၏ မေတ္တာဓာတ်ကိုလည်း ခံယူပါ၏။ ဆရာ

တော်ကြီးများ၏ မေတ္တာဓာတ်ကိုလည်း အထူးပြုခံယူပါ၏။

၇။ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ရန်
ယခု ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မည့် သရဏဂုံ သစ္စာသည် ကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်နေသော လုပ်ငန်းကိစ္စ မှန်သမျှ၏ ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်း အကျိုးငှာ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

သရဏဂုံသစ္စာ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါမည်။ မြတ်စွာဘုရားအား ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ နတ်မြတ်နတ်ကောင်းတို့လည်း ကြွရောက်ပြီး ပူဇော်ကြပါ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခေါ်ကြပါ။

ကျွန်ုပ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မည့် သရဏဂုံသစ္စာတို့သည် ကျွန်ုပ်နှင့် မိသားစုတို့၏ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ၊ အိမ်တွင်းအိမ်ပ၊ အရာမိတွင်းအရာမိပ နှစ်ဌာနတို့၌ ကျရောက်ပြီး ကျရောက်ဆဲ၊ ကျရောက်လတ္တံ့ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်အားလုံး ဖယ်ရှား၍ ကောင်းကျိုးမှန်သမျှ ပြည့်စုံရန် အစောင့်အရှောက် အရံအတား ဖြစ်ပါသတည်း။

၈။ သရဏဂုံသစ္စာပြုပုံ

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နတ္ထိမေ သရဏံ အညံ၊
ပုဗ္ဗေ မေ သရဏံ ဝရံ၊
ဓမ္မော မေ သရဏံ ဝရံ၊
သံဃော မေ သရဏံ ဝရံ၊
ဇောန သစ္စဝဇ္ဇနံ၊
ဇောတု မေ ဇယ ဖင်္ဂလံ၊
ဇောတု မေ အာယုဝနုနံ၊
ဇောတုမေ သုခဝနုနံ၊
သပ္ပရောဂေါ ဝိနုဿတု၊
သပ္ပန္နရာဇော၊
ယံယံက္ကစ္ဆံ သမိစ္ဆတု။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်
ဂစ္ဆာမိ = ဂစ်ဆာမိ
နတ္ထိ = နတ်ထိ
အညံ = အင်ညံ
ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော
ဓမ္မော = ဓမ်မော
ဇေတန = အေတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ
အာယုဇနံ = အာယုဇနံ
ဝိနဿတု = ဝိနတ်သတု
သဗ္ဗန္တရာယော = သပ်ဗန်တရာယော
က္ကန္တံ = အိတ်ဆံ
သမိဇ္ဈတု = သမိတ်တေ
အာနက်

ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ **ဂစ္ဆာမိ**၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ **နတ္ထံ**၊ တရားတော်မြတ်ကို။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ **ဂစ္ဆာမိ**၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ **ဂစ္ဆာမိ**၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ **မေ**၊ ဘုရားတပည့်တော်အား။ **အညံ**၊ ရတနာသုံးပါးမှ တစ်ပါးသော။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ **နတ္ထိ**၊ မရှိပါ။

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ **မေ**၊ အကျွန်ုပ်၏။ **ဓမ္မံ**၊ မြတ်လှစွာသော။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်ပါပေ၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ **မေ**၊ အကျွန်ုပ်၏။ **ဓမ္မံ**၊ မြတ်လှစွာသော။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်ဖြစ်ပါပေ၏။

သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ်သည်။ **မေ**၊ အကျွန်ုပ်၏။ **ဓမ္မံ**၊ မြတ်လှစွာသော။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်ဖြစ်ပါပေ၏။

ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့ ဟုတ်မှန်သော သရဏဂုံ သစ္စပါရမီ **သခဏ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတိ**

စကားကို ပြောဆိုရသောကြောင့်။ **မေ**၊ ဘုရားတပည့်တော်အား။ **ဇယမင်္ဂလံ**၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ **ဟောတု**၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်အား။ **အာယုဇနံ**၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ **ဟောတု**၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်အား။ **သုခဓမ္မံ**၊ ချမ်းသာစီးပွား တိုးတက်ကြီးပွားခြင်းသည်။ **ဟောတု**၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

သဗ္ဗရောဂေါ၊ ခပ်သိမ်းသော အနာရောဂါသည်။ **ဝိနဿတု**၊ ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ပါစေသတည်း။

သဗ္ဗန္တရာယော၊ ခပ်သိမ်းသော ကျရောက်ဆဲ ကျရောက်လတ္တံ့သော ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်မှန်သမျှသည်။ **ဝိနဿတု**၊ ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ပါစေသတည်း။

ယံယံက္ကန္တံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိတိုင်း။ **သမိဇ္ဈတု**၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမှန်သမျှ ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

မှတ်ချက် ။ **အထက်ပါ သရဏဂုံ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ၌ ပါဠိကို (၁၀၈) လုံးပုဒ်တိုးကျုံးဖြင့် တစ်နေ့လျှင် (၁၀၈) ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ အနက်ကို တစ်ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။**

မွေးနေ့မှစ၍ (၉)ရက် သုံးကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်ပါ။

၉။ ဆုတောင်းမှုပြုရန်

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် လည်းကောင်း၊ မိဘ၊ ဆရာသမားတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်စောင့် နတ်မြတ် နတ်ကောင်း နတ်မင်းအပေါင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် လည်းကောင်း ယခု ဘုရားတပည့်တော် ရွတ်ဆိုပူဇော် ရသော သရဏဂုံသစ္စာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး

ကြောင့် လည်းကောင်း ဘုရားတပည့် တော်နှင့်တကွ ဘုရားတပည့်တော်တို့ မိသားစုသည်။

ကိုယ်၏ကျန်းမာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရပါလို၏။ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ ဆင်းရဲကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာရလိုပါ၏။ ကြံစည်သမျှတောင့်တရာရာကောင်းကံ၌ လိုအင်ဆန္ဒ မှန်သမျှ ပြည့်စုံရလိုပါ၏။ ဘုရားတပည့်တော် ယခု လိုအပ်နေသော (...)ဆုနှင့် ပြည့်စုံလိုပါ၏။

၁၀။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေရန်

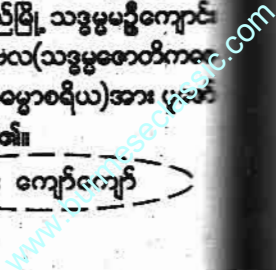
အကျွန်ုပ်ပင်ဖိတ်ထားသော သိကြားမင်းနှင့်တကွ နတ်မင်းကြီးလေးပါး သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီးများ အားလုံးသော နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်မင်းအပေါင်းတို့နှင့် မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယမမင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတိတ်ဘဝ ယခုဘဝ ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းနှင့် သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးမားကြပါစေ။ ကောင်းကျိုးအနန္တ လိုအင်မှန် သမျှ ပြည့်စုံကြပါစေ။

ယခု ပြုရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှေးရှေးက ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ် ကောင်းမှု အစုစုတို့၏ အဖို့ဘာဝ မှန်သမျှကို အမျှပေးဝေပါကုန်၏။ အမျှ ရ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ ကြပါစေ။

(၉)ရက်ပြည့်သောနေ့တွင် (၉)ကြိမ် (၉)ခါ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်း ပြုလုပ်ပါ။

ဤကျင့်စဉ်ကို ချီးမြှင့်သော ပေါင်းစာလည်ဖြူ သဒ္ဓမ္မမဉ္ဇိကျောင်း အရှင် ဉာဏမလ(သဒ္ဓမ္မဇောတိကဇာ သာသနာ့ဓမ္မောစရိယ)အား ပူးပေါင်း ကန်တော့ပါ၏။

ပံ့ပိုး ကျော်လှောက်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀ ၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ' မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့' ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးအော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ သူတယ်။ ထိုင်မှိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ပြောင်းညှာကိုင်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

ဒါဆိုရင် ဦးအော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ဖြည့်ဦး ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်' ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ' ဪ... ဦးအော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ' အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ' အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတို့ဖြစ်။ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကုသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း ထိုင် ခြေလက်တွေ ပြောင်းညှာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ထပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတာတို့ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆင်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ အဆင်မပြေတိုင်းမှိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ပြောင်းညှာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ် ဆရာ့တွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတာတို့ပါတယ်'

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ ထည့်ပေးပါ' ဦးအော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ပေးပါမယ်'

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ' ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ထပ်ဆုံရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မပြုခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေမှုတွေဖြစ်ခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံပြောင်းညှာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ပြောင်းညှာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီခဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ' ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီခဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုတေသနလမ်းကြီး၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖုန်း-၇၂၅၄၁

ဦးအော်ထွန်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်ထံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”
 “ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”
 “ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့။”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အနိုးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။
 ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၃ Y ၀၀၀၅၇၉)

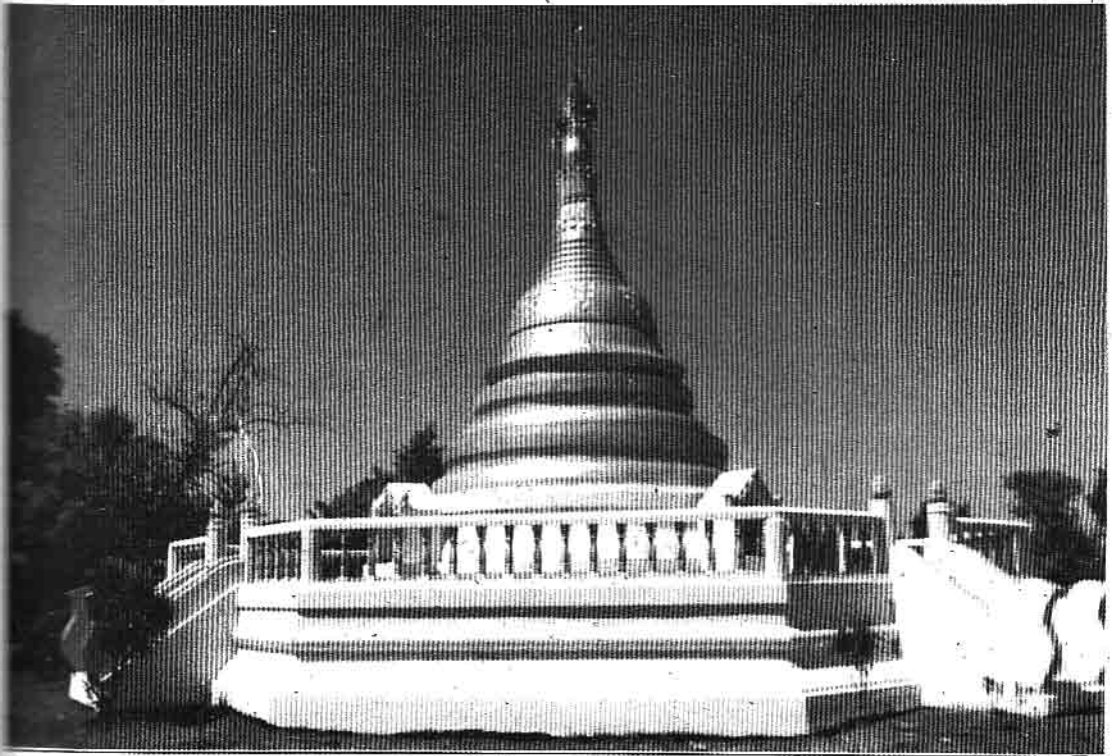
ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။
 အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။
 ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ပညာင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အနိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”
 ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ် ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ထံ သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။
 “မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ၇နန်း-၁၂၂၅၄၁

www.burmeseclassic.com

► တွန့်လင်း ထာဝံသင်္ဂြိုဟ်

ရွေးဟောင်း သမိုင်းဝင်

ရောမောင်

ရွေးဟောင်း သမိုင်းဝင်

နှင့် ဝထံ ဘိုးဘိုးအောင် အောင်မြေနှင့် အင်းတော်

ရာသီကူးပြောင်းကာလ ဆောင်းလေ
အေးအေးနှင့် မုန်တိုင်းမိုးရိပ်ကြောင့် အေး
အေးနှင့် ပူနွေးသောရာသီကို ခံစားနေ
ရပါသည်။ ယခုနှစ် ၁၃၇၅ခု၊ သီတင်း
ကျွတ်ကာလတွင်းဝင်ရောက်ခဲ့သည်နှင့်
အညာသာနွယ်ဝင် သူတော်စင်တို့
ကျွတ်လင်ကောင်းမှုပြုရန် စိတ်ဝင်စား
ကြပါသည်။

အင်္ဂုလင်တွင်း ဓမ္မာရုံများမှ ဝတ်
ဆင်နွှဲများ စုပေါင်း ဝတ်ရွတ်ပူဇော်မှု
များ အလှူအတန်းများ ဆထက်တိုး
တက်လာသည်ကို ယခင်နှစ်များထက်
ပိုမိုကြောက်စွာ တွေ့ရသည်။

EMMA May, 2014.

မှတ်မှတ်ရရ ယခုနေ့ညယျာဉ်မြို့တော်
မှ ဓမ္မပါလ ဝတ်အသင်းသူ/သားများ
သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် တောင်
တွင်းကြီးမြို့နယ် ဆပ်သွားအုပ်စု
တောင်စိမ်းကျောင်းတိုက်တွင် စ.မအင်း
စေတီတော်ထီးတင်ရန်တိုင်ပင်နေကြ
သည်။

သွားမည့်နေ့တွင် မိုးလေဝသမှ
ရာနှုန်းပြည့် ကြေငြာထားသော်လည်း
သွားမည့်သူများ ညနေပိုင်း ရန်ကုန်မှ
စတင်ထွက်ခွာခဲ့ရာ ရွာမလိုမိုးမှ ရာသီ
ဥတု သာသာယာယာနှင့် ပြောင်းလာခဲ့
သောကြောင့် ထူးခြားမှုနှင့်အတူ ခရီး

ထွက်ခဲ့ကြသည်။
လပြည့်နေ့ည ဆီမီးပူဇော်ရာတွင်
လည်း တောင်စိမ်းကျောင်းတိုက်အတွင်း
ရွှေမုန်လင်းစေတီတော်မှ နဂါးသဏ္ဍာန်
မီးညွှန်များနှင့် စေတီတော်တွင် အပူ
ဇော်ခံနေသည်ကို ထူးခြားစွာ မှူးမြင်ရ
သည်။

တောင်တွင်းကြီးမြို့သည် ယခင်
နှစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာရောင် ထွန်း
ပြောင်ခဲ့ပြီး ပိဿနိးဘုရင်မကြီး ထီးနန်း
စိုက်ခဲ့သော ပိဿနိးမြို့ဟောင်းနှင့်
အနီးဆုံးနေရာဖြစ်ခြင်း နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)
ကျော်ကာလက မင်းပြောင်းမင်းကြီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၁

www.burmeseclassic.com

တည်ထားခဲ့သော ရွှေအင်းတောင်
ဘုရား၊ ရွှေရောင်တော်ဘုရားကြီး။

မင်းပြောင်မင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီး
မဟာနုမာလာရတနာဒေဝီ တည်ထား
သော (ရခိုင်ဘုရားကြီး) တောစိမ်း
ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ရွှေမုန်လင်း
စေတီတော်နှင့် များပြားစွာသော တန်ခိုး
ကြီးဘုရားများကြောင့် တောင်တွင်းကြီး
မြို့မှာ ထူးခြားခဲ့သည်။ သာသနာ့နယ်
မြေ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အထူးစိတ်ဝင်
စားခဲ့သည်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ဆပ်
သွားအုပ်စု တောစိမ်းကျောင်းတိုက်
သို့ ကထိန်သင်္ကန်းကပ်လှူရန်အတွက်
(၁၅-၁၁-၂၀၁၃)ခုတွင် ညကားစီးပြီး
ခရီးထွက်ခဲ့သည်။

ကျောင်းတိုက်အတွင်း ဝင်မိသည်နှင့်
အေးမြသော အာရုံခံစားမှုများ ဖြစ်ပေါ်
ခဲ့မှုနှင့်အတူ ရွှင်လန်းတက်ကြွလာ
မိသည်။ မင်းပြောင်မင်းကြီးလက်ထက်
တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော တိမ်မြုပ်
ပျောက်ကွယ်နေသည့် ရွှေမက်လင်း
စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်ခဲ့
ရသည်။

ရွာသားများအား မေးမြန်းကြည့်ရာ
ယခင် တောစိမ်းကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ
မင်းကိုးကွယ်သော မင်းကျောင်းကြီး
ဖြစ်ခြင်း၊ စာပြန်ပွဲများနှင့်အတူ စည်ကား
သည်။ ကျောင်းတိုက်အတွင်း ရွှေမက်
လင်းစေတီတော်ကြီးမှာ ရွှေသလင်း
နှင့် ရွှေဒဂါး(၁)တင်းစီ အရပ်(၄)
မျက်နှာတွင် မြှုပ်နှံနွှာပနာထားသော
ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ဖြစ်ခြင်း။

နှောင်းခေတ် သိုက်ဆရာတို့ တူးဖော်
ကြရာ အစောင့်အရှောက်များ ဒဏ်ခတ်
၍ မြေပြင်ကို ရေအမှတ်ဖြင့် ကူးခပ်နေရ
သည်ကို ကျောင်းသားကလေးများ လာ
ရောက် နောက်ပြောင်ကြံမှ အသိဝင်

၁၂၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းတိုက်အတွင်း ရွှေမက်လင်းစေတီတော်မြတ်ကြီး

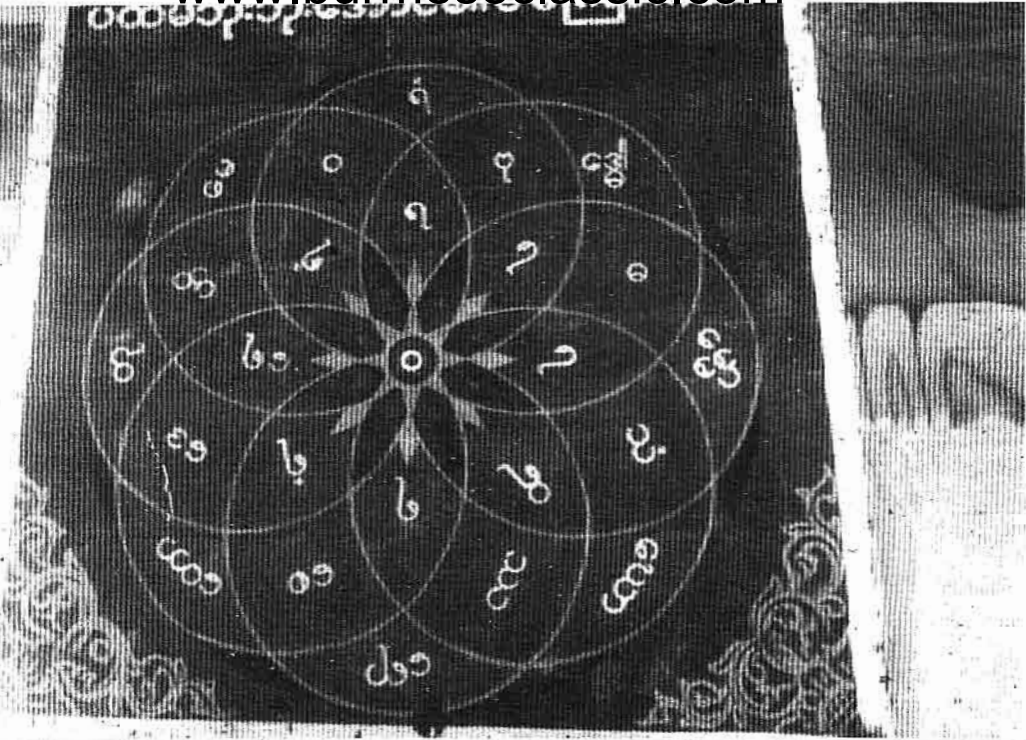
ကာ ထွက်ပြေးကြကြောင်း ဂေါပက
အဖွဲ့မှ လူကြီးများမှ ပြောခဲ့သည်။

အဆက်ဆက် ကျောင်းထိုင်ဆရာ
တော်များ ကျောင်းထိုင်ခဲ့ရာ ဆရာတော်
ဦးစန္ဒိမာလကထက်အထိ စည်ကားခဲ့ပြီး
နောက်ပိုင်း စေတီတော်ကြီးနှင့် ကျောင်း
တိုက်ကြီးမှာ သာသနာ ညှိုးငယ်၍
ဖုန်းဆိုးတောကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။
ယခင် သိမ်ဟောင်းကြီးမှာလည်း

ကျောက်တိုက်အငုတ်များ အဖြစ်သာ
တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်
စက်တင်ဘာလ(၂၂)ရက်တောင်တွင်
ကြီး ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ဘုရားကြီး
ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ပြီး အုတ်ပုံဘဝ ရောက်
ရသည်။

ကမ္ဘာအေး နယ်လှည့် သာသနာပြု
ဆရာတော် ဦးပညာဇောမု ဦးဆောင်
ဦးရွက်ပြု၍ ရွှေသလင်းပြင်နှင့် ရွှေဒဂါး

ပထမံ ဘိုးဘိုးထောင် ၈-မ ဖင်ထက်ကြီး

များ ဌာပနာခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်သည် ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရွှေမှန်လင်းစေတီ တော်မြတ်ဟု ဘွဲ့တော်နှင့် အောင် အတိတ်၊ အောင်နိမိတ်ယူ၍ ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့သည်။

ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ ရွှေမှန်လင်း စေတီတော်အနီး နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော် ဆက်တမ်းရှိသည့် ပထမံ အဘ ဘိုးဘိုးအောင် အောင်မြေ့နင်းသော နေရာမှ ဆိပ်ဖလူးပင် တည်ရှိသည် ဟု အသက်(၈၀)ကျော် ယခင် ဆိပ်ကျောင်း ဒါယကာ၏ မြေးဖြစ်သူ အဖေကြည်မှ ပြောပြသည်။

ယခင် မိဘများလက်ထက်မှ ရှိခဲ့ပြီး မိလိယံစဉ်ကပင် ဆိပ်ဖလူးပင်မှ ပန်း များ ကောက်ယူ၍ ဘုရားကြီးအား နှုတ်ဆက်ပုံနှင့် မကြီးမသေးဘဲ ယခုတိုင် မှန်သန်နေသောအပင်ဟု ပြောပြခဲ့ သည်။

ရွှေရောင်တော်ဘုရားကြီး၊ ရွှေအင်း တောင်စေတီနှင့် ရွှေမက်လင်းစေတီ တော်မြတ်ကို နေ့မွန်းမတိမ်းမီ ပူးမြော် ရန် ရွှေမက်လင်း(ခေါ်) ရွှေမှန်လင်း စေတီတော်အနီး ဆိတ်ဖလူးပင်အနီးရှိ အဘဘိုးဘိုးအောင်၏ အောင်မြေ့တွင် အောင်မြေ့နင်းပါက အဓိဋ္ဌာန်အောင်၍ လုပ်ခင်း ကိုင်တာ၊ နိုင်ငံခြားခရီးသွား၊ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ပဋ္ဌာန်းပါရမီ ဆက်များ ပွင့်ထွန်းအောင်မြင်သည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ ပြောချက်အရ သိရ သည်။

ယခင် တောစိမ်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာ လက်ထက်တွင် လက်လေးတစ်ခု ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။

“သင်ပုန်းကြီးလှေလှော်၊ ပြည် ကျော်တဲ့ကျောင်း၊ ကျောင်းသားလာ အကုန်ထောင်၊ ဦးစန္ဒိမာကျောင်း” ဟု စပ်ဆိုခဲ့သည်ဟု ပြောပြသည်။

တောစိပ်ရွာမှ ပထမံဘိုးဘိုးအောင် မွေးဖွားရာဇာတိမြေ လက်ပန်ရှည်ကျေး ရွာသို့ ဆိုင်ကယ်နှင့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဘိုးဘိုးအောင် တည်ထားခဲ့သော “ပူးပြည်အောင် စေတီတော်မြတ်” အား ပူးမြော်ရင်း ပထမံဘိုးဘိုးအောင် ၏ ဓာတ်ခန်းနှင့် “ဝ”တစ်လုံးစကြာ အင်းတော်ကို ကြည့်ရှုခွင့်ရခဲ့သည်။

အများကြည့်ရှုနိုင်ရန် ဓာတ်ပုံနှင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ပထမံ ဘိုးဘိုးအောင်၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၁၀၅ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၉)ရက် (၁၇၄၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၅)ရက်)ဟု ဒေသခံလူကြီးများ ပြောကြားချက်အရ သိရသည်။ ယခု အခါ နှစ်ပေါင်း (၂၀၀)ကျော်ရှိပြီဟု သိရသည်။

အပြန်တွင် မင်းပြောင်မင်းကြီး၏ ဝိဖုရား မဟာနုမာလာရတနာဒေဝီ

◆ နှစ်(၁၀၀)ကျော် ဖြစ်လာဖူးပင်

တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ရခိုင်ဘုရားကြီး(ခေါ်) အောင်မြေဇေယျစေတီတော် မြတ်ကြီးအား သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြော်ခဲ့ရသည်။

တည်းခိုရာ တောစိမ်းကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ညတွင် ဆီမီးများ ပူဇော်ခဲ့ရာ ထူးခြားစွာ မီးပန်းများကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

ရွှေမှန်လင်းစေတီတော်ကြီး ပြုပြင်စဉ်က အုတ်ပုံကြားမှ ဓာတ်တော်များ ရောင်ခြည်ကွန်ပြူးခဲ့သည်။ စေတီတော် ပြုပြင်ပြီးတစ်ခါ ရောင်ခြည်တော်များ ဖူးမြော်ခဲ့ရသည်ဟု ဂေါဟကအဖွဲ့များမှ ပြောခဲ့သည်။

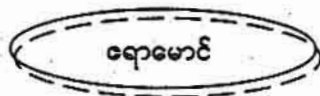
ထူးခြားချက်မှာ စေတီတော်မိဋ္ဌာန်၍ ကျောင်းအတွင်း အလှူအတန်းများ ပြုကြရာ ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းများ အမြဲတမ်း ပိုလျှံ၍ (၃၁)ဘုံသားများပါ ၀၀လင်လင် လှူဒါန်းရသည်ဟု ပြောပြ

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။
ယခုအခါ လာရောက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသူများ၊ ဘုရားဖူးများအား ဆရာတော် ဦးပညာဇောတ၊ ဦးနိမလ၊ ဦးကုန္တက ဆရာတော် သံဃာတော်များမှ ဦးစီး၍ သာသနာ့နယ်အောင်မြေမှ သာသနာ့အလံ စိုက်ထူ သာသနာပြုနေကြသည်။

သွားရေးလာရေး လွယ်ကူ၍ စီးပွားရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊ နိုင်ငံခြားခရီးအပြောင်းအရွှေ့များအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် အောင်မြင်ရာ အောင်မြင်ကြောင်း စေတနာသက်သက်ဖြင့် လမ်းညွှန်ရပါသည်။ မသိသူ သိ၊ သိသူ အောင်မြင်စေကြောင်း စေတနာဖြင့် ကြေညာအပ်ပါသည်။

သုတ ပွားနိုင်ကြပါစေ။

နယ်မှ စာဖတ်ပရိသတ်များသို့...

မိမိတို့ဧဒသတွင် အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါတ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား မှာယူနိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)

မိမိတို့ လက်ဝယ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ
(၁၂)လ စသည့် မိမိလိုသောလက် ရေးသား၍ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မှာကြားရန်လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

ဧဒုတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းဇာတို့တံ၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မှန်း-၀၀ ၂၄၂၂၆၇

www.burmeseclassic.com

စလေဆရာတော်ကြီး

အာ ဂေါ်သလ္လ

(အဘိဓဇာဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက)

မဟာထေရ်မြတ်ကြီးနှင့် ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံ

မရောက်တာ ကြာပြီဖြစ်သော မြွေ ဘုရားသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ဖြစ် သည်။ မြွေဘုရားပွဲများ တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ်သာ ပြီးသွားသည် မရောက်ဖြစ် မှန်းလျက်နှင့် ဝေးသည့်အဖြစ်ပါ။

ဒီနှစ် ဘုရားပွဲပြီးမှသာ မြွေဘုရားကို ဖူးမြော်သည်။ ဘုရားဖူးရင်း တောင်ဘက် တို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း စလေဆရာ တော်ကြီးကို သတိရမိသည်။

ယခင်က စလေကျောင်းတွင် ကျွန်မ တို့ ခြေရာတွေ ထပ်ခဲ့သည်ပဲ။ စလေ ကျောင်းသို့ရောက်လျှင် မြွေဘုရား သန္ဓေတည်သည့်အချိန်က မြွေဘုရား သို့ မကြာခဏ ရောက်ဖြစ်သည်။ ထို အချိန်က သွားလမ်းလာလမ်း ဒီလောက်ထိ မဝေးလှပါ။

စလေဆရာတော်ကြီးလည်း ပျံလွန် တော်မူခဲ့လေပြီ။ သီလရှင်လေး ခေါ်ကုသလစာရီလည်း မရှိတော့ပါ။ အဘုသွားနေကျ ကြီးကြီးလည်း မရှိ ဆော့၍ တစ်ကြောင်း အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် စလေကျောင်းသို့ ခြေဦး မလှည့်ဖြစ်တော့သည်မှာ ကြာနေပါပြီ။

ည ဘုရားဝတ်တက်ရင်း ထူးထူး ခြားခြား အာရုံထဲမှာ စလေဆရာတော် ကြီးကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ကြက်သီး မြန်းခနဲ ထမိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ကို ပိုပြီး သတိရမိသည်။

မေတ္တာတရားတွေ ကိန်းဝပ်နေသည့် ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က တရားသိ အောင် အားမထုတ်ခဲ့မိသည်ကို ယူကုန်း ရ ဖြစ်မိပါသည်။

ထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဦးကာ တရားဟောပြ ဆုံးမခဲ့သော် ထည်း တရားရအောင် ကျင့်ကြံအား ဆုတ်ခြင်း မရှိခဲ့သည့်အဖြစ်ကို နောင်တရမိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သင်္ကြန်အကျ

● စလေဆရာတော်ကြီး အာ ဂေါ်သလ္လ (အဘိဓဇာဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက)

နေ့မှ ကျွန်မတို့မြို့ကို ဒုလ္လဘရဟန်း များနှင့်အတူ နှစ်စဉ် ဆွမ်းခံကြွရောက် လေ့ရှိပါသည်။ သင်္ကြန်တစ်တွင်းလုံး ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာတွေကို ဒုလ္လဘ တွေနှင့် ကိုယ်တော်တိုင် ဆွမ်းခံကြွပါ သည်။

ကျွန်မတို့က အစဦးမှာ သံဃာတော် အပါးစေ့ ဆွမ်း ဆွမ်းဟင်းများလောင်း ခဲ့ပြီး နောင်နှစ်တွေမှာ ဆရာတော်ကြီး ကို နွားနို့ စသည်တို့ ကပ်လှူပြီး ဆွမ်း

မြတ်

ဆန်စိမ်းနှင့် အခြောက်ကို လောင်းလှူ ခဲ့ပါသည်။

နောက်ပါ သံဃာများနှင့် ဆရာ တော်ကြီး ကြွလာသည်မှာ အလွန် ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ သက်တော် မငဲ့ကွက်ဘဲ သာသနာ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်တော်မူသည့် ဆရာတော်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ ကျွန်မတို့ အဖွဲ့တွေ ကျောင်းမှာ ညအိပ်သွား ရောက်ပြီး ဆွမ်းဆက်ကပ်ကြပါသည်။ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ သံဃာတော် တွေ ဆွမ်းစားကျောင်းပေါ် တက်သည့် အခါ တစ်ဦးချင်းရော၊ အဖွဲ့လိုက်ရော လောင်းလှူကြပါသည်။

သင်္ကြန်တွင်းမှာ ဒုလ္လဘတွေကို ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် သင်္ချိုင်းမှာ တရားထိုင်ခိုင်းပြီး တရားပြလေ့ရှိပါ သည်။ ပဝါရနာနှင့် စာပြန်ပွဲတွေမှာ လည်း ကျွန်မတို့ကျောင်းမှာ ညအိပ်ပြီး သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်းကပ်ကြပါ သည်။

ကျွန်မအနေဖြင့် ဝါတွင်းကာလမှာ အပတ်စဉ် ကျောင်းသို့သွားပြီး ဥပုသ် စောင့်ပါသည်။ ဝါပမှာ အခါအားလျော် စွာ သွားရောက်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့ တစ်တွေ ကြုံလျှင် ကြုံသလို ဆွမ်းကပ်

ဖြစ်ပါသည်။ အလှူရှင်တွေလည်း ပေါများကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးလျှင် နည်းနည်းစီပဲ ဘုဉ်းပေးလေ့ရှိပါသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတာ နည်းသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးသည် ဖျတ်လတ်လျက် ရှိသည်မှာ အံ့သြဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

ကျွန်မတို့ကျောင်းမှာ ညအိပ်သည့် အခါ ဆရာတော်ကြီး ကျွန်မတို့နေသည့် ဧရိယာဆောင်သို့ ကြွလာပြီး တရားချီးမြှင့်လေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်မက တရားတော်တွေကို ကောင်းစွာ မမှတ်မိသော်လည်း ကြီးကြီးက မှတ်မိပြီး ကောင်းစွာ အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ပေါက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော်သာကြီးသည်။ အအားနေလေ့ မရှိပါ။ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ပြီးလျှင် စက္ခုပင်ရိပ်အောက်မှာ အုန်းလက်တံမြက်စည်း ပြုလုပ်နေတာကို မြင်ယောင်မိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ကျော်ကြားလာသည့်အခါ အားသည်မရှိတော့ပါ။ ကားတွေ တစ်ကားပြီးတစ်ကား လူတွေ တစ်စုပြီးတစ်စု ဆရာတော်ကြီးထံ လာရောက် ဂါရဝပြုနေသည်မှာ မြင်ရသူ ကျွန်မအဖို့ ဆရာတော်ကြီး ပင်ပန်းနေမှာကို တွေးမိပြီး စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်မိပါသည်။ ကျွန်မများ ငရဲကြီးနေမလား မသိပါ။

ဆရာတော်ကြီးက သက်တော်ကြီးသည်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ လာသံမျှ လူတွေကို ပင်ပန်းနှင်းနယ်မှုမရှိဘဲ သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာစေကြောင်း မေတ္တာကရုဏာဖြင့် ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သဖြည့်ဆည်းပေးလျက် ရှိပါသည်။ သူတော်ကောင်းတို့၏ မေတ္တာဓာတ်ကား ကြီးမားလှပါ

၂၅၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။

လူတွေ တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် လာရောက်နေသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးသည် အတွေ့မခံသည့်အချိန် မရှိခဲ့ပါ။ ကျိန်းတော်မူသည့်အခါရော ရှိရဲ့လား မသိပါ။ သတ္တဝါတွေကို မေတ္တာကရုဏာထားပြီး စောင့်ရှောက်နေသော သူတော်ကောင်းတွေအဖို့ မသက်သာလှပါ။

ထိုစဉ်က ကျောင်းမှာ ဥပုသ်သည်တွေနှင့် ပြည့်နေပါသည်။ သော်ကပင် ရိပ်အောက်မှာ မန်ကျည်းပင်ရိပ်နှင့် ကျောင်းဆောင်တွေမှာ ဥပုသ်သည်တွေ တရားဆွေးနွေးကြ၊ ဆရာတော်ကြီးကို မေးလျှောက်သည့်သူက မေးလျှောက်ကြနှင့် မြင်ကွင်းမှာ ကြည်နူးအားရဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ကြည်လင်အေးချမ်းသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာအေးရိပ်မှာ ကျွန်မအတွက် အမှတ်ရစရာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မမိခင်ကြီး ဆုံးပါးသည့် နှစ်လပြည့်မှာ မိခင်ကြီးအတွက် ဆရာတော်ထံ ဆွမ်းကပ်ရန် သွားခဲ့ပါသည်။

ကားမှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့်နေသော်လည်း ကားက တော်ရုံနှင့် ရောက်မလာပါ။ ခါတိုင်း ကျွန်မတို့ ကျောင်းကို သွားနေကျ အချိန်မှာ ဆွမ်းစားချိန် ကောင်းကောင်းမိရုံမက အချိန်တွေ ပိုနေပါသေးသည်။

ယခုမှ ဘယ်လို အနှောင့်အယှက်တွေ ဝင်သည်မသိပါ။ ကားက ရောက်မလာခဲ့ပါ။ အချိန်လည်း အတော်ကြာ သွားပါပြီ။ ဆွမ်းစားချိန် မိပါဦးမလားဟု တွေးပူမိပါသည်။

မော်တော်ကား လာပြန်တော့လည်း တော်ရုံနှင့်မထွက် ကြန့်ကြာနေပါသည်။ ဆွမ်းစားချိန်မမီမှာ အလွန်စိုးပြီး စိတ်မောနေရပါသည်။

မိခင်ကြီးအတွက် ဆွမ်းကပ်ချင်သဖြင့် ကျွန်မကပ်သည့် ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးဖြစ်မှာစိုးပြီး စိတ်သောက ရောက်နေပါသည်။ ပလိပ်ကားဆိပ်ရောက်တော့ ဆိုက်ကားစီးပြီး စလေကျောင်းသို့ သွားရပါသည်။

ကျောင်းရောက်၍ ဆရာတော်ကြီးကို ဆွမ်းကပ်ဖို့ မိပါသေးသလားလို့ သိလရင်လေးကိုမေးတော့ ဆရာတော်ကြီး ဘယ်အချိန် ရောက်နေသည်မသိပါ။ ကျွန်မနာမည်ခေါ်ပြီး...

“စိတ်ပူပါနဲ့ ဆွမ်းကပ်ဖို့ မိပါတယ် စိတ်ဒေးဒေးထားပါ”

ဟု လှမ်းပြောရာ ကျွန်မမှာ လန့်သွားမိပါသည်။ ကျွန်မစိတ်ကို သိနေသော ဆရာတော်ကြီးကို ဝမ်းသာကြည်ညိုမိပါသည်။ ကျွန်မ ကပ်မည့် ဆွမ်းကိုများ စောင့်နေသလား မသိ။ ကျွန်မစိတ်ထဲ ဖြစ်နေတာကို သိနေသဖြင့် တကယ်ပဲ အံ့သြကြည်ညိုရပါသည်။

ကျွန်မက တရားသာ ရချင်သည့် ဝိရိယက နည်းပါးပါသည်။ စာအုပ်တွေ ဖတ်ပြီး ကောင်းနိုးရာရာတွေကို ကျွန်မနှင့် သင့်တော်မလား အထင်ဖြင့် လိုက်ပြီး အားထုတ်မိပါသည်။ ငါးသိုင်းမှာ ဟင်းဟုန်သည်ကို အမှတ်မထားမိ။

ကျွန်မ ဝင်လေထွက်လေကို ဂဏန်းစဉ်အတိုင်း လိုက်မှတ်နေပါသည်။ တစ်နေ့ကျောင်းရောက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးကို ကန်တော့သည့်အခါ ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်မ မှတ်နေသည့် ဂဏန်းစဉ်က နည်းစနစ် မကျ၍ ထင်ပါသည်။

ကျွန်မကို “ဂဏန်းစဉ်အတိုင်း မမှတ်နှင့် ဝင်လေဖြစ် ထွက်လေ ပျက် မှတ်ပါ” ဟု ကျွန်မနှင့် သင့်တော်မည့် တရားကို ပေးပါသည်။ ကျွန်မ

လည်း ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်မစိတ်အစဉ်ကို သိနေသဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် အံ့ဩကြည်ညိုရပါသည်။

ကျွန်မနှင့် ကိုက်ညီသည့် တရားကို ဗုဒ္ဓါလံထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးက ပေးခဲ့ပါလျက် ကျွန်မ အသုံးမကျမှုကြောင့် ဆရာတော်ကြီး မှာထားချက်အတိုင်း ငြိုးစားအားထုတ်မှု မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့၍ ဝေါက်ပေါက်မြောက်မြောက် မဖြစ်ခဲ့သဖြင့် အချိန်တွေကို လွန်စွာ နှာမြောမိပါသည်။

ဟိုးယခင်က ယခုအချိန်လောက် အသိတရား မရှိသေးပါ။ ထိုအချိန်တုန်းကသာ အသိတရားရှိပြီး ကြိုးစားစာရေးအားထုတ်ခဲ့လျှင် ယခုမှာ ခရီးဝေါက်လောက်နေပြီး ဆရာတော်ကြီး မိန့်မှ ဆရာတော်ကြီးကို အားနာမိပြီး အာရုံထဲမှာ ဆရာတော်ကြီးကို ဦးချထားပန်မိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး တရားဟောရင်း ကျွန်မတို့ တရားရစေချင်သည့် စိတ်ထောင့်ဖြင့် တရားအသိကို ဆရာတော်ကြီး လက်ရေးနှင့် ရေးပေးခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ရေးကို ကျွန်မ စာအုပ်အဖုံးအတွင်းမှာ ထားထားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ခဲတံနှင့်ရေးပေးသဖြင့် တချို့စာလုံးတွေ မထင်တော့ပါ။ ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ရေးအပေါ် မြူးထပ်ပြီး ရေးရမှာ မသင့်တော်သဖြင့် အတိုင်းပဲ ထားရှိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ရေးပေးထားသည်မှာ

အနုပညာဒ တိုက်ဆိုင်သော အသိပေါ်လာ ဝါးခန္ဓာပုတ်ပါ ဒုက္ခသစ္စာပါ
 ...
 ဆရာတော်ကြီး လက်ရေးက လှပါသည်။ အချို့စာလုံးတွေ ဖတ်မရသဖြင့် အတိုင်းပဲ ထားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး

၏ စာကို သိသမျှ ဖြည့်စွက်ပြီးလည်း မရေးခဲ့သဖြင့် အရှိအတိုင်း ထားလိုက်ပါသည်။ ဒီအကြောင်းအရာတွေက တရား အားထုတ်ဖူးသူတိုင်း သိပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက တရားဓမ္မကို သိလွယ်မြင်လွယ်စေရန် လင်္ကာဆောင်ပုဒ်များဖြင့် ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မ မှတ်သားထားသည်များကို ဆရာတော်ကြီးကို ပူဇော်သောအားဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

- ၁။ အာရုံပညာဒ တိုက်ဆိုင်သော အသိပေါ်လာ ဝါးခန္ဓာ ပုတ်ပါဒုက္ခသစ္စာပါ။
 ပညာဒအာရုံ၊ တွေ့ထိဆုံ ပေါက်၍လာ သိပညာ၊ သိပညာကိုယ် လက္ခဏာတင် လွတ်အင်ဒိဋ္ဌိသာ၊ ဒိဋ္ဌိလွတ်က ပယ်လေး၊ ပုရု လွတ်သည်သာ။
- ၂။ မရှိတရား အရှိထား၊ မှားကြတိုသို၊ အရှိကိုယ် အမြဲထပ်၊ လွဲအပ်တို့သို၊ အကြောင်းနှစ်ရပ်၊ ပေါင်းစပ်မှတ်၊ ဖြစ်အပ် ကျိုးစပွား၊ ကျိုးပွားကိုယ် လက္ခဏာတင် လွတ်အင် ဒိဋ္ဌိသာ၊ ဒိဋ္ဌိလွတ်က ပယ်လေး၊ ပုရု လွတ်သည် သာ။
- ၃။ မြင်မြင်သမျှ မေတ္တာဖြင့် ပြုနိုင်ပါစေ၊ ခင်မင်သမျှ ဖန်ဆင်းလို့ ရှိနိုင်ပါစေ။

ထင်မြင်သမျှ သစ္စာနှင့် သုံးနိုင်ပါစေ။
 တရားထူး တရားမြတ်ကို သိလွယ်
 ရောက်လွယ်ကြပါစေ။

**စာရှုသူ သုတေသီနှင့်
 ဝါသနာရှင်များသို့**

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသား ပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီးလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်ကုသိုလ်တော်ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အာရုံ	ပညာဒ	အသိစိတ်
အဆင်းများ	မျက်စိ	စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်
အသံများ	နား	သောတဝိညာဉ်စိတ်
အနံ့များ	နှာခေါင်း	ဃာနဝိညာဉ်စိတ်
အရသာများ	လျှာ	ဝိဟာဝိညာဉ်စိတ်
အပူအအေး အပူအအေးအကြမ်း	} များ ကိုယ်	ကာယဝိညာဉ်စိတ်
အနက်စွဲများ ပြန်တွေးဟူသမျှ		မနောစာတ်
..... ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ပျက် မပြတ်နေသည်။		

စကြာမင်း

တိုင်ရင်းဆေးပုံအမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ”

“ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ့ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ”

“အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့”

“အေး အဲဒါကြောင့် ငါ့အံ့ညူနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ညူဘနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ့ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့”

“ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနို့နို့ မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်”

“ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်”

“မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ့ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်”

“သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့အခြားဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေထိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်”

“အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ”

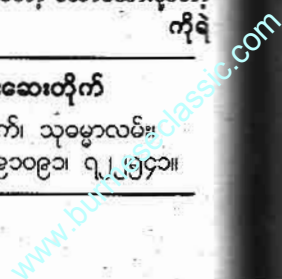
“ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ့ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့၊ ချီက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရိုက်လဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်ပညာပဲနဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေပတင်သလို ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ့်...”

ကိုရဲ

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (စ) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

၁၃၇၆ ခုနှစ် နှစ်သစ်မှာ

ထံ့ကောင်းပြီးမှ ကောင်းကြစေဖို့

ကောင်းနှစ်
(ကျိတ်လတ်)

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်သို့ ဆက်ရှိ၍ လာခဲ့ပါပြီ။ ၁၃၇၆ ခုနှစ်၏ မဟာဘုတ်မဟာဘုတ်မှာ (၄)ကြွင်း မဟာဘုတ် ဖြစ်ပါသည်။

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

} ကုဋ္ဌဂြိုဟ် တနင်္ဂနွေ(အလုပ်) - အမိပတိ
 တနင်္လာ(ငွေ) - ရာဇ
 အင်္ဂါ(စိတ်) - အထွန်း
 → အနိဋ္ဌဂြိုဟ် သောကြာ(စိမ်) - သိုက်

(၄)ကြွင်းမဟာဘုတ်တွင် ကုဋ္ဌဂြိုဟ် အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာသော ဂြိုဟ်(၄) များမှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ တနင်္လာဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့် သောကြာဂြိုဟ်တို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် အလုပ်အကိုင် အိမ်ထောင်ရေးဂြိုဟ် ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ထုပ်ဌာနတွင် ရပ်တည်နေ၍ ဤ နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ သည် အိမ်ထောင်ရေးများ၊ အလုပ် အကိုင်များ အဆင်ပြေချောမွေ့ အောင်မြင်ကြပါလိမ့်မည်။ (အမိပတိဌာနသည် အလုပ်အကိုင် သဘောအရ စိုးရိမ် စောတော့ မကင်းတတ်ပါ။)

အိမ်ထောင်ရေးနှင့် အလုပ်အကိုင် ကောင်းသောအခါ တနင်္လာ

(အချစ်ရေး၊ ငွေရေးကြေးရေး)ဂြိုဟ် သည် ရာဇဌာနတွင် ရပ်တည်နေ၍ ငွေရေးကြေးရေးများ၊ ချစ်ရေးချစ်ရာ များ အဆင်ပြေ ချောမွေ့လာကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

လူတို့သည် ငွေကြေးကိစ္စများ၊ ချစ်မှု ရေးရာများ အဆင်ပြေ ချောမွေ့နေ သောအခါ အင်္ဂါ(စိတ်)၊ စိတ်ခံစားမှု) ဂြိုဟ်သည် အထွန်းဌာနတွင် ရပ်တည် နေ၍ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူး ရမှုများကို ပြည့်ဝစွာ ခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်မှု များ ရရှိနေကြသောအခါ သောကြာ (အနုပညာ၊ စိမ်ခံ)ဂြိုဟ်သည် သိုက် ဌာနတွင် ရပ်တည်နေ၍ မြန်မာနိုင်ငံသူ

နိုင်ငံသားများတို့သည် အနုပညာ (ရုပ်ရှင်၊ သဘင်၊ ဂီတ၊ စာပေ)တို့ဖြင့် ပျော်ရွှင်ကြရမှုများနှင့် စည်းစိမ်ခံ...

စိမ်ခံပစ္စည်းများစွာဖြင့် အိစက် ညက်ညောသော မွေ့ရာထက်ဝယ် ပန်းခင်းသောလင်းထက်ဝယ် အေးချမ်း ကြည်သာ ချမ်းမြေ့စွာ အောင်ကြောင်း မင်္ဂလာ အဖြာဖြာဖြင့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်ကို သာသာလေး လျှောက်လှမ်းဖြတ်သန်း ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ် ကောင်း၊ သတင်းကောင်းပါး ရေးသား လိုက်ရပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်ကလည်း အချို့ပေါ် သကာလောင်းဆိုသလို မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ မကောင်းသော အညံ့ များ ပပျောက်၍ ကံပွင့်ကံမြင့်ကာ ကံ ကောင်းပြီးရင်း ကောင်းအောင် မေတ္တာ စေတနာ ရှေ့ထား၍ တစ်နှစ်တာ အတွင်း ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် အစွမ်း ထက်ယတြာများကို အလွန် တိကျ မှန်ကန်လှသော မြန်မာ့ရိုးရာ ဆန်းကျမ်း ဗေဒပညာဖြင့် သေသေချာချာ စိစစ် တွက်ချက်၍ ရေးသားတင်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၉

လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ကံအကောင်းကြီး ကောင်းကြပါစေ။ အန္တရာယ်ရှင်းဘေးကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာစွာဖြင့် လိုရာဆန္ဒဟူသမျှ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်ဝကြပါစေသတည်း။

(အဟောပိုင်းတွင် မွေးနံဂြိုဟ်ပရိယာယ် တစ်ခုတည်းကိုသာ ရွေးချယ်၍ ဟောပေးထားပါသည်။ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် ယတြာများကိုသာ ဦးစားပေး တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။)

တနင်္ဂနွေသားသမီး

ချူချာတတ်၊ ရောဂါဘယများတတ်သော်လည်း စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။ ထင်ထားတာဖြစ်၊ ထင်မထားတာများ ဖြစ်လာတတ်သည်။ ဖြစ်လာသည်က အကောင်းတွေဖြစ်မည်။

လာဘ်လာဘတို့ ရွှင်မည်။ ဖခင်၊ ကြီးကဲသူတို့ထံမှ လက်ဆောင်တို့ရမည်။ သူတို့၏ အကျိုးပြုခြင်း ခံရမည်။ အင်း၊ အဆောင်တို့ ဝင်လာတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်များ မထင်မှတ်ဘဲ အဆင်ပြေလာမည်။

လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း ထူးခြားသော လာဘ်ရွှင်မှုများ ကြုံတွေ့ရမည်။ အိမ်ခန်း ရှာဖွေသူများ အဆင်ပြေမည်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေလာမည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊ စနေ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက် ၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇီး

များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးပါ။

မကောင်းသော အင်္ဂါများ၊ လျော့နည်းပပျောက်ရန်

- ◆ ဝက်၊ ဝက်ဝံ၊ လိပ် အဆင်ပြေရာကို အစာကျွေးပါ။
- ◆ ဘုရားတွင်တံမြက်စည်း မကြာခဏ သွားလှည်းပါ။
- ◆ စာလေး (သို့မဟုတ်) ဆိတ် အစာကျွေးပါ။
- ◆ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း မကောင်းသူကို အစားအစာကျွေးမွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ★ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို ပေါက်ပေါက်ပွင့် ကပ်လှူပါ။
- ★ အင်္ဂါထောင့်မှနေ၍ ဖေမြို့ပန်း (၅)ပင် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ★ ဘုန်းကြီးကို ပန်းသီး(၅)လုံး ကပ်လှူပါ။
- ★ ကိုရင်ကို အာလူးကြော်လှူပါ။
- ★ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို နွေစဉ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ★ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး(၉)ပတ် နွေစဉ်စိပ်ပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး

အိမ်မကပ် အသွားအလာများနေမည်။ အငြိမ်မနေရ၊ လှုပ်ရှားမှုများနေတတ်သည်။ ကံကောင်းခြင်းနှင့် ကံဆိုးခြင်းကို ယှဉ်တွဲ၍ ကြုံတွေ့ရမည်။

ပြင်ပရန်အတိုက်အခံ များနေမည်။ မမြဲသော သဘောတရားတို့ကို မျက်စိထင်ထင် ကြုံတွေ့ရမည်။

ငွေများ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ဖြစ်နေမည်။ မိခင်၊ အစ်မတို့နှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲရန်ပေါ်မည်။ အချစ်ရေးများ ကောင်းတော့မလိုလိုနှင့် အဖျားရှူးသွားမည် ရည်ရွယ်ထားသော အလှူမင်္ဂလာကံများ မတင်မကျ မရေမရာ ဖြစ်နေတတ်သည်။ ငွေမမြဲတတ်ပါ။

ဆောင်ရန်

ပထမကောင်း အင်္ဂါ၊ ဒုတိယကောင်း ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးမပေးပါ။

မကောင်းသော အင်္ဂါများ၊ လျော့နည်းပပျောက်ရန်

- ◆ ဦးခေါင်း မကောင်းသူကို အစားအစာများ ကျွေးပါ။
- ◆ ခွေးလေလွင့်ကို ဝက်သားဟင်း(၄)တုံးကျွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ★ ကြာသပတေး အရပ်မှနေ၍ စံပယ် (၃)ကုံး ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ★ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို ဆီးယိုပန်းကန် ကပ်လှူပါ။
- ★ ဘုန်းကြီးကို စာအုပ်လှူပါ။
- ★ ကိုရင်ကို သကြားလုံးများ ကပ်လှူပါ။

- ★ **ဝိန္ဒာမထိမန္တန်**ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ★ **ဝိနောဗုဒ္ဓေါ**ကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီး

အစစအရာရာ အနေအထား ကောင်းနေပါသော်လည်း သောက နာမိဒများကတော့ တွေ့ကြုံနေရမည်။ အဆိုးအညံ့များ အနည်းငယ် ရှေ့က ခြံပြီးမှသာ အကောင်းကြုံရတတ်သော ဇာတာမျိုးဖြစ်သည်။

အလုပ်ကိစ္စ၊ အိမ်ကိစ္စ အနည်းငယ် ပူပန်စရာ ကြုံမည်။ ညီငယ်၊ ညီမငယ် တို့အတွက် ရတက်မအေး ဖြစ်ရတတ်သည်။ ခင်ပွန်းသည်အတွက် ပူရပင်ရ တတ်သည်။

အစွပ်အစွဲခံ၊ ဝေဖန်ခံရတတ်ပြီးမှ နိက္ခမ္မာရုံခံရမည်။ စက်ပစ္စည်းများ ဝင် ထာတတ်ပြီး စိတ်ညစ်စရာ ကပ်ပါလာ တတ်သည်။ စာအုပ်အဟောင်းများ ဝင်မည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက် များ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ကျောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ စနေ၊ တနင်္လာ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက် များ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးမပေးပါ။

မကောင်းသော အညံ့များ လျော့နည်း

ပျောက်ရန်

◆ ကောင်းသားများကို စာအုပ်လှူပါ။

- ◆ သူတောင်းစားကို သရက်သီး(၆) လုံး လှူပါ။
- ◆ ခွေး(သို့မဟုတ်) ကျီးကန်းကို အစာ ကျွေးပါ။
- ◆ နွမ်းပါးသူ၊ ဒုက္ခိတတို့ကို ငွေကြေး စွန့်ကြဲပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ★ အင်္ဂါထောင့်မှနေ၍ ပျဉ်းမ(၅)ညွန့် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ★ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို ဆီထမင်း ကပ်လှူပါ။
- ★ ဘုန်းကြီးကို အာလူးကြော် ကပ်လှူ ပါ။
- ★ ကိုရင်ကို ရွှေချို၊ ဆန္ဒင်းမကင်း ကပ်လှူပါ။
- ★ ပထမံဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ★ ဗုဒ္ဓေါသိဒ္ဓိကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ် စိပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

စိတ်မတည်မငြိမ် ဖြစ်မည်။ သူများ အတွက် အသက်ရှင်နေရသကဲ့သို့ ခံစားရမည်။ စိတ်ဆင်းရဲ ဒေါသထွက် စရာတို့ ကြုံမည်။ မကောင်းသောဘက် သို့ စိတ်များ ယိုင်နေတတ်သည်။ ထင်မှတ်မထားသော ကိစ္စတို့ ထဖြစ်တတ် သည်။ စိတ်လေ၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ များ ကြုံတွေ့ရမည်။

ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်း သည်ဖြစ်စေ ဘာမဆို အကြိမ်ကြိမ် ကြုံမည်။ ရွှေထွက်မည်။ လူလိမ်ခံရ တတ်သည်။ ရေလမ်းခရီး အညံ့ရှိ သည်။ သားသမီး ညီအစ်ကို မောင်နှမ တို့ ကျန်းမာရေးညံ့တတ်၊ မိမိကို ဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်တတ်သည်။ ရွှေ အဝင်မခံရ။

ဆောင်ရန်

တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသား များ၊ နွေရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေး မည်။

ကျောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ နာမည် ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက် များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးမပေးပါ။

မကောင်းသော အညံ့များ လျော့နည်း

ပျောက်ရန်

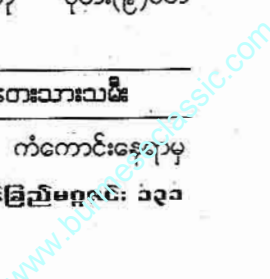
- ◆ သူစိမ်းကလေးများကို အုန်းယိုကျွေး ပါ။
- ◆ သူတောင်းစားကို လိမ္မော်သီး(၄) လုံး လှူပါ။
- ◆ ခွေးလေလွင့်များကို ထန်းလျက်များ ကျွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ★ ကြာသပတေးအရပ်မှနေ၍ စိန်ခြယ် (၃)စည်း ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ★ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို မက်မန်းသီး (၅)လုံး ကပ်လှူပါ။
- ★ ဘုန်းကြီးကို သက်ရက်သီး(၆)လုံး ကပ်လှူပါ။
- ★ ကိုရင်ကို ကိတ်မုန့်(၂)ခု ကပ်လှူ ပါ။
- ★ ပဌာန်း(အကျဉ်း)ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ★ ဗုဒ္ဓေါဝိနောကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး

အဆင်ပြေ ကံကောင်းနေရာမှ **နက္ခမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၃၁**

ရုတ်တရက် အဆိုးအညံ့ ကြုံတွေ့ရ တတ်ပြီး အဆင်ပြေ ပြန်ကောင်းမည်။ အကောင်းမလာခင် အဆိုး ရှေ့က ခံသောကိန်းဖြစ်သည်။ ဥပဒေနှင့် မလွတ်သောကိစ္စများ ရှောင်ပါ။ အမှု အခင်း ဖြစ်တတ်သည်။ လူမျိုးကွဲတို့နှင့် ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။

မိတ်ဆွေ မိန်းမသားတို့နှင့် ပြဿနာ ပေါ်မည်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စများ အရှုပ်အရှင်းဖြစ်မည်။ ဆရာအတု အယောင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံရတတ်သည်။ ကိုယ့်ငွေနှင့်ကိုယ် ဒေါသထွက်စရာတို့ ကြုံမည်။ ပညာရေးတွင် ပေါဆလျှင် ကျရှုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး နာမည် ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက် များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးမပေးပါ။

မကောင်းသော အညံ့များ လျော့နည်း ပပျောက်ရန်

- ◆ ချိုင့်ခွက်များကို သဲဖို့၊ သဲလမ်းခင်း ပါ။
- ◆ ငါး(၆)ကောင် လွှတ်ပါ။
- ◆ ခွေးလေလွင့်များကို ပဲကြော်(၅)ခု ကျွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ★ ကြာသပတေးအရပ်မှနေ၍ ဆီမီး (၃)ခွက်ဖြင့် ဘုရားမီးပူဇော်ပါ။
- ★ အိမ်မှဘုရားရှင်ကို မုန့်စိမ်းပေါင်း

၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကပ်လှူပါ။

- ★ ဘုန်းကြီးကို လိမ္မော်ရည် ကပ်လှူပါ။
- ★ ကိုရင်ကို သြဇာသီး ကပ်လှူပါ။
- ★ ၈.၈.၈၀ စမလေးလုံးဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ★ “ဇိနော မယံ ဇယ်ဒေတု”ကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

သောကြာသားသမီး

အစစအရာရာ အနေအထားများ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ကောင်းလာမည်။ ငြိမ်သက်နေသော ကံကြမ္မာများ ပြန် ကောင်းလာမည်။ ရပ်ဝေးဒေသ အကျိုးပေးမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား သွားရ တတ်သည်။

ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးများနှင့် ဆုံတွေ့ ရမည်။ တစ်ရပ်တစ်ရွာရှိ ဇနီးသည်၏ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မှုကို ကြုံတွေ့ ရမည်။ ခရီးသွားရင်း သူတော်စင်တို့နှင့် ဆုံမည်။ မိမိကို ကူညီမစမည်။ ဆွေမျိုး တို့၏ မစခြင်း ခံရမည်။ ချောင်ထိုးထား သော အသံထွက်ပစ္စည်းများ ပြန် ကောင်းလာမည်။ ပြန်လည် အသုံး တည့်လာမည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက် များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ် ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်း လုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးမပေးပါ။

မကောင်းသော အညံ့များ လျော့နည်း ပပျောက်ရန်

- ◆ ဘုန်းကြီးကျောင်း ရေမြောင်းဖော် ရင်ပြင်တော် သန့်ရှင်းရေး ဆောင် ရွက်ပေးပါ။
- ◆ နွား(သို့)ဒရယ်စာ သွားကျွေးပါ။
- ◆ ခွေးလေလွင့်များကို ဆိတ်သားနှင့် ထမင်းကြမ်း နယ်၍ကျွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ★ အင်္ဂါထောင့်မှနေ၍ ပဲကြော်(၇)ခု ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ★ အိမ်မှဘုရားရှင်ကို သစ်သီး(၆)မျိုး ကပ်လှူပါ။
- ★ ဘုန်းကြီးကို ကြံရည် ကပ်လှူပါ။
- ★ ကိုရင်ကို ဘာလီရည် ကပ်လှူပါ။
- ★ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ★ သုဂတောသိဒ္ဓိကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ် စိပ်ပါ။

စနေသားသမီး

အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ပြဿနာများကြားမှ အဆင်ပြေ လွတ်မြောက်လာမည်။ ရောဂါဟောင်း အနာဟောင်း၊ ဝေဒနာဟောင်း ဆေးကောင်းတွေ့ပြီး သက်သာပျောက် ကင်းလာမည်။

အမှုကိစ္စပြဿနာဟောင်းတို့ ပြန် လည် ဖြေရှင်းရတတ်သော်လည်း ပြေပြေလည်လည် ဖြစ်သွားမည် သူတစ်ပါး အကျိုးဆောင် ကိုယ့်အကျိုး

အောင်မည်။ အတိတ်မှ ထိပေါက်ကံ ပေါ်နေသည်။

ထွက်သွားသော အလုပ်သမားများ ပြန်ဝင်လာမည်။ ထင်မှတ်မထားသည် များ ထဖြစ်တတ်သည်။ ဖြစ်လာသည် က အကောင်းတွေဖြစ်မည်။ လူမျိုးကွဲ တို့၏ အကူအညီများ မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်ရတတ်သည်။

ဆောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး နှာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ် ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်း လုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ကျောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး နှာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်

များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးမပေးပါ။

မကောင်းသော အညံ့များ၊ လျော့နည်း ပပျောက်ရန်

◆ သူစိမ်းကလေးများကို မုန့်ဖိုး မကြာ ခဏပေးပါ။

◆ ဘဲ(သို့)ပူး အဆင်ပြေရာကို သွား ကျွေးပါ။

◆ အုန်းခြေသုတ်ခုံ ဘုန်းကြီးကျောင်း ကို လှူပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

★ ကြာသပတေးအရပ်မှနေ၍ ဆီ ထမင်း(၃)ပန်းကန် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။

★ အိမ်မှဘုရားရှင်ကို ဆီချက်ခေါက်ဆွဲ ကပ်လှူပါ။

★ ဘုန်းကြီးကို လိမ္မော်သီး(၄) ကပ်လှူ ပါ။

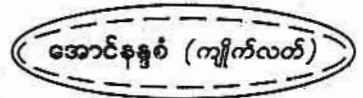
★ ကိုရင်ကို ဆီးထုပ်(၃)ထုပ် ကပ်လှူ ပါ။

★ **စိန္တာမထိမန္တန်**ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

★ **“ဝရဒေါ ဒေတု မေ ဝရံ”**ကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

ယတြာများကို ပြုလုပ်ရာတွင် ယုံယုံ ကြည်ကြည် လေးလေးနက်နက် ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့် ယတြာ၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၁၀၀၀၀ လှကြပါစေ။

ပူးတွဲအသုံးချရန် ဇယား

	အရပ်ထောင့်	မြို့/ဒေသ	ကုန်စည်/လုပ်ငန်း	ဂဏန်း	အရောင်
ထန်ခွေ	အရှေ့မြောက်	အထွက်၊ အထွေကန်	အိုး၊ အုတ်၊ ဥအုန်း၊ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်း၊ အုန်းသီးထွက်ပစ္စည်း	၀	အနီ
ထန်လာ	အရှေ့	ကျိုက်ထို၊ ကိုရီးယား	ကျောက်၊ ကား၊ ကြံ၊ မြဲ၊ ကွမ်း၊ ကွမ်းယာ၊ ငါးခြောက်၊ ကုန်ခြောက်	၂/၉	အဖြူပြောင်
အင်္ဂါ	အရှေ့တောင်	စစ်ကိုင်း၊ စင်ကာပူ	ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ စာအုပ်၊ စာရေးကိရိယာ၊ စက်ပစ္စည်း	၃	အဝါနု၊ နီညို
ဗုဒ္ဓဟူး	တောင်	လှိုင်သာယာ၊ လာအို	ရွှေ၊ ရေလုပ်ငန်း၊ ရေသန့်၊ ရေမွှေး၊ လက်ဖက်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ရုပ်ရှင်	၄/၈	အစိမ်း၊ ရွှေအို
ကြာသပတေး	အနောက်	ပုသိမ်၊ ပလေးရှား	ပဲ၊ ပိတ်၊ မြေ၊ ပညာရေးစန့်ဆောင်ပူ၊ ဝါးထည်၊ ဖရုံ၊ ပွဲရုံ၊ ဖရုံ၊ ဖယောင်း	၅	အဝါရင့်၊ အပြာနု
သောကြာ	မြောက်	သာစည်၊ ဟော်လန်	သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ အသံထွက်ပစ္စည်း၊ ဟင်း၊ စားသောက်ဆိုင်၊ ခရီးသွားစန့်ဆောင်ပူ	၆	အောက်ခံအဖြူပေါ် အစက် အပြောက်၊ အကွက်၊ အကျား ပုလဲပေါက်အဆင်း
စနေ	အနောက်တောင်	တောင်ကြီး၊ ထိုင်း	ထီး၊ ဖိနပ်၊ နာရီ၊ နို့ အထည်၊ မား၊ မာတ်သတ္တု	၇/၀	အနက်၊ နက်ပြာ

(လော့ဂွမ်း)

လာဘ်ရွှင် ဈေးခေါ်

လူလောကတွင် အများနည်းတူ
နေထိုင်နိုင်ရေးအတွက် ရောင်းဝယ်
ဖောက်ကား သွားလာကြသည်။
အိမ်ဆိုင်မှသည် ကုန်စုံဆိုင်ကြီးများ
အထိ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချကြသည်။

မိမိတို့ ဖွင့်လှစ်ထားသော ဈေးဆိုင်
များ ရောင်းကောင်းအောင် တောထဲမှ
နွယ်လိမ်၊ နွယ်ဝင်တို့ကို မိမိတို့ဆိုင်
မျက်နှာစာတွင် ချိတ်ဆွဲထားတတ်ကြ
သည်။ အသုံးပြုနေသော ငွေစက္ကူပေါ်
တွင် လာဘ်ခေါ် အင်း၊ စမများ စီရင်
ကာ ဆောင်ထားတတ်ကြသည်။

နယ်စပ်ဒေသတွင် စာရေးသူရောက်
ရှိစဉ် နယ်စပ်ဒေသသုံး လာဘ်ရွှင်ဈေး
ခေါ်နည်းကို လေ့လာမိပါသည်။ ဘုရား
သုံးဆူဖြို့၊ ဓမ္မဟေဝန်ကျောင်း
ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးပညာထံမှ ရရှိသည်။

ဦးပဉ္စင်းဘုရား၊ လာဘ်ရွှင်ဈေးခေါ်
တဲ့နည်းက ဘယ်လိုနည်းလဲ အမိန့်ရှိ
ပေးပါဦး ဘုရား

နည်းတွေကတော့ အတော်ကိုများ
ပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်း အသုံးပြုတဲ့နည်းက
တော့ နံကို အဆင့်ဆင့်ယူတဲ့နည်း
ဖြစ်ပါတယ်

အချို့ဆိုရင် ကိုယ်ရောင်းနေတဲ့
ဈေးဆိုင်ပေါ်မှာ လာဘ်ကောင်ဖြစ်တဲ့
ဖီးကွက်ရုပ်ကြီးတွေ တင်ထားတတ်ကြ
တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ဖီးကွက်ရုပ်
ကြောင့် လာဘ်ရွှင်ပေမယ့် အဲဒါကို
မလိုတဲ့လူတွေက ဖျက်လိုရတယ်

ဘယ်လို ဖျက်မှာလဲ ဘုရား

ဖီးကွက်ဆိုတာ သိန်းငှက်ကို
အကြောက်ဆုံးပဲ။ ဖီးကွက်ကိုနိုင်တယ်။
ဖီးကွက်ဟာ သိန်းငှက်ရဲ့အစာ ဟုတ်ရဲ့
လား ဒကာကြီး

ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား

အဲဒီ သဘောတရားအရ ဖီးကွက်
ရုပ်နားမှာ သိန်းငှက်ရုပ်ကိုဖြစ်စေ၊

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိန်းငှက်ရုပ်
(ဘားအံ)

● လော့ဂွမ်း လာဘ်ရွှင်ဈေးခေါ်နည်းပြောပြနေသော ဦးပညာ

သိန်းငှက်ရုပ်ကို စက္ကူပေါ်မှာ ရေးဆွဲပြီး
တော့ဖြစ်စေ၊ ဖီးကွက်ရုပ်နားမှာ ထား
လိုက်တာနဲ့ အဲဒီဖီးကွက်ရုပ်ဟာ လာဘ်
မရွှင်တော့ဘဲ လာဘ်တိတ်သွားတော့
တယ်

ဟုတ်လား ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားနှင့်
တွေ့မှပဲ ဒါကို သိခွင့်ရတော့တယ်။
ဒါဖြင့် ဘယ်လို ဈေးခေါ်လာဘ်ရွှင်
အောင် စီရင်ရမလဲ ဘုရား

လာဘ်ရွှင်အောင် စီမံနည်းကတော့
ဆွဲခြင်းလှလှလေး တစ်လုံးကိုယူ၊
အဲဒီထဲမှာ စက္ကူကိုဝင်း၊ စက္ကူပေါ်မှာ
ဆန်ကွဲ၊ ဖီး(ဆီး)ကင်း (သို့မဟုတ်)
ဖီး(ဆီး)ခြောက်၊ ဆားခါးကိုထည့်၊
အပေါ်က ဆန်ခါ၊ ဆန်ကော၊
ဖီး(ဆီး)ကိုင်းတွေကို အလှဆုံးဖြစ်
အောင် စီစဉ်ပြီးထည့်၊ ပြီးရင် ဆိုင်ရဲ့

မျက်နှာစာမှာ ဆွဲချိတ်ထားလိုက်ရင်
အလွန်ဈေးခေါ်ကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်
ပါလိမ့်မယ်

အဲဒီ ဈေးခေါ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး နည်း
နည်းရှင်းပြမယ်။ ဈေးခေါ်ဆိုတာ ဈေး
က အင်္ဂါနံ(၃)ဂဏန်း၊ ခေါ်က တနင်္လာ
နံ(၂)ဂဏန်း၊ ဒါကြောင့်မို့...

***

“ဈေးခေါ်”ဆိုတဲ့နံကို ထပ်ကာ
ထပ်ကာ (၇)ဆင့်တင်ထားတဲ့ အင်္ဂါ
အရင်ပေါ့။ အဲဒီလို တူတဲ့နံကို အဆင့်
ဆင့် တင်လိုက်ရင် (မူလဟာ) အလိုထို
အားကောင်းလာတယ်

ဒီ ဈေးခေါ် အစီအရင်တွေက
ဘယ်လို လောကီနည်းတွေနှင့် ဗျာဏ်
ဖျက် မပျက်နိုင်တဲ့နည်းတွေပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့
အနှစ်(၂၀)ကျော်လေးက က (လော

စာပေအနုပညာ (၁၃၆) သို့

† ကြွက်နှစ်ဖွား

အခက်အခဲ ပြဿနာ ဆားလုံး ပြေလည် သွားလိမ့်မည်။ မျှော်လင့်ချက် အိပ်မက် လှလှကလေးများ အကောင် အထည် ဖော်လာမည်။ ကံကြမ္မာ တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲ၍ မျက်နှာသာပေးခြင်း ခံရသောကာလ ဖြစ်သည်။

စားဖို အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အများအကျိုး ဆောင်ရွက်ရမည်။ မိတ်ဆွေတိုးပွားနိုင်ပါသည်။

† နွားနှစ်ဖွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ် အတန်အသင့် ရွှင်လန်းသောသမယ ဖြစ်သည်။ စာရင်းဟောင်း ကြေးမြီ ဆောင်းတို့မှ ရရန်ရှိသော ငွေကြေးများ ပြန်လည် ရရှိနိုင်သည်။

နေအိမ်တွင်းရှိ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အခက်အဆီးများ လျော့နည်းသွား ထိမ့်မည်။ ထီး၊ ခမောက်၊ ဦးထုပ်၊ ဆင်းည်း ကိုယ်အထက်ပိုင်း အဆင် ခန့်သာ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

† ကျားနှစ်ဖွား

လှေလာ မှတ်သား သော အတတ်ပညာ၊ အသိပညာ ချမ်းများကြောင့် မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။ မိတ်ကြည်လင်ပေါ့ပါးဖွယ် ကူညွှာရုံမြင် နှုတ်များ ကြုံဆုံတွေ့မြင်ရဖွယ် ရှိသည်။

ပန်းပု၊ ပန်းယွန်း၊ အိမ်ထောင်ပရိ သာကနှင့် ဒေါင်းရွေးထည်(နီး၊ ဝါး၊ ကြိမ် ထည်) ရက်လုပ်ထားသည့်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။

† ယုန်နှစ်ဖွား

စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် အဖြစ်အပျက်များ မြင်တွေ့ရကိန်း ရှိသည်။ အခြေအရံ လက်အောက်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း

ပုံရိပ်ရွှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

ငယ်သား ဒုက္ခပေးနိုင် သည်။ မျက်စိနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ကြိုတင်ကာကွယ် ကုသပါ။

ဆင်ခြင်တုံတရား အားနည်းသော ကာလဖြစ်ရာ လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ကို သေချာစေ့စပ်စွာ စစ်ဆေးပြင်ဆင်ပြီးမှ လုပ်ဆောင်သင့်သည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား

ငွေကြေးအမြောက် အမြား ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရနိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ လာဘ်လာဘရွှင်လန်းသွက် လက်၍ စီးပွားလုပ်ငန်းများ ကြီးပွား အောင်မြင်မည်။

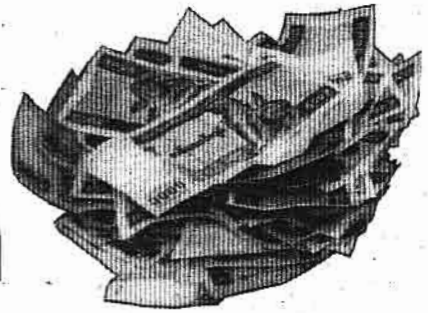
သတ္တ (သံ၊ သွပ်၊ ကြေး၊ ငွေ စသည်) နှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်လိမ့်မည်။ နဂါး လှလင်တို့မှာ ကြင်ရာဇနီး ပါဝင်ကိန်း ရှိသည်။

† မြွေနှစ်ဖွား

ပူဇော်ချီးမြှောက်ခြင်း ခံရတတ်သည်။ ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမား သောကာလ ဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် နှင့် မိတ်ဆွေ အသိုင်းအဝိုင်းကြားတွင် အလေးပေးခြင်း ခံရမည်။

အမွေအနှစ် ခံစားရကိန်းရှိသည်။ ဆိုးဆေး၊ အဖျော်ယမကာနှင့် ရေထွက် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသန်မည်။

မြွေလုံမပျိုတို့ အားကိုးအားထားပြုရာ ခင်ပွန်း ရရှိနိုင်သည်။

† မြင်းနှစ်ဖွား

သွားပုပ်လေလွင့် ပြောဆိုရှုတ်ချခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။ ပြောစကားဆိုစကား မအောင်မြင်၊ လျစ်လျူပြုခြင်း ခံရတတ်သောကာလ ဖြစ်ရာ မိမိနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်မှု မရှိသော အဖြစ်အပျက် ကိစ္စများတွင် စွက်ဖက်မိခြင်း မရှိအောင် သတိထား ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ကျောက်ကပ်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ ခံစားရကိန်းရှိသည်။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး အတန်အသင့် ချောင်လည်မှု ရှိပါသည်။ သိထားမှတ်ထားသော အသိအတတ် ပညာရပ်များမှလည်း ငွေကြေးလာဘ်လာ အတိုအထွားများ ဝေဝေဆာဆာဝင်လာ နိုင်သည်။

အဆုတ်နှင့် အူမဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိထားပါ။ စွမ်းအင်ပုံစက်များ ဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အမွှေးနံ့သာ၊ ရေမွှေး လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

† မြောက်နှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေ ဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ ကြေ့ထည်၊ မြေထည်၊ နွေထည် ပစ္စည်းများမှ အကျိုးအမြတ်များစွာ

ရရှိနိုင်သည်။

ကတိစကား မှန်ကန် တည်ကြည်မှု ကြောင့် စီးပွား အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းဆောင်တာများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ မျောက်နှစ်ဖွား အိမ်ရှင်မတို့ သားသမီးရတနာ တိုးပွား နိုင်သည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးပြဿနာ ကြီးကြီးမားမား ရင်ဆိုင်ရဖွယ် မရှိပါ။ စုဆောင်းထားသော ငွေကြေး အတွင်း ပစ္စည်းများ တိုးပွားလာနိုင်သည်။ စား ကောင်းသောက်ဖွယ် ရရှိတတ်သည်။ စာတုဗေဒပစ္စည်း တွင်းထွက်ပစ္စည်း များ အကျိုးပေး ထက်သန်မည်။ ကုန်းကမူနှင့် လွင်ပြင်ကျယ် ပေါများ ရာ နေရာဒေသများသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနိုင်သည်။

❖ ခွေးနှစ်ဖွား

ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ ပရမ်းပတာ ဖြစ်ရတတ် သဖြင့် ကြိုတင်၍ စနစ်တကျ စီမံ ခန့်ခွဲသင့်သည်။

ဥပဒေနှင့်ငြိစွန်းသော ပစ္စည်း ငွေကြေး၊ လောင်းကစားလုပ်ငန်းများ ကြောင့်လည်း စီးပွားဥစ္စာ လျော့ပါး ပျက်ပြားနိုင်ခြေ ရှိသည်။

ဖခင်နှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများ အတွင်း ဒုမင်္ဂလနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက် ၍ ငွေကုန်လှုပ်နှံ ဖြစ်ရကိန်းရှိသည်။

❖ ဝက်နှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရ သော စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး အခက်အခဲပြဿနာများ လျော့ပါး ပြေလည်သွားနိုင်သည့်ကာလ ဖြစ် သည်။

ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်စား ဆင်ယင်ကာ ပွဲနေပွဲထိုင် သွားရတတ် သည်။

မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တိုးပွား နိုင်သည်။ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။ နှလုံးနှင့် အူသိမ်ဆိုင်ရာရောဂါ သတိထားပါ။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ နိမ့်ပါးနေသူ များသည် သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား (ရဟန်းသံဃာအပါအဝင်) တစ်ဦး အား စနေနေ့တွင် ဖိနှပ်တစ်ရန်လှူဒါန်း ၍ ဤကောင်းမှုကြောင့် ယခု မေလ အတွင်း ကြုံဆုံရဖွယ်ရှိသော လောကံ အဆိုးတရားများကို ကြိုကြိုခံကာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပါ။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

စာမျက်နှာ (၁၃၄)မှ အဆက်

၁။ 'ဈေးခေါ်	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်။
၂။ ဆွဲခြင်း	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်။
၃။ စတ္တ	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်။
၄။ ဆန်ကွဲ	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်။
၅။ စီး(ဆီး)ခြောက်	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်။
၆။ ဆန်ခါ	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်။
၇။ ဆန်တော	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်။
၈။ စီး (ဆီး)ကိုင်း	= အဂီ+တနလာ = ၃+၂ ဖြစ်တယ်ကို တွေ့ရမယ်။

ရှမ်း) ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ထိုင်း နိုင်ငံကုန်စုံဆိုင်တွေ၊ ကုန်တိုက်တွေမှာ လာတိရွှင်အောင် အသုံးပြုခဲ့တဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

'တင်ပါတုရား၊ အခု ဆရာပြောတဲ့ နည်းလေးကို အများသိအောင် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည် ရသစုံမဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးမယ်။

ဆိုရင် ခွင့်ပြုနိုင်ပါ့မလား' 'ရပါတယ် ပိုကောင်းတာပေါ့။ နည်း ပညာဆိုတာက လက်တွေ့လုပ်ကြည့် မှ သိတာပါ။ ဒီနေ့အချိန်မှာ လောဘ၊ ဒေါသတွေ၊ ထူပြောပြီး အချင်းချင်း မေတ္တာမဲ့နေကြတယ်။ ဒီတော့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ

အလုပ်တွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကျင့် သုံးကြပြီး မေတ္တာပွားများကြဖို့ ပြော ချင်တယ်။

ဟု စာရေးသူအား အမိန့်ရှိလိုက် ပါသည်။

'စာဖတ်သူများအနေနှင့် ဖော်ပြပါ လာတိရွှင်စေသော "တုတုံနံကိုအဆင့် ဆင့်" အသုံးပြုနည်းမှာ လွယ်ကူပြီး လာတိရွှင်စေသည်ဟု သိရှိလာရသည် အတွက် မေတ္တာရှေ့ထား၍ ရေးသား ပေါ်ပြလိုက်ရပါသည်။

အနတ္တမေတ္တာများဖြင့်...

သန်းထွန်းသိန်း (ဘားအံ)

ဦးဦး ကိုအညာကို မှတ်မိသေး
ထား

'ဘယ်မမှတ်မိဘဲ ရှိပါမလဲ သူ
ဆယ်မှာ ရှိနေလို့လဲ'

'မပွန်ဘုရားမှာ ကပ်ပြီး ကပ္ပိယလုပ်
နေတယ်။ ဟိုတစ်နေ့က တွေ့လို့
ကျွန်တော့်ကို ဟောဒီပုံကလေး ပေး
ထိုက်တယ်။ **လာဘ်ရွှင်စေတဲ့
အဆောင်တဲ့။** ဟုတ်ပါ့မလား **ကြည့်
ခါဦး**

'ဒီကောင်က အလုပ်စုံတော့ လူစုံနဲ့
တွေ့တတ်တယ်။ ဒီတော့ ဖြစ်နိုင်ပါ
တယ်။ ဒါကို တစ်နေရာရာမှာ တွေ့ဖူးပါ
တယ်'

'ဟုတ်ပြီ တို့တွေ တောင်ရိုးတန်း
ဆေးလောက် တက်ကြည့်စို့။ စေတီ
ဆင်ဆူဆူမှာ ဖြစ်နိုင်တယ်'

သို့ဖြင့် တူကလေးအောင်အောင်
နွဲ့ကွန့်တော် ပေါင်း နှစ်ဦးသား ဦးဇိန
ဘုရား ဦးခန္တိသာသနာ ၂၅၀၀ စသည်
ဖြင့် တစ်ဆူစီကို ဓေ့စပ်စွာ လေ့လာ
ကြည့်ကြသည်။ ထိုပုံကိုမူ မတွေ့ရ
သေး။

'မောပြီ ဦးဦးရာ ခဏလောက်
အကြံစို့'

'အေး... ဟောဒီ တောင်ဆင်းလမ်း
အဆေးက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေး
မှာ နားကြတာပေါ့'

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်း ရှိနေစဉ်
အစားကို ကျယ်လောင်စွာ ပြောဆို
ဆတ်သော အသက်(၇၀)နှစ်ခန့်
သူကြီးတစ်ဦးအား လက်ဖက်ရည်
ဆောက်နေစဉ် စုံစမ်းကြည့်ရာ...

'ဒီအောင်ပေါ်က အောင်ဆော်ပူ ဘုန်းကြီး
အကောင်းမှာ နေတာပဲ ဒီပုံကို သိတာပေါ့။
ထိုက်သန်လန်ဆော် ကြာသပတေးအရပ်က
ဆင်းလောင်းမှာ တွေ့ဖူးတယ်။ အခုတော့
ဆွမ်းတွေ ပြန်ပိတ်အောင် သုတ်ထားလိုက်

လာဘ်ရွှင်စေသည့်

နှုတ်ဆိုင်မုက်ဆိုင် စင်ဇော်တောင်

စင်ဇော်တောင်

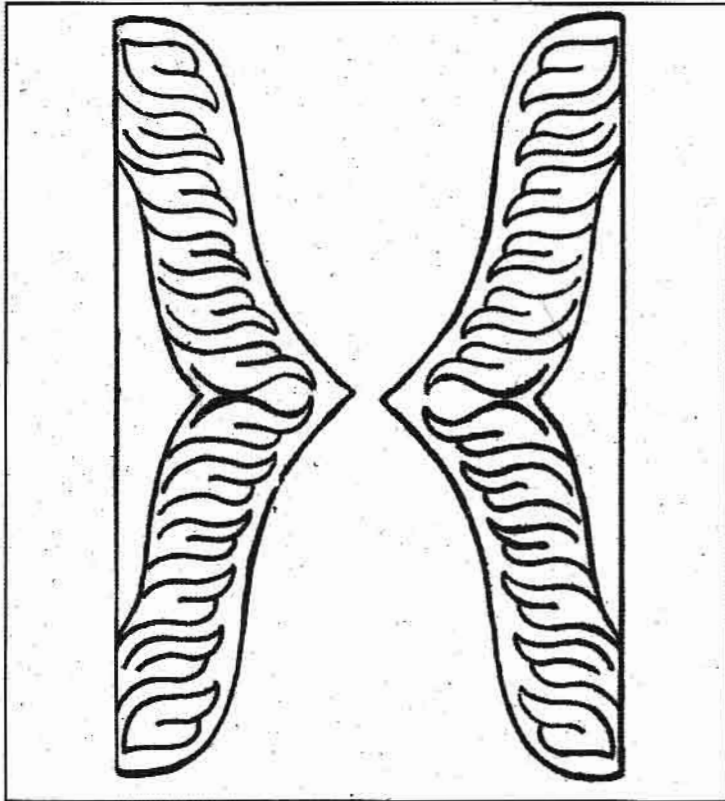
▲ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ဖြင့် ကြာသပတေးအရပ်မှ မဟာသဗ္ဗညုဆင်းလောင်းတော်

တာ မင်းတို့အတော်ကြီး ဂရုစိုက်ကြည့်မှ
တွေ့နိုင်တော့မယ်'
သို့ဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ
အထွက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ဖြင့်
ကြာသပတေးအရပ်သို့ သွားရောက်
ကြသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၀၈ ခုနှစ်၌
မဟာသဗ္ဗညုဆင်းလောင်းတော်
မဟာသဗ္ဗညုဆင်းလောင်းတော်
ကမ္ဘာဦးပါ ခေါင်းလောင်းကြီးသည်
ကြေးကွင်းတွင် ခြင်္သေ့(၂)ကောင် ထိုင်
၍ နရားရုပ် ပွတ်သီးကွင်းဖြင့် လှူဒါန်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၇

လေသည်။ ခေါင်းလောင်း၏ မျက်နှာ နှစ်ဖက်တွင် “အောင်အောင်” ပြသော စာရွက်မှ ပုံစံအတိုင်း စင်ရော်(၂) ကောင် တောင်ပံဖြန့်၍ မျက်နှာတူရ ယုံသန်းနေပုံကို မထင်မရှား တွေ့ရ သည်။

ချေးညှော်များ၊ ငွေမင်စများအား ဘောလိပ်ထိပ်ကလေးဖြင့် အသာခြစ် ကြည့်လေမှ ပါးလျားသော ကောက် ကြောင်းကို ရေးရေးမြင်လေသည်။ ကြေးထွင်းကညစ်ရာမှာ အတန်ပင် သေးငယ်လှသည်။

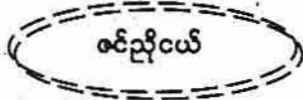
ဆုတောင်းစာတွင်ကား “မဟာ လာဘာ ပြည့်စုံပါစေ” ဟု ညွှန်ပြထား သည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

‘လာဘ်ပွင့်အဆောင်ဆိုတာတော့ သေချာသွားပြီ။ ဒါပေမယ့် သီလ လုံခြုံ ရင် ပိုပြီး အစွမ်းထက်တာပေါ့။ လူငယ်

တွေအဖို့တော့ ဝန်လေးမယ်ဆိုရင် အဖြစ်နိုင်ဆုံးသီလ နှစ်ပါး၊ သုံးပါး လောက်ကို လုံခြုံအောင် ထိန်းနိုင်ရင် အကျိုးရှိမှာပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်က ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် သိချင်တာပါ။ စိတ်ကို ပိုင်နိုင် လို့ သီလစောင့်နိုင်တဲ့အချိန်မှ ဒီ အဆောင်ကလေးကို အသုံးပြုမှာပါ’

မသေရယူကတည်း ခေါင်းလောင်းတော် ပါ လာဘ်ပွင့်အဆောင်(ငှက်နှစ် ကောင် တောင်ပံဖြန့် မျက်ဆိုင်နှုတ် ဆိုင်ပုံ)ကို ဆောင်ထားလိုသူများသည် ဤပုံစံအား မိတ္တူရေးကူးကာ သမ္မာ ဒေဝနတ်မြတ်များအား တိုင်တည်၍ အသုံးပြုနိုင်လေသည်။

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ရေးစာမူဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်အကူ

www.burmeseclassic.com

တနင်္ဂနွေနေ့...။

၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၉) ရက်(၁၉၉၇ ခုနှစ် မတ်လ(၈)ရက်)နေ့ ကပါ။ စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ ဦးတင် အောင်(မိုလ်တထောင် ကွမ်းယာနှင့် တုန်ခံဆိုင်) အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်က စာရေးသူကို ဝင်ရောက်ခေါ်သဖြင့် မိတ်ဆွေနှင့်အတူ လိုက်သွားဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

စာရေးသူတို့မြို့၏ အရှေ့ဘက် (၂) မိုင်ခွဲခန့်လောက် အဝေးမှာရှိသည့် တွဲတဲကျေးရွာ ရိပ်သာကျောင်း ဆရာ တော်ကို ဖူးရန်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် အလွန် အနေ ကျစ်လျစ်ပြီး ကြည်ညိုစရာ ကောင်းပါ သည်။ စာရေးသူတို့နှစ်ယောက်မှာ စက်ဘီးတစ်စီးနှင့် သွားလိုက်ကြတာ မှီ(၄၀)ခန့်အကြာမှာ ရိပ်သာကျောင်း တို့ ရောက်ပါတော့သည်။

စာရေးသူနှင့် စာရေးသူ မိတ်ဆွေတို့ တ ဦးစွာ ကျောင်းတိုက်အတွင်းက ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဦးတိုက်ကန်တော့ ကြပြီး ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ ကြပါသည်။

ဆရာတော်နှင့် မနီးလွန်း မဝေးလွန်း သည့် နေရာကို ရွေးပြီး ရိုသေစွာ ဆိုင်လိုက်ကြပါသည်။

စာရေးသူမိတ်ဆွေနှင့် ဆရာတော် သည် အလွန်ရင်းနှီးကြသည့် ဆရာရင်း အကာရင်းတွေ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူကို ဆရာတော်နှင့် မိတ်ဆက်စကား လျှောက်ထားပေးပါ သည်။ နောက် ဆရာတော်၏ နှစ်လို ဇွယ် အဆုံးအမဩဝါဒကို ဝမ်းမြောက် စွာ နာကြားခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်က စာရေးသူ၏ အမည်၊ အလုပ်အကိုင်တို့ကို မေးမြန်းသဖြင့် စာရေးသူ ရိုသေလေးစားစွာ ပြန်လည်

ဖောဂ် (သိန္နီရာဇာ) နဝင်းမြို့တော်

အပိုထုတ်ဝေမှုများအတွက်

နမောဂါထာပြန်

နှင့် ဂုဏ်(၁၀၈)မျိုး

လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ နောက် စကား ဆက်ပြောနေကြရင်း အမှတ်မထင် ဆရာတော်က...

‘ဒါယကာကြီးကို ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်တော့ ပေးလိုက်မယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မယ် ဆိုရင် အကျိုးထူး အမျိုးမျိုးကို ရရှိပါ လိမ့်’

ဟု မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။ ဂါထာတော်သည် “**နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ**”ကို အရကောက် ထားသည်ဂါထာ။ ဂါထာတော် အရ ကောက်ပုံကိုလည်း နားလည်အောင် ရှင်းပြပေးပါသည်။ “**နမောဂါထာ ပြန်**”ဟု ခေါ်ကြောင်းလည်း မိန့်ဆိုပါ သည်။

ထိုဂါထာမှာ ဗားမဲ့ကျမ်းရင်းတွင်

ပါရှိပါသည်။ နမောဂါထာပြန်ဂါထာကို အောက်တွင် ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

* * *

ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော် ချီးမြှင့် သော စကားများနှင့် စာရေးသူ အတွေ့ အကြုံတို့ကို အဆင်ပြေအောင် ရေး သား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နမောဂါထာပြန် (တစ်နည်း) နမော ပြန်ဂါထာတော်ကို တစ်နေ့လျှင် (၉) ခေါက်၊ အနည်းဆုံး ရွတ်ဆိုရမည်ဆို လျှင် လာဘ်ရွှင်စေခြင်း၊ အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊ ဘေးဥပဒ်ကင်းရှင်းခြင်း၊ သူတစ်ထူး၏ မကောင်းသော အကြံ အစည်နှင့် မကြံစည်နိုင်ခြင်း၊ ပရ လောကနှင့် စပ်ဆိုင်သော ပယောဂ များ၊ စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်များသို့ အ နှောင့်အယှက်တို့မှ ကင်းလွတ်ခြင်း

နမောဂါထာပြန်

နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပတော သပ္ပာသပ္ပဒဿ။
နမောတတိသ ဘဂဝတော အရဟတော သင်္ဃမာသင်္ဃပုတိတေသ [အသံထွက်]
 ဝပ္ပာ တရဒ္ဓ ဂယမော အပ္ပမာတော နတော သဿဟဿ။
ဝင်္ဃမာ တရတိဝ ဂယမော အင်္ဂမုဘတော နတော သတိသ ဟတိသ [အသံထွက်]
 သတော တပ္ပဟ ဂနန္တ အဿဒတော ဝမော သရဟဿ။
သတောတင်္ဂမုဟ ဂနင်္ဂမာ အတိသတော ဝမောသရဟတိသ [အသံထွက်]
 နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပတော သပ္ပာသပ္ပဒဿ။

စသည် အကျိုးများ ခံစားရကြောင်း...
 လူများနှင့် နတ်တို့၏ ချစ်ခင်
 လေးစားမှုကို ခံစားရကြောင်းတို့ကို
 အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ပါ
 သည်။

နမောပြန်ဂါထာသည် ပိသေသ
 အထူးရှိသော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း၊
**အဂ္ဂိရတ် ဝါသနာရှင်များအတွက်
 အလွန် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာဓေ
 ဂန္တီရပညာမှ ထူးခြားဆန်းပြားသည့်
 ဖြစ်စဉ်ကို မိန့်ကြားခဲ့ပြန်ပါသည်။**

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အပြည့်အစုံကို
 ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုလုပ်ထုံး
 နည်းကို အကျင့်သီလ ခိုင်ကြည်သူများ
 သာ လုပ်ကိုင်သင့်ကြောင်း၊ အလိုဆန္ဒ
 ပြည့်ဝနိုင်ပြီး မိမိ၏ ပါရမီအလျောက်
 သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး ပေးစွမ်းကြောင်း...

ထိုနည်းလမ်းများမှာ လမ်းနှစ်သွယ်
 ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်နည်းမှာ **“ရှပ်(၁၀၈)
 မျိုး ပေါ်ထွန်းသော ရုပ်ပေါ်လမ်း”**
 ဖြစ်ပြီး တစ်နည်းမှာ **“နဝသိဒ္ဓိလမ်း”**
 ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ
 သည်။

ပထမ အစီအရင်ဖြစ်သော **“ရှပ်
 (၁၀၈)မျိုး ရုပ်ပေါ်လမ်း”** အဆင့်ကြီး
 သုံးဆင့် ဝိုင်းခြားထားပါသည်။ လုပ်ထုံး
 အပြည့်အစုံမှာ...

ရှပ်(၁၀၈)မျိုး ရုပ်ပေါ်လမ်း

ပထမအဆင့်
 ရုပ်ပေါ်လမ်းကို စီမံဆောင်ရွက်လို
 လျှင်...

- ၁။ မည်သည့်လတွင်မဆို ရက်မြတ်
 ရက်ကောင်းဖြစ်သော နေ့တစ်နေ့
 ကို ရွေးချယ်နိုင်ပါသည်။
- ၂။ ထို နေ့ကောင်းရက်မြတ်တွင်
 သာသနာပွဲတစ်ပွဲ တည်ခင်း
 ကပ်လှူရပါမည်။ သာသနာပွဲ
 တွင်...

- (က) အုန်းတစ်လုံး
- (ခ) ငှက်ပျောငါးဖီး
- (ဂ) ဖယောင်းတိုင်(အလင်းတိုင်)
- (ဃ) အမွှေးတိုင်(နံ့သာတိုင်)
- (င) အောင်သပြေ

တို့ ပါဝင်သော ကန်တော့ပွဲ ဖြစ်ရပါ
 မည်။

- ၃။ စီမံဆောင်ရွက်သူသည် နဝင်္ဂသီလ
 ခံယူရပါမည်။
- ၄။ ခုနစ်နေ့ သားသမီးများ၊ နတ်များ၊
 သိကြားဗြဟ္မာ (အထူး)အားဖြင့်
 သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီး
 များ၊ စတုလောကပါလနတ်မင်း
 ကြီးလေးပါးနှင့် ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါး
 ဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ(ဝိဇ္ဇာ
 လေးပါး)တို့ကို မေတ္တာပို့သပါ။

၅။ ရှပ်(၁၀၈)မျိုး လမ်းစဉ်မှ အထူးခြား
 အထက်မြတ်ဆုံးသော ရုပ်တစ်ခု
 ပေးကမ်းချီးမြှင့်ရန် တောင်းခံပါ။
 ဒုတိယအဆင့်

ရုပ်ပေါ်လမ်း စီမံရန်အတွက် ငွေငွေ
 ငွေကောင်း (သို့မဟုတ်) ဘော် (ဧ
 လှော်ဘော်ဆိုလျှင် ကောင်းပါသည်။
 ကို အလေးချိန် ၅(ငါးကျပ်သား) နှင့်
 အပြားခတ်ရပါမည်။

ငွေစင်ငွေကောင်း သို့မဟုတ် ဘော်
 ပြားပေါ်တွင် နမောပြန်ဂါထာတော်
 လေးပိုဒ်ကို တစ်တန်းတစ်ကြောင်းပြီး
 အောင် လေးတန်း ရေးသားရပါသည်။
**[စာရေးသားရာတွင် အက္ခရာ ပီသ
 ရန် လိုပါသည်။]**

နောက် **“လက်ဖွဲ့အရင်း၊ အင်
 အဖျား”** အမှာစကားရှိသည့်အတွက်
 နမောဂါထာပြန် ရေးသားပြီးသော
 ငွေပြား (သို့မဟုတ်) ဘော်ပြားကို
 အစဘက် (နမော)ဘက်မှစ၍ လိပ်ခေ
 ရပါမည်။

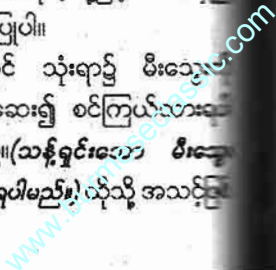
တတိယအဆင့်

ရုပ်ပေါ်လမ်း စီမံဆောင်ရွက်မည့်
 ဖို(ဖိုခန်း)ကို အထူး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်
 စေရပါမည်။

ထို့နောက်...

- (က) စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီး
 များ၊ သာသနာစောင့် နတ်မင်း
 ကြီးများ၊ သိကြားမင်းနှင့် ဝိဇ္ဇာ
 လေးပါးတို့အား ဖယောင်းတိုင်
 (အလင်းတိုင်)၊ အမွှေးတိုင်
 (နံ့သာတိုင်)တို့ဖြင့် ပေးလှူ
 ဒါနပြုပါ။

(ခ) ဖိုတွင် သုံးရာ၌ မီးသွေး
 ရေဆေး၍ စင်ကြယ်သွေးရောင်
 မည်။(သန့်ရှင်းသော မီးသွေး
 ဖြစ်ရပါမည်။) ထိုသို့ အသင့်ပြု

လျှင် ဖိုခွင်တွင် မီးမွှေးထားရပါမည်။

(ဂ) လုံနံပါတ် (၅)လောက်ဆိုလျှင် သင့်ပါသည်။ ထိုလိုထဲကို နမောဂါထာပြန် ရေးသားပြီး သော ငွေ သို့မဟုတ် ဘော်လိပ် ကိုထည့်ပါ။ နောက် ဖိုခွင် မီးဖို ထဲသို့ လိုက် တည်ပါ။

(ဃ) လိုက် မီးဖိုတွင် တည်ကတည်းက နမောဂါထာပြန်ကို စတင် ရွတ်ဆိုပါ။ အလောတကြီး ရွတ် ဆိုရန် မဟုတ်ဘဲ အသံဌာန် ညီညွတ်အောင် ဆိုရပါမည်။

နောက် ငွေ (သို့မဟုတ်) ဘော်လိပ် ထားသော ပစ္စည်း အရည်ပျော်လာ အောင် ဖိုဆွဲပါ။ အရည်မှာ ကြည်လင် လာအောင် ဖိုဆွဲ(ဖိုထိုး)ရပါမည်။ ဂါထာ တော်ကိုလည်း မရပ်မနား ရွတ်ဆိုနေ ချပါမည်။

(င) အသင့် စီမံပြုလုပ်ထားသော နံ့သာငါးပါးအရည်ထဲသို့ ကြည် လင်စွာ အရည်ပျော်နေသော ငွေ (သို့မဟုတ်) ဘော်အရည် ကို လောင်းထည့်ရပါမည်။

အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များ နားလည် ပါသည်။ နံ့သာငါးပါးရည်တွင် နံ့သာ ခံရည်လောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ငွေ (သို့မဟုတ်) ဘော်ကို ကျိုရာတွင် လက်ချားမီး ဖောက် အနည်းငယ် ထည့်သင့်ပါ သည်။ မကျွမ်းကျင်သူများ လက်ချား မပါလျှင် ငွေ (သို့) ဘော်သတ္တုများ ထုံနှုတ်ခမ်းတွင် လေစိမ်းတိုက် သဖြင့် အနည်းငယ် ကျန်နေတတ်ပါ သည်။ နံ့သာရည် လောင်းချိန်တွင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြရေးသားထား သည့်အတိုင်း နံ့သာငါးပါးအရည်

လောင်းထည့်ပြီးသည့်အထိ ဂါထာ တော် ရွတ်ရပါမည်။

နောက် အေးအောင်စောင့်၍ ထုတ် ယူသောအခါ ပါရမီအလျောက် စီမံ ဆောင်ရွက်သူနှင့် ထိုက်တန်သော ရုပ်တုရုပ်ပုံတစ်ခု ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်(၁၀၈)မျိုးမှ ဥပမာဆိုလျှင် ရုပ်ပွားဆင်းတုပုံတော်၊ စေတီပုံတော်၊ နတ်သိကြားရုပ်၊ ဝိဇ္ဇာရုပ် စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ မိမိပါရမီအလျောက် ရပြီး သော ပုံတော်တစ်ဆူကို အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော သာသနာပွဲရှေ့မှာပင် (၉)ရက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ တစ်နေ့လျှင် (၁၈)ခေါက်၊ (၅၄)ခေါက်၊ (၇၂)ခေါက်၊ (၁၀၈)ခေါက် မိမိ၏ အာရုံရှိသလို နမောဂါထာပြန်နှင့်ပင် သိဒ္ဓိတင်ကြရပါ သည်။

ဒီနေရာတွင် စာရေးသူအကြိုက် တင်ပြရလျှင် နမောဂါထာပြန်လေးပိုဒ် ကို ပုတီးတစ်လုံးချစနစ်ဖြင့် (၁၀၈) ဂုဏ်တော် စိပ်ပုတီးတစ်ပုတ်စာ ဂါထာ တော် ရွတ်ဖတ်၍ ပုတီးစိပ် သိဒ္ဓိတင် ခြင်းကို အထူး နှစ်သက်ကြောင်း ဖော်ပြ လိုပါသည်။

သိဒ္ဓိတင်၍ ပြီးဆုံးသောအခါ မိမိ နှစ်သက်ရာ နံ့သာရည်ဖြင့် ဆွတ်ဖျန်း ၍ ကိုယ်တွင်ပင် ဆောင်လိုက် ဆောင် နိုင်ကြပြီး အိမ်တွင် သန့်ရှင်းမြင်မြတ် သော ဘုရားစင်၊ ဘုရားခန်းတွင် ထား၍ အလိုရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ကြပါ သည်။

တစ်ခုတော့ မှာကြားရပါဦးမည်။ "လူ့အလို နတ်မလိုက်နိုင်" ဆိုစကား သည် တကယ်မှန်သော ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်၍ သတိပေး ရေးသားလိုက် ပါသည်။

တစ်ခါက ရုပ်ပေါ်လမ်း အစီအရင်

ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ အောင်မြင်စွာ ဖြင့် ရုပ်တုတစ်ဆူ ရခဲ့ပါသည်။ ကာယကံရှင်က ရလာသော ရုပ်တုကို အားမရ။ [အားမရပုံမှာ လောဘ ကြောင့် ဖြစ်သည်။]

ရရှိသော ရုပ်တုပုံကို ဖိုထဲထည့်ပြီး အရည်ကျို အပြားခတ်၍ ဒုတိယပွဲ စီမံဆောင်ရွက်ပြန်ပါသည်။

ပထမအကြိမ်က ရုပ်တုနှင့် မတူ သီးခြားရုပ်တုတစ်ဆူ ရပြန်ပါသည်။ သို့သော် လောဘသားက မကျေနပ် အားမရ၍ ဒုတိယအကြိမ် ရသော ရုပ်တုကို ဖိုထဲထည့်၍ အရည်ကျိုပြန် ပါသည်။

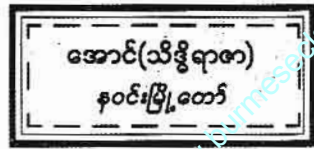
သူ့စေတနာနှင့်သူ လက်တွေ့ အကျိုးပေးပါချေပြီ။ ရုပ်တုမှာ ပုံပျက် ပြားသွားတော့ ငွေ (သို့မဟုတ်) ဘော် အခဲအတုံးသာ ဖြစ်နေပြီး လုံးဝ အရည် မပျော်တော့ပါ။

နာရီအတော်ကြာ ဖိုဆွဲ၍ ကျိုသော် လည်း အခဲက မပျောက်။ ဒီလိုနှင့်ပဲ အခဲကိုသာ သူ့ခမျာ ရယူလိုက်ရရှာပါ တော့သည်။ အလွန် ထူးခြားဆန်းကြယ် လှပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကြောင့် (၁၀၈) မျိုး ရုပ်ပေါ်လမ်း စီရင်သူသည် တစ်ကြိမ် တည်းသာ ပြုလုပ်ပြီး မိမိနှင့်ထိုက်ရာ တန်ရာ ရုပ်တုရုပ်ပုံကိုသာ ပူဇော်ကြ၊ ဆောင်ကြပါရန် အကြံပြုပါရစေ။

[ဗြိသိသာဆရာတော်အား ကိုယ် စိတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့် ပူဇော် ကန်တော့ပါ၏။]

ကောင်းမှုကိုစွမုန်သမျှ လိုလား တောင့်တတိုင်း ပြည့်စုံကြပါစေ။

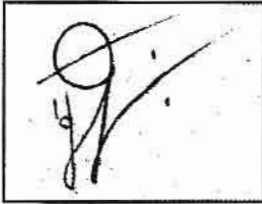

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

* * *

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက် တာကတော့ ရေစကြိုမြို့နယ်မှ အသက် ငါးဆယ်ခန့် အမျိုးသား တစ်ဦးရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံစံ ဖြစ်ပါတယ်။

“မျိုးသိန်း” ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးမှ အစ စာလုံးကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထား ခြင်း ဖြစ်တယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က လုံးတင် ကြီးပြီး အောက်မှာ မျဉ်းပြိုင်သင်္ကေတ ရှိတယ်။

အကြောင့် အလုပ်ပိတ် တာရန်ပဲ ဖြစ်တတ်ပြီး အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတွေ အပြင်အဆိုင် အရုပ်အထွေး ကြုံတတ်တယ်။

လက်မှတ်အပေါ်မှာလဲ မျဉ်းပြိုင်လို သင်္ကေတ နောက်တစ်ကြောင်းက လုံးကြီးတင်ကို ထိုးဖောက်ထား တယ်။

‘ဒါဟာ မတော်တဆ ဘေးဥပဒ်ကြုံတတ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ် ခွဲစိတ်ကုသခံရတတ်တဲ့ နိမိတ်ပုံ ဖြစ်တယ်’

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလမွှေးတဲ့ ကြာသ ပတေးသား ဖြစ်တဲ့အတွက် မူလမဟာ ဘုတ်ခွင့်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရတယ်။

* * * [နံပါတ်-၁]

၁၄၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

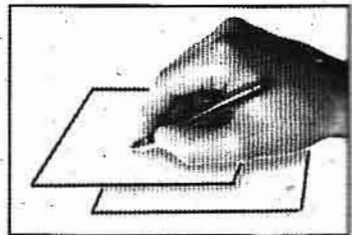
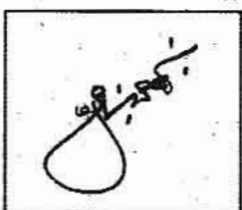
ဆရာကြီး ဦးကောသလိန်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ကြာသပတေး ဘက်ဖွားဖြစ်သူကို ကြာသပတေးအစ သောကြာအဆုံး မွေးနံကို အညွန့်အုပ်နာမည် ပေးထား တယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန် ဖြစ်ပါတယ်။ အနိဋ္ဌဖွားဖြစ်သူကို အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌနာမည် ပေးထားတာ၊ ဆန်းဝင်တဲ့အတွက် နာမည်အမှား လို့တော့ မသတ်မှတ်နိုင်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ဘက်(အပျက်)ဌာနက နာမည်အက္ခရာစာလုံးတစ်လုံးတည်း လက်မှတ်ထိုးမယ့်အစား နာမည် နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ်ထိုးတာ ပိုကောင်း ပါမယ်။

ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည် လှလှဆွဲ၊ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်း မသားရ။

* * *

အဝေးပြေး ကုန်တင်ကားလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်မယ့်သူအတွက် ပုတီးဌာနက သောကြာနံ အက္ခရာစာလုံးကို ထည့် သုံးခြင်းကြောင့် ပိုပြီး ကံကောင်းစေမိ လိမ့်မယ်။

၂။

* * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂) နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်က အသက်ငါးဆယ် ကျော် ရန်ကုန်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

‘တာပဲလုပ်လုပ် အယှဉ်အပြိုင်များပြီး ငွေ လဲပပြား အရစ်ရေး အိမ်ထောင်ကိစ္စတွေ မှာလဲ အပြင်အဆိုင်များ စိတ်သောကမှာ တယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

[နံပါတ်-၁]					
	အဓိပတိ			၂	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၄	၀	၃
မရဏ	ဘက်	ပုတီး	၁	၅	၆
				*	→

(မူလမဟာဘုတ်ခွင့်)

[နိပါတ်-၃]		အဝိပတိ	၀	၂
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၅	၁
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၆	၃

(မူလမဟာဘတ်ခွင်)   (နာမက္ခရတိုင်)

ထည့်သင့်တယ်။

ဒီတစ်လ ဤမျှနှင့်သာ
ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးင်ပညာသုတေသီ

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား ဆိုတဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံးအောက်က ရပါ။ "ကေ" ဆိုတဲ့စာလုံးအစကို ညာ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်လှလှ ဘက် ခပ်စောင်းစောင်းဖြစ်စေပြီး "ဂျီ" ဆွဲပြီး အညွန့်မှာ မြှားထိပ်သင်္ကေတ

သွေးပွက်ယားယံခြင်း ဆိုသည်မှာ မတည့်သော အသားငါး၊ အငန်၊ အဆိမ့်များ အစားများ အစားမှား၍သော် လည်းကောင်း၊ မသင့်သော အငွေ့များ အနံ့များ ရှုရှိုက်မိ၍သော် လည်းကောင်း၊ ပြင်းသောရေမွှေးနံ့ အမွှေးတိုင်များ ရှုမိ၍ လည်းကောင်း...

မိမိသွေးနှင့် မသင့်သော ပန်းအနံ့များ မိမိအသားအရေနှင့် မတည့်သော အဝတ်အထည် အထိအတွေ့များကြောင့် သွေးပွက်ယားယံခြင်း ဖြစ်ရပါသည်။ အခြားသော အကြောင်းအချက်များလည်း ရှိနိုင်ပါသေးသည်။ တစ်နေ့...

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ဦးအောင်သိန်းသည် ငန်သော ငါးခြောက်များနှင့် ငါးသလောက်ပေါင်း စားမိလျှင် သွေးပွက်ယားယံတတ်ပါသည်။

သွေးပွက်ယားယံပြီး အဖုအပိမ့်များ ထလာတတ်ပါသည်။ အသားဖြူသူ ဖြစ်သဖြင့် နီနီရဲရဲ အဖုများ ထင်ရှားမြင်သာ ထလာတတ်ပါသည်။ အရပ်ထဲတွင် အင်ပျဉ်ထသည်ဟု ခေါ်သည်။ အင်ပျဉ်အသံထွက် "အလာဂျစ်" ဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုသို့ အင်ပျဉ်ထသည့် အခါတိုင်း

သွေးပွက် ယားယံခြင်းနှင့် အင်ပျဉ်ထခြင်း အတွက်

အညာဒေသနှင့် မြေလတ်ပိုင်းတွင် အလေ့ကျ ပေါများစွာ ပေါက်ရောက်သော အင်ပင်ကြီးများမှ အင်ဖက်ရွက် တစ်ပေလောက် အခြောက်များ လေး၊ ငါးဆယ်ရွက် ကောက်ယူမီးရှို့ပြီး ထိုမီးလှုံပေးလျှင် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ထိုအခြေ   **ထိုအထက်ရွက်၏**
လက်ညှိုးခန့်ရှိသည့် အညာရိုး(အင်ရိုး)
ကို ထား၊ ဇာတီနှင့် ထွေ၍ လိမ်းထား
ခြင်းဖြင့်လည်း လက်အတွေပျောက်ကင်း
ပါသည်။

တစ်ခုသောသင်္ကြန် ရုံးရက်ရှည်ပိတ်တွင် သူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ စည်သာတောရကျောင်းတွင် ဒုလ္လဘရဟန်း ဝတ်ပါသည်။ ဆရာတော်မှာ ပိဏ္ဍပါတ်တိုင်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့လည်း သပိတ်တစ်လုံးစီနှင့် ဆွမ်းဓရာ၊ ဆွမ်းဟင်းပါ အဂျူခံစားရရာ၊ ငါးခြောက်၊ ငါးပိကောင်၊ ငံပြာရည်၊ ငါးပိကြော်၊ ပုစွန်ချဉ်

ဝက်သာ၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ဘူးရွက်ဟင်းအစုံ ပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးရသည်။

ထိုအခါ ဦးအောင်သိန်းမှာ သွေးပွက်ယားယံပြီး အဖုအပိမ့်များ ထွက်လာပါသည်။ အင်ဖက်ရွက်၊ အင်ရိုး မရှိသဖြင့် အလွန်ပင် အခက်တွေ့ရာ ဆရာတော်အရှင်ဥဇ္ဇယမှ ထန်းရွက်ခြောက်များ မီးရှို့လှုံစေရာ ဆယ်မိနစ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားခဲ့ပါသည်။

သို့အတွက် သွေးပွက်ယားယံလျှင် ထန်းရွက်ခြောက် မီးရှို့လျှင်လည်း သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း သိမြင်ရ၍ ရေးသားပါသည်။

မြေမိုးချစ်(နတ်မောက်)

ကိုယ်ပိုင်

အိမ်ခြံမြေလုံးချင်း

ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း နေထိုင်ရမလား

ဘယ်

သရုပ်ဖော်ရေးအဖွဲ့
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင် တိုက်ခန်း
ငှားရမ်းနေထိုင်ပြီး စားသောက်ဆိုင်
လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေသော အမျိုးသမီး
တစ်ဦး၏ ဘယ်လက်ဖဝါးပုံကို ဖော်ပြ
ပေးလိုက်ပါသည်။ သူနှင့် ကျွန်ုပ်
ဆုံတွေ့စဉ်က သူမ အသက် (၃၀)ခန့်
ဖြစ်သည်။

'ကိုယ်ပိုင်အိမ်လုံးချင်း' ခြံမြေကျယ်ကျယ်
ဝန်းဝန်း ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်ရမည် ကံကြမ္မာ
ရှိပါရဲ့လား'

ဟု အဓိက မေးမြန်းခဲ့သည်။ သူမ၏
စားသောက်ဆိုင် ရေရှည် အောင်မြင်
ကြီးပွား တိုးတက်စေမည့် ဆိုင်နာမည်
ကောင်းလည်း ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

'က' အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ လက်ညှိုးထိပ်၌ ခရုပတ်ဗွေ
ရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ကျန်သော လက်ချောင်း
ထိပ်များများတွင် ကြိုးဗွေ(ကျော့
ကွင်း)များသာ ရှိသည်။

***

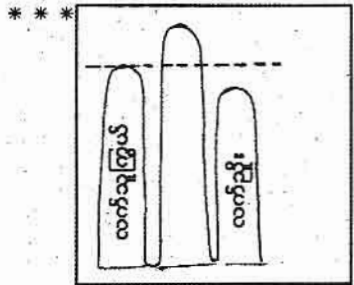

ထိုသင်္ကေတကြောင့် သူတစ်ပါးကို ခိုင်းစေ
မိမ့် အုပ်ချုပ်လုပ်ကိုင်ရမည်ဖြစ်ရာ အကြီး
အမှူး ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင် အောင်
မြင်မည်ဟု သုံးသပ်နိုင်သည်။

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီး ဦးအောင်

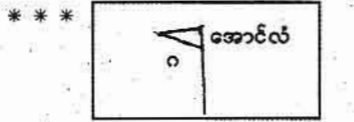

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သူကြွယ်ထိပ်ဖျားက လက်ညှိုးထိပ်ဖျားထက် သိသိသာသာ ပိုမြင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

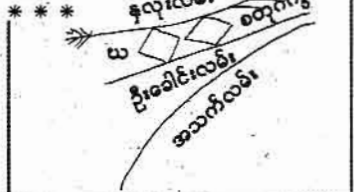
ထိုသင်္ကေတကြောင့် အဟုတ်အပြိုင် ဝါသနာပါခြင်း ရွှေ့ကောင်းခြင်းတို့ဖြစ်စေသည်။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားနိုင်သော ဖက်ကိုးပါဖြစ်သည်။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သူကြွယ်ရင်း တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ခွင်အပေါ်ထိပ်မှာ အောင်လံ သင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသင်္ကေတကြောင့် အလုပ်အကိုင်မှာ ထိပ်ဆုံးရောက် အောင်မြင်တတ်သည်။ အလွန်ကောင်းသော ဖက်လာအခြံအရံ ဖြစ်သည်။

“ဃ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ နှလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းကြား စတုဂံ လွင်ပြင်မှာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော စတုဂံကွက် ဗိမာန်သင်္ကေတ ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၄၆ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ထိုသင်္ကေတကြောင့် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော အိမ်ခြံမြေကျယ်ကျယ် နှစ်ကွက်မက နှစ်လုံးမက ပိုင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်။

“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ အသက်လမ်းကြောင်းမှ ထောင်တက်သော တိုးတက်မှုလမ်းက ဦးခေါင်းလမ်းနှင့်ထိပြီး ရတနာဘဏ် တိုက်သင်္ကေတ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတကြောင့် ထွေးကြီးစွာ ပြည့်စုံချမ်းသာ စုပိဆောင်မိ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အထက်ပါ အချက်(၅)ချက်ကြောင့် သူ့အနေဖြင့် ယခုအခါ အိမ်ခြံမြေ ကိုယ်ပိုင် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းနှင့် ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်ရပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့အသက် သုံးဆယ်ကျော်မှ လေးဆယ်အတွင်း စီးပွားဥစ္စာ ဒီရေအလား အံ့ဖွယ်တိုးတက်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြသည်။ စာဖတ်သူများ၏ လက်ဖဝါးပြင်တွင် ကြည့်ပါ။ အထက်ပါ အချက်များ အနက် နံပါတ်“ဃ”နှင့် အခြားနှစ်ချက်လောက် တူညီလျှင် ကိုယ်ပိုင် လုံးချင်း အိမ်ခြံမြေ ကျယ်ကျယ် ပိုင်ဆိုင် နေထိုင်ရပါလိမ့်မည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိ ကြပါစေ။
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၄၇) မှ အသက်

သော် လည်းကောင်း တွေ့ကြုံရတတ်၏။

(၈-၄-၂-၆) အကြွင်းဂဏန်းကို တွေ့မှု နေရာပြောင်းရွှေ့ စီးပွားရှာပါ။ ခရီးယာယီသွားပါ။ ယာယီကိန်း ကြုံနေ၍ မပြောင်းမရွှေ့ ခရီးမသွားဘဲ ယခုနေရာ၌ လုပ်ကိုင် နေထိုင်လျှင် စီးပွားပျက်တတ်၏။ ရောဂါဝေဒနာ ရတတ်၏။

အကယ်၍ အကြွင်းသည် (၈) သည် ဖြစ်၍ ခရီးယာယီ သွားမှု ထိုသူတွင် သေလောက်သော ရောဂါဝေဒနာ ရတတ်၍ ထိုနှစ်အတွင်း ခရီးသွား ရှောင်ပါ။

ပေဒင်ပညာ လေ့လာလိုသော သူသည် ပေဒင်အသုံးအခေါ်ဖြစ်သော အောက်ပါ ကိုးကျောင်းဂဏန်း အရေးအခေါ်တို့ကို သိထားရန်လိုပါသည်။

ဧက...	တစ် (၁)ဂဏန်း
ဋ္ဌေ...	နှစ် (၂)ဂဏန်း
ထိ-ထို...	သုံး (၃)ဂဏန်း
ဇယ...	လေး (၄)ဂဏန်း
ဗျ...	ငါး (၅)ဂဏန်း
ဆ...	ခြောက် (၆)ဂဏန်း
သတ္တ...	ခုနစ် (၇)ဂဏန်း
အဋ္ဌ...	ရှစ် (၈)ဂဏန်း
နဝ-နဝင်း...	ကိုး (၉)ဂဏန်း
သည-သညှ...	သည (၀)ဂဏန်း

စသည်တို့မှာ ပေဒင်ကိုးကျောင်း အရေးအခေါ်များဖြစ်၍ ဝါသနာရှင်တို့ လေ့လာမဟုတ်သူတို့ ရရှိကြစေရန် ဖြည့်စွက် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

သူနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့်

ကြည့် ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိနိုင်ကြပါစေ။
ကောင်းခန့် (သစ္စတိရေ)
ဝက်လက်

ကော့ခ် (သခွတ်ခြေ)
ဝက်လက်

ရှေးလူကြီးသူမတို့သည်...
နောင်လာ နောင်သားတို့အတွက်
ဦးစားဆင်ခြင် သုံးသပ်နိုင်ကြစေရန်
ဆန့်ကျင်ဘက် စကားပုံနှစ်ခုကို ထားခဲ့
ကြ၏။

ထိုစကားပုံ နှစ်ခုသည်ကား...
“**တစ်ရွာမပြောင်းသူကောင်းဖြစ်**”
ဟူသော စကားပုံနှင့် “**သေချင်သည်
တျားတော့ပြောင်း**” ဆိုသော စကားပုံ
တို့ပင်တည်း...

အထက်ပါ စကားပုံတို့ အတိုင်းပင်
အချို့သူတို့သည် မိမိ၏မွေးဖွားရာအပ
တခြား အရပ်ဒေသတွင် ကြီးပွား
ခွမ်းသာနေသူတို့ ရှိကြသလို...

တစ်မြို့တစ်ရွာ၌ ဆင်းရဲတွင်းနက်
နေသူတွေလည်း ဒုနဲ့ဒေးပင် ရှိကြ၏။
ထို့ကြောင့် တိုးတက်ကြီးပွား
ခွမ်းသာလိုသူများသည် ထိုအရပ်ဝန်း
ဒေသရှိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့နှင့် မိမိ
အခြေအနေ သင့်မသင့်ကို ပထမ
ဦးစားရပေမည်။ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရပေ
မည်။

ထို့နောက် “**ရှေးထုံးကိုလည်း
မဝယ်နှင့်**” ဟူသော စကားပုံနှင့်လည်း
တိုက်ညီအောင် ရှေးပညာရှိများထားခဲ့
သော “**ခရီးယာယီပြောင်းသင့်မသင့်
နဂို ယာယီတွက်နည်း**” နှင့်လည်း
မိမိကိုယ်တိုင် တွက်ကြည့်သင့်ပါသည်။

စာရေးသူသည် လောကီဗေဒင်
အလွယ်တွက်နည်း အမျိုးမျိုးတို့ကို
မေ့ပါသနာရှင်တို့အတွက် လစဉ်
မပြတ်ရအောင် ရှာဖွေတင်ပြနေသူ
အစ်ယောက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ
ဆုလတွင်လည်း မေ့ပါသနာရှင်

ခရီးသွားနှင့်

ယာယီ ပြောင်းသင့်၊ မပြောင်းသင့်

တွက်နည်းနှင့် အဟော

တို့အတွက် **ခရီးယာယီ ပြောင်းသင့်
မသင့် နဂိုယာယီတွက်နည်းနှင့်
အဟောကို ရှင်းလင်းစွာ တွက်ယူ
သိရှိကြစေရန်** တင်ပြ ရေးသားလိုက်ရ
ပါသည်။

ထိုသို့ တွက်နည်းအဟောကို တွက်
ကြည့်လိုလျှင် ပထမ ရှေးပညာရှိတို့
ထားခဲ့သော တွက်နည်းဟောနည်း
လင်္ကာကို ကျေညက်အောင် ဖတ်ရှု
လေ့လာရပါမည်။

တွက်နည်းဟောနည်း လင်္ကာ

ခရီးယာယီ ပြောင်းဆိုသွားရာ သွားရာကို
ပုန်စွာယူကာ ဟောပြောကိစ္စ အသက်တည်
ငြား ဝါးစွာ ပြောကိစ္စ ဟောင်း ကိုနှုတ်ဖြတ်
စားကြွင်းသေသာ ကော ပစ္စ တိသတ္တပု
ဒေသတခြား မသွားလေရာ၊ နဂိုဟာပင်
စီးပွားပြင်၏။

ဆင်ခြင်မှု ယာယီပြောင်း ကိုယ်ပူရောဂါ
ဖြစ်လေရာ၏။

အဋ္ဌလယ၊ ဒွေနှင့်အပူ၊ သွားထမေ့စွာ၊

ယာယီဟာလျှင် စီးပွားပြင်၏။ မဆင်ခြင်မှု
နဂိုပြုသော်၊ ကြီးထဝေဒနာ၊ ရောက်လေရာ
၏။

သုညာသေ၊ ပြင်လောကပူ၊ ဒုက္ခပျားစွာ၊
ဘေးရောဂါနှင့်၊ သေခါနီးရှိထောက်၊ အချိန်
ရောက်သည်၊ အံ့လောက်ဗေဒင် ကျမ်းလာ
တည်း။

အထက်ပါလင်္ကာ တွက်နည်းမှာ...

နေရာဌာနပြောင်းရွှေ့လိုသူ သို့
မဟုတ် ရက်ကြာကြာ ခရီးယာယီသွား
၍ စီးပွားရှာလိုသူသည်...

တွက်လိုသူ၏ အသက်ကိုတည်၍ (၅)နှင့်
မြောက်ပြီး (၉)နှင့်စားပါ။ အကြွင်းသေသ
အတိုင်း အောက်ပါအဟောတို့ကို ကြည့်ပါ။

(၁-၅-၃-၇) စသည့် အကြွင်း
ဂဏန်းတို့ကိုတွေ့မှ မပြောင်းရွှေ့သင့်၊
ခရီးယာယီမသွားသင့် (နဂို) ခုနေမြဲ
နေရာမှာ စီးပွားဖြစ်မည်။ အကယ်၍
ပြောင်းရွှေ့ပါက စီးပွားပျက်ခြင်းလောက်
လည်းကောင်း၊ ရောဂါဘယ ဖြစ်ခြင်း

ပင်လယ်နီ

အနီရောင်ရေများ လွှမ်းနေသည့် ပင်လယ် သို့မဟုတ် အနီရောင် လွှမ်းမိုးသည့် ပင်လယ်ကို ရည်ညွှန်းသော်လည်း အနီရောင်ရှိသည့် ပမာဏများပြားသောရေ(အရည်)ကို အဓိကညွှန်းဆို၏။

ပင်လယ်ပြင်တွင် နေဝင်ချိန်၊ နေထွက်ချိန် ဆည်းဆာနှစ်ပါး၌ နေ၏ အလင်းရောင်မှ အလင်းယိုင်သောကြောင့် ရေပြင်တစ်ခုလုံး အနီရောင်လွှမ်းနိုင်သကဲ့သို့ သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှထွက်သော သွေးများ ပြည့်နှက် နေသောကြောင့်လည်း ပင်လယ်နီ ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤသည်ကား မျက်မြင်ဒိဋ္ဌိ ပြဆိုနိုင်သော ရုပ်သဘောသဘာဝ ဖြစ်သည်။ စိတ်ခံစားသိဖြင့် သိရှိနိုင်သော "မီးပင်လယ်" ကိုလည်း ပမာပြုနိုင်သည်။ သတ္တဝါများ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာနများကြောင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား သတ်ဖြတ်ကြသောအခါ သွေးချင်းချင်းနီ၏။ များပြားလှသော သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ပွားမှုကို သွေးပင်လယ်ဝေသည်ဟု ခိုင်းနှိုင်းကြ၏။

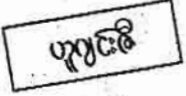
ထို့ကြောင့် ပင်လယ်နီသည် သွေးအမြောက်အမြား ယိုစီးထွက်ကျခြင်းကိုလည်း ဖော်ပြသည်။

"ပင်လယ်နီကို ဖြတ်သန်းခြင်း" ဟုဆိုပါက "ဘေးအန္တရာယ် ထူးပြင်းလှသော အခြေအနေနှင့် ရင်ဆိုင်နေရခြင်း" ဟု သင်္ကေတပြုခြင်းဖြစ်သည်။

လူနေမှုဘဝအတွက် အလွန်အရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်း ကဏ္ဍတစ်ခုရပ် ၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၃၄)

ဖြစ်၍ ယင်းကို ကျော်လွန်နိုင်ပါက သာယာလှပသော ဘဝအိပ်မက်များ အကောင်အထည် ပေါ်လာနိုင်သဖြင့် အောင်မြင် တိုးတက်ကြီးပွားစေနိုင်သည့် တွန်းအားတစ်ခုလည်း ဖြစ်၏။

ပင်လယ်နီသည် သွေးအပြောက်အပြားနှင့် ဆက်စပ်နေသဖြင့် ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံဖော်မှုဖြစ်၍ သင်္ကေတလည်းဖြစ်သည်။ နှစ်ကာလရှည်ကြာစွာ တည်တံ့ပြုနေခြင်း၏ နောက်ဆုံး ပြုကြောင်းကိုလည်း ညွှန်းဆိုသည်။ လောကတွင်ရှိ ရုပ်ခြံနှင့် ဝိညာဉ်တို့အကြား ဖြစ်စဉ်များ ဆက်စပ်ပြောင်းလဲနေမှုကိုလည်း သရုပ်ဖော်တတ်ကြသည်။

လူတစ်ယောက်သည် ပင်လယ်နီကို ကျော်ဖြတ်နေရသည်ဟုဆိုပါက သူသည် သေကောင်ပေါင်းလဲ ရုန်းကန်နေရသည်ဟု ပုံခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။

လူသားတစ်ဦးသည် မလွဲမရှောင်သာ ဖိအားပေးခံရသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ယဇ်ပူဇော်လိုက်သည့် မြင်ကွင်းဖြစ်စဉ်ကို "ပင်လယ်နီကို ဖြတ်ကျော်ခြင်း" Crossing the Redsea ဟု အညွှန်းပြုကြလေသည်။

မြင်းဇက်ကြီး

ရှေးခေတ် (မြင်း)ရထားများနှင့် မြင်းစီးသမားတို့မှ ထွက်ပေါ်သည့် သင်္ကေတဖြစ်သည်။ မြင်းရထားတွင် ရထားသည် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၍ မြင်းသည် ဘဝ

အတွက် မောင်းနှင်နေသော စိတ်အင်အား ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဇက်ကြီးသည် အရေမီသောပစ္စည်း အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်၍ အသက်ဝိညာဉ်နှင့် ရုပ်ခန္ဓာတို့အကြား ဆက်သွယ်ပေးသော စိတ်တန်းခိုး အားကြောတို့ကိုလည်း မြင်းဇက်ကြီးဖြင့် သင်္ကေတပြု ညွှန်းပြသည်။

မြင်းဇက်ကြီးကို ဖြတ်လိုက်သည်ဟုဆိုလျှင် တစ်စုံတစ်ယောက် သို့မဟုတ် ညွှန်းဆိုပြီးသူအား အဆုံးစီရင်လိုက်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။

အလားတူပင် ပြတ်တောက်နေသော (ဖြတ်ထားသော) မြင်းဇက်ကြီးသည် တစ်ဦးတစ်ယောက် သေဆုံးခြင်းကို သတင်းပေးသည့် သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

အကောင်ပုကတိရှိသော မြင်းဇက်ကြီးကို (ရိုးပုလင်းဖြစ်နိုင်သည်။) ဖော်လမ်းက ညွှန်းဆိုလျှင် အသက်ခံခန္ဓာ ခြိမ်းခြောက်ကြောင်း အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်သည်။

မြင်းဇက်ကြီးသည် အသက်ဖိစီးမှုမက အဖွဲ့အစည်း အခြေအနေ တစ်ခု၏ အဓိက မောင်းနှင်အားကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည့် သင်္ကေတဖြစ်သည်။

အိမ်အပြန်

အိမ်ပြန်သည်။ ဌာနေသို့ပြန်သည်။ အိမ်မြေသို့ပြန်သည်။ ဇာတိမြေသို့ ပြန်သည် စသည်တို့ အားလုံး အနက် အိမ်မှာ တူညီကြသည်။

ဆိုလိုရင်းကား တမလွန်သို့ သွားသည်။ သေဆုံးသည်ဟု သင်္ကေတ အမှတ်သညာပြု၏။ သေဆုံးခြင်းသည် မူလပြန်ခြင်း၊ မူရင်းနေရာသို့ ရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ဘဝတာ လှုပ်ရှားခွင့်ရသော ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် မူလတာဝရ ဝိညာဉ်လောကသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက် သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

တရုတ်တွေးခေါ်ရှင် **“လောင်စု”** **Lao Zi** က...

“ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် ပုံစံတစ်ခု (လူတစ် ယောက်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ)မှ ခွဲခွာလာခြင်းမှာ ယာဝရုပ်ညာဉ်လောကသို့ ပြန်လည် ဝင် ရောက် ပေါင်းစည်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူသတ္တဝါ တစ်ဦးတစ် ယောက် သေဆုံးခြင်းသည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟူ၍ ဖော်ပြခဲ့၏။

တရုတ် ဂူယုင်းဇာတ်ငါးပါးတွင် လူ သားတို့ စတင်သန္ဓေတည်ရာ မိခင်၏ သားအိမ်သည် မြေဓာတ်စိုးမိုး၍ မြောင်းလဲခြင်း သင်္ခါရတရားသည် စည်း မြေဓာတ်ပင် စိုးမိုးသည်။

လူတစ်ယောက် သေဆုံးခြင်းသည် သင်္ခါရသဘောအတိုင်း လိုက်နာခြင်း ဖြစ်ကာ သေဆုံးခြင်းကို မြေဓာတ်ကပင် နှိမ်ထားသဖြင့် ထိုသူသည် မူလနေရာ သို့ ပြန်သွားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ဆို သည်။

မြေမှလာ၍ မြေသို့ ပြန်မသွားမီ အနိတ်အတန်ကာလကို ဘဝနေမှု **“ming huò” “ရှင်းဟော့”** ဟု ခေါ်ဆို သတ်မှတ်လေသည်။

စားပွဲပိုင်း

အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး စုံညီတွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်းသဘောကို ဆောင် သည့်သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ တရုတ် ဝေလေ့တွင် **ဖီ(Pi)**ဟူသော ကျောက်စိမ်း ပန်းကန်ပြားသည် ကောင်းကင်ဘုံအား ကိုယ်စားပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ ကျောက်စိမ်းပန်းကန်ပြားသည် **“စားပွဲပိုင်း”**နှင့် အလားသဏ္ဍာန် တူညီ၍ ကောင်းကင်နတ်မင်း၏ မှူးမတ် စစ်ကဲများ ကြွရောက်ခြင်းနှင့် ဝိုင်းနှိုင်း၍ အလေးအနက်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် စားပွဲပိုင်းသည် ရာသီ(၁၂) ခွင် ပေါင်းစည်းထားသော ရာသီစက် ပမာရှိလေရာ စွမ်းရည်တူ စစ်ကဲ(၁၂) ဦးတို့ စုပေါင်းဝိုင်းထိုင်ကာ ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးခြင်းသဘောလည်း ဆောင်ယူ သည်။

“ပြည်ပမှ စားပွဲပိုင်း”ဟု ဆိုပါက တိဘက်၏ (၁၂)ယောက်သော **“နမ်ရှန်”(Namshans)** အကြီးအကဲ များ၊ တိဘက် ပြင်ပတွင် ဖွဲ့စည်း ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပခြင်းကို ရည် ညွှန်း၍ ထို စည်းဝေးပွဲတွင် **ဒလိုင် လာမား (Dalai Lama)**က ဦးဆောင် သည်။

အလားတူပင် **“ပြင်သစ်ပြည်မှ စားပွဲပိုင်း”**ဆိုပါက ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ ထင်ရှား ထက်မြက်သော သူရဲကောင်း (၁၂)ဦး ပေါင်းစည်းစုံလင်ခြင်းကို ဆိုလို

လေသည်။

တက်မပွဲ

ရှေးခေတ် လှေသင်္ဘောကြီးများတွင် အဓိက ထိန်းကိုင်ရသော အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သည်။ လှေသင်္ဘော တစ်စီးလုံး၏ ဦးတည်ရာသို့ရောက်အောင် ထိန်းကိုင် ပေးရသည်။

ရှေ့သို့ မြောင့်တန်းစွာ ရွေ့လျားရန်၊ ကွေ့ဝိုက်ရန်၊ ရပ်နားရန်စသည့် အခရာ ကျလေရာ ထင်သာမြင်သာရှိသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု စီမံကိန်း လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုအား အဓိက ထိန်းကိုင်ခြင်း သို့မဟုတ် ထိန်းကွပ်စီမံမှုကို ညွှန်ဆိုသည်။

လှုပ်ရှားနေသော တက်မသည် ရည်ညွှန်းသော ကိစ္စကို နိုင်ငံခြားစွာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေခြင်းဟု ရည်ညွှန်း၍ ရပ်တန့်တည်ငြိမ်နေသော တက်မသည် ပုံမှန်ရွေ့လျားနေကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ကျိုးပြတ်နေသော တက်မ သည်ကား အထိန်းအကွပ်မဲ့ ပရမ်း ပတာ ဖြစ်နေသည်။ ရည်မှန်းချက် မအောင်မြင်ပါ စသည်ဖြင့် သတင်းပေး ခြင်းဖြစ်သည်။

သစ်ပင်ပန်းမန်

တရုတ်သင်္ကေတဗေဒ (Chinese နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗေဒ) ၁၄၉

symbolology)ပညာရပ်မှ ညွှန်းဆိုချက်
ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် သက်တမ်းရှည်
ကြာစွာ ပေါက်ဖွားရှင်သန်လေ့ရှိသော
တောစိုးသစ်ပင်၊ ကမ္ဘာတည်သစ်ပင်ကြီး
များကို ပန်းချီ၊ ပန်းပု(သစ်ထွင်းပန်းချီ)
များဖြင့် သရုပ်ဖော်သင်္ကေတ ပြုကြ
သည်။

တရုတ်ဓလေ့တွင် လူကြိုက်များခဲ့
သောထင်ရှားသော “သစ်ပင်ပန်းမန်”
သင်္ကေတမှာ ဝါး၊ ချယ်ရီနှင့် ထင်းရှူး
ဟူသော သက်ရှည်သိဒ္ဓိမြောက် သစ်ပင်
သုံးမျိုး ဖြစ်သည်။

ယင်းသုံးမျိုးကို “ငယ်ပေါင်းကြီး
ဖော် မိတ်ဆွေသုံးချာသုံးဦး” ဟု တင်
စားလျက် (နံရံကပ်ပိုစတာ)ခန်းမ
တန်ဆာဆင် ပန်းချီကားများတွင်
အလေးထား ရေးဆွဲ ဖော်ပြကြသည်။

ဝါးသည် သိဒ္ဓိမြောက်မြက်ကြီးမျိုး
ဖြစ်သည်။ ဝါးမှတစ်ပါး အခြားသော
သစ်သားဖြင့်ပြုလုပ်သော ထမ်းပိုးသည်
မနိုင်ဝန်ကို ထမ်းရွက်သောအခါ ကျိုး
ပြတ်၏။

ယင်းအခါ၌ အရုပ်ကြိုးပြတ်
ဆတ်ခနဲ ကျိုးပြတ်လေ့ရှိသည်။ ဝါးထမ်း
ပိုးကား ထိုသို့မဟုတ်ပေ တဖြည်းဖြည်း
တအိအိသာလျှင် ကျိုးပြတ်ကြောင်း
သိစေလျက် စေးဖွဲ့ရုန်းကန်မှုအား
တောင့်ခံကာ ပြင်ဆင်ချိန် ပေး၏။

ဝါးစိမ်း၏ စေးဖွဲ့ရုန်းကန်မှုအားကို
အသုံးပြု၍ “ဒေါင်းရွေး”ပညာသည်
လူ့လောကအတွက် အထူးပင် ထောက်
ပံ့ပေးခဲ့၏။ သံ၊ ကြေး စသည့် သတ္တု
များကို နိုင်နင်းစွာ အသုံးမချုတ်တံသေး
သည့် သမိုင်းမတင်မီကာလကပင်လျှင်
ဝါးကြိမ်တို့ကို စိတ်ဖြာရက်လုပ်ရသော
ဒေါင်းရွေးပညာသည် လူနေမှုအဆင့်
အတန်းကို တိုးတက်မြှင့်တင်ပေးခဲ့သည်။

၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၃၈ TT Bian Zhu ပြန်ကြား ခေါ်
ဒေါင်းရွေးပညာသည် တစ်ဆင့်မြင့်ကာ
ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ 漆 漆 Qi Qi ချီးချို
ခေါ် ယုန်းတည်များ ဖန်တီးပြုလုပ်ကြ
ရာ ယနေ့ခေတ်တိုင်ပင် မပျောက်ပျက်
သေးသည့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများ
အဖြစ် တွေ့မြင်ရစေ ဖြစ်သည်။

ဝါးပင်သည် စေးဖွဲ့မှုရုန်းကြွအားကို
ပိုင်ဆိုင်ထားသကဲ့သို့ အသက်တာ
လည်း ရှည်လျားလှသည်။ ဝါးရဲ့
တစ်ရံသည် အသီးများ သီးလာပါက
မကြာမီ ပျက်သုဉ်းသေဆုံးမည့် နိမိတ်
ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဝါးသီးများကို လူတိုင်း
စားသုံးခွင့် မရကြပါ။ လူတစ်ဦး၏
သက်တမ်းထက် ဝါး(ပင်)ရုံ၏
သက်တမ်းက များစွာ ပိုလွန်ရှည်လျား
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အသက်
(၂၀၀)ကျော်လူသား မတွေ့ရသော်
လည်း ဝါးပင်တို့မှာ နှစ်ရာထောင်
ချီ၍ အသက်ရှည်ကြ၏။

အလားတူပင် ချယ်ရီနှင့် ထင်းရှူးတို့
မှာလည်း သက်တမ်းရှည်ကြာလှသော
သမိုင်းဒေသပေါက်ပင်များ ဖြစ်ကြ
သည်။ အမြဲတမ်း စိမ်းလန်းစိုပြည်ကြ
သည်။

ထို့ကြောင့် “မိတ်ဆွေသုံးဖော်” ဟု
ခေါ်သော ဝါး၊ ထင်းရှူးနှင့် ချယ်ရီပင်
များကို အတူ စုပေါင်းရေးဆွဲထားသည့်
ပန်းချီကားများကို အမြတ်တနိုး ရှိကြ
ခြင်းဖြစ်၏။ “သစ်ပင်ပန်းမန်” ဟု
သည့်အတိုင်း ယင်းအပင်များ ပွင့်ဖူး
ဝေဆာ၍ ပသားဒရိုလှသော ပုံစံများ
ရေးဖွဲ့တတ်ကြလေသည်။

ဟုဂျင်းစီ

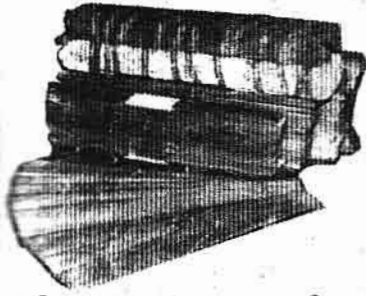
နယ်မြေ စာဖတ်ပိုမိုသက်များသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင်
အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့်
ဆက်သွယ်၍ ရပါက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား
မှာယူနိုင်ပါသည်။
တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့်
မှာကြားနိုင်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀/ကျပ်
(နှစ်ထောင်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)

မိမိတို့
လက်ဝယ်အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ
(၁၂)လ စသည့်
မိမိလိုသောလကို
ရေးသား၍
မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မှာကြားရန် လိပ်စာ...
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ဝန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဇွန်း-၀၁ ၂၄၂ ၇၄

မြန်မာ့ကျေးလက်တောရွာက

မောင်လိနန်း (အင်းတော်)

ပစ္စည်းပျောက် ၇, ၈

အဟော

ဤစာစုကလေးမှာ စာရေးသူ လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်(၄၀)ခန့်က ကသာမြို့နယ် ရွာလီမြစ်ကမ်းနံဘေးက ဆိပ်သာဆိုသည့် ရွာကလေးတစ်ရွာက စာရေးသူ ခေတ္တ နေထိုင်ခဲ့သည့် ဘကြီးကြူးထံ ရေးခဲ့သည့် ပညာရပ်လေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခေတ်တစ်ခါက မြန်မာ့ကျေးလက်တောရွာနေ တောင်သူများမှာ နည်းတူနည်းတူ ကြီးကြီးလက်ဆင့်ကမ်း မြန်မာ့ရိုးရာလက်ဆင့် နည်းပညာရပ်များကို ရခဲ့ကြသည်။

ဘကြီးကြူးကို မေးကြည့်သည့်အခါ ဆရာဘုန်းကြီးထံက ကူးယူခဲ့သည့် ပညာရပ်သာဖြစ်သည်။ ထိုခေတ် နည်းပညာပုံစံအရ မရှိကြ။ ပေမူ နည်းပညာပုံစံဖြင့် ကူးယူများဖြင့် ကူးယူထားရာမှ ပြန်လည် လက်ဆင့်ကမ်း ပညာရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

မတိမ်ကော၊ မပပျောက်စေလို၍ ဆက်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ့ကျေးလက်က ရခဲ့သည်ဖြစ်၍ ကျေးလက်တောရွာက အငွေအသက်များ မကင်းသည်ကို တွက်နည်းအဟောများအရ စာတတ်သူများ သိရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဆင့်နည်းဖြစ်၍ ဆရာတန်းအဆင့်ရှိသူများ အလွယ်တကူ တွက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုကို တည်သဖြင့် အင်္ဂါဂဏန်းများ လွှမ်းမိုးနေပါသည်။ အဟောအား အချိန်ကို တည်ရပါမည်။

- ၂။ မေးလာသည့် လဆန်း၊ လဆုတ်ရက်နှောရမည်။
- ၃။ မေးလာသူ၏ နေ့နှင့် စားရပါမည်။
- ၄။ အကြွင်းအကျ အောက်ပါအတိုင်း ပျောက်ဆုံးသည့်ပစ္စည်းရှိသည့် အရပ်အလျှောက် နေရာတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

တွဲဖက်ပြီး ဟောနိုင်သည်။ အရပ်မျက်နှာနှစ်ခုစလုံးမှာ တွေ့နိုင်သည့် သဘောဖြစ်သည်။ ထပ်ဆင့် ရှာပုံတော်မှာ အထက်ပါ တွက်နည်းမှ အကြွင်းကို (၇)ဖြင့် ထပ်မံစားခြင်းဖြင့် ဒုတိယမိ အကြွင်း

(က) ၁ ကြွင်းပါက	→ အရှေ့အရပ်ဖြစ်သည်။
(ခ) ၂ ကြွင်းပါက	→ အရှေ့တောင်အရပ်
(ဂ) ၃ ကြွင်းပါက	→ အနောက်တောင်အရပ်
(ဃ) ၄ ကြွင်းပါက	→ တောင်အရပ်
(င) ၅ ကြွင်းပါက	→ အနောက်အရပ်
(စ) ၆ ကြွင်းပါက	→ အနောက်မြောက်၊ အနောက်တောင်
(ဆ) ၀ ကြွင်းပါက	→ အရှေ့မြောက်နှင့် မြောက်အရပ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၆ နှင့် ၀ ကြွင်းလျှင် အရ ရှာဖွေနိုင်ပါသည်။ ဟောကိန်းအရပ်မျက်နှာ နှစ်ခုကို ပြန်ထုတ်နိုင်သည်။

(ကက) ၁ ကြွင်းပါက	→ အိမ်အမိုးထက် ဖြစ်ပါသည်။
(ခခ) ၂ ကြွင်းပါက	→ အဖုံးဝိတ်ထားသည့် နေရာများတွင် ရှာနိုင်သည်။
(ဂဂ) ၃ ကြွင်းပါက	→ ကျင်းထဲဖြစ်စေ၊ မြေမြှုပ်၍ဖြစ်စေ ထားတတ်သဖြင့် ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။
(ဃဃ) ၄ နှင့် ၅ ကြွင်းလျှင်	→ အိုး၊ ခွက်၊ စလောင်းတို့နှင့် ဖုံးဖိထားတတ်သည်။ ဆက်လက်ရှာဖွေပါက တွေ့ရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။
(ငင) ၆ ကြွင်းလျှင်	→ ကျွန်မိန်းမ (သို့မဟုတ်) သူရင်းငှားမိန်းမ ယူမည်။
(စစ) ၀ ကြွင်းလျှင်	→ အိမ်အောက်၊ ကြမ်းကြား၊ ဆင့်ကြား၊ ဖျာအောက်၊ ခေါင်းအုံးအောက်၊ အိပ်ရာခင်း၊ တုံး၊ ထင်း အကန့်စီထားရာ နေရာကြားညှပ်၍ (သို့မဟုတ်) ဖိထားသည့် နေရာမျိုးတွင် တွေ့နိုင်သည်။

ရုံးပတီ အပင်ဝါရောဂါ

ပျောက်ကင်းစေရန်

ရုံးပတီပင်သည် တောင်သူ ဦးကြီးများ စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုး နိုင်သောအပင် ဖြစ်သည်။
 ပြောင်းလိုက် တိုက်ရိုက် မျိုးစေ့ချ စိုက်ပျိုးနိုင်သကဲ့သို့ ပျိုးထုပ် ကလေးများဖြင့် ပျိုး၍ စိုက်ကွင်း သို့ ပြောင်း၍ စိုက်နိုင်သည်။
 တစ်လခွဲခန့်အတွင်း ပန်းစ၊ ပွင့်ပြီး အသီးသီးသည်။ ရုံးပတီ သီးသည် ကြီးထွားမြန်သဖြင့် အသီးလှိုင်သော စိုက်ခင်းတွင် တစ်ရက်ခြား ခူးဆွတ်နိုင်ကာ ဝင်ငွေ ကောင်းစွာ ရရှိသည်။

ရာသီမရွေး စိုက်ပျိုးနိုင်သော်လည်း မိုးနှင့်ဆောင်းတွင် ပိုမို ဖြစ်ထွန်းသည်။
 ခူးဆွတ်ရောင်းချနေသော ရုံးပတီခင်းတွင် လေဝင်လေထွက် ကောင်းစေရန် အသီးမရှိသည့် အောက်လက်များကို ရှင်းပေးရသည်။ အပင်များ စိမ်းစို၍ ပိုးမွှား ကင်းနေလျှင် အလွန်သီးသော အပင်မျိုး ဖြစ်သည်။

ရုံးပတီပင်တွင် ပိုရောဂါအဖြစ် ရွက်ပြောက်ရောဂါနှင့် ရွက်ဝါရောဂါများ ကျတတ် သည်။ အထူးသဖြင့် ရွက်ဝါရောဂါသည် ကူးစက်လွယ်ပြီး စိုက်ခင်းတစ်ခင်းလုံး ပျက်စီးနိုင်သည်။

ရွက်ဝါရောဂါ ကျပါက အသီးမသီးတော့ဘဲ အပင်ကျသွားပါသည်။ ရွက်ဝါ ရောဂါ ကျခါစတွင် အပင်၏ အညွန့်များမှ စ၊ ဝါလာပြီး တဖြည်းဖြည်း တစ်ပင်လုံး ရှိ အရွက်များ ဝါသွားသည်။ သီးလာသော အသီးများလည်း ဝါ၍ ရောင်းတမ်း မဝင်တော့ချေ။

ရုံးပတီရွက်ဝါရောဂါကို ဖြစ်ပွား ပျံ့နှံ့ပြီးမှ ကုသ၍မရ။ မဖြစ်မီ ကြိုတင်ကာကွယ် မှသာ အကျိုးရှိပါသည်။ ကြိုတင် ကာကွယ်နည်းမှာ ရုံးပတီပင်ငယ်စဉ်(ရွက်ကြီး လေး၊ ငါးရွက် ထွက်ချိန်)မှစ၍ ယူရီးယား(ပုလဲမြေထဲ၈)နှင့် အိမ်သုံးဆား အနည်းငယ် ရော၍ ကျွေးပေးရသည်။

ဤနည်းကို စာရေးသူတို့ ဒေသရှိ စိုက်ပျိုးခင်းများတွင် လက်တွေ့အောင်မြင် မှု ရနေသော နည်းဖြစ်ရာ စိုက်ပျိုးသူများအားလုံး သိရှိ အသုံးပြုနိုင်ရန် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စိုက်ပျိုးစီးပွား ထွန်းကားကြပါစေ
 ညွန့်ဝင်း(နတ်တလင်း)

စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ အဆက်

အကြွင်းကို (၇)ဖြင့် စားပါက အောက်ဖော်ပြပါ အကြွင်းအရ ထပ် ဆင့် ပြန်လည် ဟောထုတ်နိုင်ပါသည်။ ဥပမာ တွက်ပြပါမည်။

လဆန်း (၁၂)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၁၀)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် အင်္ဂ သားတစ်ဦးက ပစ္စည်းပျောက် လာမေး သည် ဆိုပါစို့...

(၁၀)နာရီ (၁၅)မိနစ် ဖြစ်သဖြင့် မိနစ်စွန်း၍ (၁၀)နာရီတွင် (၁)နာရီ ဝေါင်းရပါမည်။

* * *

၁၁ နာရီ
 ၁၂ လဆန်းရက်

၃	၂၃	၇
		၂၀
		၂ ကြွင်း

၂ ကြွင်း၍ ပစ္စည်းရှာလျှင် အထွေ တောင်၌ ရှာရန် ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါ (၂)ကြွင်းကို (၇)ဖြင့် ပြန်စားပါ။ မစ္စည်း ထားတတ်သည့် နေရာကို ထပ်မံတွက်ချက်မှုအရ တွေ့ ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

၇	၂	၀
		၀
		၂ အကြွင်း

အကြွင်း-၂ ဖြစ်သဖြင့် အဖုံးအပိတ် ဖြင့် ထားသည့်နေရာကို ထပ်မံ ရှာမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့ ကျေးလက်တောရွာတွင် ယနေ့ထိ သုံးနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဧက ကွက်ဟာကွက်များ ရှိမည် အမှန်ဖြစ် ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယနေ့အထိ တော် တည့်မှန်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ မှတ်တမ်း တင်နိုင်ရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း စင်မြင့်မှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ
 မောင်ဗဟိန်း (အင်းသော်)

www.burmeseclassic.com

၁။ ယေဘုတုံ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓု၊ အနတ္တရော၊
ဗုဒ္ဓံသဒမ္ပသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ
နဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါတိ။

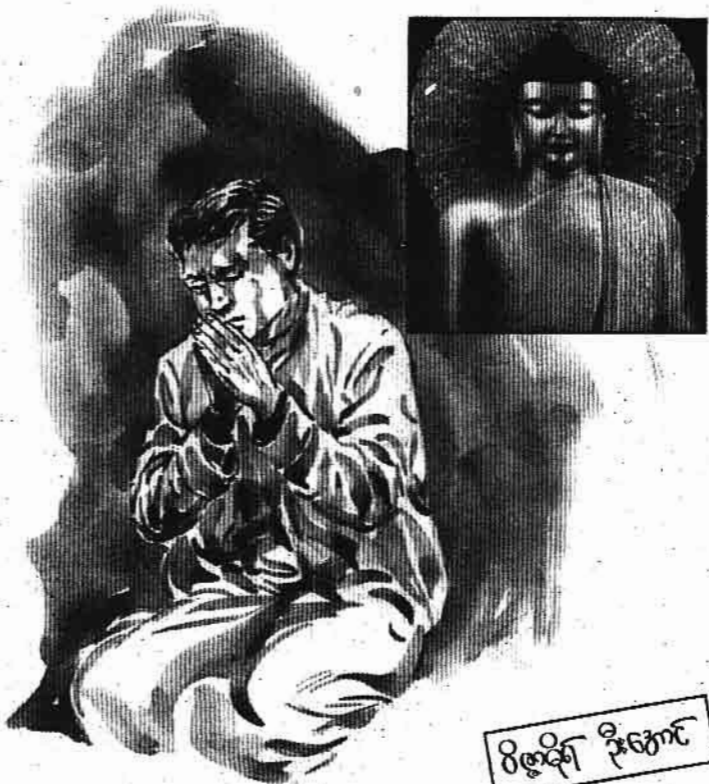
၂။ နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊
ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ ဝရံ။
တံ သရဏ မုပေတိ၊
မယံ ကင်္ခါ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တု သတ္တရတနာ၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ၊
ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ။
ဟောတု မေ သုခဝဗ္ဗနံ၊
ဟောတု မေ ဓနသိဒ္ဓိလာဘံ။
ဟောတု မေ သဗ္ဗသိဒ္ဓိကိစ္စံ၊
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၃။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သျှာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊
သန္တိဒ္ဓိကော၊ အ၊ကာလိကော၊ ဟေံ၊
ဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ၊
သဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိတိ။
နတ္ထိ မေ သရဏ အညံ၊
ဓမ္မော မေ သရဏံ ဝရံ။
တံ သရဏ မုပေတိ၊
မယံ ကင်္ခါ န ဝိဇ္ဇတိ။

(ပ)

ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။
【၁】ကို အထက်ပါအတိုင်း ဖော်ထုတ်
ပြန်ဆိုပါ။

၄။ သံသံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက
သံသော၊ ဥပပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော
သာဝက သံသော၊ ဉာယပုဋ္ဌိပန္နော
သာဝတော သာဝက သံသော၊ သာမီ
ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက
သံသော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ
May, 2014.

ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇာ

ပဟာဝေဗျ ပုဏ္ဏိတေဂါတြိး

ရွတ်ဖွားပူဇော်သူများအတွက် ငြည့်ရွက်ပေးပါရစေ

အဋ္ဌ ပုရိသ ပုဂ္ဂလာ၊ သေ ဘဂဝတော
သာဝက သံသော၊ အာဟုနေယျော၊
ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဥ္ဇလိ
ကရဏီယော၊ အနတ္တရံပညက္ခေတ္တံ
လောကဿာတိ။

နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊
သံသော မေ သရဏံ ဝရံ။
တံ သရဏ မုပေတိ၊
မယံ ကင်္ခါ န ဝိဇ္ဇတိ။

(ပ)

ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။
၅။ သမာဒိယံ ပဉ္စသီလံ၊
အဋ္ဌင်္ဂိမ္မိ သု၊ဒေသိတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တု သတ္တရတနာ။

(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။
၆။ န ဇီဝိတန္တရာယောပိ၊
ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တု သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၇။ န ဉာဏန္တရာယောပိ၊
ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တု သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၈။ န ဘိက္ခုနီရာယောပိ။
ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တ သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၉။ န ရသ္မိအန္တရာယောပိ။
ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တ သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၁၀။ ဗုဒ္ဓေါ အဘောဇ္ဇကာယောပိ။
နတ္ထိ လောဟိတ သူဒနံ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တ သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၁၁။ သဒ္ဓါ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမိ။
သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗါ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တ သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၁၂။ သဒ္ဓါ မေ ဓမ္မသေဋ္ဌမိ။
သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗါ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တ သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၁၃။ သဒ္ဓါ မေ သံဃသေဋ္ဌမိ။
သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗါ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တ သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။

၁၄။ တိဋ္ဌေယျာ နန္တဝဿမ္ပိ။
ဇယုဿဝေါ သမာပန္နော။

၁၅၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္ခါမဂ္ဂဇ်း

တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဝဿန္တ သတ္တရတနာ။
(ပ)
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ။
[[(ပ)များကို အထက်ပါ ဖော်ထုတ်
ရွတ်ဆိုပါ။]

ဆုတောင်း

၁၅။ ယထိစ္စိတ နိပ္ပိဒေန၊
အဓိပတိ မဟာမုနိ။
ယထာကာမ သံသိဒ္ဓနေ၊
အဓိပစ္စံ ဒဒါတု မေ။
၁၆။ ပုထဗျာ အာကာသေ ဝနေ၊
ပဗ္ဗတေ ဥဒကေ ထလေ။
နဂရေ စေဝ ဂါမေစ၊
ဂေဟေစ ဝိဟာရမ္ပိစ။
ယံ ယံ ဟတ္ထုပစာရေပိ။
ဒိဗ္ဗဘက္ခာ ဥပေန္တ မေ။

ဒကံဒေသာ ပါဠိအာသိတ္ထကံ
၁။ ဣတိပိ = အိတိပိ
ဗုဒ္ဓံ = ဗုတံ
ဂစ္ဆာမိ = ဂစ်ဆာမိ
နတ္ထိ = နတ်ထိ
အညံ = အင်ညံ
ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော
၂။ မယံ = မယ်ရှံ
ကင်္ခါ = ကင်ခါ
ဝိဇ္ဇတိ = ဝိတ်ဇေတိ
သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
ပဝဿန္တ = ပဝတ်သန်တု
အာယုဝဓနံ = အာယုဝတ်ဒနံ
သိဒ္ဓိကိစ္စံ = သိတ်ဝိကိတ်စ်
၃။ သွာက္ခာ = သွတ်ခါ
ဇဟိပဿိ = ဇဟိပတ်သိ
ဩပ = အောပ
ပစ္စတ္ထံ = ပစ်စတ်တံ
တဗ္ဗော = တပ်ဇော
ဝိညု = ဝိန်ညု

အညံ = အင်ညံ
ဓမ္မော = ဓမ်မော
၄။ သုပ္ပဋိပန္နော = သုပ်ပတိ
ပန်နော
၅။ သုပ္ပဋိပန္နော = အုရပ်ပတိ
ပန်နော
၆။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော = ဉာယပ်ပတိ
ပန်နော
၇။ သာဝိစိပ္ပဋိပန္နော = သာဝိစိပ်
ပတိပန်နော
၈။ စတ္တာရိ = စတ်တာရိ
အဋ္ဌ = အတ်ထ
ပုဂ္ဂလာ = ပုတ်ဂလာ
ဒက္ခိ = ဒက်ခိ
အဉ္ဇလီ = အင်ဇလီ
အနတ္တရံ = အနတ်တရံ
ပုညက္ခေတ္တံ = ပုန်ညက်ခစ်ထံ
လောကဿာတိ = လောကတ်
သာတိ
၉။ သမာဒိယံ = သမာဒိယိန်
ပဉ္စသီလံ = ပင်စသီလံ
အဋ္ဌင်္ဂိယံ = အတ်ထင်ဂိယံ
သတ္တရတနာ = သတ်တရထာနာ
၆။ ဝိဝိတန္တရာ = ဝိဝိတန်တရာ
ဗုဒ္ဓဿ = ဗုတ်ဇော်သ
၇။ နညာဏန္တရာ = နညာနန်တရာ
၈။ နဘိက္ခုနီရာ = နဘိတ်ခန်တရာ
၉။ နရသ္မိ = နရသမိ
အန္တရာ = အန်တရာ
၁၀။ အဘောဇ္ဇ = အဘစ်ဇ
၁၁။ သဒ္ဓါ = သတ်ဓာ
၁၂။ ဓမ္မသေဋ္ဌမိ = ဓမ်မသစ်ထမိ
သဗ္ဗဒါ = သပ်ဗဒါ
၁၃။ သံဃသေဋ္ဌမိ = သံဃသစ်ထမိ
၁၄။ တိဋ္ဌေယျာ = တိတ်ထေယျာ
နန္တဝဿမ္ပိ = နန်တဝတ်သမ္ပိ
ဇယုဿဝေါ = ဇယုတ်သဝေါ
သမာပန္နော = သမာပန်နော

- သထိန္ဒိတ = ယထိတ်ဆိတ
- နိပ္ပိဒနေ = နိဝိဗ္ဗာဒနေ
- သံသိဒ္ဓနေ = သံသိတ်နေ
- အဝိပစ္စ = အဝိပစ်စ်
- ဝဗ္ဗတေ = ပပ်ဗတေ
- ဥဒကေ = အုဒကေ
- ဝိဟာရဓိစ = ဝိဟာရဓိစ
- ဒိဗ္ဗဘက္ခာ = ဒိဝိဗဘက်ခါ
- ဥပေန္တု = အုပင်တု

နက်

ဝေယတု၊ အောင်မြင်စရာ အဖြာဖြာကို သေချာမသွေ အောင်မြင်ပါစေသတည်း။ **ပုဒ္ဓိ၊** မြတ်စွာဘုရားကို။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ **ဂစ္ဆာမိ၊** ဆည်းကပ်ပါ၏။ **သောဘဂဝါ၊** ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **အရဟံ၊** အရဟမည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် နှစ်စွာ သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊** သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊** ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** ကောင်းမြတ်သော စကား မိန့်ကြားတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **သုဂတော၊** သုဂတမည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **လောကဝိဒု၊** လောကဝိဒု မည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော သူတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူရာ၌ အတုမရှိသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္ပသာရထိ၊** အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္ပသာရထိ မည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **သတ္တာဒေဝေနုဿာနံ၊** သတ္တာဒေဝေနုဿာန မည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ကိုယ်တော်တိုင်လည်း သိ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **ဗုဒ္ဓေါ၊** ဗုဒ္ဓမည်တော်မူပါပေ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဣတိပိ၊** ဣဿရိယ၊ ဓမ္မယဿ၊ သိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တဟူသော ဘုန်းတော်(၆)ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ **ဘဂဝါ၊** ဘဂဝါမည်တော်မူပါပေ၏။

၂။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်အား။ **အညံ၊** ဘုရားမှ အခြားသော။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်ရာသည်။ **နတ္ထိ၊** မရှိ။ **ဗုဒ္ဓေါ၊** မြတ်စွာဘုရားသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်၏။ **ဝရံ၊** မြတ်သော။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်ရာတည်း။ **တေ၊** ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ **ဥပေတိ၊** ကပ်ရောက်ပါ၏။ **မယံ၊** ကျွန်ုပ်အား။ **ကင်္ခါ၊** ယုံမှားတွေးတောခြင်းသည်။ **နဝိဂ္ဂတိ၊** မရှိ။ **တေနေသစ္စဝဇ္ဇေန၊** ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ **သတ္တရတနာ၊** ရတနာ(၇)ပါး မိုးတို့သည်။ **ပဝဿန္တု၊** ရွာသွန်းပါစေကုန်သတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **ယေမင်္ဂလံ၊** အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **အာယုဓနံ၊** အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **သုခဓနံ၊** ချမ်းသာတိုးပွားခြင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **နေသိဒ္ဓိလာဘံ၊** ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံမှုကို ရခြင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **သဗ္ဗသိဒ္ဓိကိစ္စံ၊** အလုံးစုံ ပြီးမြောက်သောကိစ္စရှိသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ၊** ဝိဇ္ဇာ၏ ကိစ္စပြီးစီးခြင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ **ဓမ္မံ၊** တရားတော်မြတ်ကို။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ **ဂစ္ဆာမိ၊** ဆည်းကပ်ပါ၏။ **ဘဂဝတံ၊** မြတ်စွာဘုရားသည်။ **လမ္ဗာ၊** နုပျော့ရောင်ခြည်မင်း။ ၁၅၅

တရားတော်မြတ်ကို။ သူ့ကွာ
တော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြား
တော်မူအပ်ပါပေ၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။
သန္တိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင်ထင်ထင် သိ
မြင်ထိုက်၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။
အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုး
ကို ပေးတတ်၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။
ဟေပသိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု
အစီအရင် ခံထိုက်သော တရားဖြစ်၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။
ဩပနေယျိကော၊ ကိုယ်စိတ်ထဲ၌ စွဲ
ပိုက်ဆောင်ထား အပ်သော တရားဖြစ်
၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်ကို။
ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး။ ဝိညုဟိ၊ ပညာရှိတို့
သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစား
အပ်သောတရား ဖြစ်ပါပေ၏။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အညံ၊ တရားမှ
အခြားသော။ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မော၊ တရား
တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝရံ၊
မြတ်လှစွာသော။ သရထံ၊ ကိုးကွယ်
ရာတည်း။ တေံ၊ ထိုတရားတော်မြတ်
ကို။ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။
ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကခါ၊ ယုံမှား
တွေးတောခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။
(ပ) မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိ
ကိစ္စံ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ ကိစ္စပြီးစီးသည်။ ဟော
တု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[(ပ)မှာ အထက်ကပုဒ်များအတိုင်း
ဖော်ထုတ်ရွတ်ဆိုရန် ပေယျလ-မြှုပ်
ခြင်းဖြစ်၏။]

၄။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။
သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာတူ၍။ ဂစ္ဆာ
၁၅၆ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညိမဂ္ဂဇင်း

မိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက
သံဃော၊ တပည့်သား သံဃာ
တော်သည်။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊
ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူတတ်ပါ
ပေ၏။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား
သံဃာတော်သည်။ ဥဇ္ဈပုဋိပဇ္ဇော၊
မြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူတတ်ပါ
ပေ၏။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာ
တော်သည်။ ဉာယပုဋိပဇ္ဇော၊ သင့်
လျော် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်တော်မူ
တတ်ပါပေ၏။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား
သံဃာတော်သည်။ သာဝိစိပုဋိပဇ္ဇော၊
အရှိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင်
ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏။

စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိခံ
ယာနိ ပုရိသ ယုဂါနိ၊ အကြင်ယောက်ျား
မြတ်အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

တေပုရိသ ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုယောက်ျား
မြတ်အစုံတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်
ယောက်တို့တည်း။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဓော ဓော သာဝက သံဃော၊ ထို
တပည့်သားဖြစ်သော သံဃာတော်
သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ
ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်ပါပေ
၏။

ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား
ရည်မှတ် ထားသည့် ပစ္စည်းကိုလည်း
ခံထိုက်ပါပေ၏။

ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူ
ကို ခံထိုက်ပါပေ၏။

အဇ္ဈလီကရထိယော၊ လက်အုတ်
မိုး ရှိရိုးခြင်းကို ခံထိုက်ပါပေ၏။
လောကဿ၊ လူအများ၏
အနတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညဇော
တ္ထံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ထဲ
မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်ပါပေ၏။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အညံ၊ သံဃာ
မှ အခြားသော။ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သံဃော၊ သံဃာ
တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝရံ၊
မြတ်လှစွာသော။ သရထံ၊ ကိုးကွယ်
ရာတည်း။

[ဤမှစ၍ (ပ) ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာ
သိဒ္ဓိကိစ္စံ တိုင်အောင် ပါဠိများသည်
အက္ခရာအရေအတွက် အသံထွက်ထု
သည်ချည်းဖြစ်၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်
လည်း တူလေပြီ။]

၅။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုဒေသီ
တံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ
ဟောကြားအပ်သော။ ပဉ္စသီလန္တိ
ငါးပါးသီလကို လည်းကောင်း။
အဋ္ဌဂံမ္ဘိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည့် ဥပုသ်
သီလကို လည်းကောင်း။ သမာ
ဒိယိ၊ ခံယူဆောက်တည်ခဲ့ပါပြီ။
တေေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ အမှန်ဆိုငြား
ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ သဗ္ဗ
ရတနာ၊ (၇)ပါးသော ရတနာမိုးတို့
သည်။ ပဝဿန္တူ၊ ရွာပါစေကုန်
သတည်း။

(ပ)

[ဟောတုမေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ တို့၏
အနက်များကိုလည်း ရှေ့ပုဒ်တွေ
အတိုင်း ဖော်ဆိုလေ။]

၆။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇိဝိ
တန္တရာယောဝိ၊ အသက်တော်။
အန္တရာယ်ကိုလည်း။ ဇာနစ်၊
တစ်စုံတစ်ယောက်လော သူသည်
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ

မတတ်နိုင်။ **ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊**
အမှန်ဆိုငြား ဤသစ္စာစကား
ကြောင့်။ **သတ္တရတနာ၊** (၇)ပါး
သော ရတနာမိုးတို့သည်။
ပဝဿန္တ၊ ရွာပါစေကုန်သတည်း။
(၁)

[ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကိစ္စံ တို့၏
အနက်များကိုလည်း ရှေ့ပုဒ်တွေ
အတိုင်း ဖော်ဆိုပါလော့။]

၇။ **ဗုဒ္ဓဿ၊** မြတ်စွာဘုရား၏။ **ဉာဏ**
န္တရာယောပိ၊ ဉာဏ်တော်မြတ်
အန္တရာယ်ကိုလည်း။ **ကေနစိ၊**
တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ **နသက္ကာ၊**
မတတ်နိုင်။ [ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန
စသည်တို့၏ အနက်များ ရှေ့ပုဒ်
တို့နှင့်တူပြီ။]

၈။ **ဗုဒ္ဓဿ၊** မြတ်စွာဘုရား၏။ **ဘိက္ခ**
န္တရာယောပိ၊ ဆွမ်းတော်မရရန်
ပြုစီမံသည် အန္တရာယ်ကိုလည်း။
ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူသည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ [ဝေတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန စသည်တို့၏ အနက်
များ ရှေ့ပုဒ်တို့နှင့်တူပြီ။]

၉။ **ဗုဒ္ဓဿ၊** မြတ်စွာဘုရား၏။
ရသ္မိအန္တရာယောပိ၊ ရောင်ခြည်
တော်၏ အန္တရာယ်ကိုလည်း။
ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူသည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ [ဝေတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန ရှေ့အတိုင်းဆို။]

၁၀။ **ဗုဒ္ဓေါ၊** မြတ်စွာဘုရား၏။
အဘဇ္ဇကာယောပိ၊ မခွဲဖျက်အပ်
သော ကိုယ်ရှိသည် (ဝါ) မပျက်စီး
နိုင်သော ကိုယ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍
လည်း။ **လောဟိတသုဒ္ဓနံ၊** ကိုယ်
တော်မှ သွေးယိုစီးခြင်းသည်။

နတ္ထိ၊ မရှိ။ [ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန
ရှေ့အတိုင်းဆို]

၁၁။ **မေ၊** ကျွန်ုပ်အား။ **ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမှိ၊**
မြတ်စွာဘုရား၌။ **သဒ္ဓါ၊** ခိုင်မြဲသော
သဒ္ဓါတရားသည်။ **အတ္ထိ၊** ရှိပါ၏။
သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ **သံသယော၊**
သဒ္ဓါ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ယုံမှား
သံသယသည်။ **နတ္ထိ၊** တစ်စုံတစ်
မရှိလေပါ။ [ဝေတေနသစ္စဝဇ္ဇေန
ရှေ့အတိုင်းဆို]

၁၂။ **မေ၊** ကျွန်ုပ်အား။ **ဓမ္မသေဋ္ဌမှိ၊**
တရားတော်မြတ်၌။ **သဒ္ဓါ၊** မြဲမြံ
သော ယုံကြည်ခြင်းသည်။ **အတ္ထိ၊**
ရှိ၏။ **သဗ္ဗဒါ၊** အခါခပ်သိမ်း။
သံသယော၊ ယုံမှားသံသယ
သည်။ **နတ္ထိ၊** မရှိ။ [ဝေတေန သစ္စ
ဝဇ္ဇေန ရှေ့အတိုင်းဆိုလော့]

၁၃။ **မေ၊** ကျွန်ုပ်အား။ **သံဃသေဋ္ဌမှိ၊**
သံဃာတော်မြတ်၌။ **သဒ္ဓါ၊** မြဲမြံ
သော ယုံကြည်ခြင်းသည်။ **အတ္ထိ၊**
ရှိ၏။ **သဗ္ဗဒါ၊** အခါခပ်သိမ်း။
သံသယော၊ ယုံမှားသံသယသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ [ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန
ရှေ့အတိုင်းဆိုလော့]

၁၄။ **သမာပဇ္ဇော၊** သမာပတ်ဝင်စား
လျက်။ **အနန္တဝဿဒ္ဓိ၊** မဆုံးနိုင်
သော နှစ်ကာလပတ်လုံးလည်း။
တိဋ္ဌေယျ၊ တည်တော်မူငြားအံ့။
(ဝေဒ္ဓိ၊ ဤသို့နေတော်မူစေကာမူ)
ဇယုဿဝေါ၊ အောင်ပွဲတော်
သည်။ **ဘဝေယျ၊** ဖြစ်လေရာ၏။
[ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန ရှေ့အတိုင်း
ဆို]

ဆုတောင်း
၁၅။ **မဟာမုနိ၊** မြတ်စွာဘုရားသည်။
ယထိန္ဒိတနိပ္ပါဒနေ၊ အလိုရှိတိုင်း
သော အကျိုးတို့ကို ပြီးစေခြင်း၌။
အဓိပတိ၊ အစိုးရတော်မူ၏။

(ဝေ- တထာ၊ ထို့အတူ။) **မေ၊**
ကျွန်ုပ်အား။ **ယထာကာမ**
သံသိဒ္ဓနေ၊ အလိုရှိတိုင်းသော
အကျိုးကို ပြီးစေခြင်း၌။ **အဓိပပုံ၊**
အစိုးရခြင်းကို။ **ဒဒါတု၊** ပေးပါစေ
သတည်း။

၁၆။ **ပုထုဗျာစ၊** မြေ၌ လည်းကောင်း။
အာကာသေစ၊ ကောင်းကင်၌
လည်းကောင်း။ **ဝနေစ၊** တော၌
လည်းကောင်း။ **ပဗ္ဗတေစ၊** တောင်
၌လည်းကောင်း။ **ဥဒကေစ၊** ရေ၌
လည်းကောင်း။ **ထလေစ၊** ကြည်း
ကုန်း၌လည်းကောင်း။ **နဂရေစေ၊**
မြို့၌လည်းကောင်း။ **ဂါမေစ၊** ရွာ၌
လည်းကောင်း။ **ဂေဟေစ၊** အိမ်၌
လည်းကောင်း။ **ဝိဟာရမ္ပိစ၊**
ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ **မေ၊**
အကျွန်ုပ်၏။ **ယံယံဟတ္ထုပစာဇေ၊**
လက်လှမ်းမီရာ အနီး၌လည်း
ကောင်း။ **ဒိဗ္ဗဘက္ခာ၊** နတ်၌ဖြစ်
သော အစာတို့သည်။ **ဥပေန္တ၊**
ကပ်ရောက်လာပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြေစာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဝိဇ္ဇာသိရိ ဦးအောင်

မှတ်ချက်
အချို့သောမဟာဝေဒဗ္ဗ မန္တန်တော်
ကြီးတွင် ဆုတောင်းမပါ၊ ပါ။
ထို့ပြင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ဓန
သိဒ္ဓိနက္ခတ်ကို ဖော်ကြည့်ပြီးမှ မဟာ
ဝေဒဗ္ဗမန္တန်ကို ရွတ်ဖတ်ရပါမည်ဟု
မပါ၊ ပါ။ သို့ဖြစ်၍ စာရှုသူများ ကြည့်စွက်
အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ **စာရေးသူ**

မြစ်မြစ် မီးယပ်ဖြူ

မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါဟာ အမျိုးသမီးများ သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံးအရွယ်သုံးပါးမှာ သွေးစ၊ သွေးလယ်အရွယ်တွေ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါအဖြစ်များတာ တွေ့ရပါတယ်။ မူမှန်မီးယပ်ဖြူဆင်းတာနဲ့ ရောဂါကြောင့် မူမှန် မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါဆိုပြီး (၂)မျိုးရှိတာ သိရပါတယ်။

အဲဒီ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကယနက သိရှိဖို့အတွက် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့ အခါ အမျိုးသမီး တိုင်းရင်းဆရာမဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ ဆေးကုသက် (၁၂)နှစ်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲ ဆရာမနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဟာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာမနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးတဲ့ ရောဂါကတော့ အမျိုးသမီးတွေ အများဆုံးဖြစ်တာတဲ့ မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါအကြောင်းကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်း တယ်နမို့ ရှိလဲဆိုတာ ပထမ ဖြောင့်အားပေးဦး

○ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်း (၂)မျိုး ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ မူမှန်အဖြူဆင်းခြင်းနဲ့ မူမှန်အဖြူဆင်းခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

သာမန်အပျိုဖော်ဝင် အမျိုးသမီးတွေမှာ တစ်လမှာ နှစ်ကြိမ်ခန့် အဖြူဆင်းလေ့ရှိပြီး ပထမအကြိမ်ဟာ ပထမလနဲ့ ဒုတိယလရဲ့ ဆက်ဝက် ဝက်လိုက်ရင် အလယ်ရက်တွေမှာ မီးယပ်ဖြူဆင်းလေ့ရှိပါတယ်။

ဒုတိယအကြိမ်ကတော့ မီးယပ် ၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟိုရင်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ အနန္တသုခ တိုင်းရင်းဆေးခန်း
သရဖူ ဒေါ်ကလျာစိုး
(တဆ-၀၅၆၅)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

▲ ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုး (တဆ-၀၅၆၅)

သွေး မပေါ်မီ ဆင်းလေ့ရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတွေ သတိထားမိလောက်တဲ့ အဖြူများများဆင်းတာ မဟုတ်ဘဲ စိုစိစိ ဖြစ်ရုံလောက် ဆင်းတတ်ပါတယ်။

ဆီးစပ်နဲ့ ပေါင်ရင်း အောက်ခံဘောင်းဘီစိုတဲ့အထိ မများဘဲ ဆိုးရွားတဲ့ အနံ့အသက် မရှိပါဘူး။ ယားယံမှုလဲ မရှိဘဲ အဖြူဖျော့ရောင် ခပ်ကျဲကျဲ ဆင်းပါတယ်။ အဲဒါကို မူမှန် အဖြူဆင်းခြင်းလို့ သတ်မှတ်ခေါ်ကြပါတယ်။

မူမှန် အဖြူဆင်းခြင်းကတော့

နို့နှစ်ရောင်ဆင်းပြီး ပျစ်ပါတယ်။ ဆိုးရွားတဲ့ အနံ့အသက်ရှိပြီး ယားယံခြင်းတွေဖြစ်ပြီး ရက်ရှည်လကြာကြာ မီးယပ်ဖြူဆင်းလေ့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါကို ရောဂါကြောင့် ဆင်းတဲ့ မီးယပ်ဖြူ သို့မဟုတ် မူမှန်အဖြူဆင်းခြင်းလို့ သတ်မှတ်ခေါ်ကြပါတယ်။

▲ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်အားပေးဦး'

○ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...

၁။ အပူအစပ် အနားအစာများ

လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း။

- ၂။ နေပူမီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း။
  - ၃။ ညနေပိုင်း ညပိုင်းတို့တွင် ရေချိုးများခြင်း။
  - ၄။ အညောင်းထိုင်မှုများခြင်း။
  - ၅။ အပူကြီးတဲ့ အဖျားရောဂါ ဖြစ်စေခြင်း။
  - ၆။ စိတ်ဒေါသကြီးပြီး စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း။
  - ၇။ သန္ဓေတားဆေးများ ထိုးခြင်း။
  - ၈။ ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ် လုပ်ရခြင်း။
  - ၉။ သမံတလင်း ကျောက်အင်္ဂတေပူများတွင် နေထိုင်မှုများခြင်း။
  - ၁၀။ မေထုန်မူလွန်ကဲခြင်း လိင်အပျော်အပါး လိုက်စားသော ခင်ပွန်းသို့မဟုတ် အမျိုးသားနှင့် လိင်ဆက်ဆံမှုပြုခြင်း...
- စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ ရောဂါကြောင့် မူမမှန် မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းများဖြစ်ပါတယ်။
- ▲ **'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါကြောင့် မူမမှန် မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကိုလဲ သိပါရစေ'**
  - 'မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါကြောင့် မူမမှန်မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကတော့...
  - ၁။ အလိုလိုနေရင်း အားကုန်ခြင်း၊ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းခြင်း။
  - ၂။ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်မှုပေးခြင်း။
  - ၃။ ရင်ပူရေတိတ်ခြင်း။
  - ၄။ ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန် လျော့ကျခြင်း။
  - ၅။ ကိုယ်လက် ညောင်းညာ တောင့်တင်း ကိုက်ခဲခြင်း။
  - ၆။ အစားအသောက် အအိပ်ပျက်ခြင်း။
  - ၇။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ဖြူဖတ်ဖြူရော်

- ရိုခြင်း။
  - ၈။ ကိုယ်နဲ့မကောင်းခြင်း။
  - ၉။ ယောနီယားယံခြင်း။
  - ၁၀။ မျက်နှာတွင် တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မွဲခြောက်ပေါက်ခြင်း။
  - ၁၁။ ခြေသည်းလက်သည်းများ လှိုင်းတွန့်ထခြင်း၊ ကွဲအက်ခြင်း၊ ပုပ်ခြင်း။
  - ၁၂။ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်း၊ နီကြင်ကြင်ဖြစ်ခြင်း။
  - ၁၃။ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် အသားအရေ တွန့်ခြင်း။
  - ၁၄။ ယောနီမှ ဆိုးရွားသော အနံ့ရှိသည့် မီးယပ်ဖြူဆင်းများခြင်း... စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ ရောဂါကြောင့် မူမမှန်ဆင်းတဲ့ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါလက္ခဏာများဖြစ်ပါတယ်။
  - ▲ **'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ကုသနည်းများကို လိုက်တိုင်း ပြောပြသွားမိဦး'**
  - 'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ဆိုရင်...
  - ၁။ အပူအစပ် အစားအစာများကို လွန်ကဲစွာ မစားဘဲ ရသာ(၆)ပါး မျှတအောင် စားရပါတယ်။
  - ၂။ နေပူမီးပူခံပြီး ရုတ်တရက် ရေမချိုးဖို့ သတိအမြဲထားရပါမယ်။ ညပိုင်း ညနေပိုင်း မိုးချုပ်အချိန်တွေမှာ ရေချိုးဆင်ခြင်ဖို့ လိုပါတယ်။ နေ့လယ်(၁၁)နာရီ နောက်ပိုင်း ရေလုံးဝ မချိုးမိဖို့ လိုပါတယ်။
  - ၃။ သန္ဓေတားဆေးများ မထိုးခြင်း။
  - ၄။ မေထုန်မူ လွန်ကဲမှုကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး လိင်အပျော်အပါး လိုက်စားတဲ့ အမျိုးသားများနဲ့ လိင်ဆက်ဆံခြင်း ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
- အထူးသဖြင့် တစ်လင်တစ်မယား စနစ် ကျင့်သုံးဖို့နဲ့ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို သိရှိ

လိုက်နာရင် မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။

မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်လာရင် **ဟင်းနုနယ်ဆူးပေါက် ပဉ္စငါးပါးကို နှစ်ခွက် တစ်ခွက်တင် တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် တစ်ကြိမ်ကို အကြမ်းပန်းကန်** တစ်လုံးခန့် သောက်ရပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးများနဲ့ ကုသရင် **တိုင်းရင်းဆေး ဆေးအမှတ် (၁၅) သည်းခြေဆေး** လက်ဖက်ရည် တစ်ဖွန်းခန့်ကို ကြိုရည်၊ သံပရာရည် တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ဆီးဝမ်းလေမှန်တဲ့ ဆေးတစ်မျိုးမျိုးကို သောက်ရပါမယ်။ လိမ်းဆေးအနေနဲ့ **တိုင်းရင်းဆေး ဆေးအမှတ်(၄၄)** ကတိုးလိမ်းဆေးကို သနပ်ခါး၊ နံသာရည် တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ရောစပ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းရပါမယ်။

အထူးသဖြင့် ချက်ရဲ့ အောက်ဆီးခုံ အထက်ပိုင်းကို လိမ်းပေးရပါမယ်။ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးများနဲ့ စနစ်တကျကုသရင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ **'ဒုဂို မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ အကြောင်းကို လိုက်တိုင်း ပြောပြသွားတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင် ဝါသနာ ထားမ'**

ဆရာမ ဒေါ်ကလျာစိုးနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိင်စာကတော့...

ဆရာမဒေါ်ကလျာစိုး B.A(Eco)
တိုင်းရင်းဆေးဒီပလိုမာ(မန္တလေး)
 အနန္တလူ့အဖွဲ့ဝင်၊ ရင်းမြစ်အဖွဲ့ဝင်၊
 အမှတ် (၂၅၅) ဝိသေသ(၁၈)လမ်း
 (၁၂)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပပြနယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့။
 ဖုန်း-၀၉ ၅၁၀၂၂၄၁

ကြော်ငြာအောင်ပေး

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၁ Y ၀၀၈၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)
ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက် တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၁၁၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ဂျ-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ဂျ-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလှုပ်ရင်း...

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆိပ်တိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”
ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာဖို့ သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်) နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြဖို့

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ဟယ်...ဆေးကလဲချိုချင်အရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”
“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

“ရင်ညှန်၌ ရူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင်ခြင်း၊ ရင်ပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံတိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ တိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြ်ရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ဂျ-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံးပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန်သောက်ရတဲ့ ဂျ-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”
“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အပဒွသည်းခြေရောင်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်ကာလို မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီး၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအားသွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

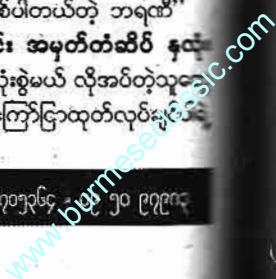
“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးရဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ဖို့နဲ့ ဘရဏီရယ်...”

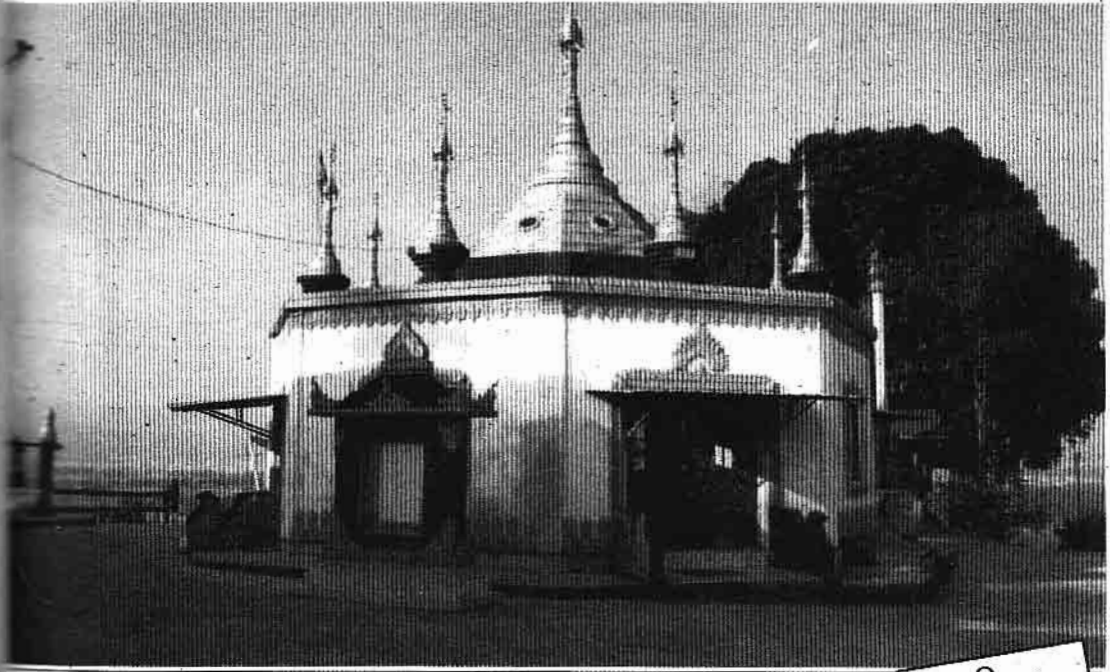
“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နား ထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃)၊ ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊ ၂/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ☎ ၀၁-၇၀၇၄၆၆ ၅၀ ၉၇၉၈၄

၁၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရုပ်ရှင်နာထေရီတော်

ခရီးတစ်ထောက်

မောင့် (ကျောက်မဲ)

လွယ်ကြူလောက်

ဦးဆမ်အေးမောင် (ဝိဘယ်တည်းခို
 နှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင်)မှာ
 သက်(၇၂)နှစ် ရှိပေမယ့် ကျန်းမာ
 နှစ်စဉ်ဆဲ ဖြစ်လေ၏။ ကိုယ်ပိုင်ကား
 ကိုယ်တိုင်မောင်းပို့သောကြောင့်
 လွယ်ကြူလောက်တောင်သို့ ရောက်
 ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ဦးဆမ်အေးမောင် (၁၆-၂-၀၈)က ကားပေါ်တွင်
 ဦးဆမ်အေးမောင် ဦးဆမ်အေးမောင်
 လွယ်ကြူလောက် တောင်ပေါ်ရှိ
 တောင်ပြည့်စေတီတော်၏ ဂေါပက
 မကျည်းတန်(စာရေးဆရာမ)၊
 ဦးဆမ်အေးမောင် (ဗုဒ္ဓဝင်ပြခန်းများ
 နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ချိန်ခွက်ပေါများသည့် မတ်

စောက်သောတောင်” ဟု အဓိပ္ပာယ်
 ရသည့် “လွယ်ကြူလောက်” တောင်
 (ရှမ်းဘာသာ)ကို တိန်လုံရွာအထွက်မှ
 လှမ်းမျှော်ကြည့်လျှင် ဟိုးအဝေးဝယ်
 ထီးထီးမားမား မြင်နေရလေ၏။
 တောင်စဉ်တောင်တန်းများ အစွန်းမှာ
 မိုးယံထက်သို့ ထိုးထွက်ပြီး ခုံညားစွာ
 ရှိနေ၏။

မြေပြန့်လွင်ပြင်တွင် စုန်စုန်တက်၍
 တည်နေသော (အညာဒေသရှိ) ပုပ္ဖိုး
 တောင်နှင့် တူပေစွာကားဟု အောက်
 မေ့လိုက်မိ၏။

မူဆယ်မှ မန့်ဝိန်း၊ ပန်ခမ်း၊ တိန်လုံ
 ရွာများကို အစဉ်အတိုင်း ဖြတ်ကျော်ပြီး
 မှ လွယ်ကြူလောက်တောင်သို့ ရောက်

ရခြင်း ဖြစ်ပေ၏။
 တောင်ခြေ မုခ်ပေါက်တွင်ကား
 “ကုဗ္ဗာသယ ဆုတောင်းပြည့်
 စေတီ” ဟု ကမ္မည်း ရေးထိုးထားသည်
 ကို တွေ့ရပေ၏။ အချိန်ကို ကြည့်လိုက်
 တော့ (၁၀:၃၀)နာရီ ရှိပေပြီ။

ကွေးကောက်သော လမ်းလေး
 အတိုင်းတက်သွားခဲ့ရာ မကြာမီ တောင်
 ထိပ်ရင်ပြင်တော်ပေါ် ရောက်လေ၏။
 အရိပ်ကောင်းသော ညောင်ပင်
 အောက်တွင် ကားကိုရပ်ပြီး လက်ရှိ
 ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ
 ကို သွားရောက်ဖူးမြော်ကန်တော့၍
 အာလာပသလ္လာပ စကားများ ပြောဆို
 လျှောက်ထားကာ တောင်ပေါ်၌ လှည့်

လည်ကြည့်ရှုကြလေ၏။

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နှစ်ထပ်ဆောင် ဖြစ်၍ အပေါ်ထပ်တွင် ဆရာတော် ကျိန်းစက်၍ မြေညီထပ်ကို စားဖိုဆောင် နှင့် ဆွမ်းစားဆောင်အဖြစ် ထားရှိပေ ၏။

ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ အရှေ့ဘက် ကို ထွက်လိုက်လျှင် ရှစ်မျက်နှာစေတီ ကို မှူးမြော်ရလေ၏။ ထိုရှစ်မျက်နှာ စေတီကို ကျော်လွန်သွားလျှင် အနည်းငယ် နိမ့်ကျသော နေရာတွင် နဂါးရုပ်၊ မြေရုပ်များထားရာ အဆောင် ရှိပေ၏။

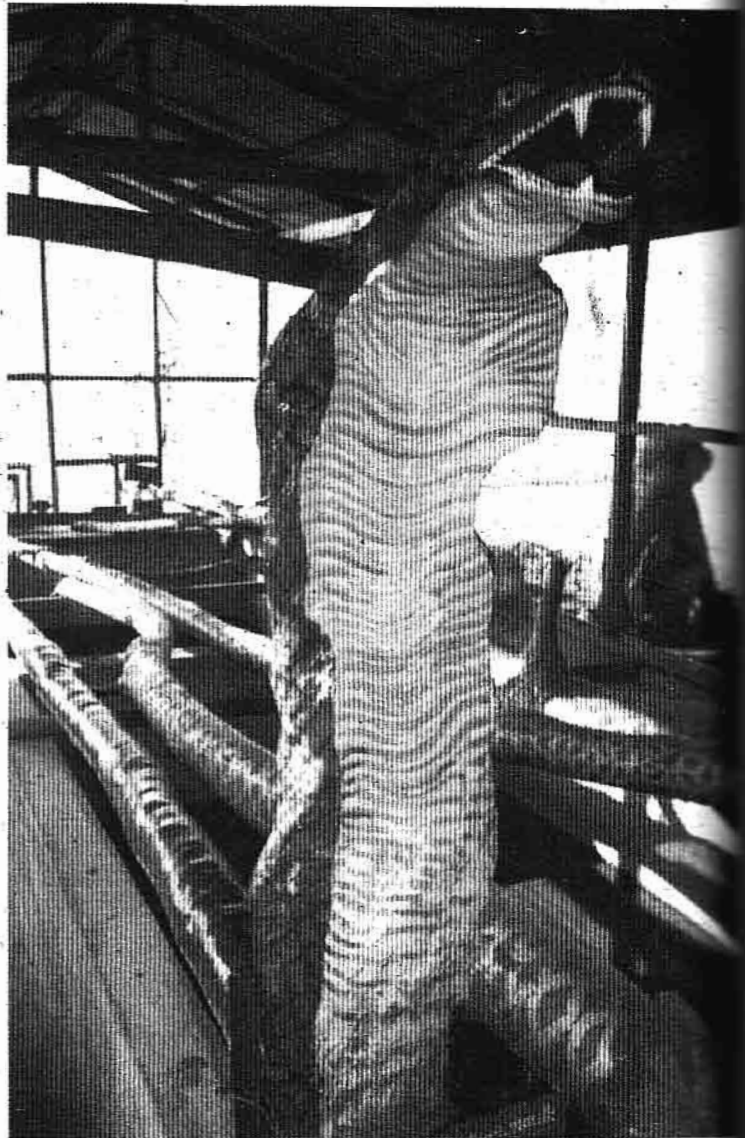
ယင်းအဆောင်၏ အရှေ့ဘက် ကပ်လျက် ပို၍နိမ့်သော နေရာတွင် ရပ်တော်မူ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူနှင့် နတ်ကွန်းများ ရှိလေ၏။

ထိုနတ်ကွန်းများ ရှိရာမှ မျှော်ကြည့် လိုက်လျှင် အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်း၌ မူဆယ်မြို့ကို မှန်ပျံ့ မြင်ရပြီး မြောက် ဘက်တွင် ငွေရောင်တောက်ပနေသော ရွှေလီမြစ်ကြီး ရစ်ခွေစီးဆင်းနေသည် ကို မြင်ရလေ၏။

ယင်းမြစ်၏ ဝဲယာဘေးနှစ်ဖက်တွင် အိမ်စုလေးများ၊ တောအုပ်လေးများနှင့် တောင်ယာခင်းလေးများကို တွေ့ရလေ ၏။ တောင်ယာခင်း တချို့ကား စိမ်းစိမ်းစိုစို၊ တချို့ကား ဝင်းဝင်းဝါဝါ ရှိလေ၏။

ရှုခင်းများကို ခေတ္တမျှ ရှုကြည့်ပြီး ပြန်လာရာ မြေနှင့်နဂါးရုပ်များ ထားရှိ ရာ အဆောက်အအုံများသို့ ရောက်ပြန် လေ၏။ ထိုနေရာမှ တစ်ဖန် ရှုမပြီး သည့် ရှုခင်းများကို မျှော်ကြည့်ပြန်၏။ အနောက်တောင်ဘက်တွင် ဆယ်လန့် ရွာကို ခပ်ရေးရေးမြင်ရလေ၏။

ဆယ်လန့်ရွာကား ပုဂံမြည်ရှင် အဆောက်အအုံကြီး၏ ထင်ရှားသော ၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ မြေရုပ်လုံးပုံ

မိဖုရားတစ်ပါးဖြစ်သူ စောမွန်လှ၏ ငှားခြစ်လေ၏။

စိတ်အလျဉ်သည် ပုဂံပြည်မှ မွေးဖာတီ ဆယ်လန့်ရွာသို့ ကြမ်းတမ်း သော တောတောင်အထပ်ထပ်ကို တရွေ့ရွေ့ ဖြတ်သန်းကြွမြန်းလာသော စောမွန်လှကို မြင်ယောင်မိလေ၏။

ထို့ပြင် မိဖုရားကြီး စောမွန်လှ တည် ထားရစ်ခဲ့သည့် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ကျော်

ကြားသော ရွှေစာရံနှင့် ဘော်ကြိုစေတီ များကိုပါ တရေးရေး မြင်ယောင်မိလေ ၏။

ဪ... သူမ၏ ပြည်တော်ပြန်ခေါ် တာကား ဝေးလွန်းလှပေစွာတာကား သူမ ဖြတ်သန်းခဲ့ရာ ခရီးလမ်း၌ ချ ရပ်နားခဲ့ရာ ဒေသအချို့ ဝယ် စေတီ အဆူဆူကို ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ တည် ထားရစ်ခဲ့သူပါတကား။ ဗုဒ္ဓ၏ အသံ

လွယ်ကြူလောက်ဆောင်းကို အထောပု မြင်ရပုံ

အမဉ် နူးညွတ်ပြီးသော သူပါတကား ဟု နှစ်လိုလေးမြတ်စွာ တွေးတောမိ လေ၏။

စောမွန်လှ၏ ဘဝနှင့် လုပ်ရပ်ကို တွေးတောဆန်းစစ်ရင်း ရင်မှာ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာဖြစ်ပြီး လွမ်းမော တသရကား မြေ့ရုပ်၊ နဂါးရုပ်များ ထားရှိရာ အဆောက်အအုံဆီသွား၍ လှေကားခုံတွင် ထိုင်ကာ အပန်းဖြေ နားနေမိလေ၏။

ထိုသို့ အပန်းဖြေ နားနေစဉ် ဦးပွင်းကြီးတစ်ပါး ရောက်ရှိလာသဖြင့် စကားစပ်မိပြီး မြေ့ရုပ်အကြောင်း၊ တောင်တော်အကြောင်း အတန်ငယ် သိခွင့်ရလေ၏။

နဂါးရုပ်များကိုမူ ထူးခြားချက် တစ်ခု တစ်ရာ မကြုံတွေ့ရဘဲ ပန်းပုထု၍ ပုံဖော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း မြေ့ရုပ် ကို ပန်းပုထု၍ ပုံဖော်ခဲ့ခြင်းတွင် ထူးခြား

ချက် ရှိခဲ့ကြောင်း သိရလေ၏။

တစ်ခုသော ကာလဝယ် တောင် ယာလုပ်ကိုင်စားသူ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးနှင့် နတ်ဝင်သည် အမျိုးသမီး တစ်ဦးတို့အား ဟော်နန်းရွာ ကြက်ခြံ အတွင်းရှိ သစ်ယားပင်ကြီးကို တူးဖော် ကြည့်ရန် တစ်နေ့တည်း အိပ်မက်ပေး လေ၏။

အိပ်မက်ရရှိသူ နှစ်ဦးကလည်း ထိုအိပ်မက်ကို အိမ်နီးနားချင်းများအား ပြောပြမိရာ တစ်ရွာလုံး သိရှိသွားကြ လေတော့၏။

တူညီသော အိပ်မက်ကို တစ်နေ့ တည်း မက်ရခြင်းမှာ ထူးခြားမှု ရှိရပေ မည်ဟု ခံစားမိသူ ဦးအိုက်အေးနှင့် ဦးဆန်ရင်တို့က အိပ်မက်အရ သစ်ယား ပင်ကို တူးဖော်ကြည့်ရာ ပါးပျဉ်းထောင် နေသော မြေပုံသဏ္ဍာန်အဖြစ်ကို ရရှိ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ယင်းအဖြစ်ကို ထပ်မံ၍ အနည်းငယ် ပြုပြုလိုက်သောအခါ အသက် ဝင်လာ လေ၏။ ဆေးရောင်ခြယ်သလိုက်သည့် အခါ (ဓာတ်ပုံတွင် ပြထားသည့် အတိုင်း) ပို၍ ဝီပြင်လာလေ၏။

လုံးပတ် လူကြီးပေါင်လုံးခန့်ရှိပြီး ဦးခေါင်းအမြင့် ရင်ဝခန့်ရှိသော မြေ့ရုပ် ဖြစ်လာလေ၏။

ထိုဂန္ဓီရမြေ့ရုပ်ရှိရာ လွယ်ကြူ လောက်တောင်မြေနေရာကို ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်တွင် ဆယ်လန့် ဖြူစားကြီး ဦးခွန်ဆမ်က ကိုရင်ကြီးအား ဝတ္ထုကမြေအဖြစ် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ် လေ၏။ သီပေါမင်း ပါတော်မူစကပင် လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်လေရာ နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော် ကြာခဲ့ပေပြီ။

၁၃၅၁ ခုနှစ်တွင် မုန်တိုင်းကြောင့် စေတီတော်၏ ထီးပြိုကျသဖြင့် ပြန် လည် ပြုပြင်ခဲ့ရသကဲ့သို့ ၁၃၅၄ ခုနှစ်

www.burmeseclassic.com

တွင်လည်း ထပ်မံပြုပြင်ပြီး ထီးတော် တင်လှူခဲ့ရပေသည်။

လွန်ခဲ့သော (၉)နှစ်ခန့်ကမူ မည်သို့ သော အကြောင်းမှ မရှိဘဲ ထူးဆန်းစွာ ဝုန်းခနဲ ပြိုကျသွားရပြန်၏။

ဘုရားဒကာ၊ ဒကာမ အပေါင်းက ဒီအတိုင်း ပစ်မထားနိုင်သောကြောင့် စတင် ရရှိ ငွေ ကျပ်(၃၆)သိန်းကို မ၊ တည်၍ ပြုပြင်တည်ဆောက်ခဲ့ပြန်ရာ ထီးတော်တင်ပြီးသည်အထိ (၉)လ ကြာခဲ့ကြောင်းနှင့် ကုန်ကျစရိတ်ပေါင်း ကျပ်သိန်း(၂၀၀)ကျော်ကြောင်း သိရှိ ခဲ့ရ၏။

ယခုအခါ လွယ်ကြူလောက်တောင် ပေါ်၌ တင့်တယ်သော အအောက်အံ့ များ၊ သပ္ပာယ်စရာကောင်းသော ဆင်းတု တော်များ၊ ဂမ္ဘီရဆန်သော ရုပ်လုံးများ

နှင့် ပြည့်စုံနေသဖြင့် ကြည်နူးအံ့သြဖွယ် ဖြစ်ရလေသည်။

လက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ ကလည်း သာသနာ့အကျိုးအတွက် ဆရာဒကာ ညီညွတ်စွာ အားထုတ် ကြိုးပမ်းနေသည်ကို မြင်တွေ့နေရ သောကြောင့် သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ် နေမိလေ၏။

သို့သော် ဒီတောင်ပေါ်တွင် ကြာကြာ မနေနိုင်ပါ။ ဒီတောင်ပေါ်နှင့် သမိုင်း ကြောင်းအရ ဆက်စပ်နေသော ဆယ်လန့်ရွာဆီသို့ ခရီးဆက်ချင်သေး သဖြင့် ကြည်နူးဝမ်းမြောက်မှုများစွာ ဖြင့် လွယ်ကြူလောက်တောင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်လာကြလေ၏။

'နေရစ်ပေဦးတော့ လွယ်ကြူ

လောက်တောင်တော်ကြီးရေ' ဟု စိတ်ထဲမှ နှုတ်ဆက်ပြီး လက်အုပ်ချီလိုက်ချိန်မှာ (၁၁:၃၀)နာရီ ဖြစ်လေ၏။

ကားလေးမှာ မိဖုရားကြီး စောမွန်နီ တို့ ဌာနီဖြစ်သည့် ဆယ်လန့်ရွာသို့ ဦးတည်လျက် ကောက်ကွေ့သော လမ်းလေးတစ်လျှောက် ပြေးလွှားနေ ချေသည်တကား။

မောင်နိုး(ကျောက်မဲ)

ကိုးကားချက်
၁။ မူဆယ်မဂ္ဂဇင်း(၂၀၀၂ ခုနှစ်)
၂။ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်လေ့လာ ချက်။

မြန်မာ့ရိုးရာ သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးတစ်ဦးထံမှ စာရေးသူရရှိခဲ့သော ဆေးနည်း ဖြစ်ပါသည်။

လူ၏ကိုယ်ခန္ဓာ အကြောများ သန်မာစေရန် လှုပ်ရှားမှုဒဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော အကြောထုံခြင်း၊ နာခြင်း၊ ကျဉ်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

အကြော တောင့်တင်းခြင်းကို ပြေပျောက်စေသည်။ ကာယလှုပ်သားကြီးများနှင့် အထူး သင့်လျော်ပါသည်။

ပန်းသေပန်းညှိုးနှင့် သုက်အားကို အလွန်ကောင်းမွန်ကြောင်း ဆရာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းမှ ရှင်းလင်း ပြောပြပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...

ဆူးလက်ပံပေါက်၏ အမြစ်ကို ရေစင်စွာ ဆေးကြော၍ ပါးပါးလှီးဖြတ်ပြီး အနိပ်ထဲတွင် အခြောက်ခံထားရမည်။

သွေ့ခြောက်သောအခါ ပျားရည်စစ်စစ်နှင့် ရောနယ်၍ တစ်နွေစိကြိမ် သောက်သုံးပေးရမည်ဟု စာရေးသူအား ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

ဆေးချိန်မှာ ဆီးကင်းလုံးခန့် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းကိုယ်တိုင် သောက်သုံးနေသော အကြောနှင့်ပတ်သက်၍ အစွမ်းထက်သောဆေး ဖြစ်ပါသည်။

[**ဤဆောင်းပါးဖြင့် မြတ်စောညီနောင်သိုင်းအဖွဲ့ (မြန်မာနိုင်ငံသိုင်းအဖွဲ့ချုပ်ဝင်) ဆရာကြီး ဦးမြတ်ထွန်းအား ဂါရဝပြုပါ၏။**]

မေတ္တာများဖြင့်...

ဉာဏ်မြင့်စွာဖြင့် (အုတ်ခွစ်ကုန်း-အုတ်မိ)

အကြောနှင့်

ပတ်သက်၍ ဤဆေးကိုသုံး

သုတမ်းစိတ်ကို သိတော်မူသော အင်းလေးမှ

ဝက်သကင်ဆရာတော်

ဒေါ်လှနုဝိစိတ္တ
(B.Sc., H.G.P., Dip Ed)

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁၃)ရက် (၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၄-ရက်)က ဝက်သကင်ဆရာတော်တို့ ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။ စာရေးသူတို့ အဖွဲ့က ကိုလုံဆရာတော်(ပင်းတယ၊ ဝဋ္ဋန်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေသော ဆရာတော်ကြီး)ထံ၌ ကံထပ်မံလာ အလှူ ပြုလုပ်ပြီး အင်းလေးဖောင်တော် ဦးဘုရား၊ ဝက်သကင်ဆရာတော်တို့ကို နူးမြော်ကြခြင်းပါ။

(၁၂-၁၁-၁၉၉၁)နေ့က ကိုလုံဆရာတော်ကြီးကို ကံထပ်အလှူ လှူခဲ့ပါသည်။ ဂဋ္ဌန်တောင်မှ ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။ ပင်းတယ၌ ခေတ္တ နားပါသည်။ ပင်းတယ ရွှေဥမင်ဘုရားကတော့ (အသွားခရီး) ဖူးမြော်ပြီးပါပြီ။ တားဖြင့် ဆက်လက် ထွက်ခွာကြပါသည်။ အင်းထဲ၌ ညအိပ်ပါသည်။ နံနက်တွင် စက်လှေဖြင့် ထွက်ကြပါသည်။

အင်းထဲမှ ဖောင်တော်ဦးဘုရားကို နူးမြော်ကြပါ၏။ ပြီးလျှင် ဝက်သကင်ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ရန် စက်လှေဖြင့် ချီဆက်ကြပါသည်။ စက်လှေနောက်မှ စင်ရော်ငှက်များကလည်း ဝဲကာ၊ ဖုံကာ လိုက်ပါကြပါသည်။ မုန့်များကို စင်ရော်ငှက်များ ကျွေးလိုက်၊ ရေထဲမှ ငါးများကို ကျွေးလိုက်နှင့် အင်မတန် နျော်ရွှင်ကြပါသည်။

(၁၂-၁၁-၁၉၉၁)ညက ဘုရားရှိခိုးပြီးနောက် စကားပြောခဲ့ကြပါသည်။ ကိုလုံဆရာတော်ကြီး ဟောခဲ့သော

အနုမောဒနာတရားသည် စာရေးသူကို တိုက်ရိုက်ဟောသောတရား ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ သဒ္ဒါတရားကို ချီးမြှင့်သောတရားဖြစ်ပါသည်။(စာရေးသူမှာ အလုပ်များ မအားလပ်သည့် ကြားမှ အချိန်ယူ၍ စွန့်စားရသောခရီး၊ အလှူဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ တရားတွင် ပါဝင်ပါသည်။)

ထိုတရားအကြောင်းကို အိမ်ရှင်များနှင့် အဒေါ်ကို ပြောပါသည်။ အဒေါ်က ဝက်သကင်ဆရာတော် မည်သည့် တရား ဟောမည်နည်းဟု စူးစမ်းလာပါသည်။ ဝက်သကင်ဆရာတော်ကို မဖူးဘူးပါ။ ဆရာတော်အကြောင်းလည်း မကြားဘူးပါ။ ဝက်သကင်ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး မိုးကောင်းမြို့က မကြားဘူးကြပါ။ စက်လှေသံကြောင့် စကားပြောခြင်းကို အားစိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူက “တစ်ယောက်တည်း နေခြင်းက အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း” ဟောလိမ့်မည်ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူက တစ်ယောက်တည်းနေပြီး အလုပ်အားလျှင် ဘုရားခန်းထဲ၌သာ တရားအလုပ်ဖြင့် နေလေ့ရှိပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဆန္ဒကို စိတ်ထဲက ပေါ်လာသည့်အတိုင်း ပြောကြားခြင်းပါ။ စာရေးသူ ပြောသည့်တရား ဟောလျှင် တောင်ကြီးမှာ ညစာ တကာမံ

ပါမည်ဟု အဒေါ်က ပြောပါသည်။ ဝက်သကင်က ကျွေးမွေးသော အစားအသောက်များလည်း သက်သတ်လွတ်များ ဖြစ်နေမလားဟု အဒေါ်က တွေးပူနေပါသည်။ အဒေါ်က အသား၊ ငါးကြိုက်သူပါ။ ညက အိမ်ရှင်များကျွေးမွေးကြသော အသား၊ ငါးများဖြင့် ထမင်းမြိန်ရှက်ခဲ့ကြောင်းကို အဒေါ်က ပြန်ပြောနေပါသည်။

နံနက်စောစော ငါးနိုင်းချင်း အင်းမုန့်တီ စားခဲ့ခြင်းကိုလည်း အားမရပါတဲ့။ အဝကြီး စားချင်ပါသတဲ့။ ဖောင်တော်ဦးဘုရား၌လည်း ကြက်ခေါက်ဆွဲစားခဲ့ပါသေးသည်။ ရိုးရာဟင်းထုပ်(ငါးဖိနပ်)နှင့် သားရေပွေကြော်လည်း စားခဲ့ပါသေးသည်။

စာရေးသူကတော့ နံနက်က နံပြားနှင့် ကော်ဖီ သောက်ခဲ့ပါသည်။ အင်းလေးဖောင်ဦးမှာတော့ ဘာမှ မစားဖြစ်လိုက်ပါ။ အင်းပစ္စည်း(လက်ဆောင်ပေးရန်) ရိုးရာပစ္စည်းများ ဝယ်နေ၍ပါ။ ရိုးရာအစားအသောက် (ကောက်ညှင်းနှင့်လုပ်သော အစားအစာ)များတော့ ဝယ်ခဲ့ပါသည်။ ကြုံရာတွင်စားရန် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ

ကြက်၊ ငါးတော့ စားပါသည်။ ငယ်စဉ် ကတည်းက စာရေးသူ ခြေလေးချောင်း မစားပါ။ ကြက်၊ ငါးကိုလည်း မစွဲမက် ပါ။ ထမင်းချက်ပေးသူက ချက်ပြုတ် ပေးသော အသီးအရွက်ဟင်းများကို သာ စားလေ့ရှိပါသည်။

စားပွဲပေါ်၌ လာရောက်ပြင်ဆင်ပေး သော ဟင်းများကိုသာ စားလေ့ရှိပါ သည်။ ချွေးမများပါ။ များများစားစား လည်း ဘာကိုမှ မစားပါ။ အသီးများ ကိုသာ စားလေ့ရှိပါသည်။ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီးကိုတော့ စားပါသည်။ စာရေးသူက ကုံလုံတွင် စားခဲ့သော ပဲပုပ်ထောင်း၊ ဆေးခါးဟင်း၊ ဂျူးမြစ် သုပ်ကိုသာ စားမြိန်ခဲ့ပါသည်ဟု ပြောမိ ပါသည်။

ဝက်သကင်ဆရာတော်ထံ ရောက် သောအခါ စာရေးသူတို့ မရောက်မီ ရောက်နှင့်နေသော ပရိသတ်များ လည်း ရောက်ရှိနေပါသည်။ ထိုသူ များက ဆရာတော်၏ ပရိတ်ရေများ အကြောင်း ပြောပြပါသည်။ စာရေးသူ တို့ကလည်း ပရိတ်ရေ လိုချင်ကြပါ သည်။ ပုလင်းများ အဆင်သင့် ရရှိပါ သည်။ ရေစက်၌ ရေသွားခပ်ရပါသည်။ (ထိုစဉ်က ရေသန့်ဘူးများ ခေတ်စား သောအချိန် မဟုတ်ပါ။)

အင်းထဲကရေသည် မသန့်စင်ဟု စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲက တွေးနေမိပါ သည်။ (ရေခပ်ထည့်နေရင်း စိတ်ထဲ က တန့်န့် ခံစားနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။) ရေပုလင်းများ ဆရာတော်ရှေ့၌ စီချ ထားကြရပါသည်။ ဆရာတော် ပရိတ် မရွတ်မီ ဝက်သကင်ရေစက်မှ ရေသည် အလွန်သန့်စင်ကြောင်း မိန့်တော်မူပါ သည်။ စာရေးသူ၏စိတ်ထဲက အတွေး ကို ဆရာတော်က ချေပပေးသော စကားတော်ပါ။

စာရေးသူ ပြုံးမိပါသည်။ ပရိတ်ရွတ် နေစဉ် ရေပုလင်း အကုန်လုံး ရေဆူပါ

သည်။ ဒကာတစ်ဦးက အဖုံးဖွင့်မည် ပြုသောအခါ ဆရာတော်က ဖွင့်ရန် မလိုဟု ပြောပါသည်။ ဆက်လက်ပြီး တရားဟောပါသည်။ **“မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ဘဝက တစ်ဦးတည်း နေ၍ တရားရသောဇာတ်တော်”** အကြောင်း ဟောတော်မူပါသည်။

တရားနာပရိသတ်များလည်း တရား ရချင်လျှင် တစ်ယောက်တည်းနေ၍ အမြဲတမ်း တရားနဲ့လုံးသွင်းပါဟု တိုက် တွန်းတော်မူပါသည်။ ဆရာတော်က စာရေးသူတို့ ပြောစကား (စက်လှေ၌ အလောင်းအစားပြုသော စကား)ကို သိနေပါပေလား။ ဆရာတော်ကတော့ ရဟန္တာပဲဟု ထင်လိုက်ပါသည်။(စိတ် ထဲက တွေးနေခြင်းပါ။) တရားဟော ပလ္လင်ထက်မှ ဆရာတော်က...

ဘုန်းကြီးကို ရဟန္တာဟု ထင်နေကြတယ်။ ဘုန်းကြီး ရဟန္တာမဟုတ်ပါ။ ဆုကြီးပန်ပါ’ ဟု မိန့်ခဲ့ပါသည်။ ဘာမှ မတွေးရဲ စရာပါ။ တွေးတိုင်းသိ၊ ပြောတိုင်းသိ သော ဝက်သကင်ဆရာတော်ပါ။

ဆရာတော်၏ တရားဟောပလ္လင်၏ နောက်တွင်ရှိသော သံဖြင့်ပြုလုပ်ထား သော ဗောဓိညောင်ပင်(အရွက်များမှ စ၍ သံဖြင့်သာ ပြုလုပ်ထားပါသည်။) ကို ကြည့်မိပြီး စာရေးသူ အဓိပ္ပာယ် ပေါက်ရပါသည်။ ရွှေ၊ ငွေ၊ အသုံး အဆောင်များကို လင်ပန်းတွင်ထည့်ပြီး သိဒ္ဓိတင်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက် ထားကြပါသည်။ သိဒ္ဓိတင်ပေးတော်မူ ပါသည်။

ပရိတ်ရေကို လိုသလို သုံးဆောင်ပါ ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ (ဆရာတော် ၏ပရိတ်ရေသည် ရောဂါများ ပျောက် ကင်းပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးပါ က အလွန်မတန် အစိုးတန်လှပါ သည်။) ဆရာတော်က မေတ္တာပို့များ ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ တိုင်ပေးပါ သည်။ မေတ္တာပို့ကြရန်လည်း အထူး

တိုက်တွန်းတော်မူပါသည်။ ဆရာတော်က ဘုန်းကြီး ဒါနပြု သောဆွမ်းကို စားသွားကြပါဟု တိုက် တွန်းပါသည်။ သက်သတ်လွတ်ဟင်း မဟုတ်ပါဟု မိန့်ပါသည်။ အဒေါ်က သဘောပေါက်မိ၍ အသံထွက်သည် အထိ ရယ်မောပါသည်။(စက်လှေတွင် အဒေါ်ပြောသော စကားကို ဆရာ တော်မှ အဖြေပေးခြင်းပါ။)

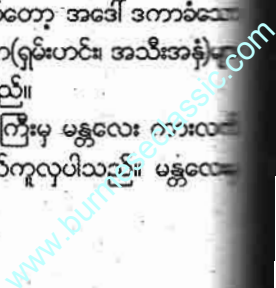
ဆွမ်းစားဆောင်တွင် ကျွေးသော ဟင်းများမှာ ရေဖျိုင်းသားဟင်းနှင့် အခြားဟင်းရုံများပါ။ တစ်ခါမှ မစား ဘူးသောဟင်း(ရေဖျိုင်းသား)ကို စာရေး သူ မထိခဲ့ပါ။ ပဲပုပ်ကြော်၊ ဂျူးမြစ်သုပ် (ခရမ်းချဉ်သီးများများ)၊ မုန့်ညင်းစေ့ (အချဉ်ရည်ဟင်း)တို့ဖြင့် သာ စာရေးသူ စားမြိန်ခဲ့ပါသည်။ ကောက်ညှင်းပေါင်း အကြော်နှင့် မွှေးပျံ့သော အခါးရည် (ရေခွေးကြမ်း)ကိုပါ တည်ခင်းကျွေး နှော် ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ကျေးဇူးကား ကြီးထူ ပါသည်။ သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံ အစည်၊ ကွယ်ရာ၌ ပြောသောစကားကို ပင် သိနိုင်စွမ်းသော ဆရာတော်ကို ကြည်ညိုခြင်းမက ကြည်ညိုရပါသည်။

ဆရာတော်တို့ကဲ့သို့ စရဏ အား ကောင်းသော ထူးမြတ်သည့် ရဟန်း များအတွက် ဂုဏ်ယူရပါသည်။(မြန်မာ နိုင်ငံ အရပ်ရပ်တွင် ထူးမြတ်သည့် ရဟန်းများ မြောက်မြားစွာ ရှိခဲ့ပါ သည်။ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နှင့် သာသနာပြုခဲ့ကြပါသည်။)

ဆရာတော်၏ ပို့သသော မေတ္တာ ကြောင့် အပြန်လမ်းခရီးတစ်လျှောက် အဆင်ပြေ ချောမောပါသည်။ တောင် ကြီးရောက်တော့ အဒေါ် ဒကာခံဆေး အစားအစာ(ရှမ်းဟင်း၊ အသီးအနှံ)များ စားရပါသည်။

တောင်ကြီးမှ မန္တလေး ကားလမ်း မှတ် လွယ်ကူလှပါသည်။ မန္တလေး

ကောင်း ရထားလက်မှတ် လွယ်ကူ
ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မေတ္တာကြောင့်

မေတ္တာစွမ်းအား ကြီးလှသော
မေတ္တာပိုင်ရှင် ဝက်သကင်ဆရာတော်

ကို မမေ့နိုင်သေးပါ။ တာသသနှင့်
သတိရနေမိပါသည်။ အားကျစိတ်နှင့်
မေတ္တာပို့မြဲပါ။ (မေတ္တာပို့ခြင်းသည်
ကောင်းကြောင်း သဘောပေါက်ခဲ့၍
မေတ္တာပို့ခြင်းကို အလေးအနက်

ပြုခဲ့ပါသည်။)

စာဖတ်သူများ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာကြပါစေ။

ဒေါ်သူမနဝိစိတ္တ
(B.Sc, H.G.P, Dip Ed)

စာရှုသူ သူမောသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသား
ပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။ ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်း
တင်ပြီးဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

စာမျက်နှာ (၁၆၈)မှ အဆက်

လက္ခဏာပမောဋ္ဌိ အခြေများ

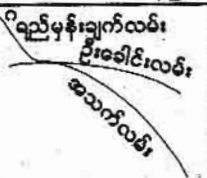
၁။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ဝန်ထမ်း
လုပ်ငန်းဆိုလျှင် ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်း
ကသာ ပိုပြီး အကျိုးပေးနိုင်မည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးခေါင်း
လမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်း
အများပိုင်းပူးပြီး ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း
ကျွေးညှတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ခ” အက္ခရာ

၂။ လက်အောက်ငယ်သားနှင့် ဦးစီး
ခေါင်းဆောင်ဆိုလျှင် အကြီး
အပျား ဦးစီးခေါင်းဆောင် အဆင့်
အတန်းလုပ်ကိုင်ရမည့်သူဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကြာသ
ပတေးပြိုဟိခုံ လက်ညှိုးရင်းထိ နက်ရှိုင်း
ရှည်လျား အားကောင်းသော ရည်မှန်း
ချက်လမ်းကြောင်း အဖျက်သင်္ကေတ
ကင်းရှင်းစွာ ထောင်တက်နေခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ “ဂ”

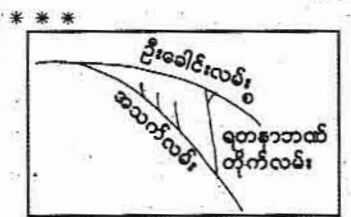
အက္ခရာ

၃။ စီးပွားဥစ္စာ ချမ်းသာ ပြည့်စုံနိုင်
သောသူဖြစ်သည်။

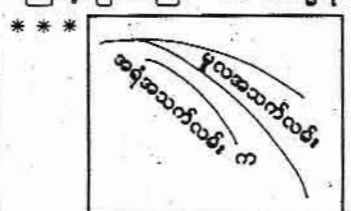
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်
လမ်းကြောင်းမှ ထောင်တက်နေသော
တိုးတက်မှုလမ်းနှင့် ရတနာဘဏ်တိုက်
လမ်းတို့ သွေးသွယ်နက်ရှိုင်း အား
ကောင်းစွာ ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

“စ” အက္ခရာ

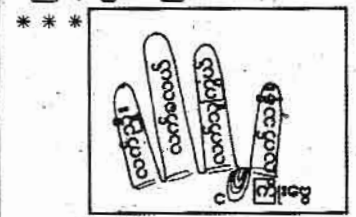
၄။ ဥပစ္စေဒကက်ဖြင့် ရုတ်တရက်
ကွယ်လွန်တတ်ခြင်း မရှိပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်
လမ်းကြောင်း အတွင်းဘက်မှာ အင်္ဂါ
လမ်းခေါ် အရံအသက်လမ်းကြောင်း
ထင်ရှားအားကောင်းစွာ ပါရှိခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်သည်။ “က” အက္ခရာ

၅။ ငွေရှာကောင်းသူ၊ ငွေဝင်ကောင်း
သူ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်သူ
ကြွယ် လက်ချောင်းထိပ်က လက်ညှိုး
လက်ချောင်းထိပ်ထက် သိသိသာသာ
ပိုရည်နေခြင်း “ဃ” အက္ခရာနှင့်
လက်သူကြွယ်နှင့် လက်သန်းကြားမှ
ထွက်သော ကြိုးဗွေမှာ လက်သူကြွယ်
အောက် တနက်နေပြုဟိခုံဘက်သို့
ရောက်ရှိနေခြင်း “င” အက္ခရာတို့
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ အထက်ပါ
လက္ခဏာရှင်မှာ အစိုးရဝန်ထမ်း
ဌာနကြီးတစ်ခုမှ ဌာနကြီးမှူး အရာရှိ
တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ [ယခု အငြိမ်းစား
ယူသွားပြီ။]

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပမာအား)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

ဆရာကြီးဒီးကောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒဝင်ပညာသုတေသီ

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြစို့

ညာ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်ငါးဆယ်ခန့် အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လက္ခဏာပညာ ရှုထောင့်မှ သေချာစွာ ကြည့်ရှု လေ့လာ စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်း ယှဉ်သည်က ပိုပြီး အကျိုးပေးနိုင်သည်။

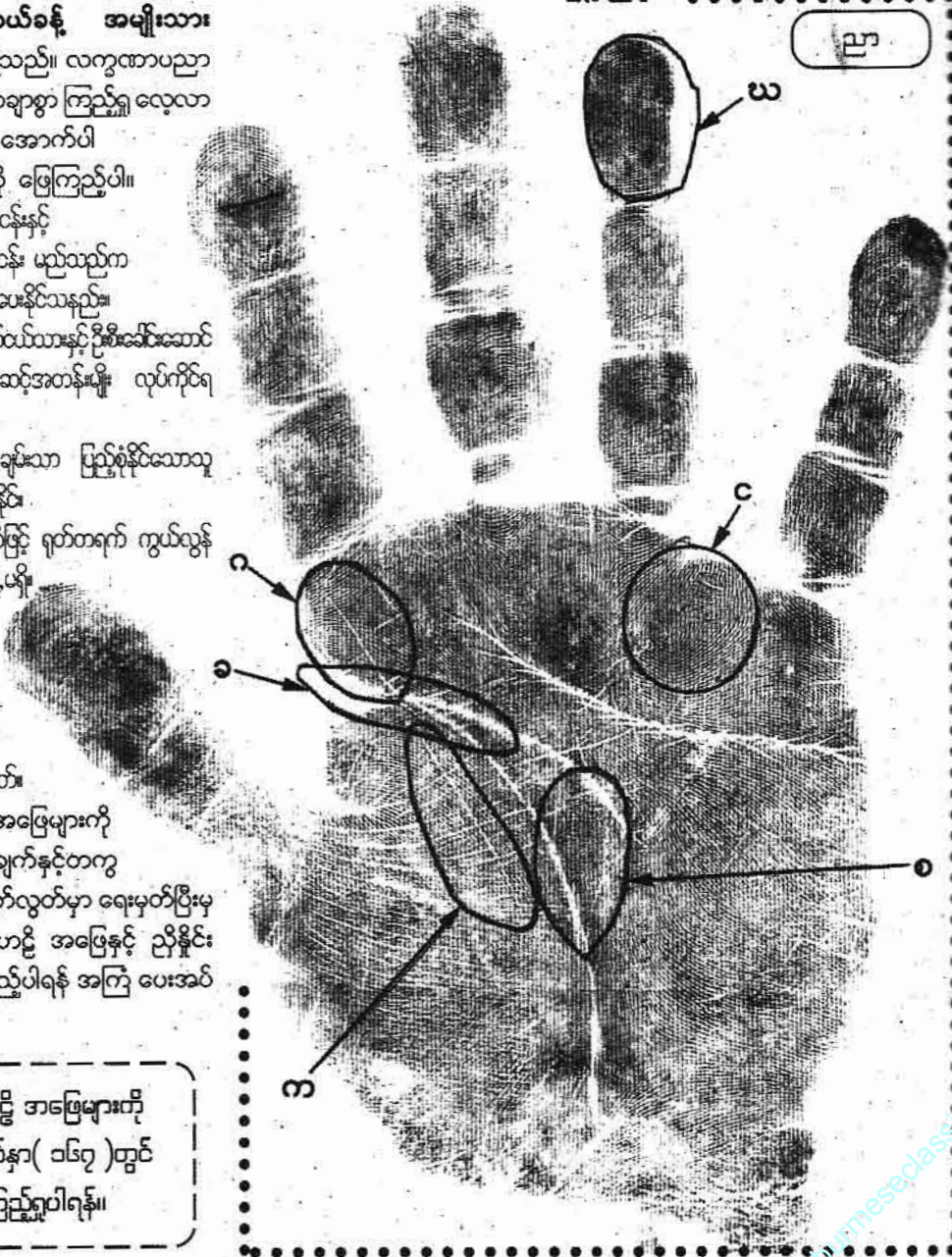
၂။ လက်အောက်ဝယ်ယားနှင့် ဦးစီးခေါင်းဆောင် ယှဉ်သည်အဆင့်အတန်းမျိုး လုပ်ကိုင်ရ ယှဉ်သည်။

၃။ စီးပွားစွာ ချမ်းသာ ပြည့်စုံနိုင်သောသူ ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်။

၄။ ဥပစ္ဆေအကက်ဖြင့် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန် တတ်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ။

၅။ ဇွှာ ကောင်သူ၊ ဇွတ် ကောင်သူ ဟုတ်၊ မဟုတ်။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြား စာရွက်လွတ်မှာ ရေးမှတ်ပြီးမှ လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေနှင့် ညှိနှိုင်း တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါရန် အကြံ ပေးအပ် ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၆၇)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

၁၆၈ နက္ခတ္တဓာတ်မြေဥပဒေစာအုပ်

အိမ်မဲမြို့ အထက်ပိုင်းရပ်ကွက် သိရောမကံတိုက်ကျောင်းဆရာတော်
သာသနာဓဇ္ဇောစရိယ ဂန္ထဝိစကပဏ္ဍိတ

ဘန္ဒာ ပညာဝံသထော်

၏ လက္ခဏာတော်နှင့် ဩဝါဒ

• အိမ်မဲမြို့ သိရောမကံတိုက်
ဆရာတော် ဂန္ထဝိစကပဏ္ဍိတ
ဘန္ဒာ ပညာဝံသထော်

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း (B.Sc.I ရွှေဘို)
(လက္ခဏာမဟာဘုတ်သူတေသီ)

ထေရုပ္ပတ္တိ

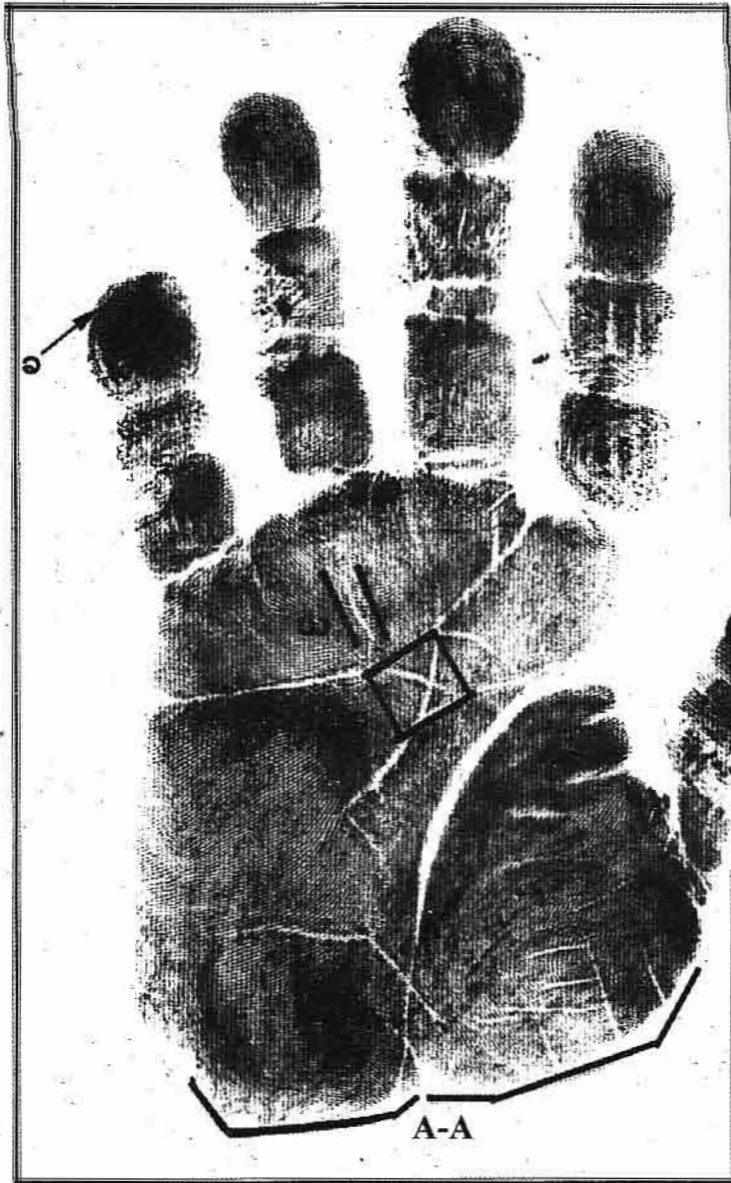
ဆရာတော်သည်
ဆရာဦးမြို့နယ်၊ ထန်း
ပင်ခန်း ကျေးရွာနေ
ဆည်းတော် ဦးစံစနှင့်
ဆယ်တော် ဒေါ်စိန်တို့မှ
၁၉၁၀ ပြည့်နှစ်၊

ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၁၄)ရက်၊
ဣန္ဒာသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့
ပါသည်။

၁၉၃၀ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁)
နေ့တွင် အိမ်မဲမြို့နယ် ကျုံကန်
ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ
ထော် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ပန်းတနော်
မြို့နယ် ကျုံလမ်းကြီးဝရွာနေ ဦးသူ
ထော် ဒေါ်သန်းခင် မိသားစုတို့၏

ကတာကျမ်း (၁၃၄၂-၃) သီလက္ခန္ဓာဝဂ္ဂ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကျမ်း (၁၃၄၃-၃) တို့ ဖြစ်သည်။

စာလိက်ခွဲသော စာသင်တိုက်များနှင့်

ဆရာတော်များ

မကျေးမြို့နယ် ထန်းပင်စန်းရွာ ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ ဝါးခယ်မမြို့နယ် ကျွန်းကုန်းရွာ ဇေယျ ဝတီ အနောက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ (သာသနဇေယျိပဝရ ဓမ္မစရိယ) ခရမ်းမြို့ကင်းကုန်းကျောင်း တိုက် ဆရာတော် ဦးသုဒဿ (အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု)။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးတေး (သာ-သိ-စ)၊ ဦးကေလာသ (သာ-သိ-စ)၊ ဦးဇေတိက (ပါဠိပါဠိ) တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ၌ အိမ်မဲမြို့ အထက်ပိုင်း ရပ်ကွက် သီရောမတီ တိုက်ကျောင်း၌ သာသနာ့တာဝန် ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည်။

ဩဝါဒ

ကုသိုလ်ပြုလုပ်ရာ၌ ကောင်းကျိုး ရရှိစေရန်အတွက် အလှူဒါနပေးခြင်း ဒါနတရား၊ ဆောက်တည်ကျင့်သုံးခြင်း သီလတရား၊ ပွားများအားထုတ်ခြင်း သမထဝိပဿနာ တရားများကို ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်မိ ကောင်းကျိုးတရားများ ရရှိကြမှာ ဖြစ်တယ်။

ဂုဏ်ဇာတိတော် ဂေဟာချက်

ဘယ်ညာ လက်ဝါးပြိုင်သည့် လေးထောင့်သဏ္ဍာန် ရှိ ကံလမ်း မထင်ရှားပါ။ (A-A)

အမြင့်ဆုံးအောင်မြင်ခဲ့သော

စာမေးပွဲ

ပါဠိပထမပြန် စာမေးပွဲ ပထမကြိမ် အိမ်မဲမြို့နယ် ခလောက်သိုက်ရွာ ရွှေစက်တော်ရာ ပရိယတ္တိစာမေးပွဲ ပထမ ကြီးတန်း၊ အစိုးရဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲ ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိအဋ္ဌကထာကျမ်း (၁၃၄၀-ပြည့်)၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိ အဋ္ဌ

ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ မြင့်မြတ် သောရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပါ သည်။

၁၃၄၃ ခုနှစ် ဓမ္မာစရိယ စာမေးပွဲကို ဝါးခယ်မမြို့နယ် ကျွန်းကုန်းရွာ ဇေယျ ဝတီ အနောက်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတသထံမှ ဝင်ရောက် ဖြေဆို အောင်မြင်ပါသည်။

၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကောဇမြေမြတ်စိန်

ကျွန်တော်တို့ လူသားတိုင်းဟာ "ကံကောင်းခြင်း" ကို အမြဲ မျှော်လင့်နေကြပါတယ်။ နှစ်တစ်နှစ် ပြောင်းသွားတိုင်း "ဒီနှစ် ကံကောင်းမလား" ဆိုတာ သိချင်ကြမှာ အမှန်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြန်မာ့ရိုးရာပေဒင်ပညာမှာ "မဟာဘုတ်ပေဒင်" ပညာကို လူတိုင်း သိပါတယ်။ မြန်မာ့ရိုးရာ မဟာဘုတ်ပေဒင်ပညာအရ မြန်မာ ကောဇာသက္ကရာဇ်နှစ် ပြောင်းတိုင်း "မဟာဘုတ်ဇာတာခွင်" လဲ ပြောင်းသွားပါတယ်။

ဥပမာ...

***

၁၃၇၅ ခုနှစ် မဟာဘုတ်ဇာတာခွင်

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၁၃၇၆ ခုနှစ် မဟာဘုတ်ဇာတာခွင်

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

မဟာဘုတ်ဇာတာခွင် ပြောင်းသွားတာနဲ့အမျှ ဂြိုဟ်တွေလဲ နေရာဌာနပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ ဂြိုဟ်တွေ ပြောင်းသွားတာနဲ့အမျှ ခုနစ်ရက်သား သမီးတွေအပေါ် လွှမ်းမိုးသက်ရောက်မှုတွေလဲ ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်

မြန်မာ့နှစ် အပြောင်းမှာ ကံကောင်းများ

တနင်္ဂနွေသားသမီးတစ်ဦးကို နမူနာအဖြစ် ကြည့်ပါက အောက်ပါအတိုင်း တွေ့နိုင်ပါတယ်။

***

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ

(ဂြိုဟ်တစ်လုံးသည် နှစ်စဉ် တစ်ခွင် ကျော်ကာ ပြောင်းသွားသည်။)

(မဟာဘုတ် မူလဌာနများ)

နှစ်အလိုက် ၁-နေ့ဂြိုဟ် ဌာန ပြောင်းနေပုံ...

***

☉		

၁၃၇၅ ခုနှစ်

		☉

၁၃၇၆ ခုနှစ်

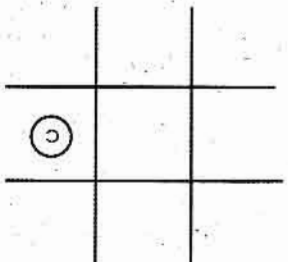
	☉	

၁၃၇၇ ခုနှစ်

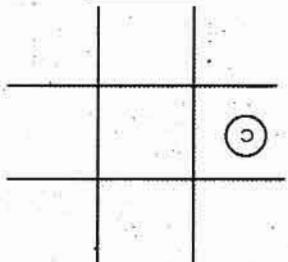
		☉

၁၃၇၈ ခုနှစ်

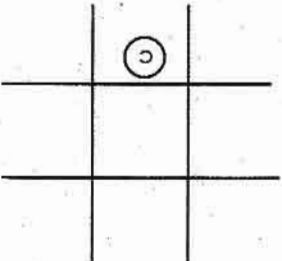

၁၃၇၄ ခုနှစ်

၁၃၇၅ ခုနှစ်

၁၃၇၆ ခုနှစ်

အထက်ပါပုံများကို လေ့လာကြည့်
တဲ့အခါ...

- ၁။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဟာ...
  - ❖ ကောင်းတဲ့ဌာနမှ ကောင်းတဲ့ဌာန
ကို ပြောင်းတဲ့နှစ်။
  - ❖ ကောင်းတဲ့ဌာနမှ မကောင်းတဲ့ဌာန
ကို ပြောင်းတဲ့နှစ်။
  - ❖ မကောင်းတဲ့ဌာနမှ မကောင်းတဲ့
ဌာနကို ပြောင်းတဲ့နှစ်။
  - ❖ မကောင်းတဲ့ဌာနမှ ကောင်းတဲ့ဌာန
ကို ပြောင်းတဲ့နှစ်
ဆိုပြီး တွေ့ရပါတယ်။

၂။ ဆက်တိုက် ကောင်းသွားတဲ့ နှစ်၊
ဆက်တိုက်ညံ့သွားတဲ့ နှစ်တွေလဲ
၁၇၂ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

ရိုနေပြန်ပါတယ်။

“နိမ့်တုံမြင့်တုံ လူ့ဇာတ်ခုံ” မှာ
လောကခံအပြောင်းအလဲတွေ ကြုံတွေ့
နေရမှာပါ။ ကောင်းတာလဲ မမြဲသလို
ဆိုးတာလဲ မမြဲတာ တွေ့ရမှာပါ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ
လောကခံကို တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်စွာ
ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားကြတာ အကောင်း
ဆုံးပါ။ မိမိတို့မွေးနံ့ဟာ နှစ်တိုင်း
ကောင်းတဲ့ဌာနကို မရောက်သလို နှစ်
တိုင်း မကောင်းတဲ့ဌာနကို မရောက်ပါ
ဘူး။

အကောင်းအဆိုး အကျိုးအပြစ်
ထင်ရှားအောင် အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊
အနာဂတ် နှစ်တွေ ယှဉ်တွဲပြီး လေ့လာ
ကြည့်ကြပါစို့။

တနင်္ဂနွေသားသမီး

***

အညံ့ဘက် ဦးတည်နေပါတယ်။
မတည်မငြိမ် ဖြစ်လာမယ်။ မရဏနှစ်
ကို ရောက်တော့မယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက်
မမှားရန်လိုတယ်။ ရသမျှငွေ အထက်
မတင်တဲ့နှစ်ပါ။

ဒါကြောင့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်ဟာ
တနင်္ဂနွေ သားသမီးအတွက်
အကောင်းတစ်ဝက် အဆိုးတစ်ဝက်နှစ်
လို့ ဆိုရပါမယ်။ မဝါမကြွား မထောင်
လွှားဘဲ ရင့်ကျက်စွာ နေထိုင်ရပါမယ်။

အတိတ်	ပစ္စုပ္ပန်	အနာဂတ်
		၁
၁	၁	
၁၃၇၄ ခုနှစ်	၁၃၇၅ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်

သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ကောင်းနေပါ တနင်္ဂနွေသားသမီး
တယ်။ ဒါပေမယ့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာ ***
သတိတော့ထားပါ။ ကောင်းနေရကာ

အတိတ်	ပစ္စုပ္ပန်	အနာဂတ်
	၁	၁
၁		
၁၃၇၄ ခုနှစ်	၁၃၇၅ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်

တနင်္လာသားသမီးဟာ မကောင်း တဲ့ဌာနကနေ ကောင်းတဲ့ဌာနတွေကို ဆက်တိုက် ရောက်သွားတာ တွေ့ရပါတယ်။

ယခင်နှစ်က ငွေကြေးကိစ္စ ကျန်းမာရေးကိစ္စပေးမယ့် ယခုနှစ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ ငွေကြေး အဆင်ပြေ ကံကောင်းလာမယ်။ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကအစ ကောင်းမယ်။ လာမယ့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာလဲ ဆက်ပြီး ကံကောင်း ပျော်ရွှင်ရဦးမှာပါ။

၁၃၇၇ ခုနှစ်ထိ မျှော်ကြည့်ရင်လဲ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင် အကောင်းဘက် ဦးတည်နေပြန်ပါတယ်။

အင်္ဂါသားသမီး

***

အတိတ်	ပစ္စုပ္ပန်	အနာဂတ်
		၃
၃	၃	
၁၃၇၄ ခုနှစ်	၁၃၇၅ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်

အင်္ဂါသားသမီးဟာ နှစ်နှစ်ဆက်တိုက် အညံ့ဌာနတွေ ရောက်နေပါတယ်။ ယခင်နှစ်က ပုတီးဌာနမှာ မွေးနံ (၃၇)ရောက်နေလို့ ဒေါသအမှား၊ မာနအမှားတွေကြောင့် ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ယခုနှစ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာလဲ ဘင်္ဂဌာန မွေးနံရောက်နေလို့ ကျန်းမာရေးလဲညံ့၊ အထင်လွဲခံ၊ အစွပ်စွဲတွေ ခံနေရမယ်။ ရန်များနေမယ်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ဘဲ၊ အနစ်နာခံ သည်းခံနိုင်မှ တော်ကာကျမယ်။ ဒါပေမယ့် လာမယ့်နှစ်တွေမှာ အကောင်းဌာန

တွေ ရောက်တော့မှာပါ။ ကံကောင်းလာမယ်။ လုပ်ငန်းသစ်တွေ လုပ်ရမယ်။ အောင်မြင်ကြီးပွားမယ်။ စီးပွားဖြစ်မယ်။ ကျန်းမာမယ်။ မွေးနံအင်္ဂါဟာ ၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာ အထွန်းဌာန ရောက်မယ်။ ပြီးတော့ ၁၃၇၇ ခုနှစ်မှာ ရာဇဌာန ရောက်မယ်။ ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။

အိမ်ထောင်သူခံစားရခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ခံစားရခြင်းတွေ ကြုံမယ်။ အလှူဒါနလုပ်ရမယ်။ ဘာသာရေးကိစ္စတွေ အောင်မြင်မယ်။

ဒါပေမယ့် ယခု ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ ပုတီးဌာနကို ရောက်သွားတယ်။ မြင့်ရာက နိမ့်ရာရောက်ခြင်း၊ အောင်မြင်မှုနည်းလာခြင်း၊ ချူချာလာခြင်းကြုံမယ်။ ရှူးရှူးဒိုင်းဒိုင်း လုပ်မိမယ်။ အမှားများမယ်။ သတိရှိရှိနေရမယ့် နှစ်မျိုးပါ။

လာမယ့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာ ဆက်ညံ့မယ်။ မွေးနံ-၄ဟူးက ဘင်္ဂကို ရောက်တော့မယ်။ ဘင်္ဂရောက်ရင် ကျန်းမာရေးညံ့မယ်။ လူမှုရေးတွေ ရှုပ်ထွေးမယ်။ အလုပ်အကြံတွေ မအောင်မြင်ဖြစ်မယ်။ အိမ်တွင်းရေးပါညံ့လာမယ်။ အစစ အနွံတာ ခံရလိမ့်

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

***

အတိတ်	ပစ္စုပ္ပန်	အနာဂတ်
၄		
	၄	၄
၁၃၇၄ ခုနှစ်	၁၃၇၅ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သားသမီးနေ့နံဟာ ယခင် ၁၃၇၄ ခုနှစ်က သိုက်ဌာနမှာရှိလို့ ကောင်းပါတယ်။ လာဘ်ရွှင်ခြင်း၊

မယ်။ အနစ်နာခံ သည်းခံရမယ်။ ပေါက်ကွဲချင်ပေမယ့် ထိန်းနိုင်အောင် ထိန်းပေးရမယ့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်ပါပဲ။

ကြာသပတေးသားသမီး

***

ဆက်တိုက်ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ၁၃၇၄ ခုနှစ်မှာ မွေးနံ ခွတေး

အတိတ်	ပစ္စုပ္ပန်	အနာဂတ်
	၅	
၅		၅
၁၃၇၄ ခုနှစ်	၁၃၇၅ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်

ကြာသပတေးသားသမီးရဲ့ မွေးနံ ခွတေးဟာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်မှာ မရဏဋ္ဌာနမှာရှိတယ်။ "သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီး"ဆိုတဲ့ နှစ်နဲ့ ကြုံတယ်။ ညနေသမျှ ကြွကြွခံ ကျော်လွှားနိုင်ရင် "ရွှေထီးဆောင်းရတဲ့" နှစ်ပါ။ လုပ်ရဲကိုင်ရဲရှိရမယ်။ မတွေ့ဝေရဘူး။ ဒါပေမယ့် "တုံးတိုက်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက်" ဆိုပြီး ခေါင်းမသုံးဘဲ လုပ်တာမျိုးတော့ ရှောင် ရမယ်။

အဆိုးနဲ့အကောင်း ယှဉ်တွဲနေတဲ့ နှစ်ပါ။ ပြီးတော့ လာမယ့် ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ အကောင်းဋ္ဌာန(သိုက်)အိမ်ကို မွေးနံရောက်မှာဆိုတော့ အနိမ့်က အမြင့်ကို ရောက်ရမယ်။ မပျော်လင့်ဘဲ ကံကောင်းလာမယ်။ အိမ်ဋ္ဌာန်တွေ အောင်မယ်။ စည်းစိမ်ခံစားရမယ်။ အိမ်ထောင်ရေး အိမ်တွင်းရေးတွေ သာယာမယ်။

ဒါပေမယ့် လာမယ့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာ မွေးနံဟာ ပုတီးဋ္ဌာနရောက်တော့မယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ မှားနိုင်တယ်။ တွေဝေစရာ သံသယ ဖြစ်စရာ တွေကြုံမယ်။ ချူချာလာမယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ အတ္တမာနနဲ့ ဒေါသကို ထိန်းချုပ်နိုင်မှ တော်ကာကျမယ်။

မထိန်းနိုင်ရင် ကံမကောင်းမှုတွေ ၁၃၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟာ (ဘင်္ဂ)အဆိုးအညံ့ဋ္ဌာန ရောက်တော့မယ်။

သောကြာသားသမီး

***

အတိတ်	ပစ္စုပ္ပန်	အနာဂတ်
၆		
		၆
	၆	
၁၃၇၄ ခုနှစ်	၁၃၇၅ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်

မွေးနံ မိကြာဟာ အတိတ်ကာလ ၁၃၇၄ ခုနှစ်မှာ အိမ်ပုတီးဋ္ဌာနမှာ ရှိနေတော့ မတည်မငြိမ်ဖြစ်တဲ့နှစ်ပါ။ ဆိုးတော့မလိုလိုနဲ့ ကောင်းမယ်။ ကောင်းတော့မလိုလိုနဲ့ ဆိုးမယ်။ "နာမည်ကြီး ထမင်းငတ်" အဖြစ်မျိုး ကြုံရမယ်။ သေးသိမ်ညံ့ဖျင်းတဲ့ အမြင် သဘောထားရှောင် သဘောထားကြီး

ကြီး၊ မေတ္တာပြည့်ပြည့်နဲ့ ဘာမဆို တွေးကြံပြောဆို၊ လုပ်ကိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ယခု ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ အထောက်အကူ ကောင်းရစေမယ်။

ယခု ၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ မွေးနံ မိကြာဟာ မရဏဋ္ဌာန ရောက်တယ်။ အမြင့်ကနေ အောက်ကို ကျသွားတယ်။ အနေအထိုင်မတတ်ရင် "လှေလှော်ရင်း ရေငတ်" ကိန်းနဲ့ ကြုံတတ်တယ်။ အသိဉာဏ် ရှေ့သွားရှိပြီး ဘာမဆို ရဲရဲတင်းတင်း ရင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်ဖို့ "ကြောက်ရင်လာဘ်လွှဲ ရဲရင်မင်းဖြစ်" ကိန်း ကြုံနေတယ်။ ရွှေလာမယ့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်ကာလ သိုက်ဋ္ဌာန ရောက်

မယ့်နှစ်ဖြစ်နေတော့ ဉာဏ်ယှဉ်ပြီး သတ္တိရှိရှိလုပ်ပါ။ အခွင့်အရေး လက်မလွတ်စေနဲ့။ ၁၃၇၆ ခုနှစ်ဟာ ကံကောင်းပျော်ရွှင်၊ အောင်မြင်မယ့် နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။

စနေသားသမီး ***

အတိတ်	ပစ္စုပ္ပန်	အနာဂတ်
	၀	
		၀
	၀	
၁၃၇၄ ခုနှစ်	၁၃၇၅ ခုနှစ်	၁၃၇၆ ခုနှစ်

စနေ သားသမီးအတွက်တော့ ၁၃၄၄ ခုနှစ်မှာ မွေးနံ့ စနေဟာ ရာဇဌာနမှာရှိနေခဲ့လို့ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ခဲ့မယ်။ ထင်ရာဆိုင်းရင်တော့ ပြဿနာတွေ ရင်ဆိုင်ရမယ်။ စနေဟာ ရာဇဌာနရောက်တဲ့နှစ်မှာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး တက်မယ်။ နာမည်၊ ဂုဏ်ကြီးမယ်။ မနာလိုသူ တွေ့မယ်။ ဒါကြောင့် သတိထားရမယ်။

၁၃၄၅ ခုနှစ်မှာ စနေဟာ အဝီပတ်ရောက်မယ်။ တိုင်ထိပ်များက တံခွန်အလံဟာ အမြဲလှုပ်နေသလို အဝီပတ်ရောက်တဲ့ စနေသားသမီးဟာလဲ အတိုက်အခိုက်တွေ ခံနေရမယ်။ ကိုယ်တိုင်ကလဲ စိတ်မငြိမ်ဘူး။ ဆုံးဖြတ်ချက် မှားနိုင်တယ်။ မာနထောင်လွှားမယ်။ ထောင်လွှားရင်တော့ အကျနာလိမ့်မယ်။

ရှေ့လာမယ့် ၁၃၄၆ ခုနှစ်မှာ စနေဟာ မရဏဌာနကို ရောက်ပြီး အမြင့်ဌာနကနေ အနိမ့်ဌာန ရောက်သွားတယ်။ စနေသားသမီး မရဏဌာနရောက်ရင်တော့ ပိုပြီး သတိကြီးကြီး ဉာဏ်ကြီးကြီး ရှိသင့်တယ်။ ဒေါသမာန အတ္တကြီးမှုကြောင့် အမှားတွေလိမ့်မယ်။

မတော်တဆ ထိခိုက် နာကျင်မယ်။ ရန်ပွဲတွေ ကြုံမယ်။ အိမ်ထောင်ရေး၊ အိမ်တွင်းရေး ရှုပ်ထွေးမယ်။ ဉာဏ်ရှေ့သွားပြုပြီး သတိနဲ့ယှဉ်လို့ ဘာမဆို လုပ်နိုင်ရင်တော့ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မယ်။

၁၃၄၇ ခုနှစ်မှာ စနေဟာ (သိုက်) ဌာနကို ရောက်တော့မယ်။ ကံကောင်းခြင်းတွေ ဆီးကြိုနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရေးအကြီးဆုံးက ယခု ပစ္စုပ္ပန် ၁၃၄၅ ခုနှစ်ပါပဲ။

အဝီပတ် ရောက်တဲ့နှစ် ဖြစ်နေလို့ ထူကြီး၊ အကြီးအကဲစိတ်နဲ့ လုပ်ကိုင်ပါ။

စိတ်ရှည်သည်းခံပါ။ မထောင်လွှား မကြွေးဝါဘဲ သဘောထားကြီးကြီး အရည်အချင်းပြည့်ပြည့် လုပ်ပြနေပြပါ။ ဒီလိုနေထိုင် ကျင့်ကြံတာဟာ လာမယ့် ၁၃၄၆ ခုနှစ်အတွက် အထောက်အကူ ကောင်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ခုနှစ်ရက်သားသမီးတွေရဲ့ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်နှစ်တွေမှာ ကြုံတွေ့ရမယ့်အခြေအနေတွေကို ကျွန်တော် သုတေသနပြု တွေ့ရတဲ့အတိုင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါပြီ။

စာရှုသူများ ပေဒင်ဝါသနာရှင်များ လက်တွေ့ အသုံးဝင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကောဇာသက္ကရာဇ် မြန်မာနှစ်ပြောင်းတိုင်း ကံကောင်းစေရန်အတွက် လဲ လက်တွေ့ နေထိုင်ကျင့်သုံးနည်းတွေကိုပါ အကြံပြု တင်ပြထားပါတယ်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကံကောင်းချင်ရင်တော့ လက်တွေ့ကျင့်ကြံနည်း ရှိပါတယ်။ ကျင့်ဖို့လဲ မခက်ခဲပါဘူး။ “သရဏဂုံ နေ့တိုင်းထုံပါ”၊ “သစ်၊ စား၊ သွား၊ အိပ်၊ ချိုး၊ သရဏဂုံနှိုး ဖြစ်အောင် နှိုးပါ” ဆိုလိုတာကတော့ မျက်နှာသစ်တဲ့အခါ၊ အစာစားတဲ့အခါ၊ အိမ်မှ အပြင်သွားတဲ့အခါ (ဘယ်သွားသွား)၊ အိမ်ရာဝင်၊ အိမ်ရာထတဲ့အခါ၊ ရေချိုးတဲ့အခါ အဲဒီအခါတွေမှာ မမေ့တမ်း သရဏဂုံသုံးပါး ရွတ်ပွားပါ။ မကြာခဏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ပါ ပွားပေးပါ။ ဒါဆိုရင် (သရဏဂုံ နေ့တိုင်း ထုံပြီ။)

ဒါထက် ကံကောင်းချင်သေးရင်တော့ (နေ့စဉ် ငါးပါးသီလ လုံအောင် ထိန်းသိမ်းပါ။) သတိရှိရှိ လုပ်ကြည့်ပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားနေတုန်းပါပဲ။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

စာမျက်နှာ (၁၇၀)မှ အဆက်

ဒါကတော့ လက်တွေ့ကျကျ တွေးခေါ်၊ လက်တွေ့ကျကျ ဆောင်ရွက် တတ်သော ဗီဇကို သိစေသည့် သင်္ကေတတစ်ခုပါပဲ။ ကံလမ်း မထင်မှား၍ လက်တွေ့ကျမှယုံပြီး ကံတရားကို ယုံတတ်ခြင်းပါပဲ။

ဘယ်ညာ လက်မသည် ကော့ညွတ်ပြီး ပျော့ပျောင်းပါတယ်။ (တ)

ဒါကတော့ စိတ်နုလုံးနူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ မေတ္တာတရားထားရှိခြင်း၊ မျှမျှတတ တွေးခေါ်တတ်ခြင်း၊ ဆက်ဆံရေး ကောင်းခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

ဘယ်ညာ လက်သန်း တိုပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ဟန်မဆောင်တတ်ခြင်း၊ ဘွင်းဘွင်းပြောတတ်ခြင်း၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆက်ဆံခြင်းများကို ပြုပါတယ်။

ဘယ်ညာ စတုဂံလွင်ပြင်မှာ ဂန္ထီရ ကြက်ခြေ ထင်ရှားပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ ဂန္ထီရပညာရပ်များကို စိတ်ပါဝင်စားခြင်း၊ အိပ်မက်များ မှန်တတ်ခြင်း၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်းများနှင့် ပြည့်စုံခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။ ဂါထာမန္တန် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ သမထအားထုတ်ခြင်းကို ပို၍ ပြုပါမယ်။

ဘယ်ညာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံတွင် မျဉ်းမတ်တစ်ကြောင်း တွေ့ပါ တယ်။ (ဃ)

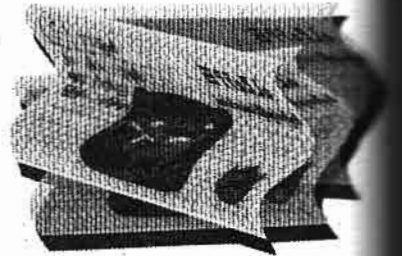
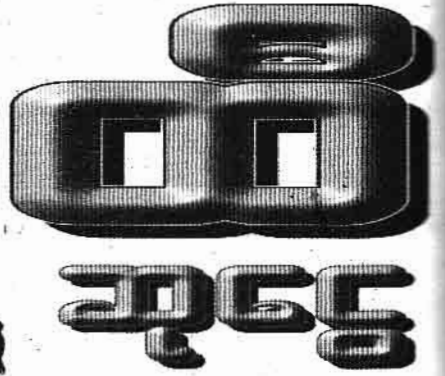
ဒါကတော့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးချခြင်းနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။ အသက်ကြီးမှ ကံကောင်းစေတဲ့ သင်္ကေတလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မျဉ်းမတ်တစ်ကြောင်းပါခြင်းသည် အောင်မြင်မှုရဲ့ အမှတ်လက္ခဏာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း (B.Sc. ရွှေဘို) (လက္ခဏာမဟာဘုတ်သုဝေသီ)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

မေလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာ
လေထီဆုငွေများနှင့် ပတ်သက်ကာ
ကံထူးကံကောင်းနိုင်ကြစေရန် ၅၊ ၀၊
၉၊ ၈ ဂဏန်းခြေများကို ရွေးချယ်၍
၁၊ ၀၊ ၀၊ မအကွရာများနှင့် ယှဉ်တွဲ
ကံစမ်းသင့်ပါသည်။

ဂဏန်းတူ ဂဏန်းထပ်များ အလို
ရှိပါက အဆိုပါ ဂဏန်း(၄)လုံးကို
အားပြုပါ။ ၅၊ ၀၊ ၉၊ ၈ ဂဏန်းများ
(၂)ခုအထက် ပါဝင်သော ထီလက်မှတ်
ကို ရွေးပါ။

မိမိတို့မွေးနှစ်ပုံရိပ်အရ ကံလာဘ်
ပွင့်စေမည့် အရောင်၊ ဂဏန်း၊ အရပ်
မျက်နှာ၊ နေ့ရက်နှင့် ကံကူပေးမည့်
စပ်တူအဖော်တို့ကို အောက်တွင် ကြည့်
ပါ။

နေရာဌာန အကူအညီကို ရယူ
ကံစမ်းလိုပါက ပန်းခြံများ၊ လွင်ပြင်
ကျယ်နေရာ၊ ကုန်းကမူ၊ ကားဂိတ်၊
ကားကွင်း စသည်တို့တွင် ဖွင့်လှစ်

* * *

မွေးနှစ်	ကံပွင့် ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
နွား ကျား	၃	အစိမ်း	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
နဂါး မြွေ	၉	အနီ	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
မြင်း	၄	အစိမ်းရင့်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ်၊ မျောက်	၇	အဖြူ	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ကြက်	၂	ဖြူ	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
မွေး ဝက်	၁	အဖြူ	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ဥပမာ ။ ။ ယုန်နှစ်ဖွားသည် (၈)
ဂဏန်းနှင့် အညိုရောင်တို့ ကံလာဘ်
ပွင့်လင်းစေ၍ အရှေ့မြောက်ထောင့်
အရပ်သည် ကံပွင့်အရပ်ဖြစ်သည်။
စပ်တူထိုးလိုပါက တနင်္လာသားသမီး
နှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းပါ။ စနေနေ့ ကံပွင့်စေ
နိုင်ပါသည်။

ရောင်းချသော ထီလက်မှတ်
အရောင်းဆိုင်၊ ဆောက်လက်စ
အဆောက်အအုံ၊ ကြွေထည်မြေထည်
ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်၊ ဓာတုဗေဒပစ္စည်း
အရောင်းဆိုင်...

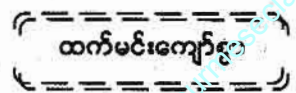
အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေ
စသည် အိမ်ဆောက်ပစ္စည်း အရောင်း

ဆိုင်၊ အမျိုးသမီးဆေးရုံ၊ မိခင်နှင့်
ကလေး စောင့်ရှောက်ရေးအသင်း
ဘိုးဘွားရိပ်သာ၊ သားဖွားခန်း စသည်
တို့အနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထီဆိုင်
များကို ရွေးချယ်ကံစမ်းပါ။

ထီးကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက
စနေနေ့ တစ်နေ့တွင် သက်လတ်ပိုင်
အရွယ်ရှိသူ အမျိုးသားတစ်ဦးအား
ကြွေထည်၊ မြေထည်၊ စဉ့်ထည် ပစ္စည်း
တစ်ခုခုကို လက်ဆောင်ပေးပါ။

အတိတ်ကံ နှောင့်နှေး တုံ့ဆိုင်းနေ
ခြင်းများ ပွင့်လင်းကာ ထီဆုငွေများ
လက်ဝယ်ပိုင်ဆိုင် ရရှိနိုင်ကြပါလိမ့်
မည်။

ဥယျာဉ်၊ ဓာတ်ကြီးငါးပါး၊ အကူအညီ
ဖြင့် ထီဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

ရွှေတောင် အထက်ကြား

ရှင်ကောဝိဒရဲ့

အိန်နာ သုတ ရှုမဝ

ဖိုးဟန် ကျောင်းပြောင်းရပြီ။ မူလ
ဝက်ထီးကန်အ.ထ.က။ ပြောင်း
ကာ ရွှေတောင်မြို့အ.ထ.က။
အလုပ်ဝင်တာက ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလ (၁၅)ရက်။

စက်တင်ဘာလ(၁၅)ရက်က ဖိုးဟန်
မှာ အရမ်းအရမ်း အကျိုးပေး။
ပြည်နယ် ပူတာအိုခရိုင် နောင်
အ.ထ.ကမှာ အထက်တန်းပြဖြစ်ရ
အဲဒီရက်။ နောင်မွန်းအ.ထ.က
အပြောင်းအရွှေ့ရ၊ ပြည်မြို့နယ်
ဝက်ထီးကန်အ.ထ.ကမှာ အလုပ်ဝင်
အဲဒီရက်။ အခုလဲ အ.ထ.က
ရွှေတောင်။

(၃)ချက်ညီအောင် ထပ်တူကျတဲ့
စက်တင်ဘာလ(၁၅)ရက်။ ဒီ
သက်တမ်း မပေးနိုင်စရာအတို။
ပြည်နယ် ပူတာအိုခရိုင် အထက်
ရွှေတောင်မြို့နယ်ထဲမှာ ရွှေနတ်
စေတီတော်မြတ်ကြီးက တန်ခိုး
ဆုံး။ သမိုင်းဝင် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
အစာပွဲတော်ကြီးကျင်းပ။ တပေါင်း

လဆန်း (၈)ရက်ကစ
တပေါင်းလပြည့်နေ့
အထိ ခြိမ်ခြိမ်းသိမ်းမှု။

လပြည့်နေ့မှာတော့ ဆွမ်း
တော်ကြီးလောင်းလှူပွဲ စည်ကားသိုက်
မြိုက်ဝက်ဝက်ကွဲ။ သံဃာတော် မထေရ်
မြတ်များကလဲ အပါး(၃၀၀)ကျော်၊ ပျော်
ပျော်ကြီးလှကြ။

ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငါးပိ၊ ငရုတ်၊
ကြက်သွန်ဖြူနီ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း
တံမြက်စည်းကအစ နဝကမ္မ ဝတ္ထု
ငွေကြေး အဆုံး။ ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံး။

ရွှေတောင်အ.ထ.ကမှာ အထက်
တန်းပြဆရာ ဦးစိုးသိန်း(အခုတော့
ဒုတိယမြို့နယ် ပညာရေးမှူး
ရွှေတောင်မြို့)နဲ့ အလွန်ရင်းနှီး။ ညီရင်း
အစ်ကိုပမာ ကူညီလို့၊ ရိုင်းပင်းလို့
ပျော်စရာဘဝလေး ဖေးဖေးမမ တည်
ဆောက်။ တစ်ယောက်လက်ကို တစ်
ယောက်ဆွဲ ခိုင်မြဲတဲ့မိတ်ဆွေ။

စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ကျောင်းပိတ်ရက်။

အားလပ်ရက်။ မပျက်မကွက် ဦးစိုး
သိန်း ရောက်ရောက်လာတယ်။ ဖိုးဟန်
ဆီကိုအမြဲတန်းလာ။ ရေနေ့တစ်ကျိက်၊
လက်ဖက်နို့ကစား၊ စကားတွေလဲပြော
ကြ မနား။

ကြားရက်တွေလဲ ရောက်ရောက်
လာ တစ်နေ့တစ်ခေါက် ရောက်ပြီ။
အိမ်ချင်းကလဲ နီးသကဲ့။ မျှော်စရာ
မလို။

စနေ တစ်ရက်မှာတော့ ရောက်ရ
မယ့်အချိန် ရောက်ချမလာဘူး။ နောက်
ကျနေတယ်။ မောင်ဖိုးဟန်ကတော့
မျှော်လို့၊ ကိုယ်တော်ချောက ပေါက်ချ
လာတော့ ပြုံးပြုံးကြီး။

'အစ်ကိုကြီးရေ နောက်ကျသွား
တယ်'

ဖိုးဟန်မှာတော့ အတွေးတွေများလို့
နတ္တရောင်ခြည်မလင်း ၁၇၇

နေများ မကောင်းသလား။ ညောင်စာ
ရေးများ ပြန်သွားသလား။ သူ့အမေ
များ နေကောင်းရဲ့လား။

‘ဟ မင်းဘယ်သွားနေလို့လဲ’

‘ရွှေနတ်တောင်သွားတာ။ အပြန်မှာ
နောက်ကျသွားလို့ ခုမှပဲ ရောက်လာ
တော့တယ်’

သူ ရောက်လာတော့ ည(၈)နာရီ။
စကားစမြည် ပြောကြဆိုကြရင်း...

‘ဒါနဲ့ မင့် မေးရဦးမယ်။ ရွှေနတ်
တောင်မှာ ဘာပြုလို့ ကြာသွားတာလဲ’

‘ပုတီးသွားစိပ်တာများ။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး
တော့ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးနဲ့ စကား
ကောင်းနေလို့။ အဲဒီကပြန်တော့ နေဝင်
တော့မယ်။ ရွှေတောင်ရောက်တော့
မှောင်နေပြီ။ လမ်းမီး အိမ်မီးတွေ လင်း
နေပြီ’

ကိုရင်ကြီး ဘယ်လိုရင်ကြီးလဲ။ ရွှေ
နတ်တောင်မှာ ဖိုးဟန်မြင်ခဲ့ဖူးတဲ့
ကိုရင်ကြီးလား။

တစ်လတစ်ခါ၊ နှစ်လတစ်ခါ ရွှေ
နတ်တောင်ကို မောင်ဖိုးဟန် ရောက်
တယ်။ ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်ကို
သွားရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့တာ။
စနေ၊ တနင်္ဂနွေ တစ်ရက်ရက် ဝတ်
မပျက်တော့ မဟုတ်ဘူး။ ပျက်ကွက်ပါ
တယ်။ ရက်မမှန်ဘူး။

ဖိုးဟန် (၈)တန်းကျောင်းသားဘဝ
ပြည့်မြို့အ.ထ.က(၁)မှာ ကျောင်းနေခဲ့
တုန်းက အဖေက စက်ဘီးတစ်စီး
ဝယ်ပေးတယ်။ ရာလေး။ စပယ်ရှယ်။
(၂၅၀)ကျပ် ပေးရတယ်။ ဇော်သော့နဲ့။
ကောင်းလိုက်တဲ့စက်ဘီး။

အထအကြွတော့ နှေးတယ်။ အရှိန်
လေးများသာ ရလို့ကတော့ ခြေနှစ်
ဖက် ဘယ်ညာလှုပ်ရုံနဲ့ ပြေးလိုက်တဲ့
ဘီး။ နောက်ကနေ အပြေးအလွှားနှင်း
လို့သာ လိုက်ခဲ့ကြပေရော ချွေးဒီးဒီး။

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အခုအချိန်အထိ အဲဒီစက်ဘီး
ကလေးကို စီးနေတုန်း။ နှစ်ပေါင်း(၅၀)
ကျော်နီးနီး။ အကောင်းကြီးရှိသေး။

ရွှေနတ်တောင်ကို သွားချင်နေရင်၊
တားလို့ဆီးလို့မရ ဖြစ်နေရင် အဲဒီ
စက်ဘီးလေးကိုစီးပြီး သွားလိုက်တာပဲ။
ရွှေနတ်တောင် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို
ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့လို့
အောင်သပြေပန်း လန်းလန်းဆန်းဆန်း
နံ့သာတိုင် သင်းကြိုင်မွှေးရနံ့ ထုံပျံ့
လှိုင်အောင် လှူလို့။

အဖေနဲ့ အမေကစ (၃၁)ဘုံက
ဝေနေယျနဲ့ သတ္တဝါတွေကို အမျှဝေ၊
မေတ္တာတွေပို့။

အဓိဋ္ဌာန်ခရီး အောင်မြင်ပြီးမြောက်
ခရီးတစ်ထောက်အနား ရွှေနတ်တောင်
ဘီးဘီးကြီးဆီ အရောက်သွား။ ဝပ်တွား
ကာ ရှိရိုးကန်တော့။ ကူညီညာပိုင်း
မှိုင်းမပါလို့ ဆုတွေတောင်း။

ရွှေနတ်တောင် စေတီတော်မြတ်
ကြီးရဲ့ ရင်ပြင်တော်ထိပ် အနောက်
ဘက်စောင်းတန်းအဆင်း လက်ဝဲ
ဘက်ကပ်လျက် ခေါင်းလောင်းလေး
ကို (၉)ချက်စီထိုး။ အမျှတွေ ထပ်ပြီး
ဝေ။

(၃)ချက် (၃)ခါ (၉)ချက်၊ (၉)ချက်
(၃)ခါ (၂၇)ချက် ထိုးနက်လို့ ပြီးပါမှ
စောင်းတန်းအဆင်းကို ခြေနှင်းတယ်။
ပြုနေကျဝတ်၊ ဖြည့်ဆည်းနေကျ
အကျင့်။

အနောက်ဘက် စောင်းတန်းက
ဆင်း။ တောင်ဘက်ကို ကွေ့ပြီး
အလျှောက်။ အဆင်းလမ်း ညာဘက်
ကွေ့ကလေးထိပ်။ တောင်ကမူကုန်း
အတက်ကလေးမှာ ဧရပ်တစ်ဆောင်
(အခုတော့ အဲဒီဧရပ် မရှိတော့ဘူး။)
(၄)ပင် (၃)ခန်း။ ထုပ်တန်း ပစ်ထားတဲ့
ဖိနပ်ချွတ်ကလေးနဲ့။

ဧရပ်ပေါ်မှာက ကိုရင်ကြီးလား
ဦးပဉ္စင်းကြီးလား တစ်ပါး ရပ်လျှင်
ဖိုးဟန်ကိုကြည့်နေ။ မီးကိုလဲ ကစားနေ
လေဖိုလေးနဲ့။

မောင်ဖိုးဟန်ကလဲ လည်ပြန်
အကြည့်နဲ့ ဖျတ်ခနဲ ခဏကြည့်ပြီး
စက်ဘီးထားတဲ့ဆီကိုသွား ရွှေတောင်
ကိုပြန်ပြီ။

ရွှေတောင်နဲ့ ရွှေနတ်တောင်က
(၄)မိုင်ခရီး စက်ဘီးစီးတာ နာရီဝက်။
မှန်မှန်လေးနင်း။ ရွှေနတ်တောင်
တောင်အဆင်းကလွဲလို့ ကျန်တာ
မြေပြန့်။ မြေဆန့်လက်ဆန့် သက်
သောင့်သက်သာ။

အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဖိုးဟန်
စဉ်းစားတယ်။ မီးကစားနေတာတော့
အမှန်ပဲ။ အဂ္ဂိရတ်ထိုးနေတာ။ အဂ္ဂိရတ်
ထိုးနေတဲ့ဟန်။ လေဖိုမှာ မီးဆိုက်က
စားနေတဲ့ဟန်။ လေမှန်မီးမှန် ဖိုးဟန်
အမြင်။

ကိုရင်ကြီး ကစားနေတာ ဘယ်
လမ်းလဲ။ လမ်းနှစ်သွယ်။ ထွက်ရပ်
လား။ လုပ်ရတ်လား။ သိချင်စိတ်တွေ
များများပြီး ပွားပွားလာတယ်။ အိမ်တို
သာ ပြန်ရောက်ရော အဲဒီကိစ္စ အတွေး
ကမဆုံး။

လုံးလုံးကြီးသတိရ ဦးစိုးသိန်းနဲ့
စကားအစကို ကောက်လိုက်ပြီ၊
ထောက်လိုက်ပြီ၊ မေးလိုက်ပြီ။

‘ညီလေး ကိုရင်ကြီးက အဂ္ဂိရတ်
ထိုးသလား’

‘ဟာ ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်
အခုမှ သတိရတယ်။ အစ်ကိုကြီးကို
မပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ထိုးပြီလား။ နေမနား
ညမနား။ လုံ့လဝီရိယ ကြီးတယ်’
‘တို့နှစ်ယောက် တစ်နေ့လေးအောင်
ချိန်းပြီး ကိုရင်ကြီးဆီ သွားကြည့်အောင်’
‘ကြာပါတယ်ဗျာ။ မနက်ဖြန်သွား’

ယ်။ အစ်ကိုကြီး အားတယ် မဟုတ်
ထား'

'ဟေ ချက်ချင်းကြီးလားဟ'
တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်(၇)နာရီမှာ
ဖီးဟန်တို့ ရွှေနတ်တောင်ခရီးကို စတင်
ပြီ။ စက်ဘီး တစ်ယောက်တစ်စီးစီ။
(၄)မိုင်ခရီး သွားချင်နေတော့ နီးသလို
လို့။

ဟိုကြည့်ဒီကြည့် လမ်းဘေးဝဲယာ
မြင်ကွင်းက သာယာလှပါဘိ။ စိမ်းစို
နေတဲ့ နွေစပါးစိုက်ခင်း။ လေညှင်းက
တွေ့ယမ်း။ မောပန်းမှုကင်း။ ရင်တွင်း
အေးမြ။ မျက်စိပသာဒ။ ရောင်စုံတွေ
ခလို့ သာစွလေ။

ရောက်ကြလေပြီ ရွှေနတ်တောင်။
အောင်သပြေပန်း။ နံ့သာအမွှေးတိုင်
တွေဝယ်။ အနောက်စောင်းတန်းကနေ
ရင်ပြင်တော်ပေါ်ကိုတက်။ လက်ယာ
ရစ်ပတ်။ မြောက်အရပ် သောကြာကို
ကျော်။

တနင်္ဂနွေပြုဟန်ပေါ်တဲ့ အရှေ့
မြောက်အရပ်။ ရေပြကြီးရဲ့ မြောက်
ဘက်ထောင့်စွန်းအစပ်။ ကပ်နေတဲ့
နေရာအောင်မြေ။ အောင်မြေကိုနင်း။

ကြည့်နူးခြင်းအရိုက်အဟုန်နဲ့ တုန်
တုန်ပြီး တက်လာတဲ့ပိတိ။ ဝှမ်းဆီထိ
သလို တအိအိစို။ ရင်ကိုအေးမြ။ သုခ
ချမ်းသာ ဘယ်ဟာနဲ့မှ မလဲနိုင်။

မြတ်ဗုဒ္ဓကို ရိုနှိုးဦးချကန်တော့။ ပန်း။
ချေချမ်း။ အမွှေးတိုင်တို့ကို ပူဇော်။
ငါးပါးသီလခံယူ။ ကိုယ်နဲ့ထပ်တူ ညီတူ
ညီမျှ ရပါစေကြောင်း ဝေနေယျသတ္တဝါ
အပေါင်းကို အမျှဝေ။ မေတ္တာတွေပို့။
ဆီဌာန်ပုတီးစိပ်။

စိတ်လက်ပေါ့ပါး ကောင်းကင်ယံ
လေဟုန်စီးသည့်နယ်။ ပြုဖွယ်ကိစ္စ
မှန်သမျှ အောင်မြင်ပြီးစီး။

အပြန်ခရီးအတွက် ပြင်ဆင်။

အနောက်ဘက်စောင်းတန်း အောက်
ခြေမြေပြင်ကိုအရောက်။ ကိုရင်ကြီးကို
ရေပြင်ပေါ်မှာမြင်။ ဖိုခွင်ဝင်တော့မလို့။
ဦးစိုးသိန်းက ရေပြင်ပေါ်ကို
အရင်တက်။ ကိုရင်ကြီး နှုတ်ဆက်။
ဂါရဝပြု ရိုနှိုးဦးချ။ မောင်ဖိုးဟန်နဲ့အတူ
ကန်တော့ကြ။

မောင်ဖိုးဟန် ကြည့်လိုက်တော့
ကိုရင်ကြီး ကိုင်နေတဲ့ဖိုက လေဖို။
ရသေ့ဖို။ ဖားဖိုမဟုတ်ဘူး။ မြောက်
အရပ်ကို မျက်နှာလှည့်တဲ့ ရေပြင်ရဲ့
နောက်ဘက်မှာ အဖီလေးချထား
တယ်။ အဲဒီအဖီလေးမှာ လေဖိုဆင်
ထားတာ။

ဖိုးဟန် မနေနိုင်တော့ဘူး။ ကိုရင်ကြီး
အနားကို ရောက်သွားတယ်။ ကိုရင်
ကြီးက အပြုံးနဲ့ကြိုတယ်။

နေရာက ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းလေး
ပဲ။ အနောက်မြောက်ထောင့်မှာက
မီးသွေးတစ်အိတ် ထောင်ထားတယ်။
လေဖိုဘေးက ရေအင်တုံလေးပေါ်မှာ
ညှပ်ရှည်ညှပ်တိုက နှစ်ချောင်း။

ရေပြင်ပေါ်ဆင့်မှာ တင်ထားတဲ့
ပြာမှုတ်တဲ့ ပြောင်းကလေးက (၃)မူး
လုံးသွပ်ပိုက်။ အဖျားမှာ တစ်ထွာ
လောက် ကောက်ထားတယ်။

သူ့ဘေးမှာ မြေနီမြေစေး အင်တုံ

တစ်လုံး ရေစပ်ကျင်းလေး ထည့်ထား
တယ်။ အပေါ်မှာတော့ မီးသွေးချတဲ့
လက်ကိုင်ကွင်းနဲ့ တစ်မတ်လုံး သံ
ချောင်းရှည် (၄)ပေလောက်တစ်
ချောင်း ရေပြင်ရံကို ထောင်လျက်။

ထူးခြားတာက လေဖိုလေး ဝန်းကျင်
မှာ ဓာတ်ပစ္စည်း မရှိဘူး။ လုံခွံအသစ်
တွေတော့ တွေ့နေရ။ ဝယ်တဲ့လုံခွံ
မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်တိုင်ရိုက်တဲ့ လုံခွံ။
ထူးတယ်။ သွပ်၊ ဒန်၊ နာ၊ လက်ချား
တစ်ပါးမှ မတွေ့မရှိ။

ကိုရင်ကြီး ဘာဓာတ်ကို မီးကစား
နေတာလဲ။

မေးလို့တော့မဖြစ်။ ဒီလောက်ကြည့်
မိတာတောင် လွန်နေပြီ စည်းစောင့်
လေမှ။

ဖိုးဟန် ရေပြင်ပိုင်းကို ပြန်ထွက်
လာတယ်။ ဦးစိုးသိန်းက ဖိုးဟန်
အကြောင်း ကိုရင်ကြီးကို ပြောပြနေ
တယ်။ ကိုရင်ကြီးက နောက်ကို 'လာ
တိုင်း သူ့ဆီဝင်ဖို့ ပြောတယ်။

ကိုရင်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ဖိုးဟန် အသိ
တစ်ချက် ဝင်လာတယ်။ ကိုရင်ကြီး
မီးကစားတော့မယ်။ ဖိုခွင်ဝင် ဓာတ်
ကစားတော့မယ်။

ဖိုခွင်ဝင်အတွက် အရှိန်ပေးထားတဲ့အတွက်
ထည့်ထည့်ဆိုတာက အနောက်အပျက်တစ်ခု
ပဲ။ အပျက်အဆီးပဲ။ သတိ ကြီးကြီးထားရ
မယ်။

သတိတစ်ချက် လွတ်လိုက်တာနဲ့ ကစား
နေတဲ့ဓာတ်နဲ့ အရှိန်ပေးထား တစ်ဘဝခြား
သွားမယ်။ သွားပြီဆိုတာသတိပေး။ နည်းမျှော်
ထဲက နည်းတစ်နည်းနည်းနဲ့ ဖောက်ပြန်
ပျက်စီးလေပြီ ဆုံးရှုံးပြီ

အတွေးမဆုံးမီ အပြန်ခရီးကိုစာ
ဦးစိုးသိန်းနဲ့ စက်ဘီးကို ကိုယ်စီနင်း
အောင်မြင်ခြင်း အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ခရွ
တောင်ကိုပြန်။

စက်ဘီးနှစ်စီး ဘေးချင်းယှဉ်စီးပြီး စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့ မောရမှန်းမသိ။ ကိုရင်ကြီးကို ဘယ်တုန်းက သိတာလဲ မေးတော့။

ရွှေနတ်တောင်ဘုရားမှာ ပုတီးလာ စိပ်ရင်းကသိတာ။ (၃)ခေါက်လောက် မှာ မျက်မှန်းတန်းမိပြီး နောက်တော့ ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြတာပဲ

‘သပိတ်တစ်လုံးနဲ့ လှန်းထားတဲ့ သင်္ကန်းတစ်ထည် တွေ့တယ်။ အပို ဒုက္ခတွေမရှာ နဂိုဒုက္ခတွေကို ခွာချနေ တဲ့ပုံပဲ’

‘ဟာ အစ်ကိုကြီးနယ် ဆွမ်းကိုလဲ သက် လွတ်တိုင်းပေးတာ။ သက်လွတ် ဆွမ်းဟင်း မရှိရင် ဆွမ်းချည်း ဘုဉ်းပေးတာ။ သရက်သီး ချဉ် ဖုန်းသီးချဉ်ဟာ ကိုရင်ကြီးနဲ့ ဆွမ်းဟင်း ပဲ’

ဦးစိုးသိန်းရဲ့ ပြောစကားကြောင့် ကိုရင်ကြီးရဲ့ ရသာတာဝန်ကြောင့် ဖြင့် မကြောင့်ကြာ မတောင့်တတဲ့ အာလာယပြတ်ပုံကို သိလိုက်ရတယ်။

နောက် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့မှာတော့ ဦးစိုးသိန်းနဲ့ မဆုံဖြစ်ဘူး။ သူ့အားချိန်၊ ကိုယ်အားချိန်၊ သူ့နားချိန်၊ ကိုယ်နားချိန် မတူကြဘူး။

ဖိုးဟန်လဲ အားချိန် နားချိန်တွေမှာ ရွှေနတ်တောင်ကို တစ်ယောက်တည်း သွားတော့တယ်။ ရွှေနတ်တောင်စေတီ တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ကန်တော့။ အဓိဋ္ဌာန်ခရီးပြီးတာနဲ့ ကိုရင်ကြီးဆိုကို ဝင်။

ဒုတိယအကြိမ် နှစ်ဦးအတွေ့။ အဲဒီ နေ့က ကိုရင်ကြီး ဖိုခွင်မဝင်ဘူး။ နား ထားပုံရတယ်။

ကိုရင်ကြီးကို ရှိခိုးဦးချကန်တော့ အာလာပသလ္လာပ စကားတွေပြော။ အပြန်မှာ ဖိုးဟန်က ကိုရင်ကြီးကို ငွေ (၅၀၀)ကျပ် လှူတယ်။

‘ဆရာ ပြည့်စုံတယ်။ မလှူနဲ့’
‘လိုအပ်တာ စီစဉ်ပါဘုရား။ နဝကမ္မ ပါ’

ဖိုးဟန်ရဲ့ တောင်းပန်လျှောက်ထား ဒီစကားကြောင့် ကိုရင်ကြီးက နောက် ထပ်စကား မဆိုဘူး။ လက်ခံတော်မူ တယ်။

မောင်ဖိုးဟန် ရွှေတောင်ကို ပြန် အလာ အလှူဒါနအတွက် တွေးကာ တွေးကာ ကြည်နူးမှုအဟုန်က အရှိန် ပြင်းစွာ တရိပ်ရိပ်တက်။

ညမှာ ဘုရားရှိခိုးတော့ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကြေးစည်ရိုက်လို့ အမျှဝေ။ ဤသို့ပြုရ ကုသလကြောင့် ယခုဘဝ မှာလေ...

ရွှေနတ်တောင် စေတီတော်မြတ် ကြီးကို အဖူးအမြော် ရောက်တိုင်း ကိုရင်ကြီးဆိုကို ဝင်တယ်။ ဂါရဝပြု တယ်။ ဝတ်ပြုတယ်။ ဝတ္ထုငွေလှူ တယ်။ ကိုရင်ကြီးက သရက်သီးပိုးတီ ချဉ်ကို ဆွမ်းစားတိုင်း ဘုဉ်းပေးတယ်။

ဖိုးဟန်ကလဲ လှူတယ်။ တစ်ခါဝယ် (၅၀)သား။ တစ်ခါတစ်ခါ တစ်ပိသား။ အလှူရေစက် လက်နဲ့မကွာ။ အခေါက်တိုင်း ရောက်တိုင်း လှူတာ။

(၁၀)ခေါက်လောက် ရောက်မိတော့ မောင်ဖိုးဟန် မေးပြီ။
‘ကိုရင်ကြီး ဘာဓာတ်တွေ ထိုးနေ သလဲ’

ကိုရင်ကြီးက ပြောတယ်။ ခဲရည် ကြေးရယ်၊ ပြဒါးရယ်၊ ဘော်ရယ်၊ ဒန် နာ သုတ ရတေပေါ့။ မောင် ဟန် မသိဘူးလို့ ထင်လို့နဲ့ တူပီနဲ့ နာတို့၊ ဒန်တို့၊ သုတတို့၊ ရတေ မပြောဘူး။

‘ဘယ်လို ထိုးတာလဲ ဘုရား’
ဖိုးဟန်ကမေးတော့ ကိုရင်ကြီး ကြည့်တယ်။ ဖိုးဟန်ကို တဒန်အကြည့် တုံ့ပြန်မေးခွန်းကလဲ နှုတ်တော်မူ ထုတ်ဖော်လာတယ်။

‘အပိုရတ် ဝါသနာ ပါသလား’
‘မှန်ပါ ဘုရား’
‘သာယာနဲ့တော့ ဖရိုနဲ့ဘူးနော်။ ကျားကတော့ ကျားခဲ လှေလာဆည်းပူးပါမှ။ သည်ပြန် အခါ လုံလောက်ယကြပါမှ စိတ်ရှည်သည် ပွဲလဲသန့်မှ အပိုရတ်ခရီးပေါက်လို့ ပြီးပြန် ယယ်’

‘မှန်ပါ ဘုရား’
‘ရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးထားရတယ်။ ကိုရင်ကြီး ထိုးနေတာ ထွက်ရပ်ပေါင် ဓာတ်လုံး’

‘ဒန် နာ သုတ ရတေပေါ့။ ဟုတ် လားဘုရား’

ဖိုးဟန်စကားကြောင့် ကိုရင်ကြီး ရုပ်ပိုင်းခန္ဓာ ခဏတာ ငြိမ်သွားတယ်။ တုတ်တုတ်မလှုပ်။ ကိုယ်ခန္ဓာ မတ်သွား တယ်။ မျက်တောင်မခတ် စူးစိုက်ကြည့် လို့ ချက်ချင်းပဲ မေးတယ်။

‘အန္တော ထိုးဖူးသလား’
‘ထိုးဖူးတယ် ဘုရား’
‘ဘယ်လို ထိုးတာလဲ’

ဖိုးဟန်က ဆရာပုဂံ သူ့ကို သင် ပေးတဲ့ အန္တောထိုးနည်းကို ပြော တယ်။ ကိုရင်ကြီးက ခေါင်းတည့်တည့် ညိတ်နဲ့ မမှိတ်မသုန်။ အာရုံစူးစိုက် ထောင်နားစိုက်လို့၊ စိတ်ရှည်လက်ရှည် သည်းခံနားထောင်လို့၊ စကားတစ်ခွန်း

ဝင်မထောက်ဘူး။ ဖိုးဟန် စကားဆုံး
တော့ ကိုရင်ကြီးက...

‘တတ်လေးပါး တုတယ်။ လိုရာခရီးပန်း
တိုင်တုတယ်။ လမ်းစဉ်တော်ကတော့ မတူ
သူ့ကိုယ်ပူ ကွဲပြား။ လုပ်ရက်က ခြားနား
တယ်’

ဖိုးဟန် ရုတ်ခြည်းတွေးတယ်။
လမ်းစဉ်မတူရင် နည်းမတူဘူး။ နည်း
မတူရင် မီးမတူဘူး။ ခြားနားမတူ တစ်မူ
ထူးလိမ့်ထင်ရဲ့။

မောင်ဖိုးဟန်လေး လိုချင်ပြီ။ ပညာ
ရှင်ကိုရင်ကြီး ရှင်ကောဝိဒကို ဆည်း
ကပ်မှ တော်မယ်။ ချဉ်းကပ်ရမယ်။
အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင် ဆရာသခင်။

ကိုရင်ကြီးကလဲ မောင်ဖိုးဟန်ကို
မေတ္တာထားပါတယ်။ အထုအထည်
ကြီးကြီးမားမား။ စေတနာပွားတာ
ကလဲ ရေစီးကမ်းပြို တအိအိနဲ့
ပေးသွားတဲ့ပညာ မေ့နိုင်စရာမရှိ။
အမြဲတမ်း သတိရ။

ဖိုခွင်နဲ့ လုံထား။ မီးနေမီးထား။
မီးကစားပုံ၊ လေယူလေပေး။ စ၊ တည်ရ
မယ့်ဓာတ်၊ ကူးယှက်ရမယ့်ဓာတ်၊
ဓာတ်မူလအခြေ။ (၂)ထွေ (၂)ထွေ
ပေါင်းစပ်။ (၂)ထွေတွေကို (၂)ထွေ
ပေါင်းစပ်။ (၄)ထွေထပ် ပေါင်းစပ်ရ
မယ့် အဟပ်အစပ်။

မီးနှပ်။ နှပ်နှပ်ပြီး ထိုးသွားရမယ့်မီး။
ကိတ်သဘောကို နီးနှောကြည့်ရမယ့်
ငရဲမီး။ ရေဆေး။ ဆားရည်ပက်။ ရေ
ဆေး။ လက်ပုတ်။ လက်ပုတ်ခံ
စပ်သား။

ဖန်၊ ငန် အရောင်အဆင်း အပျော့
အပျဉ်းနဲ့ တူရိုက်ခံ နန်းဆွဲ၊ အခေါက်
နဲ့စပ်တွဲ။ ကိတ်စပ်တူ ယိုင်အလုံးနဲ့
ယိုင်အလဲ တွဲသွားတဲ့စပ်သား။ (၁၄)ပဲ
ရည်လာ။ (၁၅)ပဲရည်လာ။

စရာရာ သိစရာတွေကို ကိုရင်ကြီး

လေ မည်ကာမတ္တမဟုတ်။ အပတ်
တကုတ် သင်ကြား။ ခရေစေတုတွင်းကျ။
ချက်ကျလက်ကျ လုံးစေ့ပတ်စေ့
ဖောက်သည်ချ။

မောင်ဖိုးဟန် ယောင်တိယောင်ချာ
အယောင်ယောင်အမှားမှား မဖြစ်ရ
လေအောင် လမ်းညွှန် ပြောပြတော်မူ
တယ်။ လက်ထပ်သင်သမျှ နီးနီး။

နောက် ကိုရင်ကြီးက ပြောလိုက်
သေးတယ်။ သူပြောတဲ့အတိုင်း ထိုး
ကြည့်။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး။ ကြိုးစား
ပမ်းစား ထိုးကြည့်။ အခက်အခဲတွေရင်
လာပြီးမေး။ မဖြစ်ရင် ကိုယ်တိုင်ထိုးပြ
မယ်ဆိုတာလဲ ပါသေး။ နှောင့်နှေး
ကြန့်ကြာမရှိရာ။

ဒီနေရာမှာ ပြောစရာလေးတစ်ခု
ရှိလာပါတယ်။ စကားကြောကတော့
ရှည်ပါလိမ့်မယ်။ သေသေချာချာ လက်
ဆုပ်လက်ကိုင် ပြောမှာပါ။

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်ဆိုတာ
ဖိုးဟန်ပါ။ ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး
ဆိုတာလဲ ဖိုးဟန်ပါပဲ။

မောင်ဖိုးဟန်ကို ဇာတ်ဆောင်ထား
လို့ အဂ္ဂိရတ်မီးအတတ်ကို မွန်မြတ်
သော စေတနာအပြည့်နဲ့ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ ရေးသားခဲ့ပါ
တယ်။

သိခဲ့သမျှ၊ သင်ယူခဲ့သမျှ၊ တတ်ခဲ့

သမျှ။ ကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်
ခဲ့သမျှကိုသာ ရေးခဲ့တာပါ။ ကိုယ်တွေ့
ဖြစ်ရပ်မှန်တွေပါ။ ကိုယ့်စာမူ ကိုယ်
တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်။

ဒီလိုပြောတာက အဂ္ဂိရတ်မီး
အတတ်ဆိုတာ ရှမ်းထိုး မှန်းထိုး ဆင်
ကန်းတောတိုး လှုပ်လို့မရပါဘူး။
အင်မတန် သိမ်မွေ့တဲ့ပညာ လောကီ
မှာတော့ အထွတ်အမြတ်ပညာ။
လျှို့ဝှက်နက်နဲ ဆက်သလိုပဲပညာ။

ဒီပညာကို ဖိုးဟန် ဘာပြုလို့ ရေး
သလဲ။ ရေးချင်လို့ ရေးတာပဲ။ ဖိုးဟန်
လို စမ်းတပါးဝါးနဲ့ ချောက်ကမ်းပါး
လျှောက်သွားမနေရအောင် အဓိက။

ဒီလို ဖွင့်ရေးလို့ ဘာဖြစ်လာမလဲ။
ဘာလုပ်ကြမလဲ။ လုပ်လိုက်လေ။
သေရုံအပြင် မရှိဘူး။ တစ်ဘဝမှာ
တစ်ခါသေ။ ထွေလာထူးဆန်း အံ့မခန်း
လာ။ သေတာ ဆန်းသလား။ မွေးပြီး
သေမှာပဲ။

သေတာ တွေးကြောက်နေမှပြင်
ရေးကို မရေးဘူး။

ရေးပြတိုင်းလဲ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်
မထင်နဲ့။ ပါရမီနဲ့ စရဏ ထပ်တူကျမှ
ဖြစ်မယ်။ ပါရမီသာ မပါကြလို့ကတော့
ရှိထည့်ရှိထည့် တက်တက်စင် ပြောင်
အောင်မို့။ လူတောထဲတောင် တိုးမရ
ဖြစ်မယ်။

ဆရာကလဲမရှိ။ ကျွမ်းကျင်လဲမသိ။
အသိဆိုတဲ့ ဉာဏ်ကလဲ မယှဉ်။ ရှေး
ယခင် နှစ်ပေါင်းများစွာကာလ။ ဒုက္ခ
တွေရောက် လမ်းစပျောက်ခဲ့ရတဲ့
ဘဝ။ မောင်ဖိုးဟန်ရဲ့ဒုက္ခ။ ကိုယ်ချင်း
တွေစာမိ။ အတိအကျရေးတာ။ ထိထိ
မိမိ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ်

ဗဒ္ဒါဗေဒသိပ္ပံ

ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ်

ရုပ်ပုံပုံစံအမျိုးမျိုး

သိပ္ပံများမှ ဖော်ပြပေးစေချင်

ထူးဆန်းတွေလာ ဤကမ္ဘာ ဆိုသည့် အတိုင်း အထူးအဆန်းတွေကား ဤ လောကတွင် များပြားလှပါ၏။

ထိုထက် ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားရာ အမိမြန်မာနိုင်ငံတွင် သိပ္ပံပညာဖြင့် လေ့လာတိုင်းတာရန် ခက်ခဲလှသော ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာများ ပြောမကုန် နိုင်အောင် ရှိနေပါ၏။ ယခုလည်း ရှိခဲ့၏။ ယခုလည်း ရှိနေ၏။ နောင် လည်း ရှိဦးမည် ဖြစ်ပါ၏။

ထိုထိုသော ထူးဆန်းတွေလာ အံ့ဖွယ်ရာများထဲတွင် စာရေးသူ ကြံ တွေ့ဖူးသော ရှင်သီဝလီရုပ်ပွားတော် လေးသည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပေ၏။

ပုလင်းပေါက်သော ရုပ်ပွားတော်

စာရေးသူသည် ထူးခြားသော ရှင်သီဝလီ ရုပ်ပွားတော်လေးကို လွန်ခဲ့ သော (၁၃)နှစ်ခန့်က ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်မြို့လေးရှိ စာရေး သူ၏ ဦးလေးထံတွင် တွေ့ဖူးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က စာရေးသူ၏ ဦးလေးသည် ရုံးဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရုံးဝင်းအတွင်း ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွင် နေထိုင်စဉ် အမှတ် မထင် မြေကြီးကို တူးဆွမိရာမှ ယင်း ရှင်သီဝလီ ရုပ်ပွားတော်လေးကို ရရှိခဲ့ သည်။

ရုပ်ပွားတော်လေးမှာ ဆင်စွယ်ဖြင့် ၁၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း

ထုလုပ်ထားသော ဣန္ဒြေတော် (၂)ပေခန့် ဝိတောက်ရှိ ကြတ်ဆဲ ထည့်ဆောင်ရ သည့် အရွယ်အရွယ်ဖြစ်၏။

စာရေးသူ၏ ဦးလေးသည် ကံ ကောင်းသဖြင့် ရရှိလာသော ရုပ်ပွား တော်လေးကို ရေသပ္ပယ်ပြီးနောက် ပင်နီဆီလင်ပုလင်းသန့်သန့် တစ်လုံးထဲ တွင် ထည့်၍ အဖုံးပိတ်ပြီး ဘုရားစင် တွင် ပူဇော်ထား၏။

နောက်တစ်ရက်တွင် အနီးကပ် ထပ်မံ ကြည့်လိုလို၍ ပုလင်းကို ယူမ၊ လိုက်ရာ ပုလင်းအောက်ခြေ မျက်နှာ ပြင်တွင် မီးခြစ်ဆံခေါင်းအရွယ် အပေါက်ပိုင်းလေးကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့ ရှိရလေ၏။

ထို့နောက်တွင် သေချာအောင် စူးစမ်းလိုသဖြင့် နောက်ထပ် ပင်နီ

ဆီလင်ပုလင်း အသစ်တစ်လုံးထဲသို့ ပြောင်းရွှေ့ ပူဇော်ထားလိုက်၏။ ယင်း ပုလင်းတွင်လည်း ရှေးနည်းအတိုင်း အပေါက်ပိုင်းကလေး ဖြစ်လာ၏။

ပုလင်း(၅)လုံးခန့် ပြောင်းရွှေ့ ကြည့်ပြီးသောအခါ အဖုံးပိတ်၍ ပူဇော် ထားသော ပုလင်းတိုင်း၌ အပေါက် ကလေးများ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း သေချာ စွာ သိရှိသွား၏။ အဖုံးဖွင့်၍ ပူဇော်လျှင် အပေါက် မဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း စူးစမ်းတွေ့ရှိရ၏။

ဖန်ပေါင်းအောင်များ

အက်ကွဲကုန်ခြင်း

များမကြာမီ ဦးလေးဖြစ်သူသည် ထူးခြားလှသော ယင်းရှင်သီဝလီ ရုပ်ပွားတော်လေးကို ထိုစဉ်က မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်များကို ထမ်း ဆောင်နေသော စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီး ထံ လာရောက်ပြသပါ၏။

ရုပ်ပွားတော်လေး၏ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းပုံကိုလည်း စိကပတ်ကုံး ပြောပြလေသောအခါ စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီးလည်း စူးစမ်းလိုသဖြင့် အိမ်တွင် ခေတ္တ အပူဇော်ခံ ထားကြည့် ၏။

ဘုရားစင်တွင် ရုပ်ပွားတော်လေး ကို ကြာကလပ်ပေါ်တင်ပြီး ဖန်အုပ် ဆောင်း အသေးတစ်ခုနှင့်အုပ်၍ ပူဇော် ထားရာ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဖန်အုပ်ဆောင်း ထိပ်ဖျားမှစ၍ အက်ကွဲ ကြောင်းများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ ရ၏။

ထို့နောက် ဖန်အုပ်ဆောင်းအလတ် အကြီးများနှင့် စမ်းသပ်ပူဇော်ကြည့်မှ ရှေးနည်းအတိုင်း အက်ကွဲကြောင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ထိုဖျား၌ အပေါက်

◆ ကိုးပေါင်းပင်ကို အနီတပ်ထွာရမည်

မြဒင် (ခင်းကျိုက်)

ဆီးချိုရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍ ဆီးချို
ဆေးနာရှင်များအတွက် ဆေးမြီးတို့
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဖော်ပြပေး
လိုက်ရပါသည်။

ဆီးချိုရောဂါသည် နာတာရှည်
ရောဂါ ဖြစ်သည့်အလျောက် ဤရောဂါ
ရှုကပ်ပြီ ဆိုလျှင်ဖြင့် ခံစားရသော
ဆေးနာရှင်တို့သည် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်
ဆင်းရဲစွာ ဝေဒနာ ခံစားနေရသော
အဖြစ်ကို တွေ့မိတိုင်း ကိုယ်ချင်းစာနာ
မိတာတော့ အမှန်ပါ။

အစားအသောက် အနေအထိုင်မှ
အစ အားလုံးသည် သူတို့အတွက်
ဆုတ်ခွင်မှုဆိုတာ မရှိခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့်
အရေးသူတို့အနေနှင့် မိမိတို့ တတ်စွမ်း
ဆည့် ဘက်က တတ်နိုင်သရွေ့ တိုင်း
ဆင်ခြန်မာ ဆေးမြီးတို့များစွာ ရှာဖွေ

ဆီးချို အတွက်

ဆေးတစ်ခွက်

စုဆောင်းပြီး စာရှုသူ ပရိသတ်များထံ
သို့ အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်စေရန်
စေတနာ မေတ္တာ အရှေ့ထား၍ တင်ပြ
ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤဆီးချိုရောဂါကို သက်သာစေနိုင်
သော ဆေးနည်းကို စာရေးသူ ပေါင်မြို့
သို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က မိတ်ဆွေ ဒေါ်သန်းလှ
ထံမှ ရရှိခဲ့သည်။

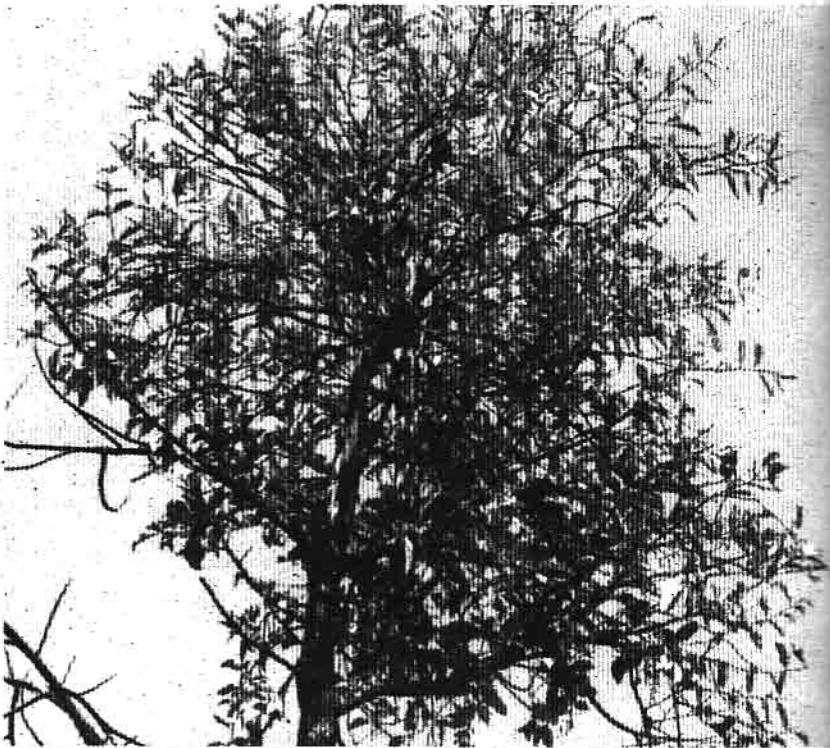
ဤဆေးနည်းသည် ဒေါ်သန်းလှ
ကိုယ်တိုင် သုံးစွဲခဲ့ပြီး တစ်ပါးသူများကို
လည်း ဆေးနည်းကို မျှဝေဒါနပြုခဲ့ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ ပေါင်မြို့သို့
ရောက်ခဲ့စဉ် ဒေါ်သန်းလှနှင့် စကားစပ်
မိရာမှ ဤဆေးနည်းကို မေးမြန်းခဲ့သည့်
အတွက် စာရှုသူပရိသတ်များထံ လက်
ဆင့်ကမ်း တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။
ဆီးချိုရောဂါအတွက် အသုံးပြုမည့်
ဆေးပင်မှာ “**ကိုးပေါင်းပင်**”ဖြစ်သည်။
ဤကိုးပေါင်းပင်သည် အပင်မရွေး
ဘဲ ပေါက်တတ်သောအပင် ဖြစ်သည်။
ပေါက်သည့်အခါ အကိုင်းများတွင်သာ
ပေါက်လေ့ရှိသည်။

ထိုကိုးပေါင်းပင် တွယ်ကပ်ပေါက်

သည့် သစ်ကိုင်းတို့သည် ကြာမြင့်လာသည်နှင့် အမျှ ခြောက်သွေ့ သွားသည်ကို လည်း တွေ့ရှိရစေပါ။ ယခု ဆေးအဖြစ်သုံးမည့် ကျီးပေါင်း ပင်မှာ တညင်းပင်အကိုင်း တွင် ပေါက်သောအပင်ကို ယူရမည်။

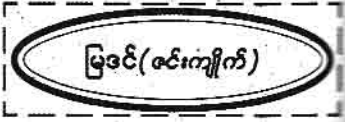
တညင်းပင်တွင် ပေါက်သော ကျီးပေါင်းပင်

တညင်းပင်ပေါ်တွင် ပေါက် သော ကျီးပေါင်းပင်ကို ဖွင့်ပါး ပါအောင် ခုတ်ယူရမည်။ ပထမ အပင်ကို နှစ်နှစ်စဉ်လိုက်ပါ။ ပြီးမှ ရေစင်အောင် ဆေးပြီး သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ပြုတ်ပြီး တစ်နေ့သုံးကြိမ် သောက်သုံး နိုင်ပါသည်။

ဆေးပင်ကို (၃)ကြိမ် တစ်ခါ ပြုတ်ပြီးလျှင် အသစ် တစ်ဖန် လဲလှယ်ပြီး ပြုတ်ပါ။

ရက်ဆက် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဆီးချို ဝေဒနာကို သက်သာစေနိုင်ပါသည်။

အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာစွာဖြင့် သာသနာအကျိုး

[၇-ရက်သားသမီး အပေါင်းတို့ ပြုနိုင်ကြပါစေ။]

စာမျက်နှာ (၁၈) မှ အဆက်

ပိုင်းလေး ဖောက်ထားသော ဖန်အုပ်ဆောင်းနှင့် ပူဇော် ထားသောအခါတွင်မှ အက်ကွဲကြောင်းများ မဖြစ်ပေါ်တော့ဘဲ ရှိနေပါတော့၏။

သက်ရှိထင်ရှား ဦးညဉ့်အလား

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်များကို ဆန်းစစ်ကြည့်ပါက ယင်း ရှင်သီဝလီ ရုပ်ပွားတော်လေးသည် လေးအလုံပိတ် ပူဇော်လျှင် သက်ရှိ လူသားတစ်ဦးကဲ့သို့ ဖွန်းကျပ်တတ်လေသလား မပြောတတ်ပါ။

ပုလင်းအဖုံးပိတ်၍ ပူဇော်လျှင် အပေါက်ကလေးဖြစ်လာပြီး ဖန်အုပ် ဆောင်းဖြင့် အလုံပိတ် ပူဇော်လျှင် အက်ကွဲကြောင်း များ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းက အသက်ရှူတတ်သည်ဟု ယူဆရမည် သဘော ရှိပါ၏။

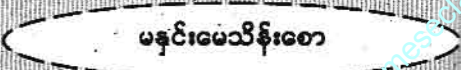
တစ်နားကုသော ဝေပဏီအင်္ဂါ အင်္ဂါ အစောင့်အရှောက်

တစ်နားကု ဝေပဏီအင်္ဂါ အစောင့်အရှောက်

မည်သို့ဆိုစေ မရေမရာ အဖြေရာ အတွေးများနှင့်အတူ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ တစ်ခုအနေဖြင့် စာရေးသူ၏ စိတ်တွင် အမှတ်ထင်ထင် ရှိနေမည့် ရှင်သီဝလီရုပ်ပွားတော်လေးပင် ဖြစ်ပါသတည်း။

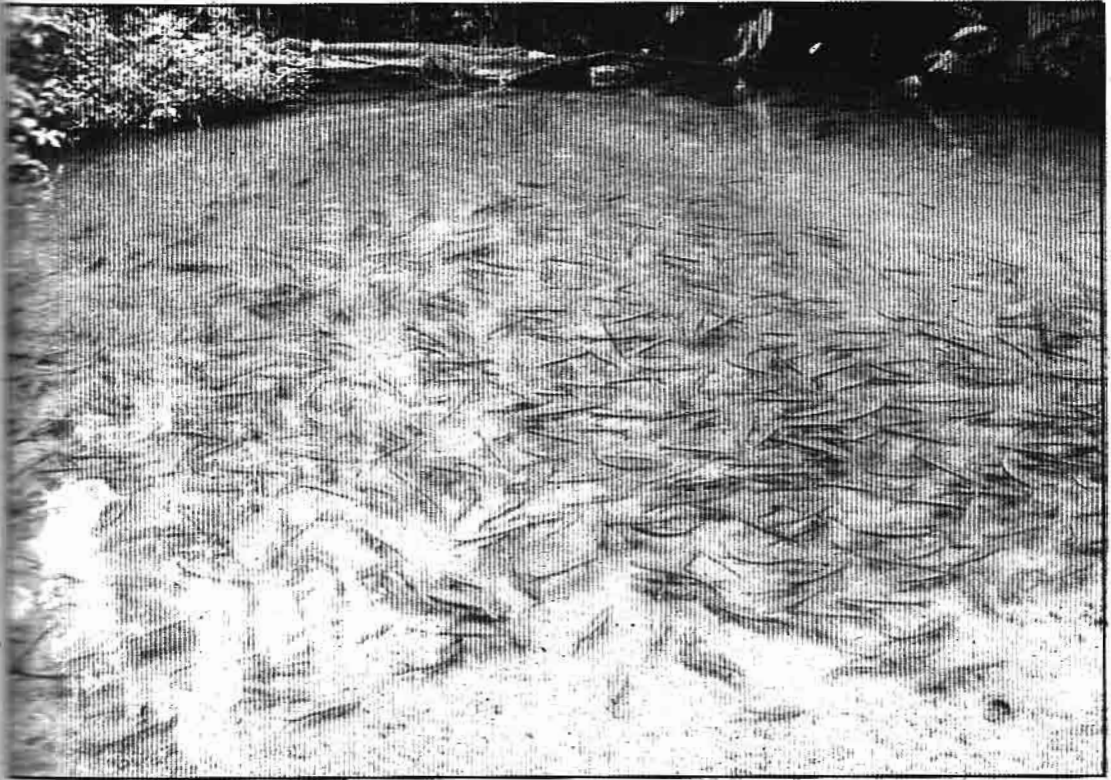
ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်မျိုး တွေ့ကြုံဖူးသူများနှင့် တတ် သိသူ ပညာရှင်များမှ ဤနက္ခတ္တဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံစံတွင် ရေးသားပေးကြပါရန် မန်ကြားအပ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ကာယကံရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်မရသဖြင့် တတ်ပုံ မဖော်ပြနိုင်သည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန်။

www.burmeseclassic.com

နတ်ငါးကန်၏ တစ်ဖက်တွင် ခိုးကြီးပစ်၍ ကာသီထားသော သစ်ပင်ကြီး

ဂျီပီနို

ဂန္ထီရသန်သန်

နတ်ငါးကန်

အလွန်မှ ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဩ
စွာ ဂန္ထီရသန်သော နတ်ငါးကန်
တစ်ကန်အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်ကြို
သည့် သိမြင်ခဲ့ရသမျှအားလုံး နက္ခတ္တ
ဆိုင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်
များအတွက် ဗဟုသုတအလို့ငှာ တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။

ထိုနတ်ငါးကန်ရှိရာ အရပ်မှာ ရှမ်း
ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ရပ်စောက်မြို့
နယ် အလယ်ချောင်ကျေးရွာအုပ်စု၊
ဇာင်ကျေးရွာ၏ အနောက်ဘက်
ဇာင်ကြောအခြေတွင် ရှိပါသည်။
ရပ်စောက်မြို့မှဆိုလျှင် နှစ်ဆယ့်
တစ်မိုင်ခန့် ကွာလှမ်းပါသည်။

ထိုတောင်ကြော၏ အနောက်
ဘက်တွင် ရှေ့မြင်နောက်မြင် တောင်
တန်းကြီးရှိသည်။ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့

တက်ကြည့်ပါက အရှေ့ဘက်တွင် ရှမ်း
ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း မြို့တော်တောင်
ကြီးမြို့ကို မြင်တွေ့ရမည်ဖြစ်ပြီး
အနောက်ဘက်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှု
ပါက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊
ကျောက်ဆည်ခရိုင်၊ ကျောက်ဆည်မြို့
ကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

ထို နတ်ငါးကန်ရှိရာ တောင်မှာ
ကျောက်သား၊ ကျောက်ဆောင်များနှင့်
ဖွဲ့စည်း အခြေပြုထားသော တောင်ဖြစ်
ပြီး တောင်ခြေအလယ်ခန့်တွင် လူ
နှစ်ရပ်ခန့်ရှိ အက်ကွဲကြောင်းကြီးနှင့်

အောက်ခြေတွင် ရေထွက်လိုက်စု
ရှိသည်။

ထို ရေထွက်လိုက်စုအောက်
ကျောက်ဖျာကြားမှ ရေထွက်ပြီး ရေ
ကန်၏ အကျယ်မှာ ပေတစ်ရာ ပတ်
လည်ခန့် ရှိပါသည်။ တောကြီးမြိုင်ကြီး
များဖြင့် ဝိုင်းရံထားကာ အနောက်ဘက်
ရွာပတ်လမ်းမှ နတ်ငါးကန်သို့သွားရန်
လူသွားလမ်းလေးတစ်ခု ရှိပါသည်။

ထိုလူသွားလမ်းအတိုင်း ငါးမိနှစ်ခန့်
ဝင်သွားပါက ညာဘက်တွင် အခိုင်အံ့
တည်ဆောက် ကိုးကွယ်ထားသော

◆ နတ်ငါးကန် အဝင်လမ်း

နတ်စင်တစ်ခုမှာ နတ်ငါးကန်၏ နံဘေးတွင် တည်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထိုနတ်စင်၌ တန်ခူးလရောက်တိုင်း တောင်ကွေးရွာ အပါအဝင် အလယ်ချောင်းရွာ၊ ကျောက်ဆုံကုန်းရွာ၊ တောယားရွာ၊ ချောင်းဦးတိုပလောင်ရွာ၊ ကံကော်ပင်ပလောင်ရွာ၊ ကောင်းဘို့ကျေးရွာ၊ ဝန်စိုနှင့် ရေအေးရွာ စသည့် ရွာနီးချုပ်စပ်ရွာများမှ ရေထွက် နတ်တက်ပွဲကို ဝေလေ့ရိုးရာအတိုင်း စည်ကားစွာ ကျင်းပလေ့ ရှိပါသည်။

ထိုကန်အတွင်းရှိ နတ်ငါးများ၏ အရွယ်အစားမှာ အငယ်ဆုံး လက်ကောက်ဝတ်ခန့်မှ အကြီးဆုံး လူကြီးတစ်ယောက်၏ လက်မောင်းရင်းခန့် အထိရှိပြီး တချို့ငါးကြီးများမှာ ထွာဆိုင်ခရစ် နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လုံးခန့်အထိ ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အကောင်အရေအတွက်မှာ အနည်းဆုံး ငါးထောင်ခန့်မှ တစ်သောင်းဝန်းကျင်အထိ လိုက်ရုံအတွင်း ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

လာရောက်ကြည့်ရှုသည့် ဧည့်သည်များမှ ပါလာသည့် ပေါက်ပေါက်ဆုပ်၊ ထမင်းဆုပ်များ ပက်ကျွေးပါက တစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင်မှ စ၊ ထွက်လာပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် များလာသည်မှာ မျက်စိရှေ့တွင်ပင် အနက်ရောင်စက်ဝိုင်းကြီးတစ်ခု ရေကန်တွင်း လည်နေသည့်အလား အံ့ဩဖွယ် မြင်တွေ့ရပါသည်။

ထိုနတ်ငါးများကို ထောင်ကျွေးသည့် ရွာသားများအပြင် မည်သည့် ဧည့်သည်ကမှ ဖမ်းယူစားသောက်ခြင်း မပြုကြပါ။

အကယ်၍ သိသိရှင်မြင့် စားသောက်ပါက ဝမ်းသွားအော့အန်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးသည်အထိ ဖြစ်တတ်သည်ကို ရွာသူရွာသားများမှ သက်သေအထောက်အထားများနှင့် ရှင်းပြကြပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ် မိုးနှောင်းပိုင်းတွင် မိုးလွန်မင်းစွာ ရွာသွန်းသဖြင့် ချောင်းကန်များ ရေကြီးရေလျှံ၍ ညောင်ရွှေမွှေးမြူရေးငါးကန်များမှာပင် မွေးထာသော ငါးများ ပိုက်ကျော်ပါကုန်ပြီး ဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း နတ်ငါးကန်ရှိ ငါးများမှာမူ နတ်ကန်လျှံသော်လည်း ရွာဘက်အဆင်မပြေ ငါးတစ်ကောင်မှ လျှံမကျလာသည့် ထူးဆန်းစွာ ကြားသိရပါသည်။

ငါးရှောဘုံး (ငါးရှောဟိုက်ထူး) ဘက်ထိရိအိုးနှင့် ဝါယာနှစ်ချောင်းနှင့် ရေထဲသို့ ဓာတ်လိုက်စေပြီး ပေါ်လာ

နတ်ငါးကန်နှင့် လာရောက်ကြည့်ရှုသူများ

အရ ကျွဲအုပ်ကြီးများ နှစ်ကြိမ်ခန့် ရေအိပ်ဆင်းအပြီး နောက်တစ်နေ့နတ်ကန်စောင့်နတ်နှင့် တောတောင်စောင့်နတ်ကြီးများမှ မကြိုက် မနှစ်သက်ဟု ဆိုပါသည်။

တပေါင်းလ နွေခေါင်ခေါင်ကြီးမှာ ပင် မိုးတိမ် ထူထပ်ခြင်း မရှိပါဘဲနှင့်လူငါးယောက်ဖက်စာခန့်ရှိ အင်ကြင်းပင်ကြီးအား မိုးကြိုးပစ်ချ၍ ကျွဲ

သော ငါးများကို ဖမ်းယူရောင်းချအသက်မွေးကျောင်းပြုသူများပင်) ထိုတောင်ကွေးရှိ နတ်ငါးကန်ကို ရှောင်ကြပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် စာရေးသူ အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝတွင် ကြားခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ မြို့မှ ငါးဖမ်းသမားနှစ်ယောက်သည် လက်လုပ်မိုင်းဖြင့် ထိုနတ်ငါးကန်ကို လာရောက်ခွဲယူခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ကျေးရွာသူ၊ ကျေးရွာသားများမှ ထိုသို့ မလုပ်ကြရန် ပိုင်းတားဆီးခဲ့ကြသော်လည်း လက်မခံဘဲ ကန်ထဲသို့ ခိုင်းခွဲပြီး ပေါ်လာသော ငါးကြီးများကို အိတ်နှင့် ထမ်းအပြန် လွယ်မောတောင်ကြောပေါ်တွင် သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ အပ်ပေါက်ရာကဲ့သို့ ဒဏ်ရာသေးသေးလေးများနှင့် သေဆုံးနေသည်ကို သုံးရက်ခန့်အကြာမှ သိကြရ

သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပို၍ ဂန္တိရဆန်ပြီး ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု မကြာမီကမှ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ ဖြစ်ပွားပုံမှာ တောင်ကွေးရွာ၏ အနောက်ဘက် တောင်ကြောပေါ်ရှိ ပလောင်တိုင်းရင်းသားများ၏ ပိုင်ဆိုင်သော ကျွဲများမှာ ကျွဲကျောင်းသားဖြင့် မည်သည့်အခါမှ မထိန်းကျောင်းပါ။ အမြဲပင် သွားချင်ရာသွား၊ စားချင်ရာစား သဘာဝအတိုင်း လွတ်ထားလေ့ ရှိပါသည်။

နွေရာသီ ပူပြင်းချိန်ကာလများတွင် ရွာရှိ ကျွဲကျောင်းသားများမှ နီးစပ်ရာ ချောင်းမြောင်းများအတွင်း ကျွဲများကို ရေအိပ်(ရေစိမ်)ပေးလေ့ ရှိပါသည်။ အထိန်းအကွပ် မရှိသော ပလောင်ကျွဲများကမူ ထိုနတ်ငါးကန်သို့ တောင်ကြောတစ်လျှောက် ဆင်းလာ၍ ရေဝင်အိပ်လေ့ ရှိပါသည်။

ရွာသူရွာသားများ၏ ပြောပြချက်

များ ရေအိပ်ဆင်းရာလမ်းကို ကာဆီးပိတ်ဆို့ ထားလိုက်ပါတော့သည်။ ပလောင်ကျွဲများ မည်သည့်အခါမှ ရေအိပ်ဆင်း၍ မရတော့ဟု ဆိုပါသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် လူသွားလမ်းလေးမှ ဝင်လျှင် နတ်ငါးကန်သို့ တိုက်ရိုက်သွားနိုင်သော်လည်း ယခု ထိုမိုးကြိုးပစ်၍ လဲနေသော အင်ကြင်းပင်ကြီးပေါ်မှ သွားမှသာလျှင် ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဂန္တိရဆန်ဆန် ထူးဆန်းသော နတ်ငါးကန်သို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖတ်ပရိသတ်များ ဗဟုသုတရရှိရန်နှင့် ကြိုကြိုက်ပါက လာရောက်လည်ပတ်၍ လေ့လာနိုင်ရန် သတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တမြန်နှစ်က ဖြစ်ပေသည်။ တိတိ ကျကျဆိုရပါက ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လ လယ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။

ညနေပိုင်း (၅)နာရီလောက်တွင် ရပ်ကွက်(ရွာ)ထဲမှ ရွာလူကြီးနှစ် ယောက်နှင့်အတူ ယောက်ရောင်ဝတ်စုံ ကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အသက်(၆၀) ခန့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတို့ စာရေးသူ သီတင်း သုံးရာကျောင်းသို့ ရောက်လာကြပါ သည်။

စာရေးသူက ရွာခံလူကြီးများနှင့် ညှော်သည်တို့အား...

'ဘာကိစ္စများ ရှိကြလို့လဲ ဒကာကြီး တို့'

ဟု ဆိုလိုက်သော် ရွာခံလူကြီးနှစ်ဦး အနက် ဦးဘခိုင်ဆိုသည့် ဒကာကြီးက ဤသို့ လျှောက်ထားလေသည်။

'ဒီညီညွတ်ကြီး လာပြီး အကူအညီ တောင်းတဲ့ကိစ္စပါဟုရား။ သူက နယ်တကာ ဘုရားစုံသွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးပါဟုရား။ သူ့မှာ တာဝန်ရှိသူတွေရဲ့ ထောက်ခွန်ဆွဲလဲ ပါ ပါတယ်ဟုရား။ သူက တပည့်တော်တို့ကလေးအရွယ်ဆီတော် ဘုရားမှာ တစ်ဖက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖို့ လာပြော လို့ အရှင်ဘုရားကို လာလျှောက်တာပါ ဘုရား'

ဟု ဆိုလေသည်။ စာရေးသူက...

'ဆရာတော်လဲ မရှိဘူး မဟုတ် လား ဒကာကြီးတို့။ ဦးပဉ္စင်း ခွင့်ပြုလို့ တော့ မသင့်တော်ဘူး ထင်ပါတယ်။ ဒကာကြီးတို့က အရပ်လူကြီးတွေ ဆိုတော့ သင့်သလို ကြည့်ဆောင်ရွက် ပေးလိုက်ပေါ့'

ဟု စာရေးသူ ဆိုလိုက်ပါသည်။

ကလေးကျေးရွာ သခိုင်းဝင် ဆံတော်ရှင်ဘုရားသည် အဓိက ဘုရားဖြစ်ပြီး သိုက်အများအပြားရှိခြင်း တို့ကြောင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်၊ သိုက်ဆက်

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖော်လှယ် (မော်လမြိုင်)

ဝိဇ္ဇာပညာရှင်တစ်ဦး၏

ကိုယ်တွေ့ ပုတီးစိပ်

များ မကြာမကြာ လာကြ၍ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ကြပါသည်။

ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်ကြတိုင်း စာရေးသူတို့ ဆရာတော်အား လာ ရောက် ခွင့်ပန်လျှောက်ထားနေကျ ဖြစ်လေသည်။

'ဆရာတော် မရှိတုန်း ဦးပဉ္စင်း သိထားရင် လုံလောက်ပါပြီ ဘုရား။ ကျွန်တာ တပည့်တော်တို့က တာဝန် ယူပါတယ်ဘုရား'

ဟု ဦးဘခိုင်က တာဝန်ခံ ဆိုပါ သည်။

ဒီလိုနှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရွှေဆံတော် ဘုရားကြီးတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသည့် နှစ်ရက်မြောက် ညနေပိုင်းတွင် စာရေး သူ ဘုရားဘက်သို့ လမ်းလျှောက် ထွက်ခဲ့ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသည့် လူပုဂ္ဂိုလ် မ ခေတ္တနားနေသည် ထင်ပါသည်။ ဘေးနားတွင် ရွာထဲမှ ဒကာမတို့ ဆယ်ဦးခန့် အဖွေးတိုင်း ဖယောင်း တို့ဖြင့် ပုဆစ်တုပ် ထိုင်နေသည့် စာရေးသူ တွေ့ရလေသည်။

စာရေးသူ သူတို့အထဲသို့ မဝင်ဘဲ မိမိဖွေးနေ စနေထောင့်သို့ သွား ဘုရားဝတ်ပြုနေပါသည်။ ဘုရားဝတ် ပြုပြီး၍ အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်လေ အမျိုးသမီးအုပ်စုမှာ စာရေးသူက လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်ဖြင့် ကြည့် ထပြန်သွားကြတော့သည်။

ထိုအမျိုးသမီးတို့ ပြန်သွားမှ က သူလည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသည့် အ ဆီသို့ လာခဲ့တော့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသော ဒကာ

စာရေးသူအား နေရာထိုင်ခင်းပေး၍
ထပ်ဖြည့်ပြီး ဤသို့ ညည်းတွားရှာ
သည်။

'ခက်ပါတယ် ဦးပွင့်ရယ်၊ ရောက်
လေရာတိုင်းမှာ ဒီလို အမျိုးသမီးတွေ
နဲ့ပဲ တွေ့နေရတာပါပဲ။ ကိုယ့်အလုပ်ကို
ကိုယ် ဖြောင့်ဖြောင့် မလုပ်ရပါဘူး
ဘုရား'

ညည်းတွားရှာပါသည်။ စာရေးသူ
က...

'ဘာကြောင့်တုန်း ဒကာကြီးရယ်၊
ဒီမှာ ဒကာမတွေက ဘာများ အကူ
အညီများ လာတောင်းကြလို့လဲ'

ဟု မေးလိုက်တော့ သူက ဤသို့
ပြောလာပါသည်။

'တပည့်တော်ဟာ ရွှေဆံတော်
ဘုရားကို အဓိဋ္ဌာန်လာမဝင်ခင်
ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေမှာရှိတဲ့ တစ်ပါး
ကျောင်းလေးတွေမှာ အဓိဋ္ဌာန် ကိုးရက်
ဝင်ပါတယ်ဘုရား။

အောက်ခြေ ကိုးရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
ပြီးမှ တောင်ပေါ် ဇင်းကျိုက်ဆံတော်
ခွင်ဘုရားပေါ်မှာ အဓိဋ္ဌာန်တစ်ဆယ့်
နှစ်ရက် ဝင်ရမှာကိုးဘုရား'

စကားမဆုံးသေးဘဲ ဤလောက်
တွင် ရပ်ကာ ဓာတ်ဘူးထဲမှ ရေခွေး
နှစ်ပန်းကန်ငဲ့ကာ စာရေးသူသို့
ထစ်ပန်းကန်ကပ်၍ ကျန်တစ်ပန်းကန်
ကို ဤပုဂ္ဂိုလ်က အေးအေးဆေးဆေး
နှုတ်သောက်နေလေသည်။

စာရေးသူမှာလည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏
စကားကို စိတ်ဝင်စားနေပြီဖြစ်၍
အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာပြီး...

'ကဲ... ဆက်ပါဦး ဒကာကြီးရယ်
ဦးပွင့် စိတ်ဝင်စားလာပြီ'

ဟု လောဆော်လိုက်ရလေသည်။
ရေခွေးတစ်ဝက်ခန့် သောက်ပြီးမှ
ပန်းကန်ကို ခေတ္တချကာ ဆက်ပြောပါ

သည်။

'ဒီလိုပါဘုရား တပည့်တော်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လို့ သုံးရက်မြောက်နေ့
ညနေပိုင်း ခဏနားနေတုန်း တပည့်
တော်ဆီ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်
တွေနဲ့ မိန်းကလေး ဆယ်ဦး ရောက်
လာပါတယ်။

ပထမတော့ သိုက်တွေက လာ
တယ်လို့ပဲ ထင်မိတာပါဘုရား။ ဒီလို
အဖြစ်မျိုးတွေကို ကြုံခဲ့တွေ့ခဲ့ဖူးတာ
ကိုးဘုရား။

ဒီမိန်းကလေးတို့ စကားအရ သိုက်
က မဟုတ်ဘဲ ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေ
ရွာက မိန်းကလေးတွေ ဖြစ်နေကြတာ
ကိုး။

သူတို့က ဟိုမေးဒီမေးနဲ့ ဘုရား၊
စကားမပြောဘဲ ဝစိတ်နေပြန်တော့
လဲ သူတို့က တစ်မျိုးထင်ကြပြန်ရော
ဘုရား'

ဟု ညည်းတွားလေသည်။

'သူတို့က ဒကာကြီးကို ဘယ်တွေ
များ မေးကြလို့လဲ။ ဗေဒင်တို့၊
လက္ခဏာတို့ ကြည့်ခိုင်း၊ မေးခိုင်းကြ
တာလား'

ဟု စာရေးသူမေးလိုက်တော့ သူ
က...

'ဗေဒင်၊ လက္ခဏာဆို တော်သေး
တာပေါ့ ဘုရား။ တပည့်တော် မတတ်
ပါဘူးလို့ ကောင်းအောင် ပြန်ပြောပြ
လိုက်ရုံပေါ့။ အခုတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ
ရောဂါထနေတဲ့ နှစ်လုံး သုံးလုံးဆေးကို
လာတောင်းနေကြတာဘုရား။

ဒီတော့ တပည့်တော်က ဒါမျိုးတွေ
တော့ ဦးမပေးတတ်ပါဘူး။ လိုချင်ရင်
တော့ ဦးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေတဲ့ ပုတီးစိပ်
နည်းကိုတော့ ပေးနိုင်တယ်ပေါ့။

ဒီပုတီးစိပ်နည်းနဲ့ သမီးတို့ စိပ်ရင်
လိုတာတွေ ရလာမှာပဲလို့ ပြောတော့

သူတို့က တပည့်တော် စကားကို
ကောက်ကြပြီး ထိုးကြတယ်ဆိုတယ်။
မပေါက်တော့ သူတို့ပဲ ဒုက္ခရောက်ကြ
တာပါပဲ ဘုရား'

'ကောင်းတဲ့နည်း ပေးတော့ မလို
ချင်ကြဘူး။ တဏှာနဲ့ထဲမှာပဲ ပျော်နေ
ကြသူတွေပါပဲလေ'

ဟု ဆိုလေသည်။

'ဪ ဒီလိုပေါ့ ဒကာကြီးရယ်။
သူတို့လဲ တဒင်္ဂထွက်ပေါက် ရှာကြတာ
ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။ ဒီ ကလေးရွာမှာတော့
မပူပါနဲ့၊ အခုလာတဲ့ ဒကာမတွေကို
ဦးပွင့် တားထားပေးပါမယ်။ ဒကာ
ကြီးရဲ့အလုပ်ကို ပြီးမြောက်အောင်
လုပ်ပါ'

ဟု စာရေးသူ နှစ်သိမ့်လိုက်ရတော့
သည်။

'ဒကာကြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြီးလို့ ပြန်ပါက
ဒကာကြီးစိပ်နေတဲ့ ပုတီးစိပ်နည်းကို
ဦးပွင့်ကိုလဲ လှူခဲ့ပါလား'

ဟု စာရေးသူဆိုတော့ သူက...

'တပည့်တော် အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ခါနီး
ကျောင်းကို လာလှူပါမယ်ဘုရား'

ဟု စာရေးသူအား ကတိပေးလေ
သည်။

ဒီလိုနှင့် သူ အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ခါနီး
တစ်ရက်အလို စာရေးသူတို့ နေ့ဆွမ်း
စားပြီးအချိန်တွင် သူ့ရောက်ရှိလာလေ
သည်။ ထမင်းသုံးဆောင်ပြီးပြီလားဟု
မေးလိုက်တော့ သူက...

'ကလေး ရွာသူရွာသားတွေရဲ့
ကျေးဇူးကြောင့် စားရေးသောက်ရေး
နေရေးလှူရေး ပြည့်စုံပါတယ် ဘုရား။
အခု တပည့်တော် လာတာ အရှင်
ဘုရားကို တပည့်တော် လှည့်စိပ်နေ
တဲ့ ပုတီးစိပ်နည်း လာလှူတာပါ
ဘုရား'

ဟု ဆို၍ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ

လေသည်။

စာရေးသူတို့ ကလေးရွာသမိုင်းဝင် ရွှေဆံတော်ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်လာ၍ ဝင်နေသည့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်မှာ **ဦးဘလွန်း** ဖြစ်ပြီး **ရန်ကုန်၊ ဒေါ်ပုံမြို့နယ်** တွင် နေသူဟု ဆိုသည်။

တစ်နေ့ ရွှေတိဂုံဘုရားကုန်းတော် နောင်တော်ကြီးစေတီတော် အနောက် ရှင်မထီး ဘုရားတန်ဆောင်းပေါ်တွင် မြောက်ဥက္ကလာတွင် နေထိုင်သည့် ဦးညိုမောင်ဆိုသည့် ပုတီးသမား တစ်ဦးနှင့် သိကျွမ်းခဲ့သည်။

ထိုဦးညိုမောင်သည် **ပထမ ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်၏ တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။**

ယခု ဦးဘလွန်း စိပ်နေသော ပုတီး စိပ်နည်းမှာ ဦးညိုမောင်နှင့် သိကျွမ်းပြီး ဦးညိုမောင်ဆီမှ ရရှိခဲ့လေသည်။ ဤပုတီးစိပ်နည်းသည် **“ထွက်ရပ် ပေါက်သွားသော ဆရာတော် အရှင် လောဘိဿရဝံသ၏ စားလမ်း၊ ထွက်လမ်း၊ ပုတီးစိပ်နည်းဟု သိရပါသည်။**

ဦးညိုမောင်စကားအရ ထိုပုတီးစိပ်နည်းသည် ဘယ်စာအုပ်မှာမှ မပါသေးသည့် ပုတီးစိပ်နည်းဟု သိရပြီး ဦးညိုမောင်၏ ကိုယ်တွေ့မှာလည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသည်။ ဦးညိုမောင်က ဦးဘလွန်းအား သူကြုံခဲ့ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့လေသည်။

‘ကျွန်တော့်မှာ ဟိုတုန်းက ငွေကလဲ ပြတ်၊ စားစရာကလဲ မရှိဖြစ်နေတဲ့ အချိန်၊ ဟင်္သာတမြို့မှာနေတဲ့ မိခင်ကြီးကလဲ အသည်းအသန် ဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော့်ကို အပြန်လာဖို့ မှာတဲ့အချိန်၊ ကျွန်တော် သွားချင်ပေမယ့် သွားဖို့ ခရီးစရိတ်ကလဲ မရှိ၊ ချေးငှားလို့ကလဲ

ဘယ်ကမှ မရတဲ့ အချိန်...

အဲဒီအချိန်မှာ လဲရာသူခိုးထောင်း ဖြစ်နေချိန်မှာ သားတစ်ယောက်ကလဲ မသကာမှုနဲ့ အဖမ်းခံနေရတဲ့အချိန် ဒီလို အရူးမီးဝိုင်းနေတဲ့ဘဝကို ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်တော့ဗျာ။

ဒီလိုအချိန်မှာ ကျွန်တော် ဘာ စဉ်းစားမိလဲဆိုတော့ ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော် အရှင်လောဘိဿရဝံသရဲ့ လင်္ကာစွဲ ပုတီးစိပ်နည်းကို သွားသတိ ရတော့တာပါပဲ။

ဒီပုတီးစိပ်နည်းကို ကျွန်တော် ရထားတာ သုံးနှစ်လောက်တော့ ရှိပါပြီ။ တစ်ခါမှ မစိပ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အခုတော့ ခလုတ်တိုက်မှ ဘုရားတ ဆိုသလို ဒီပုတီးစိပ်နည်းတော့ စိပ်မှပဲလို့ စိတ်ကူးပြီး မြောက်ဥက္ကလာကနေ ပုဇွန်တောင် ရွှေဘုန်းပွင့် ဘုရားကိုသွားပြီး ပုတီးစိပ်တော့တာပဲ။

စိပ်ပြီးလို့ မေတ္တာပို့ အဓိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းပြီး အိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့ မိခင်ဆုံးပြီးဆိုတဲ့ ကြေးနန်းက ကျွန်တော့်ကို စောင့်ကြိုနေတယ်။

မိခင်ရဲ့ အသုဘကိုလဲ သွားချင်၊ ငွေကလဲ ဘယ်လိုရရှာရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတုန်း မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အိမ်ကို ရောက်လာပြီး ကျွန်တော် သူ့ကို ကူညီထားဖူးတဲ့ ငွေ(၃၀၀)ကျပ်ကို လာပေးတော့တယ်။

ဒီငွေကို ကျွန်တော် မေ့တောင်နေပြီး သူပြောပြမှ သိရတာပါ။ အဲဒီမိတ်ဆွေ

ကို ကျေးဇူးတင်ရင်းနဲ့ မိခင်ရဲ့ အသုဘကို သွားတော့တယ်။ အသုဘပြီး ရက်လည်ပြီး ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်နှစ်ရက်လောက် အကြာမှာ သားလဲ အချုပ်က လွတ်လာပါတယ်။

ဒီအခက်အခဲတွေကို ပြေလည်စေတာဟာ ပုတီးစိပ်ရဲ့ အကျိုးပါပဲလို့ ယုံကြည်ပြီး အခုထိ စိပ်နေတာပဲ။ တကယ်လဲ အကျိုးပေးပါတယ်ဗျာ။

ဘာလုပ်လုပ် ဘယ်သွားသွား ငွေရေးကြေးရေး၊ စားရေးသောက်ရေး မပူရတာတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ကိုယ်တွေ့ပါပဲ။ ခင်ဗျားလဲ ယုံယုံကြည်ကြည်စိပ်ပါ။ မုချ အကျိုးထူးခံစားရမှာပါ။

ဟု ဦးဘလွန်းက ဦးညိုမောင်၏ ကိုယ်တွေ့နှင့် ပုတီးစိပ်နည်း ရခဲ့ပုံကို ပြောပြ၍ မောသွားသဖြင့် ရေနှေးငဲ့၍ သောက်နေပါသည်။ ရေနှေးသောက်ပြီးမှ သူ့ကိုယ်တွေ့ကို ဆက်၍ ပြောပြပါသည်။

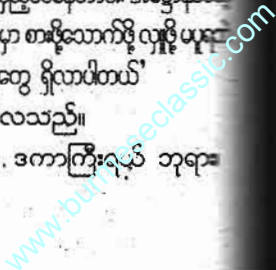
‘အခု တပည့်တော်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ထိ ဆက်ပြောပြပါမယ် ဘုရား။ အခု တပည့်တော်ရဲ့ လွယ်အိတ်ကို ကြည့်ပါ ဘုရား’

ဟု ဆို၍ လွယ်အိတ်ထဲမှ တစ်ခုခု ထုတ်ပြလေသည်။ လေခေါင်းအုံ တစ်လုံး၊ စောင်ပါးတစ်ထည်နှင့် အင်္ကျီ လုံချည်တစ်စုံသာလျှင် ပါလေသည်။

ပြီးနောက် သူဝတ်ထားသော အင်္ကျီ အိတ်ကပ်ထဲမှ ပစ္စည်းများ ထုတ်၍ ပုံချပြီးမှ...

‘တပည့်တော် အိတ်ကပ်ထဲမှာလဲ ငွေတစ်ရာပြည့်အောင် ပေါ့ပါးတဲ့ ဘုရား ဒီဗို အဓိဋ္ဌာန် လှည့်ဝင်နေတာပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေရာတိုင်းမှာ စာဖိုသောက်ဖို့ လျှို့ဝှက်လျှို့ဝှက် သူတွေ ရှိလာပါတယ်’ ဟု ဆိုလေသည်။

‘ဩတ်... ဒကာကြီးလုပ် ဘုရား

ဆရာ။ သံဃာဆိုတဲ့ ရတနာသုံးပါးကို နှိမ့်သေလေးစားပြီး ဘုရားအလုပ်၊ ဆရာအလုပ် လုပ်နေကြသူတိုင်းကို ဘုရားတရားက ပြန်လည်ကြည့်ရှုတာ ဟာ ဒကာကြီးလဲ သိသားပဲ မဟုတ် သား

ဟု စာရေးသူ ပြောလိုက်လေသည်။ သူက ဆက်၍...

'တပည့်တော် မနက်အစောကြီး ဒီကနေ ဘားအံ ဇွဲကပင်ကိုသွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မှာပါဘုရား။ အခုကတည်းက ဦးပွင်းကို တပည့်တော် စိပ်နေတဲ့ ပုတီးစိပ်နည်းကို လျှော့ပါ့မယ်။

အရှင်ဘုရား မွေးနေ့ကစပြီး စိပ်ဖြစ်အောင် စိပ်ပါ ဘုရား။ ထူးခြားလာပါ လိမ့်မယ်။ ဘယ်ကိုမှ ခရီးမထွက်နိုင် ခင်လဲ ကျောင်းက ဘုရားစင်မှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်က ဘုရားစင်မှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် စိပ်လို့ရပါတယ်'

ဟု ဆို၍ ဤပုတီးစိပ်နည်းကို စာရေးသူအား လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူက ဦးဘလွန်းအား... ဒကာကြီး အခု လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ပုတီး

ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးသားချင်ပါ တယ်။ ဒကာကြီး ခွင့်ပြုပါ'

ဟု စာရေးသူ ခွင့်တောင်းလိုက်ရာ ဦးဘလွန်း၏ ခွင့်ပြုချက်ကြောင့် ဤ ဆောင်းပါးကို ရေးသားရပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဦးဘလွန်း၏ ပုတီး စိပ်နည်းအတိုင်း စာရေးသူ၏ မွေးနေ့ စနေနေ့မှစ၍ နံနက်(၉)နာရီတိုင်း အလုပ်ကိစ္စ မပေါ်သောနေ့များ (ဆွမ်းစားကွမ်းစား အိမ်အလှူသွား) တွင်မှအပ ရွှေဆံတော်ဘုရားသို့ နေ့စဉ် သွား၍ စနေထောင့်ဂြိုဟ်တိုင်တွင် သွားရောက်စိပ်ခဲ့သည်မှာ အခုဆို တစ်နှစ်နီးပါးခန့် ရှိပါပြီ။ (ထိုဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ် ဦးဘလွန်း၏ ပုတီးစိပ်နည်း သည် စာရေးသူအပေါ် အကျိုးပေး ပုံကို နောင် အလျဉ်းသင့်က ရေးသား ပါဦးမည်။)

ပုတီးစိပ်နည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်စွာ စိပ်ကြပါ တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ပုတီးစိပ်နည်း

ဦး-မ-သ-ဒ-ပု-ဒိ-အာ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-စ-ဝ-ပ-ဝ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-လ-က-မ-စ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-ဝ-သ-ည-ခ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-သ-မ-နီ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-ဒ-နီ-မ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-သ-မ-ဒ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-ဒ-သ-နီ-မ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-ဒ-နီ-မ-သ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်
ဦး-သိဒ္ဓိ-နမော-ဗုဒ္ဓိယ	တစ်နေ့	(၁၀)ပတ်	(၁၀)ရက်

စိပ်နည်းကို ဦးပွင်းလဲ စိပ်ပါမယ်။ စာခြားပုဂ္ဂိုလ်များလဲ စိပ်နိုင်ကြဖို့ ဒကာကြီးရဲ့ ကိုယ်တွေ့နဲ့ယှဉ်ပြီး ဒီ ပုတီးစိပ်နည်းအကြောင်းကို နက္ခတ္တ

ဤသို့ ရက်ပေါင်း (၁၀၀)ပြည့်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်တစ်ဆင့် အောင်မြင်ပါသည်။ ထို့နောက် ဒုတိယ အဓိဋ္ဌာန်အနေဖြင့် "ဦး သိဒ္ဓိ နမော ဗုဒ္ဓိယ(၁၀)ပတ်။

(၁၀)ရက်" က ပြန်၍ စိပ်ပါ။ တတိယ အဓိဋ္ဌာန်ကို "ဦး-မ-သ-ဒ-ပု-ဒိ-အာ" [(၁၀)ပတ် (၁၀)ရက်] က ပြန်စ ရပါမည်။

ဤကဲ့သို့ သုံးဆင့် အောင်ပြီးပါက ပုံမှန် ပထမအဆင့် စိပ်နည်းအတိုင်း စိပ်ရပါမည်။ သုံးဆင့် အောင်မြင်ပြီး သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထူးခြားစွာ အောင်မြင်မှုများ ရရှိပါမည်ဟု ရဲဝံ့စွာ အာမခံပါသည်။

ထိပါသနာရှင်များလည်း ဤနည်း အတိုင်း စိပ်သွားပါက မုချထိပေါက် နိုင်ပြီး ဆုကြီးများထိ အကျိုးခံစားရပါ မည်။

မှတ်ချက် ။ ။ (ရွတ်ဆိုသည့်အခါ ဗျည်းသရများကို မှန်မှန်ကန်ကန် ရွတ်ဆို၍ စိပ်ကြပါ။)

ကောင်းကျိုးလိုရာ ပြည့်ပါစေ။

မောင်လှယဉ်(မော်လမြိုင်)

စာရွှေသူ သူတေထီ
ပညာရှင်များသို့ ပန်ကာလှူဒါန်း

အထက်ပါ ပုတီးစိပ်နည်း ကျင့်စဉ်မှ ပုတီးစိပ်များ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့် ကျင့်စဉ်များကို ယခုထက် ပိုသိသူများမှ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မျက်စိရောဂါ

တိမ်သလ္လာအာဟာရ

ဆေးနည်း

(၉.၁.၂၀၁၄)ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော် တို့ သရက်မြို့နယ် စာရေးဆရာများ သမဂ္ဂက ဦးဆောင်ကျင်းပမည့် သတ္တမ အကြိမ်မြောက် အမေနေ့ အခမ်းအနား အတွက် အလှူခံရန် မြောက်မင်းတည်း ရပ်ကွက်က အသိအနိတီတစ်ယောက် ဆီ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။

ယင်းအနိတီ၏ အိမ်ရောက်သော အခါ အဆင်သင့်ပင် အနိတီနှင့် တွေ့ရ သောကြောင့် အလှူငွေ သုံးထောင် ရရှိခဲ့ပါသည်။

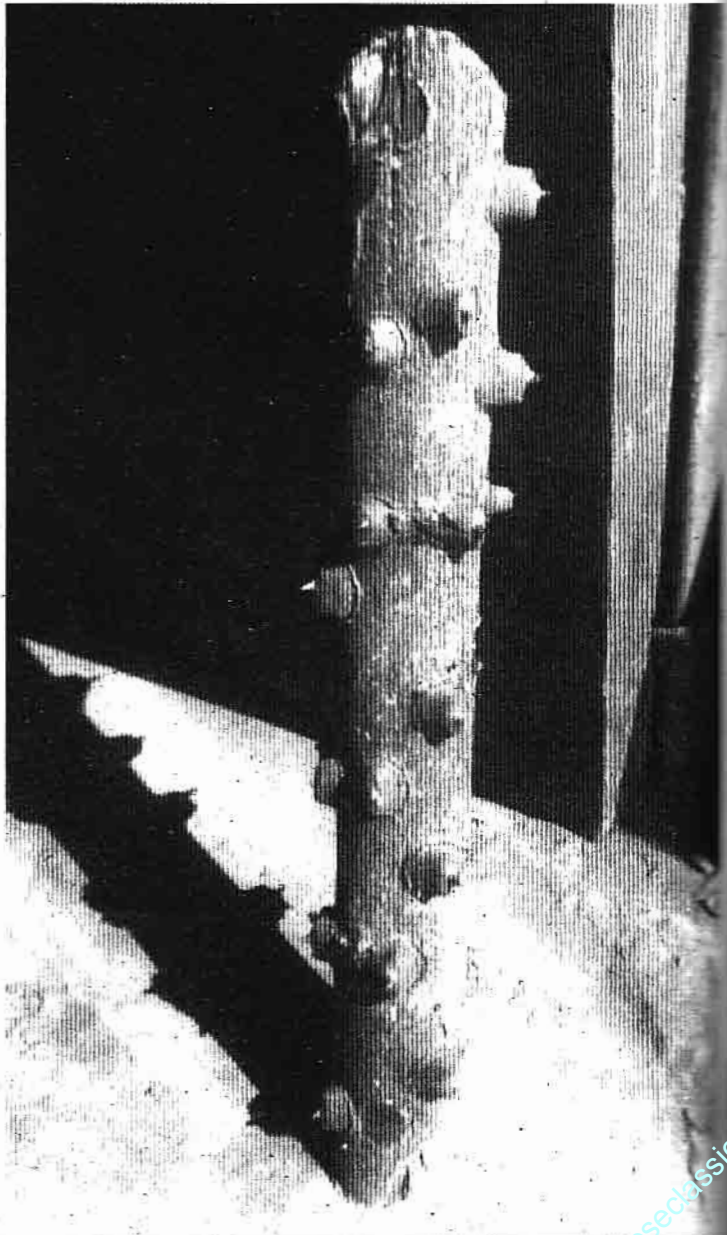
ပြန်အထွက်တွင် တံခါးနားမှာ ထောင်ထားသည့် တပူပင်အပိုင်း သုံးလေးခုကို တွေ့၍ အနိတီကို ဘာ လုပ်ဖို့လဲဟု မေးကြည့်မိသည်။

‘အနိတီ ဒီတပူပင်အပိုင်းတွေက ဘာလုပ်ဖို့လဲဟင်’

‘တိမ်တို့ သလ္လာတို့ ဖြစ်နေတဲ့ မျက်စိ ဝေဒနာရှင်တွေ ဒီတပူပင်က ဆူးလေးတွေ ကို ခွာပြီး ဆွေးလိမ်းရင် ပျောက်တယ်လေ ကိုပိုး’

‘ဪ...ဟုတ်လား အနိတီ၊ တော် တော်အစွမ်းထက်တဲ့ ဆူးလေးတွေပဲ နော်။ ဒီအကြောင်းလေးကို ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲ ထည့်ပေး ချင်တယ် အနိတီ။ ခွင့်ပြုမယ်မဟုတ် လား’

‘ခွင့်ပြုပါတယ်ကွယ် ရေးပါ ရေးပါ’
ဆေးနည်းပြောပြသူ အနိတီ၏ ခွင့် ပြုချက်နှင့် မျက်စိဝေဒနာရှင် တိမ် သလ္လာသမားတွေအတွက် ဒီဆေးနည်း လေးကို စေတနာထား၍ ဖြန့်ဝေပေး လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

▶ တပူပင် မြက်စိတစ်ခု

သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီးမှ

ရှေးခေတ် ဂန္ဓိင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံနှင့် အခြားဒီဇိုင်းလက်ရာများ (၂)

ယခင်လမှ အဆတ်

***

တနေသော ယောက်ျားရုပ်များ

သျှစ်သောင်းပုထိုးတော်ကြီး အရှေ့ဘက်တောင်ထောင့် အရှေ့ဘက်ခြမ်းနှင့် အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် ရုပ်ကြွများကို ဆွဲဆင်ထားပါသည်။

ထိုသုံးဆင့်တွင် အပေါ်ဆုံးအဆင့်မှ ဆက်ရာများကို လက်ယာဘက်မှ ဆင်၍ လက်ဝဲဘက်သို့ အစဉ်အတိုင်း ဆွဲသွားဖော်ပြပါမည်။ ပုံ(၁)သည် ဆက်ယာဘက် အစဆုံးမှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ

သည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၄၀)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၃၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၇)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ဗောင်းတော်ကို ခပ်ချွန်းချွန်း ဆောင်းထားပါသည်။

ဗောင်းတော် ရှေ့မျက်နှာဘက်တွင် အလယ်၌ ရှည်မျောမျော သစ်ရွက်ရှည် တစ်ခုသဏ္ဍာန် ပါရှိပြီး ထိုသစ်ရွက်ရှည် လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် ခပ်စောင်းစောင်း အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် ဖြင့် အလှဆင်ထားပါ၏။

မျက်နှာပေါက် ခပ်လုံးလုံး အနေ

နူးချိုထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

အထား တွေ့ရှိရပြီး မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာတံ၊ ပါးစပ်များ ပီပီပြင်ပြင် တွေ့ရှိရပါသေးသည်။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်းကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ တဘက်ကို ရင်ဘတ်တွင် ပတ်၍ တဘက်စ နှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် ချထားပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် တဘက်စ အရေးအကြောင်းများ ပြတ်ပြတ်သားသား ပေါ်လွင်မှု မရှိတော့ပေ။ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ကား၍ ကနေသည်ကို

ပုံ-၃

ပုံ-၄

တွေ့ရှိရပါသည်။
 လက်နှစ်ဖက်မှာ တံတောင်ဆစ်ကပင် အပေါ်သို့ မြှောက်၍ လက်ဖျားနှစ်ဖက်ကွေ့၍ ထောင်ကာ ကနေပါသည်။ ခါးတွင် ခါးပတ် တစ်ပတ်ပါရှိပြီး ခါးပတ်အပေါ်မှ ဣန္ဒြေကာပြားကို အောက်သို့ တွဲလောင်းချထားပါသည်။
 ဣန္ဒြေကာကို အဆင့်သုံးဆင့် ဖော်ထားပြီး အောက်ဆုံးအဆင့်တွင် ပွင့်ဖတ်သုံးဖတ်ဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ပုဆိုး(ဒယော)ကို ခါးတောင်းကျိုက် ဝတ်ဆင်ထားသည့် အနေအထား တွေ့ရှိရပါသည်။
 ပုဆိုးကို အဆင့်နှစ်ဆင့် ဖော်ထားပါသည်။ ကားထားသည့် ခြေနှစ်ချောင်းမှာ ညာဘက်ဒူးကို ကွေး၍ ကပြီး ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ကို အနည်းငယ်မြှောက်၍ ကနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
ဤပုံ(၁)မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် မူလက စဉ်ရောင်များ ၁၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှိခဲ့ပါလိမ့်မည်။ ယခု စဉ်ရောင် အနည်းငယ်သာ တွေ့ရှိရပါတော့သည်။
 အေဒီ(၁၆)ရာစု မြောက်ဦးခေတ်လယ် ကနေသော ယောက်ျားများ၏ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုများ၊ အကပန်းများကို ဤပုံ(၁)ကို လေ့လာကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သိရှိနိုင်ပါသည်။
 * * *
ပုံ(၁) လက်ဝဲဘက်တွင် **ပုံ(၂)** ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ပုံ(၂)ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၄၀)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၃၉)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၇)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။
 မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် တဘက် အရေးအကြောင်းများ ပေါ်လွင်ပြတ်သားမှု မတွေ့ရှိရတော့ပေ။ ပုံ(၂)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဖောင်းတော်မှာ လည်း ခပ်ချွန်းချွန်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ကြာပူးတစ်ဖူးသဏ္ဍာန် တွေ့ရှိရပါ

သည်။
 မျက်နှာအနေအထားမှာ လုံးသွယ်ပြီး မေးစေ့ ခပ်ချွန်းချွန်း တွေ့ရှိရပါသည်။ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာတံမှာ အားကောင်းလှပါ၏။ ပါးစပ် ခပ်ပြူးပြူးလေး တွေ့ရှိရပါသည်။
 နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်းခြင် ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ တဘက်(ပုဆိုးပိုင်း)ကို ညာဘက်ပခုံးတွင် တင်ထား၍ တဘက်စ နှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊ လက်ဝယ်၊ ပြန်ကားစွာ ချထားပါသည်။
 လက်နှစ်ဖက် ကနေသည့် အနေအထားမှာ ညာဘက်လက်ကို ကာမြှောက်ထောင်ထားပြီး ဘယ်ဘက်လက်ကို အောက်သို့ချ၍ တံတောင်ဆစ်မှကွေးကာ လက်ဖျားကို ရင်ဘတ်ထိ တည့်ထားပါသည်။
 ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းတွင် ပုဆိုးခါးတောင်းကျိုက်ထားပြီး နှစ်ဆင့် ခြေထောက် တွေ့ရှိရပါသည်။ ဣန္ဒြေကာကို ရှေ့သို့ အပြားလိုက် ချထားပါ၏။

အောက်ပိုင်း ကနေသည့် ဟန်မှာ ညာဘက်ခြေထောက်ကို အနည်းငယ် ကား၍ ခြေဖဝါးကို ပြားချထားပါသည်။ ဘယ်ဘက် ခြေထောက်ကို ကား၍ ဒူးဆစ်မှ ကုပ်ကာ ခြေဖျား ထောက်ထားပါသည်။

ညာလက်နှင့် ဘယ်ခြေထောက်၊ ဘယ်လက်နှင့် ညာခြေထောက် ရစ်သစ် မှန်မှန် ချိုးကနေသည်မှာ ဆန်းပြား လှပသော ကဟန် ကကွက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ပုံ(၂) လက်ဝဲဘက်တွင် ပုံ(၃) ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ပုံ(၃) ဒီဇိုင်း လက်ရာ၏ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၄၀)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၃၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၇)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၃)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဖောင်းတော်မှာ လက်ရာ အနည်းငယ်နိပ်ပြီး အလယ် ဖမ်းဖူးကြီးတစ်ခုကို ပတ်ပတ်လည် ဖွင့်ချပ်ငယ်များဖြင့် အလှဆင်ထားသော ဖောင်းတော်ပုံသဏ္ဍာန် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဖောင်းတော် အောက်နားကို ဖောင်းလုံးဖြင့် အနားသတ်ထားပါသည်။

မျက်နှာအနေအထားမှာလည်း လုံးသွယ်ပြီး မေးစေ့ချွန်းပါသည်။ မျက်လုံးအားကောင်းပြီး တစ်ဆက်တည်း ပေါ်လွင်ပါသည်။ နှာတံစင်း၍ မျက်လုံးသွယ်ပါသည်။ ပါးစပ် ခပ်ပြုံးပြုံးလေး တွေ့ရှိရပါ၏။

တဘက်(ပုဆိုးပိုင်း)ကို ဘယ်ဘက်

ပုံ-၅

ပန်းနှင့် ညာဘက်ချိုင်းကိုပတ်၍ သိုင်းထားပါသည်။ တဘက်စ နှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ လက်ယာ ဖြန့်ကားစွာ ခပ်ကျော့ကျော့လေး တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်ကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ခပ်စောင်းစောင်း အစင်းကွက်ကလေးများ ဆံခြိတ်များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ တဘက်ကို အနစ်လက်ရာများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

ပုံ(၃) ခန္ဓာကိုယ်အနေအထားမှာ နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်း ဤဘက်ချိုး၍ ကနေသည်မှာ အလွန်လှပပါသည်။ ညာဘက်လက်ကို မြှောက်၍ကပြီး ဘယ်ဘက်လက်ကို အောက်သို့နှိပ်၍ ကနေပါသည်။

ခြေထောက်နှစ်ဖက်စလုံးကို ခြေဖျားညာဘက်သို့ လှည့်၍ ဒူး ခပ်ကုပ်ကုပ်လေး ကနေပါသည်။ ခါးတွင် ခါးပတ်နှစ်ဆင့် ပတ်ထားပြီး ခါးပတ်ပေါ်မှ ဣန္ဒြေကာကို အပြားလိုက် အရှည်ကြီး အဆင့်သုံးဆင့် ချထားပါသည်။

ပုဆိုးကို ခပ်ရှည်ရှည် ချပြီး ခါးတောင်း ကျိုက်ထားပါသည်။ ပုဆိုးကိုလည်း အစင်းကြောင်း ကလေးများဖြင့် ခပ်နပ်နပ် အလှဆင်ထားပါသည်။

ဤပုံ(၃) ယောက်ျားရုပ် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ကဟန် ထူးခြားသလို ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှု ဒီဇိုင်းလည်း ထူးခြားလှပါသည်။

* * *

ပုံ(၄)သည် ပုံ(၃)၏ လက်ဝဲဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ပုံ(၄)ဒီဇိုင်း လက်ရာမူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့်(၄၀) စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်လည်း (၄၀)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၇)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၄)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဖောင်းတော်မှာ အဆင်တန်ဆာ မပါရှိဘဲ ခပ်လုံးလုံးချွန်းချွန်းသာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ဖောင်းတော်အောက်နားကို ဖောင်းလုံးဖြင့် အနားသတ်ထားပါ၏။ မျက်နှာခပ်ပပ၊ ခပ်လုံးလုံးလေး တွေ့ရှိရပါသည်။

မျက်ခုံးနှင့် နှာခေါင်း တစ်ဆက်တည်း ပေါ်လွင်အားကောင်းလှပြီး မျက်လုံး ခပ်မိမိလေး တွေ့ရှိရပါသည်။ ပါးစပ်မှာ ပြုံးယောင်သန်းနေပါသည်။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်းကြီး ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

ဤပုံ(၄)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ယောက်ျားရုပ် ကနေသည့် ဟန်မှာလည်း ဟန်ချက်ညီလှပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ကား၍ လက်ဖျားကို မြှောက်ကာ ကနေပါသည်။

ညာဘက်လက်ကို နိမ့်၍ ဘယ်

ဘက်လက်ကို အနည်းငယ်
မြှင့်ထားပါသည်။ တဘက်စ
ကို ဘယ်ဘက်ပခုံးနှင့် ညာ
ဘက်ချိုင်းကြားကို တစ်ပတ်
ရစ်ပတ်ကာ တဘက်စ
နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ကား၍
ချထားပါသည်။ တဘက်ကို
အစင်းကြောင်း ကလေးများ
ဖြင့် ဆံမြိတ်ချထားပါသည်။
ခါးတွင် ခါးပတ်ပြားကြီး
ပတ်ထားပြီး ခါးပတ်ပေါ်မှ
ဣန္ဒြေကာကို အပြားလိုက်
အဆင့်နှစ်ဆင့် ချထားပါ
သည်။ အောက်ဆင့်မှာ
ခပ်ကောက်ကောက်လေး
တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုဆိုးကို ခပ်ရှည်ရှည်ချ၍ ခါးတောင်း
ကျိုက်ထားပါသည်။ ခြေထောက်နှစ်
ဖက်ကား၍ ဒူးကုပ်ကာ ကနေပါသည်။
ညာဘက်ဒူးထက် ဘယ်ဘက်ဒူးကို
ပိုကုပ်၍ ပိုမြှောက်ကာ ခြေဖျားထောက်
ကနေပါသည်။
ဤပုံ(၄) ယောက်ျားရုပ် ကဟန်
ကောင်းပြီး ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှု ရိုးရိုးလေး
သာ တွေ့ရှိရပါသည်။

***
ပုံ(၅) မူရင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာ
ကို ပုံ(၄)မူရင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာ
လက်ဝဲဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။
ပုံ(၅)ဒီဇိုင်းလက်ရာ မူရင်း ကျောက်
ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၄၀)စင်တီမီတာ
ခန့်၊ အကျယ် (၃၅)စင်တီမီတာခန့်နှင့်
ရုပ်ကြွအထူ (၇)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါ
သည်။
ပုံ(၅)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဖောင်းတော်
ဖွဲ့စည်းပုံမှာ အဆင်တန်ဆာ မပါရှိဘဲ
ခပ်ချွန်းချွန်းသာ တွေ့ရှိရပါသည်။
မျက်နှာ လုံးချွန်းပြီး နားရွက်နှစ်ဖက်
အပေါ် နှာရံရှာရောင်ခြည်မရှိပေ။

တွင် နားတောင်းဝန်းကြီးများ ဝတ်ဆင်
ထားပါသည်။မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာတံ၊
ပါးစပ် ပီပီပြင်ပြင် တွေ့ရှိရပါ၏။
ပါးစပ်မှာ ပြီးယောင်သန်းစွာ တွေ့ရှိ
ရပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် လက်
မောင်းပတ် တစ်ဖက် တစ်ပတ် ပါရှိပါ
သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ ကား
ထုတ်၍ လက်ဖျားကိုထောင်၍ ကနေ
ပါသည်။
ညာဘက်လက်မှာ ဘယ်ဘက်
လက်ထက် ပိုကွေး၍ ပိုနိမ့်ကျနေသည်
ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
ခါးတွင် ခါးပတ်သုံးဆင့် ပါရှိပြီး
ခါးပတ်ပေါ်တွင် ဣန္ဒြေကာအပြားကို
နှစ်ခေါက်၊ ခေါက်၍ အပြားလိုက်
ချထားပါသည်။
ဣန္ဒြေကာပြားခေါက်ကို အစင်း
ကြောင်းများ၊ ဖွင့်ဖတ်များဖြင့် အလှ
ဆင်ထားပါသည်။ ပုဆိုးကို ခြေကျင်း
ဝတ်ထိ ချုတ်ပြီး ခါးတောင်းကျိုက်
ထားသည့်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။
ပုဆိုးကို ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်း

ကြောင်း ကလေးများဖြင့်
အလှဆင်ထားပါသည်။
ခြေထောက် နှစ်ဖက်ကို
ကား၍ ဒူးကုပ်ကာနေပါသည်။
ဘယ်ဘက်ဒူးကို ခပ်ကွေး
ကွေးကုပ်၍ ကနေပြီး ညာ
ဘက်ဒူးကိုဘယ်ဘက်ဒူးထက်
ပိုကွေး၍ ခြေဖျားထောက်
ကနေဟန်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။
ဤပုံ(၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာ
ယောက်ျားရုပ် ကနေဟန်
ရိုးသော်လည်း ဝတ်ဆင်
ထုံးဖွဲ့မှုမှာ နည်းနည်းဆန်
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
***

ပုံ(၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာ မူရင်း
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ပုံ(၅)
ဒီဇိုင်းလက်ရာ မူရင်းကျောက်ဆစ်
ရုပ်ကြွ လက်ဝဲဘက်တွင် ကပ်၍
တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။
ပုံ(၆)ဒီဇိုင်းလက်ရာ မူရင်း
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၄၀)စင်တီ
မီတာခန့်၊ အကျယ် (၃၀)စင်တီမီတာ
ခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၇)စင်တီမီတာ
ခန့် ရှိပါသည်။
ပုံ(၆)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဖောင်းတော်
မှာ ခပ်ချွန်းချွန်း၊ ခပ်ငိုက်ငိုက် နှိမ့်
ဆောင်းထားပါသည်။ ဖောင်းတော်
အောက်နား ဖောင်းလုံးကြီး တစ်ဖက်
ခံထားပါ၏။
မျက်နှာ ခပ်ပြားပြား လုံးလုံးသာ
တွေ့ရှိရပြီး မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာတံ၊
ပါးစပ် ပေါ်လွင် ပြတ်သားလှပါ
သည်။
နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးကြီး
ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ လည်ပင်းသား
လည်း လည်ရစ် သုံးရစ် ဖော်ထား

www.burmeseclassic.com

သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ကား၍ မြောက်ကနေပါသည်။

ဘက်ဘက်လက်ကို အပြောင့် မြောက်ကပြီး ညာဘက်လက်ကို ကွေး၍ မြောက်ကနေပါသည်။

ပုဆိုးပိုင်း(တဘက်)ကို ဘယ်ဘက်ပံးနှင့် ညာဘက်ချိုင်းကြားကို ပတ်ရစ်ထားပါသည်။ တဘက်စ အစွန်းနှစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်အောက်တွင် ဖြန့်ကားချထားပါသည်။

တဘက်ကို ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်းကြောင်းများ ရပ်စောက်အစင်းကြောင်းများနှင့် ဆံမြိတ်ကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ်ငါးဆင့် တွေ့ရှိပြီး အပေါ်ဆုံးခါးပတ်က ပိုကြီးသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အပေါ်ခါးပတ်ကို ကျော၍ ဣန္ဒြေကာပြားကိုခေါက်၍ ချထားပါသည်။ ဣန္ဒြေကာပြားကို ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်းကြောင်းနှင့် ရပ်စောက်အစင်းကြောင်းများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

ခြေထောက်နှစ်ဖက် ခပ်ကားကားသာ တွေ့ရှိရပြီး ခြေဖျားနှစ်ဖက်ကို ဘယ်ဘက်သို့ လှည့်ထားပါသည်။ ပုဆိုးကိုလည်း အစင်းကြောင်း နှစ်ခုပင် ကံလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

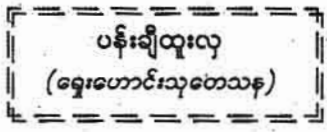
ပုံ(၆)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ယောက်ျားကနေဟန်မှာ ရိုးပြီး ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ ခပ်ဆန်းဆန်း တွေ့ရှိရသော လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ လက်ရာများမှာ ဒွါရပါလ ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ဝေသာလီခေတ်လက်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ ရခိုင်လူမျိုးတို့၏ ဘာသာရေး အကူးအပြောင်း သင်္ကေတ ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ဝေသာလီခေတ်လက်ရာဟု သိရှိရပြီး ပုံ(၁)နှင့်

ပုံ(၆)မှာ မြောက်ဦးခေတ်လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤပုံ(၁)နှင့် ပုံ(၆)အထိကို သူ့စသောင်းပုထိုးတော် စတုတ္ထလိုဏ်ထပ် အရှေ့တောင်ထောင့် အရှေ့ဘက်ခြမ်း အပေါ်ဆုံးအဆင့်တွင် မူရင်းလက်ရာများကို တစ်တန်းတည်း တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ထာဝရဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

မှီငြမ်းချက်

- ၁။ တက်ထွန်းနီ(မြောက်ဦး)-မြောက်ဦးမြို့ ထင်ရှားသောဘုရားများ သမိုင်းအကျဉ်းနှင့် ဘုရားဖူးလမ်းညွှန် အမှတ်(၁)။
- ၂။ ရခိုင်ပြည်နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီ-မြောက်ဦးလမ်းညွှန်။
- ၃။ မြောက်ဦး ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာန - မြောက်ဦးဒေသရှိ ရှေးဟောင်း စေတီပုထိုးများမှတ်တမ်း။
- ၄။ ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်းမှုမှတ်စု။
- ၅။ ဖော်ပြပါ ကျောက်ဆစ်လက်ရာများ။
- ၆။ မြောက်ဦး ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ဒေသ - ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံနှင့် စေတီပုထိုးများ စစ်တမ်းကောက်ယူ စာရင်းသွင်းခြင်း ပုံဆွဲ မှတ်တမ်း။
- ၇။ ရမ်းဗြဲတောင်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးစန္ဒမာလာလင်္ကာရ-ရခိုင်ရာဇဝင်သစ်ကျမ်း။

စာမျက်နှာ (၁၉၈)မှ အဆက်

လမ်း(ရမ္မက်လမ်း)ရှိပြီး ဦးခေါင်းလမ်းအဖျားနဲ့ အသက်လမ်းအဖျား ကွာဟနေတယ်။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် စိတ်ပြန် ကိုယ်ပြန် စားပြန် သွားပြန် ပယုတ်မခံ ပွင့်လင်းဦးဆောင် ဆရာလုပ် အနိုင်ရရင် လုပ်ရှားတက်ကြွဆိုတဲ့ ယ်ကိုပေးချီးမြှင့်မယ်။

အိမ်ထောင်ရေး စီးပွားရေးမှာ မိသားစုကို ဦးဆောင်လုပ်ကိုင် ကျွေးမွေးရမယ့်လက္ခဏာမျိုး ဖြစ်တယ်။ ခင်ပွန်းအပေါ်လဲ ဩဇာပေး အနိုင်လူမယ့်သူ ဖြစ်တယ်။

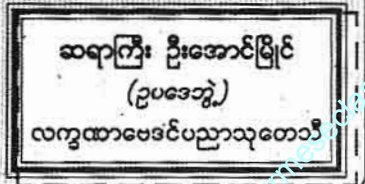
ဒီကြောင့် အမျိုးသမီး ဦးဆောင်တဲ့ အိမ်ထောင်မှာ သမီးဆိုတာလေး ရှားတတ်တယ်ဆိုတာတိုင်း ဒီလက္ခဏာနှင့် မျိုးမှာ သမီးများမယ်လို့ အာဟာထုတ်နိုင်တယ်။

စာဖတ်သူ အမျိုးသမီးများရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးမှာ အဲဒီလို သင်္ကေတမျိုး နီးစပ်တူညီရင် သမီးများမယ့်သူလို့ ကြိုသိနိုင်ပါတယ်။

မှတ်ချက် ။ ယခုလက္ခဏာရှင်တွင် သမီးချည်း(၃)ယောက် မွေးထားပြီဖြစ်တယ်။ စတုတ္ထကို သားရဖို့ ကျွန်ုပ်ထံ ယတြာတောင်းခံသူ ဖြစ်တယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

သားများမလား

သမီးများမလား

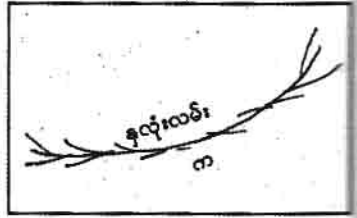
ဆရာကြီး ဦးဘော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးအင်ပညာသုတေသီ

အိမ်ထောင်ကျခါစ အမျိုးသမီး အတော်များများက မေးလေ့ရှိတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုကတော့...

'သားများမလား' သမီးများမလား'တဲ့ ယခုဆောင်းပါးနဲ့အတူ ပူးတွဲဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်ဟာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

"က"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ နှလုံးလမ်းကြောင်း ဝိုက်ကွေးနေခြင်းဖြစ်တယ်။

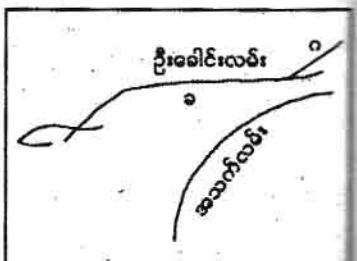
***

ဒီလို နှလုံးလမ်း ဝိုက်ကွေးနေသူဟာ ကျားဆန်တဲ့ လိင်စိတ် ပင်ကိုစိတ်ရှိတယ်။

"ခ"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဦးခေါင်းကြောင်း အဖြောင့်များပြီး အကွေးနည်းခြင်းဖြစ်တယ်။

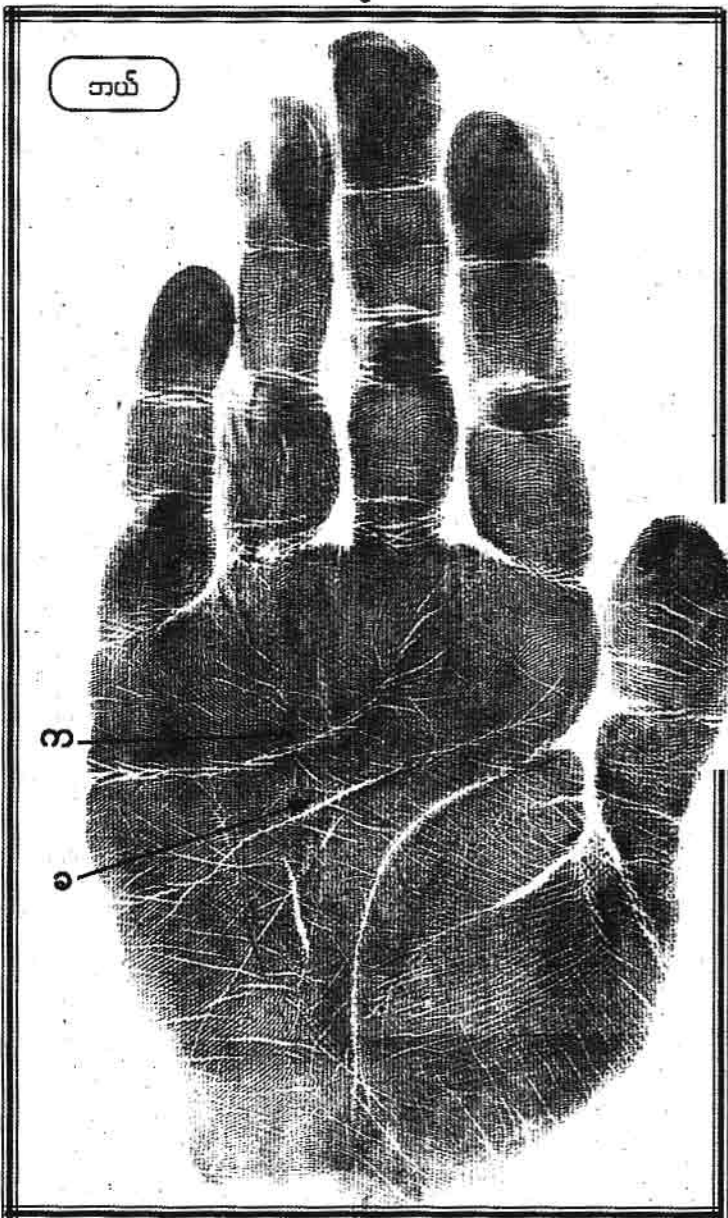
***

ဒီလို ဦးခေါင်းမျိုးဟာလဲ ကျားဆန်တဲ့ လိင်စိတ် ပင်ကိုစိတ်ရှိတယ်။

"ဂ"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဦးခေါင်းကြောင်းပေါ်မှာ ယည်မှန်းချက်

စာမျက်နှာ (၁၉၇) သို့

အိမ်ဖလှူမင်

ဆေးဖက်ဝင်ပုံ

ဆေးသုတေသီ

တောင်တွင်းကြီးပျိုနယ် ငွေတောက်
တုန်းရွာဦးရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း
အတွင်း ဆိပ်ဖလှူပန်းများ ဖူးပွင့်နေ
သည်ကို မြင်ခဲ့ရသည်။

အရွက်မှာ အနည်းငယ်ကြမ်း၍
ရွက်ပြိုင်ထွက်သည်။ အရင်းပိုင်း၍
ရွက်ဖျားချွန်သည်။ စုပြုံ၍နေသော
အစိမ်းနရောင် အဖူးများမှ အဖြူရောင်
အပွင့်များ ထွက်လာသည့်အခါ ဝိုးတံမှာ
ကြွန်ကြွန်အရောင်ရှိ၏။

သင်းပျံသော ရနံ့က စိတ်ကို
ကြည်နူးစေ၏။ ဆေးအသုံးဝင်ပုံကို
အရှင်နာဂသိန်၏ ပုံပြဆေး
အဘိဓာန် ပထမတွဲ စာမျက်နှာ
(၃၀၁)၌ ဤသို့ တွေ့ရ၏။

အဆစ်ရောင် ။ ။ အပွင့်ကို ပြုတ်၍
သောက်လျှင် အဆစ်ရောင်ရောဂါ
ပျောက်၏။

အဖျားဟောင်း ။ ။ အရွက် သတ္တုရည်
ကို ပျားရည်နှင့်ရော၍ သောက်လျှင်
အဖျားဟောင်း လျင်မြန်စွာ ပျောက်
ကင်း၏။

အည်းခြေဖောက်ပြန် ။ ။ အရွက်
သတ္တုရည်ကို သကြားနှင့် ရောစပ်၍
သောက်ခဲ့သော် အည်းခြေဖောက်ပြန်
သောရောဂါ ပျောက်ကင်း၏။

ဆံကျဆေး ။ ။ အရွက် သတ္တုရည်
ကို ဆားအနည်းငယ် ခတ်၍ တိုက်
ဆော် သံများ လွယ်ကူစွာ ကျဆင်း၏။

ဓမ္မာနာ ။ ။ ယင်းအရွက်ကို ကြိတ်၍
ဆီထဲလျှင် ပွေးနာများ ပျောက်ကင်း၏။

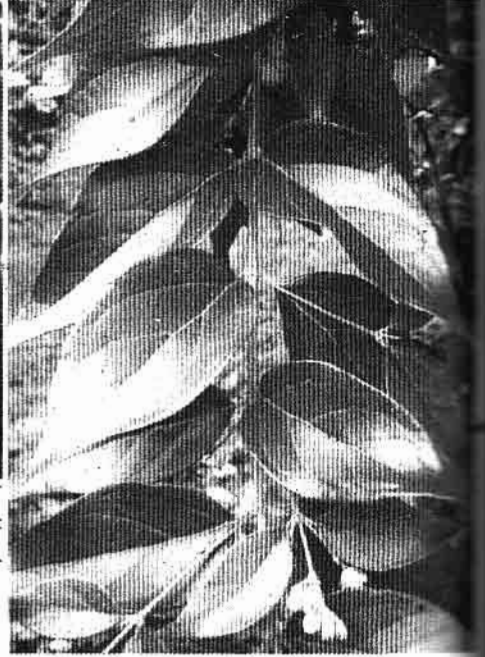
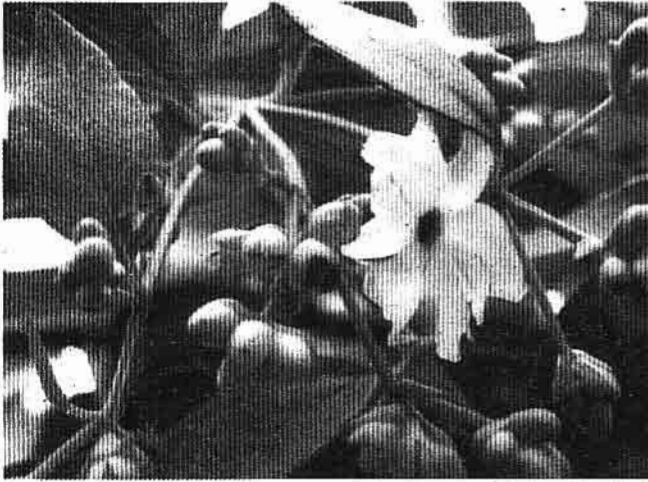
မြည်တုလာသရော ။ ။ ယင်းအစေ့
(၂)ပဲသားကို ငရုတ်ကောင်း (၃)ပဲသား
နှင့် ကြိတ်၍ ရေနှင့်လုံးပြီး (၃)ပဲသား
ကို ရေအေးနှင့် တိုက်ကျွေးကာ ပြည်တု
လာသရော(ဆီးပူညောင်းကျနာတစ်မျိုး)
ပျောက်ကင်း၏။

◆ ဆိပ်ဖလှူမင်

www.burmeseclassic.com

ဆိပ်ဖလူးနှင့် ဆိပ်ဖလူးရွက်များ

ဒူးခေါင်းကြီးရောဂါ။ ဆိပ်ဖလူးရွက်ကို မီးရှင်းမျှင်းဖြင့် ထက်ဝက်ခန့် ပြုတ်၍ အနည်းငယ်စီ မကြာခဏ သောက်ခဲ့သော် ဆေးတွေ့ခဲ့သော ဒူးခေါင်းကြီးရောဂါနှင့် တင်ကြော လျှောက်နာများ ပျောက်ကင်း၏။

သူငယ်နာ။ ယင်းအရွက်ကို ရေခွေးဖြောပါ။ သို့မဟုတ် ရေခွေးနှင့် စိမ်၍ နယ်ပါ။ နယ်ပြီးသော အရည်ကို တိုက်ခဲ့သော် ကလေးများ သူငယ်နာအဖျား ကျဆင်း၍ ချွေးထွက်ပြီး သူငယ်နာ ရောဂါမှ ပျောက်ကင်းလိမ့်မည်။

ဆီးလွန်နာ။ ယင်းအရွက်ကို ထက်ဝက်ခန့် ကျို၍ သောက်သော် ဆီးလွန်နာ ပျောက်၏။

မီးယပ်သွေးလွန်။ ဆိပ်ဖလူးအရွက် နုနု အနည်းငယ်ကို ငရုတ်ကောင်း (၇)စေ့ဖြင့် ကြိုတ်၍ ကျွေးသော် မိန်းမများအတွက် မီးယပ်သွေးလွန်သော ရောဂါ ပျောက်၏။

မျက်စိနာ။ ဆိပ်ဖလူးခေါက်၊ နှမ်းဆီ၊ ဆန်ပုန်းရည်(ဆန်ဆေးရည်ကို ဆားနှင့် အချဉ်ဖောက်ထားခြင်း) သိန္နောဆားတို့ကို အညီအမျှစီယူ၍

ကြိုတ်ခြေပြီး ကျွေးသော် မျက်စိနာ ရောဂါ ပျောက်၏။

တိရစ္ဆာန်အစာဆိပ်။ တိရစ္ဆာန်များ တစ်စုံတစ်ခု စားမိ၍ အစာအဆိပ်သင့်သော် ဆိပ်ဖလူးရွက် သတ္တုရည်ကို တိုက်ပါက အဆိပ်ပြေ၏။

ယားနာ။ ဆိပ်ဖလူးရွက်ကို ခွားနီနှင့်ကြိုတ်၍ လိမ်းပေးရသည်။

လည်ပင်းနာ။ ဆိပ်ဖလူးရွက်၊ ဝါးရွက်၊ သင်္ဘောသဖန်းရွက်တို့ကို ရောကြိုတ်၍ (၈)ရက်တိုင် လိမ်းပေးပါက လည်ပင်းနာပျောက်၏။

ဒက်။ ဦးခေါင်းတွင်ဖြစ်သည့် ဒက်နာ၊ ယားနာကို ဆိပ်ဖလူးစေ့ သွေးလိမ်းရသည်။

မြေဆိပ်။ မြေကိုက်ခံရလျှင် ဆိပ်ဖလူးအရွက် (သို့မဟုတ်) အခေါက် သတ္တုရည် သောက်ပါက မြေဆိပ် လျော့ကျ၏။

အအေးမိ။ ဆိပ်ဖလူးရွက်ကို ညက်စွာကြိုတ်၊ ထန်းလျက်နှင့်ရောကာ ကွမ်းသီးခန့် လုံးထားပါ။

အဖျားမတက်မီ တစ်နာရီခန့်က

ကြို၍ ထိုဆေးတစ်လုံးကို ရေခွေးနှင့် သောက်ပေးလျှင် အဖျားမတက်ဘဲ အအေးမိ ဖျားနာခြင်း ပျောက်ကင်း၏။

ကိုက်ခဲနာ။ အင်္ဂါကြီးငယ် ကိုက်ခဲသောရောဂါအတွက် ဆိပ်ဖလူးရွက်ကို ညက်စွာကြိုတ်ပြီး ရေခွေးနှင့်စိမ်ကာ သတ္တုရည်ညှစ်ယူပါ။

ထိုသတ္တုရည် (၁၂)ပဲသားနှင့် ချင်းစိမ်းသတ္တုရည် (၁၂)ပဲသား ရော၍ သကြားအနည်းငယ် စွက်ကာ နံနက်ည မှန်စွာ သောက်ပါက လေကြောင့်ဖြစ်သော အင်္ဂါကြီးငယ် ကိုက်ခဲနာကုသော ရောဂါ ပျောက်ကင်း၏။

အဆစ်အဆက်များ နာကျင်ကိုက်ပါလျှင် ဆိပ်ဖလူးရွက်ကို မီးအုံ၌ ကပ်ပေးခြင်း၊ ကျပ်ထုပ်ထိုးပေးခြင်း ပြုပါက သက်သာပျောက်ကင်းသွားသည်။

ဆေးသုတေသီ

စလင်း မြို့နယ်မှ

စလင်းမြို့နယ်မှ

ရေပိုကြီးဘုရားအောင်မြေ

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အောင်မြေများ အများအပြား ရှိပါသည်။ ပုဂံအောင်မြေ၊ ကုန်းဘောင်အောင်မြေ စသည်ဖြင့် ထင်ရှားသော အောင်မြေများ ရှိသလို မထင်ရှားသော အောင်မြေများလည်း အများအပြား ရှိပါသည်။

ထိုမထင်ရှားသေးသော အောင်မြေများတွင် စလင်းမြို့နယ်မှ ရေပိုကြီးဘုရားအောင်မြေကို တင်ပြသွားပါမည်။

ရေပိုကြီးဘုရား အောင်မြေသည် မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ဘက် (၆) မြို့နယ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ဘက် (၂) မြို့နယ်တွင် ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ဘက် (၂) မြို့နယ်တွင် ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ဘက် (၂) မြို့နယ်တွင် တည်ရှိပါသည်။

တို့တန်းက ရေပိုကြီးဘုရား၏ အဝန်းကျင်တွင် မနိကျည်းပင်၊ သစ်ပင်၊ ချင်းယားပင်၊ သန်းပင်၊ ဒဂုတ်ပင်၊ ကြောင်ဝါပင်၊ နတ်ပင်၊ သစ်ချိုပင်၊ နွားလဖျင်းပင်၊ ဘက်လက်ပင်၊ တမာပင်၊ ရှားစောင်းကြီးပင်၊ ဘောင်ပွဲပင်၊ တရော်ပင်၊

ကြက်ရိုးပင်နှင့် ထနောင်းပင် စသည့် မိုးခေါင်ရေရှားရပ်တွင် ပေါက်သော သစ်ပင်များ ပေါက်ရောက်ပါသည်။ ထိုတောထဲတွင် အလေ့ကျ ပေါက်သော မြက်များကို နွားမများ ကျောင်းကြပါသည်။ တောမှာ ကေ (၂၀၀၀) ကျော်ရှိပါသည်။

ထိုတောအလယ်တွင် ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသသည် တပည့် ကိုရင်၊ ကျောင်းသားများဖြင့် ကျောင်းထိုင်လျက် နေခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် လောကီဂန္ဓာရီလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနေပါသည်။ တရားဘာဝနာများကို လည်း အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကျင့်ကြံနေပါသည်။

အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့၊ အတတ်၊ ဆေးအတတ်နှင့် အဂ္ဂိရတ် အတတ်တို့ကိုလည်း လေ့လာ တတ်ကျွမ်းပါသည်။

နံနက် ဆွမ်းရေချမ်း၊ ည ရေချမ်းပန်းတို့ကို ဘုရားရှင်အား ပူဇော်လှူဒါန်းကာ ဝတ်မပျက်ဘဲ စရထာကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်လျက် သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူပါသည်။

ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ရေပိုတို့နှင့်

တောအလယ်တွင် သာယာ ကြည်နူး ဖွယ်ရှိပါသည်။

တစ်နေ့မှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ဦးသူတော်ကြီးတစ်ယောက် ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသထံ ရောက်လာပါသည်။ ဆရာတော်အား ဝတ်ချုရိုခိုးပြီး သူ၏ ဦးခေါင်း(ခေါင်းတုံး)မှ ဆံပင်များကို ရိတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာတော်သည် ဦးသူတော်ကြီးကို ဆံပင်ရိတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ပင် ဦးသူတော်ကြီးသည် ဆံပင်ရှည်လာတိုင်း ဆရာတော်ထံ ဆံပင်ရိတ် လာလေ့ရှိပါသည်။ သို့နှင့် ဆရာတော်သည် ဦးသူတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ပြဒါးရှင်လုံး ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာတော်သည် ရရှိသော ပြဒါးရှင်လုံးကို အာခံတွင်းမှာ ဝတ်၍ လိုရာခရီးကို သွားလာနိုင်ပါသည်။ နေ့လယ် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခါနီး ဆွမ်းပွဲပြင်ဆင်နေခိုက် ဆရာတော်သည် ပြဒါးရှင်လုံးကို ငုံကာ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် တောင်အရပ်တွင် ရှိသော မုန်းချောင်းကမ်းဆိပ်သို့ ရေချိုးတော်မူလေ့ ရှိပါသည်။

ဆွမ်းပွဲပြင်မပြီးမီ ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်တော်မူပါသည်။ ကျောင်းနှင့်

မုန်းချောင်းဆိပ်မှာ (၁၅)မိုင်ကျော် ဝေးကွာပါသည်။ ကျောင်းပေါ် ဆရာတော်ပြန်ရောက်စဉ်မှာ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ရေစကလေးများပင် မခြောက်သေးဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာတော်သည် မီးမလောင်အင်းများ စီရင်၍ ရေပဲကြီး၏ တိုင်အခြေများတွင် မြှုပ်နှံထားခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ကျောင်း၊ ကန်၊ ရေပဲကြီးတို့ကို စွန့်ကာ အတွင်းစခန်းသို့ ကြွမြန်းသွားပါသည်။

ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသ မရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ရေပဲတို့ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိသည့်အတွက် ရေကန်ကြီးမှာ တိမ်ကောသွားပါသည်။

ကျောင်းနှင့် ဘုရားမှာလည်း ပြုပြင်မှုမရှိသည့်အတွက် ပြိုကျ ပျက်စီးကုန်ပါသည်။ ရေပဲကြီးတစ်ဆောင်သာ ကျန်ရှိနေပါသည်။

မန်ကျည်းပင်ပုရွာ၊ မန်ကျည်းကုန်းရွာ၊ အင်းပုတ်ရွာ၊ ဖောင်းလင်းရွာ၊ ငွေတောင်ရွာ၊ လက်ပကန်ရွာနှင့် ကန်ရွာတို့မှ နွားကျောင်းသမားများသည် တစ်နှစ်ပတ်လည်း ရေပဲကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောထဲသို့ နွားကျောင်းကြပါသည်။

ယင်း နွားကျောင်းသမားများသည် ရေပဲကြီး၌ ဆုံကြပါသည်။ ရေပဲကြီး၌ နားခိုကြပါသည်။ မိုးတွင်းကာလများ၌ နွားကျောင်းသမားများသည် မိုးမိ၍ အဝတ်ရေစိုခြင်း၊ ချမ်းတုန်ခြင်း ဖြစ်ပါက ထင်းများ ရှာဖွေကာ ရေပဲကြီးပေါ်တွင် မီးမွှေးလှုံကြပါသည်။

သို့သော် ရေပဲကြီးကိုတော့ မီးမလောင်ပါ။ ဆရာတော်ဦးဥက္ကံသ စီရင်၍ မြှုပ်နှံထားခဲ့သော မီးမလောင်အင်းများကြောင့် ရေပဲကြီး မီးမလောင်

ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို ပတ်ဝန်းကျင်မှ ရွာသူရွာသားများ သိရှိကြပါသည်။

ထိုသို့ ရေပဲကြီး မီးမလောင်သည့်အတွက် ရေပဲကြီးကန်၊ ရေပဲကြီးကျောင်း၊ ရေပဲကြီးဘုရားဟု ရေပဲကြီးကို အထူးပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့မှာ လောကီပညာကျွမ်းကျင်သော ကွမ်းထမ်းရောင်းသမားများ ရေပဲကြီးသို့ ရောက်လာကြကာ နားခိုကြပါသည်။ ရေပဲကြီး၏ တိုင်ခြေများမှာ မီးမလောင်အင်းများ ရှိသည်ကို သိရှိကြပြီး ယင်းအင်းများကို ဖော်ယူသွားကြပါသည်။

အင်းများ ဖော်ယူပြီးနောက်ပိုင်း နွားကျောင်းသားများ ရေပဲကြီးပေါ်တွင် မီးမွှေးကြရာ ရေပဲကြီး မီးလောင်ပျက်စီးသွားပါသည်။

ထိုရေပဲကြီး၏ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် စိမ်းလန်းစိုပြည်လျက်ရှိသော ဝါးရုံပင်ကြီးရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုဝါးရုံပင်ကြီးကို သာမန်အားဖြင့် မတွေ့မမြင်ရပါ။ မျက်စိလည် လမ်းမှားမှ တွေ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အကယ်၍ မျက်စိလည်ပါက ဝါးရုံပင်ကို တွေ့ရမည်။ ဝါးရုံကိုင်းကို ချိုးကာ မြေပြင်ကို ဇောက်ထိုးစိုက်ပါ။ မျက်စိလည် ပျောက်မည်ဖြစ်သည်။ မျက်စိလည်ပျောက်လျှင် ဇောက်ထိုးစိုက်ထားသော ဝါးရုံကိုင်း၏ အောက်ရှိ မြေကြီးကို တူးပါက ငွေသားအစစ်တင်းတောင်းနှင့် (၉)တင်းရမည်ဟု

ဆိုပါသည်။ “မန်ကျည်းပင်ပုရွာ အရှေ့တောင် ခွေးတဟောင်း ဝါးရုံပင်ခြေရင်း ငွေကိုးတင်း” တဟောင်းစာဆိုလေးပင် ရှိခဲ့ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၅၀)ခန့်က လူ့တော်ကြီး ဦးဖီးကွက် စသည့် သဘာပညာရှင်များကပင် ထိုတဟောင်း စာကလေးကို ရွတ်ကာ...

‘ချမ်းသာချင်ကြရင် မန်ကျည်းပင်ပုရွာ အရှေ့တောင်အရပ်မှာ ဝါးရုံပင်ရှိတယ်။ ဝါးရုံပင်အောက်က ငွေကိုးတင်းကို တူးကြပါ’

ဟု ဇာတ်ပွဲ၊ ကရာတွင် ပြောဆိုခဲ့သည်ဟု ကြားသိရပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် (၁၉)နှစ်ခန့်က တောင်ရွာမှ ဦးမြသိန်း၊ ဒေါ်ဝါခင်သည် “ထိပေါက်ရင် ရေပဲကြီးဘုရားပြုပြင်မည်”ဟု အဓိဋ္ဌာန်ထိထိုးခဲ့ရာ ထိဆုလေး ပေါက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော ဘုရားပြုအုတ်ပုံကို ရှင်းလင်းပြီး တောင်ပြည့်ဘုရား တည်ခဲ့ပါသည်။

ရုံပင်ကန်ကျေးရွာမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ယောက် ရေပဲကြီးဘုရားလမ်း ပြုရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ထိထိုးခဲ့ရာ ထိဆုလေး ခဲ့ပါသည်။ ထိဆုလေးပေါက်သည့် ရေပဲကြီးဘုရားမှ အနောက်တည်သည့် မဲလီဆည် လက်တံမြောင်းဆွဲသစ်ပင်၊ ချုံပင်များ ရှင်းလင်း၍ ဖောက်ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါတွင် ရေပဲကြီးဘုရား ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ ယခင်အခါက သစ်ပင်၊ ချုံပင်များ မရှိတော့ပါ။

အင်းများနှင့် လယ်ကွင်းများ ဖြစ်ပေါ်
နိုင်ပါသည်။ တိမ်ကောသွားသော ကန်
အရာကိုလည်း ပြန်လည် ဆည်ဖို့ကြံပါ
သည်။ ကျောင်းကိုလည်း အများ
အားဖြင့် ပေါင်းစု ဆောက်လုပ်
ထားပါသည်။

ယင်းကျောင်းတော်တွင် ငွေတောင်
ပူဇော် ဆရာတော်တစ်ပါး သီတင်း
သုံးနေတော်မူပါသည်။

ဂန္ဓာရီလမ်းကို လျှောက်လှမ်းသော
အလယ်များ လာရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
ဆရာ ကျင့်ဆောင်ကြပါသည်။ ထို
အခါ ကျင့်စဉ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းသွား
သော ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသနှင့်တကွ
ဆည်မုန်းချက်ကို အောင်မြင်ခဲ့သော
ဆရာဒကာ၊ လမ်းဒကာ၊ ဂန္ဓာရီလမ်း
ဒကာ လျှောက်လှမ်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏
အောင်မြင်မှုကို ထောက်ရှုကာ မိမိတို့၏
ဆည်ရွယ်ချက်၊ အဓိဋ္ဌာန်ချက်များ
အောင်မြင်စေရန် ဇရပ်ကြီးဘုရား
အောင်မြေသို့ ကြွရောက် ကျင့်ဆောင်
ပေးကြောင်း ရေးသား တင်ပြအပ်ပါ
သည်။

စလင်းဦးနယ်အတွင်းရှိ ဇရပ်ကြီး
ဘုရားအောင်မြေမှ အောင်ဓာတ်
များ ရရှိကြပါစေ။

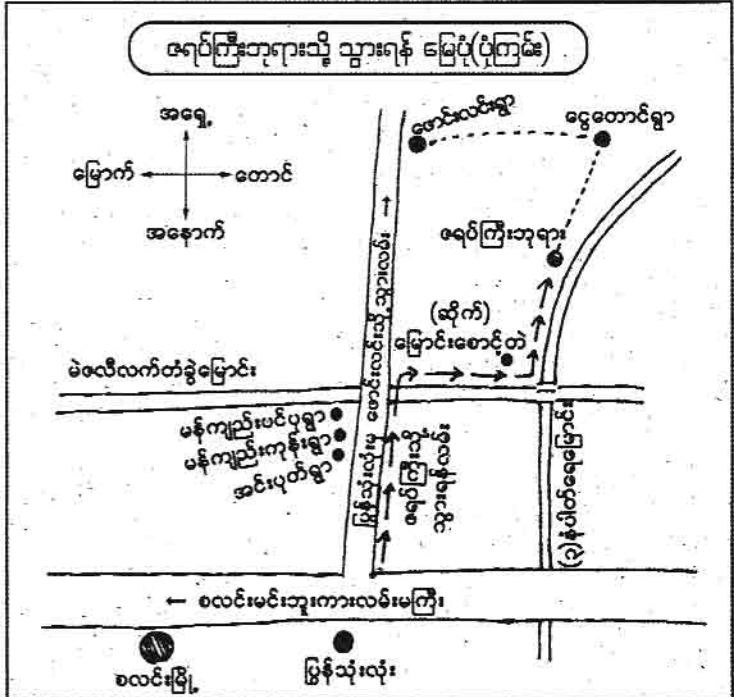
***

ဦးဥက္ကံသနှင့်
ဦးနယ်အတွင်းအောက်ပိုင်းအရပ်မှ လာ
သောပုဂ္ဂိုလ်များ ပုံပါအတိုင်း
အနီးအနား-မင်းဘူး-စလင်း ကားကို
အားပေး ပြန်သုံးလုံးတွင် ဆင်းပါ။
ဦးနယ်အတွင်းအထက်ပိုင်းအရပ်မှ လာ
သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပုံပြပါအတိုင်း
အလေး-ချောက်-စလင်း ကားကို စီး
စလင်းဦးသို့ရောက်လျှင် ပြန်သုံး
သို့ရောက်သော ကားကို တစ်ဆင့်
ဖြင့် ပြန်သုံးလုံးကို ဆင်းပါ။

ပြန်သုံးလုံးမှ အရှေ့အရပ်သို့ သွား
သော ကားလမ်းအတိုင်း မန်ကျည်းပင်
ပုရွာသို့ အရောက်လာပါ။ မန်ကျည်းပင်
ပုရွာမှတစ်ဆင့် မဲဇလီဆည် လက်တံခွဲ
မြောင်းပေါင်အတိုင်း တောင်ဘက်ကို
လာခဲ့ပါက (ဆိုက်)ခေါ် ဆည်မြောင်း
စောင့်ရှောက်ရေးတဲကို ရောက်ပါလိမ့်
မည်။ ယင်းဆိုက်မှ (၃)နံပါတ် ရေ
မြောင်းပေါင်အတိုင်း အရှေ့ကိုလာလျှင်
ဇရပ်ကြီးဘုရားအောင်မြေကို တွေ့ရ

ပါလိမ့်မည်။
မှတ်ချက်။။ မြေပုံ၌ ပြထားသော
မြားများသည် ပြန်သုံးလုံးမှ ဇရပ်
ကြီးဘုရားသို့သွားရန် ညွှန်ပြထား
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လိုရာဆန္ဒ ပြည့်စုံကြပါစေ။

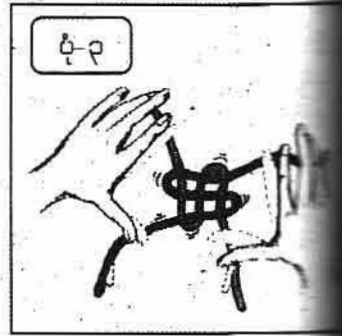
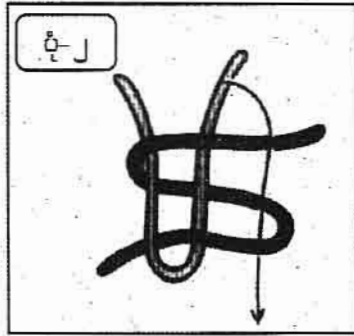
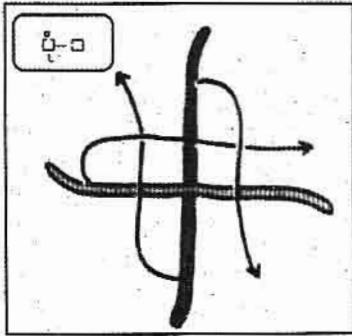
စာရွှေသူ သူဟောသီ ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့ဒေသတွင် လျှို့ဝှက်သော အရိယာအောင်မြေ၊ ဝိဇ္ဇာရေအောင်မြေ
များရှိပါက ကျင့်စဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များ အကျိုးငှာ ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့
လမ်းညွှန်များ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခင်လမှ အဆက်

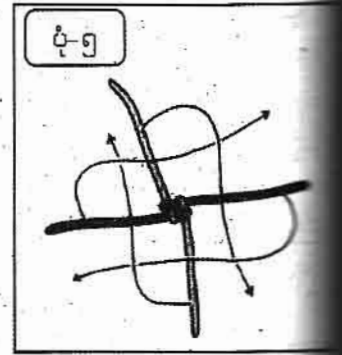
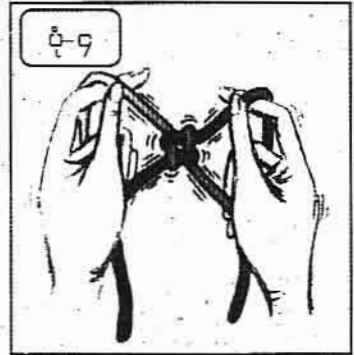
အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၉၀)

寿龟结

Shou Gui Jie

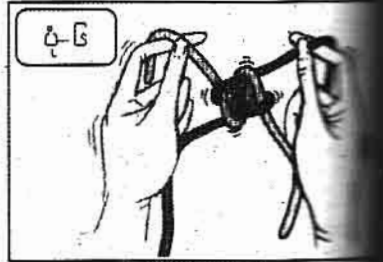
ရှို့ ကွေး ကျဲ

သက်ရှည်လိပ်ကြိုးထုံး

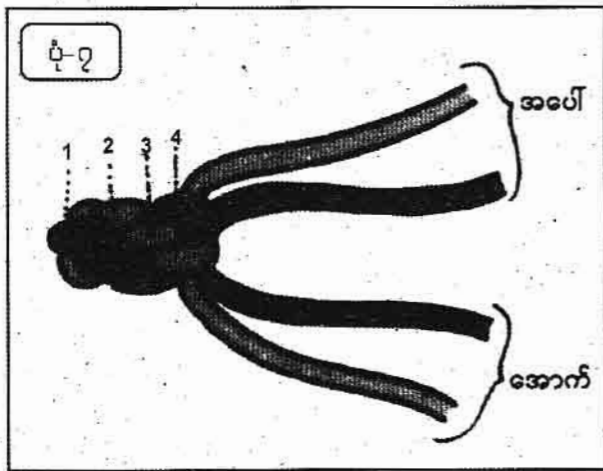

ဒေတာပုရာက်များတွင် သက်တမ်း
နှစ်ပေါင်း ရာထောင်ရှိ၍ အသက်ရှင်နေနိုင်

ပုဂ္ဂိုလ်

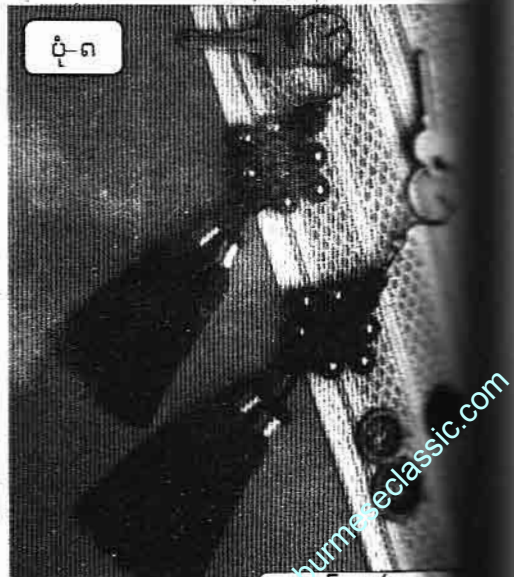

တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၉၀)

သက်ရှည်လိပ်ကြိုးထုံး သောကွင်းများ

၂၀၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

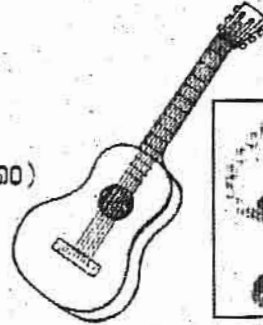
စာမျက်နှာ (၂၇)

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ဂီတ

အိမ်မက်ရှင်မယ် (၈၀)

လက်ခံရေးရာ

吉他 JíTā ကီးထား ဂီတာ

◉ ဂီတာကိုမြင်မက်ခြင်းသည် နှလုံးသားရေးရာ နှင့် သက်ဆိုင်ပါသည်။

✦ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူက မြင်မက်လျှင်...

အချစ်ကို တွေ့ရှိမည်။ ချစ်သူတွေ့မည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

သားသမီး တိုးပွားမည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

ဇနီးသည်၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု ခံစားရမည်။ သို့မဟုတ် သံယောဇဉ်အသစ် တွေ့နိုင်သည်။

✦ ချစ်ဖော်ရည်းစားရှိပြီးသူက မြင်မက်လျှင်...

ချစ်သူနှင့် အတူတကွ တွေ့ဆုံကြည့်နူးခွင့် ရတတ်သည်။

◉ ကြီးပြတ်နေသော ဂီတာသို့မဟုတ် ကွဲအက်နေသော ဂီတာကို မြင်မက်လျှင်ကား အထီးကျန်နေရတတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

ဇနီးသည်နှင့် စိတ်သဘောထား ကွဲလွဲနေမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်ပါက...

ခင်ပွန်းသည်၏ ငြိုးငြင်အပြစ်တင်ခြင်း ခံရကိန်း ရှိသည်။

✦ လူဖျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

ပြောဆို စေ့စပ်ကမ်းလှမ်းမှုများ အဆင်မပြေပါ။

✦ အဖျိုက မြင်မက်လျှင်...
ယောက်ျားများ၏ လျစ်လျူပြုခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ချစ်သူရည်းစားရှိသူက မြင်မက်လျှင်...

ပစ်ပယ်ချွန်ရစ်ခြင်း ခံရတတ်သည်။

◉ ဂီတာတီး၍ သီချင်းဆိုသည်ဟု မက်လျှင် ပျော်ရွှင်စရာနိမိတ် ဖြစ်သည်။

✦ အဖျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ရသည့် ခင်ပွန်းနှင့် ဖူးစာဆုံမည်။

✦ လူဖျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

စိတ်သဘောတိုက်ဆိုင်သည့် ဇနီးကောင်း ရရှိမည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

မိသားစုအတွင်း သူမိလ သာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ မိသားစု တစ်စုလုံး ပျော်ရွှင် ပျော်မြူးကြမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ကျန်းမာသန်စွမ်း၍ ချောမောလှပသည့် သားယောက်ျားလေး ဖွားမည်။

✦ ရပ်ဝေးမြေခြားတွင် စိပွားရှာနေသူက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေးပြည့်စုံစွာနှင့် ပြည်တော်ပြန် မျက်နှာပန်းလှ၍ ကြင်ယာ ဘဝဖော်ပါရရှိမည်။

♫ 竹 床 床 竹 床 竹 床 Shōu Shi

◉ လက်ဝတ်ဆန်ဆာကို မြင်မက်ခြင်းသည် ကြွယ်ချမ်းသာညှိနိမိတ် ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက လက်ဝတ်တန်ဆာကို မြင်မက်ပါက...

မိသားစု စိပ်ပြည်ပိုလှံစွာ စားသောက်သုံးစွဲနိုင်မည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည် အလုပ်အကိုင် စီးပွားတိုးတက်ကြီးပွားမည်။

✦ မိန်းမဖျိုက မြင်မက်ပါက...

ငွေကြေးပြည့်စုံသော အမျိုးသားနှင့် လက်ဆက်ရမည်။

✦ ယောက်ျားဖျိုက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေးများများစားစား ဝင်ကိန်း ရှိသည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

စားရိတ်စားခ အကုန်အကျ နည်းပါးသက်သာမည်။

✦ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းသူက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကုန်ကြေးကျများစွာဖြင့် ကုသရပြီးနောက် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

အစား ပြန်ရမည်။

✦ အချစ်အနှောင်ခံရသူ၊ အကြပ်အတည်းကြုံနေရသူက မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ လွတ်မြောက် ပြေလည်သွားမည်။

✦ အိမ်ထောင်နှင့် ကွဲကွာပြုတ်စဲနေသူက မြင်မက်လျှင်...

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်ပင် ထူဖြစ်မည်။

☉ မကိုဇ်ရပ်တွဲတန်ဆာကို မြင်မက်ခြင်းကား နိမိတ်ပကောင်းလှပါ။

(ဘုရင်မင်းများ သုံးဆောင်သည့် မကိုဇ်၊ ဗောင်းတော်၊ သရဖူ၊ သင်းကျစ် စသည့် ဦးခေါင်းထက် အဆင်တန်ဆာနှင့် ရင်ဖွဲ့၊ လည်စီး၊ ပုခုံးထောက်၊ လက်ကြပ် စသည့် တော်ဝင် အသုံးအဆောင်များကို ဆိုလို၍ နတ်ဒေဝတာများ၏ အသုံးအဆောင်များလည်း ပါဝင်သည်။)

✦ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်... ဇနီးသို့မဟုတ် ချစ်သူ၊ သံယောဇဉ် ကြီးမားသူ လောကကြီးမှ စွန့်ခွာသွား တော့မည်ဟု သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

✦ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်... ခင်ပွန်းသည် သို့မဟုတ် ခိုခို အားထားရသူက အခက်အခဲကြီးမား စွာ ရင်ဆိုင်ရမည်။ သို့မဟုတ် ထိုသူ ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းမည်။

✦ မင်းညီမင်းသား၊ ရာထူးအာဏာ ကြီးမြင့်သူက မြင်မက်လျှင်... သြဇာတိက္ကမ ကြီးမားမည်။

✦ ခရီးသွားနေစဉ် မြင်မက်ပါက... ရည်မှန်းချက် မအောင်မြင်၊ အဖြူ ရောင်အပြန်ခရီး၊ (အကျိုးမဲ့ အချဉ်း အနီး လှည့်ပြန်လာခြင်း)ဖြစ်မည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက် ပါက...

ဆေးဝါးမတွေ့ဘဲ ရောဂါဝေဒနာ ကြာရှည်နေရတတ်သည်။ သို့မဟုတ် ဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရမည်။

✦ ရပ်ဝေးမြေခြား စီးပွားရှာနေသူ က မြင်မက်ပါက...

ခိုကိုးရာမဲ့ အတိဒုက္ခရောက်ရက်နိုး ရှိသည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... ကုန်ပစ္စည်းများ လေလွင့် ဆုံးရှုံး

နိုင်သည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

လယ်ယာမြေအတွက် စိုးရိမ် ပူပန် ရတတ်သည်။

✦ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်... အကျိုးဆောင်ပေးသည့်အမှု ရှုံးနိမ့် မည်။

☉ လက်ဝတ်တန်ဆာတစ်ခု သို့မဟုတ် လက် ဝတ်တန်ဆာများကို တစ်ပါးသူတစ်ဦးက ခိုးယူသွားသည်ဟု မြင်မက်လျှင်ကား ကောင်း သောနိမိတ် ဖြစ်သည်။

ယောက်ျားမိန်းမ လူကြီးလူငယ် (男 女 老 少) နန်းစွဲလောင်ရောက် (Nán nǚ lǎo shào = ကျားမ ယိုးဒယျ၊ ကျားမကြီးငယ်၊ ကျားမရွေး၊ ခေါင်း ဖြူ၊ ခေါင်းမည်း မကျန် လူအားလုံး ကို ခြံငုံရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။) မရွေး ဤအိမ်မက်ကို မြင်မက်ပါက ငွေကြေး လာဘ်လာဘာဆိုင်ရာ လှပသော စိတ် ကူးအိမ်မက်များ အကောင်အထည် ဖော်လာမည်။

☯ 水 Xiǎng Shuǐ ရှင်ရွှေ ရေငွေ

☉ ရေမွှေးနံ့ ရှုရှိုက်ရသည်ကို မြင်မက်ခြင်းဟု ကောင်းမွန်နစ်လို့ဖွယ်အိမ်မက် ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သူက မြင် မက်ပါလျှင်...

ဝင်ငွေတိုးပွားမည့် နိမိတ်ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ရှင်မက ရေမွှေးနံ့ရသည်ဟု မြင်မက်ပါက...

ခင်ပွန်းသည်အပေါ် အချစ်တိုးပွား မည်။ ခင်ပွန်းသည်၏ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ခြင်းခံရဖွယ် ရှိသည်။

✦ အဖျိုလူဖျို အိမ်ထောင်မဲ့သူက

ရေမွှေးနံ့ ရှုရှိုက်ရသည်ဟု မြင် မက်လျှင်ကား...

မကောင်းလှပါ။ မိမိတစ်ကိုယ်တည်း မိမိအရိပ်နှင့်သာ အဖော်ပြုနေရမည်။ (အထီးကျန်စွာ နေထိုင်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။)

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်ကား... ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း တိုးတက် ရရှိမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်... သီးနှံအထွက်တိုး၍ ဈေးကောင်း ရနိုင်သည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်ကား...

ဖြေဆိုထားသည့် စာမေးပွဲများ အခက်အခဲမရှိ ဖြေဆိုအောင်မြင်မည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... လမ်းခရီး အစဉ်ပြေချောမွေ့မည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါ က...

ဝေဒနာ ပြင်းထန်တတ်သည်။

✦ အမှုတဘောင် ရင်ဆိုင်ရသူက မြင်မက်လျှင်...

ကူညီသူ ပေါ်ပေါက်မည်။

✦ ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်နေသူက မြင်မက်လျှင်...

ပြည်တော်ပြန်ခရီး မဝေးတော့ပြီ။

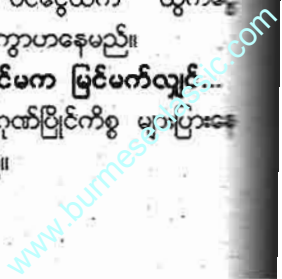
☉ မိမိ၏ အကျိုး အဝတ်အစားတို့အား ရေမွှေး ဖျန်းရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အသုံးစားနိုင် ကြီးမား ဖန်ပုံနေတတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

မိသားစု ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေ ပမာဏ ကွာဟနေမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ကိစ္စ များပြားနေ တတ်သည်။

✦ အပျိုလူပျို အိမ်ထောင်မရှိသူက မြင်မက်လျှင်ကား...

အချစ်အတွက် အရှက်တကွ အကျိုး နည်းဖြစ်ရကိန်း ရှိ၏။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်ပါက...

ပညာရေးတွင် စိတ်ဝင်စားမှု နည်း ပါးနေမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခရီးစားရိတ်မလုံလောက်၍ ဒုက္ခ ရောက်ရတတ်သည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက် လျှင်...

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရောဂါ ကျွမ်းသွား နိုင်သည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ကြီးမားစွာ ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

သီးနှံအထွက်လျော့၍ ဈေးကောင်း မရတတ်ပေ။

✦ ဝန်ထမ်းက မြင်မက်လျှင်...

ရာထူး တိုးလိမ့်မည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

အိမ်ထောင်ရေးသူပဲ ပြည့်စုံမည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည် ချစ်မြတ်နိုးခြင်းခံရ မည်။

✦ အပျိုလူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

သံယောဇဉ်တွယ်စရာ ဘဝအဖော် ခုကိန်း ရှိသည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ဆုံးရှုံးမှုများ အစားထိုး ပြန်ရမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

လယ်ယာပိုင်ဆိုင်မှု တိုးပွားမည်။

✦ ခရီးသွားနေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခရီးဖော်ကောင်း ရရှိမည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူ မြင်မက် လျှင်...

ဆေးဝါးတွေ၍ နာလန်ထူနိုင်မည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ အလွယ်တကူ အောင် မြင်မည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

အဝတ်အစားကို ရေမွှေး ဖျန်းရသည်ဟု မက်လျှင်...

ချောမောလှပသော သားရတနာ ဖွားမြင်မည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

လူနေမှုအဆင့်အတန်း တိုးတက် မြင့်မား၍ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တိုးပွားမည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

လူချစ်လူခင် ပေါများမည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

မိမိကိုယ်တိုင် လာဘ်လာဘ ခွင်လန်းသည်သာမက ဆွေမျိုး မိတ်သဟ်များလည်း ကောင်းကျိုး ခံစားရလိမ့်မည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၂၀၄) မှ အဆက်

သော လိပ်စာကို အလှူပြု ဖော်ပြလေ့ ရှိကြသည်။

သူခစည်းစိမ်နှင့် သက်ရှည်ကျန်းမာ မြင်ကို မင်္ဂလာသုံးပါးအဖြစ် သတ်မှတ် ကြလေရာ အသက်ရှည်သော လိပ်ပုံစံ ကြီးထုံးနည်းကို မင်္ဂလာပြည့်ဝစေ သော အဆင်တန်ဆာအဖြစ် ပွဲတော် နေ့များ အခမ်းအနား ပွဲလမ်းသဘင်တို့ တွင်သာမက နာမကျန်းဖြစ်နေသူအား လည်း ပြန်လည် ကျန်းမာ နာလန်ထူ လာစေရန် ဆုတောင်းသည်အနေဖြင့် လက်ဆောင်ပေးလေ့ ရှိကြလေသည်။

ပုံ(၁) တွင် ကြိုးနှစ်ချောင်းကို အပေါင်းလက္ခဏာပုံစံ ထပ်၍ မြားပြသည့်အတိုင်း ထုံးနှောင် ပါ။ ပုံ(၂)အတိုင်း ရရှိအောင် ထုံးပါ။

ပုံ(၂) ရလာသော ကြိုးထုံးအစကို မြားအတိုင်း တစ်ပင်ကျော် တစ်ပင်ချ ထိုးသွားပါ။

ပုံ(၃) ကြိုးပေါ်ချ၍ တင်းတင်းရင်း ရင်းဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပါ။

ပုံ(၄) ပါ လက်ဟန်အတိုင်း ကိုင်တွယ် ၍ ကြိုးထုံးကျစ်လျစ်အောင် ဆွဲ၍ တင်းပါ။

ပုံ(၅) မြားပြသည့်အတိုင်း ဒုတိယ အကြိမ် ထပ်၍ လုံးချည်ပါ။

ပုံ(၆) လေးဖက်ညီအောင် ဆွဲ၍ ညှိပါ။

ပုံ(၇) အပေါ်နှစ်ချောင်း အောက်နှစ် ချောင်းစီ အမှတ်စဉ် ဖြထား သည့် ကွင်းများတွင်းလျှို၍ လေးငါးထပ်မျှ ထပ်မံ ထုံးချည် ပါ။

သော်ကြယ်များသိ၍ အောက်ကြိုးစ တစ်ခုစီကို အခြားကြိုးစများနှင့် စုပေါင်း ကာ ပန်းပွားပြုလုပ်ပါ။ ပုံ(၈)သက် ရှည်လိပ်ကြိုးထုံးကို သော့ကွင်းအဖြစ် သုံးထားပုံဖြစ်သည်။

ဟုလျှင်းစီ

တောခံပင်သည် ခြောက်သွေ့သော အရပ်များနှင့် တောင်ကုန်းဒေသတို့တွင် ပေါက်ရောက်လေ့ရှိရာ ဆေးကျမ်းများတွင် **ခံပင်(အမ)**ဟု ဖော်ပြထားသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် စစ်ကိုင်း၊ မုံရွာ ခရိုင်များတွင် များစွာ တွေ့ရတတ်သည်။ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ် မင်းကန်ဆရာတော် ပြုစုတည်ထောင်တော်မူခဲ့သည့် ချောင်းပုံကန်တောရတွင် တောခံပင်ခေါ်ခံပင်အမများ ပေါက်ရောက်သီးပွင့်နေသည်ကို မှတ်တမ်းပြုခဲ့သည်။ **တောခံ သို့မဟုတ် ခံတော်ဟုလည်း ခေါ်ကြောင်း သိရသည်။**

အပင်မှာ ဆူးပါရှိ၍ ခံပင်(အဖို)ထက် သေးငယ်ကြသည်။ အသီးနုစဉ် အစိမ်းရောင်ရှိ၍ ရင့်မှည့်သောအခါ နီညိုရောင်မှအမည်းရောင်အဖြစ် ပြောင်းသွားသည်။

တောခံပင်၏ အတွင်းသား အနှစ်သည် ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်းကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။ ဝမ်းနုတ်ဆေးအဖြစ်လည်း သုံးနိုင်သည်။ များစွာစားမိပါက ဝမ်းလွန်၍ အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည်။

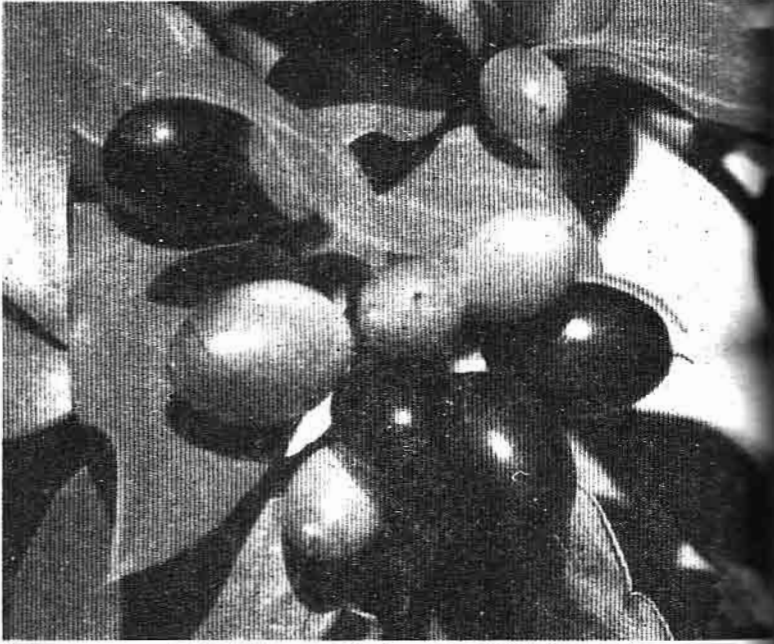
ကိုက်ခဲနာကျင်သောအဖျား။ အဆစ်အမျက်ကိုက်ခဲနာကျင်၍ ဖျားလျှင် တောခံပင်အမြစ်ကို သွေး၍ သောက်နိုင်သည်။

အနာပိုးကျခြင်း။ ကျွဲ၊ နွား တိရစ္ဆာန်များ၌ပေါက်သော အနာများတွင် ပိုးကျခဲ့သော် တောခံပင်အမြစ် သွေး၍ လိမ်းကျံပေးပါက ပိုးသေ၍ အသားနုမြန်စွာတက်၏။

မြွေအန္တရာယ်။ မြွေများ ထူထပ်ပေါများသော ဒေသ၌ တောခံပင်များကို စိုက်ပျိုးထားပါက **မြွေများ လာရောက် နှောင့်ယှက်ခြင်း အန္တရာယ် မှ ကင်းဝေးစေသည်။**

မြွေတွင်းများတွင် တောခံပင်အမြစ်ကို ချထားခဲ့ပါက မြွေများ မဆိုအောင်းနိုင်ဘဲ ထွက်ပြေး၏။

၂၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ခံတော် (သို့) တောခံ (သို့) ခံပင်(အမ) အသီးများ

တောခံပင်၏ ဆေးကျမ်း

မြွေဆိပ်။ မြွေဆိပ်တက်သောသူအား နုလုံးအနီးတစ်ဝိုက် နေရာကို ချန်လှပ်၍ ကျန်သော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့၌ တောခံပင်အမြစ်ကို ရေနှင့် သွေး၍ လိမ်းပေးပါက မြွေဆိပ်ပြေပျောက်၍ ချမ်းသာပျောက်ကင်း၏။

(အရှင်နာသိန်၏ ပုံပြဆေးအတ်တန် ပထမတွဲ၊ စာမျက်နှာ-၁၃၃)

ချောင်းပုံကန်တောရမ္မ တောခံပင်

ဤသို့လျှင် ဆေးကျမ်းအရ အသုံးဝင်သည့်အပြင် မေတ္တာကရုဏာကြီးမားတော်မူ ဆရာတော် ဦးမာယိန္ဒ၏ **“ချောင်းပုံကန်”** တောရတွင် ထူးထူးခြားခြား စိမ်းလန်းစိုပြည်စွာ ပွင့်သီးနေသည့် တောခံသီးခေါ် ခံတော်သီးမှာ ပို၍ ဆေးဖက်ဝင်သည် ဆိုကြသည်။

တောရသို့ ရောက်လာသူတိုင်း အသီးမှည့် တစ်လုံးမျှ မြို့ဝါးခြင်းဖြင့်

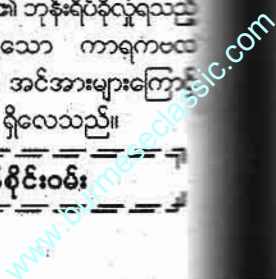
ရေငတ်ပြေ အမောအပန်းပြေကာ ခံစားနေရသော အာဂန္တုဒေဒနာများ ပျောက်ကွယ်သက်သာကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

တောရအမည် ချောင်းပုံကန်နှင့် ခံသီးတို့မှာ တနင်္လာနံတူချင်းဖြစ်ရာ ဓာတ်တူနံတူ ဆေးဖက်ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးမာယိန္ဒမှာ နံတော်ကြာသပတေးဖြစ်ရာ **ဂဗ္ဘေ** ပထဝီမိတ်ဆောင်လျက် တည်တံ့နိုင်မြဲခြင်း အဖြစ်ကို ပေးစွမ်းသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတောရမှ ခံပင်ကပို၍ ဆေးစွမ်းထက်သည် ဆိုခြင်းမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ဘုန်းရိပ်ခိုလှူရသည့် အပြင် ဤသို့သော ကာရကထေအထောက်အပံ့ အင်အားများကြောင့် ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

၎င်းအား ခွန်စိုင်းဝမ်း

သိဒ္ဓိအောင်ရုံက

စာရေးသူမှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်သူ သုတေသီတစ်ဦးပီပီ ပိတုန်းအကြောင်း သိကောင်းစရာများကို စာဖတ်သူများအား မျှဝေ အသိပေးလိုတဲ့ ဆန္ဒနဲ့အညီ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အင်းအိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့၊ ဓာတ်လုံးကဲ့သို့ အဆောင်များစွာ ရှိတဲ့နည်းတူ လူတိုင်းအတွက် အစွမ်းထက်တဲ့ ပိတုန်းအဆောင်လဲ တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် **“ပြဒါ၊ ပိတုန်း၊ အများသုံး”** ဟူ၍ ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်မှ အမိန့်ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

ရှေးအခါက လောကီဝိဇ္ဇာရေပညာ ရှင်များသည် ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းများအား အတိုက်အခိုက် ကိစ္စများ၌ အောင်မြင်စေရန် ရည်သန်၍ **ပိတုန်းရုပ်ခံသော (ဘမယာသန)** ပလ္လင်ထားရှိရာ၌ ကျင်းပပြီး ပလ္လင်ပေါ်မှ **အမိန့်တော်ပြန်တမ်းများ ထုတ်ပြန်ခဲ့ဖူးကြောင်းလဲ** မှတ်သားရပါတယ်။

ပိတုန်းရုပ်ကလေး စီရင်တဲ့အခါမှာ စီရင်ရမယ့်နေ့ အချိန်အခါနဲ့ နေရာဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ တစ်နှစ်ကို တစ်ကြိမ်သာ လုပ်ခွင့်ရှိပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှာ နှစ်ကြိမ်ခန့် စီရင်ချိန် ရပါတယ်။

ဇီဝိတုန်းအဆောင် ဖြစ်လျှင်လည်း လှည့်ပန်းထောင်း (ဘကရီ)ကို ပိတုန်းရုပ်ထု မြှုပ်နှံ အစွမ်းထက်တဲ့ အစီအမံများကို ထည့်ပြီး ယိုင်းသားနဲ့ မြှုပ်နှံတင်ရပါမယ်။

အဲဒီလို စီမံပြီးတဲ့ ပိတုန်းကလေးတွေကို သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ နဝင်းပွဲ၊ ပဋ္ဌာန်းပွဲတွေ ထည့်ခြင်း စတဲ့ အစီအရင်များကို ပြုရပါတယ်။

ပိတုန်းကလေးတွေဟာ မိမိအတွက် အသက်၊ အိုးအိမ်၊ စည်းစိမ်၊ ဂုဏ်သိန်း၊

ပိတုန်းဆောင်ကြ

ဆရာ ခင်ကြီးဖျော်မှ (ပထမီ) (ဘီအေ၊ အာရ်အယ်လ်)

ရာထူး၊ ငွေကြေးနဲ့ မိသားစုကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ ပြိုကွဲအောင် အဓမ္မကြံစည်တိုက်ခိုက် လုနိုက်ယူတာ မှန်သမျှကို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ပြီးသားပါ။

အဲသလို အန္တရာယ်ဘေး ဥပဒ်ဘေးတွေ ကင်းဝေးနေမယ်ဆိုရင်တော့ သင့်ဘဝအတွက် စီးပွားရေးကို ကြိုက်သလို ရှာရင် အောင်မြင်ပြီပေါ့။

ဒါကြောင့် ပိတုန်းကို ကျကျနန စီရင်ထားမယ်ဆိုရင် ဒီကောင်က တန်ပြန်တိုက်ခိုက်သူပဲ။ သူက မြေဟောက်လိုမျိုး လာမထိနဲ့ တိုက်ခိုက်မှု ပြင်းထန်ရင် ပြင်းထန်သလောက် သူ့ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုကလဲ ကြောက်စမန်းလိလိ ပါပဲ။

ဒီပိတုန်းအဆောင်ဟာ ဓားပြအတွက်ချည်း ကာကွယ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အကြမ်းဖက်သမား ရန်သူကိုလဲ ကာကွယ်ပြီးသားပါ။

ကိုယ့်ကို ရန်ပြုလာမယ့် ရန်သူ မပြောနဲ့၊ စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ပယောဂတိုက် စတဲ့ အားလုံးကို

အပြတ်နိုင်နင်း တိုက်ဖျက်ပစ်မယ့် အကောင်ဖြစ်တယ်။ ဘာရန်မှ ကြောက်စရာမလို လက်တွေ့ စမ်းကြည့်မှ သိမှာပါ။

အကြောင်း ပေါ်လာရင်တော့ အစစအရာရာ စောင့်ရှောက်ပါလို့ ရွှေပိတုန်းကို ဂါထာနဲ့နီးပြီး အမိန့်ပေးပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ဘက်က အမှန်အကန်ဖြစ်ဖို့ တော့ လိုတယ်။

ကိုယ်က မှန်ပါလျက်နဲ့ မတရားသဖြင့် အဓမ္မလုပ်လာခဲ့လို့ကတော့ စိန်ခေါ်ရင် တိမ်ပေါ်ထိလိုက်မယ့် အကောင်မျိုးပဲ။ ကိုယ်က မမှန်လို့ကတော့ ဘာမှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။

* * *

မှတ်ချက် ။ ။ ပိတုန်းအဆောင် ရှိသူတိုင်း မိမိတို့ ပိတုန်းကို ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေရက်များတွင် ဝတ်မုံပါသော ပန်းနှင့် ပွားညှင်ကို ကျွေးကြည့်ပါ။ စရထအား မှား

www.burmeseclassic.com

ခွေးလှေးယားသီး အနက်နှင့် အဖြူ

စိုက်ပျိုးနည်းနှင့် စားသုံးနည်း

မေတ္တာ
(တောင်ငူ)

မနစ်ကတည်းက စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးစိုးတင့်(ရှေ့နေ)က တောင်ငူမြို့ရှိ ရှမ်းဝတီးကျေးရွာ တွင် ခွေးလှေးယားသီးအနက်ကို စိုက်ပျိုးစားသုံးနေသော မိသားစု တစ်စုရှိကြောင်း၊ ခွေးလှေးယားသီး အနက်မှာ အလွန်အစွမ်းထက်သော အသီးတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး ခွေးလှေးယား သီးအဝါလို မယားဘဲ ဆေးဖက် လည်းဝင်ကြောင်း၊ အဆိုပါ စားသုံး နေသော မိသားစုမှာ ရောဂါဘယများ ကင်းရှင်းပြီး တစ်မိသားစုလုံး ကျန်းမာ ရှင်လန်း တက်ကြွနေကြကြောင်း ပြော ကြားခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်ကတည်းက စာရေးသူ စိတ် ဝင်စားခဲ့သော ခွေးလှေးယားသီးအနက် အကြောင်းကို သိလိုလှသဖြင့် ယခုနစ် မိုးဦးစမှာ ရှမ်းဝတီးကျေးရွာသို့ သွားရန် ဦးစိုးတင့်ကို ပြောကြည့်ရာ မိုင်ဒါကွင်း အတက်နားတွင် နေထိုင်သော ဦးထွန်း အောင်ထံတွင် အပင်စိုက်ထားပြီး ဖြစ်ကြောင်း အသီးသီးမှ သွားကြရန် ဦးစိုးတင့်က ပြောပါသည်။

စာရေးသူလည်း စောင့်ဆိုင်းလာခဲ့ ရာ (၆-၁၁-၁၁)နေ့မှာတော့ အိမ်နီး ချင်း ဘဉာဏ်၏ စိုက်ပျိုးရေးခြံတွင် ရှိနိုင်သည်ထင်ပြီး သွားခဲ့ပါသည်။ (ဘဉာဏ်နှင့် ဦးထွန်းအောင်တို့မှာ မိတ်ဆွေရင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။)

ဘဉာဏ်က သူ စိုက်ပျိုးထားသော ခွေးလှေးယားအနက်ပင်များ မရှင် ကြောင်း၊ ဦးထွန်းအောင်ထံတွင် စိုက် ပျိုးထားပြီး အသီးများ သီးနေပြီဖြစ် ကြောင်း ပြောကြားပြီး သူ့တွင် ကျန်ရှိ နေသော ခွေးလှေးယားသီး အနက်စေ့ များထဲမှ မျိုးစေ့ (၂)စေ့ကို စာရေးသူ အား ပေးပြီး ခွေးလှေးယားသီးအနက်

◆ ခွေးလှေးယားသီး အနက် အပင် အမြင့် အသီး

www.burmeseclassic.com

◆ နွယ်ဝင်ကွင်းသို့ ဖြစ်နေသော ခွေးလှေးယားအနက်ပင်

◆ ခွေးလှေးယားသီး အနက်ပင်

အကြောင်းကို သူ သိသလောက် ပြော ပြပေးပါသည်။

(၇-၁၁-၁၁)နေ့မှာတော့ ဦးစိုးတင့် နှင့်အတူ ဦးထွန်းအောင်အိမ်သို့ ရောက် ခဲ့ပါသည်။ ဦးထွန်းအောင်မှ နေအိမ်ရှေ့ သရက်ပင်တွင် ကပ်စိုက်ထားသော ခွေးလှေးယားသီးအနက်ပင်ကို ပြပါ သည်။

သရက်ပင်ရင်းတွင် ကျပ်လုံးခန့်ရှိ နွယ်ပင်သည် သရက်ပင်ပေါ်သို့ နွယ် တက်နေပြီး သရက်ပင်ကိုင်းများတွင် ရှိသော ခွေးလှေးယားနွယ်များမှ အသီး တွဲလေးများ တွေ့ရပါသည်။

သရက်ပင်မှာ အတော်မြင့်၍ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ရန် အဆင်မပြေပါ။ ဦးထွန်းအောင် မှ ခြံနောက်ဘက်တွင်လည်း ခွေးလှေး ယားသီးအဖြူများ စင်တင်စိုက်ပျိုး

ထားကြောင်း ပြောသဖြင့် သွားရောက် ကြည့်ရှုပြီး ခွေးလှေးယားသီးအဖြူသီး ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

ခွေးလှေးယားသီးပင်မှာ ပဲမျိုးနွယ် ပင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အရွက်မှာလည်း ပဲရွက်နှင့် (အထူးသဖြင့် ပဲစောင်းလျှာ၊ ပဲပုစွန်)ရွက်နှင့် အလွန်တူပါသည်။ ခွေးလှေးယားအနက်နှင့် အဖြူမှာ အပင်၊ အရွက်၊ အပွင့်၊ အသီး အားလုံး တူညီပြီး အသီးအရင့်များ၏ အထဲက အဆန်ကျမှသာ အနက်စေ့နှင့် အဖြူ စေ့ဟူ၍ ကွဲပြားကြောင်း ဦးထွန်းအောင် မှ ရှင်းပြပါသည်။

ခွေးလှေးယားအနက် အသီးကို ဓာတ်ပုံရိုက်လိုလျှင် သူ့ဆီက မျိုးယူ ၍ စိုက်ပျိုးထားသော ဦးနေဝင်း(မင်း ကြီးညိုရပ်ကွက်)ထံတွင် ရှိနေကြောင်း

ဦးထွန်းအောင်မှ ပြောပြီး သုံးယောက် သား မင်းကြီးညိုရပ်ကွက်ရှိ ဦးနေဝင်း နေအိမ်သို့ သွားကြပါသည်။

ဦးလေး ဦးထွန်းအောင်မှာ အသက် အရွယ် ကြီးရင့်သော်လည်း စက်တီးစီး အလွန်မြန်ပါသည်။ သူ့နောက်မှ ဆိုင် ကယ်နှင့် မောင်းလိုက်ရာတွင် အရှိန် သိပ်မလျှော့ရပါ။

ဦးနေဝင်းအိမ် ရောက်တော့ နေအိမ် ရှေ့ ဘယ်ဘက်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော ခွေးလှေးယားပင်အနက်ပင်ကို တွေ့ရ ပါသည်။ ရေချိုးကန်အနီးရှိ ဆီးဖြူပင် ရင်းတွင် စိုက်ထားပြီး ပင်စည်လုံးမှာ ကျပ်လုံးခန့် ရှိပါသည်။

ဆီးဖြူပင်မှတစ်ဆင့် အနီးရှိ သရက် ပင်နှင့် အခြားအပင်များကို နွယ်ဝင်ကွဲ အသီးများ သီးနေသည်မှာ တစ်ပြတ်

• ထွေးလှေးယားသီး အနက်သီအာနု

• ထွေးလှေးယားသီး အနက်သီအာဂု

လျှင် အတောင့်(၃၀)ကျော် ရှိပါသည်။ အသီးရင့်၏ အရွယ်မှာ လက်မလုံးခန့် ရှိပြီး အတောင့်၏အရှည်မှာ (၆) လက်မခန့် ရှိပါသည်။ မန့်ကျည်းသီးလို အဆစ်ကလေးများရှိပြီး တစ်ဆစ်လျှင် တစ်စေ့ ရှိပါသည်။

တစ်တောင့်လျှင် (၆/၇)ဆစ်ခန့် ရှိပါသည်။ အသီးအရောင်မှာ အစိမ်းရောင်ရှိပြီး ကတ္တီဝါမွှေးလို အမွှေးနုနု ကလေးများ ရှိပါသည်။

ရင့်မှည့်သွားလျှင် ခရမ်းရင့်ကတ္တီဝါ ရောင် ဖြစ်သွားသည်ဟု ဦးနေဝင်းမှ ပြောပြပါသည်။ အမွှေးနုနုကလေးများ ရှိသော်လည်း မယားပါ။

အပွင့်၏အရောင်မှာ ခရမ်းရောင် ဖြစ်ပါသည်။ ဖွင့်ဖတ်အဖြူ အနည်းငယ် ပါရှိပါသည်။ ပဲပွင့်သဏ္ဍာန်ဖြစ်ပြီး ဇန်နဝါရီလ ၂၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

သလွန်ပွင့်အရွယ်ပါ။ ပဲပုစွန်သီးအပွင့် နှင့်လည်း ဆင်ဆင်တူပါသည်။

အစေ့မှာလည်း ပဲပုစွန်သီးအစေ့ အရွယ်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပြီး အရောင်မှာ ခရမ်းရင့်ရောင် ဖြစ်ပါသည်။ နွယ်ပင်၏ အရင်းပိုင်းထိအောင် အပွင့်အသီးများ ထွက်ပါသည်။

ဦးနေဝင်း၏ ခွေးလှေးယားအနက် ပင်မှာ ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေပါ သည်။ အပင်ရင်း၏ အထက် တစ် တောင်ခန့်အကွာတွင် နွယ်ပင်ကွင်းထိုး ဖြစ်နေသည့်မှာ ပုံတွင်မြင်ရသည့် အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခွေးလှေးယားပင် စိုက်ပျိုးပုံ

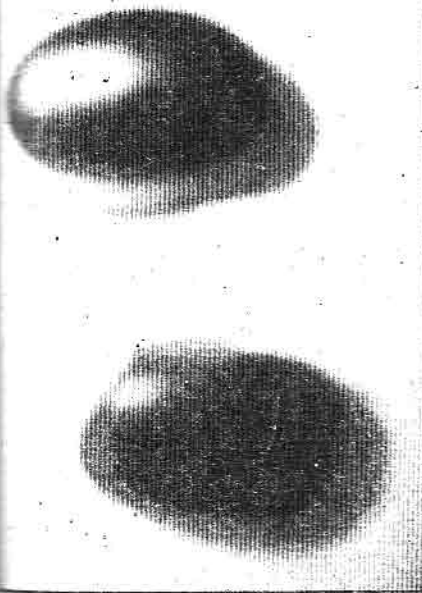
ခွေးလှေးယားသီးအစေ့ (၂,၃)စေ့ ကို မိမိတင်လိုသည့် သစ်ပင်ရင်းတွင်

မြေကြီးကို တစ်ထွာခန့်တူးဆွ၍ (၃) လက်မခန့် စိုက်ပါ။ နံနက်၊ည ရေ လောင်းပေးပါ။ (တန်ခူးလ သင်္ကြန် တွင်းကာလ အကြတ်နေ့ စိုက်က ပိုကောင်းပါသည်။)

(၂,၃)ရက်နေလျှင် အညောက် ပေါက်လာပြီး အရွက်များ ထွက်လာပါ မည်။ ယင်းနောက် တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာပြီး နွယ်ဖြစ်၍ မှီစိုက်သည့် အပင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပွားများလာ ပါသည်။

ထို့နောက် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ပိုင်းတွင် ခရမ်းရောင်အပွင့်ကလေးများ အခိုင်လိုက် ပင်စည်လုံးမှသော်လည်း ကောင်း၊ နွယ်ရှိ အရွက်ညှာအရင်းမှ သော်လည်းကောင်း ထွက်လာပါ သည်။ ယင်းအပွင့်ခိုင်များမှ အစိမ်း

• ခန္ဓာလေးယားသီး အနက်စေ့

ခန္ဓာလေးယားသီး အပြုသီး

ဆောင်အသီးများ အပြတ်လိုက် သီးလာ
ပါသည်။ တစ်ပြုတ်လျှင် (၃, ၄) တောင့်
အတောင့် (၃၀) ကျော်အထိ သီးပါသည်။
အညှာ အလွန်ခိုင်ပါသည်။
အညှာတရက်ကြည့်လျှင် မန်ကျည်းသီး
ဆစ်မီးတောင့်နှင့် ဆင်ဆင်တူပါသည်။

ခန္ဓာလေးယားသီး အနက်နှင့် အဖြူ
အသုံးဝင်ပုံများ

၁။ တင်းချက်စားခြင်း
အသီးအနုအတောင့် (၂၀) ခန့်ကို
အညှာအနုအတောင့်ဖြင့် ရေဖြင့် နူးအောင်
ပြုတ်ပါ။ နူးလာလျှင် ဆယ်၍ အခွံနှင့်
အညှာများကို ခွာပစ်ပါ။ အခွံခွာရာတွင်
အတောင့်၏ အညှာတွယ်သည့် အရင်း
ပိုင်ထက်မှ ခွာယူပါ။

အညှာအတောင့်ကို စားဖြင့် အတုံး
အညှာများတုံး၍ ပန်းကန်တစ်ခုတွင်
ထည့်ထားပါ။ ယင်းနောက် ဒယ်အိုး
အောက် ဆီထည့်၍ ကြက်သွန်ဖြူ နီ

ထောင်း၊ နနွင်းမှုန့်၊ မဆလာ၊ ဆား
တို့ကို သင့်ရုံထည့်ပြီး ဆီသတ်ပါ။
ယင်းနောက် လီးထားသော အတုံး
ကလေးများကို ထည့်မွှေပါ။ ပုစွန်
ခြောက် (သို့မဟုတ်) ငါး (သို့မဟုတ်)
ကြက်သား အရိုးသင်၍ သေးသေးတုံး
ထည့်ပါ။ ပဲရည်အနည်းငယ် ထည့်
မွှေပြီး ကြော်ချက်ကလေး ချက်ပါ။
ရနံ့အလွန်မွှေးကြိုင်ပြီး အရသာ
လည်း အလွန်ကောင်းပါသည်။ ဗိုလ်
စားပဲသီးထက်ပင် အရသာကောင်းမွန်
ကြောင်း သိရှိရပါသည်။
အသီးအရင့်များကို ခူး၍ အတောင့်
လိုက် မီးဖုတ်ပြီး အတွင်းက အစေ့များ
ကို ခွာယူ၍ စားသုံးနိုင်ပါသည်။ ရနံ့

အလွန်မွှေးကြိုင်နေပြီး ပဲစောင်းလျား
သီးအရင့်ကို မီးဖုတ်ပြီး အစေ့ကို
ခွာစားသလိုမျိုးပါ။
ပဲစောင်းလျားသီး အစေ့မီးဖုတ်ထက်
ပိုစားကောင်းပါသည်။ အနီ မီးဖုတ်ထား
သည့် အစေ့ကို နို့ဖြင့် ရောကျို၍ သော်
လည်းကောင်း၊ နို့ထမင်းဖြင့် ရောကျို၍
သော် လည်းကောင်း စားသုံးနိုင်ပါ
သည်။

၂။ ဆေးဖက်ဝင်ပုံ
ကင်းစသည့် အဆီပိရှိသော သတ္တဝါ
များ အကိုက်ခံရလျှင် ခန္ဓာလေးယားသီး
အနက်စေ့ (၃, ၄) စေ့ခန့်ကို ရေစင်အောင်
ဆေး၍ ဝါးစားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
အမှုန့်ပြုလုပ်၍ ရေဖြင့် တိုက်ကျွေးခြင်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၂၃၃

ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ရာပေါ်သို့ အစေ့ကို သွေးလူးပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း မကြာမီ ကင်းဆိပ် သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း သိရှိရပါသည်။

(ရိုးမအနီးရှိ ကျေးရွာများမှ ရွာသားများသည် ခွေးလေးယားသီးအနက်စေ့ (၄,၅)စေ့ခန့်ကို တောထဲသွားသည့်အခါတိုင်းယူဆောင်သွားလေ့ရှိကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။)

ခွေးလေးယားသီး အနက်စေ့ကို အမှုန့်ထောင်း၍ ပျားရည်ဖြင့်နယ်ပြီး လဲစေ့ခန့် အလုံးကလေးများ လုံးပြီး နေရိပ်တွင် အခြောက်ခံကာ လေလုံပုလင်းထဲမှာထားပြီး နေ့စဉ် နံနက် (၃)လုံး၊ ညအိပ်ရာဝင် (၃)လုံး စားပေးခြင်းဖြင့် မိမိ၏ ကုန်ဆုံးသွားသော ခွန်အားများ ပြန်လည် တိုးပွားလာပြီး အရွယ်တင် နုပျိုလာစေပါသည်။ ပန်းသေပန်းညှိုးခြင်းကိုလည်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထိုအပြင် ခွေးလေးယားသီးအနက်စေ့ကိုလှော်၍ အမှုန့်ထောင်းပြီး ပျား

ရည်နှင့် စိမ်ထားပြီး နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင် တစ်ကြိမ် ဆီး(ဖီး)ကင်းခန့်ကို ရေအေးဖြင့် စားပေးခြင်းဖြင့် ဆီးကျောက်တည်ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသီးအရင့်တောင့်ကို ပြုတ်၍ အစေ့များကိုထုတ်ပြီး နို့ဖြင့် ဖျော်သောက်ခြင်းဖြင့် လူငယ်များကဲ့သို့ ခွန်အားများ ပြန်လည် တိုးပွားလာစေပါသည်။

ခွေးလေးယားအဖြူစေ့မှာထောပတ်ကဲ့သို့ အာနိသင်ရှိကြောင်းကိုလည်း ကြားသိရပါသည်။ အနက်စေ့က အဖြူစေ့ထက် ပိုမိုအာနိသင်ရှိကြောင်းကိုလည်း သိရပါသည်။

(အထူး သတိပေးလိုသည်မှာ ခွေးလေးယားသီးအနက်စေ့ကို စားသုံးရာတွင် (၇)စေ့ထက် ပိုမစားပါနှင့်။ အန္တရာယ်မဖြစ်သော်လည်း ခွန်အားများ (over)ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဦးထွန်းအောင်မှ ပြောကြားပါသည်။)

၃။ **စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးခြင်း**

ခွေးလေးယားသီးအနက်စေ့ တန်ကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ထောင်ဖြင့် တရုတ်နိုင်ငံမှ ဝယ်ယူကြောင်း ဘဉာဏ်က ပြောပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရောင်းချနိုင်သော ခွေးလေးသီးအနက်နှင့် အဖြူသီးအကြောင်း လက်တွေ့သိသမျှ တင်ပြရေးလိုက်ရပါသည်။

ဤစာစု ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ခွေးလေးယားသီးအနက်နှင့် အကြောင်း ပြောပြပေးသည်အတွက် အစေ့နှင့် အသီးများ လက်ဆောင်သော ဦးစိုးတင့်၊ ဦးဉာဏ်ထွန်း၊ ဦးထွန်းအောင်၊ ဦးနေဝင်းတို့ကို အပင် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တိုင်တင်အပ်ပါသည်။

ခွေးလေးယားသီး စိုက်ပျိုးသုံးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာဝခြီး စီးပွားကြပါစေ။

ဝေခွာမိုး (တောင်ငူ)

စာမျက်နှာ (၂၀၉)မှ အသက်

များပါ။

မကြာမီအချိန်အတွင်း စီးပွားဥစ္စာအပါအဝင် အစစအရာရာ သိသာထင်ရှားစွာ တိုးတက်လာပါလိမ့်မယ်။(စာရေးသူ)

ပိတုန်းစွမ်းတာတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ “ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်” ပေါ့။ ပီယပိတုန်းဆိုလဲ မမှားဘူး။ ဈေးသည်တွေအတွက်တော့ ဈေးခေါ်ပေါ့။ ကံနိမ့်ရင် ကံမြင့်စေမယ်။ အတိုက်အခံများလေ သူ ကြိုက်လေပဲ။ အဲ...မိမိကသာ မှန်ပါစေ။

စာရေးသူ အပါအဝင် မည်သူမဆို အဆောင်ကောင်းရင် လိုချင်ကြတယ်။ အဲဒီအဆောင်ပစ္စည်း အစွမ်းထက်အောင် ဘယ်ကံတွေ ထိန်းရတယ်။

သိဒ္ဓါဆောင် ပိတုန်းဂါထာတော်ကြီး

ဥ...မြ ပိတုန်းရောင် သိဒ္ဓါဆောင် ရွှေတောင် အလာ(.....)ဂိုဏ်းသွား (ကြ) (စေ) (ပြော) (ပြ) ။
ဝဲအား တန်ခိုး ဆယ်ဆတိုး ရွှေမိုး ထွန်း ရွာလို့ ပစေသော်။
(ကွင်းထဲမှ တစ်ခုစီထည့်၍ လေးခေါက်ခွတ်ပါ။)

ဘယ်လိုကတိတွေ တည်ရတယ် ဆိုတာကို မလေ့လာ မသိရှိကြဘူး။ ထိန်းသိမ်းရမယ့်ကံက ကံငါးပါး၊ ကတိကဝတ်အနေနဲ့ကတော့ ဓားပြမတိုက်ရ၊ မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်မခိုရပါ။ သာသနာတော်နဲ့ ဆက်စပ်ပတ်သက်နေတဲ့ ပစ္စည်းများကို မှောင်ခိုရောင်းဝယ်ခြင်း မပြုရပါ။ ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးကို မပြစ်မှားရပါ။

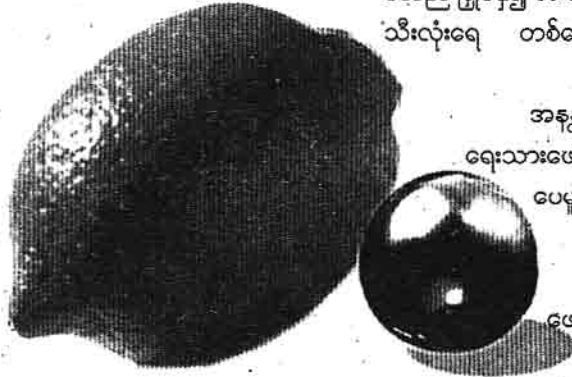
(ဆရာ စိုင်းကြည်ဝင်း(ပထဝီ) (ဘီအေ၊ အာရ်အယ်လ်))

ပန်ကြားလွှာ
ပိတုန်းအဆောင် စီရင်နည်း သူများမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ်အပြည့်အစုံ ရေးသားပေးပို့ရန် လေ့လာရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စွာ
...တည်...
...ရောင်ခြည်...

ကန်နီငါးဆင့်ဆရာတော်ကြီး

အနန္တသိဒ္ဓိ ပြဒါးလေပင်း

စသည် မြှုပ်နှံ၍ စားသွားလျှင် သံပရာ
သီးလုံးရေ တစ်ထောင်ကျော်လျှင်
အာယုသိဒ္ဓိမှစ၍
အနန္တသိဒ္ဓိပြီးကြောင်း
ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို
ပေမူ၍ ကန်နီငါးဆင့်
ဆရာတော်ကြီး
ရေးသား
ဖော်ပြထားသည်ကို
တွေ့ရှိ
ဖတ်မှတ်ရဖူးပါသည်။

ကို သံပရာသီးတွင် ထိပ်က ဖောက်၍
ယင်းအတွင်းထဲသို့ ပြဒါးလုံး ထည့်ပိတ်
ပြီး ထမင်းချက်သည့်အခါ ထမင်းဦး
ပေါင်းထဲသို့ မြှုပ်၍ ယင်းထမင်းကို
စားပါ။ ကျန်းမာရေးအတွက် ရောဂါ
ဘယ ကင်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုသို့
သံပရာသီး တစ်လုံးမှ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး

အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင်များ လက်တွေ့
စမ်းသပ်ပြုလုပ်လိုပါက ပြုလုပ်နိုင်ရန်
ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေး
သားဖော်ပြပါသည်။

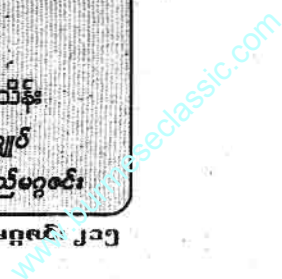
ချမ်းသာအေး ဦးဆန်းမြင့်ထွန်း

ပြဒါး(၅)ကျပ်သားကို ဒုတ္တာ(၁၀)
ကျပ်သားနှင့် ရောမွှေ၍ သံဒယ်အိုးသစ်
သံတစ်လုံးတွင် လက်နှစ်သစ်ခန့်သာ
နှံ၍ ရေထည့်ပြီး မီးခပ်မှုဉ်းမှုဉ်းထိုး၍
ထည့်ပွက်အောင် ကျိုချက်ပါ။ ထည့်
သားသော ရေတစ်ဝက်လောက်ကျန်
အောင် ကျိုချက်ပါ။
ကျိုပြီးလျှင် အပေါ်ယံအရည်ကို
အိုးကန် သို့မဟုတ် လေ့၊ အိုးခွက်
တစ်ခုခုတွင် ထည့်ထားပြီး အိုးတွင်
ရေခဲနေသော ပြဒါးကို ဖွန်းဖြင့် ခြစ်
ထည့်ပါ။ ပြဒါးခဲ ညောင်စေး ၀.၆၀
ခဲ အကဲခတ်ပါ။
ခဲလျှင် အအေးခံပြီး လက်ဝါးထဲသို့
ထည့်လျက် ထန်းလျက်လုံးဘိသကဲ့သို့
ထည့်ပါ။ သံပရာရည်လေး အနည်းငယ်
ထည့်၍ ထည့်၍ လုံးပါ။ အတန်ကြာ
ထည့် ဘော်သားရောင် ဝင်းပြောင်နေ
သော ပြဒါးလုံးကလေး ရပါလိမ့်မည်။
အကယ်၍ အလုံးအခဲ မဖြစ်သေး
အောင် ယခင်က နည်းအတိုင်း ဆက်
ဆက် ကျိုချက်ပါ။ ကြာလျှင် ခဲလာပါ
မည်။
ထိုသို့ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်
ပြဒါးလုံး ရလာပြီဆိုလျှင် ယင်းပြဒါးလုံး

ခန့်ကြားပါရအံ့ . . .

အထက်ပါစာများမှာ ပေမူမှာပါသော လမ်းဟူ၍သာ မှတ်တမ်းအဖြစ် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်
အဆချက်အရ ထမင်းဦးပေါင်းထဲထည့်၍ အုံးပြီးသော ထမင်းကို စားခြင်းဖြင့် ပြဒါးအန္တရာယ်ရှိသည်ဟု ယူဆပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ တတ်သိသူ အင်္ဂုရတ်ပညာရှင်များမှ ဓာတ်လုံးတက်စဉ်ကို မည်သည့်နည်းဖြင့် တက်ရမည်ကို အများ
အကျိုးအတွက် ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဦးကျော်မိုးထိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	အရက်	အဖြူ	၆	ဆန်	အပုပ်	အနောက်မြောက်	ကြက်၊ နွား၊ ခွေး	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
နွား	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ကျား	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	အစားအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အချို	အရှေ့မြောက်	ကုသု၊ မြင်း၊ ခွေး	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
နဂါး	အူထိပ်	အနီ	၉	ပြောင်း	အမီး	တောင်	မြင်း၊ ခွေး၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
မြွေ	နှလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	အမီး	တောင်	မြင်း၊ ခွေး၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
မြင်း	ယဉ်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရည်	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ်	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အပုပ်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ ခွေး	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
မျောက်	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အပုပ်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ ခွေး	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ကြက်	သရက်ရွက်	မျှော်	၂	ကောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ယုန်၊ ဝက်	နေ့သားသမီး	တနင်္လာနေ့
ခွေး	ဆီးအိမ်	အဖြူ	၁	ပဲအဖိုးနွို	အဝန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ဝက်	ကျောက်ကပ်	အဖြူ	၁	ပဲအဖိုးနွို	အဝန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

***

မေလတွင် ယုန်နှစ်ဖွား၊ မြင်းနှစ်ဖွား၊ ခွေးနှစ်ဖွားတို့မှာ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းပါက အနာ တာရှည်တတ် သဖြင့် ဂရုစိုက်သင့်သည်။ ဤလတွင် ခွေးနှစ်ဖွားတို့ကို စံပြု၍ ဇယားကို ရှင်းပြပါမည်။

ခွေးနှစ်ဖွားတို့သည် ဆီးအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ သတိထား ကာကွယ်ကုသသင့်သည်။ အပြာရောင် (၁)ဂဏန်းတို့က လာဘ်ကောင်းစေ၍ ပဲအဖိုးမျိုး၊ ငန်သော အရသာတို့နှင့် သင့်လျော်၏။

ကံလာဘ်ပွင့်အရပ်မှာ မြောက် အရပ် ဖြစ်သည်။ ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်

၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှစ်ဖွားတို့သည် မိတ်ဖက်ပုံစံပုံစံဖြင့် ဖြစ်ကြသည်။

အရေးကိစ္စ ကြိုဆိုရပါက သားသမီးတစ်ဦးက ကူညီပေး လိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သည် သောကြာအတွက် နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ် သည်။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ဖြည့်စွက်

၀၀၁

ဟူဂျင်းဇီ (Hu Jiu Zhi)

ကြာခံဘုရားနှင့်

လျှို့ဝှက်ဝတ္ထုတိုများ

ကဝိသိရောဗလိ

ကြာခံဘုရားများကို ဘုရားရှင်များ ဖွင့်ထွန်းမယ့် နိမိတ်ပုံသွင်ကို ဖော်ဆောင်ထားတဲ့သဘောလို့ ဆိုချင်ပါတယ်။ အမှန်ကတော့ တည်ထားကိုးကွယ်ကြတဲ့ အသီးသီးသောပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ အလိုဆန္ဒအရ မိမိတို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုသည်သာ မူလပဓာန အနှစ်သာရလို့ ဆိုရင်လဲ ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဤတွင် မှန်ကန်သောစေတနာသည် မှန်ကန်သောအကျိုးကို ဖြစ်မြဲဓမ္မတာမို့ "စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းသည်" ဟု ဆိုထားခြင်းလဲ ဖြစ်တန်ကောင်းပါတယ်။

"ကြာခံ" ဆိုတဲ့ အမည်ပညတ်ကို ကြည့်ရင် "ကြာရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲမှု" ကို ဖော်ညွှန်းထားကြောင်း သိနိုင်ပါတယ်။

ထို့ကြောင့်...

ရာထူး

စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန်

နေရာဌာန

ငွေကြေး

စတဲ့ ချမ်းသာမှုများကို အထူးပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ အကျိုးအတွက် ဆုတောင်းပူဇော်နိုင်မှာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ပါ၍ ချမ်းသာ စည်းစိမ်ချမ်းသာများသည် တံ့ခိုင်မြဲစေရေးအတွက် အားကိုးထိုက်တဲ့ နေရာထူးလို့ ဆိုရမှာပါ။

ဝတ္ထုသဘောအရ ကြည့်ရင်...

"ကြာခံ" တနင်္လာနံသင့် အက္ခရာအစည်းကို ကိုယ်စားပြုထားရာ နိမိတ်အဓိပ္ပာယ်ကောင်း ဖော်ဆောင်ကြည့်ရင်...

ကြာခံ -> ငွေကြေး -> ဓာတ်တူနံတူ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။

ထို့ကြောင့် အထူးအားဖြင့်...

● ငွေကြေးကိစ္စ အဆင်ပြေရန်၊

● ကြေးမြီကိစ္စ အဆင်ပြေရန်၊

● ငွေကြေးအခက်အခဲမှ ကင်းဝေးစေရန်၊

● ငွေကြေးရလွယ်ရန်၊

● ငွေကြေးကံပွင့်စေရန် ဆုတောင်းပူဇော် ဂါရဝထား အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြဖို့ပါ။

လူတိုင်း လူတိုင်းသည် ငွေဝင်လမ်း ပြောခွင့်ခြင်းကို ပုထုဇော်များပီပီ နှစ်ခြိုက်

ကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာ၌ ငွေကြေးအခက်အခဲကို ကြုံတွေ့နိုင်သော ကြုံတွေ့ရလေ့ရှိသော (၇)ရက်သားသမီးများအတွက် နည်းကောင်းတစ်ခုကို တင်ပြလိုပါတယ်။

အထူးကတော့...

၁-ကြွင်း၊ ၂-ကြွင်း၊ ၆-ကြွင်းများသည် အစဉ်တစိုက် ဆောင်ရွက်ရန်

နက္ခတ္တရောဇ်မြည့်ပုဂံ ၂၁၇

လိုအပ်ကြောင်း ပြောလိုပါတယ်။ ၁-
ကြွင်း၊ ၂-ကြွင်း၊ ၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်
ပိုင်ရှင်များသည် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကံစေ
တတ်သောကြောင့်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေကြေးကိစ္စ ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ
တိုင်း ငွေကြေးရလွယ်အောင် ဆောင်
ရွက်ရမယ့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်လဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဤတွင် ပညာရပ်သဘောအရ
ကတော့ ရုပ်ကို နာမ်ကုနည်းအရ
ပူဇော်ဆောင်ရွက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပိတ်
နေတဲ့ လာဘ်လာဘများ၊ ကျပ်တည်း
နေတဲ့ ငွေကြေးများ၊ ချောင်လည်သွား
စေရန် တနင်္လာကို ပဉ္စပတ်ပျက်ဖြစ်တဲ့
သောကြာနဲ့ တွဲစပ်ပြီး အသုံးပြုလေ့
ရှိပါတယ်။

ထို့ကြောင့်...

ကြာခံရုပ်ပွားတော် ရှေ့မှောက်၌
သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားအသွင် မှတ်
ယူပြီး တနင်္လာအစ သောကြာ အဆုံး
သတ် အမည်ပညတ်ရှိသော ရုပ်ဝတ္ထု
ပစ္စည်းများကို ဦးစွာ လှူဒါန်းရန် ဖြစ်ပါ
တယ်။

ထိုအခါတွင်...

ကသပ်ညွန့်၊

ကြံသကာ၊

သခွား

စတဲ့ အမည်ပါ လှူဖွယ်ရာများကို
ရရှိပါတယ်။

ဤတွင်...

ငွေကြေး တည်တံ့ခိုင်မြဲစေလိုသော
အခါ **“ကြံသကာဆွမ်း”** ကပ်လှူပေး
ပါ။

ငွေကြေး အလွယ်တကူရလိုသော
အခါ၊ လာဘ်ပိတ်သောအခါ **“သခွား
သီးဆွမ်း”** ကပ်လှူပါ။

ငွေကြေးအကြောင်းပြုပြီး ပြဿနာ၊
ကြွေးမြီကိစ္စများ ပြေလည်လိုသော်
၂၁၈ နဂါးကုဏ္ဍရောင်ခြည်ပစ္စည်း

“ကသပ်ညွန့်” ကို လှူပါ။

ပြီးလျှင် သီမီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊
နံ့သာများ လှူဒါန်းခြင်းသည် မိမိတို့ရဲ့
သဒ္ဓါတရားအလျောက်သာ ဖြစ်ပါစေ။

ပြီးရင် ငွေကြေးတည်တံ့ တိုးပွားလိုသူ
များသည် **“အဘိနိပ္ပဇ္ဇော”** ဂါထာကို
(၃၇)ခေါက်ရွတ်ပါ။ ဆုတောင်းပါ။

ငွေကြေးကျပ်တည်း ပိတ်ဆို့နေသူ
များသည် **“အဘိဟဋ္ဌာနံ”** ဂါထာကို
(၄၅)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ဆုတောင်းပါ။

ကြွေးမြီကြောင့် ပြဿနာဖြစ်နေသူများ
သည် **“ဥသဘံ”** ဂါထာကို (၃၆)ခေါက်
ရွတ်ပါ။ ဆုတောင်းပါ။

ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲများ
ကြုံတိုင်း (၃)ရက်၊ (၆)ရက်၊ (၉)ရက်
အားဖြင့် သတ်မှတ်အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆောင်
ရွက်လျှင်ဖြင့် တစ်စတစ်စ ငွေကြေး
ကံကောင်းလာပါလိမ့်မယ်။

ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို ဆောင်ရွက်ပြီးတိုင်း
မှာ ခိုစာကျွေးခြင်း၊ ငါးစာကျွေးခြင်းများ
ပြုပေးပါ။ ကြွေးမြီကိစ္စ ရင်ဆိုင်နေရသူ
များကတော့ ခိုစာ၊ ငါးစာကျွေးသည့်
အပြင် ငါးလွတ်ခြင်းဒါနကိုလဲ ဖြည့်စွက်
ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေကြေးအခက်အခဲများ ပြေလည်
လိုလျှင် ကြာခံဘုရားမှာ ဆုတောင်းပါ
လို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်။

အဘိနိပ္ပဇ္ဇောဂါထာတော်

အဘိနိပ္ပဇ္ဇော လာဘော၊
သီလောကော စ မဟေသိနော၊
ဇောန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု၊
**(ငွေကြေး တည်တံ့တိုးပွား
ပေါ့ကြွယ်စေသည်)**

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- နိပ္ပဇ္ဇော** = နိပ်ဖန်နော
- သစ္စေန** = သစ်စေန
- သုဝတ္ထိ** = သုဝတ်ထိ

အနက်

မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်
ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာနိုး
လေ့ရှိထသော။ **ဘဂဝတော၊** မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ **လာဘော၊** လာဘ်
လာဘသည်လည်း။ **အဘိနိပ္ပဇ္ဇော**
ပြီးစီးပြည့်စုံတော်မူ၏။ **သီလောကော**
စ၊ မြတ်သော ဂုဏ်သတင်းသည်
လည်း။ **အဘိနိပ္ပဇ္ဇော၊** ပြီးစီးပြည့်စုံ
တော်မူ၏။ **ဇောန သစ္စေန၊** ဤမှန်
သော သစ္စာစကားကြောင့် **(တော၊** သင့်
အား)။ **သုဝတ္ထိ၊** ချမ်းသာခြင်းသည်
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အဘိဟဋ္ဌာနံဂါထာတော်

ပုဒ္ဓိနံ အဘိဟဋ္ဌာနံ စတုနံ ပစ္စယာနံ
နသက္ကာ ဧကေနစိ အန္တရာယောကာတံ
ဇောန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု၊
**(လာဘ်ပိတ်ခြင်းနှင့်
လာဘ်ပွင့်စေသည်)**

အနက်

ပုဒ္ဓိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား
အဘိဟဋ္ဌာနံ၊ ရည်မှန်းသမှု ရှေ့
ဆောင်လာအပ်ကုန်သော။ **စတုနံ၊**
လေးပါးကုန်သော။ **ပစ္စယာနံ၊** ပစ္စည်း
တို့၏။ **အန္တရာယော၊** အန္တရာယ်တို့ကို
ဧကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ
ကမှ။ **ကာတံ၊** ပြုခြင်းငှာ။ **နသက္ကာ**
မစွနိုင်။ **ဇောန သစ္စေန၊** ဤမှန်သော
သစ္စာစကားကြောင့်၊ **သုဝတ္ထိဟောတု**
သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာပါစေ။

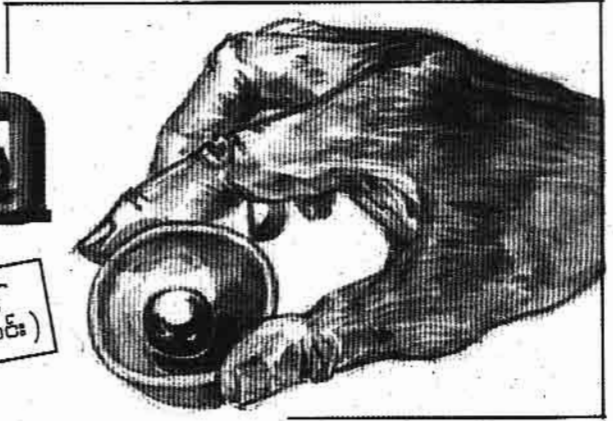
ဥသဘံဂါထာတော်

ဥသဘံ ပဝရံ ဝိရံ မဟေသိ ဝိဝိတာနိ
သုဝတ္ထဝတ္ထံ သပ္ပန္နံ ဧကောဒိဗ္ဗာနသံ
အတိ၊
ဇောန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတု၊
(ကြွေးမြီကင်း ပြင်းအေးစေသည်)

သံသေ ဒန်ကြေ

သုဝဏ္ဏသာ

မိုးမင်းဝင်း
(ရွှေနဝင်း)

စာရေးသူသည် အဂ္ဂိရတ်ပညာကို လွန်စွာ ဝါသနာပါလွန်းသဖြင့် (၁၃)နှစ် သားအရွယ်မှစ၍ ယနေ့တိုင်ထိ ဝါသနာ အလျောက် စာတွေ့ လက်တွေ့ သမ္မာ တွေ့ လေ့လာစမ်းသပ် ရှာဖွေ ပြုလုပ် နေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာ သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဆရာ အမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံဆုံစည်းခဲ့ရသည်။ အချို့ကား အပြောကောင်း၏။ အချို့ ကား အလုပ်ကောင်း၏။ စကားများများ မပြောပါ။

အချို့ကား အပြောဖောင်ဖောင် အလုပ်ယောင်ယောင်နှင့် အလိမ် အညစ် ကလိမ်ကျစ်၍ ဆရာ လုပ်စား နေကြ၏။

ဤသို့ အမျိုးမျိုးသော အတွေ့ အကြုံ ဆရာစုံတို့၏ အဂ္ဂိရတ် သံသရာ ထဲတွင် ငွေလည်းကုန်၊ ဆရာလည်းစုံ၊ ဇာတ်ရာလည်းစုံ အလိမ်အညာ အပြီး အဖျန်း ဝေဒနာမျိုးစုံတို့ကို တွေ့ကြုံ၍ ကျော့ကျော့အောင် ခံစားခဲ့ရဖူးပါ သည်။

ထိုထိုသော အတွေ့အကြုံများထဲမှ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင် အပေါင်းအတွက် အကျိုးရှိစေနိုင်မည့် အတွေ့အကြုံ ဘဟုသုတ အကြားအမြင်ကလေးများ ကို စာရေးသူနှင့် ထပ်တူမျှဝေ ခံစား နေစေရန် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသား ဆင်ပုံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ အဂ္ဂိရတ်လောက မစားရ အမန်းပြောပြီး နည်းနည်းဖြစ်ပြီး

များများပြော စားနေကြသော ဆရာ ဆရာကြီးများနှင့်မတူ တစ်မူထူးခြားပြီး မိမိလုပ်သလောက်၊ အောင်မြင်ခဲ့ သလောက်၊ ဖြစ်သလောက်ကို အပို မချဲ့ကားဘဲ ပြောဆို ဗဟုသုတ အကြား အမြင် ပေးခဲ့ကြသော ဆရာတော်၊ သမားတော်၊ ဆရာသမား အရိုးခံ အမှန်သမား ဆရာများ၏ အကြား အမြင် ဗဟုသုတလေးများကို အရိုးခံ အတိုင်း ရေးသားတင်ဆက်သွားပါ မည်။

အားလပ်သော တနင်္ဂနွေ တစ်နေ့ တွင် မရောက်တာကြာပြီဖြစ်သော **သက်တော်(၈၀)ကျော် အာဖာနည် ကျောင်းဆရာတော်ကြီးထံသို့** သွား ရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းသို့ရောက်ပြီး ဆရာတော် ကို ဝတ်ပြုပြီးလျှင်ပဲ ဆရာတော်မှ...

‘ငါ့တပည့်ကြီး မင်း ကျောင်း မရောက်တာ အတော်ကြာပြီပဲ။ မိသားစုအားလုံး နေထိုင်ကောင်းကြရဲ့ လား’

‘မှန်ပဲ အားလုံး နေထိုင်ကောင်းကြ ပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော် ပြီးခဲ့တဲ့ လက ကျောင်းကို တစ်ခေါက် ရောက် လာတယ်။ ဆရာတော် ပဋ္ဌာန်းပွဲ ကြွသွားလို့ မဖူးခဲ့ဘူး ဘုရား’

‘အေး ဟုတ်တယ် တပည့်ကြီးရဲ့၊ နယ်ကပင့်လို့ ကြွတာ၊ တစ်လလောက် ကြာတယ်။ အခုတောင် ပြန်ရောက်စ ပဲရှိတာ’

‘ဒါဆို ဆရာတော် ဟိုမှာလဲ အဂ္ဂိရတ်အတတ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပညာရပ် အထူးအဆန်းလေးများလဲ မကြားခဲ့ဘူးလား ဘုရား’

‘အေးလေ ကိုယ်ကလဲ ဒီအလုပ်ကို ဝါသနာပါတော့ ကိုယ့်တုန်းကြီး အသိုင်း အဝိုင်းမှာတော့ ပြောဆိုဆွေးနွေးကြ တာလေးတွေ ရှိတာပေါ့ကွာ။

အဲဒီမှာ ထူးခြားတာလေးတစ်ခု လက်တွေ့ တွေ့ခဲ့တယ်ကွာ။ ဒါနဲ့ ငါက ထေရ်ကြီးဝါကြီးဆိုတော့ ငါ့ပြောစကား ကို သိပ်ပြီး မလွန်ဆန်ခဲ့ကြဘူးပေါ့ကွာ။

အဲဒီ စကားဝိုင်းမှာပဲ တစ်ယောက် တစ်မျိုး ပညာစုံ ပြောနေကြတာပဲကွာ။ ဒါနဲ့ ငါက ကျိန်းနေတဲ့ နေရာကနေပြီး တော့...

“ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့ စကား ဝိုင်းက အပြောများပြီး အလုပ် သက်သေ မရှိ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ တကယ် ဖြစ်တဲ့သူမှ ပြောကွာ။ ဘာမှ မဖြစ်ဘဲ နဲ့တော့ ပြောမနေကြနဲ့၊ ငါ ကျိန်းလို့ မရဘူး။ နားပူတယ်”

လို့ ထပြီး ဘုရားက ပြောသည့်လိုက်

တယ်။

တကယ်ဖြစ်တဲ့လူကို ငါက တပည့်ခံပြီး ပူဇော်မယ်ကလို့ ပြောလိုက်ရော အားလုံး ငြိမ်သွားကြတယ်ကွ။

ဒါပေမယ့် ထောင့်တစ်ထောင့်နားမှာ ကပ်နေပြီး စကားဝိုင်းမှာ ဝင်မပါတဲ့ ခပ်ရွယ်ရွယ် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက ငါ့ကို မချိုမချင်နဲ့ကြည့်ပြီး “ဆရာတော် တကယ်ဖြစ်တာ တကယ် မမြင်ဘူးသေးလို့ပါ။ မြင်ရရင် အံ့ဩသွားမှာပါ” လို့ လျှောက်တယ်ကွ။

ဒါနဲ့ ငါလဲ...

“မောင်ရင် တကယ်ဖြစ်ရင် လက်တွေ့ပြ၊ ဟုတ်ရင် ဆရာတင်မယ်။ ပြီးရင် မင်းကြိုက်ရာကို အလှူခံ၊ ငါလှူမယ်”

လို့ ပြောလိုက်တယ်ကွ။ အဲဒီမှာပဲ ဒီကိုယ်တော်က တစ်ချက်တွေ စဉ်းစားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ နက်ဖြန်အလှူ ပြီးရင် တပည့်တော်ကျောင်းကို လိုက်ကြာခဲ့ပါလို့ လျှောက်တယ်။ ငါကလဲ အေးကောင်းပြီဆိုပြီး နေလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ပဲ တိုတိုပြောရရင်တော့ကွာ၊ သူ့ကျောင်းရောက်တော့ သူက...

“ဆရာတော်ကို တပည့်တော် လက်တွေ့ပြမယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် လုပ်ပါ။

တပည့်တော်က လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ကို ပြောမယ်။ ဘယ်တတ်တစ်ခုကိုမှ တပည့်တော် လက်နဲ့ပထမကိုက်ဘူး။ ဒါမှ ဆရာတော် သံသယကင်းမှာ”

လို့ သူက ပြတ်ပြတ်ပြောတယ်။ ငါကလဲ ကိုယ်တိုင် ဓာတ်ကိုင်းပြီး သူပြောတဲ့အတိုင်း မီးကြိမ် မီးအားကိုက် ငါ့ကိုယ်တိုင်လုပ်တယ်။ လက်တွေ့ပဲကွာ၊ သူ ပြောတဲ့အတိုင်း ဓာတ်ဟာ အရည်မီ စံကိုက်ထွက်လာတယ်။

ဒါနဲ့ ငါလဲ မကျေနပ်သေးတာနဲ့

ပန်းထိမ်ကို ကိုယ်တိုင်သွားပြီး အရည်အသွေး စစ်ဆေးခိုင်းတော့ ပန်းထိမ်ဆရာက ဒီပစ္စည်းရောင်းမလား ဆိုပြီး အခေါက်ပေါက်ဈေး ပေးလိုက်တယ်။

မရောင်းပါဘူး ပြောပြီး ပစ္စည်းကို ပြန်ယူခဲ့ရတယ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင်လဲ သူပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ ဘာမှ သံသယ ဖြစ်စရာ မရှိတော့ဘူး။

“ကဲ...ကိုယ်တော် ဘုန်းကြီးက အစက စကားခံခဲ့တဲ့အတိုင်း လက်တွေ့ သိရပြီဆိုတော့ တပည့်သေယွန်း ကိုယ်တော် လိုရင် တာ အလှူခံ ဘုန်းကြီး လှူပယ်”

လို့ ပြောတော့ သူက...

“ဆရာတော် တပည့်တော် ဒီပညာ ရှိနေတော့ ဘာမှ အလှူခံစရာ မရှိပါဘူး။ ဆရာတော်ကို ပညာအစစ်အမှန်တွေ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ သိရအောင်လို့ လက်တွေ့ပြပေးတာပါ”

ငါကတော့ကွာ လက်တွေ့ မြင်ရတော့...

“ကဲ ဒါဆိုလဲ ဘုန်းကြီး ပြောခဲ့ဆိုခဲ့တာတွေကို ကိုယ်တော် သည်းခံပါ။ ဘုန်းကြီးက အပြောများပြီး အလုပ်မပါတဲ့ အဂ္ဂိရတ်လောကထဲမှာပဲ မြင်တွေ့နေရတော့ တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ထဲ ချဉ်းချဉ်းရှိတာနဲ့ ဘု စကားချည်းပဲ ပြောပြောမိတယ်။

အခုတော့ ကိုယ်တော်က တကယ်ပညာအစစ်အမှန် တတ်တယ်ဆိုတာကို ဘုန်းကြီး ဝန်ခံပါတယ်။ သည်းခံပေးပါ”

“ရပါတယ် ဆရာတော်ဘုရား...

တပည့်တော်ကလဲ ဆရာတော်ထံထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာသမားအနေကြည့်ညိုလို့ အခုလို အရင်းခံအတိုင်း ပြပေးတာပါ။ တော်ရုံတန်ခုံ ပုဂ္ဂိုလ်ရင် တပည့်တော် ဘယ်ပြပေးပါ့မလဲ ဘုရား”

“ဒါဆို ကိုယ်တော်... ဘုန်းကြီးအားတော့နာပါတယ်။ ကိုယ်တော်က ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး နောင်တွေ့ရဖို့ဆိုတာ လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးကို လုပ်ထုံးလုပ်နည်းထေရ်ချီးမြှင့်ခဲ့ပါ”

လို့ ပြောရတာပေါ့ကွာ။ ဒီမှာတင် အဲဒီကိုယ်တော်က သူ လုပ်ခဲ့နည်းစဉ်အတိုင်း အသေးစိတ် ထေရ်တယ်”

‘ဆရာတော် အဲဒီကိုယ်တော်နည်းကောင်းလေးကို တပည့်တော်နာကြားခွင့်ပေးပါဘုရား’

ဟု စာရေးသူ လျှောက်ထားလိုက်သည်။ ဆရာတော်က...

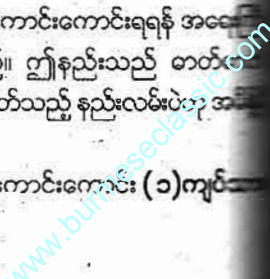
‘အေး မင်းကတော့ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်တပည့်ရင်ဆိုတော့ ပူဇော်တာပေါ့ ဒါပေမယ့် ငါ့သက်တော်ထပ်ရှား ရှိနေသရွေ့ ဘာကိုမှ နည်းမပွားနဲ့ကွာ။ ငါ့ မရှိရင်တော့ စေတနာအလျောက် မင်းသဘောပဲ’

ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

စကားချပ် ။ ။ ယခု ဆရာတော်ကြီးလည်း ဘဝနတ်သံ ပျံလွန်တော်မူသည်ဖြစ်၍ စာရေးကား ဝါသနာတူများအား စေတနာဖြင့် မျှဝေခံစားလိုက်ပါသည်။

ပထမ သံကောင်းကောင်းရရန် အရေးပါသည်။ ဤနည်းသည် ဓာတ်ပေးချင်းသတ်သည် နည်းလမ်းပဲဘု အပါသည်။

သံကောင်းကောင်း (၁)ကျပ်

ကို ရွတ်(၁)ကျပ်သားနှင့် ပေါင်းပြီး လုံပိတ်၍ သံ တစ်လေးကျန်အောင်ထိုး သံတစ်လေးကျန်လျှင် ဘော်ကောင်း ကောင်း (၁)ကျပ်သားထည့်ပြီး လုံပိတ် ထိုး။ မူရင်း သံတစ်လေးကျန်လျှင် သဘာဝတွင်းထွက် ကိတ်(၁)ကျပ် သားထည့်ပြီး လုံပိတ်ထည့်ထိုး။

မူလ သံတစ်လေးကျန်လျှင် ယင်း ဓာတ်လုံးကို ဓာတ်နှင့်လေးတူ ဒန်သန် သန့်ကို ထည့်ပါ။

ဥပမာ ။ ။ ဓာတ်လုံး(၆)မူးသား ဆိုလျှင်...

ဒန်က (၆)မူးသား။

ကန့် (၃)ပဲသား...

ယင်း(၃)မျိုးကို ရောပေါင်း၍ လုံခြောက် မီးသွေး (၃)ပြည် ကုန်သည် အထိထိုးပါ။ ပြီးလျှင် အအေးခံ၍ လုံကို နွင့်လိုက်လျှင် ဒန်သည် ကြိတ်ကြေ

ဖြစ်နေမည်။

ယင်း ဒန်ကြိတ်ကြေ (၆)မူးသားကို ဘော်စင်(၆)မူးသားနှင့် ရော၍ လုံပက် တွင် ထည့်ပြီး ချက်ထုတ်လိုက်လျှင် ကြိတ်ကြေ(၆)မူးသား ချော်ဖြစ်၍ သွားပြီး ဘော်စင်သည် (၉)ပဲသားခန့် ကျန်၍ (၈)မူးရည် ဝါနေမည်။ ယင်းကို ကိတ်နှင့် ဆတူ တွဲပါက အခေါက် အတိုင်း မိတူ ဖတူ ဖြစ်မည်။

ချိပ်တစ်ခါဖွဲ့ပြီးတိုင်း ပင်မဓာတ်လုံး ကို လက်ချားချော်သန့်သန့်ဖြင့် တစ်လုံ စင်ကြယ်အောင် ထိုးပါ။

နောင်တစ်ခါ ချိပ်ဖွဲ့လိုလျှင် အထက် ပါနည်းအတိုင်း ဒန်ကို ဓာတ်လုံး လေးတူ ယူ၍ ချိပ်ဖွဲ့ပြီး အလိုရှိသလို သုံးပါ။

ဤဓာတ်လမ်းတွင် အဓိက ဦးဆောင်ဓာတ်မှာ သံဓာတ်ပင် ဖြစ်

သည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးအစား ကောင်းသော သံကောင်းသန့်သန့်ကို ရှာကြံ၍ လုပ်ဆောင်ကြရန် အထူးသတိ ပေးအပ်ပါသည်။

[ခြံသံ၊ ရေသယံသံ စစ်စစ်ရရန် လိုအပ်ပါသည်။]

ဝါသနာရှင်များ ဤမျှနှင့် ကျေနပ် တော်မူကြပါ။

အလျဉ်းသင့်သော အခါတွင် ဆက်လက်၍ စာရေးသူ ကြားနာမှတ် သားခဲ့ရသော နည်းကောင်းလမ်းမှန် လုပ်လျှင် အမှန် အကျိုးရှိစေနိုင်သော နည်းစနစ်တို့ကို ရေးသားတင်ဆက် သွားပါမည်။

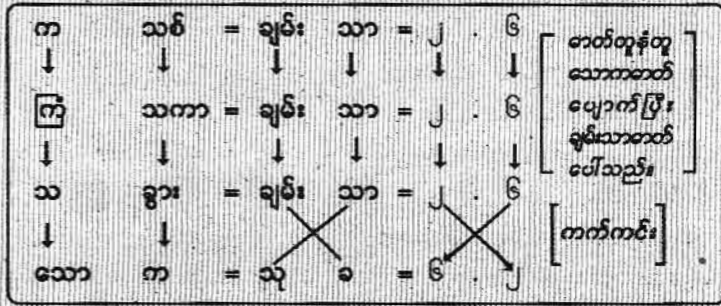
စာမျက်နှာ (၂၂၈)မှ အဆက်

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- မဟေသီ = မဟေသိန်
- သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏံ = သုဝန်န ဝန်နံ
- သမ္ပုဒံ = သမိပုတ်ခံ
- ဒိသ္မာန = ဒိတ်သဝါန

အနက်
ဥသဘံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း ဖြောင့်စင်းစွာသွားသည့် နွားလား ဥသဘာနှင့် တူတော်မူသော။ ပဝရံ၊ နွန်မြတ်လှစွာသော။ ဝီရံ၊ ရဲရင့်သော လုံ့လရှိတော်မူထသော။ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည် ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူး ကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူထသော။ ဝီဒိတာဝီနံ၊ ထွင်းပနှစ်တန် ရန်သူ တို့ကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် မယွင်း ထူစွာ ဝင်းဝါသော အဆင်းရှိတော်မူ သော။ သမ္ပုဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကော၊

အဘယ်သူသည်။ နပသီဒတိ၊ ဤသည်တို့အံ့နည်း။ ထေနေ သစ္စေန၊ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်(ထေ၊ သင့်အား)၊ (မေ၊ ဝါအား)။ -သုဝဏ္ဏိ၊ ချမ်းသာခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ [ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို * * *

ဤဂါထာ၌- အနက်ပါ ကျက်၍ ဆိုသောအခါ သူတစ်ပါးအတွက်ဖြစ်မှ တော၊ သင့်အားဟု ဆို၍ ကိုယ့်အတွက် ဖြစ်မှ မေ-ငါအားဟု ဆိုပါ။ ဤကျင့်စဉ်ကို ဂန္တိရအမြင်အရ ကြည့်ရင်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဂဝါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃံဘာထက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်း အနှံ့ကင်း ပါစေ။

သခင်လမ္မာ အာဆက်

ဘယ်လောက် ပင်ပန်းပင်ပန်း လေ့ကျင့်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ရမယ်။ သင်ရိုးကုန်လို့ ထက်မြောက်ပြီလို့ ဆရာက ယူဆရင် ဆရာကိုယ်တိုင် တွင်းထဲက တပည့်ကို လှုံ့ပစ်ထိုးမယ်။ လှုံ့ချက်ကို မထိအောင်ရှောင်ပြီး တွင်းပေါ်ကို ခုန်ယှံ့တက်လာနိုင်ပြီဆိုရင် ကိုးတွင်းအောင်း သိုင်းပညာကို အောင်မြင်သွားပြီ။

ဒဲဒီအခါကျမှ ဒုတိယအဆင့်ပညာရပ်ဖြစ်တဲ့ ဓားခုတ်၊ တုတ်ရိုက်၊ လှံထိုး၊ လှံပစ် ဆိုတဲ့ တိုက်ခိုက်ချက်တွေကို ကာကွယ်နိုင်တဲ့ အဆင့်မြင့်မန်တို့ပညာရပ်တွေကို သင်ပေးမှာဖြစ်လို့ မသက်ဆိုင်သူတွေ မမြင်ရလေအောင် ရိုက်ပတ်ကာရမယ်။

ဒါမှမဟုတ် တာလပတ်အထူး ဝိုင်းပတ်ကာရံပေးရမယ်။ အမြင့် ခုနစ်ပေရှိပြီး ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် ပေးထားရမယ်။

ဒါကလဲ အခုလုပ်ဖို့ မလိုသေးပါဘူး။ ပထမအဆင့် တွင်းအောင်းပညာကို အောင်မြင်မှ လုပ်ရမယ့် ဟာတွေပါ။

ဟူ၍ ကိုးတွင်းအောင်း သိုင်းပညာ သင်ယူနိုင်ရေးအတွက် ထပ်ဆင့်ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကလည်း ရှမ်းဆရာလေး ရှင်းပြသမျှကို ခေါင်းတညိတ်တညိတ်ဖြင့် သဘောကျနေပါသည်။ သူ့တပည့်များ ထူးချွန်ထက်မြက်သော သိုင်းပညာကို တတ်မြောက်မည့်အရေးဖြစ်၍ ရင်မှာ ပီတိဖြာနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က...

'ကောင်းပြီ ဆရာလေး ပြောတာတာတွေကို အားလုံး လက်ခံတယ်။

၂၂၂ ဒုက္ခရာဇာဓိခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီး ပင်းယက

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၂၃)

ဆရာကြီးမင်းယက (တိုက်ပွဲဝင်)

ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန် စသင်မယ်ဆိုတာကိုသာပြောပါ။ ဒါနဲ့ ဆရာလေး အနေနဲ့ ရန်ကုန်က သိုင်းပညာရှင် ဆရာမင်းယက ဆိုတာကိုရော သိသလား။ နာမည်ကိုရော ကြားဖူးသလား။

ဆရာမင်းယကနဲ့ ကျုပ်က ဆရာတူတပည့်တွေပဲ။ သူက ကျုပ်ရဲ့ ဆရာ

ကြီး ဦးနေဝင်းရဲ့ ပညာကုန်ရလိုက်ပြီး ဓားတစ်လက်သိုင်း ပင်မအဖွဲ့ကြီးဆိုလို့ အပ်ပေးခဲ့တယ်။

ကျုပ်တို့ဆီမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)လလောက်ကပဲ သင်တန်းပြီးလို့ ပြန်လာတာ။ သူကတော့ ဆရာလေးနဲ့တယ် ပညာလဲစုံတယ်။ သူ့ဆီက ပညာကုန်ရဖို့ဆိုရင်တော့ လောကတော် မလွယ်ဘူး

ကိစ္စပဲ။

ကျုပ်ကတော့ သူ့ကို အထင်ကြီး တယ်။ လေးလဲ လေးစားတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာမင်းယကွဆီက ပညာ တွေကို ရသလောက် ယူနေရတာပေါ့ ဆရာတော်စကား ဆုံးသည်နှင့် ရှမ်းမင်းသားလေးက မိန့်မိန့်ကြီးပြီး ပြီး...

'ဪ...ရန်ကုန် တာမွေမြို့နယ်က ဆရာမင်းယကွလား။ သိပ်သိတာပေါ့။ သိရုံတင်ဘယ်ကပါမလဲ။ သူ့ကို လွန်ခဲ့ တဲ့ ငါးနှစ်လောက်က ဟော်နန်းသိုင်း ပညာအချို့ကို သင်ပေးခဲ့ဖူးပါသေး တယ်။

သူလဲ ကိုးတွင်းအောင်းသိုင်းပညာ တို တတ်မြောက်သွားတဲ့ ထူးချွန်ထက် မြက်တဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ပါပဲ။

တစ်ခုရှိတာက သူ့အနေနဲ့ ကိုးတွင်း အောင်းသိုင်းပညာကို သူ့ရဲ့ သက်စောင့် သိုင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပြီး ဘယ်သူ့ တို့မှ ပြန်မသင်ပေးချင်ဘူးလေ။ ပညာ ကောင်းရထားတော့ ပညာနဲ့ ပတ်သက် ထာရင် လူတွေဟာ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်ကြတာ မေ့တာပါပဲ။

ဆရာမင်းယကွက သူတတ်မြောက် ထားတဲ့ သူ့ဆရာတွေရဲ့ သိုင်းပညာ တွေကိုသာ သင်ပေးချင် သင်ပေးမယ်။ သူ့ရဲ့ သက်စောင့်ပညာဖြစ်တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ဆက်နန်းပညာကိုတော့ သင်ပေးမှာ မဟုတ်ပေဘူး။

ဒါကြောင့် သူ့ဆရာစဉ် စာရင်းထဲ ဆ နောက်ဆုံးဆရာဖြစ်တဲ့ ကျုပ်ကို ဆော်ပြတဲ့ လျှို့ဝှက်ထားတာပဲ။ ဒီလို ဆွဲဝှက်ထားပါရစေလို့လဲ ကျုပ်ဆီမှာ နှစ်ဘောင်းထားတယ်လေ။

ဒါကြောင့် ကျုပ်ကလဲ သူ့ဆန္ဒ ဆီသို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ဪ... မင်းယကွ...မင်းယကွ... တတ်လဲ

တတ်နိုင်တဲ့ မင်းယကွပဲ။ ကျုပ်တပည့် တွေထဲမှာတော့ ကျော်လဲကျော်၊ တော်လဲတော်တဲ့ နာမည်အကျော်ကြား ဆုံး တပည့်တစ်ယောက်ပေပဲ။

သူနဲ့ မဆုံလိုက်ရတာ နာတာပဲ။ နို့မို့ရင် တစ်ခါတည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရမှာကို။ သူကတော့ လူဖြောင့်လူမှန် ဆိုတော့ သူ့ဆရာဟုတ်ရင် ဟုတ် တယ်လို့ပြောမှာ သေချာပါတယ် မဟုတ် တာတော့ ပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဟူ၍ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားသော လေသံ နှင့် လေအေးလေးနှင့် ရှင်းပြပါသည်။ မာန်တက်လာသောကြောင့် သူ့စကား ထဲတွင် "ကျုပ်"ဟူသော စကားလုံး ကို ထပ်တလဲလဲ သုံးနေခြင်းကို ဆရာ တော် သတိပြုမိသည်။

ဪ... ပညာရှင်မာန်ပေပဲဟု ဖြေသိမ့်ရသည်။ ဆရာတော်မှာ ကြားသိလိုက်ရသော စကားကြောင့် အတော်လေးပင် အားရဝမ်းသာ ဖြစ် သွားသည်။

သူ အထင်ကြီးလေးစားသည့် ဆရာ မင်းယကွ၏ ဆရာဆိုတော့ ဘာပြော ကောင်းမလဲ အချို့ပေါ် သကာလောင်း ပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်ကာ အလှတွင် အယဉ်ဆင့်၍ တင့်တယ်ဘိတောင်းဟု သာ ဆိုလိုက်ချင်ပါတော့သည်။

'ဪ... ဟုတ်လား ဒါကြောင့် ဆရာ

မင်းယကွက သူ့ဆရာတွေကို ဖော်ပြ တဲ့အခါမှာ ဆရာလေးရဲ့အမည်ကို ဝှက်ထားတာကိုး။ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါ ပြီ။ ဆရာမင်းယကွက သင်မပေးနိုင် တော့လဲ အခု ဆရာလေးနဲ့ တွေ့နေ ရပြီပဲ။ ဆရာလေးဆီက တိုက်ရိုက် သင်ကြားပေးတဲ့ မူရင်းမူမှန် ပညာရပ် တွေကို ရတော့မှာ။ ကဲ ပညာ စသင် မယ့်ရက်ကို ဆရာလေးကသာ ရွေး လိုက်ပါတော့'

ဟူ၍ ဝမ်းသာအားရ ပြောကြားလိုက် ပါသည်။ ထို့နောက် တစ်ဆက်တည်းပင် အနီးတွင် ထိုင်လျက်ရှိသော လက်ရင်း တပည့်ကြီးဖြစ်သော ဆရာ ဦးချစ်တင် အား လှမ်းပြောလိုက်ပါသည်။

'ကဲ၊ ချစ်တင်ရေ မင်းအပါအဝင် ဆရာဦးတင်ညွန့်၊ ဆရာဦးငွေသိန်း၊ ဆရာနေဝင်း၊ ဆရာမျိုးမြင့်၊ ဆရာခင် လတ်၊ ဆရာမျိုးချစ်၊ ဆရာစိုးအောင်၊ ဆရာဦးသုန္ဒတို့ကို သိုင်းသင်တန်း တက်ရမယ်လို့ပြော။ မြို့ပေါ်မှာရှိတဲ့ လူနဲ့ ကျောင်းမှာရှိနေတဲ့ လူတွေက တော့ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ အဝေး ရောက်နေတဲ့ သူတွေကို ချက်ချင်း လူလွတ်ပြီး အကြောင်းကြားခိုင်း။

ဒီက ဆရာလေး ရွေးပေးတဲ့ရက်မှာ သင်တန်းစမယ်။ သိုင်းဝတ်စုံတွေက အစ သိုင်းပွဲပြင်တာအဆုံး သင်တန်း နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စအဝဝကို မင်းကို တာဝန်လွှဲလိုက်ပြီ။ သင်တန်းပြီးဆုံးတဲ့ အထိ မင်းပဲ အစစအရာရာ တာဝန် ယူပါ။

ကုန်ကျမယ့်ငွေကို ဦးသုန္ဒဆီက လိုသလောက်ထုတ်ယူ။ အေး အဆင် ပြေပြေနဲ့ အောင်အောင်မြင်မြင် ဖြစ်အောင်လုပ် ဟုတ်ပြီလား'

ဟူ၍ လက်ရင်းတပည့်ကြီး ဆရာ ဦးချစ်တင်ကို တာဝန်လွှဲအပ်လိုက်ပါ

သည်။

ဆရာတော်ထံတွင် လက်ရင်း တပည့်ကြီး နှစ်ဦးရှိသည်။ ဆရာဦးတင် ညွန့်နှင့် ဆရာဦးချစ်တင်တို့ ဖြစ်ကြ သည်။ ဆရာဦးတင်ညွန့်က နယ်တာကာ လှည့်၍ သိုင်းသင်သည်။

ဆရာ ဦးချစ်တင်က ကန္တာကျောင်း အနီးတွင် ပန်းပဲဖိုထောင်၍ နေထိုင် သည်။ ကျောင်း၏ ကိစ္စမှန်သမျှကို ဆရာတော်ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ရသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဆရာတော် အားကိုး ရသော ရဟန်းဝတ်နှင့် ဦးသုနန္ဒ ရှိသေး သည်။

သူ့ကို ခေတ်ကာလ အခေါ်အဝေါ် အရ ဘဏ္ဍာစိုးဟု ခေါ်ရမလား။ ကိုယ် ရေးတာဝန်ခံဟု ခေါ်ရမလား။ ဆရာ တော်လက်ထောက်ဟု ခေါ်ရမလား။ ဆရာတော် ကိုယ်ရေးအတွင်းရေးမှူး ဟု ခေါ်ရမလားမသိ။

ဆရာတော်ကိစ္စများကို ငွေကြေးရေး မှ အစပြု၍ ဆရာတော်ကိုယ်စား ကျောင်းတိုက်ကြီးကို စီမံအုပ်ချုပ်ရသူ ဖြစ်သည်။ ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ ရဟန်း သံဃာတော်တို့၏ စားမှုသောက်မှု ဆွမ်း ကွမ်းမှအစ အားလုံးကို တာဝန်ယူ ပေးသူဖြစ်သည်။

စာရေးသူ မော်လမြိုင်ကျွန်း ကန္တာ ကျောင်းတွင် သိုင်းသင်တန်းဖွင့်စဉ် ကာလတစ်လျှောက် စာရေးသောက် ရေး နေထိုင်ရေးတို့ကို ဦးသုနန္ဒက နံနက် ဝက်သာ၊ ည ကြက်သာဖြင့် စားမှုသောက်မှုတို့ကို လိုလေးသေးမရှိ အောင် စီမံဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်ပေ သည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် အခြားသံဃာ တော် (၉)ပါးခန့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး သည်နှင့် ဆွမ်းစား စားပွဲပိုင်းကြီးပေါ်ရှိ ထမင်းများ၊ ဟင်းများမှာ စာရေးသူ

အတွက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

(ယခုအခါတွင် ဦးသုနန္ဒမှာ လူဝတ် လဲ၍ ဦးယုလွင်အမည်ဖြင့် ရေစကြို မြို့နယ်၊ နောင်ဘကျေးရွာတွင် ဇနီး ဒေါ်သန်းလှ၊ သားတစ်ယောက်၊ သမီး တစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ နေထိုင် လျက်ရှိသည်။

ပဲ၊ နှမ်း၊ ဝါတို့ကို ပွဲရုံဖွင့်လျက် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ စာရေးသူ ထံသို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လက လာရောက် ကန်တော့သေးသည်။
ကေားချစ်)

“ကိုးတွင်းအောင်းသိုင်းပညာ” နာ မည်က ခပ်ဆန်းဆန်း၊ အစွမ်းက အံ့မခန်းဟု ရှမ်းဆရာလေး ပြောပြ၍ သိရသည်။(ရှမ်းဆရာလေး၏ အပြော မှာ ဝမ်းနုတ်ဆေးကြော်ငြာသလို “အညွန့်နဲ့တင် ဝမ်းသုံးခါသွားတယ်” ဟု ဆိုရလေမလားမသိ။ အညွန့်က တော့ တော်တော်ကောင်းသည်။)

“ဒီပညာ တတ်သွားလို့ကတော့ ဂဠုန်ဟန်နဲ့ ခုန်ပုံမလား၊ နဂါးမင်း

တန်ခိုးမျိုးနဲ့ မြေကိုပဲ လျှိုးမလား” သင်ယူရမည့် သူများကတော့ ဆရာ လေး၏ အညွန့်တွင် နစ်မျောနေကြ သည်။ သင်ယူချင်လှပြီ။ တတ်ချင်လှ ပြီ။

ဒီပညာတတ်လို့ကတော့ သူများ ထက်ထူးပြီး နဖူးမှာ မွဲရှင်ပေါက်တာပဲ ဟု တွေးပြီး ပီတိဖြစ်နေကြသည်။

ပီတိဖြစ်နေသူများထဲတွင် ဆရာ ဦးငွေသိန်း၊ ဆရာဦးတင်ညွန့်တို့ထံ အသက် ငါးဆယ်ကျော်ပိုင်းများ အသက် လေးဆယ်ကျော်အရွယ်များ အနည်းဆုံး အသက်သုံးဆယ်အထိ ပါဝင်ကြသည်။

သိုင်းပညာပေါ်တွင် ဝါသနာ ထက် သန်စွဲလမ်းသူများဖြစ်၍ သိုင်းပညာ ကောင်းသည်ဆိုသည်နှင့် အရှူးအမူ တတ်ချင်ကြသည်။ မိမိတို့၏ အသက် အရွယ်နှင့် ဂုဏ်ပုဒ်ကိုမျှ မငဲ့နိုင်ကြ တော့။ ဆရာနှင့် တပည့် အသက်ချင်း ဘယ်လောက်ကွာကွာ၊ ဘယ်လောက် ရှိရှိ ပညာတတ်ဖို့သာ လိုရင်းဖြစ်သည် ဟု တွေးထင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့နှင့် အသက် အလွန်ကွာခြားသော သိုင်းဆရာလေး ထံတွင် ကျိုးကျိုးခွံခွံ ပညာသင်ယူကြ ရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

သိုင်းသင်တန်း မစမီ တစ်ရက်အထိ တွင် လူတစ်ယောက်လျှင် (၂)တောင် ပတ်လည် အကျယ်ရှိပြီး တစ်ထွား အနက်ရှိသော မြေကျင်းတစ်တွင်း တူးရသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

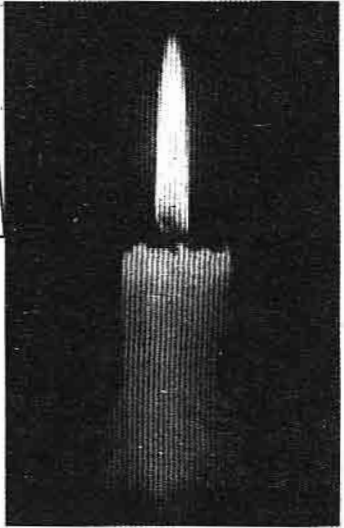

ဂန္ထီရက္ကစ္ဆာယ

ပဏယာင်းတိုင်

စီရင်နည်း

၆၀ ဒသနတီ ကျော်စွာ
(ပြည်-ဆည်မြောင်း)

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားတင်ပြမည့် ပညာသည် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များနှင့် ဆက်နွယ်နေသော ပညာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်ရှုသူက ဘာအကြောင်း ကြောင့်ပါလဲဟု မေးလာပါက စာရေးသူမှ ဖြေဆိုရန် အသင့်ရှိပါသည်။

ဤပညာသည် ဝိဇ္ဇာရေ ဂန္ထီရပညာ ခြံဖြင့် ရေးဆရာတော်ကြီးများ၊ လူ့ပညာရှိများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စီရင်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို လွယ်ကူစွာ စမမီး နှုန်း ဖယောင်းတိုင် စီရင်နည်းပင်ဖြစ်သည်။

ယင်းဖယောင်းတိုင် စီရင်နည်းဖြင့် အလိုရှိရာ သုံးနိုင်သည်ဟု ပြောကြားခဲ့သော်လည်း စာရေးသူကိုယ်တိုင် ညက်မမှီသေးပါဟု ဝန်ခံရပါသည်။

ဤစီရင်နည်းသည် နက္ခတ္တဆိုင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါပြီးသော စီရင်နည်းမတူဘဲ စမပုံကို ဖယောင်းတိုင်တွင် သိမ်ဝင်အပ်ဖြင့် စီရင်ရသော နည်း ဖြစ်ပါသည်။ မျဉ်းဆွဲသွားရာတွင် ကြွေစေဘဲ တစ်ဆက်တည်း ရေးဆွဲသော နည်းစနစ် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖယောင်းတိုင်တွင် ရေးသွင်းသော ဂါထာမှာ တချို့က ဂုဏ်တော် ကျွန်ုပ်တို့ လည်းကောင်း၊ မန္တန်ပေါင်း နှစ်ကျမ်းတွင် ဂုဏ်တော်ပြန်ဟူ၍ နည်းကောင်း၊ ဆရာမင်းသူရှိန်၏ အနိစ္စထက်မြတ်သော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် အနုပင်တွင် စာရေးဆရာမ ဒေါ်ကြွယ်ကြွယ်၏ ရေးသားချက်အရ ကန္တောသယ အနိစ္စဝါထာဟု လည်းကောင်း၊ နေ့ခြင်ဖတ်ရှု လေ့လာရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤပညာကို ကျောင်းဆရာဝန်ပင် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ရရှိပုံမှာ နည်းမှာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို နည်းတိုအထက်ပစ္စယံ ပတ္တမြားစေတီတိုင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ပုတီးစိပ်လေ့ရှိပါသည်။

ရှိပါသည်။ ထိုအခါ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ ခင်သော ဗေဒင်ပညာတချို့ သင်ပေးသည့် အစ်ကိုစန်းမောင်ဆိုသော မြင်းခြံနယ် သား တစ်ယောက်ထံမှ သင်အံ့လေ့လာ ရရှိခဲ့ပါသည်။

ယင်းပညာကိုသင်ပေးသော အစ်ကိုစန်းမောင်မှာ ဤပညာကိုရရှိပုံမှာ သူပြောကြားချက်အရ အလွန် ဂန္ထီရဆန်ပါသည်။

သူသည် လုပ်ငန်းခွင်တွင် လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေရာမှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ၍ ရက်တစ်ပတ်လုံး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် သတိမေ့နေခဲ့ရာ ပြန်လည် သတိရလာသောအခါ နယ်မှ ဆေးလာကုသည့် ဆရာတော်တစ်ပါးမှ သူ့ကို လက်ဖွဲ့ကလေးတစ်ခု ပေးခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဤဆရာတော်မှ သူ့ကို ဤပညာအစကို သဲလွန်စ ပေးခဲ့သည် ဆိုခဲ့ပါသည်။

ဤပညာကို စီရင်လိုသောအခါ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး (၉)ရက်အဓိဋ္ဌာန်ကို စတင် တည်ဆောက်ရပါမည်။ ပြီးလျှင် ဖယောင်းတိုင်ထုပ်ကို ဂုဏ်တော်များဖြင့် မှန်းထားရပါမည်။ သိမ်ဝင်အပ်

ကိုလည်း ဂုဏ်တော်မွန်းထားပါက ပိုမိုကောင်းပါသည်။

ပထမဦးဆုံး စီရင်နည်းကို ကျွမ်းကျင်စေရန် အောက်ပါစမပုံများကို အချိုးအစားလှပသေသပ်စေရန် အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ လေ့ကျင့်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဤပညာစီရင်သူသည် အောက်ပါ စည်းကမ်းချက်များကို စောင့်ထိန်းရပါမည်။

- ၁။ သေရည် သေရက် လုံးဝ မသောက်စားသူ ဖြစ်ရမည်။
  - ၂။ သူတစ်ပါး သားယုတ်ကို ပြိမ်းကျူးလွန်ခြင်း ကင်းရမည်။
  - ၃။ အသံသား (ဣတ္ထာ၊ န္ဒာသား) တစ်ထက်လုံး မစားသူ ဖြစ်ရမည်။
  - ၄။ မတော်လောဘ ကင်းစင်ရမည်။
  - ၅။ စမတွင်ပါသော ဂုဏ်တော်ကို အပြု နှုတ်ငှဲ ဆောင်ရမည်။
- ဤစည်းကမ်းများကို လိုက်နာကျင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်လှူရင်း ၂၂၅

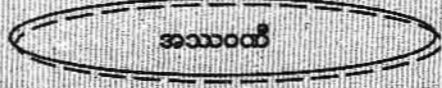
ဆေးလိပ်ကို အမြဲ မန်းစားက မြင်သူ
တိုင်း ရုတ်ခင်၏]
၃။ ပိ [အနားပေါက်သူများ ငရုတ်သီးကို
မန်းလိမ်းက ပျောက်သည်]
၄။ သော [နေ့တိုင်းရွတ်လျှင် ပီယသိဒ္ဓိ
ကောင်းသည်]
၅။ ဘ [အကျဉ်းကျနေသူများ ရွတ်
ပွားလျှင် လွတ်နိုင်သည်]
၆။ ဂ [ဆီမန်း၍ ကိုယ်ကို လိမ်းပါက
စား၊ တုတ်ပြီးသည်]
၇။ ဝါ [ရန်သူတွေ၍ အရေးရှိက ရွတ်
လျှင် ကာယသိဒ္ဓိရှိန်းပြီးသည်]
၈။ အ [ဣစ္ဆာသယ လိုသလို သုံးနိုင်
သည်]
ဤကား ဆရာမင်းသူရိန်ရေးသော
အစွမ်းထက်မြတ် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များ
အပတ်စုစာရေးဆရာမ ဒေါ်ကြွယ်ကြွယ်
အိမ်ထောင်ဖြစ်စဉ်မှ သုံးစွဲနည်းဖြစ်ပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသုံးနှင့် မူခြင်း
အားခြားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သုံးစွဲနည်းမှာ...
၁။ ဣ [အတိုက်အခိုက်]
၂။ တိ [ပီယဆိုင်ရာ]
၃။ ပိ [ရောင်းရေး/ဝယ်တာ]
၄။ သော [ယက္ခန္ဓ နတ်အပေါင်းနိုင်]
၅။ ဘ [မြေကိုင်/မြေနတ်တို့နိုင်]
၆။ ဂ [အခက်အခဲဟူသမျှ သုံးရန်]
၇။ ဝါ [ရုံးပြင်ကနား/အခက်အခဲသုံးရန်]
၈။ အ [ရလိမ့်မူ အခက်အခဲသုံးရန်]
ထို့ကြောင့် ဂန္တိရဆန်သော ဣစ္ဆာ
သယ ဖယောင်းတိုင်ယတြာမှာ ကျွန်ုပ်
တို့ ဝန်ထမ်းဘဝ နေရာအနှံ့ရောက်ခဲ့
သော်လည်း သုံးစွဲမှု ရှားပါးလှပါသည်။
အင်းကွက်အနေဖြင့် **ပဲခူးတိုင်း
ဒေသကြီး သနပွင်မြို့နယ်တွင်
သာသနာ့ဂုဏ်တော်ဂိုဏ်းမှ** ကိုးကွက်
ပတ်လည်အင်း စီရင်သုံးစွဲပုံကို တွေ့ရဖူး
ပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ စမပုံကို မြန်မာပြည်
အထက်ပိုင်း ဒေသအချို့ရှိ ကျေးလက်

နေအိမ်များတွင် စမဘုရားကားသုံးစွဲသူ
တွင် အမှတ်မထင် တွေ့ရဖူးသည်။
ပုံနှိပ်ဘုရားကားမို့ စုံစမ်းရန် အခြေ
အမြစ် မရခဲ့ပါ။
ဤ ဂန္တိရဆန်သော ရှေးဟောင်း
ပညာရပ်မှာပုတီးကျင့်စဉ် နံ့သင့်အသား
ပေါ်တွင် ရေးဆွဲစီရင်နည်း မြောက်
မြားစွာ ရှိပါသည်။ စာရေးသူသည်
တစ်ခါတစ်ရံ ခင်မင်ရင်းနှီးသူများကို
စီရင်ပေးဖူးပါသည်။ ထူးလဲ ထူးခြားပါ
သည်။
ထို့ကြောင့် ဆယ်နှစ်ကျော်ထိန်းသိမ်း
ထားသော ဤပညာကို ပညာပါရမီ
ဖြည့်ပေးသောအားဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
**နတ်လူသတ္တဝါအားလုံး ရင်ကို
အေးမြပါစေ။**
ဝေဒသုတေသီ ကျော်ဝင်းအောင်
(ပြည်-ဆည်မြောင်း)

စာမျက်နှာ (၂၂၇) မှ အဆက်

ခြေဖျားကို တစ်လက်မကျော်လျှင်ရပ်ပါ။ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လုပ်လျှင် လက်ဖျားက ခြေဖျားကို နှစ်လက်မကျော်
လျှင် ရပ်ပါ။
လေ့ကျင့်ခန်းသည် ထိုမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ရေခဲပူပူကို အဝတ်နှစ် ရေညစ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပွတ်တိုက်
အရမည်။
ကလေး၊ လူကြီး၊ လူလတ် အရွယ်မရွေး လုပ်နိုင်သည်။ ကျား၊ မ မဟု လုပ်နိုင်သည်။
တစ်လခန့် လုပ်ပြီးနောက် ပိတိုတို ခံစား နေရသော နောက်အခါ အထူးသဖြင့် လေ့လာ အာရုံကြောဝေဒနာ အဆစ်အပျက်၊ အကြောအမြစ်
ညှောင်ညှက်ကိစ္စခြင်း ဝက်ထိုးခေါင်းကိစ္စ၊ အသက်ရှူလျှင် ရင်ဘတ်ဝမ်းဗိုက်အောင်ခြင်း၊ ဓမ္မတာယုန်ခြင်း၊ ကြွက်တက်ခြင်း စသော ဝေဒနာ
အင်အားမှ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြောင်း လက်တွေ့ သိရှိကြပါမည်။
နေ့စဉ်မှန်မှန် လေ့ကျင့်ကြခြင်းဖြင့် ကိုယ်လက်ပေါ့ပေး လန်းဆန်းတက်ကြွ အိပ်ပျော်စားဝပ် ရောဂါစင်၍ ပျော်ရွှင်ချမ်း
မြေ့သာဘဝကို ရာသက်ပန် ရရှိပိုင်ဆိုင်ကြပါမည်။
ဘာမဟုတ်သော လေ့ကျင့်ခန်းလေးက ကြီးကျယ်လှသည့်ဟု မထင်ပါနှင့်။ ဂန္တိရလက်ချောင်းများပိုင်ရှင် တီထွင်
လေ့ကျင့်ရုံသာ ခန္ဓာဗေဒ ကျင့်စဉ် ကုထုံးသစ်၏ အခြေခံ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။
သန္ဓေပျက်ကြောင့် သန္ဓေမြိုကြောင့်ကို သန့်စွမ်းစေပြီး ဘာရုံ ကြောစုရင်ကို အထောက်အကူအညီ ပေးခြင်း
ပေးနိုင်စွမ်းကို ဘာကြိုရာပါသည်။

www.burmeseclassic.com

လက်ထိုး ခြေထက်

ခြေထောက်နှစ်ဖက် ပူးလျက် ခြေဆင်းထိုင်ခိုင်းထားသည်။ ဦးခေါင်းကို အောက်သို့ ငုံ့ခိုင်းသမျှ ငုံ့ခိုင်းသည်။

အပေါ်သို့လည်း မော့နိုင်သမျှ မော့ခိုင်းသည်။ ဝဲဘက်သို့ လည်းကောင်း၊ ယာဘက်သို့ လည်းကောင်း လှည့်နိုင်သမျှ လှည့်ခိုင်းပြန်သည်။

တစ်ဖန် လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းပြီး ခါးညွတ်စေ၍ ခြေဖျားဘက်သို့ လက်ကို ထိနိုင်သမျှ ထိအောင် လုပ်ခိုင်းပြန်သည်။

ခံ့ဏ္ဍာန် ဇနီးဟာ ညာခြေတစ်ဖက် မကြာစော ကြက်တက်သလို ဖြစ်တတ်မယ်။ အသက်ရှူလိုက်ရင် တစ်ခါတလေ နံ့ဘေးက ထိုးအောင်တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရမယ်။

ညာတက်ဝက်ထိုး ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ရှိနေတယ်။ တစ်ခါတလေ ခါးနာမယ်။ လစဉ် ဓမ္မတာလာတဲ့အခါ တစ်ရက်ခွဲလောက်နဲ့ပဲ ရပ်သွားမယ်။

ဒီမှာထားရင် ဒီမှာပေ ဟိုမှာထားရင် ဟိုမှာ ကျန်း သတိပျက်ဉာဏ် ချွတ်ယွင်းနေမယ်။ ခြေထောက်တွေ ညှောင်ညှာပြီး အနိမ့်အနင်း ခံချင်လိမ့်မယ်။ မှီပန်းအပူပြန်ရန်လဲ မသက်သာဘူး။ ကဲ ကျွန်တော်ပြောတာ မှန်ရဲ့လား လို့ မေးကြည့်ပါဦး။

ဆရာကိုထွန်းဝင်းက ထိုသို့ ပြောသဖြင့် စာရေးသူမှ မေးကြည့်ရာ ဇနီးမှ မှန်ကန်ကြောင်း တအံ့တဩနှင့် ပြန်ဖြေပါသည်။

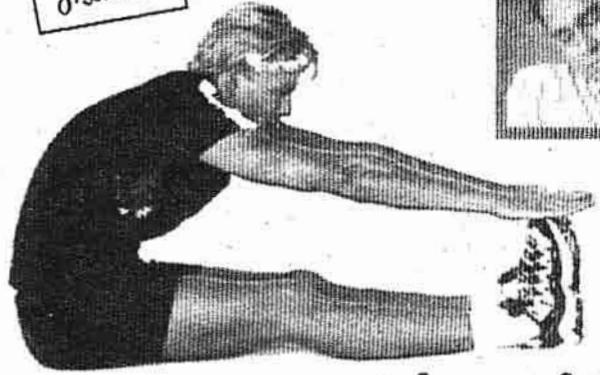
ဦးနှောက်နှင့်အာရုံကြော စနစ် အကြောင်း လွန်စွာကျွမ်းကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ သူ ညွှန်ပြသော ကုထုံးအတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်သောအခါ ဆေးမလိမ်း၊ ဆေးမသောက်၊ ဆေးမထိုးရဘဲ လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

အထူးကု ဆေးခန်းတစ်ခုသို့ သွားပြ

၂၂၈ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိခြေစံမဂ္ဂဇင်း

စာသင်ခန်း

အသက်ရှူခက်

ခွဲစဉ်က ဝမ်းဗိုက်အတွင်း အလုံးရှိနေသည်။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ရမည်ဟု ပြောခဲ့ခြင်းကို အမှတ်ရနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတော့ ဘာအလုံးမှ မရှိ။ သွေးလွှတ်ကြောနှင့် သွေးပြန်ကြော စနစ်၏ ဆန်းကြယ်သော အလုပ်လုပ်ပုံ ကြွက်သားတို့၏ အနေအထား၊ ဘယ်ညာဦးနှောက် တစ်စုံ၏ ခေ့ဝင်ရွက်ချက်တို့ကို ရှင်းပြပြီးနောက် နံနက်တိုင်း လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပေးပါဟု ညွှန်ပြခဲ့ပါသည်။

ထိုလေ့ကျင့်ခန်းမှာ ဘာမှ မခဲယဉ်း၊ ပင်ပန်းခြင်းလည်းမရှိ။ အိပ်ရာထဲတွင် လုပ်၍ရသည်။ တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်မျှ အတွင်း ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းသည့်အပြင် လေ့ကျင့်ခန်း မှန်မှန် လုပ်ပြီး အစားရှောင်မည်၊ အအေးမပတ်အောင် ဂရုစိုက်မည်ဆိုလျှင် ဘယ်သောအခါမှ လေမဖြတ်ပါဟု အာမခံနှင့်ပြောသည်။

ခါနား၊ ဇော်ဆို၊ ဇိုက်သာနှင့် ကြွက်

တက်ဆေးနားများလည်း ဘယ်တော့မှ ခံစားရမည် မဟုတ်တော့ပါဟု ဆိုသည့် စာရေးသူတို့မှာ လက်တွေ့ အကျိုးရှိနေပြီဖြစ်၍ စာဖတ်သူတို့လည်း အကျိုးရှိနိုင်ကြစေရန် တင်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နံနက်အိပ်ရာမှ ထထည့်နှင့် အိပ်ထဲ၌ပင် ခြေဆင်းထိုင်လိုက်ပါ။ ဘယ်လက်ကို ဘယ်ဘက်ပေါင်ရင်း၊ ဘယ်လက်ကို ညာဘက်ပေါင်ရင်းတွင် ထိထားပါ။ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဖုတ်ခြေထောက်ကို တူသို့ တွန်းခြင်း၊ တွန်းခြင်းကို တစ်ကြိမ်နှင့် (၁၅)ခါ သုံးကြိမ် လေ့ကျင့်ပါ။

ထို့နောက် ဘယ်လက်ကို ဘယ်ဘက်ပေါင်ညာလက်ကို ညာဘက်ပေါင်ရင်း ခါးကို အထိလယ် ညွတ်ပါ။ ပြန်ဆန့်ပါ။ နောက်တစ်ကြိမ် ခါးအညွတ်တွင် လက်နှစ်ဖက်ကို ခြေထောက်လက်မနှင့် တိုင်း၊ ခါးပြန်ဆန့်ပါ။ နောက်တစ်ကြိမ် လက်ကို ရှေ့သို့ တစ်လက်မတိုင်း၊ ခါးပြန်ဆန့်ပါ။

ဤနည်းအတိုင်း မှန်မှန်လုပ်ပြီး လက်ဖျားနှင့် ခြေဖျားထိလျှင် ရစ်ရစ်နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လုပ်ပြီး လက်ဖျား

စာမျက်နှာ (၂၂၇) ။

တစ်ချက်ကောင်း လောကဏ္ဍက်

ကြည့်ပါ။

○ သယံဇာတလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရ
တယ်။ အာစရိယာဝါဒအရ
ဗုဒ္ဓဟူးထီးရိုးလို မှတ်သားထား
ဖူးပါတယ်။

ဒါကတော့...

- ❖ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်လွှဲထက်မြက်မယ်။
  - ❖ ပညာရေ၌ ထူးချွန်ထက်မြက်မယ်။
  - ❖ နိုင်ငံခြား တိုင်ပင်မှုများနဲ့အကျိုးပေးမယ်။
  - ❖ ပညာလောဘရှိမယ်။
  - ❖ အာရုံခံစားလွယ်မယ်။
  - ❖ အကြားအမြင်ရမယ်။
  - ❖ အိမ်မက်ဆန်းပျား
မက်တတ်တယ်။
  - ❖ အိမ်မက်ပျား
မှန်တတ်တယ်။
  - ❖ သမထ အားထုတ်ရင်
ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မယ်။
  - ❖ ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ ဝတ္တရ်ပညာရပ်များ၌
ထူးချွန်မယ်။ တတ်မြောက်မယ်။
  - ❖ အပြောအမော ကောင်းမယ်။
  - ❖ ပရလောကနဲ့ ဆက်သွယ်
ဖတ်သက်ရတတ်တယ်...
- စသည်ဖြင့် ပြောဟောလိုရပါတယ်။
လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကို ကြည့်ပြီး
ဖြေလိုက်ရုံပါပဲ။

ပရံ ရက္ခန္ဓော အတ္တာနံ ရက္ခတိ။

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

၈

ကန်စွဲ

ဗီးပွားတော။ ။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများ ငွေဝင်ကောင်းမည်။ ငွေပန်းထိမ်များ၊ ငွေထည်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရေး အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ မြေအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းများ ငွေကြေးပိုပို ရရှိမည်။

ဇန်နဝါရီလ။ ။ ခရီးသွားလာရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော ဝန်ထမ်းများ အထက်လူကြီး၏ ချီးကျူးမှု ခံရမည်။ ရာထူးတက်မည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ။ ။ အိမ်တွင်းရေး ပုံမှန်ပင်ဖြစ်မည်။ ငွေရေးကြေးရေးက အစ အားလုံး အဆင်ပြေနေ၍ ပြဿနာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မရှိ။

မတ်လ။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ လက်ထပ်လိုက လက်ထပ်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ အောင်မြင်သော မင်္ဂလာပွဲဖြစ်မည်။

ဧပြီလ။ ။ ပညာရေး ကောင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ ငွေလည်းဝင်ခရီးပြုတ်ကလည်း ကောင်း၍ နိုင်ငံခြား ပညာတော်သင် သွားရောက်မည်ဆိုပါက အောင်မြင်မည်။

မေလ။ ။ ခရီး၊ ဖိပူ လောင်တတ်၍ အစစ အရာရာ သတိထားကိုင်တွယ်ပါ။

ဇွန်လ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၁။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ မြတ်စွာဘုရားအား သစ်သီးကပ်လှူပို့၊ လိုရာဆုတောင်းပါ။ အကြံအစည် အပြောအဆိုရှိလျှင် ပန်းလီးစားသွားပါ။

ကန်စွဲ

ဗီးပွားတော။ ။ ပလတ်စတစ်လုပ်ငန်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေအရောင်းအဝယ် ချွေးချွန်းသည်တို့ အချိုးကျဖြစ်မည်။

ဇန်နဝါရီလ။ ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေမည်။ အထက်လူကြီးများ၏ မေတ္တာကို ရရှိမည်။ တာဝန်သစ်များ ထပ်မံရရှိမည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေဝင်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ထွန်းခြင်း၊ ရွှေဝင်ခြင်းတို့ ရှိမည်။

မတ်လ။ ။ ချစ်သူ၏ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ စိတ်ကွက်ခြင်း ခံရမည်။

ဧပြီလ။ ။ ရပ်ဝေးတွင် ပညာသင်ကြားရခြင်း၊ သင်တန်းတက်ရခြင်း ရှိမည်။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက်ဖြစ်၍ ပညာရေးကို ကြိုးစားပါ။

မေလ။ ။ ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ ခေတ္တသာပါ။ ဆေးကုသလိုက်ပါ။ ချက်ချင်း ပြန်ကျန်းမာလာမည်။

ဇွန်လ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကလေးများ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို နွားနို့တိုက်ပါ။

အင်္ဂါ

ဗီးပွားတော။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့နိုင်သည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ထူထောင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ ပုံမှန် လုပ်ကိုင်နေရမည်။

၂၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေါ့ပေါ့ပါးပါး

ဆရာကျော်ခြင်

မည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်း။ ဆေးဝါးလုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။

ဇန်နဝါရီလ။ ။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ လုပ်ဖော်တိုင်ဖက်များ၏ ကူညီမှုကိုရရှိမည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ။ ။ မိသားစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မည်ကာလဖြစ်သည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး အစစ အရာရာ အဆင်ပြေမည်။

မတ်လ။ ။ ချစ်ရေးချစ်ရာ အောင်မြင်နေသောကာလဖြစ်သည်။ လူကြီးမိဘများကလည်း သဘောတူမည်။ လက်ခံမည်။

ဧပြီလ။ ။ တက်ချင်သည့် သင်တန်းတက်ပါ။ သင်ယူချင်သည့် ပညာကို သင်ယူပါ။ အောင်မြင်မည်။

မေလ။ ။ ခြေချော်လဲခြင်း၊ ခြေခေါက်ခြင်း၊ ခြေနာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ အသွားအလာ အနေအထိုင် သတိထားပါ။

ဇွန်လ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၅၊ ၂၈။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

ဇူလိုင်လ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကလေးများကို နွားနို့ထပ်၊ ကျွေးမွေးပါ။ ငွေများကို အစာကျွေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗီးပွားတော။ ။ ပညာရေး ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ၊ ဘော်ဒါများ စီးပွားဖြစ်မည်။ အောင်မြင်မည်။ တာဝန်များဆိုင်ရာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ဝင်ငွေကောင်းမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။

ဇန်နဝါရီလ။ ။ ဝင်ငွေကောင်းသော နေရာရမည်။ ငွေဝင်သလောက် လုပ်ငန်းတာဝန် ကြီးမားမည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ စီးပွားရေး အခြေခိုင်၍ အစစအရာရာ အောင်မြင်ပျော်ရွှင်ရမည်။

မတ်လ။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင်ပျော်ရွှင်ရမည်။ ရုတ်တရက် အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။

ဧပြီလ။ ။ ပညာရေး ကံကောင်းပါသည်။ နည်းနည်း ကြိုးစားပိုက်နံခြင် များများအောင်မြင်မည်။

မေလ။ ။ များစွာတတ်၍ နေပူထမု ပြန်လာလာချင်း ရေမချိုးပါနှင့်။

ဇွန်လ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ဘဏ္ဍာငယ်ကြာ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးအား အုန်းဆွမ်းကပ်လှူပြီး

ကြာသပတေး

ဗိမ္မာတေ။ ။ အလှကုန်များ၊ ပတ်စုံများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ အမြတ်များမည်။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင် ဆိုင် တိုးချဲ့ခြင်း၊ ဆိုင်သစ်ဖွင့်ခြင်း လုပ်နိုင်သည်။

ဇနီးထီးတေ။ ။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်၍ ချီးကျူးခံရမည်။

ဆုငွေများ ရရှိမည်။ နေရာကောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခံရမည်။

အိမ်တွင်းတေ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ လုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေး ဝင်ငွေ ကောင်း၍ အိမ်တွင်းရေးတွင် အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးထံမှ နိုင်ငံခြား ခရီးထွက်ရက်စိမ်း ရှိနေသည်။

ဘုန်းမာတေ။ ။ ချစ်သူ၏စကားကို လိုက်နာပြီး မိဘများ မဆန္ဒကျင့်ပါနှင့်။ အချစ်သည် တစ်ခဏ မေတ္တာသည်သာ ထာဝရဖြစ်သည်။ မိဘမေတ္တာ ကို နားလည်ပါ။ သိပါ။

ပညာတေ။ ။ ကြိုက်သည့် သင်တန်းကိုတက်၊ တက်ချင်သည့် ပညာ ခွဲကိုသင် ထိပ်တန်းမှ အောင်မြင်မည်ကာလဖြစ်သည်။

ကျွန်းမာတေ။ ။ သွေးတိုး၊ နှလုံးရောဂါအခံရှိလျှင် ရောဂါပြန်တတ် တာသည်။ အအိမ်အနေ အစားအသောက် သတိထားပါ။

ထောင်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကျောက်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ဘဏ္ဍာငယ်ကြာ။ ။ ကန်စွန့်ရွက်ကို ထက်အုန်းဆွမ်းနှင့်ကြော်၍ ပိသားတစ်စု ထည့်ပါ။

သောကြာ

ဗိမ္မာတေ။ ။ လုပ်ငန်းများ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်သင့်ပါ။ လုပ်ငန်းများ မတိုးချဲ့သင့်သေးပါ။ လက်ရှိလုပ်ငန်းကို အခြေခိုင်အောင် လုပ်ဆောင်ပါ။

ဇနီးထီးတေ။ ။ လူကြီးများက မိမိအား ယုံကြည်၍ ပေးအပ်သော ဘဝန်များကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ပါ။ မိမိအတွက် အခွင့် အလမ်းများ ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းတေ။ ။ မိသားစု သာယာမည်။ စီးပွားရေး ကောင်းမည်။

သားသမီးထံမှ နိုင်ငံခြားခရီး သွားရက်စိမ်းရှိသည်။

ဘုန်းမာ။ ။ အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်အတွင်း လူကြီးများ ချစ်ရောဂါ မထပါနှင့်။ အချစ်များသည် ပြင်းထန်ပါသည်။

ပညာတေ။ ။ အခက်အခဲ ဆိုသည်မှာ တွေ့ရတတ်စေပါ။ အခက်အခဲများများ တွေ့လေ အောင်မြင်မှုများများ ရလေဟု မှတ်ယူထားပါ။

ကျွန်းမာတေ။ ။ အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ လေး ဖက်နာစသော ရောဂါများ ဖြစ်တတ်၍ သတိထားပါ။

ထောင်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျောက်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ဘဏ္ဍာငယ်ကြာ။ ။ ဝက်သား (သို့မဟုတ်) ကြက်သား ဆန်ပြုတ်ပြုတ်၍ တတ်နိုင်သမျှ လမ်းထဲတွင် ထေပါ။

စနေ

ဗိမ္မာတေ။ ။ ရွှေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ၊ ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း များ၊ စီးပွားဖြစ်မည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်း ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင် ရလိမ့်မည်။

ဇနီးထီးတေ။ ။ ပေးအပ်သော တာဝန်များကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သော်လည်း လူကြီးများ၏ အထင်အမြင် လွှဲမှားမှု ခံရ တတ်သည်။

အိမ်တွင်းတေ။ ။ သာယာချမ်းမြေ့သော မိသားစု ဖြစ်မည်။ မိသားစု အတွင်း ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးများကောင်း မှန်မည်။ သားသမီးထံမှ နိုင်ငံခြားခရီး သွားရက်စိမ်းရှိသည်။

ဘုန်းမာ။ ။ ဆုံးဖြတ်ရန် ကိစ္စရှိလျှင် နှလုံးသားဖြင့် ခံစားပါ။ ဦးနှောက် ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက်ဖြစ်၍ စဉ်းစားဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်ပါ။

ပညာတေ။ ။ ဆရာကောင်း သမားကောင်း ပညာကောင်းနှင့် တွေ့မည်။ အောင်မြင်မည်။

ကျွန်းမာတေ။ ။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိပါက ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။ အစားအသောက် အအိမ်အနေ သတိထားပါ။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ကျောက်ရက်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီတိုရက်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ဘဏ္ဍာငယ်ကြာ။ ။ အုန်းနို့ သကြား သာကျ ကို၍ လမ်းထဲတွင် ထေ ခြံပြုပါ။

ခိုင်ခွေး

ဗွေဆိုး အာနိသင်ပြယ်အောင်

ကျိုက်ပေါ်-လွန်းညာသွား မြေနီ လှည်းလမ်းကလေးပေါ်တွင် တအိအိ မြည်ကာ ဘီးလိုဗိုနေသည့် နွားလှည်း ထက်မှ လှည်းမောင်းသမားသည် စုတ်တသပ်သပ်ဖြင့် သူ့နွားများအား ချောမြူကာ မောင်းနှင်နေလေသည်။

လှည်းကြို လိုက်လာသည့် စောအွားဒီးက လှုပ်လီလှုပ်လဲဖြင့် တရွေ့ရွေ့ သွားနေသည့် နွားများကို အားမလို အားမရဖြစ်ကာ...

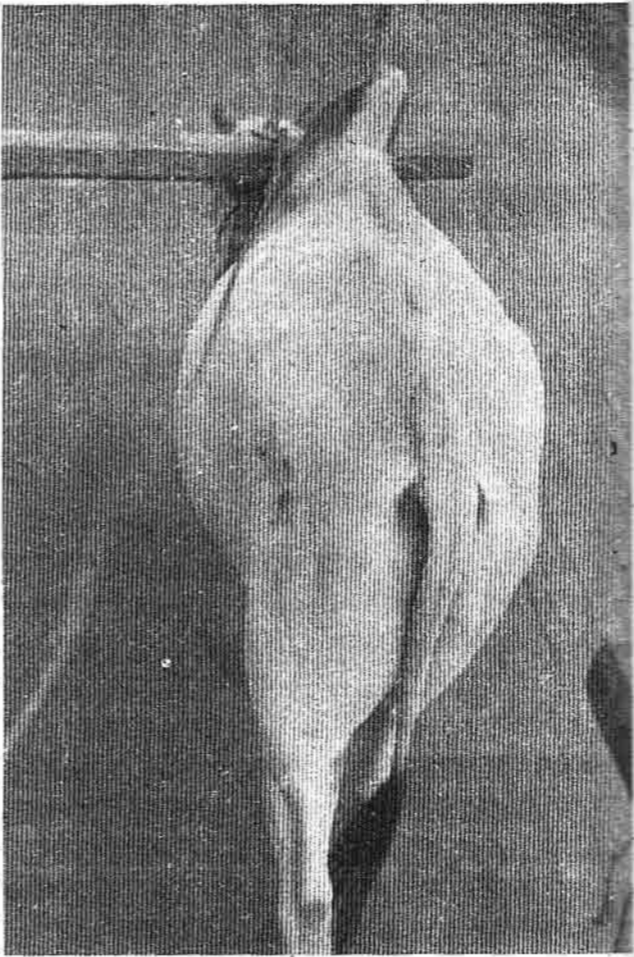
‘နွားတွေက မင်းကိုင်နေကျ မဟုတ်လို့ ထင်တယ်၊ အမိန့် မနာခံချင်ကြဘူး’

‘ဟုတ်ဘူး ဟန်နဲ(ဘကြီး) နွားက ခြံပေါက်နွားပါ။ ခါးမှာ ကန်ဗွေ(ပေါင်ရင်းအချှာ၊ ခါးနံ့ဆေးတွင်ရှိသော ဗွေညှင်ပေါက်ပုန်က) ပုံပါနေလို့ အကြမ်းမကိုင် မရိုက်မနှက်ဘူးတော့ အတင့်ရပြီး လူမကြောက်တော့ဘူး တစ်ခါတလေ ရိုက်နှက်ဆုံးမချင်ပေမယ့် ကန်ဗွေကြောင့် လူကို ခိုက်မှာစိုးလို့ပါ’

‘ဟ ဒီအတိုင်း အနေကြာရင် မင်းနွားက နဖျင်းဖြစ်သွားပြီး အသားချိန်ဈေးပဲ ရတော့မှာပေါ့။ ညှင်းဆဲတာတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ခိုင်းနွားကောင်းဖြစ်အောင် တစ်ခါတလေလဲ သွန်သင်ဆုံးမရတာပေါ့။’

အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ဒီနွားကို ရေတိုက် အစာကျွေးပြီး အနားပေးထား။ မနက်လင်းတာနဲ့ ခြံဝင်းအတွင်းက သစ်ငှက်တိုတစ်ခုမှာ ချည်ပြီး လှန်ထား။

ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို နှမ်းလှော် ၂၃၂ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘယ်
ဘက်
မှ
ကန်
ထွ
ခွဲ
နင်
ခိုင်း
နွား

ဖြူးပြီး သစ်ငှက်မှာတင် “အမိန့်နာခံတဲ့ သဗ္ဗာရှိ ခိုင်းနွားကောင်းဖြစ်အောင် ကြည့်ရှုပေးပါ” လို့ ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပြီး ရေတစ်မူတ် လောင်းချပြီးရင် မင်းနွားကို ဆွဲပြီး ပြန်လာခဲ့ပေတော့ကွာ။ ပိုင်ရှင်ရဲ့ အသက်ကို ရန်ရှာတဲ့ နွားဗွေဆိုးကိုတောင် ပျက်ပြယ်စေတယ်ကွ’

‘ဘယ်နေ့ လုပ်ရမှာမှာလဲ ဘကြီး’
‘ဘယ်နေ့မဆို ရပါတယ်။ သစ်ငှက်ချည်တိုင်က ပြန်လာလို့ တင်းကုပ်ထဲ ရောက်တာနဲ့ အသင့်လုပ်ထားတဲ့ ပေါက်ပန်းဖြူအကိုင်းနဲ့ နွားတစ်ကိုယ်လုံး နေရာအနံ့ (၇)ချက်

အသက်အောင့်ရိုက်ပေး စတိပေါ့ကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ အဘိုး ပြောတာတော့ ကြားဖူးတယ်။ ပေါက်ပန်းဖြူကိုင်းကို မေ့နေလို့ မလုပ်ဖြစ်တာပါ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဘကြီးရယ်’

အိန္ဒြာလမ်းခွဲတွင် စောအွားဒီး ဆင်းကျန်ရစ်သောအခါ လှည်းသမား သူငယ်ကလေးမှာ ကျေးဇူးတင်စကားကို အထပ်ထပ်ဆိုလျက် ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

စောသိုင်းလ

ဘီလူးမြို့ထပ်တက်ကြိုစာဝင် ဝမ်းနားလှသည့် မုဗို

ဘီလူးမြို့ကို လေ့လာခြင်း

“ဘီလူး”

ဤအမည်မှာ မြန်မာများနှင့် လူမှုန်း
အစ ကလေးဘဝကတည်းက ရင်းနှီး
ကျွမ်းဝင်ခဲ့သည့် အမည်ပင်။ ကောင်း
သည့်ဘက်က ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်း
မဟုတ်။ မကောင်းသည့်ဘက်က
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုပင်။

ဘီလူးကို သက်ရှိထင်ရှား မမြင်ဘူး
ဩဇာလည်း ဘီလူး ဆိုသည်မှာ
အစွယ်ငေါငေါ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
ဖုတ်နာ တစ်ကိုယ်လုံး အမွေးထူထူ
အကလေးငယ်များကို ကိုက်စားတတ်
သည်ဟုသည့် အဘိုး၊ အဘွားတို့
အပြုသော အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်များနှင့်
အဆုတ်ဆောင်းတို့ရှေ့ရှိ သန်လျက်
အထမ်းထားသော မျက်နှာပေါက်
အမည် ဘီလူးရုပ်တုများကြောင့်

30A. May, 2014.

စူးစာကျေစာ

ပြောချင်ပြချင်

မောင်
(ကံစားရွာ)

မြန်မာလူမျိုးတို့အဖို့ ဘီလူးဆိုလျှင်
မမြင်ဘူးဘဲနှင့် ကျွမ်းဝင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်။
ဤကဲ့သို့ လူတိုင်းသိထားသော
ဘီလူးများ စုပေါင်းနေထိုင်ရာ မြို့
သို့မဟုတ် ဒေသတစ်ခုသည် မြန်မာ
နိုင်ငံအတွင်း၌ အမှန်တကယ်ပင် ရှိခဲ့
ပြီး ယခုတိုင်လည်း ထိုမြို့ကို ဘီလူး
များ နေထိုင်ခဲ့သည်ကို အစွဲပြု၍ ဘီလူး
မြို့ဟု ခေါ်တွင်နေကြောင်း ပြောပြ
လျှင် မသိသေးသူများ ယုံမည်မဟုတ်
ပါ။

ယုံသည်ဖြစ်စေ မယုံသည်ဖြစ်စေ
ဘီလူးမြို့ကို ကျွန်တော် သွားရောက်

လေ့လာခဲ့ပုံကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းနှင့်
အတူ တင်ပြပေးပါမည်။
ကျွန်တော် မြစ်ကြီးနားမြို့တွင်
တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။
လုပ်ငန်းတာဝန်အရ မိုးညှင်းမြို့သို့
သွားရောက်ရပါသည်။
လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက်
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
က ဘီလူးမြို့ကို လေ့လာရင်း ဘီလူး
ဘုရားလည်း ဖူးခဲ့ရန် ပြောသဖြင့်
မိုးညှင်းခရိုင်နားက ဝန်ထမ်းများနှင့်အတူ

ဘီလူးမြို့သို့ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခဲ့ပါသည်။ **ဘီလူးမြို့သည် မိုးညှင်းမြို့၏ အနောက်မြောက် အရပ်၌ရှိပြီး (၅)မိုင်ခန့်သာ ကွာဝေး ပါသည်။**

ဘီလူးမြို့ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းမှာ ဒေသခံများ၏ ပြောပြချက်ကို အကျဉ်း မျှ ဖော်ပြပါမည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်ချိန် က (ဘီစီ မည်မျှ၊ အေဒီ မည်မျှ၊ သက္ကရာဇ် မည်မျှဟုတော့ မဖော်ပြနိုင် ပါ။) ညီနောင်မင်းသား(၂)ပါး စိုးစံသော နေပြည်တော်တစ်ခု ရှိခဲ့ပါသည်။

အသေးစိတ် လေ့လာသူများကမူ ထိုနေပြည်တော်သည် ယခု ကသာမြို့ တည်နေရာဟု ဆိုသည်။ ကြားဖူးသမျှ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် အစ်ကိုဖြစ်သူ ဘုရင်သည် တောကစား ထွက်ရာ အခြွေအရံများနှင့် လူချင်း ကွဲသွားခိုက်တွင် တောတွင်း တစ်နေရာ၌ အလွန် ချောမောလှပ သော မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို တွေ့ရာ စွဲလမ်းသဖြင့် မြို့တော်သို့ ခေါ်ဆောင် လာပြီး မိဖုရားမြှောက်ပါသည်။

ထိုမိန်းမပျိုသည် ဘီလူးများ နေထိုင် သည့် ဘီလူးမြို့မှ ဘီလူးမက လူယောင် ဖန်ဆင်းထားသည်ကို ဘုရင် မသိပါ။ ထိုဘုရင်တွင် ယခင်က တင်မြှောက် ထားပြီးသည့် မိဖုရားများ လည်းရှိပြီး ဖြစ်သည်။

ဘီလူးမသည် ယခင် မိဖုရားများကို ဒုက္ခပေးလိုသဖြင့် ဖျားနာချင်ယောင် ဆောင်သောအခါ ဘုရင်သည် မိမိ မြတ်နိုးသော မိဖုရား နေကောင်းစေ ရန်အတွက် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ပေးရမည် နည်းဟု မေးသောအခါ မိဖုရားဘီလူး မက ယခင် မိဖုရားများ၏ မျက်လုံး များကို ဖောက်ထုတ်မှသာ မိမိ နေကောင်းမည်ဟု ပြောသဖြင့် မိုက်မဲ

သော ဘုရင်သည် ယခင် မိဖုရားများ ၏ မျက်လုံးများကို ဖောက်ထုတ်စေပါ သည်။

ဖောက်ထုတ်ထားသော မျက်လုံး များကို နန်းတော်ထဲ၌ ကြိုးဖြင့် သီထား ပါသည်။ မိဖုရားများအားလုံး မျက်မမြင် ဘဝသို့ ရောက်ရလေသည်။ ဖျားနာ ချင်ယောင် ဆောင်သော ဘီလူးမသည် သူ၏ဆန္ဒ ပြည့်ဝသဖြင့် နေကောင်း သွားလေသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် ညီဖြစ်သူ မင်းသား သည် တောကစားထွက်ရာ အစ်ကိုဖြစ် သူ ရောက်ခဲ့သော ဘီလူးများ နေထိုင် ရာ ဒေသသို့ရောက်ရာ ချောမောလှပ သော မိန်းမပျိုကို တွေ့၍ မည်သည့် မျိုးနွယ်ဖြစ်ကြောင်း မေးရာ မိန်းမပျို က မိမိသည် ဘီလူးမျိုးနွယ်ဖြစ် ကြောင်း မိမိတို့မျိုးနွယ်သည် ဤဒေသ ၌ ရပ်ရွာ တည်ထောင်နေထိုင်ကြောင်း၊ လူယောင်ဖန်ဆင်း၍ရကြောင်း၊ ယခင် ကလည်း လူယောင်ဖန်ဆင်းထားသော မိမိ၏ အစ်မကို ဘုရင်တစ်ပါးက ခေါ် ယူ မိဖုရားမြှောက်ထားကြောင်း ပြောပြ ပါသည်။

ထိုအခါ ညီငယ်မင်းသားက ထို ဘီလူးမ၏ ပရိယာယ်ကြောင့် ကျန် မိဖုရား၏ မျက်လုံးများ ဖောက်ထုတ်ခံ ရကြောင်း၊ ကူညီနိုင်ပါက ကူညီပါရန် ပြောရာ စိတ်စေတနာကောင်းပြီး ကြင်နာတတ်သော ညီမငယ် ဘီလူးမ သည် အစွမ်းထက်မြက်သော သိဒ္ဓိဝင် ဓာတ်လုံးကို မင်းသားငယ်အား ပေး အပ်ပါသည်။

မင်းသားငယ်သည် နန်းတော်သို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ အစ်ကို ဘုရင် အား အကြောင်းခုံပြောပြပြီး မိဖုရား များ၏ မျက်လုံးများကိုယူကာ သိဒ္ဓိဝင် ဓာတ်လုံးဖြင့် ပွတ်သတ်ရာ မျက်လုံး

များအားလုံး ပြန်ကောင်းလေသည်။ ဘုရင်က မိမိစွဲလမ်းသော မိန်းမပျိုမှာ ဘီလူးမမှန်း သိသောအခါ နေရပ်သို့ နှင်ထုတ်လေသည်။ ဤကား အကျဉ်း မျှ ဖြစ်ပါသည်။

အဓိက တင်ပြလိုသည်မှာ ဘီလူး မြို့ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ်ရှိခဲ့ ကြောင်း တင်ပြလိုခြင်းသာဖြစ်ပါ သည်။ အတူလိုက်ပါလာသော ခရိုင် ရုံးဝန်ထမ်းများများ ဤဘီလူးမြို့သည် ပြည်ထဲရေးပြန်တမ်းတွင် မည်သည့် အမည်ပေါက်သလဲဟုမေးရာ ဘီလူးမြို့ ဟုပင် အမည်ပေါက်ကြောင်း ပြောပါ သည်။

ဘီလူးမြို့မှာ ယခုအချိန်တွင် တိုက် တာ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများဖြင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးသော မြို့တစ်မြို့ဖြစ်နေ ပါသည်။ တည်ထားကိုးကွယ်သည့် စေတီတော်ကြီးမှာလည်း လွန်စွာ ကြီးမားကာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာဖြစ်ပြီး သာသနိက အဆောက်အအုံများမှာ လည်း နေရာအနှံ့ပင် သာသနာတော် စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ဖော်ပြနေရာ အကြိမ် ကြိမ် သာစုခေါ်မိပါသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အဝင်ခမ်းနားထူ သော မုခ်ဦးကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းယူခဲ့ ပါသည်။ မုခ်ဦးတွင် ဘီလူးမြို့ဟူသော စာသားကို ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ပြန်မာတို့နှင့် သက်ရှိထင်ရှား မြင် ဘူးဘဲနှင့် ကျွမ်းဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည့် ဘီလူးများ စုပေါင်းနေထိုင် ခဲ့သည့် ဘီလူးမြို့မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသဖြင့် ဒေသန္တရပဟုသုတ တစ်ခုကို မျှဝေဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ မိုးညှင်းမြို့သို့ အကြောင်း ညီညွတ်၍ ရောက်ရှိပါက မလွတ်တမ်း သွားရောက် ကြည့်ရှု လေ့လာသင့် သော မြို့ဖြစ်ပါကြောင်း သတင်း

အပ်ပါသည်။

လက်တော်မှ ရေများ ယိုစီးသည့် ရဟန္တာရုပ်တုတော်

ကျွန်တော် တာချီလိတ်မြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ကျေးဇူးတော်ရှင် နဂါးနှစ်ကောင်ဆရာတော်ကြီး ကြီးပမ်းမှဖြင့် ပြည်သူများ စုပေါင်းတည်ထားကိုးကွယ်သော တာချီလိတ်ရွှေတိဂုံစေတီတော်၏ တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ထိုင်တော်မူ ဆင်းတုတော်ကြီး၏ လက်ညှိုးတော်မှ ရေများ စီးကျသည်ကို ကိုယ်တိုင် ဖူးမြင်ရပြီး ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းလည်း ယူခဲ့ပါသည်။

နှစ်အတော်ကြာပြီး တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့မှုများကြောင့် ဓာတ်ပုံများ ရှာမတွေ့ခဲ့၍ မဖော်ပြနိုင်တော့ပါ။

ယခုမူ လက်တော်မှ (၃)ရက်တိုင်တိုင် ရေများ စီးကျသော ရဟန္တာရုပ်တုတော်ကို ဖော်ပြပါမည်။ **ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကဝမြို့နယ်၊ ဖလေးရွာမှ တချိက်မတ်ကော်စေတီတော် [အရပ်အခေါ် ဖလေးဘုရားကြီး]**သည် ထုထည်ကြီးမားရုံသာမက တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်၌ တည်ထားခြင်းဖြစ်ရာ ဖလေးဘုရားကြီးကို အလွန်ဝေးသောနေရာ ရန်ကုန်-ပဲခူး မီးရထား စီးနေရင်းပင် ရထားပေါ်မှ ဖူးမြော်နိုင်ပေသည်။

ဖလေးဘုရားကြီးတွင် အဝင်စောင်းတန်းမှစ၍ ရဟန္တာရုပ်တုတော်များ စီတန်းနေသည်ကို ဖူးမြော်ချပြီး ဘုရားကြီး တစ်ပတ်လုံး၌လည်း ရဟန္တာရုပ်တုတော်များ အပြည့်ပင်။ မြန်မာတို့အဆို ရဟန္တာ(၅၀၀)ဟု ဆိုကြရာ ရုပ်တုတော်များကို မရေတွက်ခဲ့သော်လည်း (၅၀၀)ပြည့်မည်ပင် ဖြစ်ပါ

လက်တော်မှ ရေယိုစီးသည့် ရဟန္တာရုပ်တုတော်

သည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်း ရုပ်မြင်သံကြားတွင် ဖလေးဘုရားကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ မေးမြန်းဖြေကြားချက်ကို ကြည့်ရှုခဲ့ရာ များပြားလှသော ရဟန္တာရုပ်တုတော်များအနက်မှ **ရဟန္တာရုပ်တုတော်တစ်ဆူ၏ လက်တော်မှ (၃)ရက်တိုင်တိုင် ရေများ စီးဆင်းသည်ဟု ကြည့်ရှုခဲ့ရပါသည်။**

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော် အဝေး၌

တာဝန်ကျနေသဖြင့် ဖလေးဘုရားကြီးသို့ မရောက်ခဲ့ပါ။ ယခု ရောက်သည့်အခါမှသာ လက်တော်က ရေစီးကျသော ရဟန္တာကိုယ်တော်၏ ရုပ်တုကို ဖူးမြော်ပြီး ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ယူခဲ့ပါသည်။ စာဖတ်သူများ ပူဇော်နိုင်ရန် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အခြား သိစေလိုသော အချက်မှာ ဖလေးဘုရားကြီးသည် တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး သစ်ပင်ကြီးများ

မြိုင်းဆာယာ ပိုဆောက်လို ကိုယ်ပျောက်တဲ့ပိဗ္ဗာ

ရွှေဆံတော်ဖြည့်စေတီတော်

ပြည်မြို့ ရွှေဆံတော်စေတီတော် မြတ်ကြီးကို အဖူးအမြော် တစ်ခေါက် ဖိုးဟန် ရောက်ခဲ့ပြန်ပါပြီ။ တစ်လကို တစ်ခေါက် ပုံမှန်ရောက်ခဲ့သည်မှာ လပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီ။ လစဉ် လတိုင်း လပြည့်နေ့တိုင်း ရောက်ရ သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရသည်။ မပျက် မကွက် အဓိဋ္ဌာန် ဆက်ခဲ့ရသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်တိုင်း ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက်နှင့်လည်း တွေ့ရသည်။

ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏

မြောက်ဘက်စောင်းတန်းမှ ဖိုးဟန် တရွေ့ရွေ့ တက်လာခဲ့သည်။ စေတီ တော်ကို အဓိဋ္ဌာန် (၃)ပတ် ပတ်၍ ကြည့်ညှိသည်။ တော်သလင်းနေမှာ အပူရှိန်ပြင်းလှသည်။ နေမွန်းတိမ်းပြီ။ မွန်းလွဲချိန်တွင် နေရှိန်က ခြေဖဝါးအစုံ ကို စူးစူးရှရှ ထိထိမိမိ ရှိလှသည်။

ရွှေဆံတော် စေတီတော်ကို တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ရိုသေမြတ်နိုး

လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးဦးချ အားရအောင် ကန်တော့ဝတ်ပြု ကြည့်ညှိပြီးသည့် နောက် ဘိုးဘိုးအောင်တိုက်ရွှေ တရားဂူ(၃)သို့ ရှေးရှု၍ထွက်လာ သည်။

စွယ်တော်တိုက်ရွှေရှိ ပထမံဘိုးဘိုး အောင် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓရုပ်တု တော်ကို ရှိခိုးကန်တော့ပြီး အနောက် ဘက်စောင်းတန်းကို ကျော်သည့် စောင်းတန်းအလွန်တွင် အနောက် အရပ်ကို ဦးတည်၍ အောက်ဘက် ဆင်းသော အုတ်လှေကားအတိုင်း ဆင်းလိုက်သည်။

တစ်ဆစ်ချိုး လှေကားအဆုံးတွင် အောက်ဘက်သို့ ကွေ့လိုက်ရာ တရား ဂူ (၃)ကို ဘွားခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ တရားဂူ မြောက်ဘက်ကန်ဆောင် လေးထဲတွင် ဦးစိန်လှ၊ ဦးဟန်တို့ ဦးလှသန်း၊ ဒေါ်ရှင်နှင့် ဒေါ်ကြည်အောင်

တို့ ရှိနေကြသည်။ ထွေရာလေးပါး
စကား ဆိုနေကြဟန်ရှိသည်။
အာဟာရ ဖြည့်ပြီးကြပြီဖြစ်မည်။
ဖိုးဟန်သည်လည်း နံနက်စာ စားခဲ့
ပြီးပြီ။

ဖိုးဟန်ကို သူတို့အားလုံးက
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြပါသည်။
တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ရွာ
အကြောင်း၊ ရပ်အကြောင်း၊ မိတ်ဆွေ
များအကြောင်း၊ မာကြောင်းသာ
ကြောင်း အကြောင်းတို့ကို မေးကြမြန်း
ကြလေသည်။ ဖိုးဟန် လက်မလည်
အောင် ပြန်လည် ဖြေကြားရတော့
သည်။

ဆရာရသေ့ ထိုင်နေကျ နေရာလေး
မှာမူ ဆရာရသေ့၏ အရိပ်အယောင်
ကင်းမဲ့နေသည်။ ဖိုးဟန် ဘဝင်မကျ
ဖြစ်မိသည်။ မနေနိုင်သည့်အဆုံး မေး
လိုက်မိသည်။

'ဆရာတော် ကြွလာသလား'
'မမြင်ဘူးလားကွ'
ဆရာဟန်က နေရာထိုင်လေးကို
လက်ညှိုးညွှန်ပြသည်။

'ဘယ်ကြာသွားလဲဗျ'
အားလုံးက ဖိုးဟန်ကိုကြည့်ပြီး ပြုံး
လိုက်ကြသည်။

'တရားဂူထဲမှာ'
ဦးလှသန်း(ဆရာပုဏ်)က မေးငေါ့
၍ပြသည်။

ဖိုးဟန်က ဆရာရသေ့ ဦးအောင်
နက်ကို ဆရာတော်ဟု ခေါ်သည်။
ဦးဟန်တိုးကို ဆရာဟန်၊ ဦးလှသန်းကို
ဆရာပုဏ်ဟုခေါ်သည်။ ဆရာဟန်
ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ (၁၀)နှစ်ခန့်ရှိပြီ။
ဆရာပုဏ်က ဆရာဟန်ထက် စော
သည်။ (၂၃)နှစ် ကျော်ပြီ။

အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ဆရာ

ပုဏ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သော သင်္ချိုင်းရှိ
မြေပုံကို ပြန်လည်တူးဖော်သောအခါ
ခေါင်းတလားကိုသာ တွေ့ရသည်။
ဆရာပုဏ်၏ ရုပ်ခန္ဓာမှာ ခေါင်းထဲ
တွင် မရှိ။ ပဟေဠိသဖွယ်။ တကယ့်
အဖြစ်။

ဆရာဟန်နှင့် ဆရာပုဏ်တို့မှာ
ဖိုးဟန်ကို သိုင်းပညာ သင်ပေးခဲ့ကြ
သော ဆရာများ ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာဟန်ဆီက အခြေခံကစား
ကွက်များ ရရှိခဲ့သည်။ ဆရာပုဏ်ထံ
တွင် ဆက်လက်သင်ယူခဲ့သည်။
ဖိုးဟန်၏ ပထမဆရာနှင့် ဒုတိယဆရာ
တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သိုင်းပညာနှင့် ပတ်သက်လျှင်
ဆရာဟန်သည် ဆရာပုဏ်၏တပည့်
ဖြစ်သည်။ ဆရာနှစ်ဦးထံမှ ရှမ်းတရုတ်
သိုင်းပညာကို ဖိုးဟန် ရခဲ့ပါသည်။
ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆရာကြီး ဦးလှသိန်း
ရှိကြောင်း၊ သူ့အစ်ကို၊ ဆရာဖြစ်
ကြောင်း ဆရာပုဏ်က ပြောပြပါသည်။
သို့သော် ဆရာကြီးကို တစ်ခါမျှ
ကန်တော့ခွင့် မကြုံခဲ့ပါ။ ယခု ရှိခိုး
ကန်တော့လိုက်ပါပြီ။

ယောဂီဒေါ်ရှင်းမှာမူ ယခုအခါ

ကျိုက်ထီးဆောင်းတွင် သီလရှင်ကြီး
အဖြစ် သာသနာ့ဝန်ထမ်းလျက် ရှိနေ
ကြောင်း ကြားသိရပါသည်။ ဒေါ်ရှင်း၏
မူလအမည်မှာ (၃)လုံးရှိပါသည်။
အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ ရခဲ့
သူဖြစ်ပါသည်။ မတွေ့ရသည်မှာ နှစ်
ပေါင်း(၄၀)ကျော်ခဲ့ပါပြီ။

ဆရာပုဏ်က ဖိုးဟန်ကို...
'မထိုင်ဘူးလား'
ဟု မေးသည်။ ဖိုးဟန် မထိုင်နိုင်ပါ။
ပြုနေကျဝတ်ကို ပြုရမည်။ တရားဂူ
(၃)၏ တံခါးရှေ့တွင် ဆရာရသေ့
ဦးအောင်နက်ကို ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့
လိုက်သည်။

တရားဂူအတွင်းမှ ဆရာရသေ့၏
ရွတ်ဖတ်သံတို့ကို တိုးတိုး...တိုးတိုးနှင့်
ဖိုးဟန် ကြားရသည်။ အချို့ ဂါထာများ
ကို ညံ့ခံ၍ ရွတ်နေသည်။ ဂါထာမှန် ညံ့
ခံရမည်ကို ဖိုးဟန် ပညာရလိုက် သည်။

တရားဂူတံခါးကို ဖိုးဟန် ဆွဲဖွင့်
ကြည့်သည်။ ဖွင့်၍မရ။ တံခါးကို
အတွင်းမှ ချက်(ဂျက်)ထားသည်။
သော့ပေါက်ကလေးမှ ချောင်းကြည့်
လိုက်သည့်အခါ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှေ့
တွင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကို မီးပူ
ဇော်ထားသည်။

တရားဂူအတွင်းရှိ ခုတင်ခေါင်းရင်း
တွင် ဆရာရသေ့မှာ တင်ပျဉ်ခွေ
ထိုင်နေပါသည်။ ဆရာရသေ့ တရားဂူ
မှ အထွက်တွင် ပထမဆုံး ဖူးမည်ဟူ
သော စိတ်ဖြင့် ဂူတံခါးကို ကျောခိုင်း
ကာ ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်တိုက် ခေါင်းရင်း
ဘက်ရှိ ဗောဓိညောင်ရိပ်သည် ဖိုးဟန်
အတွက် ချွေးသိပ်ပေးသည့် အေးရိပ်
သာယာ ဖြစ်နေပါသည်။ လွယ်အိတ်
ထဲမှ ဒူးယားဘူးကို ထုတ်၍ တစ်လိပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၂၃၇

သောက်လိုက်သည်။ မီးခိုးများကို မှုတ် ထုတ်ရှင်း ဆရာရသေ့အကြောင်းကို တွေးတောစဉ်းစားနေမိသည်။

ဖိုးဟန်၏ စိတ်အာရုံမြင်ကွင်းဝယ် ဆရာရသေ့၏ ပုံရိပ်ပေါင်းများစွာကို မြင်လာသည်။ အကြောင်းအရာ မထပ် သော်လည်း ဖြစ်ရပ်များက အဆက် အစပ် ရှိနေကြသည်။ အင်း၊ ဆေး၊ အင်္ဂါရတ်၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်၊ ဗေဒင်၊ နက္ခတ်၊ မနောဓာတ်တို့ဖြင့် ပြည့်ကျပ် နေသည်။

မေးစရာက တစ်ပုံတစ်ပင် ရှိနေ သည်။ တွေးစရာကလည်း အစုံအလင် ရှိနေပြန်ပါသည်။ ရောပြွမ်းနေသည်။ အမေးနှင့် အတွေး ခွဲရေးကလည်း မလွယ်။ မြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာတစ်ယောက် မှာ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပညာအတတ် စုံလင်အပ်သည်။ ပညာ မစုံလျှင် မြေမလျှောက်လေနှင့်၊ ရိက္ခာပျောက် သွားမည်။ ရိက္ခာပျောက်လျှင် အသက် ပါ ပျောက်သွားမည်။

အာဟာရသိဒ္ဓိမြောက်သည့် မြေ လျှောက်ဝိဇ္ဇာများလည်း ရှိကြပါသည်။

ဆရာသခင်တို့ကသာ တတ်သမျှ ပညာကို သစ္စာရှိတပည့်တို့အား လက်ဆင့်ကမ်းကြပါလျှင် မြန်မာ့ဝိဇ္ဇာ ပညာရပ် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်။ အနဂ္ဂ၊ အတိုင်းမသိ။

ဖိုးဟန် အတွေးစတို အမျှင်တန်း နေစဉ် ဆရာဟန်က လှမ်းခေါ်သည်။ ဒေါ်ကြည်အေးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဖိုးဟန်က "မလာသေးဘူး"ဟု ပြန် ပြောလိုက်သည်။ ဒေါ်ရှင်းက ရေခွေး အိုးကို မြှောက်ပြပြန်သည်။ ဖိုးဟန် မသောက်လိုပါ။ ခေါင်းခါပြလိုက် သည်။

တရားဂူတံခါးကိုဖိုလျက် ဒူးယား

တစ်လိပ်ပြီး တစ်လိပ် သောက်နေမိပါ သည်။ လမ်းကြမ်းတွင် ကားစီးခဲ့ရ သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ရိုက်ထားသကဲ့ သို့ နာကျင်နေသည်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ် လှပြီ။

အချိန်မှာ ကုန်ခဲလှသည်။ ဆရာ ရသေ့ကလည်း ဂူထဲက ထွက်မလာ သေး။ ရွတ်သံ ဖတ်သံများ တိတ်ဆိတ် သွားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ ဆရာဟန်နှင့် ဆရာပုဏ်တို့၏ စကားသံများမှာ တစ်ခါတစ်ခါ ဖိုးဟန်နားမှာ ဖြတ်တိုး သွားသည်။

တရားဂူ(၃)ရှေ့တွင် ဖိုးဟန် ထိုင် နေခဲ့သည်မှာ တစ်နာရီခွဲကျော်သွား ပြီ။ ဖိုးဟန်လက်က နာရီက (၂)နာရီ ကို ပြနေသည်။ မွန်းလွဲ (၂)နာရီ၊ သုဒဿနတောင်ခြေမှ ဝေဠုစေတီ တက်လာသော လေပြည့်သည် ဖိုးဟန် ၏ရင်ကို အေးစေသည်။

ဆရာဟန်တို့ စကားပိုင်းမှ "ဟယ်" ခနဲအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အံ့ဩ မှုကြောင့် တုန်ခါသံများ ပါနေသည်။ စကားပိုင်းဆီသို့ ဖိုးဟန် ခေါင်းထောင် ကြည့်လိုက်သည်။ စကားပိုင်းနှင့် ဖိုးဟန်ထိုင်နေသော နေရာမှာ (၁၀)ပေ

ခန့်သာ ဝေးမည်။ မြင်ကွင်းမှာ အထင် သားရှိသည်။ သို့သော် သူတို့ အား "ဟယ်" ကြသည်ကို ဖိုးဟန် မသိ မမြင်ရ။

ပိုင်းဖွဲ့ပြီး ထိုင်နေကြသူအားထပ် မျက်လုံးမျက်ဆန် ပြူးနေကြသည်။ ရုတ်ရုတ်သံသံ မဖြစ်ရုံတမည် အံ့ဩ တုန်လှုပ်ဟန်တို့ကို အတိုင်းသား မြင် နေရသည်။

ဆရာပုဏ်နှင့် ဆရာဟန်က သမင် လည်ပြန် အကြည့်၊ ဦးစိန်လှခေါင်း က ညာဘက်ကို စောင်းနေသည်။ ဒေါ်ရှင်းနှင့် ဒေါ်ကြည်အေးတို့က ကိုယ်စီကိုယ်စီ ပါးစပ်ဟာကြလျက် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူနေကြ သည်။ မဝေခွဲနိုင်သော အသွင်ကို သူတို့မျက်နှာများမှာ မြင်နေရသည်။

မကြာလိုက်ပါ။ ရင်ပြင်တော်ပေါ်က လှမ်းနင်းလိုက်သော ခြေတစ်ဖက် သည် တစ်ဆစ်ချိုး အုတ်လှေကား လေး၏ ပထမအထစ်ကို ထိလိုက် သည်။ နောက်တစ်လှမ်းတွင် သက်န်း ပါ ပေါ်လာသည်။ တတိယအထစ်ကို နင်းလိုက်သည့်အချိန်တွင် ဦးအောင် နက်ဆရာရသေ့ကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါ သည်။

ယပ်အညိုလေးတစ်ချောင်းကို ညာ လက်က ရင်မှာ အပ်ထားသည်။ ပုတီး မပါ။ လွယ်အိတ်အညိုလေး မပါ။ ဘယ်လက်က တောင်ဝှေးတစ်ချောင်း ကိုကိုင်လျက် ထောက်ကာ ထောက် ကာ လာနေသည်။ ကတိုက်ကရိုက် မဟုတ်။ ဣန္ဒြေအပြည့် စက္ခုဣန္ဒြေ ချလျက်။ ကြွကာလှမ်းကာ ဘုရား ဘာဝနာနှင့် တည်ကြည်ခံ့ဉာသော မျက်နှာက ရင်ကျက်များကို ဆောင်နေ သည်။

ဆရာရသေ့ ထိုင်နေကျ နေရာလေးကို ဝင်လာသည်နှင့် ဆရာပုဏ်တို့ တစ်စု လမ်းဖယ်ပေးကြသည်။ ရှိခိုးဦးတိုက် ကန်တော့လိုက်ကြသည်။ ဖိုးဟန်မှာမူ အံ့ဩတွေဝေ မိန်းမောလျက်ရှိသည်။ ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက် ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေစ။ သံသယကြောင့် နေရာကလည်းမထ။ ဦးလည်းမချ။ မလှုပ်မယှက် နေရာမပျက် ထိုင်လျက်က...

တရားဂူ(၃)ထဲမှာ ရှိနေခဲ့သော ဆရာရသေ့သည် ရင်ပြင်တော်ပေါ်က ကြွလာသည်။ ဆန်းကြယ်လှပါဘိ။ မျက်စိနှင့် တပ်အပ်မြင်သည့် မောင်ဖိုးဟန် ကြစမ်း။

ဖိုးဟန် ရောက်စအချိန် ဆရာရသေ့ကို ရှိခိုးဦးချကန်တော့စဉ်က ရသေ့ဆရာ ဂူတွင်းမှာ ရှိပါသည်။ ပရိတ်တော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်၊ ဂါထာမြတ်တို့ကို သရဇ္ဈာယ်နေသည်။

ဖိုးဟန် မျက်စိအမြင်နှင့် နားအကြား မမှားနိုင်။ ကိုယ်တွေ့အမြင်နှင့် ကိုယ်တိုင်အကြား။ သော့ပေါက်က ချောင်းကြည့်ထားတာ၊ ဆရာရသေ့ကိုတွေ့တာ၊ ရွတ်သံဖတ်သံများလည်း ကြားရတာ... ယခုမူ... ဘယ်လိုကြီးတုံး၊ ဘယ်လိုတုံး...

ဆရာရသေ့ နေကထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်သည့် အချိန်အထိ ဖိုးဟန် နေရာက မရွေ့။ ဆရာရသေ့ ရှိရာသို့လည်း မသွား။ ဂူတံခါးကို ကျောခိုင်း၍ နေမြဲတိုင်း ထိုင်အနေ။ မှင်တက်မိသကဲ့သို့လည်း ရှိ၍နေသည်။

'လူလေး' ဆရာရသေ့က ဖိုးဟန်ကို လှမ်းခေါ်သည်။ ခပ်ထေ့ထေ့ဟန်က ခေါ်သံမှာ ပါနေသည်။ ဖိုးဟန်က ဆရာရသေ့ကို

ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။ 'တရားဂူထဲက ခုတင်ပေါ်မှာ ခပေါင်းဘူးရှိတယ်၊ ယူလာခဲ့'

မောင်ဖိုးဟန် တရားဂူရှေ့ကို ရောက်စဉ်က ဂူတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်သည်။ ချက်(ဂျက်)ချထားသည်။ ဖိုးဟန်အသိ ဆရာရသေ့၏ ကျန်တပည့်များလည်း အသိ။ အရှိအတိုင်း ဧကန်။

ဖိုးဟန်ဂူတံခါးကို ဘယ်လိုဖွင့်မလဲ၊ ဂူထဲကို ဘယ်လိုဝင်မလဲ... အဲဒီမှာတင် ပြဿနာ စ, တော့သည်။ ကဲ မောင်ဖိုးဟန် မင်းဘယ်လိုကြံမလဲ။ ဖိုးဟန် အနေရ အထိုင်ရ ခက်နေပြီ။

ဖိုးဟန် ထိုင်ရာကထ ဆရာရသေ့ထံ သွားရပြီ။ ရှိခိုးဦးချကန်တော့ပြန်ပြီ။ လွယ်အိတ်ထဲက ဒူးယားဘူးကို ထုတ်၍ ကပ်လှူသည်။ ဆရာရသေ့ကမူ ဒူးယားကို သောက်လိုဟန်မပြု၊ လှမ်းမယူ ညာဘက်နှုတ်ခမ်းထောင့် တွန့်၍ ပြုံးပြီး...

'ဂူထဲက ခပေါင်းဘူး သွားယူ' ဆရာရသေ့ ခိုင်းပုံကြီးက မဟုတ်လိုက်တာ။ ဖိုးဟန် ဘယ်လိုမှ ဖွင့်၍မရသည့် ဂူတံခါး။ ဦးနှောက်စားရလေပြီ။ မပြောမပြီး မတီးမမြည် ရှိချေတော့မည်။ ပြောမှ ပြီးမည်။ ပြောကို ပြော

မည်။ 'တပည့်တော် မရောက်ခင်က တည်းက ပိတ်ထားတဲ့ ဒီတံခါး...'

ဖိုးဟန် စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ချ။

'ဖွင့်လိုက်' ဆရာရသေ့၏ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်...

'တံခါးကို အတွင်းက ချက်(ဂျက်) ချထားတယ်။ ဘယ်လိုလုပ် ဖွင့်မလဲ' မောင်ဖိုးဟန် စိတ်တိုတိုနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ စကားသံလည်း မာသွားသည်။ ချက်ချင်း ရိုက်ချိုးတုတ်ကွမာန်ကို ချလိုက်ရသည်။

'ချက်(ဂျက်)မချပါဘူးကွ၊ ဖွင့်နေတယ်' ဆရာရသေ့က အပြုံးတစ်ဝက်နှင့် ပြောသည်။

တံခါးပိတ်ထားမှန်း သိပါလျက် ပွင့်နေကြောင်း ပြောသည့်စကား ဖိုးဟန် လားလားမျှ လက်မခံနိုင်ပါ။ ရုတ်ခြည်းနေရာမှ ထလိုက်သည်။ ပုဆိုးကို တိုတို ပြင်ဝတ်လိုက်သေးသည်။ ဂူတံခါးပိတ်ထားကြောင်း သိအောင် ဖွင့်ပြလိုက်ချင်သည်။ ဖွင့်တော့မည်။

ဖိုးဟန်တရားဂူ(၃)ကို ပြန်သွားသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးတွင်ရှိသော အင်အားများကို စုစည်းပြီး ညာလက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ခြေစုံကန်ကာ ဂူတံခါးကို တအားကုန် ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် ဝင်လာသော ဂူတံခါး၏ ညာဘက်ခြမ်း တံခါးရွက်သည် ဖိုးဟန် ဘယ်ဘက်ချိုစောင်းကို ပြင်းထန်စွာ ဝင်ဆောင့်လိုက်ပါသည်။ နေရာတွင်ပင် ပုံလျက်သား လဲကွဲသွားသည်။ ခေါင်းထဲမှာ မူးဝေသွားသည်။

မျက်စိထဲတွင် ရောင်စုံရောယှက် ဝင်းလက်သွားသည်။ ဘယ်ဘက် နဖူးပြင်ဝယ် သွေးများ ဖြာထွက်ကာ စီးကျလာသည့် ဖိုးဟန် လဲကျရာက မထနိုင်တော့ပြီ။ မောင်ဖိုးဟန် ခံလိုက်ရလေပြီ။

ဘယ်ဘက်ချိုစောင်းကို ဘယ်လက်နှင့် ဖိလျက် ဂူအတွင်းသို့ ဖိုးဟန် ကြည့်လိုက်သည်။ တံခါးနှစ်ရွက်မှာ ပတ္တာကို ခိုစီးလျက် မြောက်နှင့် တောင်ကို တုံ့ပြန်လူးလာ ကစားနေသည်။

မီးပူဇော်ထားသော ဖယောင်းတိုင်၏ မီးညွန့်မှာ လေအဝေ့တွင် တိမ်းလိုက်ယိမ်းလိုက် ရှိနေသည်။ လက်တစ်ဆစ်ခန့် ကျန်နေသေးသည်။ ခပေါင်းဒူးယားလေးမှာ ခုတင်ခေါင်းရင်း မြောက်ဘက်ထိပ်မှာ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေသည်။ သူတို့တစ်တွေမှာ ဘယ်လိုပင် ခ...ကာ ပေါင်းသော်လည်း...

ဖိုးဟန် တံခါးရွက်ကိုကိုင်၍ လဲရာက ထလိုက်သည်။

ဆရာဟန်နှင့် ဆရာပုထ်တို့ ဖိုးဟန် ဆီ ပြေးလာကြသည်။ ဖိုးဟန်ကို ပွေ့ထူလိုက်ကြသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာသော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် အားလုံးသော လူများ ကြောင်တက်တက် ဖြစ်နေကြသည်။

ဒေါ်ရှင်းနှင့် ဒေါ်ကြည်အေးတို့မှာ ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ငေးမောသောအကြည့်နှင့် တွေဝေနေကြ၏။

မောင်ဖိုးဟန်၏ နဖူးက ဒဏ်ရာမှာ အမာရွတ်ထင်ကာ တစ်သက်တာလုံး ရှိ သေရွာအထိ ပါပေတော့မည်။ နဖူးပေါ်က အမာရွတ်ကလေး။

တရားဂူ(၃)မှာ အနောက်အရပ်ကို မျက်နှာမူလျက် တည်ဆောက်ထားသည်။ အရှေ့နှင့် အနောက် အလျား ရှည်သည်။ မြောက်နှင့် တောင် အနံတိုသည်။ အနောက်တွင် ဂူအဝင် နှစ်ချပ်

ဖွင့်တံခါးရှိသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် ရင်ပြင်တော်၏ အုတ်တံတိုင်း ခံနေသည်။ ဂူတံခါးရှေ့မှာ နေရာမရွေ့ ဖိုးဟန် ပိတ်၍ ထိုင်နေသည်။

ဆရာရသေ့ တရားဂူ(၃)ထဲမှာ ရှိနေတာ အားလုံးအသိ။ ဖိုးဟန်က ဂူတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကြည့်သည်။ ဖွင့်၍မရအတွင်းက ချက်(ဂျက်)ချထားသည်။ တံခါးပိတ်ထားသော ဂူထဲမှာ ဆရာရသေ့ အလုပ် လုပ်နေသည်။ သော့ပေါက်က ချောင်းအကြည့် ဖိုးဟန် မြင်မိသည်။

ဆရာရသေ့ ဂူထဲက ဘယ်လိုမှ ထွက်၍မရ။ ရိုးရှင်းလှသည့်အချက်။

‘ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက် ဂူအပြင်ဘက် ဘယ်လိုထွက်...’

‘ရင်ပြင်တော်ပေါ် ဘယ်လိုတက်...’

‘မြေကိုပင် လျှိုးလေသလား...’

‘မိုးကိုပင် ပျံ့လေသလား...’

ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး

စာမျက်နှာ (၂၃၅)မှ အဆက်

ပိုင်းပတ်ပေါက်နေသောကြောင့် ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်ရောက်လျှင် သဘာဝတောတောင်အလှကို အပြည့်အဝ ခံစားရပါသည်။

ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်ရှိ စံကားဖြူပင်ကြီးသည် နှစ်ပေါင်း မည်မျှ ရှိသည်ကိုတော့ မသိပါ။ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကိုင်းကျနေသော စံကားဖြူပင်ကြီး၏ ကိုင်းများသည်ပင် ပုံမှန် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ ပင်စည်ခန့်ရှိရာ စံကားဖြူပင်ကြီး၏ ပင်စည်မှာမူ လွန်စွာ ကြီးမားလှပါသည်။ ဤမျှကြီးမားသော စံကားဖြူပင်မျိုး မည်သည့်နေရာမှာမှ မတွေ့ဘူးပါ။

ဂေါပကအဖွဲ့၏ ပြောကြားချက်အရ အဆိုပါ စံကားဖြူပင်ကြီးသည် နွေဦးဆောင်း (၃)ရာသီလုံး မပြတ်အောင် ပွင့်သည် သိရပါသည်။ ကျွန်တော် ရောက်ရှိသော ဩဂုတ်လတွင်လည်း စံကားဖြူပင်များ ပွင့်နေကြောင်းလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ပါသည်။

ဖလေးရွာကြီးသည် ကဝမြို့မှ သွားလျှင်ဖြစ်စေ အုန်းရွာမှ သွားလျှင်ဖြစ်စေ လမ်းအလယ်ခန့်၌ရှိပြီး ကတ္တရာလမ်း ကောင်းမွန်သဖြင့် သွားရောက်ရန် လွယ်ကူပါသည်။

ဖလေးဘုရားကြီးသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်၊ ရွှေမော်စော စေတီတော်ကဲ့သို့ ထူထည်ကြီးမားပြီး ဉာဏ်တော်

မြင့်မားခြင်း ဘုရားကြီးပတ်လည်သည် တောတောင် စိန်စမ်းများနှင့် သစ်ပင်ကြီးများသာဖြစ်၍ သာယာလှပသော သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ခံစားနိုင်ခြင်း တန်ခိုးတော်ကြီးလှသော ရဟန္တာရုပ်တုတော်နှင့် ရဟန္တာ(၅၀၀)တို့၏ ရုပ်တုများကို ဖူးမြော်နိုင်ခြင်း အုန်းကုသိနာန ခမဲမြင်ဘိုးဘိုးကြီးနတ်နန်းနှင့် မုခနီဓရသေ့တောင် စေတီတော်တို့မှာ ဖလေးဘုရားကြီးနှင့် မဝေးလှသောကြောင့် ခရီးတစ်ကြောင်းတည်းဖြင့် ဘုရားစုံ ဖူးမြော်နိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်း ပါအပ်ပါသည်။

မောင်ကဲ(တံတမ္ပာ)

အောင်
၂၀၁၄

ပုစိန်

ကင်းစစ်ပေးဇာ

ဗုဒ္ဓကဏ္ဍသားများ (၃)

အောက်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊
ဇူလိုင်လက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
နှင့် "ကင်းစစ်ပေးသော ပရလောက
သား (၁)" ကို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး
၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်တွင်
"ကင်းစစ်ပေးသော ပရလောကသား
(၂)" ကို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ
သည်။ ယခုတစ်ဖန် ကင်းစစ်ပေးသော
ဇာတိသားများ (၃) ကို ဆက်
တင်တင်ပြသွားပါမည်။

ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်၊ ရေလဲ(မြင်သာ)ရွာ
သည် ၁၉၆၂ ခုနှစ် ဝန်းကျင်လောက်
ကဆိုလျှင် ရွာ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်
လျှောက်တွင် သစ်တောသစ်ပင်တွေ
က ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက် ရှိ

ပါသည်။
သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့၏ အန္တရာယ်ပေး
မှုကြောင့် ကျွဲပါလိုက်၊ နွားပါလိုက်၊
လူကို အန္တရာယ်ပေးလိုက်နှင့် ရှိခဲ့ရ
သလို ကလေးသူငယ်များ နတ်ငှက်

www.burmeseclassic.com

သည် ကိစ္စလည်း မကြာခဏ ကြုံတွေ့ ခဲ့ရသည်။

ကလေးသူငယ်များ ပျောက်ပြီဆို လျှင် ရွာတွင် ရှိနေသော နတ်ဆရာ၊ နတ်ကတော်များထံ သွားပြီး မေးရ သည်။ သူတို့ အဟောထုတ်သည့် အတိုင်း သတ်မှတ်ထားသော နေရာသို့ သတ်မှတ်အချိန်အတွင်းမှာ လူစုလူဝေး ဖြင့် သွားပြီး ရှာရသည်။ တွေ့လည်း ပြန်တွေ့ကြသည်ချည်းသာ ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ တောတွင်းက သားရဲ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အန္တရာယ်နှင့် မမြင်တွေ့ ရနိုင်သော နတ်ပြိတ္တာတို့၏ ဒုက္ခပေး မှုများကို ရင်ဆိုင်နေရသည့်အပြင် လူသားအချင်းချင်းဟု ဆိုအပ်သော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အကြွင်း အကျန်သောင်းကျန်းသူတို့၏ အကြမ်း ဖက်မှုများကို ပါခံနေကြရသည်။

မိုးမောင်၊ မောက်စံ၊ ငကျား အစ ရှိသော သောင်းကျန်းသူများသည် မီးကြီးမောင်းပျက် သေနတ်များကိုသာ ကိုင်ထားရသည် ဆိုလင့်ကစား ကျွန်ုပ် တို့ တောသူတောင်သားများအဖို့မှာ တော့ ကြောက်စရာကောင်းသော လက်နက်များသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှာတော့ ပြန်လည် ခုခံစရာ သေနတ်နှင့်တူတာဆိုလို့ တူမီး အစုတ်ပင် မရှိခဲ့ကြပါ။ မြို့ပြ၏ အုပ်ချုပ် မှုနဲ့ အတန်အသင့် ကင်းကွာနေရသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ရွာမှာတော့ သူတို့ပြုသမျှ နဲ့ခဲ့ရသည်သာ။

ညအချိန် ရောက်လာပြီ ဆိုသည်နှင့် ဘယ်တော့လောက် လာပြီး ဒုက္ခပေး မလဲ။ ဒါပဲစဉ်းစားပြီး ကြောက်လန့်နေခဲ့ ကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ညကြီးအချိန် မတော် ဝင်ရောက်လာပြီး ရွာက သမ ဝါယမဆိုင်ကို ဖွင့်ခိုင်းကာ သူတို့ ယူချင်တာ ယူသွားကြသည်။

ရွာသားများကို အသက်အန္တရာယ် မပေးခဲ့တာကိုပဲ ပြန်ပြီး ကျေးဇူးတင် ရမလို့ ဖြစ်နေရသည်။ တခြားသော ရွာသားအချို့ကို သတ်ဖြတ်သွားသော သတင်းများကိုမူ တစ်ခါတစ်ရံ ကြား နေရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ရွာတွင် တပ်ခြံ စည်းရုံးကာရန် စီစဉ်ကြရတော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ စီစဉ်ကြသောအခါ အရှည် (၁၀)တောင်ရှိပြီး တိုင်၏ထိပ်ဝမှာ နှစ် ထွာခန့်ရှိသော သစ်လုံးတိုင်ကြီးများကို ခုတ်ကြရသည်။

တိုင်တစ်လုံးနှင့် တစ်လုံးမှာ တစ်ထွာ၊ တစ်မိုက် အကွာအဝေးဖြင့် စိုက်ကြရသည်။ ရွာတစ်ပတ် ကာရံ ခြံခတ်ပြီးသောအခါ ခြံစည်းရုံးကို ထပ် ပြီး ဆူးပါသော အကိုင်အခက်များဖြင့် ထပ်ပိုးရပြန်သေး၏။ ခွေးတိုးရွှံပင် မပေါက်နိုင်လောက်အောင် ကာရံကြရ သည်။

ရွာ၏ အဓိက ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် နေရာများအား ကြီးမား ခိုင်ခံ့သော တံခါးများဖြင့် ပြုလုပ်ပြီး ထားပေးရ သည်။ နေ့ရောညပါ ရွာသားများက ပြည်သူ့စစ်အသွင်ဖွဲ့ပြီး ကင်းစောင့်ပေး ရသည်။

ည(၆)နာရီမှ နောက်တစ်နေ့ နံနက် (၆)နာရီအထိ မည်သူမှ ဝင်ခွင့်ထွက်ခွင့် မပြုတော့ပါ။ အစောင့်တာဝန် ကျသူ များက ထိုနေရာတွင် ကင်းစောင့် ဘန်ကာများ ဆောက်ကာ အလှည့်ကျ စောင့်ကြရပါသည်။

ကျေးရွာအနေဖြင့် ယခင်ကထက် စာလျှင် အတန်အသင့်တော့ လုံခြုံမှု ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ရှိလာစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ရွာအား ရဲစခန်းတစ်ခု လာပြီး တည်ဆောက်ပေးမည်ဟု သတင်း ကြားရလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့

တစ်ရွာလုံးက ဝမ်းသာမဆုံး တပြုံးဖြူ ဖြစ်သွားကြရပါသည်။

ရဲစခန်း တည်ဆောက်ရန် မြေနေရာ ရွေးကြသောအခါ ရွာ၏ အောက်ပိုင်း နေရာကို ရွေးသည်။ ထိုနေရာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အဘိုး ဦးဖိုးသန့်ပိုင်ဆိုင်သော ကုန်းခင်းမြေဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ကုန်းခင်းမြေနေရာတွင် ရဲစခန်း တည်ဆောက်မည် ဆိုသော အခါ ကျွန်ုပ်အဘိုး ကျေနပ်စေမိ သူကြီးဦးဖေခင်က ကျွန်ုပ်အဘိုး ငလားပြီး ဘယ်လောက် လျော်ကြေးပေး ရမလဲဟု လာရောက်ညှိနှိုင်းရာ ကျွန်ုပ် အဘိုးက သူကြီးအား မာန်မဲပြီး ငြိ မလွှတ်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏အဘိုးက ကျေးရွာလူငယ် ရေးအတွက် ရဲစခန်း လာဆောက်မည် ကို ကြိုဆိုသည်။ မြေကွက်ကို လှူမည် နောက်တစ်ခါ ငွေကြေးကိစ္စနှင့် ထပ် သက်ပြီး လာမပြောနှင့် စသည်ဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူကြီးဦးဖေခင် ခပ်ကုတ်ကုတ် ကလေး အိမ်ခြံအပြင် ထွက်လာသော ကျွန်ုပ်၏ဖခင် ဦးအောင်ချမ်း ဆီးကြိုပြီး...

တွေ့လား ဖေခင် နေရာတကာ မင်းစိတ်နဲ့ နှိုင်းပြီး ငွေစကား ထု မပြောနဲ့ ကြားလား ဟောကောင်

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူကြီးက ကျွန်ုပ် တို့၏အဘိုးရှေ့မှာမို့ ဘာမှ ပြန်မပြောပေမယ့် မကျေမနပ် အောက်သက် သက်နှင့် ပြန်သွားသည်။

(ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်မှာ ရွာထဲမှာ အချစ်ရဆုံးသော သူငယ်ချင်း ယောက်ရှိသည်။ ထိုသူတို့မှာ သူကြီး ဦးဖေခင်နှင့် မောင်အောင်အခါ ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာတော့မည့် ဦးဖိုးစိုးတို့

ဖြစ်သည်။ သူတို့သုံးယောက်သည် ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြပြီး တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လွန်စွာမှ ချစ်ကြသည်။ ဤကား စကားချစ်ပါ။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ရွာတွင် မကြာမီကာလအတွင်း ရဲစခန်းကြီးတစ်ခု တည်ဆောက် ဖြစ်ခဲ့ကြပါတော့သည်။ ရဲစခန်း တည်ဆောက်ကြသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူရွာသားများက တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်တည်ဆောက်ပေးခဲ့ကြပါသည်။

စခန်းမျိုးမှာ ရဲအုပ် ဦးအောင်သန်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းပြီး စိတ်ရင်းသဘောထား ဖြူစင်သူကြီး ဖင် ဖြစ်ပါသည်။ ရဲစခန်းကြီး တည်ဆောက်ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ရွာအနေဖြင့် ယခင်က ကျီးလန့်စားစား ဘဝမျိုး မဟုတ်တော့ ခေါင်းပြားအောင် အိပ်နိုင်ခဲ့ကြလေပြီ။

သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသားများအနေဖြင့် ရဲစခန်းကိုချည်းလည်း အားကိုးပြီး မနေလိုကြသေး။ ကိုယ့်အားကိုးကိုး သဘောမျိုးဖြင့် ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့များကို ဖွဲ့ကြသည်။ စစ်သင်တန်း ပေးနိုင်မည့် တပ်မတော်သား အငြိမ်းစားတစ်ဦးကို သွားခေါ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအငြိမ်းစား တပ်မတော်သား တစ်ဦး၏ စစ်သင်တန်းပေးမှုကို နေပူတုံ့ကြားတွင် ဖင်ကြား ချွေးယိုသည်အထိ သင်ယူမှတ်သားနာခံကြသည်။ ပြည်သူ့စစ် ယူနီဖောင်းမှာ ဇင်ပြာစဖြင့် ချုပ်ပြီး ဝတ်ဆင်ကြသည်။ သေနတ်များကိုတော့ သစ်သားများကို သေနတ်ခုံမျိုး တူနီသမျှ တူအောင် ခုတ်ထစ်ပြီး ပြုလုပ်ပြီး ကိုင်ဆောင်ကာ သင်တန်းတက်ကြသည်။

သင်တန်း ပြီးဆုံးသောအခါ အဆိုပါ ပြည်သူ့စစ်များကို တူမီးသေနတ်များ တပ်ဆင်ပေးပါသည်။ ပြည်သူ့စစ်တိုင်းတော့ မရကြပါ။ ပြည်သူ့စစ်အင်အား များသော်လည်း တူမီးသေနတ် ခွဲတမ်းက နည်းနေ၍ ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ယခင်အခါက တုတ်၊ ဓား၊ လှံများဖြင့် ကိုင်ဆောင်ပြီး ကျေးရွာအား ကာကွယ်ခဲ့ရသည် ထက်စာလျှင်တော့ ပိုပြီး တိုးတက်လာခဲ့ရသည်ကတော့ အမှန်ပါ။

အဆိုပါ သင်တန်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်နှင့် ဖခင်၏သူငယ်ချင်း ဦးဖိုးစိုးတို့ နှစ်ယောက် ပါဝင်တက်ခွင့်ရခဲ့ကြသော်လည်း သေနတ် ခွဲတမ်းပေးသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်က မရဘဲ ဦးဖိုးစိုးကတော့ ရသည်။ သူ့ကြီးဦးဖေခင်ကတော့ ထိုသင်တန်းကိုလည်း မတက်။ သေနတ်လည်း ကိုင်ဆောင်ခွင့် မရပါ။

ရွာ၏အောက်ပိုင်းတွင် ရဲစခန်းရှိပြီး ရွာထဲတွင်လည်း ပြည်သူ့စစ်တွေက ရှိနေပြီ။ သို့သော်လည်း ရွာ၏ ဝင်ပေါက် ထွက်ပေါက်နေရာများတွင် ကင်းစောင့်ရသော တာဝန်ကတော့ဖြင့် ယခင်ကအတိုင်း ရှိနေဆဲပါ။

သို့ဖြင့် တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က ကင်းတာဝန် ကျပါတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ညစာထမင်းကို ခပ်စောစောစားပြီး ကျွန်ုပ်၏မိခင် ဒေါ်အုန်းညွန့် လိပ်ပေးသော ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးပေါ့လိပ်များကို ယူဆောင်က

ကင်းစောင့် ဘန်ကာသို့ ထွက်သွားသည်။ လိုအပ်သော တုတ်၊ ဓားနှင့် အိပ်ရာလိပ်များလည်း ယူသွားရသည်။

မိုးလင်းပြီး (၈)နာရီလောက်မှ အိမ်ကို ပြန်ရောက်လာသည်။ အိမ်ကို ပြန်ရောက်လာသောအခါ ပြဿနာက ပါလာတော့သည်။ အဆိုပါ ပြဿနာမှာ ကျွန်ုပ်ဖခင် ကင်းစောင့်နေရသော အလှည့် (ညဉ့် ၁၂နာရီ မှ ၂နာရီအထိ) တွင် ဘန်ကာအတွင်းရှိ မီးဖိုခန်းမှာ ထိုင်ပြီး ကင်းငိုက်နေသည်ဆို၏။

ထိုအခါ ကင်းစစ်လာသော ရဲတပ်သား လှမောင်သိန်း ရောက်ရှိလာသည်ကို ကျွန်ုပ်ဖခင်က ကောင်းစွာ မြင်တွေ့နေရသည်။ ရဲတပ်သားအား သူ ကင်းမအိပ်ကြောင်း ရှင်းပြရန် အားယူနေစဉ် ရဲတပ်သားက ဖခင်၏ ရှင်းပြလာမှုကို လက်ခံချင်ပုံမပေါ်။ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ ညာဘက်လက်အား ဆန့်ထုတ်လာကာ ပြင်းထန်သော ရိုက်ချက်ဖြင့် ပါးပြင်ပေါ်သို့ ထိရောက်စေခဲ့တော့သည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ဖခင်က သိုင်းဆရာပီပီ လန့်ဖျပ်ပြီး ရုတ်တရက် ထကန်ထည့်လိုက်ရာ ရဲတပ်သားလှမောင်သိန်း အပြင်ဘက်သို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားရသည်။ ရဲတပ်သား လှမောင်သိန်းက သာ အပြင်ဘက်ကို လွင့်ထွက်သွားရသည်။

ကျွန်ုပ်ဖခင်၏ ခြေထောက်မှာတော့ လှမောင်သိန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်အား သွား

ပြီး ထိမိသည်ဟု မခံစားရ။ လေထဲ ကိုသာ ကန်မိသလိုမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဒါကလည်း ပြင်းထန်သော လေ့ကျင့် ထားမှုကြောင့် ဖြစ်မည်။

တကယ်တော့ လှမောင်သိန်းကို ကန်ချင်၍ ကန်လိုက်ခြင်းလည်း မဟုတ်ပါပေ။ သိုင်းသမားတို့၏ ထုံးစံ အတိုင်း ခြေမြန်လက်မြန် ပြန်လည် ခုခံတတ်မှုကြောင့် ဖြစ်သွားခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ထိုကဲ့သို့ ဘန်ကာအတွင်း ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ် သွားရသောအခါ အခြားသော ကင်း သမားများလည်း နိုးထလာကြပြီး ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်အား မေးမြန်းကြလေရာ ကျွန်ုပ်ဖခင်က သူ၏ ဖြစ်စဉ်ကို ရှင်းပြ လိုက်သည်။

ထိုအခါ အခြားသူများ အပါအဝင် အပြင်ကို ထွက်ပြီး ဓာတ်မီးဖြင့် လိုက် ရှာကြသော်လည်း တပ်သားလှမောင် သိန်းကို မတွေ့ရဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်မှာ ထိုကဲ့သို့ ရဲရဲထိမ်းတစ်ယောက်အား ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ကျူးလွန်လိုက်မိသဖြင့် မည်ကဲ့သို့သော ပြစ်မှုမျိုးဖြင့် ကျခံရ မည်ကို စဉ်းစားတွေးတောပြီ ရင်ပူနေရ လေတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ မိုးလင်းလာသည်နှင့် သူငယ်ချင်း သူကြီးဦးဖခင်ထံ သွားပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြကာ ဘာမှ ပြဿနာမှ တက်မလာအောင် ကူညီ ပေးဖို့ အကူအညီ သွားတောင်းလေ သည်။ ထိုအခါ သူကြီးက...

'အောင်ချယ်ရေ ဒီကိစ္စက ရာဇဝတ် မှုကွ ရာဇဝတ်မှု။ ရာဇဝတ်မှုဆိုတာ ပါလီမန်ခေတ်မှာတော့ သေဒဏ်ပေါ့ ကွာ။ ဒီလိုသေဒဏ်မျိုးကို ငါလို သူကြီးတစ်ယောက် ကယ်ပေးဖို့ဆို

အတော်ကြီးကို ခက်တယ်ကွ' ဟု ပြောလေတော့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်မှာလည်း သူငယ်ချင်း သူကြီးအား...

'နေစမ်းပါဦး သူငယ်ချင်း ငါလဲ ကန်ချင်လို့ တမင်တကာ ကန်လိုက် တာ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့။ အခု မင်းပြောပုံ အရဆိုရင် ငါပဲ သေဒဏ်အကျခံရ တော့မယ့်အတိုင်းပဲ။ မင်းပြောတဲ့ ရာဇဝတ်မှုဆိုတဲ့ ဥပဒေရဲ့စကား အဓိပ္ပာယ်ကိုကော မင်း သိလို့ ပြောနေ တာလား'

ဟု မေးလိုက်လျှင် သူကြီးက... 'ငါပြောပြလဲ မင်း နားမလည်ပါ ဘူးကွာ။ ဒါနဲ့ မင်းဆီမှာ ကျွဲ(၆) ကောင်နဲ့ နွား(၂)ကောင်တော့ ရှိတယ် နော်။ ကဲ သွားပြီး နားပါကွာ။ ဒီကိစ္စ ငါ ရှင်းလိုက်ပါ့မယ်။ ဘာမှ မပူနဲ့။ နည်းနည်းနေရင် ငါနဲ့ ဖိုးစိုး နှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး ကူညီပေးပါ့မယ်ကွာ'

ဟု ပြောဆိုလွှတ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ် ၏ဖခင်မှာ သူကြီးအား မကျေမနပ် ဖြစ်သော်လည်း လုတ်တလော အခြေ အနေအရ အောင်သက်သက်နှင့် အိမ် ကို ပြန်ခဲ့ရသည်ဟူ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုမှာ အိမ်ရှေ့တွင် စိတ်မချမ်းမသာနှင့် ထိုင်နေကြစဉ် သူကြီးဦးဖခင်နှင့် ပြည်သူ့စစ် ဦးဖိုးစိုး တို့နှစ်ယောက် ရွာအောက်ပိုင်းသို့

စုန်ဆင်းလာကြသည်ကို မြင်တွေ့ လေသည်။

ရဲစခန်းသို့သွားမည်ဖြစ်မှန်း ကျွန်ုပ် တို့မိသားစုက သိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ရှေ့ကို ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ် တို့မိသားစုကို လှမ်းပြီး ကြည့်ကြည့် ပြီးတော့ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် ဦးဖိုးစိုးက...

'သူငယ်ချင်း ဘာမှ ပူမနေပါ မင်းမှာ ကျွဲတွေ နွားတွေ ရှိနေသေး ပေါ့'

ဟု ပြုံးစိစိဖြင့် ပြောဆိုကာ ရဲစခန်း ရှိရာဘက်ဆီသို့ ထွက်ခွာသွားကြလေ တော့သည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကတော့ မူ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး...

'ပြောထားကြဦးပေါ့ကွာ တောထိ ဟု တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက် လေတော့သည်။

တကယ်တမ်း တရားတဘောင်နှင့် ရင်ဆိုင်လာခဲ့ရပြီဆိုလျှင်ကား ထိုအခါ အခါက ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသားများ အခြေအနေမှာ တရားဥပဒေနှင့် ပတ်သက်ပြီး နုကန်း တစ်လုံး နားလည်ကြသူများ မဟုတ်။ ရုံးရောက် ဂတ်ရောက် မည်သူမျှ မလုပ်လိုကြ သို့ဖြစ်၍ ရွာတွင် ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တိုင်း ရင်မိရင်ဖများ တိုင်ပင်ကာ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန့် သာ ဖြေရှင်းကြသည်။

ရပ်မိရပ်ဖများကလည်း မတော် မဆုံးဖြတ်သလို ဆုံးဖြတ်ချက်အား အပြစ်ပေးခံရသူကလည်း တစ်သမ မတ်မီး လိုက်နာတတ်ကြသည်သာ ရှေ့နေရှေ့ရပ်မလို လစာပေးထား သော တရားသူကြီးများ မလိုသော တောအရပ် တောခလေ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုမှာ ရင်တမင်း စိတ္တဇ မဖြစ်ရုံတမယ် ဘုရားတမင်း

သောအချိန်တွင် သူကြီးဦးဖေခင်နှင့် ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ ဦးဖိုးစိုးတို့နှစ်ယောက် ရဲစခန်းကနေပြီး ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်လာကြသော အခါ သူကြီးက...

'ကဲ ဘာမှ ပူမနေကြနဲ့တော့ သွားဖို့သာ ပြင်ထားပေတော့'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်ဖခင်က ကြောက်လန့်သွားပြီး...

'ဘယ်ကိုသွားရမှာလဲကွ ပြောစမ်းပါဦး။ ငါ့ကိစ္စ အဆင်ပြေခဲ့တယ် မဟုတ်လား'

'မင်းကိစ္စက အဆင်ပြေတယ်လဲ ဟုတ်တယ်၊ မပြေသေးဘူးဆိုလဲ ဟုတ်တယ်'

'ဟေ့ကောင်တွေ ငါ့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်အောင် အရင်ပြောကွ'

ဟု မာမာထန်ထန် ပြောလိုက်ရာ သူကြီးက...

'ငါက ဒီရွာမှာ သူကြီးနော် သူကြီး၊ စကားကို ဆင်ခြင်ပြော'

ဟု ဦးဖေခင်က ပြောလိုက်လျှင် ဦးဖိုးစိုးကလည်း...

'ပြည်သူ့စစ် ခေါင်းဆောင်နော်... ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင်၊ စကားကို ဆင်ခြင်'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ဖခင်က...

'ကဲပါကွာ ငါ စကားကို ဆင်ခြင်ပြောပါမယ်။ လောလောဆယ် ငါ့ကိစ္စလေးကို အရင်ပြောပေးကြကွာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဦးဖိုးစိုးက...

'အဖြစ်က ဒီလိုကွာ... တကယ်တမ်း ပြောရင် မင်း အိမ်ထိုင်နေတုန်း ပရလောကသားတစ်ဦးက ရဲဘော်သားလှပောင်သိန်း ဟန်ဆောင်ပြီး ဝင်ရိုက်သွားတာပါ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အိမ်လှပောင်သိန်းဆိုတဲ့ ရဲက ပေး နေ့လယ်လောက်ကတည်း

က ဟုလင်းခဲ ဆန်ဘက်ကို တာဝန်တစ်ခုနဲ့ ထွက်သွားတာ ခုထိ ပြန်မရောက်သေးပါဘူး။ ယနက်ဖြန်မှ ပြန်ရောက်လာမှာပါ။ ပြီးတော့ စခန်းပျက်ပြီးအောင်သန်းကလဲ ပြောတယ်။ မနေ့ညက သူ့ဆီက ရဲတွေ ဘယ်သူကမှ ရွာထဲကိုဝင်ပြီး ကင်းစစ်ကြပါဘူးတဲ့။ ငါတို့ဆီကလဲ ကင်းစစ်ကြပါဘူး။ ကင်းစစ်ရင်လဲ ရဲယူနီအောင်နဲ့ ဘယ်သူက စစ်မှာလဲ။

ကဲ အဲဒီတော့ ငါတို့ ကင်းစစ်ပေးပေးပေး ပရလောကသားတစ်ကောင်က ကင်းစစ်စစ် ပေးသွားတဲ့အတွက် မင်း ကင်းအိမ်နေတာက တော့ဖြင့် သေချာသွားပြီ။

မင်း ဘာပြင်ဦးမှာလဲ။ ရဲကိစ္စ အဆင်ပြေ သွားပေမယ့် ကင်းအိမ်အတွက် အဆင်မပြေသေးဘူး။ ဒီတော့ ရွာလယ်က နတ်စင် ရှေ့မှာရှိတဲ့ ဦးမောင်လှိုင်တို့ ခေါက်ဆွဲဆိုင်ကို လိုက်ပြီး တစ်ထိုးစာလိုက်ပြီး ဧည့်ခံပေးတော့။ ဧည့်ခံလိုက်တော့ ကင်းအိမ်တဲ့ ဥပဒေအဖွဲ့နဲ့ ပိုပြီသာ မှတ်ပေးတော့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က...

'ဟေ့ကောင်တွေ ငါကလဲ ဒီရွာမှာ သိုင်းဆရာကွနော်...သိုင်းဆရာကွ' ဆိုပြီး နီးစပ်ရာ ထင်းချောင်းတစ်ချောင်းကို ပြေးကောက်စဉ် သူကြီးနှင့် ပြည်သူ့စစ်တို့ နှစ်ယောက်မှာ အိမ်ပေါ်

မှ ဒရောသောပါးနှင့် ပြေးဆင်းကြရသည်။

ပြေးဆင်းပြီး ခေါက်ဆွဲဆိုင်ရှိရာ ဆီသို့ ကိုယ့်စရိတ်နှင့်ကိုယ် အကုန်အကျခံပြီး သွားစားသောက်ကြမည် ထင်ရပါသည်။

ထိုအခါကျမှ ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုမှာလည်း ငိုအားထက် ရယ်(ရီ)အား သန်ကြရတော့သည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကလည်း ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်အား...

'ကဲပါ သူတို့နှစ်ယောက် နောက်ကို လိုက်ပြီး ဧည့်ခံလိုက်ပါ။ ပြန်လာရင် တို့အတွက်လဲ ဝယ်လာခဲ့ဦး'

ဟု အားပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

အချို့သော သူများသည် သေဆုံးခါနီးတွင် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော စွဲလမ်းစိတ်တစ်ခုခုကြောင့် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ရှိနေတတ်ကြသည်။

အဆိုပါ မကျွတ်မလွတ်သော ပရလောကသားအချို့သည် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသော မိမိတို့၏ မိသားစု၊ ရပ်ရွာ၊ အချို့ဆိုလျှင် မိမိတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံများ အတွက်ပါ ပါဝင်ကူညီဆောင်ရွက်တတ်ကြသေးကြောင်း ဖတ်မှတ်လေ့လာခဲ့ဖူးရာ ယခု ပရလောကသားသည် ရပ်ရွာအတွက် အခွင့်ကြီး၍ ဝင်ရောက်စစ်ဆေး ကူညီပေးခြင်းသာ ဖြစ်မည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ သူသည်လည်း ကင်းစစ်ပေးသော ပရလောကသားပင် ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

[ဟုလင်းခဲမြို့နယ်၊ ရေလဲ(မြင်သာ)ရွာသို့ အမှတ်တရ...]

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
ချစ်ဆိုင်

[၁]

ကျွန်တော်နှင့် သက်တူရွယ်တူ
သော ငယ်သူငယ်ချင်း တော်တော်များ
များသည် ကွယ်လွန်သွားကြလေပြီ။

အသက်ကြီး သေဖို့လည်း နီးနေ
ပြီဖြစ်သော ကျွန်တော်သည် မည်မည်
ရရ လုပ်စရာ အလုပ်များလည်း မရှိ
တော့ပါ။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊
တရားရှုမှတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း အလုပ်
များကိုသာ လုပ်ကိုင်နေပြီး အချိန်ကို
ကုန်လွန်စေရပါသည်။

စကားပြောဖော်လည်း မရှိ။
ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း နေရ
သောအခါ စိတ်အာရုံတို့သည် ရောက်
တတ်ရာရာတို့ကို တွေးတောနေတတ်
ပါသည်။

မိမိဘဝရိုးလမ်းတွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရ
သော လူတွေအကြောင်းကို ပြန်လည်
သတိရနေမိသည်။

ကျွန်တော် မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသော
ထူးခြားသည့် မြွေကိုက်ခဲ့လျှင် ကုသ
သော မြွေကုဆရာသုံးဦး ရှိသည်။
အလျဉ်းသင့်၍ ရေးသားတင်ပြပါမည်။

မုတ္တမက ဆရာခ

ကျွန်တော် (၁၂)နှစ်သားအရွယ်က
အခေါ်ဖြစ်သူနှင့်အတူ မုတ္တမတွင်
နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်။

ကျွန်တော်တို့နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်
ထဲတွင် ဦးခဆိုသော လူကြီးတစ်
ယောက် ရှိသည်။ သူ့ကို လူအများက
“ဆရာခ” ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

ဆရာခသည် ထိုအချိန်က အသက်
(၅၀)ခန့်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ လူက
အသားမည်းမည်း၊ အရပ်ပျာ့ ဝတ်စုံဖိုင်
ဂင်တိုတို့ ဖြစ်သည်။

အလုပ်က သူ့နေအိမ် နောက်ဖေးက

၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သုတေသီ မြက္ခန္ဓာ

မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသော

မြွေကုဆရာသုံးဦး

ဦးတွင် တောင်ယာ လုပ်ကိုင်စားသောက်
သည်။

ဆရာခသည် အဆိပ်ရှိသော မြွေ
ဆိုး အကိုက်ခံရလျှင် ဆေးကုအလွန်
တော်သည်ဟု လူအများက ပြောကြ
သည်။ ရပ်မိရပ်ဖတစ်ဦးက...

မြွေကိုက်ခံရရင် အသက်သာ ယိပါစေ
ဆရာခ ကုရင် ပျောက်တယ်
ဟု ပြောပြပါသည်။

တစ်ညနေတွင် ကျွန်တော်တို့အိမ်
နံဘေးက မကြေးမုံဆိုသော

ကောင်မလေးသည် တောထဲတွင်
ထင်းသွားခုတ်ယင်း ပိုးထိ(မြွေကိုက်
ခံရ)ပြီး မေ့မြောနေသည်။

လူများက မြင်တွေ့မှ ကြေးမုံကို
နေအိမ်သို့ ပွေ့ခေါ်လာပါသည်။

အိမ်ရောက်သောအခါ ကြေးမုံသည်
မြွေဆိပ်များတက်နေ၍ သတိမေ
တစ်ချက် ရတစ်ချက် ဖြစ်နေသည်။

ကြေးမုံကို ရပ်ကွက်တွင်းရှိ
ကလေးလူကြီးများက ဝိုင်းဖုံးပြီး ကြည့်
နေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

သူ့အိမ်က လူကြီးများက ဆရာခ
ကို သွား၍ ပင့်ပါသည်။

ဆရာခ ရောက်ရှိလာသည်။
မကြေးမုံ၏ မြေကိုက်သော ဒဏ်ရာကို
ကြည့်သည်။ ဘယ်ဘက်ခြေထောက်
ခြေမျက်စိအထက်နားတွင် မြေပေါက်
ထားသော အစွယ်ရာနှစ်ပေါက်ကို မြင်
တွေ့ရသည်။

မြေဆိပ်များ တက်နေ၍ ခြေသလုံး
သည် ညှိမည်း ရောင်ကင်းနေသည်
ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

ဆရာခသည် သတိမရတစ်ချက်
ရတစ်ချက် ဖြစ်နေသော မကြေးမုံ၏
ဦးခေါင်းထိပ်ကို ညှာလက်ဝါးဖြင့်
သုံးချက် ရိုက်လိုက်သည်။

မြေပေါက်ထားသော အစွယ်ရာ
နှစ်ပေါက်မှ မြေဆိပ်မည်းမည်း အဆိပ်
ရည်များ ယိုစီးကျလာတော့သည်။
ဆရာခက...

'မြေဆိပ်ရည်တွေ ကုန်ရင် ပျောက်ပြီ'
ဟု ပြောပြီး သူ့အိမ်ကို ပြန်သွားပါ
သည်။ မြေဆိပ်ရည်တွေ လက်ဖက်
ရည်ကြမ်း ပန်းကန်လုံး တစ်ဝက်ခန့်
ထွက်ကျပြီးသောအခါ ရပ်တန့်သွားပါ
သည်။

မကြာမီမှာပင် မကြေးမုံသည်
သတိရလာပါသည်။ မြေပေါက်ထား
သော ဒဏ်ရာကို ဖယောင်းချက် ကပ်
ထားသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင်
မကြေးမုံသည် လူကောင်းပကတိ
ပြန်ဖြစ်နေပြီး သွားလာ လှုပ်ရှားနေ
သည်ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကလေးတစ်သိုက်
သည် ဆော့ကစားရင်း ဆရာခ၏ ခြံ
ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ခြံထဲက
တဲပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဆရာခကို
မြင်တွေ့ရ၏။ စပ်စုတတ်သော
ကျွန်တော်က...

'ဆရာကြီးက မြေပေါက်တဲ့ သူကို
ကုတာ သိပ်တော်တာပဲ။ မြွေကုတဲ့
အတတ်ပညာကို ဘယ်ဆရာဆီမှာ
သင်ပါသလဲ'

'မွေးရာပါ တတ်တာ'

'ဘယ်လို မွေးရာပါတတ်တာလဲ
ဆရာကြီး'

'မင်းတို့ လူဝင်စားဆိုတာ ကြားဖူး
သလား'

'ကြားဖူးပါတယ် ဆရာကြီး'

'ငါက မြွေပါသေလို့ ဖြစ်လာတဲ့ လူကွဲ
မင်းတို့ ယုံရဲ့လား'

ဆရာခ၏ ပြောစကားကြောင့်
ကျွန်တော်တို့ ကလေးတစ်သိုက်သည်
မယုံလည်းခက် ယုံရလည်းခက် ဖြစ်နေ
ကြပါသည်။

ဤတွင် ဆရာခက...

'မယုံရင် ဟောဒီမှာကြည့်'

ဟု ပြောဆိုပြီး ဝတ်ထားသော
အင်္ကျီကြယ်သီးကို ဖြတ်ကာ သူ့
ရင်ဘတ်ကို ပြလိုက်သည်။

ဆရာခ၏ ရင်ဘတ်အောက်တွင် မြွေပါ
ကောင်ပုံများကို အမာရွတ်ကြီး
ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်နေသည် မြင်တွေ့
လိုက်ရပါသည်။

[၂]

သထုံက ဆရာဆာဒစ်

ကျွန်တော် အသက်(၂၀)နှစ်တွင်
မွန်ပြည်နယ်၊ သထုံမြို့တွင် ထူးခြား
သော မြွေကုဆရာတစ်ဦးကို မြင်တွေ့
ခဲ့ရပါဖူးသည်။

သူ့အမည်က ဆာဒစ်ဖြစ်သည်။
အိန္ဒိယလူမျိုး ဟိန္ဒူဘာသာဝင် ဖြစ်
သည်။ အသက်က (၄၀)ခန့်ဟု ထင်
မှတ်ရသည်။

နွားနွားမ (၁၀)ကောင် မွေးထားပြီး
နွားနို့ညစ်၍ ကုလားလေးသုံးယောက်
ကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များသို့ သွား
ရောက်ပို့၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
နေသူ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဆာဒစ်၏ ထူးခြားချက်မှာ
နံနက် နေထွက်လျှင် တစ်ကြိမ်၊
ညနေ နေဝင်လျှင် တစ်ကြိမ် နေကို
ကြည့်၍ အိန္ဒိယ ဘာသာစကားဖြင့်
ဂါထာမန္တန်မန္တရားများကို တစ်နေ့
လျှင် (၂)ကြိမ် မြန်မြန်ရွတ်ဖတ်
ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဆရာဆာဒစ်က...

'မြွေကိုက်ခံရင် နေ့ညဖျွေ လာခေါ်ပါ
တွေကြေးတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မယူဘဲ ကုသိုလ်
ဖြစ် ကုသပေးမယ်'

ဟု လူအများ သိရှိအောင် ကြေညာ
ထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မြွေကိုက်ခံရ၍ ဆရာ
ဆာဒစ်ကို သွားရောက်ပင့်လျှင် ဆရာ
အာဒစ်က လမ်းတွင် တမာပင်မှ တမာ
ကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ချိုးယူသွားတတ်
သည်။

မြွေကိုက်ခံရသူ အိမ်သို့ရောက်သော
အခါ အပ်ချည်လုံး တစ်လုံးကို တောင်း
ယူပြီး မြွေကိုက်ခံရသူ၏ ကိုယ်ကို
တိုင်း၍ ဖြတ်ပြီး၍ မြွေကိုက်ခံရသူ၏
ခြေထောက် ဒူးအောက်တွင် ချည်နှောင်
ပေးလိုက်ပြီး အိန္ဒိယဘာသာစကားဖြင့်
ဂါထာမန္တန်ကို ရွတ်ဆိုပြီး မြွေကိုက်ခံရ
သူ၏ ဦးခေါင်းထက်မှ တမာကိုင်းဖြင့်
ရိုက်ချသည်။

မြွေကိုက်ထားသော နေရာက
မြေဆိပ်တွေ ပြန်လည်ပြီးထွက်ကာ
အသက်ချမ်းသာရာ ရသွားတော့

သည်။

[၃]

သန်လျင်က နဂါးအုပ်ဆရာစံ

နောက် မြွေကုဆရာတစ်ဦးလည်း ရှိသေးသည်။ သူကား နဂါးအုပ် ဆရာစံ ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် အသက်(၃၅)နှစ်အရွယ် က မြင်တွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ နဂါးအုပ် ဆရာစံက အသက်(၆၀)ခန့်ရှိပြီဟု ခန့်မှန်းရသည်။

သန်လျင်ဇာတိတော့ ဟုတ်ဟန် မတူပါ။ နဂါးအုပ်ဆရာစံဟု ဘာကြောင့် လူအများက ခေါ်သည်ကို မသိပါ။ မှော်ပညာတတ်ကျွမ်းသည်ဟု လူ အများက ဆိုကြပါသည်။ သူ၏ မှော် ပညာကို ကျွန်တော် မမြင်တွေ့ဘူးပါ။

ဖြစ်ချင်တော့ မြစ်ထဲသို့ ဆင်းပြီး ရေကူးကြသည့် ကလေးတစ်ယောက် ကို ရေထဲတွင် မြွေပေါက်ခံရသည်။

မြစ်ကမ်းပေါ်သို့ ဆယ်ယူလာကြပြီး နဂါးအုပ်ဆရာစံကို သွား၍ ပင့်ကြပါ သည်။ နဂါးအုပ်ဆရာစံက လက်ဖက် ရည်ကြမ်း နွားနို့တစ်ခွက် သောက်ပါ သည်။

ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို နဂါး အုပ်ဆရာစံခေါ်ပြီး...

မြစ်ဆီကို သွားပြီး ရေထဲကို လက်ညှိုးထိုး ပြေပေါ်က ဆရာကြီး ခေါ်နေတယ်လို့ ပါးစပ် က ပြောပြီး မြန်မြန်ပြေးတက်ခဲ့' ဟု ပြောပါသည်။

ကလေးငယ်က နဂါးအုပ်ဆရာစံ ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း မြစ်ကမ်းသို့ သွား ရောက် ပြုလုပ်ပြီး ကုန်းပေါ်သို့ ပြေး တက်ခဲ့သည်။

ကလေးငယ်၏ အနောက်တွင် ရေ ထဲက မြွေတစ်ကောင် ထွတ်လာပြီး လိုက်ပါလာသည်။

၂၄၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စာပုဂ္ဂလင်း

နဂါးအုပ်ဆရာစံက မြွေကိုက်ခံရ၍ အဆိပ်တက်ပြီး မြေကြီးပေါ်ဝယ် ပက်လက်ဖြစ်နေသော ကလေးငယ်၏ မြွေပေါက်ထားသော ဒဏ်ရာနံ့ဘေး တွင် နို့ခွက်လေးကို ချထားလိုက်ပါ သည်။

နဂါးအုပ်ဆရာစံက မြွေကို ကြည့်ပြီး မြွေကိုက်ထားသည့် ဒဏ်ရာကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

ရေထဲက တက်လာသော မြွေက သူကိုက်ထားသော ဒဏ်ရာက မြွေဆိပ် များကို စုပ်ယူပြီး နို့ခွက်ထဲသို့ အန်ချ သည်။

ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်၍ မြွေ ဆိပ်တွေကုန်သော မြစ်ထဲသို့ ပြန်ဆင်း သွားတော့သည်။

နဂါးအုပ်ဆရာစံက... 'မြွေကို ဘာမှ ရန်မရှာကြနဲ့ သူ့ကို ဘေးမဲ့

ပေးလိုက်' ဟု ပြောပါသည်။ တက်နေသော မြွေဆိပ်များကုန်၍ မြေကြီးပေါ်ဝယ် ပက်လက်ဖြစ်နေ သော မြွေကိုက်ခံရသော ကလေးငယ် သည် အိပ်နေရာမှ ထပြီး ထိုင်နိုင်တော့ သည်။

ဤကားသည် သန်လျင်က နဂါး အုပ်ဆရာစံ မြွေကုသပုံကို ကျွန်တော် မြင်တွေ့ခဲ့ရပုံဖြစ်ပါသည်။

[၄]

အဆိပ်ရှိသော မြွေဆိုးများ အကိုက် ခံရလျှင် အချိန်မီ ဆေးရုံဆေးခန်းများ သို့မို့ (သို့မဟုတ်) အသက်ဆုံးပါးတတ် သည်ဟု လူအများ သိနားလည်ထား ကြပါသည်။

ကျွန်တော် မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မြွေကု ဆရာသုံးဦးက ဂမ္ဘီရလောကီပညာဖြင့် ကုသပေး၍ မြွေကိုက်ခံရသူများ အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့တာ ထူးဆန်း လှပေစွ။

လောကတွင် ဆန်းကြယ်၍ အံ့ဖွယ် ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

အားလုံး သတ္တဝါ ချမ်းသာပါစေ။
|| သုတေသီ မြင့်ထွန်း ||

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့...

မိမိတို့ဒေသရှိ အတတ်ပညာရှင် ပညာများအကြောင်း သိသမျှ ရေးသား ပေးဖို့ကာ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ပြုပေးကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စာပုဂ္ဂလင်း

မကျီးစုရွာက

ပဇ္ဇာဖြားပျံ

မကျီးစုရွာသည် မြင်းမူမြို့နယ်၏ အနောက်တောင်ထောင့် အစွန်ဆုံးတွင် တည်ရှိပြီး အိမ်ခြေနှစ်ရာခန့် ရှိပါသည်။

ရွာ၏ အနောက်မြောက်ပိုင်းရှိ ကိုပေါမြတ် မိသားစုမှာ ဆင်းရဲလှပါသည်။ မြေအနည်းငယ်သာ ရှိသည့်အတွက် ကူလီလုပ်ငန်းဖြင့် စားဝတ်နေရေးကို ဖြေရှင်းနေကြရသည်။

ကိုပေါမြတ်သည် ညနေ ထမင်းစားပြီးတွင် ရွာအရှေ့ပိုင်းသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ဆေးပန်းပင်ငယ်များ ရောင်းရန် ဖြစ်သည်။

တခြားရွာမှ ဝယ်လက်နှင့် တွေ့သဖြင့် ဈေးကောင်းရပါသည်။ ကိုပေါမြတ်သည် သွားမိသည်။ ထို့ကြောင့် စကားပိုင်းမှာ ညဉ့်နက်သည်အထိ ထေ့ဖြစ်ဘဲ ထွေရာလေးပါး ပြောဖြစ်ကြသည်။

အစပိုင်းတွင် အာသွက်သော်လည်း (၁၀)နာရီ ပတ်ဝန်းကျင်လောက်တွင် ဆိပ်ချင်လာပါသည်။ အပေါင်းအသင်းများကို အားနာသဖြင့်သာ ပေ၍ ထိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ည(၁၁)နာရီခွဲတွင်မှ လူစုခွဲ၍ အိမ်အိမ်ကို ပြန်ဖြစ်ကြသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့ ည ခြစ်၍ လရောင်က ဝင်းထိန်လျက် ရှိပါသည်။

အိမ်ဝင်းထဲသို့အရောက် အမှတ်တမဲ့ အိမ်ခေါင်းရင်းသို့ ကြည့်မိရာ အရောင်အောက်ပသော အရာလေးတစ်ခုကို ဖြစ်ရသည်။ အိပ်ချင်လွန်းသဖြင့် နေထိုင်ကြည့်မနေတော့ဘဲ အိပ်ရာထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

အိပ်ရာပေါ်ရောက်ခါမှ စောစောက အရောင်တောက်နေသော အရာဝတ္ထုများကို ပြန်စဉ်းစားမိသည်။

အိမ်ခြေ (မြင်းမူ)

ကိုပေါမြတ်မှာ ပိန်လိုနေးကွေးသော နွားပြာနီတစ်ရှဉ်းရှိသည်။ နွားများက လေးကန်လွန်းလှပါသည်။ တစ်နံနက်ခင်း ထွန်ရမည့်အတွက်ကို တစ်နေ့ကုန် ထွန်ယူရသည်။ ဆင်းရဲတော့ နွားကောင်း မကိုင်နိုင်တာလည်း ပါမည်။

ယခုနံနက်တွင် အံ့ဩစရာ ဖြစ်နေသည်။ နွားများက အိမ်အထွက်ကတည်းက မြူးနေသည်။ မြေပဲခင်းကို ခဏနှင့် မှုန်းလိုက်ရသည်။ အိမ်ကို အစောကြီး ပြန်ရောက်တော့ မိသားစုအားလုံးက အံ့ဩနေကြသည်။

ရေစည်တိုက်တော့လည်း သွက်သွက်လက်လက် ထင်းတိုက်သွားတော့လည်း သွက်နေသည်။ နွားများ ဘာကြောင့် မူပြောင်းသွားရသည်ကို ကိုပေါမြတ် စဉ်းစားမရပါ။

ညနေပိုင်းတွင် ကိုပေါမြတ်ဖခင် ဦးဘိုးတင်နှင့် ဦးလေးနှစ်ယောက် အိမ်အလည်လာရင်း ရောက်တတ်ရာရာ စကားပိုင်းဖွဲ့မိကြသည်။ စကားပိုင်းဖွဲ့မိရာမှ ညက ကောက်ရသည့် ကျောက်ကလေးအကြောင်း ရောက်သွားသည်။

အားလုံးက ကြည့်ချင်သည်ဆိုသောကြောင့် ကျောက်လေးကို စားပွဲပေါ်တင်ပြလိုက်သည်။ ဦးဘိုးတင်က ကျောက်ကလေးကို ကောက်ယူလိုက်

မကျီးစုရွာ၏ အံ့ဩစရာအချက်မှာ လက်စွပ်ဆွဲကြီး နားထောင်း အဖိုးတန် ကျောက်များ မကြာခဏ ကောက်ရကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အိပ်ရာမှထ၍ စောစောက မြင်ရသော အရာဝတ္ထုလေးကို သွားရောက်ကောက်ယူလိုက်သည်။ **လက်တစ်ဆစ်ခန့် နီရဲရဲကျောက်ကလေး ဖြစ်နေသည်။**

ဘာကျောက် ဆိုသည်ကို ကိုပေါမြတ် မသိပါ။ ဦးနောက်အခြောက်ခံ တွေးမနေတော့ဘဲ အိတ်ထောင်ထဲသို့ ထည့်၍ အိပ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် မြေပဲခင်းမှုန်းရန် တောသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

သည်။ ကျောက်ကလေးက နေရာရွေ့ သွားသည်။

တစ်ဖန် ထပ်ကောက်ကြည့်ပြန်သည်။ ကျောက်ကလေးက နေရာရွေ့သွားပြန် သည်။ ဦးလေးနှစ်ယောက်က ကောက်ကြည့် သော်လည်းမရ။ ကျောက်ကလေးက နေရာ ရွေ့ရွေ့သွားသည်။ အားလုံး အံ့ကြကုန်ကြ ပါသည်။ ဦးဘိုးတင်က...

'ဘယ်လိုလဲ သိကြရဲ့ မင်း ကျောက် က ကောက်ဖို့ ရော့ပါလား'

ဟု ပြောမှ ကိုပေါမြက စားပွဲပေါ်မှ ကျောက်ကလေးကို အလွယ်တကူ ကောက်ယူ၍ ဦးဘိုးတင်၏ လက်ဝါး ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် လေးဦးသား ကျောက် ကလေးကို ပိုင်းအက်ခတ်ကြည့်ကြ သည်။ နီရဲရဲ အရောင်တွင် အဝါရောင် လည်း အနည်းငယ်ပါသည်။ **လက် တစ်ဆစ်ခန့်သာရှိပြီး ပြေးနေသည့် ကြိုးကလေးတစ်ချောင်းလည်း တွေ့ ရသည်။** ပြန်ခါနီး ဦးဘိုးတင်က...

'မင်းကျောက်ဟာ ပတ္တမြားပုံ ဖြစ်ရမယ်ကွာ သေသေချာချာ သိမ်းထား'

ဟု မှာခဲ့သည်။ ကိုပေါမြလည်း လက်ကိုင်ပဝါတွင် ကျောက်ကိုထည့်၍ နှစ်ထပ်မျှ ချည်ပြီး အိတ်ထောင်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည်။

ညတွင် ဆေးလိပ်မီးညိုရန် အိတ် ထောင်ထဲမှ မီးခြစ်ကို နှိုက်ယူလိုက်ရာ ကျောက်ကလေးက လက်ကိုင်ပဝါ အပြင်ဘက်သို့ ရောက်နေသည်။ ထို့ ကြောင့် လက်ကိုင်ပဝါတွင် ပြန်ထည့် ၍ အထပ်ထပ် ရစ်ချည်ပြီး အိတ်ထောင် ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်ပြန်သည်။

မီးခြစ် နှိုက်ယူလိုက်သောအခါ ကျောက်ကလေးက လက်ကိုင်ပဝါ အပြင်သို့ ရောက်နေပြန်သည်။ ကိုပေါမြ အံ့သြသွားပါသည်။

ကျောက်ကလေး ပျောက်မည် စိုးသဖြင့် အဝကျယ် ပုလင်းသန့်သန့် တွင်ထည့်၍ ဘုရားအိုးစင်ပေါ် တင် ထားလိုက်သည်။

နံနက်လင်း၍ ပုလင်းကို ယူကြည့် လိုက်သောအခါ ကျောက်ကလေးမှာ ပုလင်းထဲတွင် မရှိတော့။ ဘုရားအိုးစင် ပျဉ်ပြားပေါ်တွင် ရောက်နေသည်။ မည်သို့ ထားရမည်ကို ကိုပေါမြ စဉ်းစား မရတော့ပါ။

ဟတ္တမြားပုံ ဆိုသည်မှာ ဗိုက်ထဲ မျိုးထားရ သည်ဟု ကိုပေါမြ ကြားရသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုက်ထဲ မျိုးလိုက်သည်။ ငမာအကြာ ခေါင်း က ယားသဖြင့် ကုတ်လိုက်ရာ ဟတ္တမြားပုံက လက်ထဲ ပါလာသည်။

ထပ်၍ ဗိုက်ထဲ မျိုးလိုက်ပြန်သည်။ ဖိက ယားလာသဖြင့် ကုတ်လိုက်ရာ ဟတ္တမြားပုံက လက်ထဲပါလာပြန်သည်။ မည်သို့ တားရမည် ကို ကိုပေါမြ စဉ်းစားမရတော့ပါ။ နောက်ဆုံး တွင် ဘုရားအိုးစင်ပေါ်၌ အအိုင်း တင်ထား လိုက်တော့သည်။

ပတ္တမြားပုံရအပြီး မကြာမီမှာပင် ကိုပေါမြ အမြင်၊ အကြား ရလာသည်။ မြောင်မြို့၊ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဘုရားပွဲတော်

၏ ဒုတိယမြောက်နေ့တွင်ဖြစ်သည်။ ခေါက်ဆွဲကြော် လာဝယ်သော မြောက် မရိုးကုန်းရွာသား ကိုမြကျော်အား...

'သူငယ်ချင်းရေ အားရပါးရသာ စားပေး တော့၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် သေလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ကိုမြကျော် က နောက်ပြောင်ပြောသည်ဟု ထင် သဖြင့် ရယ်မောထွက်သွားပါသည်။

တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁) ရက် နံနက်ပိုင်းတွင် ကိုပေါမြသည် ကိုကျော်သောင်းကို အဖော်ခေါ်၍ မြောင်မရိုးကုန်းရွာသို့ လာခဲ့သည်။

ကိုမြကျော်ကို နှုတ်ဆက်ရန်ဖြစ် သည်။ ယနေ့ သေမည်ဟု သူ သိသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မရိုးကုန်းရောက် တော့ ကိုမြကျော်က ခွားစာ စဉ်းစား သည်။ မသေမီ လာနှုတ်ဆက်သည်ဟု ပြောသည့် ကိုပေါမြကိုပင် လှောင်လွှတ် လိုက်သေးသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် မကုန်း သို့ လူခေါ်ရောက်လာသည်။ မနေ့ ကိုမြကျော် ဆုံးသွား၍ဟု အကြောင်း ကြားပါသည်။

မြေတွင်း မြှုပ်နှံထားသော တွေ့ ရတနာများကို မြင်သိနေသော်လည်း မယူခဲ့။ တရားစောင့်ခဲ့ပါသည်။ တစ် ဘိုက်ရန် လာသည်ကို သိရှိသဖြင့် ကြိုတင်ရှောင်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ပတ္တမြားပုံသည် ထူးကဲသော အလင်းရောင်များ ထွက်ပေါ်တတ် သည်။

အထူးသဖြင့် တန်ဆောင်ပန်းလပြည့် လပြည့် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နှင့် နတ် တစ်ရက် ညတို့တွင် ပို၍ ထူးထူး လင်းကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဟတ္တမြားပုံ ရေစိမ်း၍ တိုက်ခိုး၍ ရောက်လာသော ပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရသည်။

သက်သွေးထဲ

အလွေးနဲ့လဲ

မောင်စွန်းဖြူ
(စီးပွားရေး)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ဖေဖော်ဝါရီလ
အမှတ်(၃၃၁)၊
စာမျက်နှာ(၂၃၃)
နက္ခတ္တဇာတ်မြည်
မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင်
ဆရာ ညီလေးငယ်
(လယ်တော်) ရေးသားသည်

“အမေသူရဿတီ မယ်တော်နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု” ဟူသော စာမူကို
ဖတ်ရသဖြင့် အတိတ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို
ပြန်လည် အမှတ်ရ လာမိပါသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကား ၁၉၈၅ ခုနှစ်
ခန့်တွင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည်
ရန်ကုန်မြို့ (၂၉)လမ်းရှိ တိုက်တစ်တိုက်
၏ စတုတ္ထ(အပေါ်ဆုံးထပ်)တွင် နေ
ထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုတိုက်ခန်းတွင် မီးဖိုချောင်ကိုသာ
နံရံကာထားပြီး အိမ်ရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင်
ဘုရားခန်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တစ်ခန်းလုံး
မှာ အိပ်ခန်းညှော်ခန်းဟု အခန်းဖွဲ့ထား
ခြင်း မရှိပါ။

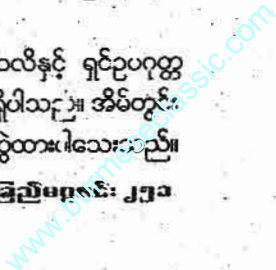
ထို့ကြောင့် အိပ်ခန်းအဖြစ် အသုံးပြု
ရန် လိုက်ကာ ကာရံပြီး အတွင်းတွင်
နှစ်ယောက်အိပ်ခုတင် ခင်းကာ
ကျွန်တော်တို့မိသားစုလေးဦး အတူ
အိပ်စက်ကြပါသည်။

မိသားစုဆိုရာတွင် ကျွန်တော်ရယ်၊
အိမ်သူရယ်၊ ကိုးနှစ်အရွယ် သမီးကြီး
နှင့် ခုနစ်နှစ်အရွယ် သမီးငယ်တို့ ဖြစ်ပါ

သည်။
ဘုရားစင်တွင်မူ ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်နှင့်
ပဉ္စဝဂ္ဂိုဠ်းဦး၏ရုပ်တု ရှိပါသည်။ ဘိုးဘိုး
အောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် သူရဿတီ
မယ်တော် ရုပ်တုများကို သစ်သားကြာ
ပလ္လင်ပေါ်တွင် အုပ်ဆောင်းဖြင့် ဖုံးအုပ်
ထားရှိပါသည်။

ထို့ပြင် ရှင်သီဝလီနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ
ရုပ်တုများလည်း ရှိပါသည်။ အိမ်တွင်း
အုန်းလည်း ချိတ်ဆွဲထားပါသေးသည်။

နက္ခတ္တဇာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၁

ဤသည်တို့မှာ ကျွန်တော်ယောက်ျား၏ အိမ်အမဲများ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် အိမ်သူကလည်း ထိုဆင်းတုတော်နှင့် ရုပ်တုများကို ပန်း၊ ရေချမ်းများ မလစ်ဟင်းရအောင် ကပ်လှူလေ့ ရှိပါသည်။

ဤသို့ ဖော်ပြခြင်းမှာ ကျွန်တော် တွေကြုံရသော အဖြစ်အပျက်နှင့်များ ဆက်စပ်မှု ရှိနေလေသလားဟု စဉ်းစား နိုင်ရန်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်ဦးလေးတို့ ဇနီးမောင်နှံ အိမ်အလည်လာပါသည်။ ကျွန်တော် အိမ်မတ်ခါး ဖွင့်ပေးရင်း ခရီးဦးကြို ပြုပါသည်။ ဦးလေး၏ ဇနီးက အိမ်တွင်း လှမ်းဝင်လိုက်ရင်းမှ “မွှေးလိုက်တာ” ဟု ဆိုပါသည်။

ဦးလေးကလည်း “ဟုတ်ပါရဲ့” ဟု ထောက်ခံပါသည်။ ကျွန်တော် အိမ် အတွင်းဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သော အခါမှ ကျွန်တော်လည်း အမွှေးနံ့ကို ရပါသည်။

ထိုအမွှေးနံ့ကား ကျွန်တော် အလွန် ကြိုက်နှစ်သက်သော ရေသူမတံဆိပ် ရေမွှေးနံ့ Mermaid(ခေါင်းလိမ်း၍ လည်း ရပါသည်) ဖြစ်နေပါသည်။ နှာသီးဖျားတွင် ဆွတ်ထားသလို ထင်ရ ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ် အလွန်ကြိုက်သော ရေမွှေးနံ့ ဖြစ်နေ သဖြင့် ခေါင်းမောပြီး အားပါးတရပင် ရှူရှိုက်လိုက်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် Mermaidရေမွှေးနှင့် ကျွန်တော်အကြောင်း အနည်းငယ် ပြောချင်ပါသည်။ ကျွန်တော် သတ္တမ တန်းတွင် စာသင်နေစဉ်က ပေါင်ဒါ ရေမွှေးနှင့် ခေါင်းလိမ်းဆီကို စတင် အသုံးပြုကြောင်း မှတ်မိနေပါသည်။ (၁၃-၁၄နှစ်အရွယ် လူပျိုပေါက်ပေ ကိုး) ထိုစဉ်ကပင် Mermaid ရေမွှေးကို

စတင် ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ပါသည်။

(Mermaid)တံဆိပ် ခေါင်းလိမ်းဆီ ပုလင်းပိုင်း(အဝါရောင်)လည်း ထွက်ပါ သည်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် အထူး သဖြင့် ဆောင်းတွင်းကာလ ဆောင်း လေအေးအေးနှင့် Mermaidနံ့သည် အလွန် လိုက်ဖက်သည်ဟု ထင်မှတ် စွဲလမ်းခဲ့ပါသည်။

စထွက်စဉ်က Mermaidသည် England Madeဖြစ်ပါသည်။ နောင်အခါ တွင် Thailandမှထုတ်သော Mermaid ကိုသာ သုံးစွဲခဲ့ရပါသည်။

ဇာတ်လမ်းကို ပြန်ဆက်ပါမည်။ Mermaidနံ့ကြောင့် စိတ်ကြည်လင် လန်းဆန်းနေသော ကျွန်တော်က ရေမွှေးပုလင်းများ မှောက်နေလေ သလားဟု တွေးမိသွားပါသည်။

ထို့ကြောင့် လိုက်ကာ ကာရံထား သော အိမ်ခန်းတွင်း ခုတင်ရှိရာသို့ ရောက်သွားပါသည်။ ခုတင်ခေါင်းရင်း နားရှိ စားပွဲပေါ်တွင် Mermaidပုလင်း ပေါင်ဒါဘူးနှင့်အတူ အိမ်သူ၏ အလှ ပြင်ပစ္စည်းများ ရှိပါသည်။

Mermaidပုလင်းမှာ ထောင်လျက် အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ပုလင်းအဖုံးမှာ လည်း လုံးဝ ချောင်မနေပါ။ သို့ဖြစ်ရာ ဤအမွှေးနံ့သည် ပုလင်းမှ လာခြင်း မဟုတ်သည်မှာ သေချာပါသည်။

သို့ဆိုလျှင် ရေမွှေးနံ့ဘယ်က ထ သနည်း...

ကျွန်တော် မကျေနပ်။ နှာခေါင်း မှာလည်း အနံ့က ရနေဆဲ။ အိမ်သူက များ ခေါင်းအုံးစွပ်တွင် ဆွတ်ထားသော သလား။ ကျွန်တော် ခုတင်ခေါ် လေးဖက်ထောက်တက်၍ လိုက်၍ အနံ့ခံကြည့်မိသည်။ ခုတင် အချို့နေရာ တွင် အနံ့ရသော်လည်း အချို့နေရာ တွင် အနံ့မရချေ။ ထူးဆန်းနေပြန်မိ သည်။

ခေါင်းအုံးတွင်လည်း ရေမွှေးဆွတ် ထားခြင်းမရှိ။ ရော... ခက်ချေပြီ နောက်ဆုံး ခုတင်ပေါ်မှဆင်းကာ ဦးလေးတို့ဇနီးမောင်နှံကို ညှော်ခံစကား ပြောရသည်။ ထိုအခါ အနံ့မရ ပြန်မိ ချေ။ ထိုစဉ် အိမ်သူက မီးဖိုခန်းမှ ထွက်လာသဖြင့် လှမ်းပြောမိသည်။

‘ရေမွှေးနံ့ရလို့က... အိမ်နံ့ထဲ ထဲကြည့် လိုက်ပါဦး’

အိမ်သူက အိမ်ခန်းတွင်း ဝင်သွား သည်။ ခဏနေ ပြန်ထွက်လာပြီး ပြော သည်။

‘ဟုတ်တယ်... အိမ်ခန်းထဲမှာ Mermaidနံ့ ရနေတယ်’

ဘာကြောင့် မိမိအကြိုက်ဆုံး ရေမွှေးနံ့ကို ရနေတာလဲဟု စဉ်းစား၍ လုံးဝ မရခဲ့ပါ။

ရက် အတန်ကြာသွားပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် လမ်းမတော်ဘက်သို့ သွားခဲ့သည်။ အချိန်ကား နံနက်(၇:၀၀)နာရီခန့် ပလက်ဖောင်းပေါ်၌ပင် လူအသွား အလာ ရှင်းနေသည်။ ကားလမ်း ရှင်းနေသည်။

အနော်ရထာလမ်း တက်လျှောက် တောင်ဘက်ခြမ်း ပလက်ဖောင်းမှ အနောက်အရပ်သို့ လျှောက်လာခဲ့

သံညို။ (၁၃)လမ်းကိုကျော်ပြီး လျှောက်လာစဉ်(ယခု Forever Wedding Dress) ဆိုင်ရှေ့အရောက်တွင် Mermaidနံ့ကိုရပြန်ပါသည်။

နံနက် လေနအေးနှင့်အတူ Mermaidနံ့ကို ရှုရှိုက်လိုက်ရသဖြင့် စိတ်ရောက်ယိပါ လန်းဆန်းသွားခဲ့ပါသည်။

ကောင်းလိုက်တာဟု စိတ်ထဲက တွေးမိပါသည်။ Mermaid ဆွတ်ထားသူ တစ်ယောက်ယောက်ထံက ဖြစ်မှာပဲဟု သာမန်တွေ့ကာ ဆက်လျှောက်နေမိပါသည်။ ရေမွှေးနံ့ကတော့ ရနေဆဲ။

စိတ်ထဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာမိသည်။ ကွယ်လွန်သူ ဆရာနှစ်ဖက်လှ (ဦးကျော်လွင်) ကျွန်တော်တို့ရုံးမှာ ဘာသာရေးများ ပို့ချဆွေးနွေးစဉ်က ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် အကြောင်း ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်က ဆရာကို မေးမိသည်။

“အချိန်ဟာ ငါ့ကိုကုသိုလ် အကျိုးပေးနေတာပဲ သို့မဟုတ် အကုသိုလ် အကျိုးပေးနေတာပဲလို့ ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်လဲ ဆရာ”

ဆရာက မဆိုင်းမတွပင် ပြန်ဖြေခဲ့ပါသည်။

‘အနိဗ္ဗာန်ရုံ တွေ့နေချိန်ဟာ အကုသိုလ် အကျိုးပေးချိန်ဖြစ်ပြီး ကုဗ္ဗာန်ရုံ တွေ့နေချိန်ဟာ ကုသိုလ်အကျိုးပေးနေချိန်လို့ သိနိုင်ပါတယ်’

ဆရာစကားကို စိတ်ထဲမှာ ပြန်လည်ကြားယောင်ပြီး တစ်ကိုယ်တည်း ပြုံးမိလိုက်ရပါသေးသည်။ ဩော် ငါ့ကိုကုသိုလ် အကျိုးပေးနေချိန်ပါလားလို့ ပေါ့။

ကျွန်တော် ဆက်လျှောက်လာရင်း ပလက်ဖောင်းအဆုံး ဘုန်းကြီးလမ်း

ထိပ်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ကန်လန် ထောင့်ချိုးတွင် စံပြုရုပ်ရှင်ရုံကို မြင်ရသည်။ ဘုန်းကြီးလမ်းကို ဖြတ်တူးရန် ကားရှင်း၊ မရှင်း ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ခေတ္တ ရပ်၍ အကဲခတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုခဏ၌ သတိ ဝင်လာမိခဲ့ပါသည်။ ရေမွှေးဆွတ်လာသူတစ်ယောက် မိမိ နောက်တွင် ရှိလေသလားဟု တွေးကာနောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိပါသည်။

ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် မိမိမှတစ်ပါး အခြားသူမရှိ။ ဘေးဘီဝဲယာကို ကြည့်တော့လည်း လူတစ်ဦးကိုမျှ မတွေ့မိမိတစ်ယောက်တည်းမှ တစ်ယောက်တည်း။ ရော... ခက်ချေပြီ။ “ဘယ်သူပေးတဲ့ အမွှေးနံ့လဲ” တွေးမရအောင် ရှိချေသည်။

အထက်ပါကဲ့သို့ အမွှေးနံ့ရခြင်း အကြောင်းကို စပ်မိစပ်ရာ ပြောမိသောအခါ “မယ်တော်သူရသသတီ စောင့်ရှောက်တာ ဖြစ်မယ်။ စောင့်ရှောက်ကြောင်းသိအောင် အမွှေးနံ့ပေးတာ” ဟု ဆိုသူက ဆိုသည်။ “မင်း...စိတ်ထင်လို့ပါ” ဟု ပြောသူကလည်း မရှား။

ကျွန်တော် ဘာသာရေးလုပ်၍ အစောင့်အရှောက်တစ်ဦးဦးက အနံ့ပေးသည်ဟု ပြောသူက ပြောသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်အနေနှင့် ဘာသာရေးကို ထူးထူးကဲကဲ လုပ်ခဲ့ခြင်းမရှိလှ။ အဓိဋ္ဌာန်တွေ ဘာတွေလည်း မဝင်ဘူးခဲ့ပါ။ ပုံမှန်အားဖြင့် ဘုရားကန်တော့ ဘုရားစာများရွတ်၊ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ရွတ် ပုတီးစိပ်ရံဖန်ရံခါ၊ တရားထိုင်၊ (၃၁)ဘုံကို အမျှ ဝေခြင်းသာ ရှိပါသည်။

ထို့ထက်မူ အမျှဝေသောအခါ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်တို့မှစ ရသေ့ရှစ်သောင်း ဆရာပေါင်းနှင့်တကွ မယ်တော်သူရသသတီ၊ စန္ဒီဒေဝီ၊ လက်ချမ်း စသော မယ်တော်အပေါင်းတို့ကိုမူ နှုတ်မှ ရွတ်ဆို၍ အမျှပေးဝေမှု ရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့ထက် မပိုပါ။

သို့ဆိုပါလျှင် “ကျွန်တော် အကြွက်ဆုံး Mermaidရေမွှေးနံ့ကို ဘယ်သူပေးတာလဲ” အဖြေမရှိသော ပုစ္ဆာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနှစ်ကြိမ်မျှ အနံ့ရပြီးသည့်နောက် ယခုအချိန်ထိလည်း ထိုအဖြစ်မျိုး ထပ်မံ မကြုံဆုံခဲ့ရတော့ပါ။

သူရသသတီမှစ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမျှလည်း အိပ်မက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မမက်ခဲ့ဘူးပါ။ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သိသာထင်ရှားစွာ စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုလည်း မခံစားရဘူးခဲ့ပါ။

တရုသူများခင်များ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ အတွေ့အကြုံမျိုး ရှိပါလျှင် သိချင်ပါသည်။ ဘာကြောင့်ဆိုသော အဖြေကိုလည်း သိချင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ပြန်ကြားပေးကြပါရန် ပန်ကြားလိုက်ရပါသည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

နံနက်ခင်း ရောင်နီတက်ချိန် ရောက်
လေပြီ။ ထိုအချိန်၌ အောင်ကြီးတို့
အဖွဲ့မှာ ထုံးစံအတိုင်း ဟင်းစား
ပေါ်ရန် ရုတ်ရုတ်သံသံ
ဖြစ်နေကြသည်။ အမဲဖျက်ရန်
စားသွေးသူကသွေး၊ ခုတ်ထစ်
ထည့် သယ်ပိုးဖို့ အိတ်တွေ
ပြင်ဆင်သူက ပြင်ဆင်နှင့်
ရှိနေကြသည်။

အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီးသော်
အောင်ကြီးက သူ၏ ထုံးစံအတိုင်း
ဟင်းစားပေါ်မည့် နွားမကြီးကို
ဆွဲပြီး ရွာမြောက်ချောင်းရိုး
ထဲသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။
သူ၏ နောက်မှာတော့
ဘက်တော်သားတွေဖြစ်သည့်
မြင့်မောင်နှင့် လှတိုးတို့က လိုအပ်သည့်
စားများ၊ ပုဆိန်များကိုလဲ၍ လိုက်လာ
ကြသည်။

ခါးကြားထဲတွင်လည်း အမြည်း
ကောင်းကောင်းဖြင့် တစ်ပွဲတစ်လမ်း
နွဲရန် အရက်ပုလင်းများပါ ပါလာကြ
သေး၏။ ဟင်းဖျက်ပြီးလျှင် အသား
တွေကို ကျက်အောင်ကင်၍ အမြည်း
လုပ်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

အောင်ကြီးတို့ နေထိုင်သော သရက်
ကုန်းရွာလေးသည် အိမ်ခြေ(၂၀၀)
ကျော်ရှိသော ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်သည်။
အများစုမှာ စောင်ယာလုပ်ငန်း လုပ်
ကိုင်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးကြပြီး
ထင်းခုတ်၊ ဝါးခုတ် လုပ်သူများလည်း
ရှိကြပါသည်။

ထိုရွာ၌ (၇)ရက် (၁)ပတ်ပြည့်
သည့်နေ့တိုင်း ဟင်းစား(အမဲ၊ ဝက်)
ပေါ်လေ့ ရှိသည်။ ထိုသို့ ဟင်းစားပေါ်
တိုင်း အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့က ဒိုင်ခံပေါ်
ပေးလေ့ ရှိပါသည်။ ဟင်းစားပေါ်မည့်
နွားပိုင်ရှင်က အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့အား

ပုတ်ဝင်္ဇာ နွား

ခွဲလေးလယ်
(လယ်တော်)

အခကြေးငွေနှင့် ဟင်းစား အနည်းငယ်
ပေး၍ ပေါ်ခိုင်းတတ်သည်။

အောင်ကြီးတို့က ခုတ်ထစ်ပြီး
အသားများကို တစ်ပိသာတွစ် တွဲပြီးမှ
ပိုင်ရှင်က ညနေပိုင်း၌ ရွာအနံ့ လှည့်
လည်ထမ်းရောင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ထမ်းရောင်းရာ၌ ငွေများကို
လက်ဝင်းတောင်းခံခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။
(၅)ရက်မြောက်သောနေ့မှ ပေးရပါ
သည်။ သူတို့၏ အရပ်အခေါ်မှာ
(၅)ရက်ချိန်းဟု ခေါ်ပါသည်။ ထိုသို့

ဟင်းစားရောင်းချပြီး (၅)မြောက်သော
နေ့တွင် ဟင်းစားပေါ်သူ ပိုင်ရှင်က
ဟင်းစားယူထားသူများထံ ငွေလိုက်
ကောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ပါ၍ လက်ဝင်းပေးခြင်း မဟုတ်
သောကြောင့် တစ်ရွာလုံးနီးပါး ဝယ်စား
ကြပါသည်။ ဟင်းစားပေါ်တိုင်း မကုန်
သည့်အခါ မရှိသောကြောင့် ထိုရွာ၌

တစ်ပတ်တစ်ခါ ဟင်းစားပေါ်သည်
လေ့ထုံးစံ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။

ယခုတစ်ပတ် အောင်ကြီးတို့ ပေါ်
ပေးရမည့် နွားမှာ ရွာလယ်က မုဆိုးမ
ဒေါ်ရွှေ၏ နွားဖြစ်သည်။ နွားမမှာ
သားငယ်ကျ(ပေါက်ဖွားမှု) မကောင်း၍
ဟင်းစားပေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနွားမမှာ
ဝဖြိုးပြီး အရွယ်ကောင်းတုန်း ဖြစ်ပါ
သည်။

အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ ရွာမြောက်
ဘက်ချောင်းရိုးသို့ ရောက်သော် သူတို့
ဟင်းစားပေါ်နေကျ ချောင်းစပ်က
ကွင်းပြင်သို့ သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုကွင်း
ပြင်မှာ ကျေးရွာလယ်ကွက်များ၏
ဘေးတွင်ဖြစ်သည်။ ကွင်းပြင်သို့
ရောက်သော် ကွင်းလယ်တွင် အသင့်
ရှိသော သစ်ပင်၌ နွားကို ကြိုးချည်
ထားလိုက်သည်။

ထိုနွားကိုသတ်၍ ဖျက်ပြီး ခုတ်ထစ်
ကာ ပိုင်ရှင်ထံသို့ အပ်နှံပြီးသော်
အောင်ကြီးတို့ တာဝန်ပြီးမည်ဖြစ်သည်။

အောင်ကြီးက နွားမသတ်မီ အသင့်
ပါလာသော အရက်ကို ရေမရောဘဲ
မော့သောက်လိုက်သေး၏။ ထို့နောက်
မြင့်မောင် အသင့်ယူလာသော ပုဆိန်
ကို ယူ၍ လှတိုးအား နွားကို ငြိမ်အောင်
ချော့ဖြူပွတ်သပ်စေပြီး နွားငြိမ်သွား
သော် ပုဆိန်အား ကိုင်မြှောက်၍ နွား
ဦးခေါင်း၏ ချက်ကောင်းကောင်းနေရာ
ကို အားကုန်ထုထုလိုက်တော့သည်။

အောင်ကြီး၏ နွားသတ်ရာ၌ သတ်
တမ်းရင့်နေပြီဖြစ်သော လက်ချက်
ကြောင့် ဝဝဖီးဖီး နွားမကြီးခမျာ မြေပြင်
ပေါ် ပုန်းပုန်းလဲကျသွားရပါတော့သည်။

ထို့နောက် သစ်ပင်တွင် နွားချည်
ထားသော ကြိုးကို ဖြေ၍ အောင်ကြီး
တို့ (၃)ယောက်သား ဓားကိုယ်စီဖြင့်
အောင်မြင်သည့် အထိမ်းအမှတ်ဖြင့်

အရက်ပုလင်းမှ အရက်များကို
တစ်ယောက်တစ်ငုံစီ အလှည့်ကျ
မော့သောက်လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် လဲနေသော နွားကို
ဖျက်ရန် ဓားကိုယ်စီဖြင့် နွားဘေးသို့
ဝိုင်းထိုင်လိုက်ချိန်၌ လဲနေသော နွားမှာ
အော်၍ နေရာမှ အသားကုန် ထပြေး
တော့သည်။ နွား၏ ရုတ်တရက်
အတင်းထပြေးမှုကြောင့် အောင်ကြီးတို့
(၃)ယောက်စလုံး မြေပေါ်လဲကျကုန်
သည်။

ထို့နောက် ကမန်းကတမ်း ထကာ
နွားမနောက်သို့ လိုက်ကြသည်။ လှတိုး
နှင့် မြင့်မောင်တို့က အောင်ကြီးအား
နွားသတ်တာ မသေချာဟု အပြစ်တင်
ကြ၏။

သို့သော် အောင်ကြီးကတော့ သူ
လက်ချက်ကို သူ အသိဆုံးဖြစ်သည်။
အောင်ကြီး နွားသတ်လာသည်မှာ
အကောင်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်တော့။
အားလုံးမှာ တစ်ချက်တည်းနှင့် ပွဲပြီး
သွားစမြဲဖြစ်သည်။

ယခုတွင်မူ ထိုနွားမ မသေ၍
အောင်ကြီးကိုယ်တိုင်ပင် နားမလည်
နိုင်တော့ပါ။ နွားမှာ သာမန်နွားတစ်
ကောင်ကဲ့သို့ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ
ပြေးနှင်းနေ၏။ ပြေးရင်း၊ ပြေးရင်း
အောင်ကြီးတို့ လိုက်မမီနိုင်တော့သည့်
နေရာတွင် ရပ်သွားသည်။

သို့သော် အနီးသို့ ရောက်သော်

ပြေးပြန်၏။ ဤသို့လျှင် အောင်ကြီးတို့
(၃)ယောက် လိုက်ဖမ်းရင်း နဖူးမှ
ချွေးများ တဒီးဒီး ကျလာကုန်သည်။
နွားကို လုံးဝ ဖမ်းမမိသေးပါ။ ထိုနွားကို
အဝေးမှ မြင်နေရသော်လည်း အနီးသို့
ကပ်မရဘဲ ရှိနေပါသည်။ ဤသို့ဖြင့်
လိုက်ဖမ်းရင်း အချိန်တွေ လင့်လာကာ
လူတွေလည်း ပင်ပန်းလာကြသည်။

နွားမှာ အောင်ကြီးတို့ မလိုက်လျှင်
မပြေးဘဲ ရပ်နေ၏။ အောင်ကြီးတို့
ဆက်လိုက်ပါက ပြေးပြန်သည်။ ဤ
သို့ဖြင့် ချောင်းစပ်ကွင်း လယ်ထဲတွင်
သာ ပတ်ချာလည်နေပါတော့သည်။

အချိန်မှာ နေ့လယ်(၁)နာရီကျော်
လာပြီဖြစ်သည်။ နေရာသီ၏ နေက
အတိုင်းမသိ ပူပြင်း၍နေ၏။ အောင်ကြီး
တို့ (၃)ဦးမှာလည်း ဆက်မလိုက်ဖမ်း
နိုင်တော့ မောပမ်း၍ လာလေသည်။

ထိုနွားမှာ ဤတော၏ အလွန်သို့
ပြေးဟန်မတူပါ။ ထို့ကြောင့် အောင်ကြီး
တို့မှာ နွားကို ထားခဲ့ပြီး လူအင်အား
ပြန်ခေါ်ရန် ရွာသို့ သုတ်ခြေတင်ခဲ့ရပါ
တော့သည်။

နေ့လယ် (၂)နာရီကျော်ကျော်
လောက်တွင် အောင်ကြီးတို့ တောထဲ
ပြန်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ နွားမှာ
ထိုနေရာမှာပင် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေဆဲ
ဖြစ်သည်။ ရွာထဲတွင် ယခုလို နေ့လယ်
ခင်း၌ တောထဲသို့ သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်
သွားကုန်ကြသဖြင့် လူမရှိသောကြောင့်
ကာလသား လူငယ်နှစ်ဦးသာ ခေါ်လာ
နိုင်သည်။

ဤသို့ဖြင့် (၅)ဦးသား နွားကို ထပ်မံ
လိုက်ဖမ်းကြပြန်သည်။ သို့သော် ဖမ်း၍
မမိခဲ့ပေ။ မည်မျှပင် ကြိုးစား၍ ဖမ်းပါ
သော်လည်း အချည်းနီးသာ ဖြစ်ခဲ့၏။
နွားမှာ သာမန် နွားတစ်ကောင်ငယ်ပင်
လျင်မြန်ဖျတ်လတ်နေသယောင် ထင်ရ

သည်။

အောင်ကြီးတို့ အားလုံးမှာလည်း နွေရာသီ၏ နေပူအောက်တွင် ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် အားအင်ချညှိနုကုန်ကြသည်။ ခဏနားလိုက်၊ ထပ်မံလိုက်ဖမ်းလိုက်ဖြင့် လုပ်နေခဲ့သည်မှာ အချိန်တွေတောင် တဖြည်းဖြည်း လင့်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

နေမင်းကြီးသည်လည်း အနောက်ဂေါယာကျွန်းသို့ မေးတင်စ ပြုနေလေပြီ။ အောင်ကြီးတို့ အဖွဲ့မှာလည်း ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် စိတ်လျှော့၍သာ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြရပါတော့သည်။ နွားမကြီးကတော့ အောင်ကြီးတို့နှင့် ဝေးရာမှာ ငြိမ်သက်စွာရပ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါ၏။

အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ ရွာသို့ ပြန်ရောက်ပြီး နွားပိုင်ရှင်အား အကျိုးအကြောင်းပြောပြကာ မနက်ဖြန်လင်းမှ ရွာက လူအင်အားများဖြင့် ကြိုးစား၍ ဖမ်းတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါတော့သည်။

* * *

နံနက်ခင်း မိုးစင်စင်လင်းခဲ့လေပြီ။ အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ ရွာကလူများ ထင်းခုတ်၊ ဝါးခုတ် မထွက်မီ လူစုရုံးကြ၏။ လူအင်အား လုံလောက်စွာ ရရှိသော် နံနက်(၉)နာရီလောက်တွင် နွားမကြီး ကျန်ခဲ့သော ရွာမြောက်ဘက်ချောင်းရိုးသို့ ရှိတက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

ယနေ့တွင် အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့မှာ စုစုပေါင်း လူ(၁၅)ယောက်ဖြစ်သည်။ အားလုံးမှာ တုတ်များ၊ ဓားများ၊ ကြိုးများဖြင့် ဖြစ်လေသည်။ အောင်ကြီးတို့ရွာတွင် အမဲပစ်သေနတ် မရှိသောကြောင့် ယခုလို အခက်တွေ့နေရသည်။

သို့သော် ယခုနေ့မှ ဖမ်း၍ မရပါက တစ်ဖက်ရွာမှ မဆိုးတစ်ဦးထံ အကူ

အညီတောင်း၍ ထိုနွားအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခိုင်းမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ မြောက်ချောင်းရိုးသို့ ရောက်သောအခါ ထိုနွားမှာ မနေ့ညနေက အောင်ကြီးတို့ပြန်စဉ် ကျန်ခဲ့သည့် နေရာမှာပင် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေဆဲဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့မှာ ထိုနွားအား ပတ်လည်ဝိုင်း၍ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြသည်။ နွားမှာ များလွန်းသော လူများကြောင့် မပြေးတတ်တော့ဘဲ အလယ်တွင် ရပ်နေသည်။

နွားအနီးသို့ ရောက်သော် အဖွဲ့ထဲမှ အသက်(၄၀)ကျော်အရွယ် ဦးသောင်းရွှေက နွားကို ကြိုးပစ်၍ ဖမ်းလိုက်သည်။ နွား ကြိုးကွင်းထဲ မိသွားသောအခါ အားလုံး ဝိုင်းပွဲ၍ နွားထံ ပြေးသွားကြသည်။

ထိုအခိုက် နွားမှာ မြေပေါ်သို့ ဘုန်းဘုန်းလဲကျ၍သွားခဲ့သည်။

အောင်ကြီးတို့အဖွဲ့မှာ အံ့ဩစွာဖြင့် နွားအား ကိုင်ကြည့်သောအခါ နွားမှာ အေးစက်နေပြီး ခြေလက်တို့ တောင့်ခဲကာ ဆန့်နေ၏။ ထို့နောက် ဝမ်းဗိုက်မှာလည်း ဖောင်းကား၍ နေပါသည်။

ယခုမှ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် သေထားသည့်ပုံစံ မဟုတ်ဘဲ သေပြီး တစ်ရက်လောက် ကြာနေသည့်ပုံစံ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင် နွေရာသီ၏ နေပူဒဏ်ကြောင့် နွားမှာ ပုပ်အက်အက် အနံ့ဆိုးပင် ထွက်၍နေလေပြီဖြစ်သည်။

ထို အခြင်းအရာများအတွက် အောင်ကြီးတို့အားလုံး လွန်စွာ အံ့ဩသွားကြရပါသည်။ နွားမှာ အပုပ်နံ့ထွက်နေပြီ ဖြစ်နေ၍ မည်သူမျှ မဖျက်ကြတော့ဘဲ မြေမြှုပ်လိုက်ရပါတော့သည်။

ဤသည်ကို ရွာရှိ လူကြီးများ၏ ပြောပြချက်အရ ထိုနွားသည် ဖုတ်ဝင်သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။ အောင်ကြီး ထုသတ်စဉ် နွားမှာ သေသွားသော်လည်း မြေပေါ်လဲကျပြီး ဖုတ်ဝင်ကာ ယခုကဲ့သို့ အသက်ဝင်လာပြီး ဖုတ်၏ အသက်ဖြင့် ထပြေးကြောင်း...

ထို့ကြောင့် ထိုဖုတ်များသည် လူအများ၏ အသံကြား၍ လည်းကောင်း၊ ထိတွေ့ခဲ့သည်သော် လည်းကောင်း ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေရာမှ ထွက်သွားတတ်ကြောင်း...

ထိုနွားမှာ အောင်ကြီး ထုသတ်စဉ် ကတည်းက သေနေပြီဖြစ်သောကြောင့် နွေရာသီ၏ အပူချိန်ဖြင့် ယခုလို (၁)ရက်လင်းသော အချိန်၌ ပုပ်စော်နံ့သွားကြောင်း စသည်ဖြင့် သိရှိခဲ့ရပါသည်။

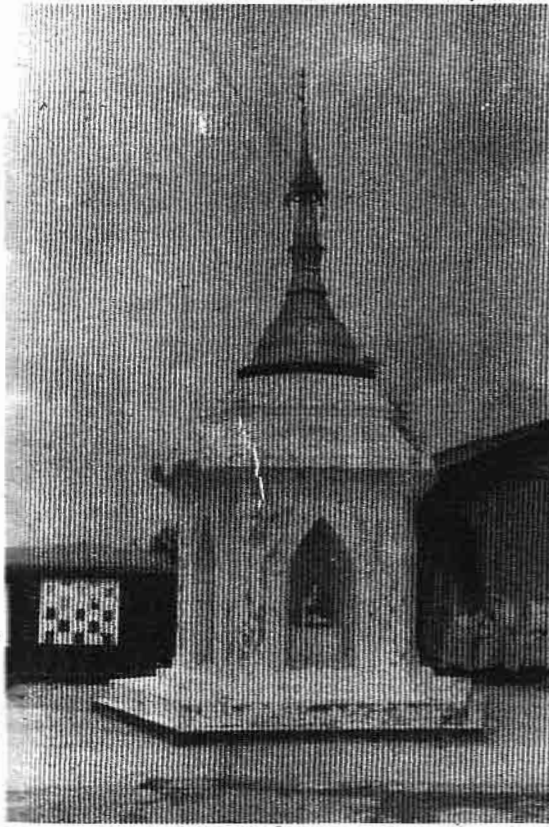
အောင်ကြီးတို့မှာ မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်ရပ်အတွက် အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။ အောင်ကြီး နွားသတ်လာသော သက်တမ်းတစ်လျှောက်၌ ဤတစ်ကြိမ်သာ ဖုတ်ဝင်သော နွားနှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရဖူးပါသည်။

(ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြသူ ကာယကံရှင်၏ ဆန္ဒအရ အမည်၊ နေရပ် လွှဲပြောင်းရေးဖွဲ့ပါသည်။)

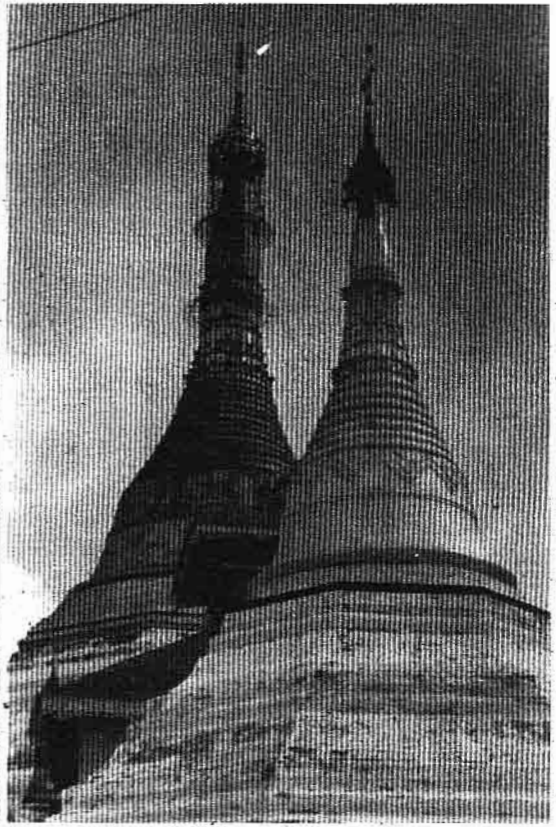
စာရှုသူများအား အစဉ် လေးစားလျက်...

ညီလေးငယ်(လတ်တော်)

◆ ငါးမျက်နှာအောင်မြေစေတီ

◆ ကျိုက်သန်လန်အား နောင်တော်ကြီး မူလအောင်မြေစေတီ

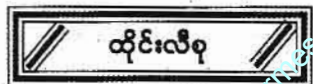
ကျိုက်သန်လန်မှ ငါးမျက်နှာ အောင်မြေစေတီ

ဂေါတမဘုရားရှင် (၈)ပါးအရတွင် သုတိန္ဒနဂရတိုင်း (မွန်ရာမညဒေသ)သို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည်စဉ် ပေးသနားခဲ့သော ဆံတော်နှင့် ဘုရားရှင် ခရီးခွန်ဖြူပြီးနောက် သထုံပြည်မှ ဆင့်ဆောင်ရရှိသော အံတော်တို့စုပေါင်း ဋ္ဌာပနာထားသည့် ကျိုက်သန်လန် စေတီကား မူလ စေတီငယ်တစ်ဆူ

ဖြစ်ခဲ့ရာ နောင်ကာလတွင် မြောက်ဘက်အရပ်၌ စေတီကြီးတစ်ဆူ တည်၍ ရွှေ့ပြောင်း ဌာပနာ ပူဇော်ကြလေသည်။ မူလစေတီအား နောင်တော်ကြီးစေတီဟု ဘွဲ့မည်သမုတ်ကြသည်။ ယင်းစေတီ၏ အနောက်ထောင်ထောင့်အရပ်တွင် မူလစေတီ တည်စဉ်က

အောင်နိမိတ်ယူ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ အောင်မြေဌာန ရှိခဲ့ရာ ယင်းနေရာတွင် ငါးမျက်နှာစေတီငယ်တစ်ဆူကို တည်ထားကြသဖြင့် “မူလအောင်မြေ ငါးမျက်နှာစေတီ”ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။

မိမိတို့လုပ်ငန်း၊ စရယ၊ အလုပ်စခန်းများအတွက် အောင်ဓာတ်ယူ၍ အောင်နိမိတ် ဆောင်လိုသူများသည် မော်လမြိုင်၊ ကျိုက်သန်လန် စေတီတောင်ဘက်မှ အနီးရှိ ငါးမျက်နှာအောင်စေတီသို့ သွားရောက် ပူးမြော်နိုင်ကြလေသည်။

ရေနေသာ စောင့်မျှော်ရင်း

တမလွန်ဘဝက

တစ်ပြည်သူ မရွှေ့ထား

ကျွန်တော် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခု တွေ့ကြုံဖူးပါတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖွင့်မပြော ရေးမပြခဲ့ဘူး။ ပြောပြရင်လဲ ယုံနိုင်စရာ မရှိဘူး။ ယုံကြမှာလဲ မဟုတ် ဘူး။ သိပ်ပြီး ခေတ်မီ တိုးတက်နေတဲ့ သိပ္ပံခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျွန်တော့်ကိုယ် တွေ့ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြရင် မယုံတဲ့အပြင် လှောင်ကြရယ်ကြမယ်။

ဒီအကြောင်းတွေကို စာရေးပြချင် တယ်။ ကျွန်တော် စာရေးဆရာ သိပ် ဖြစ်ချင်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် စာမရေးတတ်သေးဘူး။ တစ်နေ့နေ့ စာရေးဆရာဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ်။ စာရေးဆရာဖြစ်ရင် အဲဒီအတွေ့ အကြုံလေးကို စာရေးမယ်လို့ အားခဲ ရည်မှန်းထားခဲ့တယ်။

ကြာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီ။
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၂၀)လောက် ကပါ။ ကျွန်တော် တွေ့ကြုံရတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်လေးကလဲ မြန်မာနိုင်ငံထဲမှာ မဟုတ်ဘူး။ **စင်ကာ**
၂၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပူနိုင်ငံမှာပါ။

တစ်ချိန်က ကျွန်တော် ဆောက် လုပ်ရေး လုပ်သားဘဝ(ဝပ်ဒ်ပါမစ်) (၂)နှစ်စာချုပ်နဲ့ စင်ကာပူနိုင်ငံမှာ သွားပြီး အလုပ် လုပ်ခဲ့ရဖူးပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က စင်ကာပူ တစ်ဒေါ်လာကို မြန်မာငွေ (၂၀၀)ကျပ်လောက်သာ ပေါက်ဈေး ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလုပ်သား (၅) ဦး၊ စင်ကာပူ ဘိလ်တင်းကွန်စတတ်ရှင် ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော် အသက်အကြီးဆုံးပါ။ ကျန်တဲ့ မြန်မာ လူငယ်လေးတွေက အသက်(၂၀) ဝန်းကျင်လောက်သာ ရှိကြပါတယ်။ အလုပ်က ပင်ပန်းပါတယ်။ အန္တရာယ် လဲ အလွန်များတယ်။

အထပ်(၂၀-၃၀) အဆောက်အအုံ

အမြင့်ကြီးတွေပေါ်မှာ သက်စွန့်ဆံ့ရာ လုပ်ကြရတယ်။ တစ်နေ့ကို အလုပ်ခန့် (၈)နာရီအပြင် အချိန်ပို အိုဗာတိုင်(၅) နာရီ၊ စုစုပေါင်း(၁၃)နာရီ အလုပ်လုပ် ကြရတယ်။

မြန်မာလုပ်သားက ကျွန်တော်ထက် (၅)ဦးပဲရှိတယ်။ ဘင်္ဂလား၊ အိန္ဒိယ နီပေါ၊ ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ တရုတ် အလုပ်သမား တစ်ထောင်လောက် ကတယ်။

ကျွန်တော် ကံကောင်းတာက စင်ကာပူ သူငွေ၊ ဖိတ်၊ မန်နေဂျာ အင်ဂျင်နီယာတွေနဲ့ နည်းနည်းပါးပါး

စကားပြောနိုင်တာရယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က ယန္တရားမျိုးစုံ မောင်း တတ်တာရယ်။ ရန်ကုန်မှာ တက္ကစီ ကားမောင်းခဲ့ဖူးလို့ မြန်မာနိုင်ငံက ကားမောင်းလိုင်စင်ကို နိုတြီလုပ်ခဲ့တာ ကြောင့် ကျွန်တော် အလုပ်ကြမ်းတွေ မလုပ်ရတော့ဘဲ စင်ကာပူ ကားမောင်း လိုင်စင် လွယ်လွယ်ရခဲ့တယ်။ ကား မောင်းနေရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ညာမောင်၊ စင်ကာပူမှာက ဘယ်မောင်။ သူတို့ဆီ ကားမောင်းရတာက ပိုလွယ်တယ်။ လမ်းတွေကောင်း၊ စနစ်တွေကောင်း၊ ကားတွေက ကောင်းတော့ မခက်ပါ ဘူး။ (၂)ရက်လောက် စမ်းမောင်း ကြည့်ပြီး ဘယ်ကိုသွားသွား မြေပုံ စာအုပ်ကြည့် မြေပုံညွှန်းနဲ့ မောင်းရ တော့ အဆင်ပြေသွားတယ်။

(၁)နှစ်လောက်ရှိတော့ မြေပုံစာအုပ် မလိုတော့ဘူး။ သူတို့နိုင်ငံက သေးသေး လေး ကျဉ်းကျဉ်းလေး ဆိုတော့ အခက် အခဲ မရှိဘူး။ ကျွန်းနိုင်ငံသေးသေး လေးဆိုတော့ ခရီးရှည် ဝေးဝေးလံလံ လဲ မောင်းစရာမရှိဘူး။ သတိတော့ ထားရတယ်။ ကားတွေက သိပ်များ တယ်။

ပြီးတော့ မြန်မာနိုင်ငံလို နွေမိုး ဆောင်း ရာသီဥတုရယ်လို့ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ နွေတိုင်း နေပူပြီး နွေတိုင်း မိုးတွေရွာတယ်။ တစ်နှစ်ပတ်လုံးပဲ။ ချမ်းတဲ့အေးတဲ့ ဆောင်းမရှိတဲ့ အပြင် အမြဲ ပူအိုက်နေတယ်။

ဒါကြောင့် မိုးရွာထဲ ကားမောင်းရ တာကို သတိထားရတယ်။ ပီအိုင်အီး၊ အက်စ်အယ်အီးစတဲ့ အမြန်လမ်း အဝေးပြေးလမ်းတွေရှိတယ်။ လမ်း မများအောင်တော့ သတိထားရတယ်။ တစ်ချက်မှားမိရင် သွားချင်တဲ့ ခရီး

လိုရာကို တော်တော်နဲ့ ပြန်မရောက် ဘူး။

ကျွန်တော်တွေကြုံရတဲ့ အဖြစ် အပျက်က အဲဒီ အမြန်လမ်းမကြီးပေါ် မှာပါ။ ကုမ္ပဏီလုပ်သားအားလုံးဟာ ဆောက်လုပ်နေတဲ့ ကွန်ဒိုမီနီယံ အဆင့်မြင့်အိမ်ရာ စခန်းဝင်းကြီးထဲမှာ ဖြစ်သလို နေကြရပေမယ့် ကျွန်တော် တို့ မြန်မာလုပ်သား(၅)ဦးကတော့ ကံကောင်းတယ်။ လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ မနေရဘူး။ နောင်တစ်ချိန် ဖြိုဖျက်ပြီး အသစ်ဆောက်လုပ်မယ့် ခြံပိုင်းကျယ် ကြီးနဲ့ ရှေးဟောင်း(၂)ထပ်တိုက်ကြီး ထဲမှာ နေရတယ်။

အဲဒီခြံကြီးနဲ့ ရှေးဟောင်းတိုက်ကြီး ဟာ အမှတ်(၂၇) ဒီဗင်ရှယ်ယားလမ်းမှာ ရှိတယ်။ စင်ကာပူနိုင်ငံရဲ့ အစည်ကား ဆုံး အချက်အချာ အကျဆုံးမြို့လယ် ခေါင် အော့ချပ်လမ်းမကြီးရဲ့ဘေးမှာ အင်န်တူးလို့ခေါ်တဲ့ ဆန်းမားဆက်မြေ အောက် အိမ်အာရ်တီဒီရထား ဘူတာ ရုံ ရှိတယ်။

မြေအောက် ဘူတာဘေးမှာက စင်ကာပူ တယ်လီကွန်းအဆောက် အအုံအမြင့်ကြီးရှိတယ်။ စင်ကာပူ တယ်လီကွန်း အဆောက်အအုံကြီးရဲ့ တစ်လမ်းကျော်မှာက ဒီဗင်ရှယ်ယားလမ်း တို ရှိတယ်။

ဒီဗင်ရှယ်ယားလမ်းထဲမှာက ခြံပိုင် ကျယ်ကြီးနဲ့ ရှေးဟောင်းနှစ်ထပ် တိုက် ကြီးက ဒီတစ်ခုပဲရှိတယ်။ ခြံကြီးနဲ့ကပ် လျက် အိမ်တွေက ရှေးက နှစ်ထပ် တိုက်လေးတွေ ခြံဝင်းမရှိကြဘူး။ နှစ်ထပ် တိုက်တန်းတွေဆိုပါတော့။ စင်ကာပူမှာက ချမ်းသာတဲ့ သူဌေးမှ တစ်ထပ်တိုက်တို့ ခြံဝင်းတို့နဲ့ နေနိုင် ကြတယ်။ မြေနေရာက သိပ်ရှားတယ်။ ဈေးကြီးတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီက ခြံပိုင်း ကျယ်ကြီးနဲ့ ရှေးဟောင်းနှစ်ထပ်ကြီးကို ပိုင်ရှင်ဆီက ဝယ်ထားတယ်။ လူမနေ တာကြာပြီ။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလုပ် သား(၅)ဦးကို ခြံစောင့် အိမ်စောင့် အဖြစ် နေခိုင်းပြီး ကုမ္ပဏီက ဆောက် လုပ်ရေးပစ္စည်းတွေကိုလဲ ပိုထောင် အဖြစ် လာထားတယ်။

နည်းနည်း အနေကြာလာတော့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က အိမ်တွေနဲ့ မျက်မှန်းတန်း ခင်မင်လာတယ်။ တရင်း တနှီး အရောတဝင်မျိုးကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မေးထူးခေါ်ပြော ပြုံးပြရုံ လောက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ လုပ်သားတွေ ပင်ပန်းဆင်းရဲကြီးစွာ လုပ်ကိုင်နေရတာတွေ၊ အစား အသောက် အနေအထိုင် ဆင်းရဲချို့တဲ့ တာတွေ လုပ်ခလစာ နည်းတာတွေကို သူတို့က သနားကရုဏာ သက်နေကြ တယ်။

အထူးသဖြင့် အိမ်နားနီးချင်း တိုက် ခန်းတွေက အဘိုးအို၊ အဘွားအိုကြီး တွေက ကျွန်တော်တို့ကို ပိုပြီး ကရုဏာ သက်ကြတယ်။ ဒီအထဲ ကျွန်တော် အာသွက်လျှာသွက် ပြောတတ်ဆို တတ် နှုတ်ဆက်တတ်တော့ အဘိုး၊ အဘွားတို့က ကျွန်တော့်ကို ပိုခင်ကြ တယ်။ မကြာခဏ ထမင်းဟင်း စားစရာ သောက်စရာ မုန့်ပဲသဲရေစာ တွေ လာလာပေးတယ်။

စင်ကာပူနိုင်ငံသား အများစုကလဲ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေကလဲ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်တွေဆိုတော့ ဘာသာရေး အရ သံယောဇဉ်ဖြစ်တာလဲ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဂါရဝတရားနဲ့ ရှိရှိသေသေ ဆက်ဆံ တော့ သဘောကျကြတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော် အင်္ဂလိပ် စကားကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် အဆင်ပြေပြေ ပြောနိုင်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြောလေ့ပြောထ မရှိတဲ့ အညာသား တစ်ယောက်ပါ။ တောသားပါ။ စင်ကာပူ နိုင်ငံသားတွေကလဲ အသက် (၄၀)အထက်လူကြီးတွေ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအားလုံး အင်္ဂလိပ်စကားကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ချောချောမွေ့မွေ့ မပြောတတ်ကြပါဘူး။ အိုးနင်းခွက်နင်း လက်ဟန်ခြေဟန်ပါ သုံးပြီး ပြောတတ်သလောက် ဖြတ်ညှပ်သုံးတတ်သူ အချင်းချင်းမို့ အဆင်ပြေတယ်။

အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်နဲ့ ခေတ်ပညာ တတ်လူငယ်လေးတွေနဲ့ အင်္ဂလိပ်လို ပြောဆိုဖို့ အတော်ခက်ပါတယ်။ သူတို့ ကျတော့ အဆင့်မြင့်သွားပြီ။ ပညာ တတ်ကြပြီ။ အင်္ဂလိပ်စာ သိပ်ကောင်း ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ အဘိုး အဘွား တွေနဲ့ စကားပြော အဆင်ပြေပြီး ခင်မင် တာပါ။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ အပြီး ပြန်တော့မယ့်နေ့ကလဲ ရင်းနှီးတဲ့ အိမ်နီးနားချင်း အဘိုး အဘွားတွေကို နှုတ်ဆက်ကန်တော့ကြတော့ သူတို့က စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြ၊ မျက်ရည်ဝဲကြ သေးတယ်။

စင်ကာပူမှာ ကျွန်တော်တို့ နေခဲ့တဲ့ မြဲကြီးနဲ့ ကပ်လျက်အိမ်က အဘွားဟာ ကျွန်တော်နဲ့ အခင်မင်အရင်းနှီးဆုံးပါပဲ။ ကျွန်တော်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း အံ့ဩစရာ အဖြစ်အပျက် ကလဲ အဲဒီအဘွားနဲ့ ပတ်သက်ပါ တယ်။

ကျွန်တော် မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်ရောက်

ပြီး မကွေးမြို့မှာ အခြေချနေဖြစ်တယ်။ အခြေအနေ အချိန်အခါ ပေးလာပြီး အချိန်အားလေးတွေ ရလာလို့ ဝါသနာ ပါတဲ့ စာရေးခြင်း အလုပ်ကို လုပ်ဖြစ် တယ်။

မကွေးမြို့ ပြည်တော်သာလမ်းပေါ် က စွဲမက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စာနယ်ဇင်းဆရာကြီးတွေ စုဝေးတတ် ပြီး စာနယ်ဇင်းသမားတွေက မကွေး လေအံကုန်းလို့တောင် ခေါ်ကြပြန်ပါ တယ်။ ကျွန်တော် စာလေးတွေရေးစ ကလောင်သစ်လေးဘဝမို့ စာရေး ဆရာကြီးတွေနဲ့ အင်မတန် ခင်မင် ရင်းနှီးပြီး ဝင်ဆုံချင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မကွေးလေအံကုန်းလို့ ခေါ်တဲ့ စွဲမက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွား ခဲ့ရာက မကွေးမြို့နယ် စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းဥက္ကဋ္ဌ စာရေးဆရာကြီး မကွေးဝင်းမြင့်၊ မကွေးဝင်းမောင်တို့နဲ့ သိကျွမ်းရင်းနှီး ခင်မင်လာပါတယ်။

စာကြောင်းပေကြောင်း ဆွေးနွေး ဖြစ်၊ ဆည်းပူးလေ့လာခွင့်တွေ ရပြီး ဗဟုသုတတွေလဲ ရပါတယ်။ တစ်နေ့ တော့ စာကြောင်းပေကြောင်း ပြောဖြစ် ကြရင်း ကျွန်တော် ဖတ်ဖူးတဲ့ ဆရာကြီး

နိုင်ပန်းလှရဲ့ ရာဇဝင်ရာဇဝင်အရေးတော် ကျမ်းကြီးအကြောင်း ဆွေးနွေးပြစ်ကြ တယ်။

'သက္ကရာဇ် ၇၈၂ ခုနှစ်မှာ သုဒေါဇ ရာဇဝင်ရာဇဝင်ဟာ ဟံသာဝတီ ထီးနန်း ရပြီး နန်းတက်ပြီးတာနဲ့ ခမည်းတော် ရဲ့အလောင်းကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီး အနီးတွေ ကောက်လို့ ရတနာကိုးပါး မွမ်းမံထား တဲ့ ပုလဲစိတဲ့ ရွှေကြုတ်မှာ အရိုးတော် တွေ ထည့်တယ်။ ရွှေမော်စောဘုရား အနီး ဉာဏ်တော် (၁၀)လံမြင့်တဲ့ စေတီ တည်တော်မူတယ်။

ဟံသာဝတီပြည်ကြီးဟာလဲ အေး ချမ်း သာယာနေတယ်။ ဒုန်ဝန်းတီး သမိန်ဗရမ်းဟာ ဟံသာဝတီရွှေနန်းမှာ စံမြန်းနေတဲ့ မင်းကြီး သုဒေါဇရာဇဝင် ရာဇဝင် နေ့စဉ်ပုံမှန် အခစားရောက် တယ်တဲ့။

သမိန်ဗရမ်းဟာ ဒုန်ဝန်းမှ နံနက် မိုးသောက်ယံမှာ ဟံသာဝတီကို မြင်းစီး လာတယ်။ ညချမ်းချိန်မှာ ဟံသာဝတီ က မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းစီးကာ ဒုန်ဝန်းကို ပြန်လေ့ရှိတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ ဣဘယဂါမရွာကို ဓားပြဝင်တယ်။

ရွာသားတွေက ဓားပြခိုလက် ဖမ်းပြီး နှိပ်စက် သတ်ဖြတ်လိုက်ကြတယ်။ ဓားပြခိုလ်အလောင်းကို တံကျင်နဲ့သိပြီး ရွာပြင်ထုတ်ကြတယ်။ အလောင်းကို ရွာပြင် တောလမ်းအနီးမှာ ချိုက်ခွဲထား လိုက်ကြတယ်။

သမိန်ဗရမ်းဟာ ဟံသာဝတီမှာ ညီလာခံတက်ပြီး အပြန်ခရီး ညချမ်း ဆည်းဆာ နေဝင်ရီတရော မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းစီးလာရင်း ဣဘယဂါမရွာ နား ရောက်လာတယ်။ ရွာအနီး ခတား လမ်းခရီးကို ဖြတ်သန်းနေစဉ် "ဟယ်သမိန်ဗရမ်း... ဟယ် သမိန်ဗရမ်း နင့်မြင်းကို ငါလဲ စီးချင်လို့

ငါ့ကိုလဲ တင်သွားပါ” ဆိုတဲ့ ထူးဆန်း အံ့သြဖွယ်ကောင်းတဲ့ အသံကြီးကို နားထဲမှာ စူးစူးရှရှ ကြားလိုက်ရတော့ ကြက်သီးမွေးညင်းဖြန်းဖြန်း ထသွား တယ်တဲ့။

ဒီတောကြီးထဲမှာ ငါ့နာမည်ကို ဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက် မထိ လေးစား ခေါ်တာလဲလို့ စိတ်မှာ ဝေဝေဝေဖြစ်။ မြင်းဇက်ကြီး တဲ့ခနဲ ဆွဲပြီး ပတ်ပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက် တဲ့အခါ တံကျင်သီထားတဲ့ ဓားပြ အလောင်းကို မြင်ရတော့ တစ္ဆေ (အဝိသံသရာ) ခြောက်လှန့်တာကို သိ လိုက်တော့ ပိုပြီး ဒေါသထွက်သွားခဲ့ သတဲ့။

ကျွန်တော်က ဒီလို ဖြစ်ပျက်တာ တွေဟာ ဒီခေတ်ဒီအခါမှာ ရှိနိုင်သေး သလားလို့ ဆရာကြီး မကွေးဝင်းမြင့်ကို မေးလိုက်တော့ ဆရာကြီးက ပြုံးပြီး ဆရာ မကွေးဝင်းမောင်ကို လှမ်းကြည့် ပါတယ်။ ဆရာ မကွေးဝင်းမောင်ကလဲ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ပြုံးနေရင်းက...

‘ဆရာကြီး မကွေးဝင်းမြင့်ရေးတဲ့ ခရီးသွားဆေးသမားစာအုပ် ဖတ်ဖူး လား’

လို့ ကျွန်တော့်ကို မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က မဖတ်ဘူးလို့ ခေါင်းခါပြ တော့ ဆရာကြီး မကွေးဝင်းမြင့်က...

‘ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာဝင်းမောင်တို့ တော့ ကြုံဖူးတယ်။ ကြာတော့ ကြာပါ ြီ။ ဟိုတစ်ချိန်က မကွေးဟာ အခုလို ခရာဝတီမြစ်ကူးတံတားကြီးလဲ မရှိသေး ဘူး။ တက္ကသိုလ်တွေလဲ မရှိသေးဘူး။ ညည်စည်ကားကား သိပ်မရှိခဲ့ဘူး။ တိုးချဲ့ မြို့သစ်တွေ မရှိသေးဘူး။ မြို့က ရော ဝတီမြစ်ကြောတစ်လျှောက် ကျဉ်းကျဉ်း ဝဲ ရှိခဲ့တယ်။ လူဦးရေကလဲ အတော် နည်းသေးတယ်။’

အခု သီဂီရီရပ်ကွက်ထဲက ဗိုလ်ချုပ်လမ်းပေါ်က မင်္ဂလာဈေးကြီး ဆိုတဲ့နေရာဟာ အရင်က သချိုင်း သုသာန်ပဲ။ လူသွားလူလာ ပြတ်တယ်။ တစ်နေ့တော့ မဲထီးလမ်းထိပ် ကျွန်တော့်အိမ်ကနေ ဆရာဝင်းမောင်နဲ့ ကျွန်တော် မြင်းလှည်းငှားစီးလာတာ သီဂီရီရပ်သချိုင်းသုသာန်နား ရောက် တော့ ဝဝမည်းမည်း လူကြီးတစ် ယောက်က မြင်းလှည်းကို တားတယ်။ မြင်းလှည်းဆရာကလဲ လမ်းကြို တင်လိုက်တယ်။ အဲဒီ ဝဝမည်းမည်း လူကြီး မြင်းလှည်းပေါ် တက်လိုက် တယ်ဆိုရင်ပဲ မြင်းလှည်းဟာ လူ(ဝဝ) ယောက်လောက် တင်လိုက်သလို သိမ့်ခနဲ ငြိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာဝင်းမောင်က အဲဒီ လူကြီးပေါင်ကို ပုတ်ပြီး ခင်ဗျား ဘော်ဒီ ဝိတ်က တော်တော်များတာပဲဗျာလို့ တောင် ရယ်ရယ်မောမော ပြောလိုက် သေးတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မြင်းလှည်းဆရာနောက်မှာ (၃)ယောက်သား ထိုင်စီးလာကြရင်း ကျွန်တော်တို့ သွားချင်တဲ့နေရာ ရောက် တော့ ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာဝင်းမောင်တို့ မြင်းလှည်းပေါ်က ဆင်းလိုက်ကြတယ်။ ကျွန်တော်က ကျသင့်တဲ့ မြင်းလှည်းခ ကို မြင်းလှည်းဆရာကို ထုတ်ပေးလိုက် ချိန် မြင်းလှည်းဟာ လူတစ်ယောက်မှ မပါတော့သလို ပေါ့ပြီး ကြွတက်သွား

တာကြောင့် မြင်းလှည်းဆရာက ပိုက်ဆံကို လှမ်းယူပြီး သူ့မြင်းလှည်းထဲ လှည့်ကြည့်တယ်။

အံ့သြစရာပဲ မြင်းလှည်းပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘူး။ မြင်းလှည်း မောင်းတဲ့ မြင်းလှည်းဆရာပဲ ရှိတော့ တယ်။ သုံးယောက်သား ဟို ဝဝမည်း မည်းလူကြီးရောလို့ အော်မိမေးမိကြ တယ်။ ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာ ဆင်း ပြီး ပျောက်သွားတယ် မသိဘူးကွ။ ကျွန်တော်တို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း တအံ့ တညံ ဖြစ်နေချိန် မြင်းလှည်းဆရာလဲ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ မြင်း လှည်းကို ဒုန်းစိုင်းမောင်းပြီး ထွက်ပြေး တော့တာပဲ’

ဆရာကြီး မကွေးဝင်းမြင့်က သူ့ အတွေ့အကြုံကို ရယ်ရယ်မောမော ပြောပြတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေ ခရီး သွားဆေးသမား လုံးချင်းစာအုပ်ထဲ ရေးထားတယ်လို့ ဆရာဝင်းမောင်က ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း အံ့သြစရာ အကြောင်းတွေ ကြားရ တော့ အနှစ်နှစ်အလလက ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ သိမ်းထားခဲ့ရတဲ့ အဖြစ် အပျက်ဆန်းကို ပြောပြမိတယ်။ ဆရာ ကြီး မကွေးဝင်းမြင့်နဲ့ ဆရာ ဝင်းမောင် တို့က စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေကြ တယ်။

* * *
ကြာတော့ကြာပါပြီ။ ကျွန်တော် စင်ကာပူနိုင်ငံ ပီအိုင်အီး အမြန် လမ်းမ ကြီးပေါ် တစ်ယောက်တည်း အရှိန် မှန်မှန်နဲ့ ကားမောင်းနေတယ်။ ငိုးကလဲ ရွာနေတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့မို့ ထင်ပါရဲ့ လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ကားတွေ ကျဲတမ်း၊ တစ်ရံတစ်ခါမှ တစ်စီးတလေ ဖြတ် သွားတာ တွေရတယ်။

ညနေစောင်း နေဝင်တော့မယ်။ မှောင်ရီပျိုးချိန် မိုးကလဲ ရွာနေတော့ အိမ်ပြန်ချင်စိတ်နဲ့ သတိထား မောင်းလာတယ်။ ပီအိုင်အီး အမြန် လမ်းမကြီးတွေဆိုတာ အမြန်မောင်းကြတဲ့ ကားတွေကလွဲလို့ ဘာမှ ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။

အသွား(၃)လမ်း အပြန်(၃)လမ်း အလယ်မှာ အတားအဆီး သံတန်းတွေနဲ့ ကာထားတယ်။ လမ်းတစ်ဖက် တစ်ချက်မှာက လူနေအိမ်ခြေ ရပ်ကွက် ဘာမှ မရှိတဲ့ တောအုပ်တန်းလေးတွေ ပဲရှိတယ်။

ကျွန်တော် ကားမောင်းလာရင်း ဟိုးရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ မိုးရေတွေ စိုရွှဲနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ကားကို လက်ပြတားနေတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ရုတ်တရက် ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားပြီး ကားကို တားနေတဲ့ မိန်းကလေးရှေ့နား ထိုးရပ်လိုက်တယ်။

စင်ကာပူမှာက ကားမောင်းရင် ခါးပတ်ပတ်၊ မှန်အလုံပိတ် အဲကွန်း ဖွင့်ပြီး မောင်းလေ့ရှိတာမို့ ကျွန်တော် ကားပေါ်ကနေ တံခါးမှန်ကိုချပြီး မေးလိုက်မယ်လုပ်တုန်း မိုးရေတွေ ရွှဲနေတဲ့ မိန်းမပျိုဟာ မပြောမဆို တံခါးကိုခွဲပြီး ကားထဲဝင်ထိုင်တယ်။

သူ ထိုင်လိုက်တာနဲ့ မိုးရေတွေလဲ ထိုင်ခုံပေါ် တဖွဲ့ကျနေပြီး သူ့ကိုယ်က အင်မတန်မွှေးတဲ့ အကောင်းစား ရေမွှေးနဲ့ သင်းသင်းလေးက ကားထဲမှာ မွှေးကြိုင်သွားတယ်။ စင်ကာပူမလေးတွေ ထုံးစံအတိုင်း သူတို့ နိုင်ငံက ဆိုက်တုပူတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်တော့ အောက်ခံဘော်လီမပါ။ ကြိုးသိုင်းအင်္ကျီ ပါးပါးလေးသာ ဝတ်ထားပြီး ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကလဲ ပေါင်လယ်သာသာ

စကပ်တိုလေးသာ ဝတ်ထားတယ်။ အဝတ်တွေအားလုံး မိုးရေတွေ စိုရွှဲနေလို့ အသားနဲ့ ကပ်နေတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ ထိလှနီးနီး ကားရှေ့ခန်း ဒရိုင်ဘာ ထိုင်ခုံလေးမှာ မိန်းမပျိုလေး ထိုင်လိုက်တော့ ကျွန်တော်လဲ ရုတ်တရက် သာယာကြည်နူးသွားမိတယ်။ ကားမောင်းလာရင်းမှ စဉ်းစားမိတယ်။

လူသူပြတ်တဲ့ အဝေးပြေး လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ကားပျက်တာ၊ ကားတိုက်ထားတာလဲ မတွေ့။ လူနေ ရပ်ကွက်လဲ မနီး မိုးရေရွှဲနေတဲ့ မိန်းမပျိုလေး ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကားကို တားစီးတာပါလိမ့် တွေးရင်းက သူ့ကို မကြာခဏ အကဲခတ် ကြည့်မိတယ်။

မိန်းမပျိုလေးက မိုးရေရွှဲနေတဲ့ ဆံပင်လေးတွေ ပွတ်သပ်ရင်း ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြုံးကြည့်တယ်။ “မင်း ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ၊ တစ်ယောက်တည်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ” လို့ ကျွန်တော် မေးလိုက်တယ်။

မိန်းမပျိုက ပြုံးပြီး... ‘ငါမောင်းလာတဲ့ကား မိုးတွေရွာ

နေတော့ စလစ်ဖြစ်ပြီး မှောက်သွားတယ်’

‘ဟင်...ဒါဆို မင်း ဘာမှ မဖြစ်ဘူးလား၊ မှောက်သွားတဲ့ မင်းကားက ဘယ်မှာလဲ မတွေ့ပါဘူး’

‘ပုလိပ်တွေ ရောက်လာပြီး ကရိုန်းကားနဲ့ ဆွဲသွားပြီ’

‘မင်းက ဘာလို့ ကျန်နေခဲ့ရတာလဲ’

‘ငါ့ကို ပုလိပ်က ဖမ်းမယ်။ ငါ့အိမ်က လူကြီးတွေက ငါ့ကိုဆူမှာ ရိုက်မှာ ကြောက်လို့ ဟိုတောစပ်မှာ ပုန်းနေခဲ့တာ’

‘အေး ဟုတ်ပါပြီ၊ အခုမင်းက ဘယ်ကို သွားမှာလဲ၊ မင်းအိမ်က ဘယ်မှာလဲ’

‘မြို့ထဲလောက်ရောက်ရင် တော်ပါပြီ။ ဒီနေရာမှာက တက္ကစီကား ငှားလို့ မရဘူး။ မြို့ထဲရောက်ရင် တက္ကစီငှား ပြန်မယ်’

ကျွန်တော် ဘာမှ ဆက်မပြောဖြစ် ဆက်မတွေးဖြစ်တော့ပါဘူး။ အပြေးလေးနဲ့ ချစ်စဖွယ် အပြောလေးကြောင့် ရယ်။ သူ့ရဲ့အလှ၊ သူ့ထံက ရေမွှေးနဲ့ ကိုယ်သင်းနဲ့လေးရယ်ကြောင့် မပြောမတွေးနိုင်တော့ဘဲ ကားကို မောင်းလာခဲ့တယ်။ စင်ကာပူမြို့လယ်ကောင် ကျွန်တော့်နေအိမ် ဒီဗင်ဂျူးလမ်းထဲ ရောက်တော့ ကျွန်တော်က...

‘ဒါ ငါနေတဲ့ အိမ်ပဲ၊ ငါ အိမ်ထဲ ခဏဝင်မယ်။ မင်းကားပေါ်က စောင့်နေ။ မင်းကို ငါအိမ်အထိ လိုက်ပို့ပေးမယ်’

မိန်းမပျိုက မခိုတရီးလေးပြုံးပြီး ခေါင်းညှိတ်ပြတယ်။ ကျွန်တော် ကားရပ်ပြီး အိမ်ထဲ ခဏဝင်တယ်။ ယူဇော့ ရှိတာယူပြီး ထွက်လာတော့ ကားပေါ်မှာ မိန်းမပျိုလေး မရှိတော့ဘူး။ ပျောက်ခြင်းမလှ ရုတ်တရက် ပျောက်

www.burmeseclassic.com

သွားတယ်။

ကျွန်တော် အိမ်ထဲဝင်တာ မကြာပါဘူး။ ဒီကလေးမ ကျွန်တော့်ကို မစောင့်တော့ဘဲ တက္ကစီငှားပြီး ပြန်သွားပြီထင်ပါရဲ့လို့ တွေးရင်း သက်ပြင်းချနေမိခဲ့ပါတယ်။ မိန်းမပျိုလေးထိုင်သွားတဲ့ဘက်မှာ မိုးရေစက်လေးတွေ တင်ကျန်နေခဲ့ပါ။

ကျွန်တော် ထိုင်ခုံပေါ်က မိုးရေစက်လေးတွေကို အဝတ်နဲ့ သုတ်နေစဉ်မှာပဲ ခြံနဲ့ကပ်လျက်တိုက်က စင်ကာပူတရုတ်မအဘွားကြီး ကျွန်တော့်နားကို ရောက်လာပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ အခင်မင်အရင်းနှီးဆုံး အဘွားအိုပါပဲ။ ကျွန်တော့်အပေါ် သားတစ်ယောက်လို သံယောဇဉ်ဖြစ်နေပြီး နေ့စဉ်လိုလို စားစရာလေးတွေ အဘွားက လာပေးနေကျပါ။

ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော့်ကို သူ့တိုက်ထဲခေါ်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ကားကို ခြံမှာ ရပ်ထားခဲ့ပြီး အဘွားရဲ့ တိုက်ထဲ ဝင်လိုက်သွားတယ်။ အဘွားရဲ့ တိုက်ထဲကို ဒီတစ်ခါ ပထမဆုံး ရောက်ဖူးခြင်းပါပဲ။ အဘွားက ဟိုတစ်နေ့ကတည်းက ကျွန်တော့်ကို ပြောထားပါတယ်။

အလုပ်လုပ်ရင်း အကြမ်းဝတ်ဖို့ အဝတ်အစားတွေ မဝယ်ပါနဲ့။ ပိုက်ဆံ အပိုကုန်မယ်။ သူ့မှာ သားကြီး တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဂွယ်တူတဲ့ သားကြီးရဲ့ ဇနီးက အိမ်ထောင်ကျပြီး (၂)နှစ်လောက်ရှိတော့ ကင်ဆာရောဂါနဲ့ ကွယ်လွန်သွားတယ်။ သမီးလေးတစ်ယောက် ကျန်ခဲ့တယ်။ ဘာဘရာချမ်းလို့ ခေါ်တယ်။

သားကြီးဟာ မုဆိုးဝိုဘဝနဲ့ သမီးလေးနဲ့ အတူနေကြောင်း အဘွားအနေနဲ့လဲ မိခင် မရှိတော့တဲ့ မြေး

မလေးကို သနားချစ်နဲ့ ကရုဏာ ပိုနေခဲ့ရကြောင်း၊ မြေးမလေး တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရ အရွယ်ရောက်သည်အထိ ထိန်းကျောင်းရင်း အတူနေခဲ့ကြောင်း၊ မုဆိုးဖို သားကြီးကလဲ မိခင် မရှိရှာတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးကို အလိုလိုက် ချစ်ရှာလို့ နောက်အိမ်ထောင် မပြုခဲ့တဲ့အကြောင်း...

အခုတော့ သားကြီးဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံကို ထွက်သွားပြီဖြစ်လို့ ကျန်ခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ကျွန်တော်ဝတ်ဖို့ ပေးချင်ကြောင်း၊ အလုပ်သိမ်းလို့ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် အဘွားတိုက်ထဲ လာယူဖို့ မှာထားခဲ့ဖူးတယ်။

ကျွန်တော် မလာလို့ အဘွားက ထွက်မရှေ့နေသတဲ့။ အခုမှ ကားနဲ့ပြန်ရောက်လာတာမြင်လို့ ကျွန်တော့်ကို လာခေါ်တယ်။ အဘွားက ကျွန်တော့်ကို ကော်ဖီတစ်ခွက် သောက်ဖို့ ချထားပေးပြီး သူ့သားအဝတ်အစားတွေ ယူဖို့ တိုက်အပေါ်ထပ် တက်သွားပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ကော်ဖီသောက်ရင်း တိုက်ခန်းညှော်ခန်းထဲကို မျက်စိကစားအက်ခတ်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်နေမိတယ်။ ပညာတတ် အထက်တန်းလွှာ မိသားစု ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အဘွားကိုယ်တိုင်လဲ ပညာတတ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့

ပြီး ပြည်ပနိုင်ငံတွေမှာ နေခဲ့ဖူးတယ်။ ဘွဲ့ရ သားသမီးမြေးတွေရဲ့ ဘွဲ့ဝတ်စုံနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ များတယ်။ အဘွားက အဝတ်အစားတွေ ထည့်ထားတဲ့

သားရေသေတ္တာလေး ဆွဲပြီး တိုက်ပေါ်က ဆင်းလာတယ်။ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ရင်း အကြမ်းဝတ်ဖို့ပေးတာ လက်ခံပါဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ပေးတယ်။

ကျွန်တော်လဲ လက်ခံယူပြီး နံရံမှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ကြည့်နေစဉ် အဘွားက “ဒါအမေရိကားကို ထွက်သွားတဲ့ သားကြီးပေါ့” လို့ ပြောရင်း မျက်ရည်တွေပဲ အသံတွေ တုန်လာတယ်။

‘သားကြီးက ကံမကောင်းရှာပါဘူးကွယ်။ သိပ်ပြီး ရိုးတဲ့အခဲတဲ့သူ သူ့ယားနဲ့ သူ့ယီးလေးကို သိပ်ချစ်တာ။ ယားဖြစ်သူက အိမ်ထောင်ကျပြီး (၂)နှစ်လောက်မှာ သမီးလေးတစ်ယောက် ထားခဲ့ပြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ်။’

သမီးလေးကလဲ မင်းတို့ ဒီခြံကြီး မရောက်ခင်လေးကပဲ ပီအိုင်အီး အပြန်လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ကားပျောက်ပြီး ကွယ်လွန်သွားတာတယ်။

အဘွားရဲ့ မြေးမလေးက ကားမောင်းကွယ်ကျပ်ပါတယ်ကွယ်။ အဲဒီနေ့က မိုးတွေကလဲ သဲသဲယဲ ဂွာနေတယ်။ အဘွားက သိပ်နေမကောင်းဘူး၊ အဘွားအတွက် ဖုန်းပြန်ပြီး ကားပြန်ပြန်မောင်းတယ်နဲ့ တူပါတယ်ကွယ်။

ပီအိုင်အီး အပြန်လမ်းပေါ်မှာ ကားပျောက်ပြီး ဆုံသွားတယ်။ ဟောဒီ မြေးမလေးပေါ့။ ကွယ်လွန်သွားတဲ့ မြေးမလေး ဘာဘရာချမ်းဆိုတာ သူ့ပေါ့ကွယ်။

အဘွားက ပြောပြောဆိုဆို ဝိုရိုက်

ရင်း နံရံမှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကို လက်ညှိုးထိုးပြပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲ အဘွားပြတဲ့ ဓာတ်ပုံကို ကြည့်လိုက် မိတဲ့အခါ အံ့ဩတုန်လှုပ် ချောက်ချား သွားမိတယ်။ မယုံနိုင်လောက်စရာ ထူးဆန်းလွန်းလို့ အံ့ဩတုန်လှုပ် ရတာပါ။

ပီအိုင်မီးအမြန်လမ်းပေါ် ကား မှောက် သေဆုံးသွားတဲ့ အဘွားရဲ့ မြေးမလေးဆိုတာ ယခု နာရီပိုင်းလေး မှာ ကျွန်တော့်ကားပေါ် တက်လိုက် လာတဲ့ မိန်းမပျိုလေးပါ။ မလွဲပါဘူး။ ကျွန်တော် အသေအချာ မှတ်မိနေပါ တယ်။

မိန်းမပျိုလေးရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာကို ယခု တိုင် မျက်လုံးထဲ စွဲထင်နေသေးသလို သူ့ရဲ့ ကိုယ်သင်းနဲ့လေး ရေမွှေးနံ့လေး ဟာလဲ ကျွန်တော့်နာခေါင်းထဲ ယခုတိုင် သင်းပျံ့နေဆဲ ရှိပါသေးတယ်။ သူ ထိုင် သွားလို့ စိုပြီး ကျန်ရစ်နေသေးတဲ့ မိုးရေစက်တွေ မခြောက်သေးပါဘူး။

ကျွန်တော် ငေးထိုင်နေစဉ် အဘွားက စားပွဲအံ့ဆွဲထဲက ဓာတ်ပုံ အယ်လ်ဘန် တစ်ခုကို ဆွဲယူပြီး လှန်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ တုန်နေတဲ့ လက်နဲ့ဓာတ်ပုံ တစ်ခုကို ထောက်ပြရင်း...

‘မြေးမလေး ဘာတရာ ကားမှောက်ပြီး ကွယ်လွန်မယ့်နေ့ မနက်က သူ့အဖေက ကပ်မရာ အဆစ်တစ်လုံး ကံပမ်းပေါက်လို့ ရလာတယ်။ သူ့သမီးကိုပေးတယ်။ ဝမ်းသာ လွန်းလို့ ဒီတိုက်ရှေ့မှာ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ကြ သေးတယ်။ ဒီပုံက မြေးမလေး ကားမောင်း ထွက်မသွားခင် မနက်က ဒီတိုက်ရှေ့မှာ သူ့ကို ဓာတ်ပုံတစ်ပုံလောက် ရိုက်ပေးပါဆို လို့ အဘွားကိုယ်တိုင် ရိုက်ပေးလိုက်တဲ့ နောက်ဆုံးပုံ’

အဘွားပြတဲ့ ဓာတ်ပုံကို ကြည့်မိ တော့မှ ကျွန်တော် ပိုပြီး အံ့ဩတုန်လှုပ် ၂၆၄ နတ္ထရာဇာရာဇ်မြစ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ရပါတော့တယ်။ ဓာတ်ပုံ အယ်လ်ဘန် ကိုင်ထားတဲ့ ကျွန်တော့် လက်တွေလဲ တဆတ်ဆတ် တုန်လှုပ်နေပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကားမှောက်ပြီး သေဆုံးသွားတဲ့ အဘွားရဲ့ မြေးမလေး မကွယ်လွန်ခင် ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီနဲ့ စကပ်လေးဟာ မကြာသေးခင် နာရီ ပိုင်းအတွင်းက ပီအိုင်အီး အမြန် လမ်းမကြီးပေါ်မှာ မိုးရေတွေ ရွှဲရွဲ စိုလျက် ကျွန်တော့်ကားကိုတာပြီး တက်စီးခဲ့တဲ့ မိန်းမပျိုလေး ဝတ်စား ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေပါပဲ။

သေချာလွန်းပြီး ထူးဆန်းအံ့ဩ စရာကောင်းလွန်းလို့ ကျွန်တော် သတိ တောင် လစ်သွားမိပါတယ်။ ဪ... ဘာဘရာ သူ့အိမ်ရှေ့နားရောက်တော့ ကျွန်တော့်ကို နှုတ်မဆက် မပြောမဆို ဘဲ ဆင်းသွားတယ် ထင်ပါရဲ့။ ကျွန်တော့်အနားက ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။

နောက်နေ့မှာတော့ ကျွန်တော် စင်ကာပူ တိုပရီးအရပ်က မြန်မာပုဒ္ဓ ဘာသာဘုန်းကြီးကျောင်းကို သွားပြီး ဆရာတော်များထံမှာ ကွယ်လွန်သူ ဘာဘရာအတွက် ရည်စူးပြီး ဝတ္ထုငွေ လှူဒါန်းခဲ့တယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း အေးက ပီအိုင်အီး အမြန်လမ်းမကြီးကို ကြည့်ပြီး ဘာဘရာရေ အမျှ...အမျှ... အမျှ...လို့ အမျှပေးဝေလိုက်တယ်။

ဘာဘရာဆိုတာ မြန်မာလို တစ်ပြည်သူ့လို အဓိပ္ပာယ်ရတာကြောင့် ကျွန်တော့်ကို တစ်ခဏနဲ့ တစ်ဘဝ မေ့မရနိုင်အောင် ပြုခဲ့တဲ့ တစ်ပြည်သူ့ မရွှေ့ထားကို တမ်းတသတ်ရ လွမ်းလှ နေမိပါတော့တယ်။

ရေနံ့သာ အောင်ချမ်းခော်

စာမျက်နှာ (၂၅၀)မှ အဆက်

ကိုပေါမြသည် ပတ္တမြားပျံကြောင့် ကောင်းကင်ခရီး သွားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အရှေ့အရပ်သွားလိုပါက အရှေ့အရပ် စောင့် နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနောက်အရပ် သွားလိုပါက အနောက်အရပ်စောင့် နတ်မင်းကို လည်းကောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းဖြင့် လိုရာနေရာဒေသတို့ကို ချောမောစွာ သွားလာနိုင်ခဲ့သည်။

နတ်ပင်ကြီးများက ကိုပေါမြကို ကောင်းကင် ခရီးသွားရာ၌ ရွာများနှင့် ပြို့များပေါ်မှ ဖြတ် ချီ မသွားရန် ဆုံးမကြသည်။ အောက်တွင် ဘုရားစေတီများ သက်ကြီးရွယ်အိုများ သီလရှိပျိုလ်များကြောင့် ဟုဆိုသည်။

ကောင်းကင်တွင် မြန်မြန်သွားပါက လေထုကို တိုးစွေရသောကြောင့် တစ် ကိုယ်လုံး ပူခြစ်လာသည့်အတွက် နှုန်း မှန်သွားရသည်။ ရွာဦးကျောင်းဆရာ တော် ဦးစိမလက ဘုရားပွင့်သည့် ဒေသသို့ သွားလိုသည်ဟု မိန့်သော ကြောင့် ကောင်းကင်မှ ပို့ပေးရသေး သည်။

ကိုပေါမြသည် မင်္ဂလာစုတွင် မနေ လိုသဖြင့် မြောင်မြို့တွင် အိမ်ဝင်းဝယ် လိုက်သည်။ မြောင်ရွှေမည့် နံနက်တွင် အိတ်ထောင်ထဲမှ ပတ္တမြားပျံကို ထုတ် ယူလိုက်ရာ လက်ထဲမှ လွတ်ကျသွား သည်။

ကိုပေါမြ ပြန်ကောက်ယူသော် လည်း ရေတော့ပါ။ မြေကြီးထဲသို့ တန်း ဝင်သွားပါတော့သည်။

ယခုအခါ(ယခု စာအုပ်အချို့တွင်) ဘာ ဦးစိမလ၏ အသက်မှာ (၈)နှစ် ဖြစ်သည်။ မြောင်မြို့တွင် အခါ ထေကောင်း စာအုပ်စာအုပ်များမှာအားထုတ်လျက် ရှိသေးသည်။

အင်္ဂါမိုး(မြင်ဖူး)

ဂုဏ်တို့ မိသား

60စာ
(ရွှေတိ)

မူးကမ်းကြီးရွာသည် မူးမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း၌ တည်ရှိပါသည်။ ယခုအခါ အိမ်ခြေ နှစ်ထောင်ကျော် ရှိနေပြီ။ တိုက်နယ်ဆေးရုံ၊ တွဲဘက် အထက်တန်းကျောင်း၊ ရဲစခန်းနှင့် ကျေးလက်ဈေးတန်း ရှိပါသည်။

လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၅၀)ခန့်ကမူ ကျေးလက်ဆေးပေးခန်း (ကျန်းမာရေး နှုတ်စာထောက်နှင့် အနီဝတ် သားဖွား ဆရာမတစ်ယောက်)၊ ရဲစခန်း (ထိုစဉ် တာ အခေါ် ဝတ်တဲ)နှင့် မူလတန်း F.34A. May, 2014.

ကျောင်းသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ရွာကြီးမှာ ကျင်တွယ်ချိုးဖြစ်ပြီး ရွာ ရှေ့ပိုင်း၊ ရွာလယ်ပိုင်း၊ ဆူးတပ်ပိုင်း၊ ကုန်းသာပိုင်း၊ ပေါက်တောပိုင်း၊ မြောက် တောပိုင်း ဟူ၍ ရပ်ကွက်များ ရှိပါသည်။ ထိုရပ်ကွက်များထဲမှ ကုန်းသာပိုင်း ရပ်ကွက်တွင် ဦးရာမောင်နှင့် ဒေါ်ငွေယုံ တို့ ဇနီးမောင်နှံ ရှိပါသည်။ သားသမီး ငါးယောက် ရှိပြီး တောင်သူအလုပ် ငှက်ပျောခြံအလုပ်တို့ဖြင့် အသက်မွေး

ကြပါသည်။ ဦးရာမောင်မှာ အသားညိုညို၊ ထွား ထွားကျိုင်းကျိုင်းနှင့် အညာသားကြီး ဟန်အပြည့် ရှိပါသည်။ ဇနီး ဒေါ်ငွေယုံ မှာ ဖြူဖြူ၊ သေးသေးသွယ်သွယ်ဖြစ်ပြီး အလွန် သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေပါသည်။ တောသူတစ်ယောက်နှင့်ပင် မတူပါ ချေ။ ဒေါ်ငွေယုံ၏ မိခင်မှာ ဒေါ်ငွေယုံ အား မွေးပြီး (၆)လအကြာတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ သမီးလေးအား နက္ခတ္တရာဇင်မြို့မဂ္ဂဇင်း ၂၆၅

ချစ်ရှာလွန်းသော ဒေါ်ငွေယုံ၏ ဖခင်က အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် ဇနီး ဆုံးပါးခဲ့သော်လည်း နောက်အိမ်ထောင် မပြုတော့ဘဲ သမီးလေးအား အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြင့် ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်လာခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်ငွေယုံ၏ ဖခင်ကြီးသည် အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ ပြုသူဖြစ်ပြီး ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်အဖို့ကို ကွယ်လွန်လေပြီဖြစ်သော မိဘများနှင့် ဇနီးဖြစ်သူအား အမြဲ အမျှပေးဝေပါသည်။ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ကို နံနက်၊ ညရွက်သည်အပြင် လယ်ထွန်ရင်း ပျိုးကြဲရင်းလည်း ရွတ်ဆိုနေပါသည်။

ဒေါ်ငွေယုံ (၁၆)နှစ်သမီးအရွယ်တွင် ဗခင်ဖြစ်သူက တစ်ရွာတည်းနေ ကိုရာမောင်နှင့် အိမ်ထောင်ချပေးပြီး များမကြာမီ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်ငွေယုံသည် အိမ်မက်ထဲတွင် ယင်ဘား၊ ဘန္တီးလို တွေ့နေရပါသည်။ မိမိကား လိမ်လိမ်မာမာတို့ ထုံးခြားများ၊ ဘုရားထွန်း၊ ယန်း၊ တုန်း၊ သီမိများ ဘုန်းကန်လှူရန် သတိပေးခြင်းများကို ကြားသိနေရပါသည်။

ဒေါ်ငွေယုံတို့တွင် ငွေကြေး အခက်အခဲရှိတိုင်း တစ်ဆယ်ကျပ်တန်များကို အသစ်ကျပ်ချွတ်အတိုင်း ဘုရားစင်ဘေးမှဖြစ်စေ၊ အိမ်ရာဘေးမှဖြစ်စေ တွေ့ရပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ထိုတစ်ဆယ်ကျပ်တန်များကို ဒေါ်ငွေယုံကသာ ကောက်ယူရရှိပြီး ဦးရာမောင်နှင့် သားသမီးများက တစ်ခါမှ တွေ့ဖူးခြင်း မရှိကြပါ။

ဒေါ်ငွေယုံသည် ဖြူဖြူ ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း ဖြစ်ရကား တောအလုပ်များ လုပ်နိုင်အောင် အင်အားမရှိပါ။ ငယ်စဉ်က ဖခင်က ဘာမှ မခိုင်းခဲ့သောကြောင့် အိမ်ထောင်ကျခါစ၌ ထမင်းပင်ကောင်းအောင် မချက်တတ်ပါ။

သို့သော် အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် လောက်လောက်ငင ရှိစေရန် ကောက်စိုက်၊ ပဲကောက်၊ နှမ်းရိတ်၊ မြေပဲနတ်အငှားလုပ်ရန် ဒေါ်ငွေယုံ တောသို့ လိုက်ရန် စီစဉ်နေလျှင် အိမ်မက်ထဲ၌... 'အိမ်အလုပ်တွေ လိုက်လုပ်ပါနဲ့အေ့ဂုဏ်တော်ပွားပါ။ ထန်းခေါက်ဖလေးထဲမှာ တွေ့တစ်ဆယ်တန် လေးရွက် ထည့်ထားတာ သွားယူပါ'

လို့ အိမ်မက်ပေးပါသည်။ တကယ်ပင် တွေ့ရပါသည်။

ထိုစဉ်က ဆန်တစ်ပြည် တစ်မတ်၊ အမဲသား တစ်ပိဿာ (၅)မတ်လောက် ဖြစ်ပြီး ရွှေတစ်ကျပ်သား (၈၀)ကျပ်ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ငွေယုံသည် သူ့အား အိမ်မက်များပေးပြီး ငွေကြေးများ မ၊ စနေသည်မှာ သူမ၏ ဖခင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိသော်လည်း အလွန်နှုတ်လှုံပြီး (ထိုစဉ်က) မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပါ။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူနှင့် သားသမီးများကိုပင် မပြောပါ။

တစ်လလျှင် ဥပုသ် လေးရက်လုံးလုံး ဒေါ်ငွေယုံ ဥပုသ်စောင့်ရပါသည်။ အိမ်မက်ထဲတွင် ဥပုသ်စောင့်ခိုင်းပါသည်။ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဆွမ်းချိုင့်လှူရပြီး ဥပုသ်သည်များအား လက်ဖက်၊

ဆေးလိပ်များ ဒါနပြုခိုင်းပါသည်။

ဒေါ်ငွေယုံ အသက် လေးဆယ်ခန့်တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးရာမောင် ဆုံးပါးသွားပါသည်။ သားအလတ်မောင်ဆန်းဝေလည်း ထိုနှစ်မှာပင် ဆုံးလေရာ ဒေါ်ငွေယုံမှာ ငိုကြွေးပူပန်ခြင်း မဖြစ်လှဘဲ တရားနှင့်သာ ဖြေနေပါသည်။

ထိုနှစ် ဆောင်းရာသီတွင် ဒေါ်ငွေယုံ နာဖျားမကျန်း ဖြစ်ပါသည်။ သူ့မနေရတော့ကြောင်း သိလေသောအခါ သမီးမရွှေကြည်နှင့် သား မောင်ဆန်းမြေ တို့အား ချစ်ချစ်ခင်ခင် စောင့်စောင့်ရှောက်ရှောက် နေကြရန် မှာကြားရင်း သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဖခင် ရုက္ခစိုးကြီးက မည်သို့မည်ပုံ စောင့်ရှောက်ကြောင်း ပြောပြပြီး သားသမီးများကလည်း ဆက်လက်၍ သူ၏ ဖခင် (အဘိုးဖြစ်သော) ရုက္ခစိုးကြီးအား နှိုက်သေသေဖြင့် ကန်တော့ကြရန်၊ မေတ္တာပို့ကြ အမျှဝေကြရန် မှာကြားရင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်ငွေယုံ အသုဘ လာသူများအား သားသမီးများက ထိုအကြောင်းကို ပြောပြကြသဖြင့် မှူးကမ်းကြီးတစ်ရွာလုံး သိသွားကြပါသည်။ သို့သော် မြေးများကိုမူ ရုက္ခစိုးကြီးက တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ ပေးကြောင်း မတွေ့ကြရပါ။

ကျွတ်တမ်းပင် ဝင်လေသလား ဒီမဟုတ် လျှို့ဝှက်ချက် ပေါက်ကြားလို့ လေလား မည်သူမျှ မပြောနိုင်တော့ပါ။ ဒေါ်ငွေယုံအား ဖခင် ရုက္ခစိုးက စောင့်ရှောက်ကြောင်းကို ဘာမှ ပင်ပင်ပင်ပန်း မလုပ်ရဘဲ လူချင်းတူတူ သူချင်းမျှမျှ နေနိုင်ခဲ့သည်မှာ အံ့ဖွယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှစ်ခွင်ကြော်
(ဖောင်တော်သီ)

လိင်ကျသွားသာ ကွင်းပိုင်ကြီး

မောင်ဘိုကြီးတို့ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊
ဖောင်တော်သီရွာဟာ ဘိုးစဉ်ဘောင်
ဆက်လယ်ယာကိုင်ကျွန်း လုပ်ကိုင်ပြီး
အသက်မွေးတဲ့ ရွာကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
ဒါနဲ့တွဲပြီး ချောင်းမြောင်းအင်းအိုင်တွေ
ပေါ်လို့ ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းကိုလဲ တွဲပြီး
လုပ်ကိုင်ကြပါတယ်။ လယ်ယာ
လုပ်ငန်းကတော့ အဓိက လုပ်ငန်းပါ။
ဖောင်တော်သီရွာကို ဗဟိုပြုပြီး
တောင်မြောက်ဖြတ်သန်းသွားတဲ့ မီး
ရထားလမ်းကြီးကို ပိုင်းခြားကာ အရှေ့

ခြမ်းကို တစ်ပွဲစား ကွင်းပိုင်ဦးဘစိန်နဲ့
ဦးဘမဲ အမည်ရှိ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးက
စောင့်ရှောက်ပြီး အနောက်ခြမ်းကိုတော့
တစ်ပွဲစား ဦးမောက်က စောင့်ရှောက်
တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။
ကွင်းပိုင်ကြီးတွေဟာ စပါးအထွက်
ကောင်းအောင်၊ သားငါးပေါအောင်၊
ပိုးမွှား(မြွေဆိုး) ကင်းစင်အောင် စောင့်
ရှောက်တယ်လို့လဲ ယုံကြည်မှုတွေ
ထားရှိကြပါတယ်။
မောင်ဘိုကြီးတို့ အရှေ့ခြမ်းမှာဆိုရင်

ရွာအရှေ့တောင်ဘက်
ဂျောက်ကြီးကွင်းမှာ
နတ်ကွန်းတွေဆောက်ပြီး နှစ်စဉ်
လယ်ယာလုပ်ငန်းအစ (မိုးဦး) ကာလ
မှာ ကွင်းပိုင်ကြီးတွေကို ပူဇော် ပသ
ကြပါတယ်။ လုပ်ငန်းစကတည်းက
လယ်ထွန်ချိန်၊ ပျိုးကြဲချိန်၊ ပျိုးနုတ်
ချိန်၊ ကောက်စိုက်ချိန်၊ ကောက်ရိတ်ချိန်
စတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တိုင်းမှာလဲ လက်ဖက်၊
ကွမ်း၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ငှက်ပျော
သီး၊ အုန်း စတာတွေနဲ့ တင်မြှောက်
ပသကြရပါတယ်။
မိုးဦးကာလ လယ်ယာလုပ်ငန်းအစ
တွင်မြှောက်ပသတဲ့ပွဲကတော့ ပွဲကြီးလို့
ဆိုပါတယ်။ အဲဒီပွဲမှာ နတ်ဝင်သည်နဲ့
ကွင်းပိုင်ကြီးတွေကို သွင်း(ပူးကင်)ပြီး
နက္ခတ္တရောင်ခြေဤမဂ္ဂလ်း ၂၆၇

ဆန်ရေစပါး ကောင်းအောင်၊ သားငါး ပုစွန်တွေပေါအောင်၊ ပိုးမွှားကင်းစင်အောင် လယ်ယာလုပ်ငန်းရှင်တွေက ပြောဆိုတောင်းခံကြပါတယ်။ ကွင်းပိုင်ကြီးတွေဘက်ကလဲ သူတို့အလိုရှိရာ ဖြစ်စေချင်တာတွေကို ပြောပြတောင်းဆိုတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မောင်ဘိုကြီးတို့ အရှေ့ခြမ်းကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ဦးဘစိန်၊ ဦးဘမဲညီအစ်ကိုတစ်ပွဲစား ကွင်းပိုင်ကြီးတွေဟာ သည်းခံခွင့်လွှတ်ပြီး စိတ်နေသဘောထား ပျော့ပြောင်းသလောက် အနောက်ခြမ်း တစ်ပွဲစား ကွင်းပိုင်ဘိုးမောက်ကတော့ စိတ်သဘောထား မာကျောတယ်။ သည်းခံခွင့်လွှတ်စိတ်နည်းတယ်။ အမှားမခံဘူးလို့ သိရပါတယ်။

မောင်ဘိုကြီးရဲ့ ဖခင်ကြီး ပြောပြတာကတော့ မောင်ဘိုကြီး မမွေးခင် ငါးနှစ်လောက် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင် ဖြစ်မှာပေါ့။ (အဲဒီကာလကို အင်္ဂလိပ်ခေတ်လို့ ဆိုပါတယ်။) အရှေ့တစ်ပွဲစား ညီအစ်ကိုဟာ သူပိုင် သူစောင့်ရှောက်တဲ့ အရှေ့ကွင်းမှာ ဆန်ရေစပါး ပေါများမယ်၊ သားငါးပုစွန်ပေါမယ်၊ ခြင်္သေ့ပေါမယ်၊ ပိုးမွှားကင်းစင်မယ်လို့ ဟောကိန်းကြိုထုတ်ထားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒါ ဘာကြောင့် ဒီလို ပြောနိုင်လဲဆိုရင် နှစ်စဉ်ကွင်းပိုင် ပူဇော်ပသပွဲ မတိုင်ခင် အရှေ့ အနောက် ကွင်းပိုင်ကြီးတွေဟာ စပါး၊ ငါး၊ ဖား၊ ပုစွန်၊ ခြင်၊ မြွေကို ကြေးထပ်ပြီး ကြွေအံလောင်းကစားတဲ့အခါ အနိုင်အရှုံးပေါ်မူတည်ပြီး ဟောကိန်းထုတ်တာလို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီနှစ်က ကျန်တာတွေ ပေါမယ်ဆိုခြင်းကြောင့် သူ အနိုင်ရတဲ့သဘော

ဖြစ်ပြီး၊ ပိုးမွှားကင်းစင်မယ် ဆိုခြင်းကြောင့် ကြွေအံကစားတုန်းက ပိုးမွှားရှုံးတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါပဲ။ ဒါကို လယ်ယာဦးကြီးတွေလဲ သဘောပေါက်ကြပါတယ်။

သို့သော် အဲဒီနှစ်က လုပ်ငန်းစဉ်ဆိုကတည်းက ဆုံးတဲ့အထိ ပိုးထိ(မြွေကိုက်)လို့ သေတဲ့ လူဦးရေဟာ အရေအတွက် တော်တော်များတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ တင်မြှောက်ပသတောင်းပန်ခမလို့လဲ ကျေအေးမှု မရှိသည်းခံခွင့်လွှတ်မှု မရှိဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

ဟောကိန်း ကြိုထုတ်ထားတာတွေဟာ ကွဲလွဲမှုတွေ ရှိပါတယ်။ ဆန်ရေစပါးလဲမပေါ၊ သားငါးပုစွန်လဲမပေါ၊ ပိုးမွှားပဲ ပေါတာကြောင့် လယ်ယာဦးကြီးတွေဘက်က သဘောပေါက်ထားကြပါပြီ။ **နှစ်ရှည်လများ စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ ဘိုးဘစိန်၊ ဘိုးဘမဲတို့ ညီအစ်ကို မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာကိုပါ။**

လယ်ယာဦးကြီးတွေ တွက်ကိန်းအတိုင်းပါပဲ။ နောက်နှစ် လယ်ယာလုပ်ငန်းအကြို ကွင်းပိုင် ပူဇော်ပသပွဲကျင်းပတဲ့အခါ နတ်ဝင်သည်နဲ့ ကွင်းပိုင်ကို သွင်းပါတယ်။

ထုံးစံအတိုင်း အုန်း၊ ငှက်ပျော့လက်ဖက်၊ ကွမ်းယာနဲ့ပေါ့။ ဝင်ဝင်ချင်း ဆောက်နဲ့ထွင်း ဆိုသလိုပါပဲ။ အဲဒီပွဲတွေကို ပုတ်ထုတ်၊ ကန်ကျောက်ပစ်တယ်တဲ့။ ပြီးတော့ သူဟာ အနောက်ခြမ်းကွင်းပိုင်ဦးမောက် ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းပါ ပြောပါရောတဲ့။

အရှေ့ခြမ်းကွင်းပိုင်တွေနဲ့ ကြွေအံကစားတဲ့အခါ နေရာချင်း အလဲအလှယ် လုပ်ဖို့ရယ်၊ ပိုးမွှားရယ်၊ လောင်းကြေးထပ်တာ သူအနိုင်ရလို့ပဲတဲ့။ ဝင်ဝင်ချင်း ကြောက်အောင်လန်အောင် မလှန်ရဲအောင် လုပ်တာဆိုပဲ။

သူ့ကို ပူဇော်ပသတဲ့အခါမှာ ကြက်နဲ့ အရက်ပဲ ဆက်ရမယ်။ ကြက်ကို ကာလသားဟင်း ချက်ရမယ်။ နှုတ်သီးခြေသည်။ အကြေးခွဲတွေ မလှီးဖြတ်ရဘူး။ ဝမ်းထဲက အသည်းအမြစ်ကလီစာတွေ အမွှေးအမှင်တွေကို အစိမ်းလိုက် ဖက်နဲ့ ခင်းပြီး ပသရမယ့် အကြောင်း အမိန့်ရှိပါတယ်။

လယ်ယာ ဦးကြီးတွေကတော့ အားလုံးဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ကတိပေးကြရပါတယ်။ သူနဲ့မှ မကင်းဘဲကိုး။ ပြီးတော့ မမြင်အပ် မမြင်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဖြစ်လေတော့ နာခံကြတာပေါ့။

ဒီကိစ္စ ဒီသတင်းဟာ ဒီမှာတင် မပြီးပြတ်ဘဲ သူ့ကြီးနား ပေါက်သွားပါတယ်။ ဒေါသပူပန်ထပါတော့တယ်။

ပေါ့သေးသေး သူ့ကြီးမှ မဟုတ်ဘဲ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ ဖောင်တော်သီ စီရင်စုအပိုင် ရွာကြီးဆယ်ရွာကို အုပ်ချုပ်ထားတဲ့ သူ့ကြီးအုပ်၊ အင်္ဂလိပ်မင်းရဲလက်နဲ့ နာမည်ကောင်းလက်မှတ်ရ နှစ်လုံးအပိုင်သူကြီးပေပဲ။

သူနယ်မှာ ဒီလိုလာကျယ်နားကင်းလား၊ သူ့ရွာသားတွေကို ဒီလို သေတော့ပျက်စီးအောင် လုပ်ရကောင်းလား

ဆိုပြီး အမိန့်ပြန်စာကို အားချင်းကောက်
ရေး တပည့်နှစ်ယောက်ကို သက်တော်
စောင့်ခေါ် သူ့ကိုယ်တိုင် နှစ်လုံးပြူး
သေနတ်ကြီးကို ထမ်းပြီး ကွင်းပိုင်ကြီး
တွေ နတ်ကွန်းများရှိရာ ဂျောက်ကြီး
ကွင်းကို သွက်သွက်လေး ထွက်သွားပါ
တယ်။

နတ်ကွန်းရောက်တဲ့အခါ သတ်မှတ်
နေရာပေးထားတဲ့ တစ်ပွဲစားကွင်းပိုင်
ရဲ့ နတ်နန်းကို မျက်နှာမူပြီး အမိန့်ပြန်
စာကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဖတ်ကြားပါတော့
တယ်။

ပြန်ဟန်ပိုင်တော် ဘုရင်ခံကိုယ်စား ပဲခူး
အကြီးကြီးကြီးကြီးနယ် ဖောင်တော်သီရိရင်
သူကြီးအုပ် ဝါ သိန်းမောင်မှ အသင်
တစ်ပွဲစားကွင်းပိုင် ဝေဟင်အား အမိန့်တော်
ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

သင် ဝေဟင် ရောက်ရာအရပ်က လာ
ရောက်နာခံလော့။ သင်သည် ဝါစီရင်စုပိုင်
လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်မှ လယ်ပိုင် သူရင်းဌား
ပျိုးနတ်၊ ကောက်စိုက်၊ ကောက်ရိတ်သမ
များကို အသက်ထိပ်ပြင်အောင် ဆောင်ရွက်
ခဲ့သည့် လူသတ်သမားဖြစ်သည်။

သို့အတွက် သင့်အား ဝါကိုယ်တိုင်မှလည်း
ကောင်း ဝါရွာသူရွာသား လယ်ယာသမား
များမှလည်းကောင်း အလုပ်ရှိပြီဖြစ်၍ ဝါ
စီရင်စုအစိတ်မှ လွတ်ကင်းရာသို့ ထွက်ခွာရ
မည်။ သင် သွားလိုရာသို့ သွားနိုင်သည်။

ပုံ

သိန်းမောင်

သူကြီးအုပ်၊ ဖောင်တော်သီရိရင်စု
'ဒိန်း... ဒိန်း'

အမိန့်စာကို ကိုယ်တိုင် ဖတ်ကြားပြီး
နတ်နန်းရဲ့ နောက်ကျောဘက်ကနေ
နတ်နန်းခါးလယ်ကိုချိန်ပြီး နှစ်လုံးပြူး
သေနတ်ကြီးနဲ့ နှစ်ချက်ပစ်ထည့်လိုက်
ပါတယ်။

အဲဒီနေ့ နေဝင်ပိုးချုပ်ခါနီးလောက်

မှာ ပဲခူးရိုးမတောင်အခြေနား ကပ်နေ
တဲ့ ရွှေညောင်ပင်ရွာကသူကြီးနဲ့ ရွာ
သားသုံးယောက်ဟာ သူကြီးအုပ်
ဦးသိန်းမောင်အိမ်ကို ပေါက်ချလာပါ
တယ်။ ဖြစ်ပုံကတော့...

ရွှေညောင်ပင်ရွာ နတ်ဝင်သည်ကို
တစ်ပွဲစား ကွင်းပိုင်ဦးမောက်ဟာ
ဝင်ရောက်ပူးကပ်ပြီး ဒီနေ့မနက်ပိုင်း
ဖြစ်စဉ်တွေကို ပြောပြပါသတဲ့။ သူကြီး
မင်း အမိန့်ပြန်တာနဲ့ လုံလောက်နေပါ
ပြီတဲ့။ သူဟာ မဖြစ်မနေ ပြောင်းပေး
ရမှာပါတဲ့။

အဲဒါ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီးနဲ့
နှစ်ချက်ဆင့်ပြီး ပစ်ထည့်လိုက်လို့ သူ
ပေါင်နှစ်ဖက်လုံး ထိမှန်ပြီး ကျိုးသွားပါ
ပြီ။ သူကြီးအမိန့်နဲ့ ပြန်ကောင်းစေလို့
အမိန့်ထုတ်ပေးပါတဲ့။

အနောက်ခြမ်းက ကွင်းပိုင်တွေရော၊
ရိုးမစောင့်နတ်တွေကရော သူ့ကို
လက်မခံလို့ နေရာထိုင်ခင်းပါ စီစဉ်ပေး
ပါတဲ့။ နောင်ကို ဒီလို အကျိုးယုတ်
အောင်၊ ပျက်စီးအောင် မလုပ်ဖို့ကိုလဲ
ကတိပေးပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း
ဖောက်သည်ချ ပြန်ပြောပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်ကိုယ်စားလှို ဆို
ထားတာပဲဗျာ။ ဘာခံနိုင်တာမှတ်လို့

နိုင်ငံတော်ဝန်ထမ်းတွေ သေဆုံးတဲ့အခါ
ကြည့်ပါလား။ လွတ်အောင်ကျွတ်
အောင် သပိတ်သွတ် အလှူအတန်း
လုပ် အမျှဝေတာက သတ်သတ်ပါ။

အကယ်၍ မလွတ်မကျွတ်ဘဲ
အလုပ်သံယောဇဉ်နဲ့ ပရလောက
ကနေ နောင်ယုတ်တာက သတ်သတ်ပဲ
လေ။ ဒါမျိုး မဖြစ်ရလေအောင် သင့်
အား ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ ထုတ်ပယ်လိုက်
သည်။ သင်သွားလိုရာ သွားနိုင်သည်
လို့ အမိန့်စာ ပြန်ပေးရတာ မဟုတ်
လား။

ရေမြေတောတောင်တွေရဲ့ အရှင်
သခင်ဟာ အစိုးရပဲ။ ဒါ ခုမှမဟုတ်ဘဲ
မြန်မာဘုရင်တွေ လက်ထက်တော်က
ကြည့်ပါလား ကြိမ်စကြာနဲ့ ရိုက်ခေါ်ရင်
ဘယ်နတ်ပဲဖြစ်ဖြစ် လာရောက်နာခံရ
တာ မောင်ဘိုကြီး ပြန်စဉ်းစားမိပါ
တယ်။

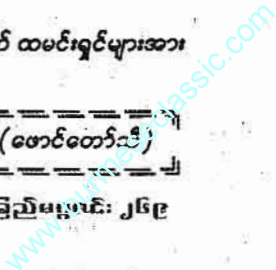
သူကြီးအုပ် ဘိုးသိန်းမောင်ဟာ
နာယကဂုဏ်ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့
သူကြီးပါ။ လူသားတစ်ဦးမှာရှိတဲ့ ခံစား
ချက်တွေ သူကြီးမှာ ရှိပါတယ်။

နောက်ဆုံး စည်းကမ်းသတ်မှတ်
ချက်တွေ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမှာတွေ
မှာကြားကတိခံယူစေပြီး သူကြီးအုပ်
အပိုင်နယ်စွန့် ပဲခူးရိုးမအစိတ်ကို ပြောင်း
ရွှေနေထိုင်ဖို့ရယ် ဒဏ်ရာပျောက်ကင်း
ဖို့ရယ် အမိန့်စာ ထပ်ထုတ်လိုက်ရ
တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အစ်ကိုကြီး အောင်မောင်၊ ဇာ
ကိုယ်တွေဖြစ်စဉ် ပြောပြချက်အား
ခံစားရေးဖွဲ့ပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ် ထမင်းရှင်များအား
လေးစားလျက်...

ရွှစ်ခွင်ကျော်(ဖောင်တော်သီ)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၉

ရခိုင်ပြည်နယ်

ပဟာပုဂ္ဂိုလ်များကုန်း

ပျောက်ဆုံးနေသော ခေါင်းလောင်း

ရွှေခိုင်ကော့ (မြောက်ဦး)

ခေါင်းလောင်းကို တိုင်းပြည်အများ ဌ အသုံးပြုလျက် ရှိကြသည်။ ခေါင်း လောင်းကို ရှေးနှစ်ပေါင်း လေးထောင် ကျော်မှ စ၍ တရုတ်နိုင်ငံ၌ စတင် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ယခုအခါ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ခေါင်း လောင်းများတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ မင်းကွန်းခေါင်းလောင်းမှာ တတိယ အကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။ ရှေးအခါက ဘုရင်များသည် ခေါင်းလောင်းကို လှူဒါန်းပြီး ကမ္ဘာ့ထိုးခဲ့ကြသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်၌ ရှေးအခါက ဝေသာ လီခေတ်၌ စာတန်းထိုးထားသော ခေါင်းလောင်းငယ်များကို တွေ့ရှိရပေ သည်။ ထို့ကြောင့် ရခိုင်ဘုရင်များသည် ခေါင်းလောင်း ပြုလုပ် လှူဒါန်းလေ့ ရှိကြောင်း သိရပေသည်။

ယခု ဖော်ပြမည့် ခေါင်းလောင်းမှာ ထူးခြားသော ခေါင်းလောင်း ဖြစ်ပေ သည်။ ထို့ကြောင့် လူများက ယက္ကရာ ခေါင်းလောင်းဟု ခေါ်ဆိုကြပေသည်။

ခေါင်းလောင်းကို စိမ့်ထားပုံမှာ ယက္ကရာ ဆိုသော စကားနှင့်အညီ ယက္ကရာ ပြုလုပ်နိုင်ရန် အင်းကွက်များ စွာ ရှိလေသည်။ ခေါင်းလောင်း၏ အထက်ပိုင်းတွင် အင်းကွက်ပေါင်း သုံးဆယ် ရှိလေသည်။ ယင်းအင်းကွက် များအပေါ်၌ အင်းကွက် ရှစ်ကွက် ရှိ လေသည်။

၎င်းတို့မှာ မြေ (ပထဝီအင်းကွက်)၊ ရေ (အာပေါအင်းကွက်)၊ လေ (ဝါယောအင်းကွက်)၊ တေဇော (မီး

ဥပမာပုဂ္ဂိုလ်များ ခေါင်းလောင်း

အင်းကွက်) စသည်တို့ ဖြစ်လေသည်။ ထိုအင်းကွက်တို့မှာ အတိုက်အခံအား ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော် ရှစ်ကွက် ဖြစ် လာလေသည်။

မြေအင်းကွက်အတိုက်၌ မြေငလျင် လှုပ်ခြင်း၊ မီးတောင်ပေါက်ကွဲခြင်းတို့ ဖြစ်ပွားနိုင်သည်။ အာပေါအင်းကွက်မှာ ရေကြီးခြင်း၊ မိုးကြီးရွာခြင်း စသည် တို့ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

ဝါယောအင်းကွက်မှာ လေပြင်းမုန်

တိုင်းတိုက်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ တေဇောအင်းကို အသုံးပြုလျှင် မီး လောင်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အတိုက်အခံအားဖြင့် လေးကွက်ရှိလေသည်။ ၎င်းအင်းကွက် များ၏ အခံအဖြစ် အတိုက်ခံရလျှင် ခုခံရန်အတွက် ပြုပြင်သော အင်းကွက် များကို အသုံးပြုရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် အတိုက်နှင့်အခံဖြစ်၍ ရှစ်ကွက် ဖြစ်လေသည်။

၎င်းအင်းကွက်များ၏ အောက်မှ တိုင်းပြည်များအတွက် အင်းကွက် သုံးဆယ် ရှိလေသည်။ ထိုအင်းကွက် သုံးဆယ်မှာ ရခိုင်ပြည်နယ်နှင့် နီးစပ်သော တိုင်းပြည်များအတွက် အင်းကွက် အတိုက် တစ်ဆယ့်ငါးကွက်၊ အခံ တစ်ဆယ့်ငါးကွက် ပေါင်း အင်းကွက် ပေါင်း သုံးဆယ် ဖြစ်လေသည်။

တိုင်းပြည်များ၏ အမည်ကိုလည်း ဖော်ပြထားသော ရှေးဟောင်း ပေမူ အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။ ၎င်း တို့မှာ ယိုးဒယား (ထိုင်း)၊ ဘရင်ကျီ (မုတ္တမ)၊ ပဲခူး (ဟံသာဝတီ)၊ ရာမည (မွန်)၊ သံလျင်၊ ပြည်၊ တောင်ငူ၊ ပုဂံ၊ အင်းဝ၊ အောင်သား၊ ဥဒရစ်၊ ပထန်၊ ရှမ်း၊ သက်ပြည်တို့အတွက် ဖြစ်သည်။

ခေါင်းလောင်း၏အတွင်း၌ ကြောက် မက်ဖွယ် ဘီလူးရုပ်တစ်ခု ရှိလေသည်။ ထိုဘီလူးရုပ်၏ လက်ဝါးကျရာ၌ အပြင် ဘက်တွင် အင်းကွက် လေးကွက် ကျ ရောက်လေသည်။

ထိုသို့ စီမံထားခဲ့သော ခေါင်းလောင်း မှာ ဥဿလင်းဘုရား၌ နံသင့်သော အရပ်တွင် ထားရှိခဲ့သည်။ ရခိုင်ပြည် နယ်ကို ဘိုးတော် ဦးဝိုင်း သိမ်းဆွမ်းသော အခါ ရခိုင်ပြည်နယ်မှ လူအများတို့သည် ယခု ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ထိုခေတ်က ဘင်္ဂလားသို့ ဝင်ပြေးသွားကြသည်။

ထိုအခါ ရခိုင်ပြည်နယ်၌ လူသူကင်း မဲ့ပြီး ဥဿလင်းဘုရားကို တောဖုံးအုပ် နေသဖြင့် လူသူ အရောက်နည်းသွားခဲ့ သည်။ တိုင်းပြည် ငြိမ်သက်၍ အေးချမ်း လာသောအခါ ရခိုင်ပြည်နယ်မှ ဘင်္ဂလား သို့ ခိုဝင်သူများ ပြန်ရောက်လာကြ၍ ဥဿလင်းရှိ ခေါင်းလောင်းကို ကုန်း တော်ဘုရားသို့ ပြောင်းရွှေ့ကြလေ သည်။

မြန်မာ - အင်္ဂလိပ် စစ်ဖြစ်ပြီး ရခိုင်

ပြည်နယ်ကို နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ အုပ်စိုး သောအခါ ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ ကြေးထည် များကို အားလုံး အင်္ဂလိပ်တို့ယူပြီး ပိုက်ဆံ (သို့မဟုတ်) ကြေးအမြောက် ပြုလုပ်ကြသည်။

ထိုအခါ ရခိုင်ပြည်နယ်အနှံ့ကြေးထည် များကို ယူပြီး စစ်တွေမြို့မှ တစ်ဆင့် လိုသောနိုင်ငံသို့ ပို့ဆောင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်းတော်ရှိ ကြေးခေါင်း လောင်းကို ပလက်ဝသို့ ပြောင်းပြီး စစ်တွေမြို့သို့ ယူရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်းတော်ရှိ ခေါင်း လောင်းကို ဆင်ပေါ်တင်၍ ပလက်ဝသို့ ပြောင်းယူခဲ့သည်။ ပလက်ဝ ရောက် သောအခါ ခေါင်းလောင်းမှာ ဆင်ပေါ်မှ ကျသဖြင့် တစ်ပေခန့် ကွဲအက်သွား လေသည်။

ထိုခေါင်းလောင်းကို စစ်တွေသို့ယူပြီး တရားရုံးမှာ အချက်ပေးနာရီအဖြစ် အသုံးပြုလေသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ထား သည်ကို မျိုးချစ် ရခိုင်တိုင်းရင်းသား လူငယ်တစ်ဦး၏ စွမ်းဆောင်ချက်ဖြင့် ကျောက်တော်မြို့သို့ ခေါင်းလောင်း ပြန်ရောက်လာသည်။

ထိုစဉ် ကျောက်တော်ရှိ လူကြီးများ က ခေါင်းလောင်းကို မဟာမုနိဘုရားသို့ ပို့လေသည်။ သိတုတ်သော လူတစ်စု က ခေါင်းလောင်းကို မတီးမိစေရန် ဝှက်ထားခဲ့ကြသည်။

ထိုလူများမှာလည်း ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ခေါင်း လောင်းဝှက်ထားခဲ့သော နေရာကို မသိ ဘဲ ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ယက္ကရာ ခေါင်းလောင်း၏ ဝှက်ထားသောနေရာ ကို မသိ၍ ယခုထိ ပျောက်နေပေတော့ သည်။

ရွှေခိုင်ကျော်(မြောက်ဦး)

စာမျက်နှာ (၂၇၂)မှ အဆက်

(၁) ပိတောက်နှစ်

(၂) နံ့သာမြို့ တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆေးမည်သုံးမျိုးကို ကျောက်ယဉ် တွင် သွေးရပါမည်။ သွေးရသောဆေး အနှစ်ကို သောက်ရ တိုက်ရပါမည်။ နို့နို့အရွယ်ဆိုလျှင် ဆေးမည်ကျွဲ ကျွဲ ကို အချိုဖွန်းဟုခေါ်ကြသော (လက် ဖက်စားရာတွင် သုံးစွဲကြသော) ဖွန်း ငယ်နှင့် တစ်ဖွန်းစာကို သူငယ်နာ ဝမ်းသွားနေသော ကလေးကို ထိုက် ကျွေးပေးပါ။

နို့နို့အရွယ် ဖြစ်နေသည့်အတွက် မိခင်ကလည်း ထိုဆေးရည်ကို စားပွဲ စားဖွန်း(ယခု ဟင်းခပ်စတီးဖွန်းဆိုလျှင် လည်း ရပါသည်။) သုံးစွန်းသောက်ရ ပါမည်။

မြန်မာ့ဆေးပညာနယ်တွင် (၁၂)နှစ် အထိ သူငယ်နာရှိသည်ဟု ယုံကြည် ကြသဖြင့် ကလေး၏ အသက်အရွယ် လိုက်ပြီး ဆေးရည်ကို ချင့်ချိန်ပြီး တိုက်ကျွေးကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရိတ်စက အကုန်အကျ သက်သာ ပြီး သူငယ်နာဝမ်းသွားသည့်ရောဂါ အတွက် နတ်ဆေးဟု ခေါ်ရလောက် အောင် အစွမ်းထက်သော ဆေးဖြစ်၍ ယုံယုံကြည်ကြည် သုံးစွဲသင့်ကြောင်း ဖိစိတဒါနအနေဖြင့် မြန်ဝေပေးလိုက်ရ ပါတော့သည်။

ရောဂါ တင်းကြာ၍ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ

အောင်ထက် (ဓရာအမှောက်မြို့လင်္ကာ)

ကလေးသူငယ်

သူငယ်နာဝမ်း သွားနေခဲ့လျှင်

ကျော်လက်
(ကျေးဇူးတင်အောင်)

‘ဆရာ’
ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံနှင့်အတူ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို ချီလာခဲ့ကြသော ဇနီးမောင်နှံကို တွေ့လိုက်ပါသည်။

‘မောင်မောင်စိုးနဲ့ မကြည့်ဝင်းတို့ လာကြဟေ့’
ဟု ကျွန်ုပ်မှ နှုတ်ဆက်ပြီး ဆီးကြို ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်မှ...

‘စောစောကြီး လာခဲ့ကြတာဆိုတော့ ကိစ္စအထူးများပါသလား’
ဟု ထပ်ဆင့် မေးပြောပြောပြီး နေရာပေးလိုက်ရလေ၏။ သားအမိ သားအဖ (၃)ယောက်၊ မိခင်မှ ကလေးကို ပွေ့ထားရင်း ကျွန်ုပ်၏ရှေ့တွင် တိုင်လိုက်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏တပည့် မောင်မောင်စိုးမှ...

‘ဒီနေ့ နယုန်လပြည့် ဥပုသ်ဆိုတော့ ဈေးပိတ်တယ်လေ ဆရာ။ ဆရာပေးလိုက်တဲ့ဆေးနဲ့ သားသားကို တိုက်လိုက်တာ အခုတော့ ကျန်းမာပြီးခွင်လို့ပါ။ ဈေးပိတ်တုန်းမို့ ဆရာ့ကို လာကန်တော့တာပါ’

ဟု ပြောလေသည်။

ပြီးခဲ့သည့် သီတင်းပတ်က ကျွန်ုပ်၏ တပည့်မောင်မောင်စိုး ကျွန်ုပ်ထံရောက်လာပြီး...

‘ကလေးမှာ သူငယ်နာဝမ်းသွားနေခဲ့တာ (၁၄, ၁၅)ရက် ကြာသွားပြီ၊ ဆေးခန်းသွားပြတာလဲ မသက်သာဘူး။ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးတွေနဲ့လဲ ပြုစုကုခဲ့တာလဲ မသက်သာနဲ့။ ကလေးမှာ ပိန်ချွေးလာပြီး ဝမ်းဗိုက်ထဲက အူတွေကို အခွေလိုက်မြင်နေရပါပြီ။’

မျက်တွင်းဟောက်ပက်နဲ့ ဖြစ်ပြီးတော့ စကားလဲ ရေရေလည်လည် ပြောတတ်၊ ဆိုတတ်တဲ့ အရွယ်ကလဲမဟုတ်တော့ အတော့်ကို စိတ်ဆင်းရဲရပါတယ် ဆရာရယ်။

ဆရာသမီး မကြည့်ဝင်းလဲ ရက်ကြာလာတော့ သူ့ပါ အတော်ပင်ပန်းနေတာ ပေါ့ဆရာ။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်နေတာ ရက်ကြာတော့ အတော့်ကို စိတ်

မချမ်းမသာ ဖြစ်ရပါတယ်။
ဖေဖေတို့ ရောက်လာပြီး မင်းတို့ ဆရာဆီ မသွားကြဘူးလားလို့ မေးပြီး မသွားလို့ ကြိမ်းလိုက်၊ မောင်းလိုက်တာ လွန်ရော့ပါ။ အမှန်ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့လဲ ခပ်ပေါ့ပေါ့နဲ့ ပျောက်မယ်ထင်ခဲ့တာက အခုလို ဖြစ်ခဲ့တာပါ’

ဟု ပြောပြီး ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာပြီး ဆေးတောင်းခဲ့၍ ဆေးပေးလိုက်ရပါသည်။

ယခုတော့ ကလေးလည်း ကျန်းမာပျော်စရာပဲ ဝမ်းမလှုပ်ဘဲ လာရောက်ကန်တော့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူ မိတ်ဆွေများ မြန်းတိုင်းရင်းဆေးဝါး ဆေးဖြိုးတို့ကို ယုံကြည်လျှင် အသုံးပြုနိုင်ရန်နာကျွတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်များအတွက် သူငယ်နာဝမ်းသွားသက်သာပျောက်ကင်းသည့် ဆေးနည်းနှင့် အသုံးလမ်းညွှန်ကို အောက်တွင် ရေးသားပေးလိုက်ပါသည်။
သူငယ်နာဝမ်းသွား သက်သာပျောက်ကင်းစေ

လိုအပ်သော ဆေးဖုတ်များ
(က) ခံတက်ဆိက်

ထူးဆန်းသော ခွေးနှင့်

ဆန်းပြားစွာ သတ်မှတ်ခြင်း

ထီလာကော်

ဤလောကတွင် သက်ရှိ သက်မဲ့တို့၏ ထူးဆန်းမှုများသည် လက်တွေ့မျက်မြင် မဟုတ်ဘဲ ပြောပြရုံမျှဖြင့် မယုံကြည်နိုင်လောက်သော ကိစ္စများစွာ ရှိနေပေသည်။ စာပေပညာရှင်အသီးသီးမှ ရေးသား ဖော်ပြကြ၍ ဖတ်ရှုသိရှိခွင့် ရခဲ့ရပါသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက် ရေးသားကြဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ (၈)နှစ်သားအရွယ် မြင်တွေ့ သိရှိခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်လေး
F.35A. May, 2014.

တစ်ခုသည် ဆန်းကြယ်လွန်း၍ ဘယ်သောအခါမှ မေ့မည် မထင်ပါ။ မည်မျှ ဆန်းကြယ်သနည်းဆိုသည်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ရေးသား တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။

တောင်သာမြို့၏ တောင်ဘက်ရှိ (...)ရွာလေးသည် မြို့နှင့် အလှမ်းမဝေးသောကြောင့် နေချင့်စဖွယ် ကောင်းသည်ဟု မဆိုသာသော်လည်း ဝေးလံခေါင်းပါးသော ရွာလေးတော့ မဟုတ်ပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၇၃

ထိုရွာလေးတွင် ကိုပြားဆိုသူ တစ်ဦးလည်း နေထိုင်သည်။ ကိုပြားသည် ထိုရွာသားစစ်စစ်တော့ မဟုတ်ပါ။ ထိုရွာလေးမှ မအေးစိန်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ ရောက်လာသူ ဖြစ်သည်။ ကြာလာတော့လည်း ထို ရွာသားနှင့် မခြားတော့ပါ။

ကိုပြား၏အကြောင်း အနည်းငယ် တင်ပြပါဦးမည်။ ရွာ၏သာရေး၊ နာရေး ကိစ္စများတွင် ပါဝင် လုပ်ကိုင်တတ်သည်။ ရိုးသားသည်။ ကြိုးစားသည်။ လူအများနှင့် ပြေလည်အောင် ဆက်ဆံတတ်သည်။

တစ်ရွာလုံးကလည်း ချစ်ခင်ကြသည်။ အသောက်အစား၊ လောင်းကစား၊ မ၊ ကိစ္စ အားလုံးကင်းသည်။ ကျားထိုး အလွန်တော်သည်။ (၁၂) ကောင်ကျား၊ သုံးထပ်ကျား၊ လပိုင်းကျား အစုံရသည်။ သူ့ကို နိုင်အောင် ကျားထိုးနိုင်သူ မရှိပါ။

အလောင်းအစားသဘော ထိုးခြင်းတော့ တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးပါ။ အပျင်းပြေ သက်သက်သာ ထိုးခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ မည်မျှ ကြိုးစား ကြိုးစား စီးပွားရေး ကတော့ သိပ်အဆင်မပြေပါ။ ရရစားစား အဆင်သာလျှင် ရှိပါသည်။

သူသည် ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူလည်း ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် နံနက်၊ ည ဘုရားရှိခိုး မပျက်ပါ။ တာဝန်ဝတ္တရား တစ်ခုလို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ၂၄ ပစ္စည်းကိုလည်း နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သံ ကြားရသည်။ ငါးပါးသီလကိုလည်း မြဲမြံစွာ စောင့်ထိန်းသည်။

သူ၏ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်မှုကြောင့် လူရွယ်လူငယ်များ ကလေးသူငယ်များက လေးစားကြသည်။

သူ့အိမ်၏ အရှေ့ဘက်မှာတော့

ကိုတင်ရွှေ+မတင်ရွှေတို့အိမ် ရှိသည်။ ကိုတင်ရွှေတို့ မိသားစုကတော့ စီးပွားရေး အဆင်ပြေကြသည်။ ကိုတင်ရွှေတို့မိသားစုသည် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူခြင်း ဝါသနာပါသည်။ သိုး၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ ဝက်၊ ခွေးတို့မွေးထားသည်။ တိရစ္ဆာန်လေးများကိုလည်း အမည်နာမ ပေးထားတတ်ကြသည်။

ခွေးကိုတော့ ရန်လုံဟု အမည်ပေးထားသည်။ ရန်လုံသည် အမည်နှင့် လိုက်အောင်ပင် လုံခြုံလှသည်။ အိမ်ဝင်းအတွင်းသို့ မည်သူမျှ မဝင်ရကြပါ။ ကိစ္စကြီးငယ်ရှိ၍ သွားရောက်ရပါက ခွေးကြည့်ပါဦးဟုဆိုကာ အိမ်ရှင်တစ်ယောက်ယောက် ကိုင်ထားမှ (သို့မဟုတ်) ကြိုးချည်ထားမှ ဝင်ရကြသည်။

ရန်လုံသည် အကိုက်လည်း ကြမ်းသည်။ အိမ်ဝင်းအတွင်း အကိုက်ကြမ်းသည်က ပြဿနာမဖြစ်သေး။ လမ်းထွက်၍ပင် ကိုက်တတ်သည်။ လမ်းထွက်ကိုက်၍ တောင်းပန်ရပေါင်း၊ လျော်ရပေါင်းလည်း မနည်းတော့ပေ။ အကိုက်ခံရသဖြင့် မကျေနပ်၍

လိုက်သတ်သော်လည်း မည်သို့သူ သတ်၍ မရပါ။ တစ်ဦးတစ်ယောက် မဆိုထားနှင့် အဖွဲ့လိုက် (၅ ယောက်၊ ၆ ယောက်) လိုက်သတ်သော်မှ လွတ်အောင် ရှောင်ပုန်းတတ်သည်။ အချို့က အဆိပ်ခတ်သတ်ရန် ကြိုးစားသည်။

ထိုခွေးသည် လူထက်ပင်ပို၍ သိသည်ဟု ပြောရမည်။ အစားအစာတွင် အဆိပ်ခတ်ထားမှန်းသိသည်။ အဆိပ်ခတ်ထားသော အစားအစာကို လုံးဝ မစားပေ။ သခင်ကျွေးသော အစားအစာကိုသာ စားလေ့ရှိသည်။

တစ်ခါကတော့ ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် အဆိပ်ခတ်ထားသော အစာကို ကျွေးသည်။ ရန်လုံကလည်း စားသည်။ သို့သော် အသက်မသေပါ။ အဆိပ်ပါသော အစားအစာများကို ပြန်အန်ထုတ်နိုင်သည်။

အညာဒေသရှိ မြွေပွေးများမှာ အလွန်ပင် အဆိပ်ပြင်းသည်။ မြွေပွေးအကိုက်ခံရသူများသည် ဆေးရုံသို့ အချိန်မီ မရောက်ပါက အသက်ဆုံးကြွကြရသည်။ ဆေးရုံသို့ အချိန်မီရောက်သူများပင် ဒဏ်ရာပြင်းထန်ပါက (မြွေကိုက်ချက် ထိမိပါက) သေဆုံးတတ်ကြသေးသည်။ လူမဟုတ်သော အခြားတိရစ္ဆာန်များ မြွေပွေး အကိုက်ခံရပါက အသက်ရှင်ရိုး ထုံးစံမရှိပါ။

မြွေပွေးအကိုက်ခံရပြီး ဆေးရုံမရောက်၊ ဆေးမကုသဘဲ အသက်ရှင်သည်ဟုဆိုလျှင် စာရှုသူများ အံ့ဩမည်ထင်ပါသည်။ စာရေးသူလည်း အံ့ဩမရပါသည်။

ရန်လုံသည် မြွေပွေးကိုက်ခံရသော်လည်း အသက်မသေဘဲ မြွေပွေးကိုက်သည်လည်း

မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ပါ။ မြွေပွေးက ရန်လုံကို ကိုက်လိုက်၊ ရန်လုံက မြွေပွေးကို ကိုက်လိုက်နှင့်ပါ။

ရန်လုံသည် အဖွဲ့လိုက် လိုက်သတ်သည်ကို ရှောင်တိမ်းနိုင်ခြင်း၊ အဆိပ်ခတ်သည်ကို သိရှိခြင်း၊ အဆိပ်မိလျှင် သော်မှ ပြန်အန်ထုတ်နိုင်ခြင်း၊ မြွေပွေးကိုက်သော်မှ မသေခြင်းတို့မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ စာရှုသူများ သိချင်လောက်မည် ထင်ပါသည်။

စာရေးသူလည်း သိပ်ကို သိချင်ခဲ့ပါသည်။ သိရှိခွင့်ရရှိခဲ့ပါသည်။ လျှာတွင် **အမည်းစက်(၉)စက်** ပါရှိသည်ဟု သိရသည်။ အစက်(၉)စက် ပါရှိသည်ကတော့ အမှန်ပင်။ ဤ **အစက်(၉)စက်ကြောင့်** စွမ်းသည်ဟု ပြောကြသည်ကတော့ ဟုတ်မဟုတ် မသိပါ။ ဖြစ်နိုင်သည်လို့ပဲ ပြောပါရစေ။

ဤမျှ အကိုက်ကြမ်းသော ခွေးကို တစ်ရွာလုံးက သတ်ချင်နေကြသည်ကတော့ အမှန်ပင်။ ခွေးပိုင်ရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ရလျှင်ဖြင့် ဤခွေးကို သေအောင် သတ်နိုင်သူတစ်ဦး ရှိသည်။ ခွေးပိုင်ရှင်သည် ဤခွေးကြောင့် တောင်းပန်ရပေါင်း၊ လျော်ရပေါင်း များလာသောအခါ စိတ်ပျက်ပြီး သတ်ရန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ဤခွေးကို သတ်မည့်သူမှာ ကိုပြားဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ဤခွေးကို တုတ်နှင့် ရိုက်ခြင်း၊ ဓားနှင့် ခုတ်ခြင်း၊ လှံနှင့် ထိုးခြင်း၊ အဆိပ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့် သတ်မည် မဟုတ်ပါ။ ခွေးကိုပင် မကြည့်ဘဲ သူ၏နေအိမ်မှပင် ဂါထာတစ်ပုဒ်ဖြင့် သတ်မည် ဖြစ်သည်။

ဤမျှဆိုလျှင် စာရှုသူများ လွန်စွာမှ စိတ်ဝင်စားကြပါလိမ့်မည်။ ကိုပြားသည် ဤခွေးကို ချက်ချင်း သတ်၍

မရသေးပါ။ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ကို စောင့်နေရသေးသည်။

ထိုအခွင့်အရေးကား ရန်လုံမှာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ကိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤခွေး အကိုက်ခံရ၍ ထွက်သည့် သွေးကို ယူ၍ သတ်ရမည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကိုပြား၏ ပြောပြချက်အရ ဤသို့ သတ်ခြင်းမှာ ဒေါသကြောင့် မဟုတ်။ အများသူငါ၏အကျိုးကို လိုလား၍သာ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ ရန်လုံသည် သန်းဇော်ဆိုသည့်ကလေးကို ကိုက်လိုက်သည်။ ကိုက်ပြီးသည်နှင့် ရန်လုံသည် အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းရန် အိမ်အတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

သန်းဇော်၏ အမျိုးအဆွေများက ဤခွေးကို လိုက်သတ်မည် တကဲက ဖြစ်နေသည်။ ကိုတင်ရွှေကိုယ်တိုင် အကိုက်ခံရသည့် သန်းဇော်ကို ကိုပြားထံ ခေါ်သွားသည်။

စာရေးသူတို့ ကလေးတစ်သိုက် ဝိုင်းအုံကြည့်ရင်း ပါသွားကြသည်။ ကိုပြားသည် အိမ်ရှေ့တလင်းတွင် ဓားပွင့်(ဓားမြှောင်)ဖြင့် အကွက်(၉)ကွက် ခြစ်လိုက်သည်။ ဂါထာတစ်ပုဒ် ရွတ်

လိုက်သည်။ အသံထွက်၍ ဆိုခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် မည်သည့်ဂါထာရွတ်သည်ဆိုသည်ကိုတော့ မသိရပါ။

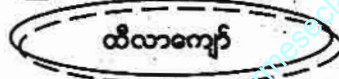
ပြီးသည့်အခါမှာတော့ ခွေးကိုက်ခံရ၍ ထွက်နေသော သွေးကို လက်ပြန် (လက်ဖမိုးဖြင့်)ယူလိုက်သည်။ အဆိုပါ လက်ကို ဂါထာရွတ်ထားသည့် အကွက်(၉)ကွက်အနက် အလယ်အကွက်ပေါ်သို့ သုတ်လိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် ခွေးသေပြီ သွားကြည့်ပါဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူတို့ ကလေးအချို့ မဝံ့မရဲနှင့် ကိုတင်ရွှေနှင့်အတူ လိုက်ကြည့်ပါသည်။ အမှန်တကယ်ပင် ရန်လုံမှာ အသက်ပိညာဉ် မရှိတော့ပါ။ ဤသို့ မပြုမီ ခွေးကိုက်ဒဏ်ရာမှ သွေးကို မည်သူမျှ မထိရပါ။ ထိခဲ့လျှင် ဤသို့ လုပ်၍ မရကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

သူ၏ဆရာထံမှ ဤပညာရပ်သင်ယူစဉ်က ခွေး(၃)ကောင်ထက် ပိုမသတ်ရ။ နောက်ထပ် ဆင့်ပွားမည်သူ့ကိုမှ ပညာသင်မပေးပါဟု သစ္စာဆိုကာ သစ္စာရေ သောက်ထားသည်ဟုလည်း သိရပါသည်။ ဤရန်လုံကို သတ်ခြင်းမှာ တတိယမြောက်ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးအကြိမ်ဟုလည်း ပြောပြပါသည်။

နောက် (၃)နှစ်လောက်အကြာမှာတော့ ကိုပြား၏ဇနီး မအေးစိန်သည် (၉၆)ပါးသော ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကိုပြားလည်း ဤရွာလေးမှ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်မှာ ယနေ့တိုင်ပါပဲ။

(အမည်များ လွှဲပြောင်းထားပါသည်။)

မော့နွဲ့မြတ်
(မန္တလေး)

အစ်ကိုတော် ဦးပဋိန်း

လူပြောကလေး

ကျွန်မတို့ကတော့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အားကိုးပြု အကူအညီလိုရင် ထောင်ပြု။

ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်တုန်းက ကျွန်ဘေးမှာ မေးတင်ထားတဲ့ အပိုင်ဆိုင်တဲ့ နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးမှာ ကြပါတယ်။ အဖေဖွင့်တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံလုံးကို ဖြန့်တဲ့ ကားပစ္စည်းကလဲ နာရီစင်အနီးက (၈၃)လမ်းမှာပေါ့။

မနက်ဆိုရင် အဖေခွဲအဖေက လေးတွေကိုပါခေါ်ပြီး (၈၃)လမ်းဘက်ကို သွားကြတယ်။ စတနာနဲ့ဆိုရင် ဆိုင်ပိတ်ပြီး အဖေက မန္တလေးတောင်ဂေါက်ကလပ်မှာ ဂေါက်ဆွဲရိုက်လေ့ ရှိပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ဆိုင်ပိတ်ထားပေမယ့် ဂေါက်ရိုက်မသွားဘဲ ကျွန်မတို့အစ်ကို အစ်ကိုကြီးကို ကျော်ကျော်ကို အိမ်နားသက်န်းဆီးပေးကြတယ်။ ကျွန်မတို့ မောင်နှမတစ်ယောက် ခန်းဆီးကာရံထားတဲ့ အထဲကို ချောင်းကြည့်နေကြတယ်။ အဖေက ထွက်လာပြီး ကျွန်မတို့ မောင်နှမအားလုံးကို ကျန်းမာသွားဆော့ဖို့ မောင်းထုတ်တယ်။ ဤအဖေပြောတာကတော့...

အမေကတော့ သူ့မွေးတာမဟုတ်ဘူး။ ဂျစ်ကားတစ်စီး (၁၀၀၀)ကျပ် ခေတ်တုန်းက ငွေကျပ်တစ်သောင်း ဂျစ်ကား(၁၀)စီးဖိုးတိတိ ပေးဝယ်ပြီး မွေးစားလိုက်တာလို့ ပြောပါတယ်။ အဖေကတော့...

‘နင်တို့အမေက ညာတာ၊ သူ့မွေးတယ်ပြောရမှာ ရှက်လို့ မောင်နှမထံမှာ အကြီးဆုံး’
အဖေပြောတာပဲ ဟုတ်နိုးနိုး။ အဖေပြောတာပဲ ဟုတ်နိုးနိုး။ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်မတို့ရဲ့ အစ်ကိုအကြီးဆုံးအဖြစ်

အထဲကို ချောင်းကြည့်နေကြတယ်။ အဖေက ထွက်လာပြီး ကျွန်မတို့ မောင်နှမအားလုံးကို ကျန်းမာသွားဆော့ဖို့ မောင်းထုတ်တယ်။ ဤအဖေပြောတာကတော့...
‘ညီတွေ၊ ညီမတွေ ကြည့်တာ ရှက်လို့တဲ့။ သွားကစားခိုင်းပါ’

လို့ အဖေတစ်ယောက်တည်းကြား
အောင် ပြောတယ်တဲ့။ ပြောပြီးတာနဲ့
သူ့လက်နှစ်ဖက်က ဘေးမှာချထားရာ
ကနေ သူ့ရဲ့ပေါင်နှစ်ခုပေါ်မှာ လက်ဝါး
နှစ်ခုထပ်ပြီး အလယ်နေရာကို ဖုံးလွှက်
သား အနေအထားကို သူ့ဟာသူ
ပြောင်းသွားပါလေရော။

ကျွန်မတို့ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်လာ
တော့ ဘုန်းကြီးတွေနဲ့အတူ ကျွန်မတို့
အစ်ကိုတော်က သူ့ရဲ့ မှန်စီရွှေချ
ခုတင်လေးပေါ်မှာ သက်နှင်းဝတ်နဲ့
ဘုန်းကြီးတွေနဲ့အတူ တစ်စားပွဲတည်း
ဘုဦးပေးနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။
ဘုန်းတော်ကြီးတွေ ပြန်ကြွသွားတော့
ဦးပွင်း လူခြောက်လေးလဲ တစ်ပါ
တည်း လိုက်ကြွသွားပါတယ်။

အခုဆိုရင် ကျွန်မအသက် (၄၀)
ကျော်ရှိပြီ။ အစ်ကိုအကြီးဆုံး ဦးပွင်း
က အဖေရော၊ အမေရောက် စီးပွား
ပေးသလားတော့ မမေးနဲ့။ ကျွန်မတို့
ဟာ ကျိုကျိုတက်ချမ်းသာတဲ့ မိသားစု
ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

အဖေနဲ့အမေဆုံးသွားပြီး နောက်
ပိုင်း ကျန်တဲ့ မောင်နှမတွေကတော့
သူ့ကို သိပ် ဂရုတစိုက် မရှိကြလှပါဘူး။
ကျွန်မရဲ့အစ်ကို (၃)ယောက်ထဲက
အငယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ အစ်ကိုငယ်ကတော့
ရန်ကုန်မှာ နေထိုင်သူဖြစ်ပြီး အစ်ကို
ကြီးကို သူ့နဲ့ခေါ်ထားချင်ကြောင်း၊ သူ
လူလိမ့်ခံရလို့ စီးပွားရေးပျက်၊ ကား
တွေဘာတွေ ရောင်းလိုက်ရကြောင်း။

ဒါကြောင့် အစ်ကိုကြီးကို ခေါ်ထား
လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သူ့စီးပွားရေးများ
ပြန်တက်လာမလားဆိုပြီး ဖုန်းဆက်
ပြောလာလို့ ကျွန်မကပဲ အစ်ကိုအကြီး
ဆုံး ဦးပွင်း လူခြောက်လေးကို
ရန်ကုန်ပင့်လာပြီး အစ်ကိုငယ်ရဲ့အိမ်ကို

ပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။
ဒီလိုနဲ့ နေလာကြရင်း တစ်နေ့တော့
ကျွန်မရဲ့သမီး အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်
ပါတယ်။ အစ်ကိုတော် ဦးပွင်းလေးက
အိပ်မက်ထဲမှာ...

'ငါ့ကို လာခေါ်ကြတော့ ဒီကောင်က
အရှက်ယဿာ ငါ သူနဲ့ မနေနိုင်ဘူး။ ငါ
အသက်ကြီးမှ အေးအေးမနေရဘူး သက်နှင်း
ဝတ်ကြီးနဲ့ ဘုန်းကြီးကို အရှက်ယဿာ
အိပ် ဘာလို့ပို့ရတာလဲ ငါ့ကို ပြန်ပြန်လာ
ခေါ်ကြ'
လို့ အိပ်မက်တယ်တဲ့။

ကျွန်မတို့လဲ ခေါ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိ
ပေမယ့် ရန်ကုန်-မန္တလေး နီးတဲ့ခရီး
မဟုတ်တော့ ချက်ချင်း သွားမခေါ်ဖြစ်
ခဲ့ကြဘူးပေါ့။ နောက်ပြီး သူက ပြော
စရာရှိရင်သာ ကျွန်မတို့ကို အိပ်မက်
ထဲမှာပဲ ပြောတာ၊ ကျွန်မတို့က
ပြောချင်ရင် စိတ်ထဲကတို့၊ ပါးစပ်က
တို့ ပြောလိုက်ပေမယ့် သူ့သိလား၊
မသိလား၊ ကြားလား၊ မကြားလား
မသိရတော့ သိပ် ရေကြီးခွင်ကျယ်
ကိစ္စရယ်လို့ ဂရုမစိုက်မိဘူးပေါ့ရှင်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်လလောက် ထပ်ကြာ
တော့ ကျွန်မကို အိပ်မက်ပေးပြန်ပါ
လေရော။

'ငါ့ကို ချက်ချင်းလာခေါ်ကြတော့ဟေ့ ငါ့ကို

ဆွမ်းလဲ မကပ်ဘူး ဂရုမစိုက်ဘဲ ဖစ်ထားလို့
ငါ ဘယ်ဘက်မျက်လုံး ကြွက်ကိုက်လို့
အပေါက်ကြီးဖြစ်သွားပြီ မျက်လုံးတစ်ဖက်
လဲ ဖျိတော့ဘူး။ ဘယ်ဘက်ခြေထောက်
လဲ ကြွက်ကိုက်လို့ ဒုကစပြီး ကျွန်းသွားပြီ'
လို့ အိပ်မက်ပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ ကမန်းကတန်း
ကျွန်မအစ်ကိုငယ်ရှိတဲ့ ရန်ကုန်ကို
ဖုန်းလှမ်းဆက်မေးတော့ သူက ပျာယိုး
ပျာယာနဲ့ အစ်ကိုကြီးကို ထားတဲ့နေရာ
ကို သွားကြည့်ပြီးမှ ကျွန်မမေးတဲ့
အတိုင်း ဟုတ်တယ်လို့ ဖုန်းပြန်ဆက်
လာပါတယ်။

ကျွန်မလဲ လုပ်ငန်းကိစ္စတွေ ပြတ်
အောင် ဖြတ်ရပြီး ရန်ကုန်ကို ဆင်း
လာခဲ့ပါတယ်။ ဦးပွင်း လူခြောက်
လေးကို မန္တလေးကို ပြန်ပင့်ဖို့ကိစ္စ
လုပ်ရပါတော့တယ်။ ကျွန်မရောက်
သွားတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မအစ်ကိုငယ်
က အရက်တွေ အရမ်းသောက်ပြီး
ကျန်းမာရေးအခြေအနေ တော်တော်
ဆိုးရွားနေပါပြီ။

သူ့ခြေထောက်က သွေးကို ဖောက်
ကြည့်တော့ ချောကလက်လို ညိုညို
ပျစ်ပျစ် သွေးတွေသာ တွေ့နေရပြီး
ဆရာဝန်က အသည်းခြောက်နေလို့
အရက်ဖြတ်ခိုင်းထားကြောင်း သိရပါ
တယ်။ ဆရာဝန်စကားကို နားထောင်ပုံ
ရပါရဲ့။ ကျွန်မအစ်ကိုငယ်က မနက်
စောစော (၆:၀၀)နာရီလောက် နိုး
ကတည်းက သောက်လိုက်ရတဲ့အရက်
ည(၁:၀၀)နာရီ၊ (၂:၀၀)နာရီထိလဲ
မရပ်ဘူး။ မူးတယ်ဆိုပြီး မူးတဲ့အရှိန်နဲ့
တွေ့သမျှလူတွေကို လိုက်ရမ်း ဗိုလ်ကူ
ဆိုးနေပါလေရော။

သူ့ရဲ့ ဖိနပ်လုပ်ငန်းမှာ နေ့စား
လာလုပ်ကြတဲ့ ကောင်လေးတွေက

ပရလောက အိမ်လောကမှာ

တစ်ခဏတာ

ဘွဲ့က (ကဏန်းခြေ)

အချိန်ကာလအားဖြင့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်ကာလက ဖြစ်ပါသည်။ ပရလောကသားနှစ်ဦး၏ စိတ်ညှိခံလိုက်ရသည်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ပရလောကသားတွေ နေထိုင်ရာ အိမ်အိုအိမ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံးပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရသည့် ဒီမော့ဆိုမြို့နယ်၊ နန်းမယ်ခုံကျေးရွာမှ ကျောင်းဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးမားရီယို၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

၂၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိုးရာသီကာလ၏ နေ့တစ်နေ့တွင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့က ဆရာဦးမားရီယိုသည် ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် လယ်ထဲသို့ ပျိုးကြဲရန်အတွက် မိမိနေအိမ်မှ နံနက် (၆)နာရီလောက်တွင် အိမ်မှာရှိသော ကလေးငယ်များကို နွားလှည်းပေါ်တင်၍ မောင်းထွက်လာခဲ့ရာ နန်းမယ်ခုံကျေးရွာ၏ မြောက်ဘက် (၂)မိုင်ခန့်ဝေးသော ဝိသဲကျေးရွာသို့ နံနက်(၇)နာရီလောက်တွင် ရောက်လေ၏။ သူ၏လယ်တောမှာ ဝိသဲကျေးရွာမှတစ်ဆင့် ဆက်လက်၍ သွားရပါမည်။ လယ်တောမှာ ဝိသဲကျေးရွာ၏ အရှေ့တောင်ဘက် (၁)ဖာလုံခွဲလောက်တွင် ရှိသည်။

ဆရာဦးမားရီယိုသည် ဝိသဲကျေးရွာရောက်သည်နှင့် နွားလှည်းနှင့် ကလေးငယ်များကို ဆွေမျိုးအိမ်တစ်အိမ်မှာ ထားခဲ့ပြီး ပေါက်ပြားထမ်း၍ လယ်တောသို့ ဆက်လက် ထွက်ခွာလာလေသည်။ ဆရာဦးမားရီယိုသည် ဝိသဲကျေးရွာမှအထွက် ရွာ၏ တောင်ဘက်တွင် အသားမည်းမည်း ထွားထွား ကျိုင်းကျိုင်းနှင့် လူနှစ်ဦးကို တွေ့လေသည်။ ထိုလူနှစ်ဦးမှ ဆရာဦးမားရီယိုကို ခေါ်သည်။ 'ဆရာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ' ဆရာဦးမားရီယိုမှာ ဘာမျှပြန်ပြော၍ မရဘဲနှင့် ထိုသူနှစ်ဦးခေါ်ရာ နောက်သို့ တကောက်ကောက်နှင့် လိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။

* * *

ယခု ဆရာဦးမားရီယိုသည် တစ်ခါ မျှ မရောက်ဖူးသေးသည့် ပျဉ်ထောင် အိမ်အိုအိုကြီးတစ်လုံးဆီသို့ ရောက်ရှိ သွားပါတော့သည်။

အိမ်ကြီး၏ပုံစံမှာ နှစ်ပေါင်း တော်တော်ကြာလောက်က ဆောက်လုပ်ခဲ့သည့် အိမ်ကြီးတစ်လုံး နှင့် တူပေသည်။

ဆရာဦးမားရီယိုမှာ ထိုအိမ်ကြီးထဲ သို့ ရောက်သည်နှင့် ခုနက သူ့ကို ခေါ်လာကြသည့် သူနှစ်ဦး၏ မိသားစု ဟု ထင်ရသော သူများကို တွေ့ရလေ သည်။

အိမ်ထဲကို ရောက်သည်နှင့် အသား ဖြူဖြူ ချောချောလှလှနှင့် မိန်းမပျိုလေး နှစ်ဦးက ရေခွေးပွဲလေး လာချပေး၏။

'ဆရာ ရေခွေးကြမ်းလေး သောက် ပါဦး'

ဟု ဆို၍ မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးက ရေခွေးတစ်ခွက် ငွဲ့ပေး၏။

ဆရာဦးမားရီယိုသည် မိန်းမပျိုလေး တစ်ဦးက ငွဲ့ထားပေးသော ရေခွေး ကြမ်းကို မသောက်သေးဘဲ အိမ်ထဲမှာ တခမ်းတနားနှင့် ပြင်ဆင်ထားသော အလှအပများကို ဟိုကြည့်ဒီကြည့် လုပ်နေမိ၏။

အိမ်တစ်အိမ်လုံးမှာ တစ်ထွာခန့် လောက်ထူသည့် ဝှမ်းဖုံများဖြင့် ခင်း ကျင်းထားသည်။ ခုံတင်ခြေထောက် များနှင့် စားပွဲခုံ ခြေထောက်များမှာ လည်း ခွေများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

အိမ်ကြီး၏ အပြင်ပိုင်းမှာ ဟောင်း နွမ်း အိုစာသလောက် အိမ်၏ အတွင်း ပိုင်းမှာ လှလှပပ ခမ်းခမ်းနားနား ရှိ နေသည်ကို ဆရာဦးမားရီယို တအံ့ တဩ ဖြစ်နေမိ၏။

ဆရာဦးမားရီယိုမှာ အိမ်တွင်းမှာ ပြင်ဆင်ထားသည့်အရာများကို ဟို ကြည့်ဒီကြည့်နှင့် ကြည့်ပြီးမှ ယခုနက မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးက ငွဲ့ထားပေး သော ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို သောက်လိုက်သည်။

ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် သောက်ပြီး သည်နှင့် ဆရာဦးမားရီယို၏စိတ်မှာ အိမ်ကို ပြန်ချင်စိတ် ပေါက်လာတော့ ၏။ ဒီလိုနှင့် ဆရာဦးမားရီယိုသည် မိမိအား ခေါ်လာသည့် သူနှစ်ဦးကို ပြောလိုက်၏။

'ကျွန်တော် အိမ်ပြန်တော့မယ်' ဆရာဦးမားရီယိုကို ခေါ်လာသည့် သူနှစ်ဦးကလည်း ပြန်၍ လိုက်ပို့ပေးပါ မည်ဟု ပြောကာ ခေါ်လာရာလမ်း အတိုင်း ပြန်လည်၍ လိုက်ပို့ပေး၏။

ပြန်လိုက်ပို့ပေးတော့လည်း ဆရာ ဦးမားရီယိုကို ခေါ်သွားသည့်နေရာ ဖြစ်သော ဝိသဲကူးကျေးရွာခြေ၏ တောင်ဘက်အထိသာ လိုက်ပို့ပေးပါ သည်။

* * *

ဆရာဦးမားရီယိုမှာ လူမည်းကြီးနှစ် ယောက် လိုက်ပို့သည့်နေရာ ရောက်၍ ခြေလှမ်းအနည်းငယ်သာ လှမ်းရသေး ၏။ သူ၏နောက်မှ ရွံ့ဖွက်ထဲတွင် တခွပ်ခွပ်ဖြင့် လမ်းလျှောက်သံ ကြား၍

နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရာတွင် နန်းမယ်ခုံကျေးရွာရှိ သူ့အိမ်အနီးက အန်ထော်နီဆိုသူ ဖြစ်နေသည်။

ဆရာဦးမားရီယိုက နောက်လှည့်၍ ကြည့်လိုက် ချိန်ကျမှ သူ့အိမ်နားက အန်ထော်နီဆိုသူက...

'ဆရာ ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ' ဟု မေး၏။

ဆရာဦးမားရီယိုကလည်း သူ၏ ဖြစ်ရပ်ကို ထုတ်ဖော်၍ မပြောဘဲ စကားလွှဲလိုက်သည်။

'ငါ လယ်ထဲက ပြန်လာတာကွ' 'အခုနက ဆရာ့ကို ကျွန်တော် မတွေ့မိပါဘူး'

ဆရာဦးမားရီယိုက ပြန်ဖြေ၏။

'ငါက မင်းကို မြင်သားပဲ'

ဆရာဦးမားရီယိုက အစော ကတည်းက အန်ထော်နီကို မြင်နေရ ၏။ သို့သော်လည်း မြင်ရရုံမှ လွဲ၍ စကားပြော၍ မရပါ။

ယခု ဆရာဦးမားရီယိုအား လူမည်း ကြီးနှစ်ယောက်က စ၍ ခေါ်သွားသည့် နေရာနှင့် ပြန်၍ လိုက်ပို့သည့်နေရာ ကျော်လွန်မှသာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မြင် ခွင့်၊ စကားပြောခွင့်များ ရရှိကြလေ သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်နှစ်ခုမှာ ပရလောကသား တွေက ဆရာဦးမားရီယိုနှင့် အန်ထော်နီတို့နှစ်ဦးအကြားမှာ ဟန့် တား ပိတ်ပင်ထားခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။

* * *

ယခု ဆရာဦးမားရီယိုမှာ နွားလှည်း နှင့် ကလေးငယ်များ ထားရှိခဲ့သော ဝိသဲကူးကျေးရွာက သူ့ဆရာ့အိမ် ရောက်သည့်အချိန်မှာ မွန်းလွဲ (၂) နာရီ

ရှိနေပြီ။

ဆရာဦးမားရီယို၏ ဖြစ်ရပ်မှာ ဂမ္ဘီရ ဆန်လွန်းလှပါသည်။ သူ လယ်တော သို့ သွားချိန်မှာ နံနက် (၇)နာရီ ကျော်ကျော်အချိန် ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် သူ လယ်တောသို့ မရောက်ဘဲ လူမည်းကြီးနှစ်ယောက် ခေါ်ရာ နောက်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ရပြီး လူမည်းကြီးတို့ နေထိုင်ရာ ပျဉ်ထောင် အိမ်အိုအိုကြီးထဲ ရောက်ရှိသည့်အခါ မှာလည်း အိမ်ထဲတွင် ပြင်ဆင်ထား သော အရာများကို တစ်ခဏတာ အချိန်တိုအတွင်းမှာ မျက်စိ ဟိုကြည့် ဒီကြည့် ကြည့်ရင်းနှင့် ရေနှေးကြမ်း လေးတစ်ခွက် သောက်သည့်အချိန် လေးသာ ကြာခဲ့ကြောင်း...

ထို ပရလောကသားတွေနှင့်လည်း စကားအထွေအထူး ဘာမျှမပြောခဲ့ရ ကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ယခု ဝိသဲကူး ကျေးရွာကို ပြန်လည် ရောက်ရှိသည့် အချိန်မှာ မွန်းလွဲ(၂) နာရီ ထိုးနေပြီဖြစ် သောကြောင့် သူ၏ စိတ်ထဲတွင် အတော် အံ့သြမိကြောင်း...

ဝိသဲကူးကျေးရွာမှ နန်းမယ်ခုံကျေး ရွာသို့ အပြန်လမ်းတွင် မိမိ၏ ထူးဆန်း သောဖြစ်ရပ်ကို တစ်စုံစီစုံ တွေး၍ အိမ်ရောက်သည့်အခါ ဇနီးဖြစ်သူအား ပြန်လည် ပြောပြပါတော့သည်။ ထို အပြင် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တချို့ ကိုလည်း မိမိ၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ပြန် လည် ပြောပြလေသည်။

❶ အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်၏ ရည်ညွှန်းချက်

အထက်ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်၏ နောက် ဆက်တွဲ သိရှိရသည်မှာ ဝိသဲကူးကျေး ရွာ၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင်လောက် တွင် (ဖောင်းတောအင်း)ဟူသော နေရာ ရှိပါသည်။

၂၈၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဒေသခံတချို့က ပြောကြသည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင် ထိုအင်းထဲတွင် တိုင် ဟောင်းတိုင်ဆွေးများ တွေ့ရှိရပါ ကြောင်း ဆိုပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို ထောက်ဆပါက ယင်း နေရာတွင် ရှေးနှစ်ပေါင်း အတော်ကြာ ကတည်းက ယခုထက်တိုင် မကျွတ် မလွတ်ကြသေးသော ပရလောက သားများ ရှိနေသေးသည်ဟု ယူဆရ ပါမည်။

❷ စာရေးသူ၏ ဝန်ခံကတိပြုချက် ဖော်ပြပါ ပရလောကသားများ နေထိုင်ရာ အိမ်ဂေဟာသို့ ရောက်ရှိ ခဲ့သူ ကယန်း၊ ပဒေါင်တိုင်းရင်းသား လူမျိုး ကျောင်းဆရာ ဦးမားရီယို သည် ယခုအချိန်တွင် ကွယ်လွန် သွားခဲ့ပါပြီ။

ထို့အပြင် အန်ထော်နီဆိုသည့် လူ အမည်မှာ အမည်မှန် မသိရှိရသဖြင့် အစားထိုး၍ ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဤဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာ ဦးမားရီယို ရှိစဉ်အခါက သူ၏ မိတ်ဆွေ မနန်းကြည်ကြည်သိန်းအား ပြောပြခဲ့ သော ဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

မနန်းကြည်ကြည်သိန်းမှ တစ်ဆင့် စာရေးသူအား ပြန်လည်ပြောပြသည် ကို စာရေးသူမှ တစ်ဆင့် ပြန်လည်၍ ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

[ဒီမော့ဆိုမြို့နယ်၊ နန်းမယ်ခုံ ကျေးရွာ (အ.ထ.က)မှ ကျောင်း စာရေးမ ဒေါ်နန်းကြည်ကြည်သိန်း အား ဤစာမှဖြင့် မှတ်တမ်းတင် အပ်ပါသည်။]

စာမျက်နှာ (၂၇၇)မှ အဆက်

အသက်ကြီးတာရော၊ အလုပ်ရှင်ဆို တဲ့ အရိန်နဲ့ရော သူ့အနိုင်ကျင့်သမျှ ခံနေရပြီး သူ့ကို သည်းခံကြပေမယ့် အရက်မမှားဘဲ လူ့ကောင်းဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်မအဖို့ကတော့ အဲဒီအလုပ်သမား လေးတွေကို အားနာမိတာပေါ့။

ရန်ကုန် ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် နေနေတုန်းမှာ တစ်နေ့တော့ အရက် မူးပြီး လာရစ်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ အစ်ကိုငယ် နဲ့ သူ့အလုပ်သမားတွေ ရန်ဖြစ်ကြပါ လေရော။ သူကအကြီး ကျွန်မက အငယ် ဖြစ်နေတော့ ခင်ပွန်းကြီး (၁၀)ပါး ဝဋ်ကြွေးဒဏ်ခံရမှာစိုးလို့ ကျွန်မ အတန်တန် ရှောင်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ဘယ်လိုမှ မခံရနိုင်တဲ့ အလုပ်သမားတွေနဲ့ သူတစ်ယောက် တည်းက တစ်ဖက် ရိုက်ကြနက်ကြ ဖြစ်ကုန်ကြပါလေရော။

နောက်ဆုံးရလဒ်က ကျွန်မအစ်ကို ငယ် ဘယ်ဘက်မျက်လုံး သူငယ်အိမ် ကဲ့သွားတယ်။ ဘယ်ဘက်ခူးခေါင်း ခုံညင်းရိုး ထွက်သွားတယ်။ ရန်ဖြစ် နေစဉ်အတွင်းမှာ ကျွန်မကို ထိခိုက် ဒဏ်ရာရခြင်း လုံးဝမရှိပါ။ ကျွန်မလဲ တော်တော် အံ့သြမိတယ်။ ဝိုင်းဆွဲကြ ဖျန်ဖြေကြတဲ့ အလုပ်သမားတွေ ဝိုင်းရိုက်တာ ဖြစ်မှာပေါ့။

နောက်ဆုံး သွေးအေးသွားတဲ့အချိန် မှာ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကို ကြီး ဦးပွင့် လူ့ခြောက်လေးရဲ့ ဘယ် ဘက်မျက်လုံးတစ်လုံး ပေါက်ခဲ့သလို အစ်ကိုငယ်လဲ ဘယ်ဘက်မျက်လုံး ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ အစ်ကိုကြီး ဦးပွင့် လူ့ခြောက်လေးရဲ့ ဘယ်ဘက်ခူးဆစ် ကြွက်ကိုက်ခံရလို့ ပြတ်သွားသလို အစ်ကိုငယ်ရဲ့ ဘယ်ဘက်ခူး ခုံညင်း ရိုးလဲ ကွဲခဲ့ရတယ်။

သူ့အကြောင်းပြောတာ မကြိုက်တဲ့ အစ်ကိုတော် ဦးပွင့်လူ့ခြောက်လေးနဲ့ ရိုသေစွာ ရှိခဲ့ပြီးချိန် တောင်ပန်ရင်

ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

စောမွန်မြတ် (မယ့်လေး)

www.burmeseclassic.com

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ခန့်
က ဖြစ်ပါသည်။ နေပြည်တော် လယ်
ဝေးမြို့အနီးတွင် စီမံကိန်း
အသစ် စ, လုပ်၍ ရုံးချုပ်မှ
ဝန်ထမ်းကိုးဦးကို ရွေးချယ်
စေလွှတ်လိုက်ပါသည်။
ဝန်ထမ်းအိမ်ရာအဖြစ်
အိမ်ခန်းသုံးခန်းပါ
သစ်သားအိမ်အကြီးကြီး
တစ်လုံးစီကို လေးလုံး
တန်း တန်းစီ
ဆောက်ထားကာ
ခြံစည်းရိုးကို
သံဆူးကြိုး ကာပေးထားပြီး
တစ်ဖက်ခြံသို့ ကူးနိုင်ရန်
မလွယ်ပေါက်လည်း
ဖောက်ပေးထားသည်။
ခြံများကို နောက်ကျော
ချင်းကပ် ဆောက်ထားသည်။
နိုင်ငံခြားသားများက
တိုက်အိမ်တန်းတွင် နေထိုင်ကြ
သည်။ စကားပြောစက်များ ပိုင်ယာ
လက်စက်များထားရာ အိမ်တွင်
အော်ပရေတာနှင့်အတူ စစ်တပ်မှ
လည်း တပ်ကြပ်တစ်ဦး ရဲဘော်တစ်ဦး
သစ်သားအိမ်ကြီးတစ်လုံးတွင် အတူ
နေကြသည်။
စီမံကိန်းအစဖြစ်၍ ဝန်ထမ်းဦးရေ
နည်း၍ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ်လည်း
ခပ်ကြသည်။ ညဆယ်နာရီ မီးမရတော့
၍ မီးမပိတ်မီ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ်
အလည်ထွက်ကြ စကားလုံးဆက်တန်း
ကစားကြသည်။ ညနေဘက်တွင်
တစ်ဖက်အိမ်သို့ နိုင်ငံခြားသားများ
လာလည်တတ်သည်။

ဧည့်သည်လာသည့်အခါ လက်ဖက်
ရည်တို့ မုန့်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံတတ်သည်။
နိုင်ငံခြားသားများကလည်း သဘော
F.36A. May, 2014.

စောမိသွင် (ရန်ကုန်)

အောက်ပမ်းပညာဖြင့်

လုပ်ကြံမှု ခံရသည့်အခါ

ကောင်းသလို ခေါင်းကိုက်သည် နေ သည်။ တစ်ခါသောက်ရုံနှင့် သိသိ
မကောင်းဘူးဆိုလျှင် သူတို့ဆေးကို သာသာ သက်သာသွားသည်။
လာပေးတတ်ပြီး ဆေးကလည်း စွမ်း တစ်ဖက်အိမ်သို့ နိုင်ငံခြားသားများ

နက္ခတ္တဇာတ်မြစ်မူရင်း ၂၀၁

လာလည်သည့်အချိန်တွင် မမြစမ်း၏ (၂)နှစ်အရွယ် သမီးငယ်သည် ထိုအိမ်သို့ မလွယ်ပေါက်မှနေ၍ ကူးသွားခဲ့သည်။ ထမင်းခွံလျက် တန်းလန်းဖြစ်၍ မမြစမ်းက လိုက်ခေါ်ရာ ကလေးက ခေါ်မရပါပေ။

အိပ်ခါနီးမှ ထိုအိမ်မှ ပြန်လာတတ်သည့် ကလေးဖြစ်၍ အဖေရော၊ အမေပါ ရုံးသွားနေသည့်အခါ ကလေးထိန်းနှင့်အတူ တစ်ဖက်အိမ်တွင် အနေများ၍ ခင်မင်ရင်းနှီးနေသလို ၀၀ တုတ်တုတ် ဖြူဖြူဖွေးဖွေး သမီးလေးကို အန်တီကြီး တို့ကလည်း ချစ်ကြသည်။

အမေကခေါ် သူက မလိုက်ဘဲ ပက်လက်လှဲကျကာ ဂျစ်တိုက်နေသည်။ ခေါ်မရသည့် ကလေးကို အိမ်ရှင်တွေက အိမ်ခန်းထဲ ထည့်ပိတ်ထားလေသည်။

ကလေးကို ခေါ်မရ၍ စိတ်တိုသည်က တစ်မျိုး ကိုယ့်သားသမီးကို ဒီလိုပိတ်ထား၍ အတင်းတံခါးဖွင့်ပြီး ဆွဲခေါ်ကာ တစ်ချက်လောက်တော့ ရိုက်လိုက်မိသည်ကို အန်တီကြီးက စိတ်ဆိုးသည်။ ကိုယ့်သားသမီးကို ဘယ်သူက နှာအောင်ရိုက်ပါမည်နည်း။

'တစ်အိမ်လုံးက ချစ်ပြီး ခေါ်ခေါ်ထိန်းနေတာကို ဒီလိုရိုက်ပြီးခေါ်သွားရသလား။ ဧည့်သည်တွေ ပြန်မှ လာခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး'

အန်တီကြီးက ထိုသို့ ပြောပြီး ကိုယ့်အိမ်ဘက်ကို လှမ်းမြင်ရသည့် သူတို့အိမ်ဘေး ပြတင်းပေါက် တံခါးများကိုလည်းမဖွင့်။ အိမ်သို့လည်း လာမလည်တော့ဘဲ စကားအပြောအဆို မလုပ်ဘဲနေသည်။

မမြစမ်းကလည်း ကလေးသာ နှစ်ယောက်ရနေသည် ကျောင်းပြီးပြီးချင်း

အသက်ငယ်ငယ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျတော့ ဘာမှ မစဉ်းစားတတ်သေးပါ။ သူမခေါ် ကိုယ်မခေါ်ဘဲ နေခဲ့ကြသည်။ အန်တီကြီးတို့အိမ်လည်း အိမ်လည်မသွားဖြစ်တော့သလို သူတို့ကလည်း အလည်မလာတော့ပါ။

မမြစမ်းလည်း ကလေးငယ်တစ်ဖက် အလုပ်တစ်ဖက်နှင့်ဖြစ်၍ ပင်ပန်းပြီး ကျန်းမာရေး မကောင်းပါ။ မကြာခဏ ဝိုက်အောင့်တတ်ပါသည်။ ဆေးသောက်လိုက်၊ သက်သာသလို ဖြစ်လိုက်နှင့် တစ်ချိန်လုံး အောင့်နေ၍ ဆေးခန်းနှင့် မပြတ်ခဲ့ပါ။

သားငယ်လေးက ငါးလသားခန့်သာ ရှိသေး၍ မမြစမ်းက မိခင်နို့သာ တိုက်ပါသည်။ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာနှင့်ရုံးနီး၍ နေလယ် ထမင်းပြန်စားသည့်အခါ သားငယ်ကို နို့တိုက်ရသည်။

ဇာတ်လမ်းက စ,ပါပြီ။ သားငယ်လေးက မမြစမ်း ချီလိုက်သည့်အခါ တိုင်း ကော့ကော့ထိုးကာ ငိုသည်။

ခြေထောက်လေးနှင့်လည်း ကျောက်တတ်သည်။ သူ့အဖေ ယူလိုက်လျှင် ချက်ချင်းအငိုတတ်သည် မအေနိုင်တိုက် မရ၍ နို့ဘူးဖျော်တိုက်သည်။

'စမ်းရာ ကလေးကို ဆွဲများဆိတ်သလား။ စမ်းချီတာနဲ့ ကလေးသဲသဲ မဲမဲငိုလို့ ကိုယ် စိတ်ညှစ်လိုက်တာ၊ အမေနို့ မစို့ရဘဲ ကလေး ဒုက္ခဖြစ်နေဦးမယ် ကလေး နှစ်ပတ်လောက် နို့မရှိဘဲ မိဘများ စိတ်ဆင်းရဲကြသည် ညနေပိုင်း ထမင်းစားနေကြမည် ထမင်းပန်းကန် လက်နှိုက်လျက်နှင့် မမြစမ်းအား ကိုသက်ဆွေက ပြောသည်။ ပြောသည့်စကားသံက ခင်မာမာ မျက်လုံးက ဝင်းဝင်းတောက်လျက် ဝိုင်းပြီးလည်နေသည်။

'ကလေးနဲ့အမေကို ပဟဠိအောင် ထားကြတယ်။ ဖင်းတို့ အဖေကြီးဆီ ပြန်ဆွဲကျကြဦး ဘုရား၊ တရားလဲ နေတိုင်းလဲ ဘုရားဖျိုရုံနဲ့ ဒုက္ခရောက်ကြလိမ့်မယ်'

ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ မေးတော့ သူ့ဘာသာမသိ။ ပြန်ပြောပြတော့ ကိုသက်ဆွေက ပြောသည်။

'ကို ဘာမှ မသိဘူး။ ကိုယ်တို့နယ် ပြောင်းရတော့ ဖေဖေကြီးက ဂိုဏ်းတော်က ဝိဇ္ဇာတွေကို စောင့်ရှောက်နဲ့ အပ်ပေးလိုက်တယ်။ စမ်း သားလေးနဲ့ ချီလို့မရတာ တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်မယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ပြီး ဖေဖေကြီးကို ပြကြည့်ကြရအောင်'

ဒီလိုနှင့် ရန်ကုန်ပြန်ခဲ့ကြပြီး ဖေဖေကြီးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြကြသည်။

ဖေဖေကြီး(အဘိုး) ဖြစ်သူသည် အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်ပြီး နေလခဏ

ကျော်(သို့မဟုတ်) ပြည်လုံးချမ်းသာ ဆရာကျော်၏ မနောမယိဒ္ဓိဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်ပြီး - ဂိုဏ်းထောက်ဆရာတစ်ဦး လည်းဖြစ်သည်။ ငါးပါးသီလကို လုံခြုံ အောင် ထိန်းသိမ်းသော ငါးကံထိန်း သောသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖေဖေကြီးမှ သူများ ပြုလုပ်ထား ခြင်း ရှိ မရှိ ဓာတ်စစ်ကြည့်မည်ဆိုကာ ဘုရားကို ရေတော်ကမ်း၊ အလင်းတိုင်း၊ အမွှေးတိုင်ထွန်းပြီး ဘုရားကန်တော့ စေပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့သို့ ထုတ်စေပြီး လက်ဝါးကို ဖြန့်စေပါ သည်။

ကြာသပတေးသားသီး ပြုစုပေးကို သူတစ်ပါး မကောင်းသည့် အောက်မာတ်များ ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည် ရှိပါက လက်ချောင်း တွေ ကွဲထွက်ပါစေ၊ ငါဆရာအိမ်နဲ့ အောက် မာတ်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်များ ရှိပါက လက်တွေ ကွဲထွက်စေ'

ဖေဖေကြီးမှ အမိန့်ပေးလိုက်သည် နှင့် လက်ချောင်းများ စေ့ထား၍ မရ အောင် ကွဲထွက်ကုန်သည်။ ပြန်စေ့၍ လည်း မရပါပေ။

နဂါးအတိုင်း ပြန်ဖြစ်စေဟု အမိန့်ပေး ကာ ပြုလုပ်ထားသူကို အရောက်လာ ရန် ခေါ်ပါတော့သည်။ မကြာမီ မမြစမ်း ကို ဝင်ပူးကာ ရောက်လာသည်။

'ကလေးနဲ့အမေကို တာလို့မဟည့်အောင် လုပ်ထားနာတာလဲ၊ ကလေးမှာ တာအပြစ်ရှိ လို့လဲ လုပ်ထားတဲ့ မကောင်းတဲ့ဓာတ်တွေ ကို အခု ထုတ်ပေး မကျန်စေနဲ့နော် အကုန်ထုတ်'

မမြစမ်းကို ခြေဆင်းထိုင်စေကာ ခေါင်းမှ၍ ခြေဖျားအထိ လက်ဝါးဖြင့် နှိပ်ပြီး ပြုလုပ်ထားသည့် မကောင်း သည့် အောက်ဓာတ်များကို ထုတ်စေ ပါသည်။

မမြစမ်း ခြေဖဝါးနှစ်ခုကလည်း

ခြေဆင်းထိုင်လျက်ကနေ ဘေးတိုက် လှုပ်ရှားရိုက်ခတ်နေသည်။ အတော် ကြာသည့်အခါ ခြေဖဝါး လှုပ်ရှားခြင်း ရပ်သွား၍ ထပ်မေးပါသည်။

'မင်း လုပ်ထားတာတွေ ကုန်ပြီလား၊ အကုန်ထုတ်နော်၊ မကုန်ရင် မပြန်ရဘူး ဓာတ်ပြန်စစ်ကြည့်မယ်'

ဓာတ်စစ်ကြည့်သည့်အခါ လက် ချောင်းတွေ ကွဲထွက်လာပြန်၍ ဖေဖေ ကြီးမှ လက်နောက်ပြန်ကြိုးတုပ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် ထိုသူကို လက်ဖျားနှင့် မထိဘဲ လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ကာ ကြိုးတုပ်ထားသည့်ပုံ ဖြစ်သွားသည်။

'ဆရာက မလုပ်ချင်လို့ မေတ္တာနဲ့ ပြောနေတာကို မနာခံဘူး။ ကဲ စည်း ဝိုင်း ဝိုင်းလိုက်ပြီ။ ပြန်လို့ မရတော့ဘူး။ လုပ်တဲ့လူကို မသိစေချင်လို့ အမုန်း မပွားစေချင်လို့ ပြောနေတာကို မနာခံ ဘူး။ မင်း ဘယ်သူလဲ'

'ကျွန်မ သူတို့အိမ်နားကပါ။ ကလေး နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကလေးကို အတင်းခေါ် သွားလို့ မုန်းလို့ လုပ်မိတာပါ'

'မင်းပညာတွေကို ကုန်အောင်နတ် စမ်း၊ ကလေးကို ချီလို့မရအောင် လုပ်ထားတာတွေရော ဝိုက်အောင်

အောင် လုပ်ထားတာတွေရော အကုန် ရှင်းလင်းအောင် လုပ်စမ်း ဆရာအမိန့်'

ဖေဖေကြီးက ခေါင်းမှ ခြေဖျားအထိ လက်ဖြင့်သပ်ကာ ပုတ်ထုတ်ပေးပြီး ပါးစပ်မှလည်း မကောင်းသည့် အောက် ဓာတ်တွေ ထွက်စေဟု အမိန့်ပေးနေ သည်။ ခြေဖဝါးနှစ်ခုကလည်း ယမ်းခါ ကာ လှုပ်ရှားနေသည်။ ဘုရားသောက် တော်ရေဖြင့်လည်း ခေါင်းပေါ်ကို တောက်ရာ သူ၏ နှုတ်မှ...

'ပူပါတယ် မလုပ်ပါနဲ့တော့ ပညာ တွေကို ထုတ်ပုံမယ် ချမ်းသာပေးပါ' ဟု အော်နေတော့သည်။

ခြေထောက် အလှုပ်ရပ်သွားသည် နှင့် ဓာတ်ပြန်စစ်ကာ မရှိတော့မှ ကြိုးဖြေစေဟု နှုတ်ဖြင့်သာ အမိန့်ပေး လိုက်တော့မှ လက်တွေက ရှေ့ဘက် ပြန်ရောက်လာသည်။

'ညည်း... ဒီပညာတွေနဲ့ သူတစ်ပါး ဒုက္ခ ရောက်အောင် လုပ်တာဟာ နောင်သံသရာ အတွက်လဲ မကောင်းဘူး၊ အပယ်ဝဲ ကျလိမ့်မယ်။ နောင် သူများကို ဒုက္ခပေး နိုင်အောင် ပညာတွေအားလုံးကို ဘုရားကို လှူစမ်း လက်အုပ်ချီ ဘုရားကို လှူပါတယ် ပြော'

ဖေဖေကြီးက ထိုသို့ ပြောသည်နှင့် ဝိုင်းပါတော့သည်။

'သူများတွေကို နောက် ဘယ်တော့မှ မလုပ်တော့ပါဘူး၊ ပညာတွေ မလှူပါရစေနဲ့ ပိုက်ဆံပေးပြီး သင်ထားနာတာပါ။ သူတို့ကို တောင်းပန်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ နောင် မလုပ်တော့ပါဘူး ကျွန်မ သွားပါစေတော့' 'မလှူရင် မပြန်ရဘူး။ အိမ်ရှေ့က ညောင်ပင်အောက်မှာ တစ်ညလုံး ချုပ်ထားလိုက်မယ်'

ထိုသို့ပြောတော့ အတင်းဝိုင်းပြီး မှ...

'ဘုရားကို တပည့်ငေး'မရ

မကောင်းသော အောက်ဓာတ်ဖြင့်
ပြုစားတတ်သည့် ပညာတွေကို
လျှပ်ပါသည်ဘုရား'

ဟု ပြောကာ ဘုရား
ကန်တော့ပါသည်။ သူ့ကို
သာခုခေါ်စေပြီးမှ...

'သာခု...သာခု...သာခု...က
ဒီနေ့မှစ၍ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်
နေပြီး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာနှင့်
ဘဝလမ်းကိုဆက်လျှောက်နိုင်ပါစေ။ သစ်နှစ်
နေရာသို့ ပြန်နိုင်ပြီး သင်ပုဂံကနေသူ့ကို
ဒုက္ခပေးပေးဘဲပြန်၊ အသက်နတ်တာတို့
ပဲဖြစ်စေနဲ့ ဆရာအိမ်နဲ့'

ဖေဖေကြီးမှ ထိုသို့ဆိုပြီး သောက်
တော်ရေဖြင့် တောက်ပေးနေရာ ဖူးကပ်
ခံနေရသော မမြစမ်းက နောက်ပြန်
လန်ကျလာ၍ ပွေ့ထားကြရသည်။
ပညာသည်ကတော့ ထွက်သွားပြီဖြစ်
သည်။ တစ်ခါတလေ ပညာသည်တွေ
က ထွက်ရင်းနှင့် ဝိညာဉ်ပါ နတ်သွား
တတ်၍ သတိပေးရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း
ပြောပြပါသည်။

ဒီလိုကြုံလာလျှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ

တကယ် အောက်လမ်းအတတ်ဖြင့်
လုပ်ကြံခြင်း ခံရပါက ဆရာဝန်နှင့်
ကုမရပါ။ ခေတ္တသာ သက်သာပြီး
ကိုယ်က ဗိုက်အောင့်တတ်သည့်
ရောဂါအခံ သို့မဟုတ် တခြားရောဂါ
အခံရှိပါက ထိုရောဂါကို ပိုဆိုးအောင်
ပို၍ ပြုလုပ်တတ်ပါသည်။

တတ်သိနားလည်သော ဆရာစစ်
များနှင့် ကုသဖို့ လိုပါသည်။ အထက်
လမ်းဆရာ အထက်ကိုင်းများက ဆရာ
များ သို့မဟုတ် သီလ၊ သမာဓိနှင့်
ပြည့်စုံသော ဆရာတော်တို့၏ မေတ္တာ
ရေဖြင့် ကုသလျှင်လည်း ပျောက်ကင်း
တတ်ပါသည်။

မနောမယိဒ္ဓိပညာသည် မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်၏ ဩဝါဒနှင့် ကိုက်ညီပြီး
လူပေါင်းများစွာကို အနန္တဦးပါးကို
မပြစ်မှားစေဘဲ သီလကံ(လူ့ကျင့်ဝတ်)
များ ထိန်းပေးခြင်း၊ သူတစ်ထူး လုံ့လ
ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသော
ဝေဒနာများအား ကုသပေးခြင်း စသည့်
ကုသိုလ်ကိုလည်းယူသော ဂိုဏ်းတော်
ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဂိုဏ်းတော်ကြီးမှ ဂိုဏ်းထောက်
ဆရာ အဘိုးဖြစ်သူ၏ ကုသပေးမှုတို့
ကို မြင်တွေ့ဖူးနေ၍ တကယ့်ဆရာ
အစစ်သည် ဝင်ပူးကပ်ခံရသူကို
ရိုက်နှက်မကုပါ။ တုတ်မဆောင်ပါ။

မေတ္တာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊
အမိန့်အာဏာဖြင့်ဖြစ်စေ ကုတတ်
သည်ကို လက်တွေ့ သိခဲ့ရ၍ ပညာဖြင့်
လုပ်ကြံခံရမှုကို ကြုံတွေ့လာကြသည့်
အခါ မေတ္တာဖြင့် ကုသသော ဆရာ
များဖြစ်ဖို့ လိုအပ်ပါပေသည်။

အောက်လမ်းပညာတွေနှင့်
လုပ်ကြံမှုတွေကို
ဘယ်လို ကာကွယ်မလဲ
အောက်လမ်းပညာတွေနှင့် လုပ်ကြံ

မှုတွေကို ဘယ်လို ကာကွယ်မလဲဟု
သော အမေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတ
အလိုငှာ ဖော်ပြချင်ပါသည်။

အဖေကြီး ဆေးကုသပေးစဉ်
ပြုလုပ်သူကို သိရှိရ၍ မမြစမ်း၏
အောက်လမ်းပညာဖြင့်
လုပ်ကြံသူမှာ အန်တီကြီး
ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။
မမြစမ်းတို့နှင့် ခင်စဉ်က
မမြစမ်းကို သင်ပေးတတ်သော
အကြောင်းအရာများကို
ပြန်သတိရမိသည်။

'ကောင်မလေး ကလေးကို နို့တိုက်
ရင် လူရှေ့မတိုက်နဲ့၊ ပြုစားတတ်တဲ့
လူနဲ့တွေ့ရင် နို့ရည်ကလဲ ပြုစားလို့
တယ်။ ရေကနေလဲ တစ်ဆင့် ပြုစားလို့
ရတယ်။ ကိုယ့်အိမ်က အုတ်ရေကန်
တို့ကို သေချာအုပ်ဆိုင်း သော့ခတ်
ထားရင် ပိုကောင်းမယ်။

အောက်လမ်းပညာတွေနဲ့ လုပ်ကြံ
လို့မရအောင် အင်္ကျီမှာ အပ်ချိတ်တစ်
ချောင်း အမြဲချိတ်ထား။ ခေါင်းအုံး
အောက်မှာ ကတ်ကြေးကို ထားအိမ်
သူတစ်ပါး မကောင်းကြလို့ မရဘူး
သူတစ်ပါး မပြုစားနိုင်သော နည်း
ကို အောက်လမ်းပညာကို ကိုယ်တိုင်
တတ်သည့် အန်တီကြီးကိုယ်တိုင်က
သင်ပေးထားပါသော်လည်း မလိုက်နာ
ခဲ့ပါ၍ သူ့စိတ်နှင့် အခန့်မသင့်သည့်
အခါ လုပ်ကြံခံရပါသည်။

ကာကွယ်ရန် အကောင်းဆုံးနည်း
လမ်းကိုတော့ ဖေဖေကြီးက ပြောပြပါ
သည်။

'သူတို့တွေက ပရိယာယ်များတယ်။
ပညာကို ပြန်ထုတ်ချင်ဟန်ဆောင်သွား
ပြီး ကိုယ်က ဘုရား တရားမမှောင်
ပြန်ပြီး အလုပ်မခံရအောင် ဘုရားနည်း
နဲ့ ကာကွယ်ရမယ်။

မိုးဘေးရွှေ
(ကနောင်)

အိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်သော

ရွှေထည်ဝတ်စည်းများနှင့် ငွေဒင်္ဂါးပြားများ

‘စောနာရဲ့ သတ္တိ ကံရဲ့ သတ္တိကပ် ကမ္ဘာ ပေါင်းများစွာ ကြာနေတာထောင် အကျိုးပေး ပါတယ်’

ဟု သဗ္ဗညုထွတ်တင် ရှင်တော် ဂေါတမက ဟောကြားထားခဲ့ပါသည်။ ရှေးကံဆိုသည်မှာ ဘဝခြားပြီးမှသာ

အကျိုးပေးပါသည်။ သူ့သတ္တိချည်း အကျိုးပေးနိုင်သောကံက အလွန် နည်းပါးပါသည်။

ဤဘဝ ဉာဏ်၊ သတိ၊ ဝီရိယလှူ သော ပယောဂသမ္ပတ္တိ အကုန်အညီ ရမုသာလျှင် ရှေးကံက ဒေက္ခအညီ ပေးနိုင်ပါသည်။ (ပယောဂ = ကာယ

ပယောဂ၊ ဝစီပယောဂ၊ မနောပယောဂ
၏ သမ္ပတ္တိပြည့်စုံခြင်း၊ ထိုပယောဂကို
ပင် အချုပ်အားဖြင့် သထိ၊ ဉာဏ်၊
ဝီရိယဟု ယူဆမိပါသည်။

ထို့ပြင် လူတိုင်း အိပ်မက်၊ မက်ခဲ့ကြ
သည်။ အိပ်မက်မက်ခြင်း အကြောင်း
(၄)ပါးဟူ၍ ရှိပါသည်။

၁။ စိတ်ချောက်ချား၍ မက်သော
အိပ်မက်၊ မမှန်ပါ။

၂။ ရှေးက လေ့ကျက်ခံစားဖူး၍ မက်
သော အိပ်မက်၊ မမှန်ပါ။

၃။ နတ်တို့ လှည့်စား၍ မက်သော
အိပ်မက်၊ အမှားအမှန် ဖြစ်နိုင်
သည်။

၄။ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်စေသော အိပ်မက်၊
မှန်ပါသည်။

ထို့ပြင် အိပ်မက်ထဲတွင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်
ဦး၏ ပြောစကားအရ လက်တွေ့ ရရှိ
ခံစားခဲ့ဖူးသော လူတစ်ဦးအကြောင်းကို
ရေးသားဖော်ပြပါမည်။

လွန်ခဲ့သော (၃၅)နှစ်ဝန်းကျင်က
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြန်အောင်
မြို့နယ်၊ အင်ပင်အုပ်စု၊ ဝွေးကုန်း
ကျေးရွာတွင် အ.မ.ကကျောင်း ဆရာ
ဦးအောင်လှ (အသက် ၄၀ ဝန်းကျင်)
နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ငါးပါးသီလကို အထူးလုံခြုံအောင်
စောင့်ထိန်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ သဒ္ဓါတရား
ရှိသောကြောင့် အလှူဒါနတို့ကို တတ်
စွမ်းသမျှ ပေးလှူတတ်ပါသည်။ တစ်ည
အိပ်မက်မက်ခဲ့ပါသည်။

‘အောင်လှ ယင်း ဘုန်းကြီးပုဂ္ဂိုလ် ခွမ်း
ကျွေးပါ။ ငါ ယင်းကို ရွှေနဲ့ ငွေအီးများပေး
မယ်’

ထိုကဲ့သို့ အိပ်မက်ခဲ့သော်လည်း
စိတ်ချောက်ချား၍ မက်သည်ဖြစ်မည်
ဟု စိတ်က ယူဆသဖြင့် အလေးမထား
ခဲ့ပါ။

များမကြာမီ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ
၍ အိပ်မက်မက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

‘အောင်လှ ယင်းက ဝါပြောတာကို ယယ့်
ဘုန်း၊ အေးလေ ယယ့်ရင် ယလုပ်နဲ့ပေါ့’

ထိုကဲ့သို့ မြင်မက်ခဲ့ရာ ယခင်
အိပ်မက်ထဲက ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်
ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ဆရာဦးအောင်လှသည် မယုံ
ကြည်၍ မဖြစ်တော့ပါ။ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး
ကို အလျင်အမြန်ပင့်၍ အကျဉ်းချုပ်
ဆွမ်းကျွေးခဲ့ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆွမ်း
ကျွေးပြီးသောညတွင် ယခင်အတိုင်း
အိပ်မက်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင်
ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
က...

‘အောင်လှ လာမယ့် နတ်တော်လဆန်း
(၉)ရက်နေ့ နံနက်(၉)နာရီ (၄၅)မိနစ်မှာ
ယင်း ကျောင်းကို သွားတဲ့လမ်းဘေးကို ဂရုစိုက်
ပြီး ကြည့်ရှုလျှား ငါ ရွှေထည်ပစ္စည်းတွေနဲ့
ငွေအီးပြားတွေကိုပေးမယ်။ ကြိုက်သ
လောက်ယူ၊ အိပေမယ့် အဲဒီအချိန်မှာ
လှူစစ်ယောက်လှာလိမ့်မယ်။ သူတို့လဲ ယူလိမ့်
မယ် ရန်မဖြစ်ကြနဲ့’

ဟူ၍ တိတိကျကျ မက်ခဲ့ပါသည်။
နတ်တော်လဆန်း (၉)ရက်နေ့သို့

ရောက်သောအခါ သူ၏ကျောင်းသည်
သူ့အိမ်၏ တောင်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်
အကွာအဝေးတွင် တည်ရှိပါသည်။
နံနက် (၉)နာရီထိုးသောအခါ ဇနီး
ဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်နှင့် သား မောင်လှမြင့်
တို့အား နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာခဲ့ပါ
သည်။

အိပ်မက်အကြောင်းကို မည်သူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပြောပြခဲ့ပါ။
အချိန်အနည်းငယ် စောနေသဖြင့်
လမ်းခရီးတွင်ရှိသော ဈေးဆိုင်တစ်ဆိုင်
တွင် ဝင်၍ ထိုင်နေခဲ့ပါသည်။ စိတ်
လှုပ်ရှားနေသောကြောင့် နာရီကို
မကြာခဏ ကြည့်နေသဖြင့် ဆိုင်ရှင်
ဖြစ်သူ ဒေါ်ကြီးက...

‘ဆရာ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ နာရီ
ကိုပဲ မကြာမကြာ ကြည့်နေတယ်။
ဘာအကြောင်းတွေ ထူးနေလို့လဲ၊ ပြော
ပြပါဦး’

‘ဟို ဟို ဘာမှမထူးပါဘူး။ ဒီနေ့
ကျွန်တော် ကျောင်းမတက်ဘူး။ ခွင့်
တစ်ရက် ယူထားတယ်လေ’

ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုပြီး နာရီကို ကြည့်
သောအခါ (၉)နာရီခွဲခါနီးနေသဖြင့်
ထိုဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ကွမ်း
ယာကို တစ်ယာပြီးတစ်ယာ ဝါးလျက်
လမ်းဘေးဝဲယာတို့ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်
ကာ သွားခဲ့သဖြင့် ခရီးမတွင်ပါ။

မကြာမီ လူတစ်ရပ်ခန့်မြင့်သော
ကုန်းမြင့်တစ်ခုဘေးသို့ ရောက်သော
အခါ ကွမ်းတံတွေး ထပ်မံထွေးလိုက်
ပြန်ပါသည်။ နာရီကို ကြည့်လျက်
မတ်တတ်ရပ်၍ နေခဲ့ပါသည်။

ဟော (၉)နာရီ (၄၅)မိနစ်ရောက်
သွားပါပြီ။ ထိုကုန်းမြင့်အောက်ခြေ
ဘက် မိမိ ကွမ်းတံတွေးထွေးခဲ့သော
နေရာမှ အက်ကွဲကြောင်းလာစီရ ထူး

ဆန်းစွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ငွေဒင်္ဂါးပြားများ ထွက်ကျ၍လာပါသည်။

'ဟာ ငွေဒင်္ဂါးပြားတွေပါလား' သူသည် အလွန် အံ့ဩဝမ်းသာစွာဖြင့် မိမိလွယ်၍ထားသော "ကဝ" လွယ်အိတ်ထဲသို့ အလျင်အမြန် ကောက်ယူ၍ထည့်ရာ အိတ်ထက်ဝက်ခန့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

'ဟော ရွှေတွေ ထွက်လာပြန်ပြီ' သူသည် ပို၍ ပို၍ ဝမ်းသာစွာဖြင့် ကောက်ယူကြည့်လိုက်ရာ လက်ကောက်များနှင့် ရွှေနားတောင်း၊ ရွှေလက်စွပ်များ ဖြစ်နေပါသည်။ ကောက်ယူပြီး လွယ်အိတ်ထဲသို့ ထည့်နေစဉ် ပေ (၁၀၀)ခန့်အကွာမှ လူနှစ်ဦးလာနေသည်ကို ရုတ်တရက် လှမ်း၍ မြင်ခဲ့ပါသည်။

လွယ်အိတ်တစ်လုံး ပြည့်သွားပါပြီ။ သူသည် အလျင်မြန်ထကာ ထိုလူနှစ်ယောက်ရှိရာဘက်သို့ လှမ်း၍ လာခဲ့

ပါသည်။ ထိုလူနှစ်ယောက်ကို ကျော်ပြီးသည့်နောက် သူသည် နောက်ဘက်သို့လှည့်၍ ကြည့်ခဲ့ပါသည်။ ထိုလူနှစ်ယောက်သည်လည်း မိမိတွေ့ရှိခဲ့သော နေရာတွင် ထိုင်၍ ကောက်ယူထည့်နေကြသည်ကို အဝေးမှ မြင်တွေ့ခဲ့ပါသည်။

သူသည် ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဝမ်းသာနေပါသည်။ ဘုရားကြီးကျောင်းဆရာတော်ကို ဝင်ရောက်ပြသဦးမည်ဟု စဉ်းစားကာ ကျောင်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအား ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်အောင် လျှောက်ထားပြီးသော် ဆရာတော်ကြီးက...

'အေး အားအောင်လှ ဟိုယခင်အတိတ်က ပြခဲ့တဲ့ ဒါအကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် ဒီဘဝမှာ အဲဒီအကျိုးစီးပွားကို ခံစားရတာပဲ။ ဒါနဲ့ကို ဆက်ကာဆက်ကာ ပြုလုပ်ပါ။ "ကမ္မသတ္တေ ဝိဘဇ္ဇတိ"။ "သတ္တဝါတွေကို ကံက စိမ်းနီခွင့်" လို့ ဝိတိပျတ်တုရားက ဟော

ကြားထားခဲ့တယ်။ အကုသိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ယထာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့က ဒုတိယပါ။ မယေ မလျှော့ သတိနဲ့နေပါ အကာတော်'

'တင်ပါ့ဘုရား' ဆရာဦးအောင်လှသည် မိမိကျေးရွာတွင် တစ်နှစ်ခန့်သာနေပြီး ရန်ကုန်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သူ၏ကုသိုလ်ကံ ဆန်းကြယ်ပုံကို ကြားသိခဲ့သူ ရွာသူရွာသားများက ယနေ့တိုင် ပြော၍မဆုံး ရှိနေပါသတည်း။ မှတ်ချက်

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် ပြောပြခဲ့သူ ကွမ်းခြံကုန်းရွာနေ ဦးမောင်နီအား အထူး ကျေးဇူးတင် ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။ ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်သော်လည်း လူနာမည် တို့အား ပြောင်းလွှဲ၍ ရေးသားထားပါသည်။

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ < // ဦးအေးရွှေ (ကနောင်) // >

စာမျက်နှာ (၂၅၅)မှ အဆက်

ပေစတောနှင့် ဝေဒိသာကုဂါထာတော် ဒေဝိကာနိဂါထာပြန်တို့ကိုလည်း အမြဲရွတ်ခဲ့သည်။

ပညာတတ်သူတို့ သိနိုင်သောနည်း

'နောက်တစ်ခုက ကိုယ်က စကားပြော ဆင်ခြင်ရမယ်။ အောက်လမ်းပညာတတ်တဲ့ သူတွေက သည်းခံစိတ်နည်းတယ်။ ပညာတတ်တော့ ယစ်ခန့်ရှိ သူများကို ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်ချင်တတ်တိုလို့ ကိုယ်က လူတစ်ယောက်ကို မိတ်ဆွေအဖြစ် ပေါင်းဆင်ပြီးလျှင် သူ့မျက်စိကိုကြည့်ပါ။

အောက်လမ်းပညာ တတ်တဲ့သူရဲ့ မျက်စိက နီနေတတ်တယ်။ လှုပ်စောက်ထိုးပေါက်တယ်။ မျက်စိက သိပ်မခတ်ဘူး။ သူ့ မျက်လုံးကို အကြည့်မခံဘူး။ မျက်နှာလှုပ်စဉ် လွှဲနေတတ်တယ်'

ဖေဖေကြီးထံမှ ထိုသို့ ဗဟုသုတများကိုလည်း သိခဲ့ရသည်။

အချိန်မီတုသပေရန်လို့သည်

လူတစ်ယောက် စိတ်နောက်သွားရာ ဦးနှိုးစိတ်နောက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အောက်လမ်းပညာဖြင့် လုပ်ကြံခံရ၍ ဖြစ်သည်ကို မသိ၍ ဆေးရုံတွင် ကုသသော်လည်း မသက်သာ။ တတ်သိ

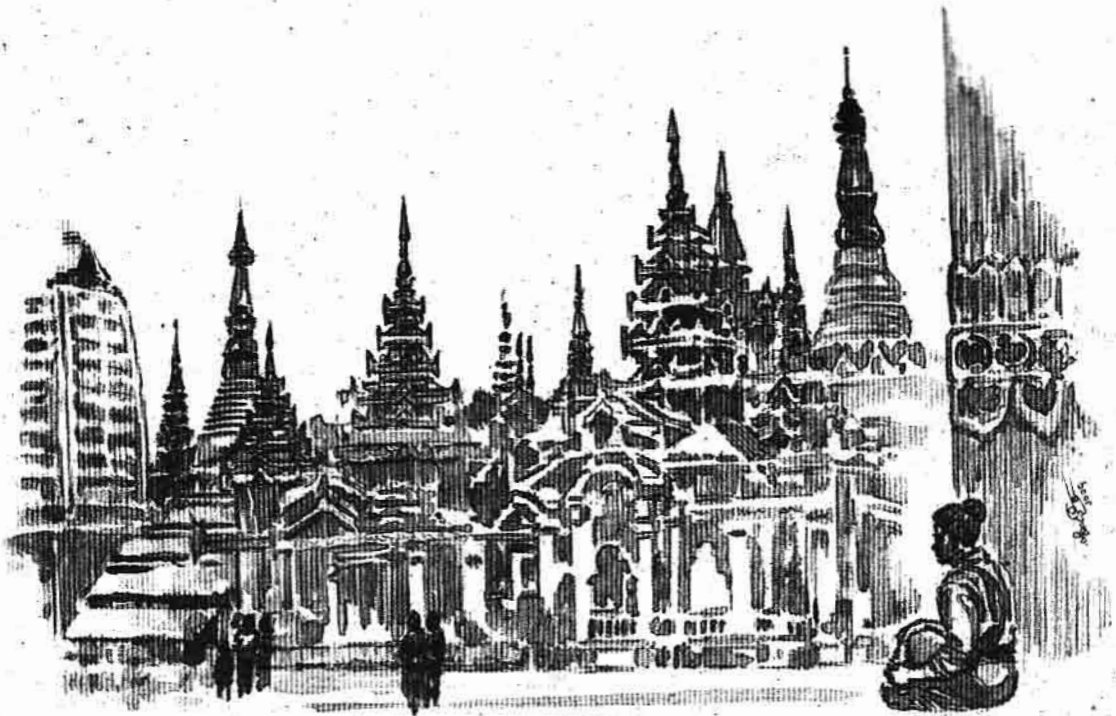
နားလည်သော ဆရာတို့ဖြင့် မကုသပေးဘဲထားရာ နောင်မှ သူတစ်ပါး လုပ်ကြံထားကြောင်း သိရ၍ ကုသဖို့ ကြိုးစားကြသည်။

သူ ဖြစ်နေသည်မှာ သုံးလေးနှစ်ခန့် ကြာပြီဖြစ်၍ သူ့ကို ကုသရန် ဆရာက လုပ်ကြံသူကို ခေါ်သော်လည်း မလာပါ။ သူ့ကို လုပ်ကြံခဲ့သောသူမှာ ဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း နောင်မှ သိလိုက်ရသည်။ လုပ်ကြံသူ ဆုံးသွားပါက သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ပြန်မကောင်းနိုင်တော့၍ အချိန်မီ ကုသရန် လိုပေသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ အမှတ်(၃၂၉) စာမျက်နှာ (၂၅၅) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိသော ဆရာကောင်းမြင့်မြတ်စိန် ရေးသော စာကို ဖတ်ရသည့်အခါ အောက်လမ်းပညာတွေဖြင့် လုပ်ကြံခံရသည့်အခါ ဘယ်လို ကာကွယ်ရမလဲ၊ တကယ်လို့ ဒီလိုကြုံလာရင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဟူသော အမေးစာလေးပါ၍ ကြုံတွေ့ဖူးသည့် အောက်လမ်းပညာဖြင့် လုပ်ကြံခံရသည့် အကြောင်းကို စာဖတ်သူများ လေ့လာနိုင်ရန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

စာမိသွင်(ရန်ကုန်)

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရုံးဌာနတွင် ရာထူးတိုးမြှင့် စာမေးပွဲ ကျင်းပတော့မည်ဖြစ်၏။ စာရင်းစစ်မှူးရာထူးမှ မြို့နယ်ဦးစီးဌာနမှူးရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ရရှိရန် ရေးဖြေ စာမေးပွဲ ဦးစွာ ဖြေဆိုကြရပါမည်။ သင်ကြား တတ်မြောက်ထားသော ဗေဒင်ပညာဖြင့် ကိုယ်တိုင် တွက်ချက် ကြည့်သောအခါ ပညာရေးပြိုဟ်မှာ အလွန်ညံ့နေသဖြင့် ယတြာချေရန် အတွက် ရွှေတိဂုံစေတီသို့ နံနက်စောစောထွက်ခဲ့၏။

ဘုရားပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ စနေသားဖြစ်၍ အနောက်တောင် ထောင့်ဂြိုဟ်တိုင်တွင် မေမြို့ပန်းများ လှူဒါန်းလိုက်သည်။ ပြီးနောက် အရှေ့ဘက်မှန်အနားရှိ ဓမ္မစေတီဘုရားတွင် ပေါက်ပေါက်များ လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ပုတီး ကိုးပတ်စိပ်လိုက်၏။ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် အာနာပါနဿတိ နာရီဝက်မှပြုလုပ်ပြီးနောက် စေတီကို

ပုတီးကျင့်စဉ်နှင့်

ယတြာ

တက္ကသိုလ် ဘာနယ်

တစ်ပတ်, ပတ် လှည့်လည်ကြည့်ညိုရန် အရှေ့မြောက်ထောင့်သို့ စတင်သွားပါသည်။

ခေါင်းလောင်းကြီးအနားသို့ ရောက်သောအခါ ယောဂီဝတ်စုံဝတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက အဝေးမှ လှမ်းခေါ်သဖြင့် ယောဂီဝတ် ဝင်သွားသော ခေါင်းလောင်းကြီးအရှေ့ ကပ်လျက်ရှိသော တန်ဆောင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သွားပါသည်။

တန်ဆောင်းထဲသို့ ရောက်သွားသောအခါ ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ယောဂီရောင်လွယ်အိတ်ကို ပေါင်ပေါ်တင်ထားပြီး ထိုင်လျက်ရှိနေသည်။ ဝင်

လာသော ကျွန်တော်အား သူ၏ ရှေ့တွင် ထိုင်ခိုင်း၏။

ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ အသက် (၇၅)နှစ်ကျော်မျှ ရှိမည် ထင်ပါသည်။ ဆံပင်၊ မျက်ခုံးမွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးတို့မှာ ဖြူစွတ်နေသည်။ အသားအရေမှာ ဖြူဖွေးနေပြီး မျက်လုံးအစုံမှာ တောက်ပနေ၏။ ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်က စကားစ၍ ပြောလာသည်။

‘သားတော်ကြီးက ဘုရားမှာ ပုတီးလာစိပ်တာလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အဘ၊ ပုတီးလာစိပ်ရင်းနဲ့ ယတြာလာချေတာပါ’

‘ယတြာလာချေတာ ကျန်းမာရေးအတွက်လား၊ ပညာရေးအတွက်လား’
‘ရာထူးတိုးမြှင့်ဖို့ စာမေးပွဲဖြေဆိုရမှာမို့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်အတွက် ဆိုပါတော့’

ထိုအခါ ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကျွန်တော်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး...

‘သားတော်ကြီးက ရာထူးလက်ဦးနုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၂၈၉

www.burmeseclassic.com

မှာပါ။ ဒါနဲ့ ဘာယတြာတွေ လုပ်ထားလဲ

‘ကျွန်တော်က ဒီနှစ်ထဲမှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ် အရမ်းညံ့နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် မေမြို့ပန်းတို့ ပေါက်ပေါက်တို့ ဘုရားမှာ ယတြာလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဂုဏ်တော်ပုတီးကိုတော့ နေ့စဉ် ပုံမှန်စိပ်ခဲ့ပါတယ်’

ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ခေတ္တစဉ်းစားကာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်အား ဖူးမြော်ကန်တော့လိုက်ပြီးနောက်...

‘ယတြာချေတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဘတစ်ခု အကြံဉာဏ်ပေးချင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပေးပါ အဘ’

‘ယတြာဆိုတာ ဂြိုဟ်ညံ့တာတွေကို ကောင်းလာအောင်၊ ဘုန်းနိဗ္ဗိတာတွေကို ဘုန်းကြီးလာအောင် လုပ်တာပဲ။ ယတြာဖြစ်လာပုံ အခြေခံအကြောင်း ရင်းကို သားတော်ကြီး သိမှာပါ။ အဘ ထပ်ပြောရရင်တော့...’

ဟု အစပျိုးပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါတော့သည်။

ရှေးအခါက ဒီသာပါမောက္ခကြီး တစ်ဦးတွင် လာရောက် ပညာသင်ကြားနေကြသော တပည့်များရှိသည်။ တပည့်များထဲတွင် တစ်ဦးမှာ ဗေဒင်ကိန်းခန်းအရ မကြာမီ သေရတော့မည်ကို သိသဖြင့် ဆရာကြီးက တပည့်ဖြစ်သူကို မိဘရပ်ထံပြန်၍ ကန်တော့ရန် စေလွှတ်ပါသည်။

တပည့်ဖြစ်သူလည်း ဆရာကြီး ညွှန်ကြား ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း မိဘရပ်ထံ ပြန်သွားပါသည်။ တစ်လကျော်မျှ ကြာသောအခါ တပည့်ဖြစ်သူသည် မသေသေးဘဲ ဆရာကြီးထံ ပြန်ရောက်လာ၏။ ဆရာကြီးက ဗေဒင်ကိန်းခန်းအရ သေကိန်းကြုံနေသော်လည်း မသေဘဲ ပြန်ရောက်လာသဖြင့် ပြန်လည်စမ်းစစ်

သည့်အနေဖြင့် တပည့်ဖြစ်သူကို လမ်းခရီးတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို ပြန်လည် ပြောပြခိုင်းတော့သည်။

တပည့်ဖြစ်သူက အိမ်သို့ အပြန်လမ်း တစ်နေရာတွင် ညောင်ပင်မှ ညောင်ကိုင်းကြီးတစ်ခုသည် လူသွားလမ်းပေါ် ကိုင်းညွတ်ကျလျက်ရှိကြောင်း ခရီးသွားများ ကွေ့ပတ် ကျော်လွှား၍ သွားနေရသဖြင့် ညောင်ကိုင်းကြီးကို လမ်းသွားခရီးသည်များ လွတ်ကင်းစွာ သွားနိုင်အောင် ထောက်ပေးခဲ့ကြောင်း...

ထိုသို့ ညောင်ကိုင်းကို လူသွားလမ်းနှင့် လွတ်အောင် ထောက်ပေးခဲ့သဖြင့် လွယ်ကူချောမောစွာ သွားလာခဲ့ရသော ခရီးသွားများက “**မောင်မင်းကြီးသား ကျန်းမာပါဇေ၊ ချမ်းသာပါဇေ၊ အသက်ရှည်ပါဇေ**” လို့ ဆုပေးသွားကြကြောင်း...

နောက်တစ်နေရာသို့ ရောက်သွားသောအခါ ချောင်းကူးတံတားတစ်ခုမှာ ပျက်စီးနေသဖြင့် ခရီးသွားများ အန္တရာယ်ကြီး ခက်ခဲစွာ သွားနေရကြောင်း၊ ခရီးသွားများ လွယ်ကူအဆင်ပြေချောမောစွာ ကူးသွားနိုင်ရန် အတွက် ပျက်နေသောတံတားကို ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ကြောင်းနှင့် ခရီးသွားများက “**မောင်မင်းကြီးသား ကျန်းမာပါဇေ၊ ချမ်းသာပါဇေ၊ အသက်ရှည်ပါဇေ**” လို့ ဆုပေးသွားကြကြောင်း ပြောပြရာ ဆရာကြီးက အဖြေမှန်ကို သိသွားတော့သည်။

ခရီးသွားများ၏ ပို့သောမေတ္တာကြောင့် အသက်မသေဘဲ ပြန်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ မေတ္တာ၏တန်ဖိုးသည် ကြီးမားလှပါသည်။

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဆက်ပြီး...

‘ကျန်းမာရေးကောင်းအောင် ညောင်ထောက်၊ တံတားခင်းပါဆိုတဲ့ ယတြာကို လုပ်ခိုင်းတာ အဲဒီသဘောပါ။ ယခုခေတ်လူတွေက ညောင်ပင်တွေကို ထောက်ထားလိုက်တော့ သွားလို့ ဖရလောက်အောင် လမ်းပိတ်ဆိုနေတယ်လေ။ တံတားခင်းကြတာလဲ ဝါးလုံးတိုလေး လေးလုံးလောက်ကို သံကြိုးနဲ့ချည်ပြီး လမ်းမှာ ချထားကြတော့ ပြိုလို့တောင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေဦးမယ်။ မေတ္တာပို့ပေးယတြာက ထိရောက်မှုရှိပါတယ်’

ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဆက်ပြီး ပြောလာပါသည်။

‘ယတြာကောင်းရင် မင်းလောင်းတောင် ပျောက်တယ်လို့ ကြားဖူးလား’

‘ကြားဖူးပါတယ် အဘ’

‘အေး... ယတြာကိုတော့ ပြီးစလွယ်မလုပ်သင့်ဘူး’

‘ဘယ်လို ပြီးစလွယ် မလုပ်ရတာလဲ အဘ’

‘ခုခေတ်လူတွေက ကြာသပတေးဂြိုဟ်ညံ့ရင် မေမြို့ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့ ဘုရားမှာလျှာ၊ တနင်္လာညံ့ရင် ကံကော်၊ အင်္ဂါညံ့ရင် စွယ်တော်၊ ဗုဒ္ဓဟူးညံ့ရင် ရွက်လှ၊ စနေညံ့ရင် ဒေါနပန်းတွေနဲ့ ဘုရားမှာလျှာ၊ ယတြာပြုလုပ်ကြတယ်ကွယ့်’

‘အဲဒါ ယတြာပဲ မဟုတ်လား’

‘ယတြာတော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရာခိုင်နှုန်းပြည့်အောင်မြင်မှု မရဘူး။ ပန်းလှူတာတို့က ဂြိုဟ်ညံ့ကို တစ်ဝက်လောက်ပဲ အားကောင်းစေတာကွယ့်။ ဂြိုဟ်အား အပြည့်အဝ မကောင်းစေဘူး။ ထိရောက်မှုက (၅၀%) ရာခိုင်နှုန်းလောက်ပဲ ရှိတယ်’

‘ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ကောင်းလားအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲအဘ’

‘အိမ်က ယတြာဆိုတာ ညံ့နေတဲ့ဂြိုဟ်

ကောင်းလာအောင် တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီးလာအောင် လုပ်ပေးတာပဲ။ အဲဒီ တော့ဂြိုဟ်တွေ ဘုန်းကြီးလာအောင် ဓာတ် သဘောအရ ထပ်တူပြုရမယ်ဆိုရင် ဘုန်းကြီးလာအောင် ဘုန်းကြီးကို လှူလိုက် ပေါ့'

'ကျွန်တော် နားမလည်ဘူးအဘ' ဥပမာ... စနေသားဟာ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ညွှန်တယ်ဆိုရင် ကြာသပတေးသား ဘုန်းကြီးကို ရှာပြီး ဘဲသားနဲ့ ပဲပြုတ်ဆွမ်း ကပ်လိုက်ရင် ဘုန်းကြီးပယ်ယတြာပဲပေါ့'

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ။ ဥပမာ- တနင်္လာဂြိုဟ်ညွှန်ရင် တနင်္လာ သား ဘုန်းကြီးကိုရှာပြီး ကြက်သား ဟင်းနဲ့ ဆွမ်းကပ်လိုက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ညွှန်ရင် ဗုဒ္ဓဟူးသား ဘုန်းကြီးကို ရှာပြီး ဝက်သားဟင်းနဲ့ ဆွမ်းကပ်လိုက်၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ညွှန်ရင် တနင်္ဂနွေသား ဘုန်းကြီးကိုရှာပြီး အုန်းထမင်းနဲ့ ဆွမ်း ကပ်လိုက်၊ နောက်ပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ်ညွှန်ရင် အင်္ဂါသားဘုန်းကြီးကို ရှာပြီး ဆိတ် သားဟင်းနဲ့ ဆွမ်းကပ်လိုက် ဟုတ် တယ်နော် အဘ'

'သားတော်ကြီးက သဘောပေါက် သွားပြီပဲ'

'ဒါပေမယ့် ဘယ်နေ့တွေမှာ ဆွမ်း ကပ်ရမှာလဲ အဘ'

'ကာယကံရှင်တွေရဲ့ မွေးနေ့မှာ ဆွမ်းကပ်ရင် ပြီးတာပါပဲ'

'အချိန်ကရော အဘ'

'အရုဏ်ဆွမ်း သို့မဟုတ် နေ့ဆွမ်း မှာ ကပ်လဲရတယ်။ ဘုန်းကြီးကိုတော့ ယတြာဆွမ်းပါလို့ ပြောပြီး ကပ်ပေါ့။ ဘုန်းကြီးက ဘုန်းပေးပါမှ ဘုန်းကြီးမှာ ပေါ့။ အိမ်မှာ မကပ်ချင်ရင် ဘုန်းကြီး ကျောင်းကို ဆွမ်းပို့ပေးလိုက်ပေါ့'

'ဒါဆိုရင် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် အောင် မြင်သွားပြီလား'

'မရသေးဘူး။ (၇၅)ရာခိုင်နှုန်း လောက်ပဲ အောင်မြင်တာ။ ကျန်တဲ့ (၂၅)ရာခိုင်နှုန်းကိုတော့ ဘုရားရှင်ကို ဦးတည်ပြီး ကုသိုလ်ကံဆက် ယတြာ လုပ်ရဦးမယ်'

'ဘုရားရှင်ကို ဦးတည်တဲ့ ကုသိုလ် ကံဆက်ယတြာက ဘယ်လိုလုပ်ရမှာ လဲ'

'ခက်ပါလား... သားတော်ကြီးက အခု အိမ်ထွန်းပုတီးဆိပ်ကာလ ဘုရားရှင်ကို ဦးတည်တဲ့ ကုသိုလ်ကံဆက်ယတြာပဲပေါ့။ ကံဝါးကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းပြီး ပုတီးဆိပ်ကာတို့ အာနာပါနုဿတိကာဝနာ ပွားများတာတို့ ယိတ် ဟုန်းအသနာတော် တို့ကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေတာကလဲ ဘုရားရှင်ကို ဦးတည်တဲ့ ကုသိုလ်ကံဆက် ယတြာပဲပေါ့။ ပညာရေးကောင်းချင်ရင် စိန္တာပတိဂါထာကို ရွတ်၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းချင်ရင် ဟေဇ္ဇင်သုတ်ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပေးရင် ပိုကောင်းတာပေါ့ မဟုတ်ဘူး လား'

'ဒါဆို ပြည့်စုံပြီလား'

'ဒါပေါ့ သားတော်ကြီးက နေ့စဉ် ပုတီးဆိပ်နေတာမို့ စနေနေ့မှာ ကြာသပ တေးသားဘုန်းကြီးကို ရှာပြီး ဘဲသား၊ ပဲပြုတ်၊ ပဲဟင်းနဲ့ ဆွမ်းကပ်လိုက်ရင် အားလုံးပြည့်စုံပြီး စာမေးပွဲအောင်မြင် မှာ အသေအချာပဲပေါ့'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘ၊ အဘ

နာမည်လေး သိပါရစေ'

'အထအောင်လို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။

နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားရောက်ရင် ဆင်သေရွာကို လာခဲ့ပေါ့'

'အဘကို ကျွန်တော် လမ်းစရိတ် ကန်တော့ပါရစေ'

ဟု ပြောပြီး လွယ်အိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံထုတ်၍ ပိုက်ဆံရှာနေစဉ်...

'ခဏလေး... အဘ အခု ပြန်လာခဲ့ မယ်၊ သားတော်ကြီး သွားစရာမရှိဘူး မဟုတ်လား။ ဒီနေရာမှာ ဝတ်ပြုရင်း စောင့်နေပါ။ အဘ မကြာလောက်ပါ ဘူး'

ဟု ပြောပြီး မြောက်ဘက်မုခ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်လေး ထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော်သည် တန်ဆောင်း အတွင်းမှာပင် အာနာပါနုဿတိ ပြု လုပ်ရင်း အဘကို စောင့်မျှော်နေမိ၏။ အခု ပြန်လာခဲ့မယ်ဆိုသော အဘ တစ်ယောက်ပြန်၍ မလာတော့ပါ။

လာနီးလာနီးနှင့် မျှော်ရင်း နေဝင် သွားတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် စိတ် လျော့လိုက်ပြီး လွယ်အိတ်ကို လွယ်၍ ဘုရားပေါ်တွင် ပတ်ရှာမိသည်။ တောင် ဘက်မုခ်သို့ ရောက်သောအခါ လှေကားထစ်များကို တစ်လှမ်းချင်းနှင့် ပြီး ဆင်းသွားသောအဘကို လှမ်းမြင် လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်သည် လှေကားထစ်များ မှ ပြေးဆင်း၍ လိုက်သွားသောအခါ ဘုရားဖူးအုပ်စု တစ်စုအကွယ်တွင် ပျောက်သွားတော့သည်။ လှည့်ပတ်၍ ထပ်ရှာပါသော်လည်း အချည်းအနီး သာ ဖြစ်သဖြင့် စိတ်လျော့၍ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်

မိုးမောင်မောင်

လို့ကုသိုင်းနိုင်တံ

နာနာဘာဝသရဲ

နာနာဘာဝ တစ္ဆေသရဲ ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်ကြသူရှိသလို မယုံကြည်သူလဲ ရှိပါတယ်။ တချို့က မယုံဘူးတော့ပြော တယ်။ မယုံရင် စမ်းကြည့်ပါလား ဆိုတဲ့ အခါမှာတော့ မစမ်းရဲကြသူ တွေလဲ ရှိတယ်။ စမ်းရဲတဲ့သူလဲ ရှိပါ တယ်။

တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ တကယ်
၂၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သတ္တိရှိရှိနဲ့ မယုံကြည်တဲ့စိတ်နဲ့ သွား စမ်းကြည့်တဲ့အခါ အခါအခွင့် မကြုံ လို့လား။ မယုံကြည်တဲ့သူရဲ့ စိတ်တန်ခိုး ပါဝါအရှိန်ကြောင့်လားတော့ မသိ အဲဒီတစ္ဆေသရဲဆိုတဲ့ ဝိညာဉ်ကောင် တွေကို မတွေ့ကြဘူး။ မရင်ဆိုင်ခဲ့ကြ ဘူး။

ဒါပေမယ့် ရှိတယ်လို့ ပြောတဲ့သူ၊

ယုံကြည်တဲ့လူက ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ တွေထဲမှာ အများစု ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လဲ တကယ်တွေ့ဖူး ကြဖူးလို့ ပြောတဲ့သူကလဲ ယုံကြည်လောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောတယ်ဆိုရင်တော့ ယုံ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှာ ကျွန်တော်ဟာ မူလတန်းပြ ဆရာခန့် စာရလို့ ရွှေဘိုခရိုင်၊ မင်္ဂလာတိုင်း၊ နယ်၊ ရွာသာကြီးမှာ မူလတန်း

ကျောင်းသို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်
ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက မူလ
တန်းကျောင်းအများစုဟာ ဘုန်းတော်
ကြီးကျောင်းဝင်းထဲမှာ
တည်ရှိကြပါတယ်။

ဘုန်းတော်ကြီးတွေရဲ့
အနီးကပ် စောင့်ကြည့်
ပံ့ပိုးမှုတွေနဲ့ ဆရာတွေနဲ့
ကျောင်းသားတွေ
ပျော်ပျော်ပါးပါး

ပညာသင်ယူကြ၊ ပညာသင်ပေးကြနဲ့
အဲဒီအချိန်ကာလကို လွမ်းဆွတ်
တမ်းတ သတိရမိပါတယ်။

အဲဒီလို သတိရမိတဲ့အထဲမှာ ဆေး
ဆရာကြီး ဆရာမြနဲ့ ကျွန်တော့်ကို
သူပြောပြတဲ့ တေးအမည် ပေးထားတဲ့
သရဲကြီးအကြောင်း အဖြစ်အပျက်ကို
ကျွန်တော် ယနေ့အထိ နှစ်ပေါင်း(၆၀)
ခန့် ကြာပြီးသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ
သတိရမိနေသေးပါတယ်။

ဆရာမြခေါ် မြန်မာဆေးဆရာကြီး
သည် သျှောင်ထုံးနဲ့ တိုက်ပုံအင်္ကျီနဲ့
အမြဲလိုလိုနေတတ်ပြီး တကယ့် ရှေးရိုး
မြန်မာ့ဆေးဆရာတစ်ဦး ပုံသဏ္ဍာန်လဲ
ပေါက်ပါတယ်။ ရပ်ရွာကလဲ ရှိသေ
လေးစားကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က
ဆရာကြီးမြက အသက်(၅၀)ကျော်
ကျွန်တော်က ကျောင်းဆရာပေါက်စ
အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာကြီး ဆရာမြဟာ ဗိန္ဒောဆေး
ကျပြီး မြန်မာဆေးမျိုးစုံ ရှိသလို အဲဒီ
ခေတ်က ရပ်ရွာလေ့အရ စုန်းတို့၊
တရွှေ သရဲ အောက်လမ်းတို့ ယုံကြည်
သူ အများစု (၉၅)ရာခိုင်နှုန်း ရှိကြတာ
မို့ အင်း၊ လက်ဖွဲ့များ၊ ဆေးတောင့်၊
ဆေးတော်စုံများစွာ ဆေးကွမ်းအစ်ဘူး
ကြီးနဲ့ အပြည့်ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဆရာကြီးက ဗိန္ဒောဆေး

အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်း သစ်ပင်တွေနဲ့ ကျောင်း
တစ်ပတ်လုံး ဆူးတွေနဲ့ အလုံ ကာရံထား
တယ်။

ကျုပ်နေခဲ့တာကတော့
အဲဒီနဲ့ တစ်ပိုင်
ကျော်ကျော်လောက်
ဝေးတဲ့ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းမှာ စာပါ
လိုက်နေတယ်။

ကုသဘက်မှာ အာရုံပိုစိုက်ပြီး အစွဲတို့
စုန်းပူး နတ်ပူးတို့ကိစ္စမှာ သူ ဘာမှ
မသိမတတ်သလို နေပါတယ်။ အခြား
ပယောဂကု ဆရာတွေအလုပ်လို့
သဘောထားပုံ ရပါတယ်။

ဆရာကြီး ဆရာမြရဲ့ သားသုံး
ယောက်နဲ့ သမီးတစ်ယောက်တို့ဟာ
ကျွန်တော့်တပည့်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။
ဒါကြောင့် မိဘ၊ ဆရာအနေနဲ့ တွေ့ထိ
ဆက်ဆံလာကြရာမှာ ကျွန်တော်နဲ့
ဆရာကြီး ဆရာမြတို့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး
ပိုခိုင်မင် အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်လာကြ
ပါတယ်။

ဆရာကြီး ဆရာမြဟာ ဦးပွင့်
ဝတ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ ဦးပွင့် ငယ်ဘဝ
က တေးအမည်ပေးထားတဲ့ သရဲကြီး
ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ ဇာတ်
လမ်းကို ဒီလို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

* * *

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးဖြစ်ပြီး ကျုပ် ဖွဲ့ဝင်တာ
က ဟိုအောက်ပိုင်း ထန်းတယ်(တောင်ငူ
ခရိုင်)မြို့နယ်မှာ နေဖူးတယ်။ အဲဒီမှာ
တောကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်း ရှိတယ်။
ဘုန်းကြီးတစ်ပါးတည်း နေထိုင် သီတင်းသုံး
တယ်။

အဲဒီဘုန်းကြီးက အဲဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ
အလွန် ဘုန်းတန်ခိုးကြီး နာမည်လဲ ကျော်
ကြားတယ်။ သူ့ကျောင်းဝင်းကြီးကလဲ

စာပါနားတဲ့ အချိန်မှာ ကျုပ်လဲ ပျင်းပျင်း
ရှိတာနဲ့ အဲဒီ တောကျောင်း ဘုန်းကြီးဆီ
အလည်လိုက်သွားတယ်။ ကျုပ်ကို
အထက် ရွှေဘိုဘက်ဆီကဆိုတာ
သိတော့ ရွှေဘိုဦးပွင့်လေးလို့ အဲဒီ
ဆရာတော်ကြီးက ခေါ်လေ့ ရှိတယ်။

သူ့ဆီ နေ့လယ်ပိုင်း အပျင်းပြေ
သွားတဲ့အခါ အဲဒီဘုန်းတော်ကြီးက
“ရွှေဘိုဦးပွင့်လေး ပျင်းနေ
သလား”လို့ မေးတယ်။ မေးရင်းနဲ့
ဟိုခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိတဲ့ ရေခွေးကရား
အိုးကို လက်ညှိုးထိုးပြီး “ဟေ့ ဒီကို
လာခဲ့စမ်း”လို့ လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။
အဲဒီအခါ ရေခွေးကရားအိုးကြီးဟာ
သူ့ဟာသူ အယ်သူမှ ကိုင်မလာဘဲနဲ့
ဆရာတော်ဆီ ရောက်လာတာ မြင်ရ
တယ်။

ပန်းကန်ဆိုရင် ပန်းကန်ချည်းကိုင်
သူ မပါဘဲ လာနေတာကို မြင်ရတယ်။
ဘုန်းကြီးက သူ့ခါးပန်းကြိုးကို ကျောင်း
အခန်းဟိုဘက်နံရံကို လှမ်းပစ်လိုက်
တယ်။ လာခဲ့ လာခဲ့လို့ ခေါ်လိုက်တဲ့
အခါ ခါးပန်းကြိုးက တွဲလျောင်းတွဲ
လျောင်းနဲ့ သူ့ဆီ ရောက်လာတယ်။
ကျုပ်လဲ အံ့ဩနေတာပေါ့။

အဲဒီလိုပဲ တောင်ဝေးတို့၊ ထီးတို့
ဆိုရင်လဲ ဘုန်းကြီးက ပါးစပ်က ပြော
လိုက်ရင် သူ့ဆီ လာကြတယ်။ ကျုပ်
လဲ အမျိုးမျိုးမြင်တော့ အပျင်းလဲပြေ

အံ့သြဝမ်းသာနေတာပေါ့။

တစ်ခါက ကြုံဖူးတာတစ်ခု ပြောရဦးမယ်။ အလှူတစ်ခုကပင်လို့ ကျုပ်ကို “ဦးပဉ္စင်း လိုက်ခွဲ” ခေါ်လို့ လိုက်သွားတယ်။ အဲဒီ ထန်းတပင်နယ်ထဲ မြစ်တစ်ခုနားကို ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီတောကျောင်းဘုန်းကြီးက ဒီဘက်ကမ်းကနေ လှမ်းအော်တယ်။

“ဟိုလှေ ဒီဘက်လာခဲ့စမ်း” လို့ လှမ်းအော်လိုက်တယ်။

ကျုပ်လဲ အဲဒီ

လှေပေါ်မှာ လူလဲ မရှိပါဘူးလို့ ထင်လိုက်တယ်။ မကြာခင် လှေဟာ လှုပ်လာပြီး မြစ်ကို တည့်တည့်ကြီး ဖြတ်ကူးလာတယ်။ လူလှော်သလို အစုန်အဆန် ရေစီးကို ကြည့်မနေဘူး။ ဒီဘက်ကမ်း လှေရောက်တော့ “တက်... ဦးပဉ္စင်းလေး” လို့ ဆိုတယ်။ “နောက်လှည့်မကြည့်နဲ့နော်” လို့ ပြောလို့ လှည့်မကြည့်မိပါဘူး။

လှေက မြစ်ကို တည့်တည့်ကြီး ဖြတ်ကူးတယ်။ ဟိုဘက်ရောက်တော့ ဆင်းကြပြီး အလှူအိမ်ဆီကို သွားကြရတယ်။ အဲဒီမှာ တောကျောင်းဘုန်းကြီး ဆရာတော်ကြီးကို လူတွေက ပိုင်းကန်တော့ကြ။ အထူးအလေးပြု ဂါရဝတရား ပိုထားကြ၊ လုပ်ကြတယ်။ အလှူရေစက်ချပြီးလို့ လှူတာတွေကို အကုန်မယူဘူး။ ဘုန်းကြီးတွေကို စွန့်ထားပြီး ကျောင်းပြန်ခဲ့ကြတယ်။

တစ်ရက်မှာတော့ ကျုပ်ကို သူ့ကျောင်းကို ညအိပ်ဖို့ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ အိပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ညပိုင်းစောစောမှာပဲ ကျောင်းဝင်းခွေးတွေကအူ၊ အသံရှည်ကြီးတွေနဲ့လဲအူ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုးထိုးဟောင်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ “ဘုန်းကြီး တပည့်

တော်တို့ ချဉ်းသည်တွေပါ။ တည့်ခွင့်ပြုပါ” လို့ ခွင့်တောင်းအော်သံကြားလို့ ဘုန်းကြီးက ကျောင်းဝင်းဆူးတံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။

တိုက်ပုံအင်္ကျီ ပင်နီရောင်နဲ့ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေနဲ့ ခုံခုံညားညား လူကြီးတစ်ယောက်နဲ့ တပည့်တစ်ဦးတို့ ဝင်လာကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူကြီးက ဘုန်းတော်ကြီးကို ဝပ်မချဘူး။ ခပ်တည်တည်ပဲ ထိုင်နေတယ်။

ဘုန်းကြီးက “ဘယ်က လာသလဲ” လို့မေးတော့ “တပည့်တော်တို့က ယောနယ်ကလာတဲ့ ယောဆရာကြီး ဖြစ်ပါတယ်” လို့ လျှောက်တယ်။ ပြောပြောဆိုဆို သူ့လွယ်အိတ်ထဲ ပါလာတဲ့ အရုပ်မျိုးစုံကို ထုတ်ပြတယ်။ အရုပ်တွေက ရွှေချထားတယ်။

ဒါတွေက ဘာအရုပ်တွေလဲ ဆရာကြီး

လို့ မေးတယ်။ ‘မှန်ပါ’ ဒါက ပုဏ္ဏကရုပ်၊ ဒါက မြင်းဖြူရှင်၊ ဒါက အနောက်မယ်တော်ကြီးခေါ်တယ်။ ဒါက နွားသိုးရုပ်၊ ဒါက ကျား၊ စီးတော်ကျား’ လို့ စုံအောင်ပြပါတယ်။ အမည်ပေး

ထားတဲ့ နတ်တွေကလဲ မျိုးစုံပါပဲ။

အဲဒီအခါ ဘုန်းကြီးက “ဆရာကြီး အရုပ်တွေက ရွှေတွေချထားလို့ တော်တော် အစိုးတန်မှာပဲနော်” လို့ ပြောတော့ “အစိုးတန်ရုံတင် ဘယ်ကမလဲ ဘုရား၊ အစွမ်းလဲ ထက်ကြတယ်” လို့ ယောဆရာကြီးက ပြန်ပြောတယ်။

ဘုန်းကြီးက သူ့ကွမ်းအစ်ထဲက ကွမ်းသီးလေးတစ်ခြမ်းကို ထုတ်လိုက်တယ်။

‘ဒီကွမ်းသီးခြမ်းလေး တစ်ခြမ်းက ဘယ်လောက်တန်မလဲ။ တစ်ပိဿာ တစ်မူးတစ်မတ်ဆိုရင် တစ်ခြမ်းဆို ပြားလောက်ပဲ တန်မှာပေါ့နော်’

လို့ ဘုန်းကြီးက ပြောပြီး “ကဲလာလာ” ဆိုပြီး အဲဒီရွှေချထားတဲ့ ပုဏ္ဏကနတ်ရုပ်ကလေးနား သူ့ကွမ်းသီးခြမ်းလေး ယှဉ်ချထားလိုက်တယ်။

‘ကဲ...ကဲ... ဒီကွမ်းသီးခြမ်းလေးနဲ့ ပုဏ္ဏကနတ်တို့ ဘယ်သူက စွမ်းသလဲ ကြည့်ရအောင် ဘုန်းကြီးလက်စီးပေါ် ခုန်တက်ကြစမ်း’

လို့ ပါးစပ်က ပြောလိုက်တယ်။ ‘ဘယ်သူက အရင်ရောက်သလဲ ကြည့်ရတာပေါ့’

လို့လဲ ပြောလိုက်ရော ဘတ်ဆို ကွမ်းသီးခြမ်းလေးက ဘုန်းကြီးလက်ဖဝါးပေါ် ရောက်လာတယ်။ ပုဏ္ဏကအရုပ်က တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ဘူး။

‘ဘယ်နှယ်လဲ ယောဆရာကြီးအရုပ်က ဘာမှလဲ မလုပ်ပါလား’

လို့လဲ မေးလိုက်သေးတယ်။ အဲဒီအခါ ယောဆရာကြီးဆိုသူက ဘုန်းကြီးကို ဦးသုံးကြိမ်ဝပ်လှူ ပြုစုတော့တယ်။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ပြီး နောက်တစ်ရက်လဲ အိပ်ပဲဦးလို့ ကျုပ်ကို

ပြောလို့ အိပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်တယ်။ ညနေ နေဝင်ခါနီးတော့ ဦးပွင့်လေးကို ပြောစရာနဲ့ ပြစ်ရာရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။

နေဝင်ခါနီးတော့ ဆန်ကော့ဝိုင်း အလတ်စားလောက်ရှိတဲ့ မြေစလောင်း ဖုံးကြီး တစ်ချပ်ထဲမှာ ထမင်းတွေထည့်ပြီးတော့ မျှင်ငါးပိဖတ် အပိုင်းချပ်ကြီး တစ်ခု အဲဒီထမင်းပုံပေါ်မှာတင်ပြီး ကျက်သရေခန်းခေါ်တဲ့ ကျောင်းအခန်းခပ်မှောင်မှောင် ထောင့်တစ်နေရာကို သွားထားတယ်။

ဘုန်းကြီးက "တေဇ တေဇ လာလာ" လို့ ခေါ်လိုက်တယ်။ ပြီးမှ ကျုပ်ကို ဘုန်းကြီးက လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။ အခန်းနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ရပ်နေပြီး ကြည့်လိုက်တော့ လား လား နည်းတဲ့ အကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ကို ကျောပေးပြီး စားနေလိုက်တာ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ အမွေးတွေကဖုံးလို့။ အဲဒီမှာတင် ဘုန်းကြီးက ကျုပ်ကို ဒီလိုပြောတယ်။

ဦးပွင့်လေး ရွှေတီအရပ် ပြန်တဲ့အခါ

ဒီကောင်ကြီးကို ခေါ်သွားလမ်းပါ။ ကျုပ် (ဘုန်းကြီး)လဲ အရွယ်က ကြီးလာပြီဆိုတော့ ကျုပ်မရှိရင် သူ့ကို ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်စေချင်ဘူး။ ကျုပ် ဦးပွင့်လေးထံ တစ်လ ငါးပိတစ်တုံး ပုန်ပုန်ပိုပေးသွားပါမယ်။ သူ့အတွက် ရထားခပေးစရာ မလိုပါဘူး။ သူ့ဘာသာ လိုက်လာမှာပါ။

တဲ့။
ဪ... လတ်စသတ်တော့ ဒီကောင်ကြီး မွေးထားတာပါလားလို့ ကျုပ် သဘောပေါက် သိသွားရပြီး အဲဒီနောက် သူ့ကျောင်းကို မရောက်ဖြစ်တော့ဘူး။

* * *

အထက်ပါအတိုင်း ဆရာကြီး ဆရာမြ ဗိန္ဒောဆရာကြီးက ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့တာ အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာကြီးကို သတိရသလို အဲဒီတေဇေ သရဲကြီးအကြောင်း ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲမှာ ရံခါရံဖန် ပေါ့ ပေါ့လာပါတယ်။ အမှန်ကတော့ တစ္ဆေ သရဲ ဖုတ်၊ ပြိတ္တာတွေ တကယ်ရှိခဲ့ကြောင်း ဘုရားဟောနိပါတ်တွေနဲ့ ဘုရားလက်ထက်

က ပြိတ္တာတွေအကြောင်း ဗုဒ္ဓစာပေတွေမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရှု၍ သိရှိရပါတယ်။

သိပ္ပံထွန်းကားသော အနောက်နိုင်ငံတို့တွင်လဲ တစ္ဆေ တွေမြင်ခဲ့ကြတဲ့ အဖြစ်အပျက်များကို မဂ္ဂဇင်းများ၌ တစ်ခါတစ်ရံ ဖတ်ရှုရပါတယ်။

တစ္ဆေ သရဲရှိတာ သိတော့ ယုံတော့ ဘာဖြစ်နိုင်သလဲ မေးသော် တစ္ဆေသရဲရှိတော့ နတ်တို့၊ ဗြဟ္မာတို့ ဆိုတာလဲ တကယ်ရှိတာပေါ့လို့ စဉ်းစားတွေးတော လက်ခံရပါမယ်။

ထိုမှတစ်ဆင့် ဆက်လက်တွေးသော် ကျွန်ုပ်တို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဒါန စတာတို့ လုပ်တိုင်း နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေကို အမျှပေးဝေသကဲ့သို့ မကျွတ်မလွတ် ဖြစ်နေကြရှာသော တစ္ဆေ သရဲ ဖုတ်၊ ပြိတ္တာတို့ကိုလဲ ကျွတ်လွတ်ကြပါစေခြင်းငှာ အမျှအတမ်း ဝေသင့်ပါတယ်။

ပန်းသေပန်းချိုး
လိမ်းဆေး

ပါက အလွန်သန်စွမ်းခြင်း ဖြစ်လာပါမည်။
လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်ကို ကောင်းစွာ ခံစားနိုင်တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

(ဘုမ္မဝတီကိုကိုလေး)

မိုးငြိမ်း ။ ။ အရှင်နာဂသိန်ပုံပြ ဆေးအဘိဓာန်(ဒုတိယတွဲ)

မြတ်လေးပန်းအဖြူ ပင်၏ အရွက်သတ္တုရည် (၁၀)ကျပ်သား၊ နမ်းဆီ (၁၀)ကျပ်သား တို့ကို ပေါင်းစပ်ပြီးဆီ အလေးချိန်ကျန်အောင် ချက်ပါ။
ယင်းဆီကို ပန်းသေပန်းညှိုးဖြစ်သူ ဖွားဖက် တော်အားလိမ်းနယ်ပေး

အာခေါင်ယားလျှင်

ပိန်းရိုးဟေး၍

တညင်းသီးစိမ်း၊ ပိန်းရိုး စသည့် သစ်သီးသစ်စို့များ စားသောက်ပြီးသည့် အခါ ခံတွင်း၌ ဖန်ရှုရှု ဝေဒနာကလေး ကျန်ရစ်လေ့ရှိသည်။ မွန်ဒေသမှ ဝေါဟာရအားဖြင့် "ပါးစပ်ပအာ" သည် "စကားများ" သည်ဟု ဆိုရိုးပြုကြသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်ကာ ဆန်လက်တစ်ချပ်မျှကို ကြည့်ကစား၍ ထွေးထုတ်ခြင်းဖြင့် ဟုတ် ကောင်းမွန်နိုင်လေသည်။

နန်းဖြူဖြူဝင်း

အကြော်ဆောင်လား

အချဉ်, အခါးဆောင်လား

အဖျားပျောက်ပြီးခါစ နာလန်ထလာ သောသူသည် လွန်စွာ သတိထားရပါ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မတည့်သော အစားအစာကို စားမိပါ က ပြန်ဖျားလျှင် ယခင်က ဖျားသည် ထက် ပိုမို၍ ဆိုးဝါးတတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

မတည့်သော အစားအစာသည် ကြော်လှော်ထားသော အစားအစာ လား (သို့မဟုတ်) အချဉ်, အခါးလား ဆိုသည်ကို အောက်ပါအတိုင်း တွက် ချက်၍ သိရှိနိုင်ပါသည်။

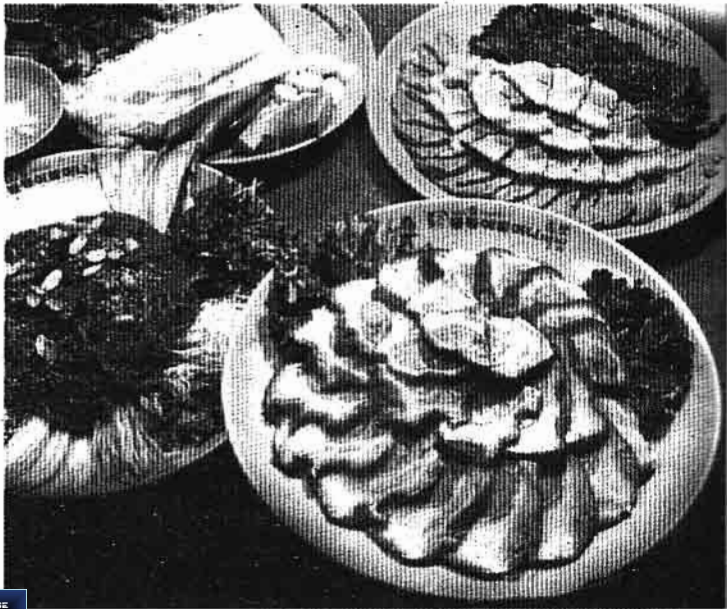
လူမမာ၏ အဆက်ကို တည်၍ (၇)ဖြင့် စားပါ။ ရရှိလာသော အကြော်ကို ကြည့်ပြီး...

- (၁) ချဉ်လျှင် အကြော်ဆောင်
- (၂) ချဉ်လျှင် အချဉ်အခါးဆောင်
- (၃) ချဉ်လျှင် အကြော်ဆောင်
- (၄) ချဉ်လျှင် အချဉ်အခါးဆောင်
- (၅) ချဉ်လျှင် အကြော်ဆောင်
- (၆) ချဉ်လျှင် အကြော်ဆောင်
- (၇) ချဉ်လျှင် အချဉ်အခါးဆောင် ဟု သိရှိနိုင်ပါသည်။

အကြော်ဆောင် ကျသောသူ သည် အချဉ်, အခါးကို အတည့်ဘဲ အချဉ်အခါးဆောင် ကျသောသူသည် ကြော်လှော်ထားသည့် အစားအစာနှင့် လုံးဝမတည့်ပါ။

အကယ်၍ အကြော်ဆောင်ကျ သောသူက အချဉ်အခါးကို အစား မှားသွားပြီး ပြန်ဖြေလိုသည် ဆိုပါ က...

၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .COM

ချဉ် (၇) ချဉ်လျှင် အချဉ်အခါးဆောင် ကျသောသူ သည် အချဉ်အခါးကို အတည့်ဘဲ အချဉ်အခါးဆောင် ကျသောသူသည် ကြော်လှော်ထားသည့် အစားအစာနှင့် လုံးဝမတည့်ပါ။

အချဉ်အခါးဆောင်ကျသော သူ က အကြော်အလှော်ကို အစားမှား သွားပြီး ပြန်ဖြေလိုသည် ဆိုပါက...

ကန်ကာလာရွက်ပြုတ်ညှပ်ထဲသို့ သံပရာသီး တစ်လုံး ညစ်ထည့်၍ ဆောက်ပါ။

အကြော်ဆောင် ကျသောသူက ခံတွင်းပျက်၍ မစားချင်မသောက် ချင် ဖြစ်နေလျှင်...

ဟင်းနုနွယ်အမြစ်ကို ဆားနှင့် သွေး၍ လျှာပွတ်ပေးပါ။

အချဉ်အခါးဆောင်ကျသော သူ

က ခံတွင်းပျက်၍ မစားချင်မသောက် ချင်ဖြစ်နေလျှင်...

ရွှေအပ်တုတ်သီးနှစ်တောင်ကို ဆားနှင့် ရောပြီး ညက်အောင်ထောင်၍ လျှာပွတ်ပေး ပါ။

ဤနည်းသည် ကသာမြို့၊ အမှတ်(၅)ရပ်ကွက်၊ (၃)လမ်းနေ အသက်(၃၃)နှစ်အရွယ်ရှိ ခေါ်မြကြည် တို့၏ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် အသုံးပြု ခဲ့ကြသော "ဓာတ်စာကုထုံး" ဖြစ် သဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တာရှည်များအနေနှင့် ယုံကြည်စိတ်ချ စွာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ကိုကိုခန့်ချော(ကသာမြို့)

www.burmeseclassic.com

ထူးထူးဆန်းဆန်း သိုက်နန်းရှင်တို့၏

သက်ဦးအလှူ

ပြောပြ
(ပုဒ်မန်မြောင်း)

မိုင်းမုန်ပြာရီ လှချင်တိုင်း လှနေသော လွမ်းမောဖွယ် တောင်စခန်း မြို့ကလေး။ ထိုမြို့ကလေးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ထူးထူးခြားခြား ဂန္ထိရဇာတ်လမ်းကလေးများနှင့် ကြုံခဲ့ရသည်။

ထိုမြို့ကလေးသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း၌ရှိသော ကျောက်ကြီးမြို့ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေကျင်နှင့် ကျောက်ကြီးမြို့တို့သည် ရေမြေချင်း ထိစပ်နေကြသော အရှေ့ရိုးမ၏ သဘာဝလက်ဆောင်ဖြစ်သည်။

ထိုမြို့ကလေး နှစ်မြို့တို့သည် ရှေးခေတ်ကာလသမယ နှစ်များစွာက လူတို့ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့ရာဒေသများ ဟု ဆိုနိုင်သည်။ စေတီ၊ တန်ဆောင်၊ ဇူ ကျောင်း၊ ဇရပ်ဟောင်းများ ယနေ့တိုင် အခိုင်အမာ ကျန်သေးသည်။

ကျောက်ကြီးမြို့တွင် မင်းအိုကြီး၊ ကျောက်လုံးကြီး၊ ရွှေဂူကြီးဘုရားများမှာ ထင်ရှားသည်။ ဝက်မင်းညီနောင် ကုန်းတော်ပေါ်မှ ဝက်မင်းညီနောင် စေတီတည်ရာသည် ဘုရားလောင်း ဝက်မင်းဘဝ၌ ကျက်စားခဲ့ရာဒေသဟု ဆိုကြသည်။

ဆင်မယဉ်သာစေတီမှာ ဆင်ကြီးတစ်ကောင် ဝပ်တွားနေဟန် ကျောက်တုံးကြီးပေါ်၌ ကြည့်ညှိဖွယ် တည်ထားသော ဘုရားဖြစ်သည်။ ထိုအနီး တစ်ဝိုက်တွင် ကျောက်ညှပ်၊ ကျောက်ထပ် ကျောက်ဂူများရှိသည်။ အံ့မခန်းစရာ သဘာဝတရား၏ ထုဆစ်မှုဟု ဆိုနိုင်သည်။

သဘာဝ စိမ့်စမ်းရေတံခွန်များနှင့် သစ်သီးစုံ ပန်းစုံ ပေါသည်။ အထူးသဖြင့် မိုးကာလတွင် ဒူးရင်းသီးရနံ့တို့

တစ်မြို့လုံးလှိုင် လျက်ရှိသည်ကို နှစ်ပေါင်း (၄၀)ကျော်ခဲ့သည့်တိုင် မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

ကျောက်ကြီးမြို့၏ အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းခြေတွင် တပ်မတော် တပ်ရင်းရုံးများရှိသည်။ ထိုတပ်ရင်းရုံးများနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ကျောက်ကြီးမြို့နယ်၏ ပညာရေးဗိမာန်တော်ကြီးဟု တင်စားရမည့် အထက်တန်းကျောင်းကြီးရှိသည်။

ထိုကျောင်းတော်ကြီးမှ တိုင်းရင်းသား ရှမ်း၊ ဗမာ၊ ကရင်၊ ပအိုဝ်း စသော လူမျိုးနွယ် အသီးသီး၏ ပညာရောင်အလင်းကို ထွန်းညှိပေးသည်။ ထိုကျောင်းတွင် ဆရာမ ဒေါ်ခင်ဖြူ အထက်တန်းပြဆရာမဘဝနှင့် တာဝန်ကျခဲ့သည်။

ထိုအကြောင်းများကို ဒေါ်ခင်ဖြူ

ဆိုသော အငြိမ်းစား အလယ်တန်း ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးသည် ပြန်တွေး နေမိသည်။ နှစ်(၄၀)ကျော်ကြာကာလ က ပုံရိပ်များသည် မမေ့နိုင်စရာ တမ်းတလွန်းဆွတ်ဖွယ်များသာ ဖြစ်နေ သည်။

ထို ပုံရိပ်ပေါင်း များစွာတို့ထဲမှ ကထိန်လရာသီ ခဝဲပန်းဝါဝါကလေး တွေ ပွင့်နေသော တန်ဆောင်မုန်းလ ဇာ သာယာလှပလွန်းသည့် နေ့တစ်နေ့ ရှိခဲ့ပါသည်။

* * *

‘ခြေတော်ရာတောင်ပေါ် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းမှာ ဥစ္စာစောင့်က ကထိန်သက်န်း လာကပ်ပယ်တဲ့၊ ဖော့သက်န်းလှူချင်လို့ ငွေ(၃၀၀)ကျပ်ကို ဆရာတော်ကြီးကို လာ လှူထားတဲ့ သတင်းကြားတယ်။ အဲဒါ လိုက် မလား ယ’

ထိုသတင်းကိုပြော၍ ဥစ္စာစောင့် သက်န်းကပ်လှူပွဲသို့ လိုက်ရန် အဖော် ညီသူမှာ ဖြူဖြူလှလှ ကျောက်ကြီးသူမ ဆရာမလေး ဒေါ်အေးသီရယ်ပါ။

ဒေါ်ခင်ဖြူသည် အမျိုးသမီးတို့ သဘာဝအတိုင်း အထူးအဆန်းဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ကျောင်းသူ ကလေးများကလည်း တစ်ယောက် တစ်ပေါက် လာရောက် ပြောပြနေ သည်။

သွားကလည်း သွားချင်၊ ကျောင်း ဖွင့်ရက်ဖြစ်၍ အတန်းများကို ပစ်ပယ် ပြီး သွားရန်ကလည်း မသင့်သဖြင့် အောင့်အည်းသည်ခဲနေခဲ့ရသည်။

လာနက်နွေရက်များ ရောက်လာသည် ဒီတစ်ချိန်တွင်တော့ သွားဖြစ်အောင် သွားမည်။ ဆရာမလေး ဒေါ်တင်မေ အေးနှင့် အဖော်စပ်၍ ရသည်။

ခြေတော်ရာ တောင်တော်သည် ကျောက်ကြီးမြို့၏ အထင်ကရ

BURMESE CLASSIC

တောင်တော်။ ထိုတောင်တော်ပေါ်၌ ရှင်သီဝလီရဟန္တာမြတ်ကြီး၏ ခြေ တော်ရာ(ပါဒတော်) တည်ရှိသည်။ ရဟန္တာမြတ်ကြီး ခြေဆေးတော်မူရာ ခြေဆေးကန်လည်း ရှိသည်။ ကျောက် ကြီးမြို့သူမြို့သားများအတွက် ဂုဏ်ယူ ဖွယ်နေရာထူးဖြစ်သည်။

တန်ဆောင်မုန်းလ၏ အေးမြမြ ဆောင်းရာသီသည် ကျောက်ကြီးမြို့ ကလေးကို နေခြည်ဝင်း၍ နှင်းထုကွဲစ ပြုချိန်တိုင် ထွေးပွေ့ထားဆဲ ဖြစ်သည်။ နံနက်(၇) နာရီအချိန်တွင် ဆီမီးနံ့သာ တိုင်များ၊ ဘုရားပန်းများနှင့် ခြေတော် ရာစေတီကို ဖူးမြော်မည်။ ဆရာတော် ကြီးကိုလည်း ဆွမ်းဟင်းနှင့် သစ်သီး များ ဆက်ကပ်ရန် ရည်မှန်းရင်း ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

ခြေကျင်ခရီးဖြစ်၍ ဆရာမလေး နှစ်ဦးလုံး ချွေးစို့လာသည်။ ခြေတော် ရာတောင်မုခ်ဦးအထိ တောတန်း တောင်ကုန်းကလေးများကို ဖြတ်ကျော် ခဲ့ရသည်။ သဘာဝ၏ လတ်ဆတ် သော လေပြည်တွင် တောပန်းတောင် ပန်းတို့ရနံ့ သင်းပျံ့လာ၍ စိတ်တွင် ကြည်လင်ချမ်းမြေ့ရသည်။

မုခ်ဦးသို့ ဝင်ပြီးသည်နှင့် တောင် တက်ခရီး တမောတော့ တက်ရပြီ။

စိတ်ထဲတွင် ဥစ္စာစောင့်အကြောင်း သီလိဝီစိတ်ကြောင့် မောခိုင် မထင်ခဲ့။ တန်ဆောင်းတော်မှာ စစ်ကြိုခေတ်၏ လက်ရာ ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ သာသနာ ပြုခဲ့သော သံတန်ဆောင်းကြီး ဖြစ်သည်။

တန်ခိုးကြီးသော ရဟန္တာမြတ် ခြေတော်ရာကို အေးချမ်းစွာ ကြည်ညို ဖူးမြော်ရန် တည်ထားခဲ့သော ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ၏ ကောင်းမှုတော်ကို ကြည်နူးစွာ သာဓု ခေါ်မိပါသည်။

* * *

ခြေတော်ရာတောင်ပေါ်သို့ ရောက် ပြီ။ စေတီတော်ကို ဝင်းပသော နေခြည် ၌ ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးရသည်။ ကျောက် တောင်၊ ကျောက်ထပ်များပေါ်၌ ခြေတော်ရာကို ရဟန္တာမြတ်ကြီး ချုတော်မူခဲ့သည်။

အနာဂတ် သာသနာတော်အကျိုး မျှော်ကိုးတော်မူလျက် အနာဂတဉာဏ် တော်မြတ်နှင့် ဤနေရာ ဤဒေသ၌ ချထားတော်မူခဲ့သည်။

ခြေတော်ရာစေတီထက်မှ ဆည်း လည်းသံသည် လေပြည်နော့၍ တလွင်လွင် မြည်နေသည်။ သာယာ လှပါဘိခြင်း။ ခြေတော်ရာ တောင် ကုန်းမှ လှမ်း၍မျှော်လျှင် အရှေ့ရိုးမ၏ လက်တက် တောင်စွယ်တောင်တန်း များနှင့် ညှိမိုင်းနေသော တောင်ထွယ် တောင်တန်းများကို လွမ်းမောဖွယ် ရှုမဆုံး မြင်တွေ့ရသည်။

ခြေတော်ရာစေတီတော်နှင့် သီဝလီစက်တော်ရာကို ဆီမီးနံ့သာထံ ဖြင့် ပူဇော်ပြီးမှ ခြေတော်ရာကုန်းတော် ကြီးကျောင်းရှိရာ ထောင်ထိပ်တစ်ထပ် ရာမှ အတန်ငယ် ပြန်ပြုပြီး သရက်ထိ

အိုကြီးများနှင့် အံ့ဆိုင်နေသော ရှေးဟောင်းကျောင်းတော်ကြီးသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးတော်မူသော ဧကစာရိပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သည်။ သက်တော် (၇၀) ခန့် ရှိသည်။ အသားညိုညို ကိုယ်ဟန်မှာ ပိန်ပိန်ပါးပါး စူးရှသော မျက်ဝန်းများမှာ တောက်ပနေသည်။

တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးတော်မူသောကြောင့် ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စကို မည်သို့ ဆောင်ရွက်နေသည်ကို ခန့်မှန်းရခက်သည်။

တောင်ပေါ်မှ တောင်အောက် (၁) နာရီလောက် သာမန် လူငယ်လူရွယ်များ သွားရသော လမ်းမျိုးကို ဆရာတော်ကြီး ကြွတော်မမူနိုင်။ ဆွမ်းကို ပုံမှန်ပို့သူများက မည်သူများပါနည်း။ မြို့ထဲမှလည်း တစ်ခါတစ်ရံသာ ဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်လာတတ်ကြရာ ဆွမ်းကိစ္စမှာ ဆရာတော်ကြီးအတွက် ရတက်မအေးစရာဟု ဆရာမ ဒေါ်ခင်ဖြူ တွေးမိသည်။

သို့ပါသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးထံသို့ နေ့စဉ် ဆွမ်းပို့နေသူများ ရှိကြောင်းကို ကျောက်ကြီးသူ ဆရာမ ဒေါ်တင်မေအေးက ရှင်းပြသည်။

'ဆရာတော်ကြီးကို ဥစ္စာစောင့်တွေ ဆွမ်းပို့တယ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့ထဲက လူကြီးတွေက ယုံကြည်ကြတယ် ယခု'

ဖြစ်နိုင်လောက်ပေသည်။ ဒေါ်တင်မေအေး ပြောပြ၍ ဆရာတော်ကြီး၏ သည်းခံတော်မူပုံကို ကြားဖူးသည်။ တစ်ခါက ဆရာတော်ကြီးထံတွင် သူခိုး ဝင်ခိုးသည်။ ဆရာတော်ကြီးက "လိုချင်တာ ယူသွားပါ မောင်ရယ် ငါ့မှာ ဘာမှ မလိုပါဘူး" ဆိုတော်မူကာ ရိုသေမှု ထုတ်ပေးတော်မူသည်။

သူခိုးမှာ ဆရာတော်ကြီး အော်ဟစ်မည်ကို စိုးရိမ်သည်။ မောင်းထု၍ လူများသိအောင် ပြုလုပ်မည်ကိုလည်း စိတ်ပူသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော်ကြီးကို ပါးစပ်ကို ပဝါစည်းသည်။ တိုင်တွင် ကြိုးနှင့် တုပ်ချည်ပြီး လိုချင်သမျှ စိမ်ပြေနပြေ သယ်ယူသွားသည်။ သူခိုးမှာ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော်လည်း ဆရာတော်ကောင်းစွာ မှတ်မိသည်။

သို့သော် သူခိုး၏ အမည်ကို ပျံလွန်သည်အထိ မိန့်တော်မမူသွားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ နောက်တစ်နေ့မှ ဘုရားဖူးများက ဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်လာကြပြီး ကြီးဖြေပေးကြရသည်။

ဤကဲ့သို့သော သည်းခံနိုင်စွမ်းသော အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်၍ ဥစ္စာစောင့်များ ဆွမ်းကပ်သည်မှာ ယုံကြည်လောက်ပေသည်ဟု ဒေါ်ခင်ဖြူ တွေးမိသည်။

* * *

ကျောင်းမကြီးပေါ်တွင် တစ်ပါးတည်း ကျမ်းစာအုပ်ကို အေးချမ်းတည်ငြိမ်စွာ ဖတ်နေသော ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးရသည်။

ဆရာမ ဒေါ်တင်မေအေးသည် ကျောက်ကြီးဇာတိဖြစ်၍ ဆရာတော်ကြီးကို ရင်းနှီးစွာ သိရှိနေသည်။

ဒေါ်ခင်ဖြူတို့နှစ်ဦးသားသည် ဆရာတော်ကြီးကို ရိုသေစွာ ကန်တော့ပြီးသော် ဆွမ်းချိုင့်နှင့် သစ်သီးမှန်ထုပ်များကို ကပ်လှူကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တည်ငြိမ်စွာ အလှူခံပြီး ဆုများပေးသည်။ ဒေါ်တင်မေအေးက ဆွမ်းဟင်းများကို ကပ္ပိယလုပ်၍ လဲလှယ်ပေးသည်။

မလှမ်းမကမ်းတွင် တွေ့ရသော ဒကာကြီးတစ်ဦးအား ဆရာတော်ကြီးက ခေါ်ယူပြီး ဒေါ်တင်မေအေးကို ကူညီစေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဆရာတော်ထံ၌ ကပ္ပိယကြီးဦးညိုဆိုသူ လာရောက်၍ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်တတ်သည်။

ဒေါ်တင်မေအေးက...

'ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဒီက မမကညောင်လေးပင်ကပါ။ ဒီကျောက်ကြီးကျောင်းမှာ အထက်တန်းပြ ဆရာမအဖြစ် တာဝန်ကျလို့ ရောက်လာတာပါ။ မမက ဥစ္စာစောင့်တွေအကြောင်း သိချင်နေလို့ တပည့်တော် ခေါ်လာတာဘုရား။ ကထိန်ခင်းနေတုန်းက ဥစ္စာစောင့်က ဖော့သင်္ကန်း လာကပ်သွားတယ်လို့ မြို့ထဲမှာ ပြောနေကြတယ်ဘုရား။ ဟုတ်ပါသလားဘုရား'

ဆရာတော်ကြီးက ပြုံးတော်မူသည်။ ပြီးမှ အေးဆေးစွာ ရှင်းပြတော်မူခဲ့သည်။

'ဆရာမလေးတွေ သိချင်ရင် ပြောပြပါယ်။ လာကပ်တဲ့ ဥစ္စာစောင့်ပလေးက ယလှမြင့်လို့ ခေါ်တယ်ကွယ်။ ဝတ္ထုဇွဲ(၃၀၀)ကျပ် လာကပ်တယ်။ ဝတ္ထုဇွဲနဲ့ ဒကာများကို ဖော့သင်္ကန်း ဝယ်ခိုင်းထားပေးဖို့ လျှောက်တယ်ကွာ။ ပြီးတော့ ကောင်းကောင်းပွန်ပွန် ကန်တော့ပြီး ပြန်ဆင်းသွားတာပါ။

အေး ဘုန်းကြီးပြောဖို့ ကျန်သွားတယ်။ သူက ဒီနားမှာရှိတဲ့ သိုက်နန်း

တစ်ခုကပါ။ ကောင်းမှု ပြုချင်လွန်းလို့ လာရတာပါလို့ ပြောရာတယ်။ ဘုန်းကြီးက ဒကာမလေးကို သင်္ကန်းကပ်ဖို့ ကထိန်ရက်မှာ ဘယ်လိုဖိတ်ရမလဲကွယ့်လို့ မေးတာပ...

“မလှပြန် သိုက်နန်းသူ သိုက်နန်းသားတွေ သင်္ကန်းလာကပ်ပြီး တရားနာကြကုန်ပါလို့ (၃)ခါတိတိ ဖိတ်ပါတုရား၊ တပည့်တော်မတို့အတွက်လဲ ရည်မှန်းပြီး နေရာလေးဘာလေး စီစဉ်ပေးထားပေါ့ ဘုရား”

လို့ ပြောပြီး လူတွေလိုပါပဲ ဆင်းသွားပါလေရော’

ဆရာတော်ပြောသော ဥစ္စာစောင့်မလှမြင့်အကြောင်းကို တအံ့တညံ့နားထောင်ရင်း ဒေါ်ခင်ဖြူသည် ဥစ္စာစောင့် မလှမြင့်၏ ပုံဟန်ကို သိချင်လာသည်နှင့်...

‘ဥစ္စာစောင့်မ မလှမြင့်က လှသလား၊ ဘုရား၊ ဘယ်လိုမျိုးလေးလဲဘုရား၊ ဆံပင်ကကော အရှည်ကြီးလဲလား၊ ဘုရား’

ဟု သဘောကောင်းသော ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်ထားမေးမြန်းမိသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ကလေးဆန်သော ဒေါ်ခင်ဖြူကို ပြုံးရယ်၍ ကြည့်တော်မူရင်းက...

‘ဥစ္စာစောင့်တို့ သိုက်နန်းရှင်တို့ဆိုတာ လူတွေက ထင်သလို ညှိုးပျက်စားတတ်တဲ့ လူလှပပ ပုံစံမျိုး မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ သူလိုဝါလို ကပိုကရို ပုံစံမျိုးပါ။

သူတို့ဟာ သနားစရာကောင်းတဲ့ ပရလောကသားတွေကွယ်။ လူတွေလို ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အချိန်ပြည့် လုပ်ခွင့်မရကြဘူး။ အလွန် အခါအခွင့်သပ်ပုံ လုပ်ကြရတာလေ’

ဆရာတော်ကြီး၏ စကားကို နားထောင်ရင်းမှ ဒေါ်ခင်ဖြူသည် ကထိန်နေက အဖြစ်အပျက်ကို ခရေ

၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စေ့တွင်းကျ သိလိုပြန်၍ မေးမြန်းခဲ့ပြန်သည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား... ကထိန်နေ့တုန်းက မလှမြင့်တို့အဖွဲ့ လာကြပုံနဲ့ သင်္ကန်းကပ် အမျှဝေပုံလေး မိန့်ပါဦးဘုရား’

ဆရာတော်ကြီးသည် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သော အသွင်တော်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် တောတောင် လှူမြှောင်များဘက်သို့ တစ်ချက်မျက်စိဝှေ့၍ ကြည့်လိုက်ရင်းမှ...

‘အေးလေ ပြောမှတော့ ပြီးအောင် ပြောရတော့မပေါ့။ အဲဒီနေ့က ကထိန်ခင်းတာ ဥစ္စာစောင့်သတင်းကြောင့် တော်တော် စည်ကားသွားတာ။ ဂေါပကတွေရော၊ ဧည့်ပရိသတ်တွေပါ ကြောက်တဲ့ မျက်နှာ၊ စူးစမ်းလေ့လာချင်တဲ့ မျက်နှာတွေနဲ့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အကဲခတ်ကြည့်နေကြတာပေါ့။ အသံချဲ့စက်ကနေပြီး...

“သိုက်နန်းရှင် မလှပြန်နဲ့ အပေါင်းပါတို ကထိန်သင်္ကန်းတော် ကပ်လှူရန် အချိန်ရောက်ပြီပဲ ကြောက်တော်မူကြပါခင်ဗျား”

လို့ ဂေါပကအဖွဲ့က (၃)ကြိမ် (၃)ခါ ဖိန်ခေါ်ခဲ့တယ်။

ထူးထူးခြားခြားတော့ လာကြတာ မတွေ့ရဘူးတဲ့။ ဒါပေမယ့် တစ်

ယောက်ကို တစ်ယောက် မသိဘဲ မျက်နှာစိမ်းတွေကလဲ အများကြီးဆိုကိုးဗျ။

လူတွေဟာ ဘယ်သူ့ကို သိုက်နန်းရှင်တွေထံ ခွဲခြားပြီး မသိနိုင်ကြတော့ဘူးပေါ့။ သူတို့အတွက် ပေးထားတဲ့ ထိုင်ခေ့အခင်းတွေမှာလဲ လူတွေ ပြည့်နေတာပါပဲ

ဆရာတော်ဘုရား ဖော့သင်္ကန်းတို သိုက်နန်းရှင် မလှမြင့်က သူကိုယ်တိုင် မကပ်ဘူးလား ဘုရား’

ဒေါ်ခင်ဖြူက အကွက်စေ့စေ့ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

‘ဆရာမရေ အရံသင်္ကန်းတွေကထဲ များသားကလား။ ဖော့သင်္ကန်း ကပ်တဲ့လူတွေလဲ ရှိနေတော့ လူတွေတစ် ဘယ်သူကပ်လို့ ဘယ်လိုကပ်မှန်း မသိကြဘူးပေါ့။ ဘုန်းကြီးကတော့ မလှမြင့်ကို တွေ့ဖူးထားတော့ သိတာပေါ့။

သူတို့ကတော့ လူတွေ မခိုင်မီ အောင် ရောရောနှောနှော နေကြရင်း ရေစက်ချပြီးတော့ ပရိသတ်နဲ့အတူ ပြန်ဆင်းသွားခဲ့တာပေါ့ကွယ်’

ဒေါ်ခင်ဖြူသည် သိလိုသမျှ သိချိန် ဖြစ်၍ ကြည့်ညို့ဖွယ်ရာ ခြေတော်ရာတောင် ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်တော်မူသော အသံတော်ကို ဆက်၍ နာယူတော်မူနေမိသည်။

‘ခက်သားကွယ် ဒီပရလောကသားတွေက လောကလူသားတွေက လူစားလဲမယ်လို့ ပြောနတ်မယ် ခြောက်လှန့်လို့မယ်ထင်နေကြတာ။ ခြေတော်ရာ တစ်စိုက် သိုက်နန်းရှင်တွေကတော့ ကောင်းမှုတွေပါ။

သင်္ကန်းတွေကပ်ကြတယ် ဆွမ်းကွပ်လှူကြတယ်ကွယ်။ လူ့နေအိမ်ခြေနဲ့ တေ

သူ့အသက်ကို ဝေခွဲရန် ဖြင့် ထပ်မံ ကယ်တင်ပို့ကန်ခြင်း

စာရေးသူသည် အမှတ်(၃၂၅) ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ စာမျက်နှာ (၁၄၇)တွင် ဆောင်းပါးရှင် ဗိုလ်မှူး တင်လှ(ငြိမ်း)၏ “သူ့အသက်ကို ဝေခွဲရန် ဖြင့် ကယ်လိုက်ပြီ” ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရ၏။

စာရေးသူတို့ မြဝတီမြို့နှင့် (၃)မိုင် ခန့်ဝေးသော မြဝတီမြို့နယ် စစ်မှုထမ်း ဟောင်း စိုက်ပျိုးရေးခြံများတွင် စာရေး သူနှင့် တပ်ရင်းတစ်ရင်းတည်း (ခလရ ၁၁)တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသည့် ညီရင်းအစ်ကိုသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီး သော ဦးမြသာဆိုသည့် သူငယ်ချင်း တစ်ဦးရှိ၏။

(၁၁-၁၀-၁၃)ရက်နေ့တွင် ဦးမြ သာ ဆေးရုံတက်ရကြောင်း အကြောင်း ကြားလာပါသဖြင့် ဆေးရုံတွင် သွားတွေ့ ဖြစ်၏။ အသက်(၄၀)ရှိပါပြီ။ လူကြီး ရောဂါ အကြောတွေ ထုံကျဉ်ပြီး အစား အသောက်မဝင်ကြောင်း သိရ၏။

စာရေးသူလည်း လိုအပ်သည်များ တက်နိုင်သမျှ အကူအညီပေးပြီး နေစဉ် သွားတွေ့ဖြစ်၏။ (၁၆-၁၀-၁၃)ရက် နေ့တွင် သက်သာ၍ ဆေးရုံက ပြန် ဆင်းသွားပါသည်။

(၂၃-၁၀-၁၃)ရက်နေ့တွင် ဦးမြသာ ဒုတိယအကြိမ် ဆေးရုံပြန်တက်ရပြန်ပါ သည်။ “သွေးအန်ပြီး သွေးဝမ်းသွား” သည်ဟု သိရ၏။ မြဝတီခရိုင်ဆေးရုံ ကြီး၏ ကြီးစားကုသမှုဖြင့် သက်သာပြီး (၂၈-၁၀-၁၃)ရက်နေ့တွင် ဆေးရုံမှ ပြန်ဆင်းသွားပြန်ပါသည်။

(၂-၁၁-၁၃)ရက်နေ့မှာတော့ စာ ရေးသူ ဦးမြသာထံ ရောက်သွားသော

ကိုယ်တိုင်ကလေးတွင် သိပ္ပံ အသက်ပေါင်းများစွာကို နှုတ်သွင်းခဲ့ပြီး အနီး နီးကပ်စွာ ကာကွယ် ဆေးကုသမှု ပြုခဲ့ရသည်။

ခိုလှုံမှူး တင်လှ (ငြိမ်း)

သူ့အသက်ကို

ဝေခွဲရန် ဖြင့် ကယ်တင်ပို့ ကန်ခြင်း
အမှတ်(၃၂၅) ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ စာမျက်နှာ (၁၄၇)တွင် ဆောင်းပါးရှင် ဗိုလ်မှူး တင်လှ(ငြိမ်း)၏ “သူ့အသက်ကို ဝေခွဲရန် ဖြင့် ကယ်လိုက်ပြီ” ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရ၏။

ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တမဂ္ဂဇင်းဖြင့်

အခါ ဦးမြသာတစ်ယောက် ပက်လက် အနေအထားဖြင့် ပါးစပ်ကလေးဟပြီး မှိန်းနေသည်ကို ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့ရပါ တော့သည်။

စာရေးသူလာကြောင်း လှုပ်ပြီး ပြော လိုက်သောအခါ မျက်စိဖွင့်ကြည့်ပြီး စူးစူးဝါးဝါးဖြင့် စကားတွေ ပြောပါ တော့သည်။ အသံတွေ ဝါးနေပါပြီ။ စကားတွေ မပီသတော့ပါ။ ဦးမြသာ၏ဇနီး မစမ်းရှင်က...

“မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ဦးမင်းညို အစာလဲ မဝင်တော့ဘူး။ ရေ အချိုရည်၊ လိမ္မော် ရည်ကို အစက်ချပေးနေရတယ်။ ဆေးရုံ ပြန်တင်ရင်ကောင်းမလား”

ဟု ပြောပါသည်။ စာရေးသူ စဉ်းစားနေရင်း ဦးနှောက် ထဲလက်ခနဲ ဝင်လာသည်က ဗိုလ်မှူး တင်လှ၏ဆောင်းပါး။ “ကိုမြသာ ဘာ

နေသားလဲ” ဟု မေးရာ “စနေသား” ဟု သိရ၏။

‘ခဏ စောင့်ကြည့်ကြရအောင်ကွာ ခရီးကလဲ ဝေးတယ်။ ကားနဲ့သွားလဲ လမ်းကကြမ်းတော့ သူခံနိုင်ပါမလား။ မတော် လမ်းတွင် ပြီးသွားဦးမယ်။ မနက်ဖြန် ပြန်လာခဲ့မယ်’

ဟု ပြောပြီး စာရေးသူ ပြန်လာခဲ့၏။ အိမ်ရောက်တာ ဆောင်းပါးရှင် ဗိုလ်မှူးတင်လှ(ငြိမ်း)၏ ဆောင်းပါးကို အကြိမ်ကြိမ် ဖတ်ကြည့်မိရာ လွန်ခဲ့ သော နှစ်အတန်ကြာက အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ပြန်လည် သတိရပါတော့သည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်ကဟု မှတ်မိပါသေး သည်။ မြဝတီမြို့ အမှတ်(၁)ရပ်ကွက် တွင် စာရေးသူနှင့် ကိုမြသာကဲ့သို့ ခင်မင်သော ဦးမြလွင်ဆိုသော ဝိတ်ဆွေ

တစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူး၏။

တစ်နေ့တွင် ဦးမောင်လွင် စာရေးသူ အိမ် ရောက်လာပြီး...

'ဟေ့...သူငယ်ချင်း မင်း မနက်ဖြန် မနက်(၅)နာရီလောက် ငါ့အိမ် အရောက်လာခဲ့ကွာ။ မင်းနဲ့ငါ လုပ်စရာ ရှိတယ်'

ဟု ပြောသွားပါသည်။ နောက်တစ် နေ့စာရေးသူ ဦးမောင်လွင်အိမ် ရောက် သွားသောအခါ...

'သူငယ်ချင်းရေထဲနီး မင်းအိမ်ကြီး ဆုံပြီ လို့လောတာ။ မင်းနဲ့ငါ သူ့ အလှူတက် ကို ရောင်းသံ သွားပျော့ရယ်ကွ။ မင်းက ဦးဆင်း ဝိုင်းကုသ က ခြေထောက်တက်က မှုမယ်'

ဟု ဆိုကာ အဝတ်တွေ ပတ်ထား သော သစ်ချောင်းတစ်ချောင်းကို နှစ် ယောက်သား ရှေ့နောက်ကိုင်ကာ သောင်ရင်းမြစ်ထဲ သွားမျှောခဲ့သည့် အဖြစ်ကို ပြန်လည် သတိရနေမိခြင်း ဖြစ်၏။

ဦးမောင်လွင် ပြောပြ၍ သိရသည်မှာ ယတြာချေသည်ဟုသာ သိရှိပြီး အစီ အရင်ကို သေချာစွာ ကေနက မသိရှိခဲ့ ပါ။ (ထိုအချိန်က ဦးမောင်လွင်၏ ဇနီးမှာ အတော်နာမကျန်း ဖြစ်နေသည်ကိုတော့ သိရှိ၏)

စာရေးသူ ဆက်တင် ပြလိုသည်က ဦးမောင်လွင်သည် လူကြီးရောဂါဖြင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သွားသော်လည်း ယတြာချေ ထားသော သူ၏ဇနီးမှာ ၂၀၁၂ ခုနှစ် ကျမှ ကွယ်လွန်သည်ကို ယခုမှပင် စာရေးသူ သတိပြုမိပါတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ (၃-၁၁-၁၃)ရက်နေ့ မှာ စာရေးသူ ဦးမြသာထံ ပြန်သွားပြီး စနေသားဖြစ်သည့်အတွက် နေ့နံသင့် ထိမ်သားဖြင့် ဆောင်းပါးရှင် ဗိုလ်မှူး တင်လှ(ငြိမ်း)၏ ဆောင်းပါးပါအတိုင်း

စီရင်ဆောင်ရွက်ပြီး...

'စနေသား ဦးမြသာ၏ ရုပ်နာမ်တို့သည် ကျိရုပ်ထား နာမ်ထား၍ တိဋ္ဌာတု တည်ပေ စေ'

ဟု သုံးကြိမ် သုံးခါရွတ်ပြီး ယင်း၏ ဇနီးအား နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော တွင် သောင်ရင်းမြစ်ထဲ သွားမျှောရန် သေချာစွာ မှာကြားပြီး ပြန်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ တစ်လခန့် ကြာသည် အထိ ဦးမြသာထံ မရောက်ဖြစ်ပါ။

(၁-၁၂-၁၃)ရက်နေ့ကျမှ သွားဖြစ်၏။ စာရေးသူ ဆိုင်ကယ်သံ ကြားသည်နှင့် အိပ်ရာမှ ထထိုင်ပြီး စောင့်နေပါသည်။

'မင်းလာတာ ငါ သိတယ်ကွ။ ငါနေ ကောင်းနေပြီ။ ဘာပဲစားစား စားလို့ ကောင်းတယ် ထမင်းလဲ စားနိုင်နေပြီ ကွ'

ဟု ဆီးပြောပါသည်။

အသားတွေ သွေးရောင်သန်းပြီး မျက်နှာလည်း ကြည်လင်နေသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ် တွေ့ရပါ၏။ စာရေးသူ ဝမ်းသာမိသည်မှာ ပြော၍ပင်မတတ် တော့ပါ။ သူ၏ မိသားစုများလည်း ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

စာရေးသူအနေဖြင့် ဂန္တီရနည်းဖြင့် အသက်ကယ်ခြင်းကို နှစ်ကြိမ်မြောက် ဆောင်ရွက်မိသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းအား လည်းကောင်း၊ ဆောင်းပါးရှင် ဗိုလ်မှူး တင်လှ(ငြိမ်း)အား လည်းကောင်း မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုကျေးဇူး တင်ရှိပါ ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျာ... မှတ်ချက်

အဖြစ်မှန်ကို ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်အလျောက် အမည်များကို အမှန်အတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ဦးမင်းညို (မြဝတီ)

စာမျက်နှာ (၃၀၀)မှ အဆက်

ယုံ ဟင်ချက်ကဲရုံပျို့၊ ကြက်သွန်ပြ နီသတ်တာ၊ ငါ့ကြော်တု အနံ့တွေ ထူထူ ဆန်းဆန်းနယ်။

နောက်ဆောင်ပိုင်း ဒီပင်ဆွေ ထပ်တောက် ဘုန်းကြီးဆီက လာပြီဆက်ကပ်ကြတာပဲ။ ဘုန်းကြီးနဲ့ သူ့ကိုတော့ အလှူပေး အလှူပေး လာတာမို့ပဲ။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေအဖြစ် အပြု မေတ္တာပို့ရတာမျိုးပဲ။

နံနက်(၉)နာရီခန့်ရှိပါပြီ။ ဆရာမ နှစ်ဦးသည် ခြေတော်ရာတောင် ဆရာ တော်ကြီးကို ရိုသေစွာ ကန်တော့ကြပြီး ခြေတော်ရာတောင်ပေါ်မှ ငြိမ်သက်စွာ အတွေးကိုယ်စီနှင့် ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

တောပန်းတောင်ပန်းတို့၏ ရနံ့သည် ချိုအိသင်းပျံ့ စီးပျော့လာသည်။ ထိုနေ့ သင်းများတွင် နံ့သာဖြူရနံ့သင်းကလေး ကို ရှုရှုရက်လိုက်မိ၍ ဆရာမ ဒေါ်ခင်ဖြူ ကြက်သီးမြို့ထဲသွားသည်။ စိတ်ထဲက ကထိန်သင်္ကန်းအလှူရှင် မလှမြင့်ကို ပုံဖော်ကြည့်လိုက်မိသည်။

တောင်ဆင်းလမ်းမှ လမ်းဖွင့် ကြည့်သော် တောင်ခိုးဝေဝေ မြူးမြူး ဆိုင်းဆိုင်း ညိုမိုင်းဝေဝေသော တောင် တန်းကြီးများကိုရှုမောမခန်းတွေ့ရသည်။ မြေပြန့်သောတွင် အသီးထိစ ပြုနေ သော လယ်ပြင်ကြီးကို သစ်လွင်လှပ စွာ တွေ့ရသည်။

ပြုအသွေးကို ရွှေရေးလှနေသော စပါးကွင်းသည် မြစ်မီးတောင်တန်းမှာ ၏ အောက်ခြေတွင် ရွှေသားနှင့် အနား သတ်ပေးထားသကဲ့သို့ ရှိသည်။

“သိုက်နန်းသူ သိုက်နန်းသားတွေ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ နေကြမှာပဲနော်” ဟု စိတ်ထဲက စကားပြောနေမိသည်။ ဘာရယ်မသိ ဝမ်းနည်းသလိုလိုလည်း ခံစားရသည်။

သတိထားမကြောင့် မေတ္တာများ များခြင်းကို ပြုဖို့ တွေးမိသည်။ မေတ္တာ အတွေး ဝင်လာသောအခါ ဆရာမ ဒေါ်ခင်ဖြူ၏ စိတ်နည်းသည် ခြေထဲ ဝင်ပလာခဲ့ရပေတော့သည်။

ကျောက်ကြီး အလွမ်းပြေ ခံစား ခဲ့ပါသည်။

ကြော့ကြော့(ပုလဲမှမြောင်း)